

مرکز تحقیقات اسلامی

اصفهان

گامی

عمران
علیهما السلام

www. **Ghaemiyeh** .com
www. **Ghaemiyeh** .org
www. **Ghaemiyeh** .net
www. **Ghaemiyeh** .ir

بانك احاديث

اهل بيت عليهم السلام

با موضوع:
عبادت و فروع دين

جلد (۴)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بانک احادیث اهل بیت (ع)

نویسنده:

واحد تحقیقات مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان

ناشر چاپی:

مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵ فهرست
۱۲۹ بانک احادیث اهل بیت (ع) جلد ۴ - (عبادت و فروع دین)
۱۲۹ مشخصات کتاب
۱۲۹ عبادت و فروع دین
۱۲۹ وضو ، اذان و نماز
۱۲۹ حدیث ۱
۱۲۹ حدیث ۲
۱۲۹ حدیث ۳
۱۳۰ حدیث ۴
۱۳۰ حدیث ۵
۱۳۰ حدیث ۶
۱۳۰ حدیث ۷
۱۳۱ حدیث ۸
۱۳۱ حدیث ۹
۱۳۱ حدیث ۱۰
۱۳۱ حدیث ۱۱
۱۳۱ حدیث ۱۲
۱۳۱ حدیث ۱۳
۱۳۲ حدیث ۱۴
۱۳۲ حدیث ۱۵
۱۳۲ حدیث ۱۶
۱۳۲ حدیث ۱۷
۱۳۲ حدیث ۱۸

۱۳۳	حدیث ۱۹
۱۳۳	حدیث ۲۰
۱۳۳	حدیث ۲۱
۱۳۳	حدیث ۲۲
۱۳۳	حدیث ۲۳
۱۳۴	حدیث ۲۴
۱۳۴	حدیث ۲۵
۱۳۴	حدیث ۲۶
۱۳۴	حدیث ۲۷
۱۳۵	حدیث ۲۸
۱۳۵	حدیث ۲۹
۱۳۵	حدیث ۳۰
۱۳۵	حدیث ۳۱
۱۳۵	حدیث ۳۲
۱۳۶	حدیث ۳۳
۱۳۶	حدیث ۳۴
۱۳۶	حدیث ۳۵
۱۳۶	حدیث ۳۶
۱۳۷	حدیث ۳۷
۱۳۷	حدیث ۳۸
۱۳۷	حدیث ۳۹
۱۳۷	حدیث ۴۰
۱۳۷	حدیث ۴۱
۱۳۸	حدیث ۴۲

۱۳۸	حدیث ۴۳
۱۳۸	حدیث ۴۴
۱۳۸	حدیث ۴۵
۱۳۸	حدیث ۴۶
۱۳۹	حدیث ۴۷
۱۳۹	حدیث ۴۸
۱۳۹	حدیث ۴۹
۱۳۹	حدیث ۵۰
۱۴۰	حدیث ۵۱
۱۴۰	حدیث ۵۲
۱۴۰	حدیث ۵۳
۱۴۰	حدیث ۵۴
۱۴۱	حدیث ۵۵
۱۴۱	حدیث ۵۶
۱۴۱	حدیث ۵۷
۱۴۱	حدیث ۵۸
۱۴۱	حدیث ۵۹
۱۴۲	حدیث ۶۰
۱۴۲	حدیث ۶۱
۱۴۲	حدیث ۶۲
۱۴۲	حدیث ۶۳
۱۴۲	حدیث ۶۴
۱۴۳	حدیث ۶۵
۱۴۳	حدیث ۶۶

۱۴۳	حدیث ۶۷
۱۴۳	حدیث ۶۸
۱۴۳	حدیث ۶۹
۱۴۳	حدیث ۷۰
۱۴۴	حدیث ۷۱
۱۴۴	حدیث ۷۲
۱۴۴	حدیث ۷۳
۱۴۵	حدیث ۷۴
۱۴۵	حدیث ۷۵
۱۴۵	حدیث ۷۶
۱۴۵	حدیث ۷۷
۱۴۵	حدیث ۷۸
۱۴۶	حدیث ۷۹
۱۴۶	حدیث ۸۰
۱۴۶	حدیث ۸۱
۱۴۶	حدیث ۸۲
۱۴۶	حدیث ۸۳
۱۴۷	حدیث ۸۴
۱۴۷	حدیث ۸۵
۱۴۷	حدیث ۸۶
۱۴۷	حدیث ۸۷
۱۴۸	حدیث ۸۸
۱۴۸	حدیث ۸۹
۱۴۸	حدیث ۹۰

۱۴۸	حدیث ۹۱
۱۴۸	حدیث ۹۲
۱۴۹	حدیث ۹۳
۱۴۹	حدیث ۹۴
۱۴۹	حدیث ۹۵
۱۴۹	حدیث ۹۶
۱۴۹	حدیث ۹۷
۱۵۰	حدیث ۹۸
۱۵۰	حدیث ۹۹
۱۵۰	حدیث ۱۰۰
۱۵۰	حدیث ۱۰۱
۱۵۰	حدیث ۱۰۲
۱۵۱	حدیث ۱۰۳
۱۵۱	حدیث ۱۰۴
۱۵۱	حدیث ۱۰۵
۱۵۱	حدیث ۱۰۶
۱۵۱	حدیث ۱۰۷
۱۵۲	حدیث ۱۰۸
۱۵۲	حدیث ۱۰۹
۱۵۲	حدیث ۱۱۰
۱۵۲	حدیث ۱۱۱
۱۵۲	حدیث ۱۱۲
۱۵۳	حدیث ۱۱۳
۱۵۳	حدیث ۱۱۴

۱۵۳	حدیث ۱۱۵
۱۵۳	حدیث ۱۱۶
۱۵۳	حدیث ۱۱۷
۱۵۴	حدیث ۱۱۸
۱۵۴	حدیث ۱۱۹
۱۵۴	حدیث ۱۲۰
۱۵۴	حدیث ۱۲۱
۱۵۵	حدیث ۱۲۲
۱۵۵	حدیث ۱۲۳
۱۵۵	حدیث ۱۲۴
۱۵۵	حدیث ۱۲۵
۱۵۶	حدیث ۱۲۶
۱۵۶	حدیث ۱۲۷
۱۵۶	حدیث ۱۲۸
۱۵۶	حدیث ۱۲۹
۱۵۶	حدیث ۱۳۰
۱۵۶	حدیث ۱۳۱
۱۵۷	حدیث ۱۳۲
۱۵۷	حدیث ۱۳۳
۱۵۷	حدیث ۱۳۴
۱۵۷	حدیث ۱۳۵
۱۵۷	حدیث ۱۳۶
۱۵۸	حدیث ۱۳۷
۱۵۸	حدیث ۱۳۸

۱۵۸	حدیث ۱۳۹
۱۵۸	حدیث ۱۴۰
۱۵۹	حدیث ۱۴۱
۱۵۹	حدیث ۱۴۲
۱۵۹	حدیث ۱۴۳
۱۵۹	حدیث ۱۴۴
۱۵۹	حدیث ۱۴۵
۱۶۰	حدیث ۱۴۶
۱۶۰	حدیث ۱۴۷
۱۶۰	حدیث ۱۴۸
۱۶۰	حدیث ۱۴۹
۱۶۱	حدیث ۱۵۰
۱۶۱	حدیث ۱۵۱
۱۶۱	حدیث ۱۵۲
۱۶۱	حدیث ۱۵۳
۱۶۲	حدیث ۱۵۴
۱۶۲	حدیث ۱۵۵
۱۶۲	حدیث ۱۵۶
۱۶۳	حدیث ۱۵۷
۱۶۳	حدیث ۱۵۸
۱۶۳	حدیث ۱۵۹
۱۶۳	حدیث ۱۶۰
۱۶۳	حدیث ۱۶۱
۱۶۴	حدیث ۱۶۲

۱۶۴	حدیث ۱۶۳
۱۶۴	حدیث ۱۶۴
۱۶۴	حدیث ۱۶۵
۱۶۴	حدیث ۱۶۶
۱۶۵	حدیث ۱۶۷
۱۶۵	حدیث ۱۶۸
۱۶۵	حدیث ۱۶۹
۱۶۵	حدیث ۱۷۰
۱۶۵	حدیث ۱۷۱
۱۶۵	حدیث ۱۷۲
۱۶۶	حدیث ۱۷۳
۱۶۶	حدیث ۱۷۴
۱۶۶	حدیث ۱۷۵
۱۶۶	حدیث ۱۷۶
۱۶۶	حدیث ۱۷۷
۱۶۷	حدیث ۱۷۸
۱۶۷	حدیث ۱۷۹
۱۶۷	حدیث ۱۸۰
۱۶۷	حدیث ۱۸۱
۱۶۸	حدیث ۱۸۲
۱۶۸	حدیث ۱۸۳
۱۶۸	حدیث ۱۸۴
۱۶۸	حدیث ۱۸۵
۱۶۸	حدیث ۱۸۶

۱۶۹	حدیث ۱۸۷
۱۶۹	حدیث ۱۸۸
۱۶۹	حدیث ۱۸۹
۱۶۹	حدیث ۱۹۰
۱۶۹	حدیث ۱۹۱
۱۶۹	حدیث ۱۹۲
۱۷۰	حدیث ۱۹۳
۱۷۰	حدیث ۱۹۴
۱۷۰	حدیث ۱۹۵
۱۷۱	حدیث ۱۹۶
۱۷۱	حدیث ۱۹۷
۱۷۱	حدیث ۱۹۸
۱۷۱	حدیث ۱۹۹
۱۷۱	حدیث ۲۰۰
۱۷۲	حدیث ۲۰۱
۱۷۲	حدیث ۲۰۲
۱۷۲	حدیث ۲۰۳
۱۷۲	حدیث ۲۰۴
۱۷۳	حدیث ۲۰۵
۱۷۳	حدیث ۲۰۶
۱۷۳	حدیث ۲۰۷
۱۷۳	حدیث ۲۰۸
۱۷۳	حدیث ۲۰۹
۱۷۴	حدیث ۲۱۰

۱۷۴	حدیث ۲۱۱
۱۷۴	حدیث ۲۱۲
۱۷۴	حدیث ۲۱۳
۱۷۴	حدیث ۲۱۴
۱۷۵	حدیث ۲۱۵
۱۷۵	حدیث ۲۱۶
۱۷۵	حدیث ۲۱۷
۱۷۵	حدیث ۲۱۸
۱۷۵	حدیث ۲۱۹
۱۷۶	حدیث ۲۲۰
۱۷۶	حدیث ۲۲۱
۱۷۶	حدیث ۲۲۲
۱۷۶	حدیث ۲۲۳
۱۷۷	حدیث ۲۲۴
۱۷۷	حدیث ۲۲۵
۱۷۷	حدیث ۲۲۶
۱۷۷	حدیث ۲۲۷
۱۷۷	حدیث ۲۲۸
۱۷۸	حدیث ۲۲۹
۱۷۸	حدیث ۲۳۰
۱۷۸	حدیث ۲۳۱
۱۷۸	حدیث ۲۳۲
۱۷۸	حدیث ۲۳۳
۱۷۹	حدیث ۲۳۴

۱۷۹	حدیث ۲۳۵
۱۷۹	حدیث ۲۳۶
۱۷۹	حدیث ۲۳۷
۱۸۰	حدیث ۲۳۸
۱۸۰	حدیث ۲۳۹
۱۸۰	حدیث ۲۴۰
۱۸۰	حدیث ۲۴۱
۱۸۰	حدیث ۲۴۲
۱۸۱	حدیث ۲۴۳
۱۸۱	حدیث ۲۴۴
۱۸۱	حدیث ۲۴۵
۱۸۱	حدیث ۲۴۶
۱۸۲	حدیث ۲۴۷
۱۸۲	حدیث ۲۴۸
۱۸۲	حدیث ۲۴۹
۱۸۲	حدیث ۲۵۰
۱۸۳	حدیث ۲۵۱
۱۸۳	حدیث ۲۵۲
۱۸۳	حدیث ۲۵۳
۱۸۳	حدیث ۲۵۴
۱۸۳	حدیث ۲۵۵
۱۸۳	حدیث ۲۵۶
۱۸۴	حدیث ۲۵۷
۱۸۴	حدیث ۲۵۸

۱۸۴	حدیث ۲۵۹
۱۸۴	حدیث ۲۶۰
۱۸۵	حدیث ۲۶۱
۱۸۵	حدیث ۲۶۲
۱۸۵	حدیث ۲۶۳
۱۸۵	حدیث ۲۶۴
۱۸۵	حدیث ۲۶۵
۱۸۵	حدیث ۲۶۶
۱۸۶	حدیث ۲۶۷
۱۸۶	حدیث ۲۶۸
۱۸۶	حدیث ۲۶۹
۱۸۶	حدیث ۲۷۰
۱۸۶	حدیث ۲۷۱
۱۸۷	حدیث ۲۷۲
۱۸۷	حدیث ۲۷۳
۱۸۷	حدیث ۲۷۴
۱۸۷	حدیث ۲۷۵
۱۸۸	حدیث ۲۷۶
۱۸۸	حدیث ۲۷۷
۱۸۸	حدیث ۲۷۸
۱۸۸	حدیث ۲۷۹
۱۸۸	حدیث ۲۸۰
۱۸۹	حدیث ۲۸۱
۱۸۹	حدیث ۲۸۲

۱۸۹	حدیث ۲۸۳
۱۸۹	حدیث ۲۸۴
۱۸۹	حدیث ۲۸۵
۱۹۰	حدیث ۲۸۶
۱۹۰	حدیث ۲۸۷
۱۹۰	حدیث ۲۸۸
۱۹۰	حدیث ۲۸۹
۱۹۰	حدیث ۲۹۰
۱۹۱	حدیث ۲۹۱
۱۹۱	حدیث ۲۹۲
۱۹۱	حدیث ۲۹۳
۱۹۱	حدیث ۲۹۴
۱۹۲	حدیث ۲۹۵
۱۹۲	حدیث ۲۹۶
۱۹۲	حدیث ۲۹۷
۱۹۲	حدیث ۲۹۸
۱۹۲	حدیث ۲۹۹
۱۹۳	حدیث ۳۰۰
۱۹۳	حدیث ۳۰۱
۱۹۳	حدیث ۳۰۲
۱۹۳	حدیث ۳۰۳
۱۹۳	حدیث ۳۰۴
۱۹۴	حدیث ۳۰۵
۱۹۴	حدیث ۳۰۶

۱۹۴	حدیث ۳۰۷
۱۹۴	حدیث ۳۰۸
۱۹۵	حدیث ۳۰۹
۱۹۵	حدیث ۳۱۰
۱۹۵	حدیث ۳۱۱
۱۹۵	حدیث ۳۱۲
۱۹۶	حدیث ۳۱۳
۱۹۶	حدیث ۳۱۴
۱۹۶	حدیث ۳۱۵
۱۹۶	حدیث ۳۱۶
۱۹۷	حدیث ۳۱۷
۱۹۷	حدیث ۳۱۸
۱۹۷	حدیث ۳۱۹
۱۹۷	حدیث ۳۲۰
۱۹۸	حدیث ۳۲۱
۱۹۸	حدیث ۳۲۲
۱۹۸	حدیث ۳۲۳
۱۹۸	حدیث ۳۲۴
۱۹۸	حدیث ۳۲۵
۱۹۸	حدیث ۳۲۶
۱۹۹	حدیث ۳۲۷
۱۹۹	حدیث ۳۲۸
۱۹۹	حدیث ۳۲۹
۱۹۹	حدیث ۳۳۰

۲۰۰	حدیث ۳۳۱
۲۰۰	حدیث ۳۳۲
۲۰۰	حدیث ۳۳۳
۲۰۰	حدیث ۳۳۴
۲۰۱	حدیث ۳۳۵
۲۰۱	حدیث ۳۳۶
۲۰۱	حدیث ۳۳۷
۲۰۱	حدیث ۳۳۸
۲۰۲	حدیث ۳۳۹
۲۰۲	حدیث ۳۴۰
۲۰۲	حدیث ۳۴۱
۲۰۲	حدیث ۳۴۲
۲۰۲	حدیث ۳۴۳
۲۰۳	حدیث ۳۴۴
۲۰۳	حدیث ۳۴۵
۲۰۳	حدیث ۳۴۶
۲۰۳	حدیث ۳۴۷
۲۰۴	حدیث ۳۴۸
۲۰۴	حدیث ۳۴۹
۲۰۴	حدیث ۳۵۰
۲۰۴	حدیث ۳۵۱
۲۰۴	حدیث ۳۵۲
۲۰۵	حدیث ۳۵۳
۲۰۵	حدیث ۳۵۴

۲۰۵	حدیث ۳۵۵
۲۰۵	حدیث ۳۵۶
۲۰۵	حدیث ۳۵۷
۲۰۶	حدیث ۳۵۸
۲۰۶	حدیث ۳۵۹
۲۰۶	حدیث ۳۶۰
۲۰۶	حدیث ۳۶۱
۲۰۷	حدیث ۳۶۲
۲۰۷	حدیث ۳۶۳
۲۰۷	حدیث ۳۶۴
۲۰۷	حدیث ۳۶۵
۲۰۷	حدیث ۳۶۶
۲۰۸	حدیث ۳۶۷
۲۰۸	حدیث ۳۶۸
۲۰۸	حدیث ۳۶۹
۲۰۸	حدیث ۳۷۰
۲۰۸	حدیث ۳۷۱
۲۰۹	حدیث ۳۷۲
۲۰۹	حدیث ۳۷۳
۲۰۹	حدیث ۳۷۴
۲۰۹	حدیث ۳۷۵
۲۱۰	حدیث ۳۷۶
۲۱۰	حدیث ۳۷۷
۲۱۰	حدیث ۳۷۸

۲۱۰	حدیث ۳۷۹
۲۱۰	حدیث ۳۸۰
۲۱۱	حدیث ۳۸۱
۲۱۱	حدیث ۳۸۲
۲۱۱	حدیث ۳۸۳
۲۱۱	حدیث ۳۸۴
۲۱۱	حدیث ۳۸۵
۲۱۲	حدیث ۳۸۶
۲۱۲	حدیث ۳۸۷
۲۱۲	حدیث ۳۸۸
۲۱۲	حدیث ۳۸۹
۲۱۳	حدیث ۳۹۰
۲۱۳	حدیث ۳۹۱
۲۱۳	حدیث ۳۹۲
۲۱۳	حدیث ۳۹۳
۲۱۳	حدیث ۳۹۴
۲۱۴	حدیث ۳۹۵
۲۱۴	حدیث ۳۹۶
۲۱۴	حدیث ۳۹۷
۲۱۴	حدیث ۳۹۸
۲۱۴	حدیث ۳۹۹
۲۱۵	حدیث ۴۰۰
۲۱۵	حدیث ۴۰۱
۲۱۵	حدیث ۴۰۲

۲۱۵	حدیث ۴۰۳
۲۱۵	حدیث ۴۰۴
۲۱۵	حدیث ۴۰۵
۲۱۶	حدیث ۴۰۶
۲۱۶	حدیث ۴۰۷
۲۱۶	حدیث ۴۰۸
۲۱۶	حدیث ۴۰۹
۲۱۶	حدیث ۴۱۰
۲۱۷	حدیث ۴۱۱
۲۱۷	حدیث ۴۱۲
۲۱۷	حدیث ۴۱۳
۲۱۷	حدیث ۴۱۴
۲۱۷	حدیث ۴۱۵
۲۱۸	حدیث ۴۱۶
۲۱۸	حدیث ۴۱۷
۲۱۸	حدیث ۴۱۸
۲۱۸	حدیث ۴۱۹
۲۱۸	حدیث ۴۲۰
۲۱۹	حدیث ۴۲۱
۲۱۹	حدیث ۴۲۲
۲۱۹	حدیث ۴۲۳
۲۱۹	حدیث ۴۲۴
۲۲۰	حدیث ۴۲۵
۲۲۰	حدیث ۴۲۶

۲۲۰	حدیث ۴۲۷
۲۲۰	حدیث ۴۲۸
۲۲۰	حدیث ۴۲۹
۲۲۰	حدیث ۴۳۰
۲۲۱	حدیث ۴۳۱
۲۲۱	حدیث ۴۳۲
۲۲۱	حدیث ۴۳۳
۲۲۱	حدیث ۴۳۴
۲۲۲	حدیث ۴۳۵
۲۲۲	حدیث ۴۳۶
۲۲۲	حدیث ۴۳۷
۲۲۲	حدیث ۴۳۸
۲۲۲	حدیث ۴۳۹
۲۲۳	حدیث ۴۴۰
۲۲۳	حدیث ۴۴۱
۲۲۳	حدیث ۴۴۲
۲۲۳	حدیث ۴۴۳
۲۲۳	حدیث ۴۴۴
۲۲۴	حدیث ۴۴۵
۲۲۴	حدیث ۴۴۶
۲۲۴	حدیث ۴۴۷
۲۲۴	حدیث ۴۴۸
۲۲۴	حدیث ۴۴۹
۲۲۵	حدیث ۴۵۰

۲۲۵	حدیث ۴۵۱
۲۲۵	حدیث ۴۵۲
۲۲۵	حدیث ۴۵۳
۲۲۶	حدیث ۴۵۴
۲۲۶	حدیث ۴۵۵
۲۲۶	حدیث ۴۵۶
۲۲۶	حدیث ۴۵۷
۲۲۷	حدیث ۴۵۸
۲۲۷	حدیث ۴۵۹
۲۲۷	حدیث ۴۶۰
۲۲۷	حدیث ۴۶۱
۲۲۷	حدیث ۴۶۲
۲۲۸	حدیث ۴۶۳
۲۲۸	حدیث ۴۶۴
۲۲۸	حدیث ۴۶۵
۲۲۸	حدیث ۴۶۶
۲۲۸	حدیث ۴۶۷
۲۲۸	حدیث ۴۶۸
۲۲۹	حدیث ۴۶۹
۲۲۹	حدیث ۴۷۰
۲۲۹	حدیث ۴۷۱
۲۲۹	حدیث ۴۷۲
۲۲۹	حدیث ۴۷۳
۲۳۰	حدیث ۴۷۴

۲۳۰	حدیث ۴۷۵
۲۳۰	حدیث ۴۷۶
۲۳۰	حدیث ۴۷۷
۲۳۰	حدیث ۴۷۸
۲۳۱	حدیث ۴۷۹
۲۳۱	حدیث ۴۸۰
۲۳۱	حدیث ۴۸۱
۲۳۱	حدیث ۴۸۲
۲۳۲	حدیث ۴۸۳
۲۳۲	حدیث ۴۸۴
۲۳۲	حدیث ۴۸۵
۲۳۳	حدیث ۴۸۶
۲۳۳	حدیث ۴۸۷
۲۳۳	حدیث ۴۸۸
۲۳۳	حدیث ۴۸۹
۲۳۴	حدیث ۴۹۰
۲۳۴	حدیث ۴۹۱
۲۳۴	حدیث ۴۹۲
۲۳۴	حدیث ۴۹۳
۲۳۵	حدیث ۴۹۴
۲۳۵	حدیث ۴۹۵
۲۳۵	حدیث ۴۹۶
۲۳۵	حدیث ۴۹۷
۲۳۶	حدیث ۴۹۸

۲۳۶	حدیث ۴۹۹
۲۳۶	حدیث ۵۰۰
۲۳۶	حدیث ۵۰۱
۲۳۶	حدیث ۵۰۲
۲۳۷	حدیث ۵۰۳
۲۳۷	حدیث ۵۰۴
۲۳۷	حدیث ۵۰۵
۲۳۷	حدیث ۵۰۶
۲۳۷	حدیث ۵۰۷
۲۳۸	حدیث ۵۰۸
۲۳۸	حدیث ۵۰۹
۲۳۸	حدیث ۵۱۰
۲۳۸	حدیث ۵۱۱
۲۳۸	حدیث ۵۱۲
۲۳۹	حدیث ۵۱۳
۲۳۹	حدیث ۵۱۴
۲۳۹	حدیث ۵۱۵
۲۳۹	حدیث ۵۱۶
۲۴۰	حدیث ۵۱۷
۲۴۰	حدیث ۵۱۸
۲۴۰	حدیث ۵۱۹
۲۴۰	حدیث ۵۲۰
۲۴۰	حدیث ۵۲۱
۲۴۱	حدیث ۵۲۲

۲۴۱	حدیث ۵۲۳
۲۴۱	حدیث ۵۲۴
۲۴۱	حدیث ۵۲۵
۲۴۱	حدیث ۵۲۶
۲۴۲	حدیث ۵۲۷
۲۴۲	حدیث ۵۲۸
۲۴۲	حدیث ۵۲۹
۲۴۲	حدیث ۵۳۰
۲۴۲	حدیث ۵۳۱
۲۴۳	حدیث ۵۳۲
۲۴۳	حدیث ۵۳۳
۲۴۳	حدیث ۵۳۴
۲۴۳	حدیث ۵۳۵
۲۴۴	حدیث ۵۳۶
۲۴۴	حدیث ۵۳۷
۲۴۴	حدیث ۵۳۸
۲۴۴	حدیث ۵۳۹
۲۴۴	حدیث ۵۴۰
۲۴۵	حدیث ۵۴۱
۲۴۵	حدیث ۵۴۲
۲۴۵	حدیث ۵۴۳
۲۴۵	حدیث ۵۴۴
۲۴۵	حدیث ۵۴۵
۲۴۶	حدیث ۵۴۶

۲۴۶	حدیث ۵۴۷
۲۴۶	حدیث ۵۴۸
۲۴۶	حدیث ۵۴۹
۲۴۷	حدیث ۵۵۰
۲۴۷	حدیث ۵۵۱
۲۴۷	حدیث ۵۵۲
۲۴۷	حدیث ۵۵۳
۲۴۷	حدیث ۵۵۴
۲۴۸	حدیث ۵۵۵
۲۴۸	حدیث ۵۵۶
۲۴۸	حدیث ۵۵۷
۲۴۸	حدیث ۵۵۸
۲۴۸	حدیث ۵۵۹
۲۴۹	حدیث ۵۶۰
۲۴۹	حدیث ۵۶۱
۲۴۹	حدیث ۵۶۲
۲۴۹	حدیث ۵۶۳
۲۵۰	حدیث ۵۶۴
۲۵۰	حدیث ۵۶۵
۲۵۰	حدیث ۵۶۶
۲۵۰	حدیث ۵۶۷
۲۵۰	حدیث ۵۶۸
۲۵۱	حدیث ۵۶۹
۲۵۱	حدیث ۵۷۰

۲۵۱	حدیث ۵۷۱
۲۵۱	حدیث ۵۷۲
۲۵۲	حدیث ۵۷۳
۲۵۲	حدیث ۵۷۴
۲۵۲	حدیث ۵۷۵
۲۵۲	حدیث ۵۷۶
۲۵۲	حدیث ۵۷۷
۲۵۳	حدیث ۵۷۸
۲۵۳	حدیث ۵۷۹
۲۵۳	حدیث ۵۸۰
۲۵۳	حدیث ۵۸۱
۲۵۳	حدیث ۵۸۲
۲۵۳	حدیث ۵۸۳
۲۵۴	حدیث ۵۸۴
۲۵۴	حدیث ۵۸۵
۲۵۴	حدیث ۵۸۶
۲۵۴	حدیث ۵۸۷
۲۵۵	حدیث ۵۸۸
۲۵۵	حدیث ۵۸۹
۲۵۵	حدیث ۵۹۰
۲۵۵	حدیث ۵۹۱
۲۵۵	حدیث ۵۹۲
۲۵۶	حدیث ۵۹۳
۲۵۶	حدیث ۵۹۴

۲۵۶	حدیث ۵۹۵
۲۵۶	حدیث ۵۹۶
۲۵۷	حدیث ۵۹۷
۲۵۷	حدیث ۵۹۸
۲۵۷	حدیث ۵۹۹
۲۵۷	حدیث ۶۰۰
۲۵۷	حدیث ۶۰۱
۲۵۸	حدیث ۶۰۲
۲۵۸	حدیث ۶۰۳
۲۵۸	حدیث ۶۰۴
۲۵۸	حدیث ۶۰۵
۲۵۸	حدیث ۶۰۶
۲۵۹	حدیث ۶۰۷
۲۵۹	حدیث ۶۰۸
۲۵۹	حدیث ۶۰۹
۲۵۹	حدیث ۶۱۰
۲۵۹	حدیث ۶۱۱
۲۶۰	حدیث ۶۱۲
۲۶۰	حدیث ۶۱۳
۲۶۰	حدیث ۶۱۴
۲۶۰	حدیث ۶۱۵
۲۶۱	حدیث ۶۱۶
۲۶۱	حدیث ۶۱۷
۲۶۱	حدیث ۶۱۸

۲۶۱	حدیث ۶۱۹
۲۶۱	حدیث ۶۲۰
۲۶۲	حدیث ۶۲۱
۲۶۲	حدیث ۶۲۲
۲۶۲	حدیث ۶۲۳
۲۶۳	حدیث ۶۲۴
۲۶۳	حدیث ۶۲۵
۲۶۳	حدیث ۶۲۶
۲۶۳	حدیث ۶۲۷
۲۶۳	حدیث ۶۲۸
۲۶۴	حدیث ۶۲۹
۲۶۴	حدیث ۶۳۰
۲۶۴	حدیث ۶۳۱
۲۶۴	حدیث ۶۳۲
۲۶۴	حدیث ۶۳۳
۲۶۵	حدیث ۶۳۴
۲۶۵	حدیث ۶۳۵
۲۶۵	حدیث ۶۳۶
۲۶۵	حدیث ۶۳۷
۲۶۶	حدیث ۶۳۸
۲۶۶	حدیث ۶۳۹
۲۶۶	حدیث ۶۴۰
۲۶۶	حدیث ۶۴۱
۲۶۶	حدیث ۶۴۲

۲۶۷	حدیث ۶۴۳
۲۶۷	حدیث ۶۴۴
۲۶۷	حدیث ۶۴۵
۲۶۷	حدیث ۶۴۶
۲۶۷	حدیث ۶۴۷
۲۶۸	حدیث ۶۴۸
۲۶۸	حدیث ۶۴۹
۲۶۸	حدیث ۶۵۰
۲۶۸	حدیث ۶۵۱
۲۶۸	حدیث ۶۵۲
۲۶۹	حدیث ۶۵۳
۲۶۹	حدیث ۶۵۴
۲۶۹	حدیث ۶۵۵
۲۶۹	حدیث ۶۵۶
۲۷۰	حدیث ۶۵۷
۲۷۰	حدیث ۶۵۸
۲۷۰	حدیث ۶۵۹
۲۷۰	حدیث ۶۶۰
۲۷۰	حدیث ۶۶۱
۲۷۱	حدیث ۶۶۲
۲۷۱	حدیث ۶۶۳
۲۷۱	حدیث ۶۶۴
۲۷۱	حدیث ۶۶۵
۲۷۲	حدیث ۶۶۶

۲۷۲	حدیث ۶۶۷
۲۷۲	حدیث ۶۶۸
۲۷۲	حدیث ۶۶۹
۲۷۲	حدیث ۶۷۰
۲۷۳	حدیث ۶۷۱
۲۷۳	حدیث ۶۷۲
۲۷۳	حدیث ۶۷۳
۲۷۳	حدیث ۶۷۴
۲۷۳	حدیث ۶۷۵
۲۷۴	حدیث ۶۷۶
۲۷۴	حدیث ۶۷۷
۲۷۴	حدیث ۶۷۸
۲۷۴	حدیث ۶۷۹
۲۷۵	حدیث ۶۸۰
۲۷۵	حدیث ۶۸۱
۲۷۵	حدیث ۶۸۲
۲۷۵	حدیث ۶۸۳
۲۷۵	حدیث ۶۸۴
۲۷۶	حدیث ۶۸۵
۲۷۶	حدیث ۶۸۶
۲۷۶	حدیث ۶۸۷
۲۷۶	حدیث ۶۸۸
۲۷۷	حدیث ۶۸۹
۲۷۷	حدیث ۶۹۰

۲۷۷	حدیث ۶۹۱
۲۷۷	حدیث ۶۹۲
۲۷۸	حدیث ۶۹۳
۲۷۸	حدیث ۶۹۴
۲۷۸	حدیث ۶۹۵
۲۷۸	حدیث ۶۹۶
۲۷۸	حدیث ۶۹۷
۲۷۹	حدیث ۶۹۸
۲۷۹	حدیث ۶۹۹
۲۷۹	حدیث ۷۰۰
۲۷۹	حدیث ۷۰۱
۲۸۰	حدیث ۷۰۲
۲۸۰	حدیث ۷۰۳
۲۸۰	حدیث ۷۰۴
۲۸۰	حدیث ۷۰۵
۲۸۰	حدیث ۷۰۶
۲۸۱	حدیث ۷۰۷
۲۸۱	حدیث ۷۰۸
۲۸۱	حدیث ۷۰۹
۲۸۱	حدیث ۷۱۰
۲۸۱	حدیث ۷۱۱
۲۸۲	حدیث ۷۱۲
۲۸۲	حدیث ۷۱۳
۲۸۲	حدیث ۷۱۴

۲۸۲	حدیث ۷۱۵
۲۸۳	حدیث ۷۱۶
۲۸۳	حدیث ۷۱۷
۲۸۳	حدیث ۷۱۸
۲۸۳	حدیث ۷۱۹
۲۸۳	حدیث ۷۲۰
۲۸۴	حدیث ۷۲۱
۲۸۴	حدیث ۷۲۲
۲۸۴	حدیث ۷۲۳
۲۸۴	حدیث ۷۲۴
۲۸۴	حدیث ۷۲۵
۲۸۵	حدیث ۷۲۶
۲۸۵	حدیث ۷۲۷
۲۸۵	حدیث ۷۲۸
۲۸۵	حدیث ۷۲۹
۲۸۵	حدیث ۷۳۰
۲۸۶	حدیث ۷۳۱
۲۸۶	حدیث ۷۳۲
۲۸۶	حدیث ۷۳۳
۲۸۶	حدیث ۷۳۴
۲۸۷	حدیث ۷۳۵
۲۸۷	حدیث ۷۳۶
۲۸۷	حدیث ۷۳۷
۲۸۷	حدیث ۷۳۸

۲۸۷	حدیث ۷۳۹
۲۸۷	حدیث ۷۴۰
۲۸۸	حدیث ۷۴۱
۲۸۸	حدیث ۷۴۲
۲۸۸	حدیث ۷۴۳
۲۸۸	حدیث ۷۴۴
۲۸۸	حدیث ۷۴۵
۲۸۹	حدیث ۷۴۶
۲۸۹	حدیث ۷۴۷
۲۸۹	حدیث ۷۴۸
۲۸۹	حدیث ۷۴۹
۲۸۹	حدیث ۷۵۰
۲۹۰	حدیث ۷۵۱
۲۹۰	حدیث ۷۵۲
۲۹۰	حدیث ۷۵۳
۲۹۰	حدیث ۷۵۴
۲۹۰	حدیث ۷۵۵
۲۹۱	حدیث ۷۵۶
۲۹۱	حدیث ۷۵۷
۲۹۱	حدیث ۷۵۸
۲۹۱	حدیث ۷۵۹
۲۹۱	حدیث ۷۶۰
۲۹۲	حدیث ۷۶۱
۲۹۲	حدیث ۷۶۲

۲۹۲	حدیث ۷۶۳
۲۹۲	حدیث ۷۶۴
۲۹۲	حدیث ۷۶۵
۲۹۳	حدیث ۷۶۶
۲۹۳	حدیث ۷۶۷
۲۹۳	حدیث ۷۶۸
۲۹۳	حدیث ۷۶۹
۲۹۳	حدیث ۷۷۰
۲۹۴	حدیث ۷۷۱
۲۹۴	حدیث ۷۷۲
۲۹۴	حدیث ۷۷۳
۲۹۴	حدیث ۷۷۴
۲۹۴	حدیث ۷۷۵
۲۹۴	حدیث ۷۷۶
۲۹۵	حدیث ۷۷۷
۲۹۵	حدیث ۷۷۸
۲۹۵	حدیث ۷۷۹
۲۹۵	حدیث ۷۸۰
۲۹۶	حدیث ۷۸۱
۲۹۶	حدیث ۷۸۲
۲۹۶	حدیث ۷۸۳
۲۹۶	حدیث ۷۸۴
۲۹۶	حدیث ۷۸۵
۲۹۷	حدیث ۷۸۶

۲۹۷	حدیث ۷۸۷
۲۹۷	حدیث ۷۸۸
۲۹۷	حدیث ۷۸۹
۲۹۷	حدیث ۷۹۰
۲۹۸	حدیث ۷۹۱
۲۹۸	حدیث ۷۹۲
۲۹۸	حدیث ۷۹۳
۲۹۸	حدیث ۷۹۴
۲۹۹	حدیث ۷۹۵
۲۹۹	حدیث ۷۹۶
۲۹۹	حدیث ۷۹۷
۲۹۹	حدیث ۷۹۸
۲۹۹	حدیث ۷۹۹
۳۰۰	حدیث ۸۰۰
۳۰۰	حدیث ۸۰۱
۳۰۰	حدیث ۸۰۲
۳۰۰	حدیث ۸۰۳
۳۰۱	حدیث ۸۰۴
۳۰۱	حدیث ۸۰۵
۳۰۱	حدیث ۸۰۶
۳۰۱	حدیث ۸۰۷
۳۰۱	حدیث ۸۰۸
۳۰۱	حدیث ۸۰۹
۳۰۲	حدیث ۸۱۰

۳۰۲	حدیث ۸۱۱
۳۰۲	حدیث ۸۱۲
۳۰۲	حدیث ۸۱۳
۳۰۳	حدیث ۸۱۴
۳۰۳	حدیث ۸۱۵
۳۰۳	حدیث ۸۱۶
۳۰۳	حدیث ۸۱۷
۳۰۴	حدیث ۸۱۸
۳۰۴	حدیث ۸۱۹
۳۰۴	حدیث ۸۲۰
۳۰۴	حدیث ۸۲۱
۳۰۴	حدیث ۸۲۲
۳۰۵	حدیث ۸۲۳
۳۰۵	حدیث ۸۲۴
۳۰۵	حدیث ۸۲۵
۳۰۵	حدیث ۸۲۶
۳۰۵	حدیث ۸۲۷
۳۰۶	حدیث ۸۲۸
۳۰۶	حدیث ۸۲۹
۳۰۶	حدیث ۸۳۰
۳۰۷	حدیث ۸۳۱
۳۰۷	حدیث ۸۳۲
۳۰۷	حدیث ۸۳۳
۳۰۷	حدیث ۸۳۴

۳۰۸	حدیث ۸۳۵
۳۰۸	حدیث ۸۳۶
۳۰۸	حدیث ۸۳۷
۳۰۸	حدیث ۸۳۸
۳۰۹	حدیث ۸۳۹
۳۰۹	حدیث ۸۴۰
۳۰۹	حدیث ۸۴۱
۳۰۹	حدیث ۸۴۲
۳۰۹	حدیث ۸۴۳
۳۱۰	حدیث ۸۴۴
۳۱۰	حدیث ۸۴۵
۳۱۰	حدیث ۸۴۶
۳۱۰	حدیث ۸۴۷
۳۱۰	حدیث ۸۴۸
۳۱۱	حدیث ۸۴۹
۳۱۱	حدیث ۸۵۰
۳۱۱	حدیث ۸۵۱
۳۱۱	حدیث ۸۵۲
۳۱۲	حدیث ۸۵۳
۳۱۲	حدیث ۸۵۴
۳۱۲	حدیث ۸۵۵
۳۱۲	حدیث ۸۵۶
۳۱۲	حدیث ۸۵۷
۳۱۳	حدیث ۸۵۸

۳۱۳	حدیث ۸۵۹
۳۱۳	حدیث ۸۶۰
۳۱۳	حدیث ۸۶۱
۳۱۳	حدیث ۸۶۲
۳۱۴	حدیث ۸۶۳
۳۱۴	حدیث ۸۶۴
۳۱۴	حدیث ۸۶۵
۳۱۴	حدیث ۸۶۶
۳۱۵	حدیث ۸۶۷
۳۱۵	حدیث ۸۶۸
۳۱۵	حدیث ۸۶۹
۳۱۵	حدیث ۸۷۰
۳۱۵	حدیث ۸۷۱
۳۱۶	حدیث ۸۷۲
۳۱۶	حدیث ۸۷۳
۳۱۶	حدیث ۸۷۴
۳۱۶	حدیث ۸۷۵
۳۱۶	حدیث ۸۷۶
۳۱۷	حدیث ۸۷۷
۳۱۷	حدیث ۸۷۸
۳۱۷	حدیث ۸۷۹
۳۱۷	حدیث ۸۸۰
۳۱۷	حدیث ۸۸۱
۳۱۷	حدیث ۸۸۲

۳۱۸	حدیث ۸۸۳
۳۱۸	حدیث ۸۸۴
۳۱۸	حدیث ۸۸۵
۳۱۸	حدیث ۸۸۶
۳۱۹	حدیث ۸۸۷
۳۱۹	حدیث ۸۸۸
۳۱۹	حدیث ۸۸۹
۳۱۹	حدیث ۸۹۰
۳۲۰	حدیث ۸۹۱
۳۲۰	حدیث ۸۹۲
۳۲۰	حدیث ۸۹۳
۳۲۰	حدیث ۸۹۴
۳۲۰	حدیث ۸۹۵
۳۲۰	حدیث ۸۹۶
۳۲۱	حدیث ۸۹۷
۳۲۱	حدیث ۸۹۸
۳۲۱	حدیث ۸۹۹
۳۲۱	حدیث ۹۰۰
۳۲۱	حدیث ۹۰۱
۳۲۲	حدیث ۹۰۲
۳۲۲	حدیث ۹۰۳
۳۲۲	حدیث ۹۰۴
۳۲۲	حدیث ۹۰۵
۳۲۲	حدیث ۹۰۶

۳۲۳	حدیث ۹۰۷
۳۲۳	حدیث ۹۰۸
۳۲۳	حدیث ۹۰۹
۳۲۳	حدیث ۹۱۰
۳۲۳	حدیث ۹۱۱
۳۲۴	حدیث ۹۱۲
۳۲۴	حدیث ۹۱۳
۳۲۴	حدیث ۹۱۴
۳۲۴	حدیث ۹۱۵
۳۲۴	حدیث ۹۱۶
۳۲۵	حدیث ۹۱۷
۳۲۵	حدیث ۹۱۸
۳۲۵	حدیث ۹۱۹
۳۲۵	حدیث ۹۲۰
۳۲۵	حدیث ۹۲۱
۳۲۶	حدیث ۹۲۲
۳۲۶	حدیث ۹۲۳
۳۲۶	حدیث ۹۲۴
۳۲۶	حدیث ۹۲۵
۳۲۶	حدیث ۹۲۶
۳۲۷	حدیث ۹۲۷
۳۲۷	حدیث ۹۲۸
۳۲۷	حدیث ۹۲۹
۳۲۷	حدیث ۹۳۰

۳۲۷	حدیث ۹۳۱
۳۲۷	حدیث ۹۳۲
۳۲۸	حدیث ۹۳۳
۳۲۸	حدیث ۹۳۴
۳۲۸	حدیث ۹۳۵
۳۲۸	حدیث ۹۳۶
۳۲۸	حدیث ۹۳۷
۳۲۹	حدیث ۹۳۸
۳۲۹	حدیث ۹۳۹
۳۲۹	حدیث ۹۴۰
۳۲۹	حدیث ۹۴۱
۳۳۰	حدیث ۹۴۲
۳۳۰	حدیث ۹۴۳
۳۳۰	حدیث ۹۴۴
۳۳۰	حدیث ۹۴۵
۳۳۰	حدیث ۹۴۶
۳۳۱	حدیث ۹۴۷
۳۳۱	حدیث ۹۴۸
۳۳۱	حدیث ۹۴۹
۳۳۱	حدیث ۹۵۰
۳۳۱	حدیث ۹۵۱
۳۳۲	حدیث ۹۵۲
۳۳۲	حدیث ۹۵۳
۳۳۲	حدیث ۹۵۴

۳۳۲	حدیث ۹۵۵
۳۳۲	حدیث ۹۵۶
۳۳۳	حدیث ۹۵۷
۳۳۳	حدیث ۹۵۸
۳۳۳	حدیث ۹۵۹
۳۳۳	حدیث ۹۶۰
۳۳۳	حدیث ۹۶۱
۳۳۴	حدیث ۹۶۲
۳۳۴	حدیث ۹۶۳
۳۳۴	حدیث ۹۶۴
۳۳۴	حدیث ۹۶۵
۳۳۴	حدیث ۹۶۶
۳۳۵	حدیث ۹۶۷
۳۳۵	حدیث ۹۶۸
۳۳۵	حدیث ۹۶۹
۳۳۵	حدیث ۹۷۰
۳۳۵	حدیث ۹۷۱
۳۳۶	حدیث ۹۷۲
۳۳۶	حدیث ۹۷۳
۳۳۶	حدیث ۹۷۴
۳۳۶	حدیث ۹۷۵
۳۳۷	حدیث ۹۷۶
۳۳۷	حدیث ۹۷۷
۳۳۷	حدیث ۹۷۸

۳۳۷	حدیث ۹۷۹
۳۳۷	حدیث ۹۸۰
۳۳۸	حدیث ۹۸۱
۳۳۸	حدیث ۹۸۲
۳۳۸	حدیث ۹۸۳
۳۳۸	حدیث ۹۸۴
۳۳۸	حدیث ۹۸۵
۳۳۹	حدیث ۹۸۶
۳۳۹	حدیث ۹۸۷
۳۳۹	حدیث ۹۸۸
۳۳۹	حدیث ۹۸۹
۳۳۹	حدیث ۹۹۰
۳۴۰	حدیث ۹۹۱
۳۴۰	حدیث ۹۹۲
۳۴۰	حدیث ۹۹۳
۳۴۰	حدیث ۹۹۴
۳۴۰	حدیث ۹۹۵
۳۴۰	حدیث ۹۹۶
۳۴۱	حدیث ۹۹۷
۳۴۱	حدیث ۹۹۸
۳۴۱	حدیث ۹۹۹
۳۴۱	حدیث ۱۰۰۰
۳۴۱	حدیث ۱۰۰۱
۳۴۲	حدیث ۱۰۰۲

۳۴۲	حدیث ۱۰۰۳
۳۴۲	حدیث ۱۰۰۴
۳۴۲	حدیث ۱۰۰۵
۳۴۳	حدیث ۱۰۰۶
۳۴۳	حدیث ۱۰۰۷
۳۴۳	حدیث ۱۰۰۸
۳۴۳	حدیث ۱۰۰۹
۳۴۳	حدیث ۱۰۱۰
۳۴۳	حدیث ۱۰۱۱
۳۴۴	حدیث ۱۰۱۲
۳۴۴	حدیث ۱۰۱۳
۳۴۴	حدیث ۱۰۱۴
۳۴۴	حدیث ۱۰۱۵
۳۴۵	حدیث ۱۰۱۶
۳۴۵	حدیث ۱۰۱۷
۳۴۵	حدیث ۱۰۱۸
۳۴۵	حدیث ۱۰۱۹
۳۴۵	حدیث ۱۰۲۰
۳۴۶	حدیث ۱۰۲۱
۳۴۶	حدیث ۱۰۲۲
۳۴۶	حدیث ۱۰۲۳
۳۴۶	حدیث ۱۰۲۴
۳۴۷	حدیث ۱۰۲۵
۳۴۷	حدیث ۱۰۲۶

۳۴۷	حدیث ۱۰۲۷
۳۴۷	حدیث ۱۰۲۸
۳۴۸	حدیث ۱۰۲۹
۳۴۸	حدیث ۱۰۳۰
۳۴۸	حدیث ۱۰۳۱
۳۴۸	حدیث ۱۰۳۲
۳۴۸	حدیث ۱۰۳۳
۳۴۹	حدیث ۱۰۳۴
۳۴۹	حدیث ۱۰۳۵
۳۴۹	حدیث ۱۰۳۶
۳۴۹	حدیث ۱۰۳۷
۳۴۹	حدیث ۱۰۳۸
۳۵۰	حدیث ۱۰۳۹
۳۵۰	حدیث ۱۰۴۰
۳۵۰	حدیث ۱۰۴۱
۳۵۰	حدیث ۱۰۴۲
۳۵۰	حدیث ۱۰۴۳
۳۵۱	حدیث ۱۰۴۴
۳۵۱	حدیث ۱۰۴۵
۳۵۱	حدیث ۱۰۴۶
۳۵۱	حدیث ۱۰۴۷
۳۵۱	حدیث ۱۰۴۸
۳۵۲	حدیث ۱۰۴۹
۳۵۲	حدیث ۱۰۵۰

۳۵۲	حدیث ۱۰۵۱
۳۵۲	حدیث ۱۰۵۲
۳۵۲	حدیث ۱۰۵۳
۳۵۳	حدیث ۱۰۵۴
۳۵۳	حدیث ۱۰۵۵
۳۵۳	حدیث ۱۰۵۶
۳۵۳	حدیث ۱۰۵۷
۳۵۳	حدیث ۱۰۵۸
۳۵۴	حدیث ۱۰۵۹
۳۵۴	حدیث ۱۰۶۰
۳۵۴	حدیث ۱۰۶۱
۳۵۴	حدیث ۱۰۶۲
۳۵۴	حدیث ۱۰۶۳
۳۵۴	حدیث ۱۰۶۴
۳۵۵	حدیث ۱۰۶۵
۳۵۵	حدیث ۱۰۶۶
۳۵۵	حدیث ۱۰۶۷
۳۵۵	حدیث ۱۰۶۸
۳۵۵	حدیث ۱۰۶۹
۳۵۶	حدیث ۱۰۷۰
۳۵۶	حدیث ۱۰۷۱
۳۵۶	حدیث ۱۰۷۲
۳۵۶	حدیث ۱۰۷۳
۳۵۶	حدیث ۱۰۷۴

۳۵۶	حدیث ۱۰۷۵
۳۵۷	حدیث ۱۰۷۶
۳۵۷	حدیث ۱۰۷۷
۳۵۷	حدیث ۱۰۷۸
۳۵۷	حدیث ۱۰۷۹
۳۵۷	حدیث ۱۰۸۰
۳۵۸	حدیث ۱۰۸۱
۳۵۸	حدیث ۱۰۸۲
۳۵۸	حدیث ۱۰۸۳
۳۵۸	حدیث ۱۰۸۴
۳۵۸	حدیث ۱۰۸۵
۳۵۹	حدیث ۱۰۸۶
۳۵۹	حدیث ۱۰۸۷
۳۵۹	حدیث ۱۰۸۸
۳۵۹	حدیث ۱۰۸۹
۳۵۹	حدیث ۱۰۹۰
۳۶۰	حدیث ۱۰۹۱
۳۶۰	حدیث ۱۰۹۲
۳۶۰	حدیث ۱۰۹۳
۳۶۰	حدیث ۱۰۹۴
۳۶۰	حدیث ۱۰۹۵
۳۶۱	حدیث ۱۰۹۶
۳۶۱	حدیث ۱۰۹۷
۳۶۱	حدیث ۱۰۹۸

۳۶۱	حدیث ۱۰۹۹
۳۶۱	حدیث ۱۱۰۰
۳۶۲	حدیث ۱۱۰۱
۳۶۲	حدیث ۱۱۰۲
۳۶۲	حدیث ۱۱۰۳
۳۶۲	حدیث ۱۱۰۴
۳۶۲	حدیث ۱۱۰۵
۳۶۳	حدیث ۱۱۰۶
۳۶۳	حدیث ۱۱۰۷
۳۶۳	حدیث ۱۱۰۸
۳۶۳	حدیث ۱۱۰۹
۳۶۳	حدیث ۱۱۱۰
۳۶۴	حدیث ۱۱۱۱
۳۶۴	حدیث ۱۱۱۲
۳۶۴	حدیث ۱۱۱۳
۳۶۴	حدیث ۱۱۱۴
۳۶۴	حدیث ۱۱۱۵
۳۶۵	حدیث ۱۱۱۶
۳۶۵	حدیث ۱۱۱۷
۳۶۵	حدیث ۱۱۱۸
۳۶۵	حدیث ۱۱۱۹
۳۶۵	حدیث ۱۱۲۰
۳۶۶	حدیث ۱۱۲۱
۳۶۶	حدیث ۱۱۲۲

۳۶۶	حدیث ۱۱۲۳
۳۶۶	حدیث ۱۱۲۴
۳۶۶	حدیث ۱۱۲۵
۳۶۷	حدیث ۱۱۲۶
۳۶۷	حدیث ۱۱۲۷
۳۶۷	حدیث ۱۱۲۸
۳۶۷	حدیث ۱۱۲۹
۳۶۷	حدیث ۱۱۳۰
۳۶۸	حدیث ۱۱۳۱
۳۶۸	حدیث ۱۱۳۲
۳۶۸	حدیث ۱۱۳۳
۳۶۸	حدیث ۱۱۳۴
۳۶۸	حدیث ۱۱۳۵
۳۶۹	حدیث ۱۱۳۶
۳۶۹	حدیث ۱۱۳۷
۳۶۹	حدیث ۱۱۳۸
۳۶۹	حدیث ۱۱۳۹
۳۶۹	حدیث ۱۱۴۰
۳۷۰	حدیث ۱۱۴۱
۳۷۰	حدیث ۱۱۴۲
۳۷۰	حدیث ۱۱۴۳
۳۷۰	حدیث ۱۱۴۴
۳۷۰	حدیث ۱۱۴۵
۳۷۱	حدیث ۱۱۴۶

۳۷۱	حدیث ۱۱۴۷
۳۷۱	حدیث ۱۱۴۸
۳۷۱	حدیث ۱۱۴۹
۳۷۱	حدیث ۱۱۵۰
۳۷۲	حدیث ۱۱۵۱
۳۷۲	حدیث ۱۱۵۲
۳۷۲	حدیث ۱۱۵۳
۳۷۲	حدیث ۱۱۵۴
۳۷۲	حدیث ۱۱۵۵
۳۷۳	حدیث ۱۱۵۶
۳۷۳	حدیث ۱۱۵۷
۳۷۳	حدیث ۱۱۵۸
۳۷۳	حدیث ۱۱۵۹
۳۷۳	حدیث ۱۱۶۰
۳۷۴	حدیث ۱۱۶۱
۳۷۴	حدیث ۱۱۶۲
۳۷۴	حدیث ۱۱۶۳
۳۷۴	حدیث ۱۱۶۴
۳۷۴	حدیث ۱۱۶۵
۳۷۵	حدیث ۱۱۶۶
۳۷۵	حدیث ۱۱۶۷
۳۷۵	حدیث ۱۱۶۸
۳۷۵	حدیث ۱۱۶۹
۳۷۵	حدیث ۱۱۷۰

۳۷۶	حدیث ۱۱۷۱
۳۷۶	حدیث ۱۱۷۲
۳۷۶	حدیث ۱۱۷۳
۳۷۶	حدیث ۱۱۷۴
۳۷۶	حدیث ۱۱۷۵
۳۷۷	حدیث ۱۱۷۶
۳۷۷	حدیث ۱۱۷۷
۳۷۷	حدیث ۱۱۷۸
۳۷۷	حدیث ۱۱۷۹
۳۷۷	حدیث ۱۱۸۰
۳۷۸	حدیث ۱۱۸۱
۳۷۸	حدیث ۱۱۸۲
۳۷۸	حدیث ۱۱۸۳
۳۷۸	حدیث ۱۱۸۴
۳۷۸	حدیث ۱۱۸۵
۳۷۹	حدیث ۱۱۸۶
۳۷۹	حدیث ۱۱۸۷
۳۷۹	حدیث ۱۱۸۸
۳۷۹	حدیث ۱۱۸۹
۳۷۹	حدیث ۱۱۹۰
۳۸۰	حدیث ۱۱۹۱
۳۸۰	حدیث ۱۱۹۲
۳۸۰	حدیث ۱۱۹۳
۳۸۰	حدیث ۱۱۹۴

۳۸۰	حدیث ۱۱۹۵
۳۸۱	حدیث ۱۱۹۶
۳۸۱	حدیث ۱۱۹۷
۳۸۱	حدیث ۱۱۹۸
۳۸۱	حدیث ۱۱۹۹
۳۸۱	حدیث ۱۲۰۰
۳۸۲	حدیث ۱۲۰۱
۳۸۲	حدیث ۱۲۰۲
۳۸۲	حدیث ۱۲۰۳
۳۸۲	حدیث ۱۲۰۴
۳۸۲	حدیث ۱۲۰۵
۳۸۳	حدیث ۱۲۰۶
۳۸۳	حدیث ۱۲۰۷
۳۸۳	حدیث ۱۲۰۸
۳۸۳	حدیث ۱۲۰۹
۳۸۳	حدیث ۱۲۱۰
۳۸۴	حدیث ۱۲۱۱
۳۸۴	حدیث ۱۲۱۲
۳۸۴	حدیث ۱۲۱۳
۳۸۴	حدیث ۱۲۱۴
۳۸۴	حدیث ۱۲۱۵
۳۸۵	حدیث ۱۲۱۶
۳۸۵	حدیث ۱۲۱۷
۳۸۵	حدیث ۱۲۱۸

۳۸۵	حدیث ۱۲۱۹
۳۸۵	حدیث ۱۲۲۰
۳۸۶	حدیث ۱۲۲۱
۳۸۶	حدیث ۱۲۲۲
۳۸۶	حدیث ۱۲۲۳
۳۸۶	حدیث ۱۲۲۴
۳۸۶	حدیث ۱۲۲۵
۳۸۷	حدیث ۱۲۲۶
۳۸۷	حدیث ۱۲۲۷
۳۸۷	حدیث ۱۲۲۸
۳۸۷	حدیث ۱۲۲۹
۳۸۷	حدیث ۱۲۳۰
۳۸۸	حدیث ۱۲۳۱
۳۸۸	حدیث ۱۲۳۲
۳۸۸	حدیث ۱۲۳۳
۳۸۸	حدیث ۱۲۳۴
۳۸۸	حدیث ۱۲۳۵
۳۸۹	حدیث ۱۲۳۶
۳۸۹	حدیث ۱۲۳۷
۳۸۹	حدیث ۱۲۳۸
۳۸۹	حدیث ۱۲۳۹
۳۸۹	حدیث ۱۲۴۰
۳۹۰	حدیث ۱۲۴۱
۳۹۰	حدیث ۱۲۴۲

۳۹۰	حدیث ۱۲۴۳
۳۹۰	حدیث ۱۲۴۴
۳۹۱	حدیث ۱۲۴۵
۳۹۱	حدیث ۱۲۴۶
۳۹۱	حدیث ۱۲۴۷
۳۹۱	حدیث ۱۲۴۸
۳۹۱	حدیث ۱۲۴۹
۳۹۲	حدیث ۱۲۵۰
۳۹۲	حدیث ۱۲۵۱
۳۹۲	حدیث ۱۲۵۲
۳۹۲	حدیث ۱۲۵۳
۳۹۳	حدیث ۱۲۵۴
۳۹۳	حدیث ۱۲۵۵
۳۹۳	حدیث ۱۲۵۶
۳۹۳	حدیث ۱۲۵۷
۳۹۳	حدیث ۱۲۵۸
۳۹۳	حدیث ۱۲۵۹
۳۹۴	حدیث ۱۲۶۰
۳۹۴	حدیث ۱۲۶۱
۳۹۴	حدیث ۱۲۶۲
۳۹۴	حدیث ۱۲۶۳
۳۹۴	حدیث ۱۲۶۴
۳۹۵	حدیث ۱۲۶۵
۳۹۵	حدیث ۱۲۶۶

۳۹۵	حدیث ۱۲۶۷
۳۹۵	حدیث ۱۲۶۸
۳۹۵	حدیث ۱۲۶۹
۳۹۶	حدیث ۱۲۷۰
۳۹۶	حدیث ۱۲۷۱
۳۹۶	حدیث ۱۲۷۲
۳۹۶	حدیث ۱۲۷۳
۳۹۶	حدیث ۱۲۷۴
۳۹۶	حدیث ۱۲۷۵
۳۹۷	حدیث ۱۲۷۶
۳۹۷	حدیث ۱۲۷۷
۳۹۷	حدیث ۱۲۷۸
۳۹۷	حدیث ۱۲۷۹
۳۹۷	حدیث ۱۲۸۰
۳۹۸	حدیث ۱۲۸۱
۳۹۸	حدیث ۱۲۸۲
۳۹۸	حدیث ۱۲۸۳
۳۹۸	حدیث ۱۲۸۴
۳۹۸	حدیث ۱۲۸۵
۳۹۸	روزه
۳۹۹	حدیث ۱
۳۹۹	حدیث ۲
۳۹۹	حدیث ۳
۳۹۹	حدیث ۴

۳۹۹	حدیث ۵
۴۰۰	حدیث ۶
۴۰۰	حدیث ۷
۴۰۰	حدیث ۸
۴۰۰	حدیث ۹
۴۰۰	حدیث ۱۰
۴۰۱	حدیث ۱۱
۴۰۱	حدیث ۱۲
۴۰۱	حدیث ۱۳
۴۰۱	حدیث ۱۴
۴۰۱	حدیث ۱۵
۴۰۲	حدیث ۱۶
۴۰۲	حدیث ۱۷
۴۰۲	حدیث ۱۸
۴۰۲	حدیث ۱۹
۴۰۲	حدیث ۲۰
۴۰۳	حدیث ۲۱
۴۰۳	حدیث ۲۲
۴۰۳	حدیث ۲۳
۴۰۳	حدیث ۲۴
۴۰۴	حدیث ۲۵
۴۰۴	حدیث ۲۶
۴۰۴	حدیث ۲۷
۴۰۴	حدیث ۲۸

۴۰۴	حدیث ۲۹
۴۰۵	حدیث ۳۰
۴۰۵	حدیث ۳۱
۴۰۵	حدیث ۳۲
۴۰۵	حدیث ۳۳
۴۰۵	حدیث ۳۴
۴۰۶	حدیث ۳۵
۴۰۶	حدیث ۳۶
۴۰۶	حدیث ۳۷
۴۰۶	حدیث ۳۸
۴۰۶	حدیث ۳۹
۴۰۶	حدیث ۴۰
۴۰۷	حدیث ۴۱
۴۰۷	حدیث ۴۲
۴۰۷	حدیث ۴۳
۴۰۷	حدیث ۴۴
۴۰۸	حدیث ۴۵
۴۰۸	حدیث ۴۶
۴۰۸	حدیث ۴۷
۴۰۸	حدیث ۴۸
۴۰۸	حدیث ۴۹
۴۰۹	حدیث ۵۰
۴۰۹	حدیث ۵۱
۴۰۹	حدیث ۵۲

۴۰۹	حدیث ۵۳
۴۰۹	حدیث ۵۴
۴۱۰	حدیث ۵۵
۴۱۰	حدیث ۵۶
۴۱۰	حدیث ۵۷
۴۱۰	حدیث ۵۸
۴۱۰	حدیث ۵۹
۴۱۱	حدیث ۶۰
۴۱۱	حدیث ۶۱
۴۱۱	حدیث ۶۲
۴۱۱	حدیث ۶۳
۴۱۱	حدیث ۶۴
۴۱۱	حدیث ۶۵
۴۱۱	حدیث ۶۶
۴۱۲	حدیث ۶۷
۴۱۲	حدیث ۶۸
۴۱۲	حدیث ۶۹
۴۱۲	حدیث ۷۰
۴۱۲	حدیث ۷۱
۴۱۳	حدیث ۷۲
۴۱۳	حدیث ۷۳
۴۱۳	حدیث ۷۴
۴۱۳	حج
۴۱۳	حدیث ۱

۴۱۳	حدیث ۲
۴۱۳	حدیث ۳
۴۱۴	حدیث ۴
۴۱۴	حدیث ۵
۴۱۴	حدیث ۶
۴۱۴	حدیث ۷
۴۱۴	حدیث ۸
۴۱۵	حدیث ۹
۴۱۵	حدیث ۱۰
۴۱۵	حدیث ۱۱
۴۱۵	حدیث ۱۲
۴۱۵	حدیث ۱۳
۴۱۶	حدیث ۱۴
۴۱۶	حدیث ۱۵
۴۱۶	حدیث ۱۶
۴۱۶	حدیث ۱۷
۴۱۶	حدیث ۱۸
۴۱۷	حدیث ۱۹
۴۱۷	حدیث ۲۰
۴۱۷	حدیث ۲۱
۴۱۷	حدیث ۲۲
۴۱۸	حدیث ۲۳
۴۱۸	حدیث ۲۴
۴۱۸	حدیث ۲۵

۴۱۸	حدیث ۲۶
۴۱۸	حدیث ۲۷
۴۱۹	زکات
۴۱۹	حدیث ۱
۴۱۹	حدیث ۲
۴۱۹	حدیث ۳
۴۱۹	حدیث ۴
۴۱۹	حدیث ۵
۴۲۰	حدیث ۶
۴۲۰	حدیث ۷
۴۲۰	حدیث ۸
۴۲۰	حدیث ۹
۴۲۰	حدیث ۱۰
۴۲۰	حدیث ۱۱
۴۲۱	حدیث ۱۲
۴۲۱	حدیث ۱۳
۴۲۱	حدیث ۱۴
۴۲۱	حدیث ۱۵
۴۲۱	حدیث ۱۶
۴۲۲	حدیث ۱۷
۴۲۲	حدیث ۱۸
۴۲۲	حدیث ۱۹
۴۲۲	حدیث ۲۰
۴۲۲	حدیث ۲۱

۴۲۲	حدیث ۲۲
۴۲۳	حدیث ۲۳
۴۲۳	حدیث ۲۴
۴۲۳	حدیث ۲۵
۴۲۳	حدیث ۲۶
۴۲۳	حدیث ۲۷
۴۲۳	حدیث ۲۸
۴۲۳	حدیث ۲۹
۴۲۴	حدیث ۳۰
۴۲۴	حدیث ۳۱
۴۲۴	حدیث ۳۲
۴۲۴	حدیث ۳۳
۴۲۵	حدیث ۳۴
۴۲۵	حدیث ۳۵
۴۲۵	حدیث ۳۶
۴۲۵	حدیث ۳۷
۴۲۵	حدیث ۳۸
۴۲۶	حدیث ۳۹
۴۲۶	حدیث ۴۰
۴۲۶	حدیث ۴۱
۴۲۶	حدیث ۴۲
۴۲۶	حدیث ۴۳
۴۲۶	حدیث ۴۴
۴۲۷	حدیث ۴۵

۴۲۷	حدیث ۴۶
۴۲۷	حدیث ۴۷
۴۲۷	حدیث ۴۸
۴۲۸	حدیث ۴۹
۴۲۸	حدیث ۵۰
۴۲۸	حدیث ۵۱
۴۲۸	حدیث ۵۲
۴۲۸	حدیث ۵۳
۴۲۸	حدیث ۵۴
۴۲۹	حدیث ۵۵
۴۲۹	حدیث ۵۶
۴۲۹	حدیث ۵۷
۴۲۹	حدیث ۵۸
۴۳۰	حدیث ۵۹
۴۳۰	حدیث ۶۰
۴۳۰	حدیث ۶۱
۴۳۰	حدیث ۶۲
۴۳۰	حدیث ۶۳
۴۳۰	حدیث ۶۴
۴۳۱	حدیث ۶۵
۴۳۱	حدیث ۶۶
۴۳۱	حدیث ۶۷
۴۳۱	حدیث ۶۸
۴۳۱	حدیث ۶۹

۴۳۲	حدیث ۷۰
۴۳۲	حدیث ۷۱
۴۳۲	حدیث ۷۲
۴۳۲	حدیث ۷۳
۴۳۳	حدیث ۷۴
۴۳۳	حدیث ۷۵
۴۳۳	حدیث ۷۶
۴۳۳	ذکر، عبادت و بندگی
۴۳۳	حدیث ۱
۴۳۳	حدیث ۲
۴۳۴	حدیث ۳
۴۳۴	حدیث ۴
۴۳۴	حدیث ۵
۴۳۴	حدیث ۶
۴۳۴	حدیث ۷
۴۳۵	حدیث ۸
۴۳۵	حدیث ۹
۴۳۵	حدیث ۱۰
۴۳۵	حدیث ۱۱
۴۳۶	حدیث ۱۲
۴۳۶	حدیث ۱۳
۴۳۶	حدیث ۱۴
۴۳۶	حدیث ۱۵
۴۳۶	حدیث ۱۶

۴۳۶	حدیث ۱۷
۴۳۷	حدیث ۱۸
۴۳۷	حدیث ۱۹
۴۳۷	حدیث ۲۰
۴۳۷	حدیث ۲۱
۴۳۸	حدیث ۲۲
۴۳۸	حدیث ۲۳
۴۳۸	حدیث ۲۴
۴۳۸	حدیث ۲۵
۴۳۸	حدیث ۲۶
۴۳۹	حدیث ۲۷
۴۳۹	حدیث ۲۸
۴۳۹	حدیث ۲۹
۴۳۹	حدیث ۳۰
۴۳۹	حدیث ۳۱
۴۳۹	حدیث ۳۲
۴۳۹	حدیث ۳۳
۴۴۰	حدیث ۳۴
۴۴۰	حدیث ۳۵
۴۴۰	حدیث ۳۶
۴۴۰	حدیث ۳۷
۴۴۰	حدیث ۳۸
۴۴۰	حدیث ۳۹
۴۴۱	حدیث ۴۰

۴۴۱	حدیث ۴۱
۴۴۱	حدیث ۴۲
۴۴۱	حدیث ۴۳
۴۴۱	حدیث ۴۴
۴۴۲	حدیث ۴۵
۴۴۲	حدیث ۴۶
۴۴۲	حدیث ۴۷
۴۴۲	حدیث ۴۸
۴۴۲	حدیث ۴۹
۴۴۲	حدیث ۵۰
۴۴۳	حدیث ۵۱
۴۴۳	حدیث ۵۲
۴۴۳	حدیث ۵۳
۴۴۳	حدیث ۵۴
۴۴۳	حدیث ۵۵
۴۴۴	حدیث ۵۶
۴۴۴	حدیث ۵۷
۴۴۴	حدیث ۵۸
۴۴۴	حدیث ۵۹
۴۴۴	حدیث ۶۰
۴۴۴	حدیث ۶۱
۴۴۵	حدیث ۶۲
۴۴۵	حدیث ۶۳
۴۴۵	حدیث ۶۴

۴۴۵	حدیث ۶۵
۴۴۵	حدیث ۶۶
۴۴۶	حدیث ۶۷
۴۴۶	حدیث ۶۸
۴۴۶	حدیث ۶۹
۴۴۶	حدیث ۷۰
۴۴۶	حدیث ۷۱
۴۴۶	حدیث ۷۲
۴۴۷	حدیث ۷۳
۴۴۷	حدیث ۷۴
۴۴۷	حدیث ۷۵
۴۴۷	حدیث ۷۶
۴۴۷	حدیث ۷۷
۴۴۸	حدیث ۷۸
۴۴۸	حدیث ۷۹
۴۴۸	حدیث ۸۰
۴۴۸	حدیث ۸۱
۴۴۸	حدیث ۸۲
۴۴۹	حدیث ۸۳
۴۴۹	حدیث ۸۴
۴۴۹	حدیث ۸۵
۴۴۹	حدیث ۸۶
۴۴۹	حدیث ۸۷
۴۴۹	حدیث ۸۸

۴۴۹	حدیث ۸۹
۴۵۰	حدیث ۹۰
۴۵۰	حدیث ۹۱
۴۵۰	حدیث ۹۲
۴۵۰	حدیث ۹۳
۴۵۰	حدیث ۹۴
۴۵۰	حدیث ۹۵
۴۵۱	حدیث ۹۶
۴۵۱	حدیث ۹۷
۴۵۱	حدیث ۹۸
۴۵۱	حدیث ۹۹
۴۵۱	حدیث ۱۰۰
۴۵۱	حدیث ۱۰۱
۴۵۲	حدیث ۱۰۲
۴۵۲	حدیث ۱۰۳
۴۵۲	حدیث ۱۰۴
۴۵۲	حدیث ۱۰۵
۴۵۲	حدیث ۱۰۶
۴۵۳	حدیث ۱۰۷
۴۵۳	حدیث ۱۰۸
۴۵۳	حدیث ۱۰۹
۴۵۳	حدیث ۱۱۰
۴۵۳	حدیث ۱۱۱
۴۵۴	حدیث ۱۱۲

۴۵۴	حدیث ۱۱۳
۴۵۴	حدیث ۱۱۴
۴۵۴	حدیث ۱۱۵
۴۵۴	حدیث ۱۱۶
۴۵۵	حدیث ۱۱۷
۴۵۵	حدیث ۱۱۸
۴۵۵	حدیث ۱۱۹
۴۵۵	حدیث ۱۲۰
۴۵۵	حدیث ۱۲۱
۴۵۶	حدیث ۱۲۲
۴۵۶	حدیث ۱۲۳
۴۵۶	حدیث ۱۲۴
۴۵۶	حدیث ۱۲۵
۴۵۶	حدیث ۱۲۶
۴۵۶	حدیث ۱۲۷
۴۵۷	حدیث ۱۲۸
۴۵۷	حدیث ۱۲۹
۴۵۷	حدیث ۱۳۰
۴۵۷	حدیث ۱۳۱
۴۵۸	حدیث ۱۳۲
۴۵۸	حدیث ۱۳۳
۴۵۸	حدیث ۱۳۴
۴۵۸	حدیث ۱۳۵
۴۵۸	حدیث ۱۳۶

۴۵۸	حدیث ۱۳۷
۴۵۹	حدیث ۱۳۸
۴۵۹	حدیث ۱۳۹
۴۵۹	حدیث ۱۴۰
۴۵۹	حدیث ۱۴۱
۴۵۹	حدیث ۱۴۲
۴۶۰	حدیث ۱۴۳
۴۶۰	حدیث ۱۴۴
۴۶۰	حدیث ۱۴۵
۴۶۰	حدیث ۱۴۶
۴۶۰	حدیث ۱۴۷
۴۶۱	حدیث ۱۴۸
۴۶۱	حدیث ۱۴۹
۴۶۱	حدیث ۱۵۰
۴۶۱	حدیث ۱۵۱
۴۶۱	حدیث ۱۵۲
۴۶۱	حدیث ۱۵۳
۴۶۲	حدیث ۱۵۴
۴۶۲	حدیث ۱۵۵
۴۶۲	حدیث ۱۵۶
۴۶۲	حدیث ۱۵۷
۴۶۳	حدیث ۱۵۸
۴۶۳	حدیث ۱۵۹
۴۶۳	حدیث ۱۶۰

۴۶۳	حدیث ۱۶۱
۴۶۳	حدیث ۱۶۲
۴۶۴	حدیث ۱۶۳
۴۶۴	حدیث ۱۶۴
۴۶۴	حدیث ۱۶۵
۴۶۴	حدیث ۱۶۶
۴۶۴	حدیث ۱۶۷
۴۶۵	حدیث ۱۶۸
۴۶۵	حدیث ۱۶۹
۴۶۵	حدیث ۱۷۰
۴۶۵	حدیث ۱۷۱
۴۶۵	حدیث ۱۷۲
۴۶۶	حدیث ۱۷۳
۴۶۶	حدیث ۱۷۴
۴۶۶	حدیث ۱۷۵
۴۶۶	حدیث ۱۷۶
۴۶۶	حدیث ۱۷۷
۴۶۷	حدیث ۱۷۸
۴۶۷	حدیث ۱۷۹
۴۶۷	حدیث ۱۸۰
۴۶۷	حدیث ۱۸۱
۴۶۷	حدیث ۱۸۲
۴۶۷	حدیث ۱۸۳
۴۶۸	حدیث ۱۸۴

۴۶۸	حدیث ۱۸۵
۴۶۸	حدیث ۱۸۶
۴۶۸	حدیث ۱۸۷
۴۶۹	حدیث ۱۸۸
۴۶۹	حدیث ۱۸۹
۴۶۹	حدیث ۱۹۰
۴۶۹	حدیث ۱۹۱
۴۷۰	حدیث ۱۹۲
۴۷۰	حدیث ۱۹۳
۴۷۰	حدیث ۱۹۴
۴۷۰	حدیث ۱۹۵
۴۷۱	حدیث ۱۹۶
۴۷۱	حدیث ۱۹۷
۴۷۱	حدیث ۱۹۸
۴۷۱	حدیث ۱۹۹
۴۷۱	حدیث ۲۰۰
۴۷۲	حدیث ۲۰۱
۴۷۲	حدیث ۲۰۲
۴۷۲	حدیث ۲۰۳
۴۷۲	حدیث ۲۰۴
۴۷۲	حدیث ۲۰۵
۴۷۳	حدیث ۲۰۶
۴۷۳	حدیث ۲۰۷
۴۷۳	حدیث ۲۰۸

۴۷۳	حدیث ۲۰۹
۴۷۳	حدیث ۲۱۰
۴۷۴	حدیث ۲۱۱
۴۷۴	حدیث ۲۱۲
۴۷۴	حدیث ۲۱۳
۴۷۴	حدیث ۲۱۴
۴۷۴	حدیث ۲۱۵
۴۷۴	حدیث ۲۱۶
۴۷۵	حدیث ۲۱۷
۴۷۵	حدیث ۲۱۸
۴۷۵	حدیث ۲۱۹
۴۷۵	حدیث ۲۲۰
۴۷۶	حدیث ۲۲۱
۴۷۶	حدیث ۲۲۲
۴۷۶	حدیث ۲۲۳
۴۷۶	حدیث ۲۲۴
۴۷۶	حدیث ۲۲۵
۴۷۶	حدیث ۲۲۶
۴۷۷	حدیث ۲۲۷
۴۷۷	حدیث ۲۲۸
۴۷۷	حدیث ۲۲۹
۴۷۷	حدیث ۲۳۰
۴۷۷	حدیث ۲۳۱
۴۷۸	حدیث ۲۳۲

۴۷۸	حدیث ۲۳۳
۴۷۸	حدیث ۲۳۴
۴۷۸	حدیث ۲۳۵
۴۷۸	حدیث ۲۳۶
۴۷۹	حدیث ۲۳۷
۴۷۹	حدیث ۲۳۸
۴۷۹	حدیث ۲۳۹
۴۷۹	حدیث ۲۴۰
۴۷۹	حدیث ۲۴۱
۴۸۰	حدیث ۲۴۲
۴۸۰	حدیث ۲۴۳
۴۸۰	حدیث ۲۴۴
۴۸۰	حدیث ۲۴۵
۴۸۰	حدیث ۲۴۶
۴۸۰	حدیث ۲۴۷
۴۸۱	حدیث ۲۴۸
۴۸۱	حدیث ۲۴۹
۴۸۱	حدیث ۲۵۰
۴۸۱	حدیث ۲۵۱
۴۸۱	حدیث ۲۵۲
۴۸۲	حدیث ۲۵۳
۴۸۲	حدیث ۲۵۴
۴۸۲	حدیث ۲۵۵
۴۸۲	حدیث ۲۵۶

۴۸۲	حدیث ۲۵۷
۴۸۲	حدیث ۲۵۸
۴۸۳	حدیث ۲۵۹
۴۸۳	حدیث ۲۶۰
۴۸۳	حدیث ۲۶۱
۴۸۳	حدیث ۲۶۲
۴۸۳	حدیث ۲۶۳
۴۸۴	حدیث ۲۶۴
۴۸۴	حدیث ۲۶۵
۴۸۴	حدیث ۲۶۶
۴۸۵	حدیث ۲۶۷
۴۸۵	حدیث ۲۶۸
۴۸۵	حدیث ۲۶۹
۴۸۵	حدیث ۲۷۰
۴۸۵	حدیث ۲۷۱
۴۸۶	حدیث ۲۷۲
۴۸۶	حدیث ۲۷۳
۴۸۶	حدیث ۲۷۴
۴۸۶	حدیث ۲۷۵
۴۸۶	حدیث ۲۷۶
۴۸۷	حدیث ۲۷۷
۴۸۷	حدیث ۲۷۸
۴۸۷	حدیث ۲۷۹
۴۸۷	حدیث ۲۸۰

۴۸۷	حدیث ۲۸۱
۴۸۸	حدیث ۲۸۲
۴۸۸	حدیث ۲۸۳
۴۸۸	حدیث ۲۸۴
۴۸۸	حدیث ۲۸۵
۴۸۹	حدیث ۲۸۶
۴۸۹	حدیث ۲۸۷
۴۸۹	حدیث ۲۸۸
۴۸۹	حدیث ۲۸۹
۴۹۰	حدیث ۲۹۰
۴۹۰	حدیث ۲۹۱
۴۹۰	حدیث ۲۹۲
۴۹۰	حدیث ۲۹۳
۴۹۰	حدیث ۲۹۴
۴۹۱	حدیث ۲۹۵
۴۹۱	حدیث ۲۹۶
۴۹۱	حدیث ۲۹۷
۴۹۱	حدیث ۲۹۸
۴۹۱	حدیث ۲۹۹
۴۹۱	حدیث ۳۰۰
۴۹۲	حدیث ۳۰۱
۴۹۲	حدیث ۳۰۲
۴۹۲	حدیث ۳۰۳
۴۹۲	حدیث ۳۰۴

۴۹۲	حدیث ۳۰۵
۴۹۳	حدیث ۳۰۶
۴۹۳	حدیث ۳۰۷
۴۹۳	حدیث ۳۰۸
۴۹۳	حدیث ۳۰۹
۴۹۳	حدیث ۳۱۰
۴۹۳	حدیث ۳۱۱
۴۹۴	حدیث ۳۱۲
۴۹۴	حدیث ۳۱۳
۴۹۴	حدیث ۳۱۴
۴۹۴	حدیث ۳۱۵
۴۹۴	حدیث ۳۱۶
۴۹۵	حدیث ۳۱۷
۴۹۵	حدیث ۳۱۸
۴۹۵	حدیث ۳۱۹
۴۹۵	حدیث ۳۲۰
۴۹۵	حدیث ۳۲۱
۴۹۵	حدیث ۳۲۲
۴۹۶	حدیث ۳۲۳
۴۹۶	حدیث ۳۲۴
۴۹۶	حدیث ۳۲۵
۴۹۶	حدیث ۳۲۶
۴۹۶	حدیث ۳۲۷
۴۹۷	حدیث ۳۲۸

۴۹۷	حدیث ۳۲۹
۴۹۷	حدیث ۳۳۰
۴۹۷	حدیث ۳۳۱
۴۹۸	حدیث ۳۳۲
۴۹۸	حدیث ۳۳۳
۴۹۸	حدیث ۳۳۴
۴۹۸	حدیث ۳۳۵
۴۹۸	حدیث ۳۳۶
۴۹۹	حدیث ۳۳۷
۴۹۹	حدیث ۳۳۸
۴۹۹	حدیث ۳۳۹
۴۹۹	حدیث ۳۴۰
۵۰۰	حدیث ۳۴۱
۵۰۰	حدیث ۳۴۲
۵۰۰	حدیث ۳۴۳
۵۰۰	حدیث ۳۴۴
۵۰۰	حدیث ۳۴۵
۵۰۱	حدیث ۳۴۶
۵۰۱	حدیث ۳۴۷
۵۰۱	حدیث ۳۴۸
۵۰۱	حدیث ۳۴۹
۵۰۲	حدیث ۳۵۰
۵۰۲	حدیث ۳۵۱
۵۰۲	حدیث ۳۵۲

..... ۵۰۲ حدیث ۳۵۳
..... ۵۰۲ حدیث ۳۵۴
..... ۵۰۳ حدیث ۳۵۵
..... ۵۰۳ حدیث ۳۵۶
..... ۵۰۳ حدیث ۳۵۷
..... ۵۰۳ حدیث ۳۵۸
..... ۵۰۳ حدیث ۳۵۹
..... ۵۰۴ حدیث ۳۶۰
..... ۵۰۴ حدیث ۳۶۱
..... ۵۰۴ حدیث ۳۶۲
..... ۵۰۴ حدیث ۳۶۳
..... ۵۰۵ حدیث ۳۶۴
..... ۵۰۵ حدیث ۳۶۵
..... ۵۰۵ حدیث ۳۶۶
..... ۵۰۵ حدیث ۳۶۷
..... ۵۰۵ حدیث ۳۶۸
..... ۵۰۶ حدیث ۳۶۹
..... ۵۰۶ حدیث ۳۷۰
..... ۵۰۶ حدیث ۳۷۱
..... ۵۰۶ حدیث ۳۷۲
..... ۵۰۶ حدیث ۳۷۳
..... ۵۰۶ حدیث ۳۷۴
..... ۵۰۷ حدیث ۳۷۵
..... ۵۰۷ حدیث ۳۷۶

۵۰۷	حدیث ۳۷۷
۵۰۷	حدیث ۳۷۸
۵۰۷	حدیث ۳۷۹
۵۰۸	حدیث ۳۸۰
۵۰۸	حدیث ۳۸۱
۵۰۸	حدیث ۳۸۲
۵۰۸	حدیث ۳۸۳
۵۰۹	حدیث ۳۸۴
۵۰۹	حدیث ۳۸۵
۵۰۹	حدیث ۳۸۶
۵۰۹	حدیث ۳۸۷
۵۰۹	حدیث ۳۸۸
۵۰۹	حدیث ۳۸۹
۵۱۰	حدیث ۳۹۰
۵۱۰	حدیث ۳۹۱
۵۱۰	حدیث ۳۹۲
۵۱۰	حدیث ۳۹۳
۵۱۱	حدیث ۳۹۴
۵۱۱	حدیث ۳۹۵
۵۱۱	حدیث ۳۹۶
۵۱۱	حدیث ۳۹۷
۵۱۱	حدیث ۳۹۸
۵۱۲	حدیث ۳۹۹
۵۱۲	حدیث ۴۰۰

۵۱۲	حدیث ۴۰۱
۵۱۲	حدیث ۴۰۲
۵۱۲	حدیث ۴۰۳
۵۱۲	حدیث ۴۰۴
۵۱۳	حدیث ۴۰۵
۵۱۳	حدیث ۴۰۶
۵۱۳	حدیث ۴۰۷
۵۱۳	حدیث ۴۰۸
۵۱۳	حدیث ۴۰۹
۵۱۳	حدیث ۴۱۰
۵۱۴	حدیث ۴۱۱
۵۱۴	حدیث ۴۱۲
۵۱۴	حدیث ۴۱۳
۵۱۴	حدیث ۴۱۴
۵۱۴	حدیث ۴۱۵
۵۱۵	حدیث ۴۱۶
۵۱۵	حدیث ۴۱۷
۵۱۵	حدیث ۴۱۸
۵۱۵	حدیث ۴۱۹
۵۱۵	حدیث ۴۲۰
۵۱۶	حدیث ۴۲۱
۵۱۶	حدیث ۴۲۲
۵۱۶	حدیث ۴۲۳
۵۱۶	حدیث ۴۲۴

۵۱۶	حدیث ۴۲۵
۵۱۶	حدیث ۴۲۶
۵۱۷	حدیث ۴۲۷
۵۱۷	حدیث ۴۲۸
۵۱۷	حدیث ۴۲۹
۵۱۷	حدیث ۴۳۰
۵۱۷	حدیث ۴۳۱
۵۱۸	حدیث ۴۳۲
۵۱۸	حدیث ۴۳۳
۵۱۸	حدیث ۴۳۴
۵۱۸	حدیث ۴۳۵
۵۱۸	حدیث ۴۳۶
۵۱۹	حدیث ۴۳۷
۵۱۹	حدیث ۴۳۸
۵۱۹	حدیث ۴۳۹
۵۱۹	حدیث ۴۴۰
۵۱۹	حدیث ۴۴۱
۵۲۰	حدیث ۴۴۲
۵۲۰	حدیث ۴۴۳
۵۲۰	حدیث ۴۴۴
۵۲۰	حدیث ۴۴۵
۵۲۰	حدیث ۴۴۶
۵۲۰	حدیث ۴۴۷
۵۲۱	حدیث ۴۴۸

۵۲۱	حدیث ۴۴۹
۵۲۱	حدیث ۴۵۰
۵۲۱	حدیث ۴۵۱
۵۲۱	حدیث ۴۵۲
۵۲۱	حدیث ۴۵۳
۵۲۲	حدیث ۴۵۴
۵۲۲	حدیث ۴۵۵
۵۲۲	حدیث ۴۵۶
۵۲۲	حدیث ۴۵۷
۵۲۲	حدیث ۴۵۸
۵۲۳	حدیث ۴۵۹
۵۲۳	حدیث ۴۶۰
۵۲۳	حدیث ۴۶۱
۵۲۳	حدیث ۴۶۲
۵۲۳	حدیث ۴۶۳
۵۲۳	حدیث ۴۶۴
۵۲۴	حدیث ۴۶۵
۵۲۴	حدیث ۴۶۶
۵۲۴	حدیث ۴۶۷
۵۲۴	حدیث ۴۶۸
۵۲۴	حدیث ۴۶۹
۵۲۵	حدیث ۴۷۰
۵۲۵	حدیث ۴۷۱
۵۲۵	حدیث ۴۷۲

۵۲۵	حدیث ۴۷۳
۵۲۵	حدیث ۴۷۴
۵۲۶	حدیث ۴۷۵
۵۲۶	حدیث ۴۷۶
۵۲۶	حدیث ۴۷۷
۵۲۶	حدیث ۴۷۸
۵۲۶	حدیث ۴۷۹
۵۲۷	حدیث ۴۸۰
۵۲۷	حدیث ۴۸۱
۵۲۷	حدیث ۴۸۲
۵۲۷	حدیث ۴۸۳
۵۲۸	حدیث ۴۸۴
۵۲۸	حدیث ۴۸۵
۵۲۸	حدیث ۴۸۶
۵۲۸	حدیث ۴۸۷
۵۲۸	حدیث ۴۸۸
۵۲۹	حدیث ۴۸۹
۵۲۹	حدیث ۴۹۰
۵۲۹	حدیث ۴۹۱
۵۲۹	حدیث ۴۹۲
۵۲۹	حدیث ۴۹۳
۵۳۰	حدیث ۴۹۴
۵۳۰	حدیث ۴۹۵
۵۳۰	حدیث ۴۹۶

۵۳۰	حدیث ۴۹۷
۵۳۰	حدیث ۴۹۸
۵۳۱	حدیث ۴۹۹
۵۳۱	حدیث ۵۰۰
۵۳۱	حدیث ۵۰۱
۵۳۱	حدیث ۵۰۲
۵۳۱	حدیث ۵۰۳
۵۳۱	حدیث ۵۰۴
۵۳۲	حدیث ۵۰۵
۵۳۲	حدیث ۵۰۶
۵۳۲	حدیث ۵۰۷
۵۳۲	حدیث ۵۰۸
۵۳۲	حدیث ۵۰۹
۵۳۳	حدیث ۵۱۰
۵۳۳	حدیث ۵۱۱
۵۳۳	حدیث ۵۱۲
۵۳۳	حدیث ۵۱۳
۵۳۴	حدیث ۵۱۴
۵۳۴	حدیث ۵۱۵
۵۳۴	حدیث ۵۱۶
۵۳۴	حدیث ۵۱۷
۵۳۴	حدیث ۵۱۸
۵۳۴	حدیث ۵۱۹
۵۳۵	حدیث ۵۲۰

۵۳۵	حدیث ۵۲۱
۵۳۵	حدیث ۵۲۲
۵۳۵	حدیث ۵۲۳
۵۳۵	حدیث ۵۲۴
۵۳۶	حدیث ۵۲۵
۵۳۶	حدیث ۵۲۶
۵۳۶	حدیث ۵۲۷
۵۳۶	حدیث ۵۲۸
۵۳۶	حدیث ۵۲۹
۵۳۷	حدیث ۵۳۰
۵۳۷	حدیث ۵۳۱
۵۳۷	حدیث ۵۳۲
۵۳۷	حدیث ۵۳۳
۵۳۷	حدیث ۵۳۴
۵۳۸	حدیث ۵۳۵
۵۳۸	حدیث ۵۳۶
۵۳۸	حدیث ۵۳۷
۵۳۸	حدیث ۵۳۸
۵۳۸	حدیث ۵۳۹
۵۳۹	حدیث ۵۴۰
۵۳۹	حدیث ۵۴۱
۵۳۹	حدیث ۵۴۲
۵۳۹	حدیث ۵۴۳
۵۳۹	حدیث ۵۴۴

۵۴۰	حدیث ۵۴۵
۵۴۰	حدیث ۵۴۶
۵۴۰	حدیث ۵۴۷
۵۴۰	حدیث ۵۴۸
۵۴۰	حدیث ۵۴۹
۵۴۱	حدیث ۵۵۰
۵۴۱	حدیث ۵۵۱
۵۴۱	حدیث ۵۵۲
۵۴۱	حدیث ۵۵۳
۵۴۱	حدیث ۵۵۴
۵۴۲	حدیث ۵۵۵
۵۴۲	حدیث ۵۵۶
۵۴۲	حدیث ۵۵۷
۵۴۲	حدیث ۵۵۸
۵۴۲	حدیث ۵۵۹
۵۴۳	حدیث ۵۶۰
۵۴۳	حدیث ۵۶۱
۵۴۳	حدیث ۵۶۲
۵۴۳	حدیث ۵۶۳
۵۴۳	حدیث ۵۶۴
۵۴۳	حدیث ۵۶۵
۵۴۴	حدیث ۵۶۶
۵۴۴	حدیث ۵۶۷
۵۴۴	حدیث ۵۶۸

۵۴۴	حدیث ۵۶۹
۵۴۴	حدیث ۵۷۰
۵۴۵	حدیث ۵۷۱
۵۴۵	حدیث ۵۷۲
۵۴۵	حدیث ۵۷۳
۵۴۵	حدیث ۵۷۴
۵۴۵	حدیث ۵۷۵
۵۴۶	حدیث ۵۷۶
۵۴۶	حدیث ۵۷۷
۵۴۶	حدیث ۵۷۸
۵۴۶	حدیث ۵۷۹
۵۴۶	حدیث ۵۸۰
۵۴۶	حدیث ۵۸۱
۵۴۷	حدیث ۵۸۲
۵۴۷	حدیث ۵۸۳
۵۴۷	حدیث ۵۸۴
۵۴۷	حدیث ۵۸۵
۵۴۷	حدیث ۵۸۶
۵۴۸	حدیث ۵۸۷
۵۴۸	حدیث ۵۸۸
۵۴۸	حدیث ۵۸۹
۵۴۸	حدیث ۵۹۰
۵۴۸	حدیث ۵۹۱
۵۴۹	حدیث ۵۹۲

۵۴۹	حدیث ۵۹۳
۵۴۹	حدیث ۵۹۴
۵۴۹	حدیث ۵۹۵
۵۴۹	حدیث ۵۹۶
۵۴۹	حدیث ۵۹۷
۵۵۰	حدیث ۵۹۸
۵۵۰	حدیث ۵۹۹
۵۵۰	حدیث ۶۰۰
۵۵۰	حدیث ۶۰۱
۵۵۰	حدیث ۶۰۲
۵۵۱	حدیث ۶۰۳
۵۵۱	حدیث ۶۰۴
۵۵۱	حدیث ۶۰۵
۵۵۱	حدیث ۶۰۶
۵۵۱	حدیث ۶۰۷
۵۵۱	حدیث ۶۰۸
۵۵۲	حدیث ۶۰۹
۵۵۲	حدیث ۶۱۰
۵۵۲	حدیث ۶۱۱
۵۵۲	حدیث ۶۱۲
۵۵۲	حدیث ۶۱۳
۵۵۳	حدیث ۶۱۴
۵۵۳	دعا، نیایش و زیارت
۵۵۳	حدیث ۱

۵۵۳	حدیث ۲
۵۵۳	حدیث ۳
۵۵۳	حدیث ۴
۵۵۳	حدیث ۵
۵۵۴	حدیث ۶
۵۵۴	حدیث ۷
۵۵۴	حدیث ۸
۵۵۴	حدیث ۹
۵۵۴	حدیث ۱۰
۵۵۵	حدیث ۱۱
۵۵۵	حدیث ۱۲
۵۵۵	حدیث ۱۳
۵۵۵	حدیث ۱۴
۵۵۶	حدیث ۱۵
۵۵۶	حدیث ۱۶
۵۵۶	حدیث ۱۷
۵۵۶	حدیث ۱۸
۵۵۶	حدیث ۱۹
۵۵۷	حدیث ۲۰
۵۵۷	حدیث ۲۱
۵۵۷	حدیث ۲۲
۵۵۸	حدیث ۲۳
۵۵۸	حدیث ۲۴
۵۵۸	حدیث ۲۵

۵۵۸	حدیث ۲۶
۵۵۹	حدیث ۲۷
۵۵۹	حدیث ۲۸
۵۵۹	حدیث ۲۹
۵۵۹	حدیث ۳۰
۵۵۹	حدیث ۳۱
۵۵۹	حدیث ۳۲
۵۶۰	حدیث ۳۳
۵۶۰	حدیث ۳۴
۵۶۰	حدیث ۳۵
۵۶۰	حدیث ۳۶
۵۶۰	حدیث ۳۷
۵۶۱	حدیث ۳۸
۵۶۱	حدیث ۳۹
۵۶۱	حدیث ۴۰
۵۶۱	حدیث ۴۱
۵۶۱	حدیث ۴۲
۵۶۱	حدیث ۴۳
۵۶۲	حدیث ۴۴
۵۶۲	حدیث ۴۵
۵۶۲	حدیث ۴۶
۵۶۲	حدیث ۴۷
۵۶۲	حدیث ۴۸
۵۶۲	حدیث ۴۹

۵۶۳	حدیث ۵۰
۵۶۳	حدیث ۵۱
۵۶۳	حدیث ۵۲
۵۶۳	حدیث ۵۳
۵۶۳	حدیث ۵۴
۵۶۳	حدیث ۵۵
۵۶۴	حدیث ۵۶
۵۶۴	حدیث ۵۷
۵۶۴	حدیث ۵۸
۵۶۴	حدیث ۵۹
۵۶۴	حدیث ۶۰
۵۶۵	حدیث ۶۱
۵۶۵	حدیث ۶۲
۵۶۵	حدیث ۶۳
۵۶۵	حدیث ۶۴
۵۶۵	حدیث ۶۵
۵۶۵	حدیث ۶۶
۵۶۶	حدیث ۶۷
۵۶۶	حدیث ۶۸
۵۶۶	حدیث ۶۹
۵۶۶	حدیث ۷۰
۵۶۷	حدیث ۷۱
۵۶۷	حدیث ۷۲
۵۶۷	حدیث ۷۳

۵۶۷	حدیث ۷۴
۵۶۷	حدیث ۷۵
۵۶۷	حدیث ۷۶
۵۶۸	حدیث ۷۷
۵۶۸	حدیث ۷۸
۵۶۸	حدیث ۷۹
۵۶۸	حدیث ۸۰
۵۶۹	حدیث ۸۱
۵۶۹	حدیث ۸۲
۵۶۹	حدیث ۸۳
۵۶۹	حدیث ۸۴
۵۶۹	حدیث ۸۵
۵۷۰	حدیث ۸۶
۵۷۰	حدیث ۸۷
۵۷۰	حدیث ۸۸
۵۷۰	حدیث ۸۹
۵۷۰	حدیث ۹۰
۵۷۱	حدیث ۹۱
۵۷۱	حدیث ۹۲
۵۷۱	حدیث ۹۳
۵۷۱	حدیث ۹۴
۵۷۱	حدیث ۹۵
۵۷۲	حدیث ۹۶
۵۷۲	حدیث ۹۷

۵۷۲	حدیث ۹۸
۵۷۲	حدیث ۹۹
۵۷۲	حدیث ۱۰۰
۵۷۳	حدیث ۱۰۱
۵۷۳	حدیث ۱۰۲
۵۷۳	حدیث ۱۰۳
۵۷۳	حدیث ۱۰۴
۵۷۴	حدیث ۱۰۵
۵۷۴	حدیث ۱۰۶
۵۷۴	حدیث ۱۰۷
۵۷۴	حدیث ۱۰۸
۵۷۴	حدیث ۱۰۹
۵۷۵	حدیث ۱۱۰
۵۷۵	حدیث ۱۱۱
۵۷۵	حدیث ۱۱۲
۵۷۵	حدیث ۱۱۳
۵۷۵	حدیث ۱۱۴
۵۷۶	حدیث ۱۱۵
۵۷۶	حدیث ۱۱۶
۵۷۶	حدیث ۱۱۷
۵۷۶	حدیث ۱۱۸
۵۷۶	حدیث ۱۱۹
۵۷۷	حدیث ۱۲۰
۵۷۷	حدیث ۱۲۱

۵۷۷	حدیث ۱۲۲
۵۷۷	حدیث ۱۲۳
۵۷۷	حدیث ۱۲۴
۵۷۸	حدیث ۱۲۵
۵۷۸	حدیث ۱۲۶
۵۷۸	حدیث ۱۲۷
۵۷۸	حدیث ۱۲۸
۵۷۸	حدیث ۱۲۹
۵۷۹	حدیث ۱۳۰
۵۷۹	حدیث ۱۳۱
۵۷۹	حدیث ۱۳۲
۵۷۹	حدیث ۱۳۳
۵۸۰	حدیث ۱۳۴
۵۸۰	حدیث ۱۳۵
۵۸۰	حدیث ۱۳۶
۵۸۰	حدیث ۱۳۷
۵۸۰	حدیث ۱۳۸
۵۸۱	حدیث ۱۳۹
۵۸۱	حدیث ۱۴۰
۵۸۱	حدیث ۱۴۱
۵۸۱	حدیث ۱۴۲
۵۸۲	حدیث ۱۴۳
۵۸۲	حدیث ۱۴۴
۵۸۲	حدیث ۱۴۵

۵۸۲	حدیث ۱۴۶
۵۸۲	حدیث ۱۴۷
۵۸۲	حدیث ۱۴۸
۵۸۳	حدیث ۱۴۹
۵۸۳	حدیث ۱۵۰
۵۸۳	حدیث ۱۵۱
۵۸۳	حدیث ۱۵۲
۵۸۳	حدیث ۱۵۳
۵۸۴	حدیث ۱۵۴
۵۸۴	حدیث ۱۵۵
۵۸۴	حدیث ۱۵۶
۵۸۴	حدیث ۱۵۷
۵۸۴	حدیث ۱۵۸
۵۸۵	حدیث ۱۵۹
۵۸۵	حدیث ۱۶۰
۵۸۵	حدیث ۱۶۱
۵۸۵	حدیث ۱۶۲
۵۸۵	حدیث ۱۶۳
۵۸۶	حدیث ۱۶۴
۵۸۶	حدیث ۱۶۵
۵۸۶	حدیث ۱۶۶
۵۸۶	حدیث ۱۶۷
۵۸۶	حدیث ۱۶۸
۵۸۷	حدیث ۱۶۹

۵۸۷	حدیث ۱۷۰
۵۸۷	حدیث ۱۷۱
۵۸۷	حدیث ۱۷۲
۵۸۷	حدیث ۱۷۳
۵۸۸	حدیث ۱۷۴
۵۸۸	حدیث ۱۷۵
۵۸۸	حدیث ۱۷۶
۵۸۸	حدیث ۱۷۷
۵۸۹	حدیث ۱۷۸
۵۸۹	حدیث ۱۷۹
۵۸۹	حدیث ۱۸۰
۵۸۹	حدیث ۱۸۱
۵۸۹	حدیث ۱۸۲
۵۹۰	حدیث ۱۸۳
۵۹۰	حدیث ۱۸۴
۵۹۰	حدیث ۱۸۵
۵۹۰	حدیث ۱۸۶
۵۹۰	حدیث ۱۸۷
۵۹۱	حدیث ۱۸۸
۵۹۱	حدیث ۱۸۹
۵۹۱	حدیث ۱۹۰
۵۹۱	حدیث ۱۹۱
۵۹۱	حدیث ۱۹۲
۵۹۲	حدیث ۱۹۳

۵۹۲	حدیث ۱۹۴
۵۹۲	حدیث ۱۹۵
۵۹۲	حدیث ۱۹۶
۵۹۳	حدیث ۱۹۷
۵۹۳	حدیث ۱۹۸
۵۹۳	حدیث ۱۹۹
۵۹۳	حدیث ۲۰۰
۵۹۴	حدیث ۲۰۱
۵۹۴	حدیث ۲۰۲
۵۹۴	حدیث ۲۰۳
۵۹۴	حدیث ۲۰۴
۵۹۴	حدیث ۲۰۵
۵۹۵	حدیث ۲۰۶
۵۹۵	حدیث ۲۰۷
۵۹۵	حدیث ۲۰۸
۵۹۵	حدیث ۲۰۹
۵۹۵	حدیث ۲۱۰
۵۹۵	حدیث ۲۱۱
۵۹۶	حدیث ۲۱۲
۵۹۶	حدیث ۲۱۳
۵۹۶	حدیث ۲۱۴
۵۹۶	حدیث ۲۱۵
۵۹۶	حدیث ۲۱۶
۵۹۶	حدیث ۲۱۷

۵۹۷	حدیث ۲۱۸
۵۹۷	حدیث ۲۱۹
۵۹۷	حدیث ۲۲۰
۵۹۷	حدیث ۲۲۱
۵۹۸	حدیث ۲۲۲
۵۹۸	حدیث ۲۲۳
۵۹۸	حدیث ۲۲۴
۵۹۸	حدیث ۲۲۵
۵۹۸	حدیث ۲۲۶
۵۹۸	حدیث ۲۲۷
۵۹۹	حدیث ۲۲۸
۵۹۹	حدیث ۲۲۹
۵۹۹	حدیث ۲۳۰
۵۹۹	حدیث ۲۳۱
۵۹۹	حدیث ۲۳۲
۶۰۰	حدیث ۲۳۳
۶۰۰	حدیث ۲۳۴
۶۰۰	حدیث ۲۳۵
۶۰۰	حدیث ۲۳۶
۶۰۰	حدیث ۲۳۷
۶۰۱	حدیث ۲۳۸
۶۰۱	حدیث ۲۳۹
۶۰۱	حدیث ۲۴۰
۶۰۱	حدیث ۲۴۱

حدیث ۲۴۲	۶۰۱
حدیث ۲۴۳	۶۰۲
حدیث ۲۴۴	۶۰۲
حدیث ۲۴۵	۶۰۲
حدیث ۲۴۶	۶۰۲
حدیث ۲۴۷	۶۰۲
حدیث ۲۴۸	۶۰۳
حدیث ۲۴۹	۶۰۳
حدیث ۲۵۰	۶۰۳
حدیث ۲۵۱	۶۰۳
حدیث ۲۵۲	۶۰۴
حدیث ۲۵۳	۶۰۴
حدیث ۲۵۴	۶۰۴
حدیث ۲۵۵	۶۰۴
حدیث ۲۵۶	۶۰۴
حدیث ۲۵۷	۶۰۴
حدیث ۲۵۸	۶۰۵
حدیث ۲۵۹	۶۰۵
حدیث ۲۶۰	۶۰۵
حدیث ۲۶۱	۶۰۵
حدیث ۲۶۲	۶۰۵
حدیث ۲۶۳	۶۰۶
حدیث ۲۶۴	۶۰۶
حدیث ۲۶۵	۶۰۶

۶۰۶	حدیث ۲۶۶
۶۰۶	حدیث ۲۶۷
۶۰۷	حدیث ۲۶۸
۶۰۷	حدیث ۲۶۹
۶۰۷	حدیث ۲۷۰
۶۰۷	حدیث ۲۷۱
۶۰۷	حدیث ۲۷۲
۶۰۸	حدیث ۲۷۳
۶۰۸	حدیث ۲۷۴
۶۰۸	حدیث ۲۷۵
۶۰۸	حدیث ۲۷۶
۶۰۸	حدیث ۲۷۷
۶۰۹	حدیث ۲۷۸
۶۰۹	حدیث ۲۷۹
۶۰۹	حدیث ۲۸۰
۶۰۹	حدیث ۲۸۱
۶۰۹	حدیث ۲۸۲
۶۱۰	حدیث ۲۸۳
۶۱۰	حدیث ۲۸۴
۶۱۰	حدیث ۲۸۵
۶۱۰	حدیث ۲۸۶
۶۱۱	حدیث ۲۸۷
۶۱۱	حدیث ۲۸۸
۶۱۱	حدیث ۲۸۹

۶۱۱	حدیث ۲۹۰
۶۱۱	حدیث ۲۹۱
۶۱۲	حدیث ۲۹۲
۶۱۲	حدیث ۲۹۳
۶۱۲	حدیث ۲۹۴
۶۱۲	حدیث ۲۹۵
۶۱۲	حدیث ۲۹۶
۶۱۳	حدیث ۲۹۷
۶۱۳	حدیث ۲۹۸
۶۱۳	حدیث ۲۹۹
۶۱۳	حدیث ۳۰۰
۶۱۳	حدیث ۳۰۱
۶۱۴	حدیث ۳۰۲
۶۱۴	حدیث ۳۰۳
۶۱۴	حدیث ۳۰۴
۶۱۴	حدیث ۳۰۵
۶۱۴	حدیث ۳۰۶
۶۱۵	حدیث ۳۰۷
۶۱۵	حدیث ۳۰۸
۶۱۵	حدیث ۳۰۹
۶۱۵	حدیث ۳۱۰
۶۱۵	حدیث ۳۱۱
۶۱۶	حدیث ۳۱۲
۶۱۶	حدیث ۳۱۳

۶۱۶	حدیث ۳۱۴
۶۱۶	حدیث ۳۱۵
۶۱۶	حدیث ۳۱۶
۶۱۷	حدیث ۳۱۷
۶۱۷	حدیث ۳۱۸
۶۱۷	حدیث ۳۱۹
۶۱۷	حدیث ۳۲۰
۶۱۷	حدیث ۳۲۱
۶۱۸	حدیث ۳۲۲
۶۱۸	حدیث ۳۲۳
۶۱۸	حدیث ۳۲۴
۶۱۸	حدیث ۳۲۵
۶۱۸	حدیث ۳۲۶
۶۱۸	حدیث ۳۲۷
۶۱۹	حدیث ۳۲۸
۶۱۹	حدیث ۳۲۹
۶۱۹	حدیث ۳۳۰
۶۱۹	حدیث ۳۳۱
۶۲۰	حدیث ۳۳۲
۶۲۰	حدیث ۳۳۳
۶۲۰	حدیث ۳۳۴
۶۲۰	حدیث ۳۳۵
۶۲۰	حدیث ۳۳۶
۶۲۱	حدیث ۳۳۷

۶۲۱	حدیث ۳۳۸
۶۲۱	حدیث ۳۳۹
۶۲۱	حدیث ۳۴۰
۶۲۲	حدیث ۳۴۱
۶۲۲	حدیث ۳۴۲
۶۲۲	حدیث ۳۴۳
۶۲۲	حدیث ۳۴۴
۶۲۲	حدیث ۳۴۵
۶۲۳	حدیث ۳۴۶
۶۲۳	حدیث ۳۴۷
۶۲۳	حدیث ۳۴۸
۶۲۳	حدیث ۳۴۹
۶۲۳	حدیث ۳۵۰
۶۲۴	حدیث ۳۵۱
۶۲۴	حدیث ۳۵۲
۶۲۴	حدیث ۳۵۳
۶۲۴	حدیث ۳۵۴
۶۲۴	حدیث ۳۵۵
۶۲۵	حدیث ۳۵۶
۶۲۵	حدیث ۳۵۷
۶۲۵	حدیث ۳۵۸
۶۲۵	حدیث ۳۵۹
۶۲۵	حدیث ۳۶۰
۶۲۵	حدیث ۳۶۱

۶۲۶	حدیث ۳۶۲
۶۲۶	حدیث ۳۶۳
۶۲۶	حدیث ۳۶۴
۶۲۶	حدیث ۳۶۵
۶۲۶	حدیث ۳۶۶
۶۲۷	حدیث ۳۶۷
۶۲۷	حدیث ۳۶۸
۶۲۷	حدیث ۳۶۹
۶۲۷	حدیث ۳۷۰
۶۲۷	حدیث ۳۷۱
۶۲۸	حدیث ۳۷۲
۶۲۸	حدیث ۳۷۳
۶۲۸	حدیث ۳۷۴
۶۲۸	حدیث ۳۷۵
۶۲۸	حدیث ۳۷۶
۶۲۹	حدیث ۳۷۷
۶۲۹	امربه معروف و نهی ازمنکر
۶۲۹	حدیث ۱
۶۲۹	حدیث ۲
۶۲۹	حدیث ۳
۶۲۹	حدیث ۴
۶۳۰	حدیث ۵
۶۳۰	حدیث ۶
۶۳۰	حدیث ۷

۶۳۰	حدیث ۸
۶۳۰	حدیث ۹
۶۳۱	حدیث ۱۰
۶۳۱	حدیث ۱۱
۶۳۱	حدیث ۱۲
۶۳۱	حدیث ۱۳
۶۳۲	حدیث ۱۴
۶۳۲	حدیث ۱۵
۶۳۲	حدیث ۱۶
۶۳۲	حدیث ۱۷
۶۳۲	حدیث ۱۸
۶۳۳	حدیث ۱۹
۶۳۳	حدیث ۲۰
۶۳۳	حدیث ۲۱
۶۳۳	حدیث ۲۲
۶۳۳	حدیث ۲۳
۶۳۳	حدیث ۲۴
۶۳۴	حدیث ۲۵
۶۳۴	حدیث ۲۶
۶۳۴	حدیث ۲۷
۶۳۴	حدیث ۲۸
۶۳۴	حدیث ۲۹
۶۳۴	حدیث ۳۰
۶۳۵	حدیث ۳۱

۶۳۵	حدیث ۳۲
۶۳۵	حدیث ۳۳
۶۳۵	حدیث ۳۴
۶۳۵	حدیث ۳۵
۶۳۶	حدیث ۳۶
۶۳۶	حدیث ۳۷
۶۳۶	حدیث ۳۸
۶۳۶	حدیث ۳۹
۶۳۷	حدیث ۴۰
۶۳۷	حدیث ۴۱
۶۳۷	حدیث ۴۲
۶۳۷	حدیث ۴۳
۶۳۷	حدیث ۴۴
۶۳۸	حدیث ۴۵
۶۳۸	حدیث ۴۶
۶۳۸	احکام و فلسفه آن
۶۳۸	حدیث ۱
۶۳۸	حدیث ۲
۶۳۸	حدیث ۳
۶۳۹	حدیث ۴
۶۳۹	حدیث ۵
۶۳۹	حدیث ۶
۶۳۹	حدیث ۷
۶۳۹	حدیث ۸

۶۴۰	حدیث ۹
۶۴۰	حدیث ۱۰
۶۴۰	حدیث ۱۱
۶۴۰	حدیث ۱۲
۶۴۱	حدیث ۱۳
۶۴۱	حدیث ۱۴
۶۴۱	حدیث ۱۵
۶۴۱	حدیث ۱۶
۶۴۱	حدیث ۱۷
۶۴۲	حدیث ۱۸
۶۴۲	حدیث ۱۹
۶۴۲	حدیث ۲۰
۶۴۲	حدیث ۲۱
۶۴۳	حدیث ۲۲
۶۴۳	حدیث ۲۳
۶۴۳	حدیث ۲۴
۶۴۳	حدیث ۲۵
۶۴۳	حدیث ۲۶
۶۴۳	حدیث ۲۷
۶۴۴	حدیث ۲۸
۶۴۴	حدیث ۲۹
۶۴۴	حدیث ۳۰
۶۴۴	حدیث ۳۱
۶۴۵	حدیث ۳۲

۶۴۵	حدیث ۳۳
۶۴۵	حدیث ۳۴
۶۴۵	حدیث ۳۵
۶۴۵	حدیث ۳۶
۶۴۶	حدیث ۳۷
۶۴۶	حدیث ۳۸
۶۴۶	حدیث ۳۹
۶۴۶	حدیث ۴۰
۶۴۷	حدیث ۴۱
۶۴۷	حدیث ۴۲
۶۴۷	حدیث ۴۳
۶۴۷	حدیث ۴۴
۶۴۷	حدیث ۴۵
۶۴۷	حدیث ۴۶
۶۴۸	مسجد و اماکن مذهبی
۶۴۸	حدیث ۱
۶۴۸	حدیث ۲
۶۴۸	حدیث ۳
۶۴۸	حدیث ۴
۶۴۸	حدیث ۵
۶۴۹	حدیث ۶
۶۴۹	حدیث ۷
۶۴۹	حدیث ۸
۶۴۹	حدیث ۹

۶۵۰	حدیث ۱۰
۶۵۰	حدیث ۱۱
۶۵۰	حدیث ۱۲
۶۵۰	حدیث ۱۳
۶۵۱	حدیث ۱۴
۶۵۱	حدیث ۱۵
۶۵۱	حدیث ۱۶
۶۵۱	حدیث ۱۷
۶۵۲	حدیث ۱۸
۶۵۲	حدیث ۱۹
۶۵۲	حدیث ۲۰
۶۵۲	حدیث ۲۱
۶۵۳	حدیث ۲۲
۶۵۳	حدیث ۲۳
۶۵۳	حدیث ۲۴
۶۵۳	حدیث ۲۵
۶۵۴	حدیث ۲۶
۶۵۴	حدیث ۲۷
۶۵۴	حدیث ۲۸
۶۵۴	حدیث ۲۹
۶۵۴	حدیث ۳۰
۶۵۵	حدیث ۳۱
۶۵۵	حدیث ۳۲
۶۵۵	حدیث ۳۳

۶۵۵	حدیث ۳۴
۶۵۶	حدیث ۳۵
۶۵۶	حدیث ۳۶
۶۵۶	حدیث ۳۷
۶۵۶	حدیث ۳۸
۶۵۷	حدیث ۳۹
۶۵۷	حدیث ۴۰
۶۵۷	حدیث ۴۱
۶۵۷	حدیث ۴۲
۶۵۸	حدیث ۴۳
۶۵۸	حدیث ۴۴
۶۵۸	حدیث ۴۵
۶۵۸	حدیث ۴۶
۶۵۹	حدیث ۴۷
۶۵۹	حدیث ۴۸
۶۵۹	حدیث ۴۹
۶۵۹	حدیث ۵۰
۶۶۰	حدیث ۵۱
۶۶۰	حدیث ۵۲
۶۶۰	حدیث ۵۳
۶۶۰	حدیث ۵۴
۶۶۰	حدیث ۵۵
۶۶۱	حدیث ۵۶
۶۶۱	حدیث ۵۷

۶۶۱	حدیث ۵۸
۶۶۲	حدیث ۵۹
۶۶۲	حدیث ۶۰
۶۶۲	حدیث ۶۱
۶۶۲	حدیث ۶۲
۶۶۲	حدیث ۶۳
۶۶۳	حدیث ۶۴
۶۶۳	حدیث ۶۵
۶۶۳	حدیث ۶۶
۶۶۳	حدیث ۶۷
۶۶۳	حدیث ۶۸
۶۶۴	حدیث ۶۹
۶۶۴	حدیث ۷۰
۶۶۴	حدیث ۷۱
۶۶۵	حدیث ۷۲
۶۶۵	حدیث ۷۳
۶۶۵	حدیث ۷۴
۶۶۵	حدیث ۷۵
۶۶۶	حدیث ۷۶
۶۶۶	حدیث ۷۷
۶۶۶	حدیث ۷۸
۶۶۶	حدیث ۷۹
۶۶۶	حدیث ۸۰
۶۶۶	حدیث ۸۱

۶۶۷	حدیث ۸۲
۶۶۷	حدیث ۸۳
۶۶۷	حدیث ۸۴
۶۶۷	حدیث ۸۵
۶۶۸	حدیث ۸۶
۶۶۸	حدیث ۸۷
۶۶۸	حدیث ۸۸
۶۶۸	حدیث ۸۹
۶۶۹	حدیث ۹۰
۶۶۹	حدیث ۹۱
۶۶۹	حدیث ۹۲
۶۶۹	حدیث ۹۳
۶۷۰	حدیث ۹۴
۶۷۰	حدیث ۹۵
۶۷۰	حدیث ۹۶
۶۷۰	حدیث ۹۷
۶۷۰	حدیث ۹۸
۶۷۱	حدیث ۹۹
۶۷۱	حدیث ۱۰۰
۶۷۱	حدیث ۱۰۱
۶۷۱	حدیث ۱۰۲
۶۷۲	حدیث ۱۰۳
۶۷۲	حدیث ۱۰۴
۶۷۲	حدیث ۱۰۵

۶۷۲	حدیث ۱۰۶
۶۷۲	حدیث ۱۰۷
۶۷۳	حدیث ۱۰۸
۶۷۳	حدیث ۱۰۹
۶۷۳	حدیث ۱۱۰
۶۷۳	حدیث ۱۱۱
۶۷۴	حدیث ۱۱۲
۶۷۴	حدیث ۱۱۳
۶۷۴	حدیث ۱۱۴
۶۷۴	حدیث ۱۱۵
۶۷۵	حدیث ۱۱۶
۶۷۵	حدیث ۱۱۷
۶۷۵	حدیث ۱۱۸
۶۷۵	حدیث ۱۱۹
۶۷۶	حدیث ۱۲۰
۶۷۶	حدیث ۱۲۱
۶۷۶	حدیث ۱۲۲
۶۷۶	حدیث ۱۲۳
۶۷۶	حدیث ۱۲۴
۶۷۷	حدیث ۱۲۵
۶۷۷	حدیث ۱۲۶
۶۷۷	حدیث ۱۲۷
۶۷۷	حدیث ۱۲۸
۶۷۷	حدیث ۱۲۹

۶۷۸	حدیث ۱۳۰
۶۷۸	حدیث ۱۳۱
۶۷۸	حدیث ۱۳۲
۶۷۸	حدیث ۱۳۳
۶۷۸	حدیث ۱۳۴
۶۷۹	حدیث ۱۳۵
۶۷۹	حدیث ۱۳۶
۶۷۹	حدیث ۱۳۷
۶۷۹	حدیث ۱۳۸
۶۷۹	حدیث ۱۳۹
۶۸۰	حدیث ۱۴۰
۶۸۰	حدیث ۱۴۱
۶۸۰	حدیث ۱۴۲
۶۸۰	حدیث ۱۴۳
۶۸۰	حدیث ۱۴۴
۶۸۱	حدیث ۱۴۵
۶۸۱	حدیث ۱۴۶
۶۸۱	حدیث ۱۴۷
۶۸۱	حدیث ۱۴۸
۶۸۱	حدیث ۱۴۹
۶۸۲	حدیث ۱۵۰
۶۸۲	حدیث ۱۵۱
۶۸۲	حدیث ۱۵۲
۶۸۲	حدیث ۱۵۳

۶۸۳	حدیث ۱۵۴
۶۸۳	حدیث ۱۵۵
۶۸۳	حدیث ۱۵۶
۶۸۳	حدیث ۱۵۷
۶۸۳	حدیث ۱۵۸
۶۸۴	حدیث ۱۵۹
۶۸۴	حدیث ۱۶۰
۶۸۴	حدیث ۱۶۱
۶۸۴	حدیث ۱۶۲
۶۸۴	حدیث ۱۶۳
۶۸۵	حدیث ۱۶۴
۶۸۵	حدیث ۱۶۵
۶۸۵	حدیث ۱۶۶
۶۸۵	حدیث ۱۶۷
۶۸۶	حدیث ۱۶۸
۶۸۶	حدیث ۱۶۹
۶۸۶	حدیث ۱۷۰
۶۸۶	حدیث ۱۷۱
۶۸۷	حدیث ۱۷۲
۶۸۷	حدیث ۱۷۳
۶۸۷	حدیث ۱۷۴
۶۸۷	حدیث ۱۷۵
۶۸۸	حدیث ۱۷۶
۶۸۸	حدیث ۱۷۷

۶۸۸	حدیث ۱۷۸
۶۸۸	حدیث ۱۷۹
۶۸۸	حدیث ۱۸۰
۶۸۹	حدیث ۱۸۱
۶۸۹	حدیث ۱۸۲
۶۸۹	حدیث ۱۸۳
۶۸۹	حدیث ۱۸۴
۶۹۰	حدیث ۱۸۵
۶۹۰	حدیث ۱۸۶
۶۹۰	حدیث ۱۸۷
۶۹۰	حدیث ۱۸۸
۶۹۰	حدیث ۱۸۹
۶۹۱	حدیث ۱۹۰
۶۹۱	حدیث ۱۹۱
۶۹۱	حدیث ۱۹۲
۶۹۱	حدیث ۱۹۳
۶۹۲	حدیث ۱۹۴
۶۹۲	حدیث ۱۹۵
۶۹۲	حدیث ۱۹۶
۶۹۲	حدیث ۱۹۷
۶۹۲	حدیث ۱۹۸
۶۹۳	حدیث ۱۹۹
۶۹۳	حدیث ۲۰۰
۶۹۳	حدیث ۲۰۱

۶۹۳	حدیث ۲۰۲
۶۹۳	حدیث ۲۰۳
۶۹۴	حدیث ۲۰۴
۶۹۴	حدیث ۲۰۵
۶۹۴	حدیث ۲۰۶
۶۹۴	حدیث ۲۰۷
۶۹۴	حدیث ۲۰۸
۶۹۵	حدیث ۲۰۹
۶۹۵	حدیث ۲۱۰
۶۹۵	حدیث ۲۱۱
۶۹۵	حدیث ۲۱۲
۶۹۵	حدیث ۲۱۳
۶۹۶	حدیث ۲۱۴
۶۹۶	حدیث ۲۱۵
۶۹۶	حدیث ۲۱۶
۶۹۶	حدیث ۲۱۷
۶۹۷	حدیث ۲۱۸
۶۹۷	حدیث ۲۱۹
۶۹۷	حدیث ۲۲۰
۶۹۷	حدیث ۲۲۱
۶۹۷	حدیث ۲۲۲
۶۹۸	حدیث ۲۲۳
۶۹۸	حدیث ۲۲۴
۶۹۸	حدیث ۲۲۵

۶۹۸	حدیث ۲۲۶
۶۹۸	ایام خاص و اعیاد مذهبی
۶۹۸	حدیث ۱
۶۹۹	حدیث ۲
۶۹۹	حدیث ۳
۶۹۹	حدیث ۴
۶۹۹	حدیث ۵
۷۰۰	حدیث ۶
۷۰۰	حدیث ۷
۷۰۰	حدیث ۸
۷۰۰	حدیث ۹
۷۰۱	حدیث ۱۰
۷۰۱	حدیث ۱۱
۷۰۱	حدیث ۱۲
۷۰۱	حدیث ۱۳
۷۰۲	حدیث ۱۴
۷۰۲	حدیث ۱۵
۷۰۲	حدیث ۱۶
۷۰۲	حدیث ۱۷
۷۰۳	حدیث ۱۸
۷۰۳	حدیث ۱۹
۷۰۳	حدیث ۲۰
۷۰۳	حدیث ۲۱
۷۰۴	حدیث ۲۲

۷۰۴	حدیث ۲۳
۷۰۴	حدیث ۲۴
۷۰۴	حدیث ۲۵
۷۰۴	حدیث ۲۶
۷۰۵	حدیث ۲۷
۷۰۵	حدیث ۲۸
۷۰۵	حدیث ۲۹
۷۰۵	حدیث ۳۰
۷۰۵	حدیث ۳۱
۷۰۶	حدیث ۳۲
۷۰۶	حدیث ۳۳
۷۰۶	حدیث ۳۴
۷۰۶	حدیث ۳۵
۷۰۶	حدیث ۳۶
۷۰۷	حدیث ۳۷
۷۰۷	حدیث ۳۸
۷۰۷	حدیث ۳۹
۷۰۷	حدیث ۴۰
۷۰۷	حدیث ۴۱
۷۰۸	حدیث ۴۲
۷۰۸	حدیث ۴۳
۷۰۸	حدیث ۴۴
۷۰۸	حدیث ۴۵
۷۰۸	حدیث ۴۶

۷۰۹	حدیث ۴۷
۷۰۹	حدیث ۴۸
۷۰۹	حدیث ۴۹
۷۰۹	حدیث ۵۰
۷۰۹	حدیث ۵۱
۷۰۹	حدیث ۵۲
۷۱۰	حدیث ۵۳
۷۱۰	حدیث ۵۴
۷۱۰	حدیث ۵۵
۷۱۰	حدیث ۵۶
۷۱۰	حدیث ۵۷
۷۱۱	حدیث ۵۸
۷۱۱	حدیث ۵۹
۷۱۱	حدیث ۶۰
۷۱۱	حدیث ۶۱
۷۱۱	حدیث ۶۲
۷۱۲	حدیث ۶۳
۷۱۲	حدیث ۶۴
۷۱۲	حدیث ۶۵
۷۱۲	حدیث ۶۶
۷۱۲	حدیث ۶۷
۷۱۳	حدیث ۶۸
۷۱۳	حدیث ۶۹
۷۱۳	حدیث ۷۰

۷۱۳	حدیث ۷۱
۷۱۳	حدیث ۷۲
۷۱۴	حدیث ۷۳
۷۱۴	حدیث ۷۴
۷۱۴	حدیث ۷۵
۷۱۴	حدیث ۷۶
۷۱۴	حدیث ۷۷
۷۱۵	تولی و تبری
۷۱۵	حدیث ۱
۷۱۵	حدیث ۲
۷۱۵	حدیث ۳
۷۱۵	حدیث ۴
۷۱۵	حدیث ۵
۷۱۶	حدیث ۶
۷۱۶	حدیث ۷
۷۱۶	حدیث ۸
۷۱۶	حدیث ۹
۷۱۶	حدیث ۱۰
۷۱۶	حدیث ۱۱
۷۱۷	حدیث ۱۲
۷۱۷	حدیث ۱۳
۷۱۷	حدیث ۱۴
۷۱۷	حدیث ۱۵
۷۱۷	حدیث ۱۶

۷۱۸	حدیث ۱۷
۷۱۸	حدیث ۱۸
۷۱۸	حدیث ۱۹
۷۱۸	حدیث ۲۰
۷۱۹	حدیث ۲۱
۷۱۹	حدیث ۲۲
۷۱۹	حدیث ۲۳
۷۱۹	حدیث ۲۴
۷۲۰	حدیث ۲۵
۷۲۰	حدیث ۲۶
۷۲۰	حدیث ۲۷
۷۲۰	حدیث ۲۸
۷۲۰	حدیث ۲۹
۷۲۱	حدیث ۳۰
۷۲۱	حدیث ۳۱
۷۲۱	حدیث ۳۲
۷۲۱	حدیث ۳۳
۷۲۲	حدیث ۳۴
۷۲۲	حدیث ۳۵
۷۲۲	حدیث ۳۶
۷۲۲	حدیث ۳۷
۷۲۳	حدیث ۳۸
۷۲۳	حدیث ۳۹
۷۲۳	حدیث ۴۰

۷۲۳	حدیث ۴۱
۷۲۳	حدیث ۴۲
۷۲۴	حدیث ۴۳
۷۲۴	حدیث ۴۴
۷۲۴	حدیث ۴۵
۷۲۴	حدیث ۴۶
۷۲۵	حدیث ۴۷
۷۲۵	حدیث ۴۸
۷۲۵	حدیث ۴۹
۷۲۵	حدیث ۵۰
۷۲۵	حدیث ۵۱
۷۲۶	حدیث ۵۲
۷۲۶	حدیث ۵۳
۷۲۶	حدیث ۵۴
۷۲۶	حدیث ۵۵
۷۲۷	حدیث ۵۶
۷۲۷	حدیث ۵۷
۷۲۷	حدیث ۵۸
۷۲۷	حدیث ۵۹
۷۲۷	حدیث ۶۰
۷۲۸	حدیث ۶۱
۷۲۸	حدیث ۶۲
۷۲۸	حدیث ۶۳
۷۲۸	حدیث ۶۴

۷۲۸	حدیث ۶۵
۷۲۹	حدیث ۶۶
۷۲۹	حدیث ۶۷
۷۲۹	حدیث ۶۸
۷۲۹	حدیث ۶۹
۷۲۹	حدیث ۷۰
۷۳۰	حدیث ۷۱
۷۳۰	حدیث ۷۲
۷۳۰	حدیث ۷۳
۷۳۰	حدیث ۷۴
۷۳۱	حدیث ۷۵
۷۳۱	حدیث ۷۶
۷۳۱	حدیث ۷۷
۷۳۱	حدیث ۷۸
۷۳۱	حدیث ۷۹
۷۳۱	حدیث ۸۰
۷۳۲	حدیث ۸۱
۷۳۲	حدیث ۸۲
۷۳۲	حدیث ۸۳
۷۳۲	حدیث ۸۴
۷۳۲	حدیث ۸۵
۷۳۳	حدیث ۸۶
۷۳۳	حدیث ۸۷
۷۳۳	حدیث ۸۸

۷۳۳ درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بانک احادیث اهل بیت (ع) جلد ۴ - (عبادت و فروع دین)**مشخصات کتاب**

سرشناسه: مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، ۱۳۹۰

عنوان و نام پدیدآور: بانک احادیث اهل بیت (ع) جلد ۴ - (عبادت و فروع دین) / واحد تحقیقات مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان.

مشخصات نشر: اصفهان: مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، ۱۳۹۰.

مشخصات ظاهری: نرم افزار تلفن همراه و رایانه

موضوع: احادیث شیعه

موضوع: اهل بیت (ع)

موضوع: عبادت و فروع دین

عبادت و فروع دین**وضو، اذان و نماز****حدیث ۱**

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

اثافی الاسلام ثلاثه: الصلوة و الزکوة و الولاية، لا تصح واحدة منهن الا بصاحبتيها.

سنگهای زیربنای اسلام سه چیز است: نماز، زکات و ولایت که هیچ یک از آنها بدون دیگری درست نمی شود.

کافی: ۲، ص ۱۸.

حدیث ۲

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

انه تستحب الصلوة فی مسجد الغدير لان النبی (صلی الله علیه و آله و سلم) اقام فيه امیر المؤمنین (علیه السلام) و هو موضع اظهر الله عزوجل فيه الحق.

نماز خواندن در مسجد غدیر مستحب است، چون پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) در آنجا امیر مؤمنان (علیه السلام) را معرفی و منصوب کرد. و آنجایی است که خدای بزرگ، حق را آشکار کرد.

وسائل الشیعه ۳: ۵۴۹.

حدیث ۳

امام باقر علیه السلام:

مَنْ صَلَّى فِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ صَلَاةً مَكْتُوبَةً، قَبَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْهُ كُلَّ صَلَاةٍ صَلَّىهَا مِنْذُ يَوْمٍ وَجَبَتْ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ، وَكُلَّ صَلَاةٍ يُصَلِّيَهَا إِلَى أَنْ

یَموت .

هر کس نماز واجبی را در مسجد الحرام به جا آورد ، خداوند ، همه نمازهای پیشین او را از زمانی که نماز بر او واجب شده است و هر نمازی را که تا پایان حیاتش خواهد خواند ، می‌پذیرد .
وسائل الشیعه : ج ۳ ص ۵۳۶ ح ۱ .

حدیث ۴

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم می‌فرمایند:
الْوُضُوءُ شَطْرُ الْإِيمَانِ ، وَالسَّوَاكُ شَطْرُ الْوُضُوءِ .
وضو ، بخشی از ایمان است و مسواک زدن بخشی از وضو .
کنز العمال : ۲۶۲۰۰

حدیث ۵

رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم فی وصیته لعلی علیه السلام:
یا علی ، علیک بالسَّوَاكِ ، وإن استطعت أن لا تُقِلَّ مِنْهُ فافعل ، فإنَّ كُلَّ صَلَاةٍ تُصَلِّيْهَا بِالسَّوَاكِ تَفْضُلٌ عَلَيَّ التِّي تُصَلِّيْهَا بِغَيْرِ سِوَاكٍ أَرْبَعِينَ يَوْمًا .
پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم در سفارش به علی علیه السلام ، می‌فرمایند :
ای علی ! بر تو باد به مسواک زدن ؛ اگر توانستی که از این کار کم نکنی چنین کن ؛ زیرا هر نمازی که با مسواک زدن بخوانی از چهل روز نمازی که بی مسواک زدن بگزاری برتر است .
البحار : ۴۸ / ۱۳۷ / ۷۶

حدیث ۶

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
غَسَلَ الثَّيَابِ ؛ يُذْهِبُ الْهَمَّ وَالْحُزْنَ ، وَهُوَ طَهْرٌ لِلصَّلَاةِ ؛
شستن جامه ، اندوه و غم را می‌برد و مایه طهارت برای نماز است .
الخصال ، صفحه ۶۱۲ ، حدیث ۱۰

حدیث ۷

رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم :
ثَمَانِيَةٌ لَا تَقْبَلُ مِنْهُمْ الصَّلَاةُ : الْعَبْدُ الْآبِقُ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَى مَوْلَاهُ ، وَالنَّاشِزُ وَرَوْجُهَا عَلَيْهَا سَاخِطٌ ، وَمَانِعُ الزَّكَاةِ ، وَتَارِكُ الْوُضُوءِ ،
وَالجَارِيَةُ الْمُدْرِكَةُ تُصَلِّي بِغَيْرِ خِمَارٍ ، وَإِمَامٌ قَوْمٍ يُصَلِّي بِهِمْ وَهُمْ لَهُ كَارِهُونَ ، وَالسَّكَرَانُ ، وَالرَّيْبِيُّ ؛ وَهُوَ الَّذِي يُدَافِعُ الْبَوْلَ وَالغَائِطَ .
پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم :
هشت نفرند که نمازشان پذیرفته نمی‌شود : بنده فراری ، تا زمانی که به سوی مولایش برگردد . زن نافرمان ، که شوهرش از او ناراضی است . کسی که زکات نمی‌دهد . کسی که وضو نمی‌گیرد . دختر بالغی که بدون روسری نماز بخواند . پیشوای قومی که با

آنان نماز بخواند در حالی که از او ناراضی هستند. آدم مست و زبین، یعنی کسی که بول و غائط خود را به زور نگه داشته است. مکارم الأخلاق: ۲ / ۳۲۴ / ۲۶۵۶، منتخب میزان الحکمه: ۳۲۶

حدیث ۸

سئل عن الامام الصادق - عليه السلام - أي الاعمال أفضل؟ قال: الصلاة لوقتها و برّ الوالدين و الجهاد في سبيل الله. از امام صادق - عليه السلام - پرسیدند: برترین اعمال کدامند؟ امام فرمودند: نماز اول وقت، نیکی به پدر و مادر و جهاد در راه خدا.

«بحار الانوار، ج ۷۴، ص ۸۵»

حدیث ۹

قال الامام الصادق - عليه السلام - : مَنْ نَظَرَ إِلَى أَبِيهِ نَظَرَ مَاقَتٍ وَ هُمَا ظَالِمَانِ لَهُ، لَمْ يَقْبَلِ اللَّهُ لَهُ صَلَاةً. امام صادق - عليه السلام - فرمودند: هر کس به پدر و مادرش از روی غضب نگاه کند حتی در حالی که آنها در حق او ظلم می کنند، خدا هیچ نمازی را از او قبول نمی نماید.

«اصول کافی، ج ۴، ص ۵۰»

حدیث ۱۰

قال الامام السجاد - عليه السلام - : مَنْ صَلَّى فِي مَسْجِدِ السَّهْلَةِ رَكَعَتَيْنِ زَادَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ فِي عُمْرِهِ سِتِّينَ. امام سجاد - عليه السلام - : هر کس در مسجد سهله دو رکعت نماز بخواند، خداوند، دو سال بر عمر او می افزاید.

«المزار للمفيد، ص ۱۴»

حدیث ۱۱

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : أَكْثَرُ مِنَ الطَّهْوَرِ يَزِدُ اللَّهُ فِي عُمْرِكَ. پیامبر اکرم - صلى الله عليه و آله - : وضو زیاد بگیر تا خداوند، عمرت را زیاد کند.

«امالی مفید، ص ۶۰، ح ۵»

حدیث ۱۲

قال النبي - صلى الله عليه و آله - : رَكَعَتَانِ مَعَ الْعِمَامَةِ خَيْرٌ مِنْ أَرْبَعِ رَكَعَاتٍ بِغَيْرِ عِمَامَةٍ. پیامبر اکرم - صلى الله عليه و آله - فرمودند: دو رکعت نماز با عمامه خواندن بهتر از چهار رکعتی است که بدون عمامه خوانده شود.

«وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۳۷۸»

حدیث ۱۳

عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ وَهَبٍ قَالَ: سَأَلْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - فِي كَيْفِ يُؤْخَذُ الصَّبِيُّ بِالصَّلَاةِ؟ فَقَالَ بَيْنَ سِتِّ سِنِينَ وَسِتِّ سِنِينَ.

معاویة بن هب از امام صادق - علیه السلام - پرسید، در چه سنی کودک به نماز امر شود؟ حضرت فرمودند: بین شش و هفت سالگی.

«وسائل الشیعه، ج ۲، ص ۳»

حدیث ۱۴

قال الامام علی - علیه السلام - : إِنَّ زَكَاهَ جُعِلَتْ مَعَ الصَّلَاةِ قُرْبَانًا لِأَهْلِ الْإِسْلَامِ

امام علی - علیه السلام - فرمودند: همانا پرداخت زکات و اقامه نماز، باعث تقرب مسلمانان به خداوند می شود، سپس آن که زکات را با رضایت خاطر بپردازد، کفاره گناهان او می شود و بازدارنده و نگاه دارنده انسان، از آتش جهنم است، پس نباید به آن چه پرداخته شده با نظر حسرت نگاه کرد و برای پرداخت زکات افسوس خورد، زیرا کسی که زکات را از روی رغبت بپردازد، پاداش او اندک و عمل او تباه و همیشه پشیمان خواهد بود.

«نهج البلاغه، خطبه ۱۹۹»

حدیث ۱۵

قال الامام الصادق - علیه السلام - : مَنْ أَقَامَ الصَّلَاةَ وَ لَمْ يُؤْتِ الزَّكَاةَ فَكَأَنَّهُ لَمْ يُقِيمِ الصَّلَاةَ.

امام صادق - علیه السلام - فرمودند: کسی که نماز می خواند ولی زکات نمی دهد، گویا نمازی نخوانده است.

«وسائل الشیعه، ج ۹، ص ۲۲»

حدیث ۱۶

قال الامام الرضا - علیه السلام - : إِنَّ اللَّهَ ... امر بالصلاة و الزكاة فَمَنْ صَلَّى و لَمْ يَزَكْ لَمْ تُقْبَلْ مِنْهُ صَلَاتُهُ.

امام رضا - علیه السلام - فرمودند: خداوند به نماز و زکات با هم دستور داده است، پس کسی که نماز بخواند ولی زکات نپردازد، نماز او پذیرفته نخواهد شد.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۱۲»

حدیث ۱۷

قال الله عزَّوجلَّ:

آن گاه که در برابر من به نماز می ایستی، شتاب نکن.

(کافی ۸/۴۶)

حدیث ۱۸

قال النبی - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ - : شرارکم الذین لا یقرءون القرآن الا هجرا و لا یأتون الصلوة الا دُبراً و لا یعتقون محرّهم.

پیامبر اکرم - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ - فرمود: بدترین شما کسی است که قرآن نمی خواند مگر در سختی ها و نماز را به جا نمی آورد مگر در حوادث و آزاد نمی شوند آزاد شدگان آنها.

«مستدرک الوسائل، ج ۱۵، ص ۴۸۳»

حدیث ۱۹

عَنْ الْإِمَامِ الصَّادِقِ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - قَالَ: ثَلَاثَةٌ هُنَّ فَخْرُ الْمُؤْمِنِ وَزِينَةُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ الصَّلَاةُ فِي آخِرِ اللَّيْلِ وَيَأْسُهُ مِمَّا فِي أَيْدِي النَّاسِ وَوَلَايَةُ الْإِمَامِ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ - عَلَيْهِمُ السَّلَامُ - .

امام صادق - علیه السلام - فرمودند: سه چیز مایه افتخار و برتری انسان مؤمن و نیز زینت دنیا و آخرت او است: نماز شب، مأیوس بودن از آن چه در دستان مردم است و پذیرفتن ولایت و رهبری آل محمد - صلی الله علیه و آله - .
«أمالی صدوق، ص ۵۴۴»

حدیث ۲۰

الإمام الباقر علیه السلام :

إِذَا قُمْتَ إِلَى صَلَاتِكَ فَقُلْ : ... اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ زُورِ بَيْتِكَ ، وَعُمَّارِ مَسَاجِدِكَ .

امام باقر علیه السلام :

هر گاه برای نمازت رهسپار شدی ، بگو : « ... خداوندا! مرا از زیارت کنندگان خانه‌ات و آبادگران مسجدهایت قرار ده » .

الكافی: ج ۳ ص ۴۴۵ ح ۱۲

حدیث ۲۱

رسول الله صلی الله علیه و آله :

مَا مِنْكُمْ مِنْ رَجُلٍ يَخْرُجُ مِنْ بَيْتِهِ مُتَطَهَّرًا فَيَصِلُ إِلَى مَعَ الْمُسْلِمِينَ الصَّلَاةَ ، ثُمَّ يَجْلِسُ فِي الْمَجْلِسِ يَنْتَظِرُ الصَّلَاةَ الْآخِرَى ، إِنَّ الْمَلَائِكَةَ تَقُولُ : اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ ، اللَّهُمَّ ارْحَمْهُ .

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

مردی از شما نیست که پاکیزه از خانه‌اش بیرون رود و آن گاه با مسلمانان نماز بگذارد و سپس در جایگاه خود به انتظار نماز دیگر بنشیند ، مگر آن که فرشتگان می‌گویند : خدایا! او را ببخشا . خداوندا! او را رحمت فرما .

بحار الأنوار: ج ۸۰ ص ۳۰۱ ح ۲ .

حدیث ۲۲

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

لَا يَزَالُ الْعَبْدُ فِي صَلَاةٍ ، مَا كَانَ فِي الْمَسْجِدِ يَنْتَظِرُ الصَّلَاةَ .

بنده ، تا زمانی که در مسجد انتظار نماز را می‌کشد ، پیوسته در نماز است .

كنز العمال: ج ۷ ص ۶۵۰ ح ۲۰۷۳۵ .

حدیث ۲۳

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

الْقَاعِدُ فِي الْمَسْجِدِ يَنْتَظِرُ الصَّلَاةَ كَالْقَانِتِ ، وَيُكْتَبُ مِنَ الْمُصَلِّينَ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَى بَيْتِهِ .

آن که در مسجد به انتظار نماز نشسته ، گویی در فرمان‌برداری است و تا زمانی که به خانه‌اش باز گردد ، در شمار نمازگزاران نوشته می‌شود .

کنز العمال: ج ۷ ص ۵۶۸ ح ۲۰۲۹۵ .

حدیث ۲۴

رسول الله صلی الله علیه و آله :

اللَّهُمَّ هَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ ، هَدَيْتَ لِلنَّاسِ وَبَيَّنَّاتِ مِنَ الْهُدَى وَالْفِرْقَانِ ، أَمَرْتَنَا فِيهِ بِعِمَارَةِ الْمَسَاجِدِ وَالِدُّعَاءِ وَالصَّيَامِ وَالْقِيَامِ ، وَضَمِنْتَ لَنَا فِيهِ الْإِجَابَةَ .

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

پروردگارا! این ، ماه رمضان است که در آن ، قرآن را برای هدایت مردم همراه با نشانه‌های روشن هدایت و وسیله تشخیص حق از باطل ، فرو فرستادی . در آن ، ما را به آباد کردن مسجدها و دعا و روزه و نماز ، فرمان دادی و اجابت را برایمان تضمین فرمودی .
البلد الامین: ص ۱۹۸ ، بحار الأنوار: ج ۹۸ ص ۷۸ ح ۲ .

حدیث ۲۵

الکافی عن عمرو بن جُمَيع :

سَأَلْتُ أَبَا جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَنِ الصَّلَاةِ فِي الْمَسَاجِدِ الْمُصَوَّرَةِ ، فَقَالَ :

أَكْرَهُ ذَلِكَ ، وَلَكِنْ لَا يُضُرُّكُمْ ذَلِكَ الْيَوْمَ ، وَلَوْ قَدِ قَامَ الْعَدْلُ رَأَيْتُمْ كَيْفَ يَصْنَعُ فِي ذَلِكَ .

الکافی - به نقل از عمرو بن جُمَيع - :

از امام باقر علیه السلام در باره نماز خواندن در مسجدهای نقاشی شده پرسیدم . فرمود : «آن را نمی‌پسندم ؛ لیکن امروزه ، شما را زیان نمی‌رساند . اگر عدل بر پا شود ، خواهید دید در این باره چه خواهد کرد» .

الکافی : ج ۳ ص ۳۶۹ ح ۶ ، تهذیب الأحکام: ج ۳ ص ۲۵۹ ح ۷۲۶ و فيه «أبا عبد الله» بدل «أبا جعفر» ، بحار الأنوار : ج ۵۲ ص ۳۷۴ ح ۱۷۱ .

حدیث ۲۶

رسول الله صلی الله علیه و آله :

ضَعُّوا الْمَطَاهِرَ عَلَى أَبْوَابِ الْمَسَاجِدِ .

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

وضوخانه‌ها را کنار درهای ورودی مسجد ، قرار دهید .

بحار الأنوار : ج ۸۳ ص ۳۸۳ ح ۵۴ نقلاً عن أصل من أصول أصحابنا عن السكوني عن الإمام الصادق عن آبائه عليهم السلام .

حدیث ۲۷

رسول الله (صلى الله عليه و آله وسلم) :

إِنَّ عَيْسَى بْنِ مَرْيَمَ قَالَ : خُلِقَ النَّهَارُ لِتَوَدِّي فِيهِ الصَّلَاةَ الْمَفْرُوضَةَ الَّتِي عَنْهَا تُسْأَلُ وَبِهَا تُحَاسَبُ ، وَبِرِّ وَالِدَيْكَ ، وَأَنْ تَضْرِبَ فِي الْأَرْضِ

تَبْتَغِي الْمَعِيشَةَ ؛ مَعِيشَةً يَوْمِكَ ؛

هر آینه عیسی بن مریم علیه السلام فرمود: «روز آفریده شد تا در آن نماز واجب را ادا کنی که از آن بازخواست و با آن حسابرسی خواهی شد؛ و تا به پدر و مادرت نیکی کنی؛ و تا در زمین گام زنی و در پی گذران زندگی روزانه خود بر آیی». .
بحار الأنوار: ۳۸/ ۵۸/۲۰۸.

حدیث ۲۸

امام علی علیه السلام :

مَنْ شَرِبَ الْمُسْكِرَ لَمْ تُقْبَلْ صَلَاتُهُ أَرْبَعِينَ يَوْمًا وَلَيْلَةً .
کسی که مست کننده بنوشد تا چهل شبانه روز نمازش پذیرفته نشود .
الخصال : ۶۳۲ / ۱۰ منتخب میزان الحکمة : ۱۸۶

حدیث ۲۹

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم :

لَا سَهْرَ بَعْدَ الْعِشَاءِ الْآخِرَةِ إِلَّا لِأَحَدٍ رَجُلَيْنِ : مُصَلٍّ أَوْ مُسَافِرٍ .
بیدار ماندن بعد از نماز خفتن روا نباشد ، مگر برای دو کس : نماز گزار یا مسافر .
بحار الأنوار : ۵ / ۱۷۹ / ۷۶

حدیث ۳۰

امام علی علیه السلام :

عَلِّمُوا صِبْيَانَكُمْ الصَّلَاةَ ، وَخُذُوهُمْ بِهَا إِذَا بَلَغُوا الْحُلُمَ ؛
به کودکان خود نماز یاد دهید و چون به سن بلوغ رسیدند ، برای (ترک) نماز ، بر آنان سخت بگیرید .
غرر الحکم : ۶۳۰۵ منتخب میزان الحکمة : ۶۱۶

حدیث ۳۱

امام صادق علیه السلام :

هر کس بخواهد زنش بچه دار شود ، پس از نماز جمعه ، دو رکعت نماز بگزارد و در آنها رکوع و سجده را طولانی سازد و سپس بگوید : «خداوندا! به حرمت آنچه زکریا بدان از تو مسئلت داشت ، از تو می‌خواهم. پروردگارا! مرا تنها مگذار که تو خود ، برترین وارثانی . خداوندا! از نزد خویش ، مرا فرزندان پاک ببخش که تو شنوای دعایی . خداوندا! به نام تو او را بر خویش حلال ساختم و به امانت تو ، او را در اختیار گرفتم . اکنون ، اگر در رجم او برایم فرزندی تقدیر کرده‌ای ، او را فرزندی خجسته و پیراسته قرار ده و در او برای شیطان ، بهره و سهمی قرار مده» .

بحار الأنوار ، جلد ۹۰ ، صفحه ۷۱ ، حدیث ۱۴ دانش نامه احادیث پزشکی : ۱ / ۶۱۶

حدیث ۳۲

پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله):

لَا يَقْبَلُ اللَّهُ صَلَاةَ عَبْدٍ لَا يَحْضُرُ قَلْبُهُ مَعَ بَدَنِهِ؛

خداوند نماز بنده‌ای را که دلش با بدنش همراه نیست، نمی‌پذیرد.

المحاسن، ج ۱، ص ۴۰۶

حدیث ۳۳

امام صادق (سلام الله علیه):

عَلَيْكُمْ بِالصَّلَاةِ فِي الْمَسَاجِدِ؛

بر شما باد به نماز گزاردن در مساجد.

الکافی، ج ۲، ص ۶۳۵

حدیث ۳۴

امام صادق علیه السلام می فرمایند:

«من صلی اربع رکعات فقرا فی کل رکعة بخمسين مرة «قل هو الله احد» كانت صلوة فاطمة علیها السلام ...»؛

هر کس چهار رکعت نماز بخواند [هر دو رکعت به یک سلام] و در هر رکعت [پس از سوره حمد] پنجاه مرتبه سوره «قل هو الله

احد» را بخواند، این نماز، نماز فاطمه علیها السلام است.»

من لایحضره الفقیه، ج ۱، ص ۵۶۴.

حدیث ۳۵

قال رسولُ الله (صلی الله علیه و آله وسلم):

لَوْلَا أَنِ اشْتَقَّ عَلَى أُمَّتِي لِأَمْرَتِهِمْ بِالسَّوَاكِ مَعَ كُلِّ صَلَاةٍ؛

اگر ترس از سختگیری بر ائمت نبود، دستور می دادم که با هر نمازی مسواک زنند.

الکافی: ۳/۲۲/۱.

حدیث ۳۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) فرمودند:

إِعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَدْ فَرَضَ عَلَيْكُمْ الْجُمُعَةَ فَمَنْ تَرَكَهَا فِي حَيَاتِي وَبَعْدَ مَمَاتِي وَلَهُمْ إِمَامٌ عَادِلٌ إِسْتِخْفَافًا بِهَا وَجُحُودًا لَهَا فَلَا جَمَعَ

اللَّهِ شَمَلَهُ وَلَا بَارَكَ لَهُ فِي أَمْرِهِ آلا وَلَا صَلَاةَ لَهُ آلا وَلَا زَكَاةَ لَهُ آلا وَلَا حَجَّ لَهُ آلا وَلَا صَوْمَ لَهُ آلا وَلَا بَرَكَهَ لَهُ حَتَّى يَتُوبَ؛

بدانید که خداوند متعال نماز جمعه را بر شما واجب ساخته است پس آنان که در زندگی و پس از مرگ من، از روی سبک

شمردن و یا انکار، آن را ترک کنند، با وجود این که پیشوای عادل دارند، خداوند وحدتشان نبخشد و در کارشان برکت ندهد،

آگاه باشید نه زکات، نه نماز، نه حج و نه روزه آنان پذیرفته است. بدانید که زندگی آنان برکتی نخواهد داشت، مگر توبه کنند.

عوالی اللالی، ج ۲، ص ۵۴، ح ۱۴۶

حدیث ۳۷

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لَا يُؤْتِرُ عَلَى الصَّلَاةِ عِشَاءً وَلَا غَيْرَهُ وَكَانَ إِذَا دَخَلَ وَقْتُهَا كَأَنَّهُ لَا يَعْرِفُ أَهْلًا وَلَا حَمِيمًا؛ رسول اکرم صلی الله علیه و آله چیزی مثل شام و غیر آن را بر نماز مقدم نمی داشتند و هنگامی که وقت نماز می رسید، گویی که هیچ یک از اهل خانه و دوستان را نمی شناختند.

مجموعه ورام، ج ۲، ص ۷۸

حدیث ۳۸

رسول اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) فرمودند :

الصَّلَاةُ مِنْ شَرَائِعِ الدِّينِ وَفِيهَا مَرَضَاءُ الرَّبِّ عَزَّ وَجَلَّ وَهِيَ مِنْهَاجُ النَّبِيَاءِ وَالْمُصَلِّي حُبُّ الْمَلَائِكَةِ وَهُدًى وَإِيمَانٌ وَنُورُ الْمَعْرِفَةِ وَبَرَكَةٌ فِي الرِّزْقِ؛

نماز، از آیین های دین است و رضای پروردگار، در آن است. و آن راه پیامبران است. برای نماز گزار، محبت فرشتگان، هدایت، ایمان، نور معرفت و برکت در روزی است.

خصال، ص ۵۲۲، ح ۱۱

حدیث ۳۹

رسول اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) فرمودند :

صَلَاةُ اللَّيْلِ مَرَضَاءُ لِلرَّبِّ وَحُبُّ الْمَلَائِكَةِ وَسُنَّةُ النَّبِيَاءِ وَنُورُ الْمَعْرِفَةِ وَأَصْلُ الْإِيمَانِ وَرَاحَةُ الْبَدَانِ وَكَرَاهِيَةٌ لِلشَّيْطَانِ وَسَلَاخٌ عَلَى الْعِدَاءِ وَاجَابَةٌ لِلدُّعَاءِ وَقَبُولُ الْعَمَالِ وَبَرَكَةٌ فِي الرِّزْقِ؛

نماز شب، موجب رضایت پروردگار، دوستی فرشتگان، سنت پیامبران، نور معرفت، ریشه ایمان، آسایش بدن ها، مایه ناراحتی شیطان، سلاحی بر ضد دشمنان، مایه اجابت دعا، قبولی اعمال و برکت در روزی است.

ارشاد القلوب، ج ۱، ص ۱۹۱

حدیث ۴۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

إِنَّ الْمُؤْمِنَ هَمَّتُهُ فِي الصَّلَاةِ وَالصِّيَامِ وَالْعِبَادَةِ وَالْمُنَافِقُ هَمَّتُهُ فِي الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ كَالْبَهِيمَةِ؛

همت مؤمن در نماز و روزه و عبادت است و همت منافق در خوردن و نوشیدن؛ مانند حیوانات.

تنبيه الخواطر، ج ۱، ص ۹۴

حدیث ۴۱

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

صَلَاةُ اللَّيْلِ تُحَسِّنُ الْوُجْهَ وَتُحَسِّنُ الْخُلُقَ وَتَطْيِبُ الرِّيحَ وَتُدْرِي الرِّزْقَ وَتَقْضِي الدِّينَ وَتَذْهَبُ بِالْهَمِّ وَتَجْلُو الْبَصَرَ؛

نماز شب، انسان را خوش سیما، خوش اخلاق و خوشبو می کند و روزی را زیاد و قرض را ادا می نماید و غم و اندوه را از بین می برد و چشم را نورانی می کند.
(ثواب الأعمال، ص ۴۲)

حدیث ۴۲

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):
من صلی و لم يذكر الصلوة علی وعلی الی سلک به غیر طریق الجنة و كذلك من ذکرک من ذکرک عنده و لم یصل علی؛
هر کس نماز بخواند و صلوات بر من و آل من نفرستد نمازش او را به سویی جز بهشت خواهد برد و همچنین است کسی که اسم من را بشنود و بر من صلوات نفرستد.
(بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۲۸۱ و ۲۸۸، و ۳۰۵).

حدیث ۴۳

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):
اطولکم قنوتا فی الوتر اطولکم راحة یوم القیامة فی الموقوف؛
هر قدر که قنوت شما در نماز وتر طولانی تر باشد، آسایش شما در موقف قیامت بیشتر است.
(بحار الانوار، ج ۸۷، ص ۲۸۷).

حدیث ۴۴

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):
اطولکم قنوتا فی دار الدنیا اطولکم راحة یوم القیامة فی الموقوف؛
راحت ترین شما در قیامت کسی است که قنوت طولای تری داشته باشد.
(بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۱۹۹).

حدیث ۴۵

انما الصلوة تمسکن و تواضع و تضرع و تباءس و تدم و تقنع بمدیدیک فتقول اللهم اللهم فمن لم یفعل فهی خداج؛
حقیقت نماز اظهار مسکنت تواضع، تضرع، بی نوایی و ندامت است که باید دستها را در قنوت دراز کنی و با گفتن ((خدایا خدایا)) نماز را کامل نمایی و هر کس که این کار را انجام ندهد، نمازش ناقص است (هر چند که قبول می باشد).
(المحجۃ البیضاء، ج ۱، ص ۳۴۹).

حدیث ۴۶

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):
ان العبد اذا قام یصلی اتی بذنوبه کلها، فوضعت علی راءسه و عاتقه فکلما رکع او سجد تساقطت عنه؛
هر گاه بنده ای به نماز می ایستد، گناهانش بر سر و گردنش نهاده می شوند و هر بار که او رکوع و سجود کند به همان اندازه از

گناهانش کاسته می شود.

(کنز العمال ، ج ۷، ص ۲۸۷، ح ۱۸۹۰۸).

حدیث ۴۷

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):

اکثروا من السجود فانه ليس من مسلم يسجد لله تعالى سجدة الا رفعه الله بها درجة في الجنة ، و حط عنه بها خطيئة؛
بسیار سجده کن که هر گاه مسلمانی خدای بزرگ را سجده کند، خداوند به پاداش آن سجده مقامش را در بهشت بالا می برد و
یک گناهش را می آمرزد.

(کنز العمال ، ج ۷، ص ۲۸۶، ص ۱۸۹۰۳).

حدیث ۴۸

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):

اذا قام العبد في صلاته ذر البر على رءسه ، حتى ير كع ، فاذا ركع علته رحمة الله حتى يسجد و الساجد يسجد على قدمي الله فليساءل و
ليرغب ؛

آنگاه که بنده در نمازش برخیزد، نیکی بر سرش افشاند می شود تا به رکوع برود و چون به رکوع رفت ، رحمت خدا او را احاطه
می کند تا به سجده برود و سجده کننده بر روی پاهای خداوند افتاده است از این رو، باید از او بخواهد و به آنچه نزد او است ، دل
نبندد.

(کنز العمال ، ج ۷، ص ۲۸۹، ح ۱۸۹۲۴).

حدیث ۴۹

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):

فما من مؤ من يوافق تلك الساعة ان يكون ساجدا او راكعا او قائما الا حرم الله جسده على النار؛
هر مؤ منی در حال رکوع یا سجود یا قیام مشغول باشد، خداوند سبحان جسدش را بر آتش جهنم حرام می گرداند.
(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۸).

حدیث ۵۰

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):

اتاني جبرئيل من عند الله - تبارك و تعالى - فقال : يا محمد ان الله - عزوجل - يقول : اني افترضت على امتك خمس صلوات من
اوفى بهن على وضوئهن و موافيهن و ركوعهن و سجودهن كان له بهن عند ان ادخله بهن الجنة ، و من لقيني قد انتقص من ذلك
شيئا فليس له عني عهد، ان شئت عذبتة ، وان شئت رحمته ؛

جبرئیل از سوی خدای بزرگ ، بر من فرود آمد و گفت : ای محمد! خداوند - تبارک و تعالی - می فرماید: من بر امت تو پنج نماز
واجب گردانیدم ، که اگر کسی آن ها را با وضو و وقت رکوع و سجود درست ادا نماید، او را بر من پیمانی (حق) است که او را به
بهشت برم و کسی که مرا ملاقات کند، در حالی که از این شرایط (نماز) چیزی کم باشد، مرا با او پیمانی نیست و اگر خواستم ، او

را عذابش می‌کنم، و اگر خواستم، او را مورد مهر خویش قرار می‌دهم.
(کنز العمال، ج ۷، ص ۲۸۱، ج ۱۸۸۸۰).

حدیث ۵۱

قال رسول الله (صلى الله عليه وآله وسلم):

بنيت الصلاة على اربعة اسهم، سهم منها اسباغ الوضوء و سهم منها الركوع و سهم منها السجود و سهم منها الخشوع، و اذا لم يتم سهامها سعدت و لها ظلمة و غلقت ابواب السماء دونها، و تقول ضيعتنى ضيعةك الله، و يضرب الله بها وجهه؛
نماز دارای چهار سهم است (و بدون اینها کامل نمی‌شود):

- وضوی کامل ساختن

- رکوع (با طمأنینه)

- سجود (با طمأنینه)

- و خشوع ...

و چون یکی از این شرایط پنج گانه در نماز رعایت نشود، این نماز، تاریک و بی فروع به آسمان برده می‌شود و فرشتگان درهای آسمان را بر آن می‌بندند و نماز را به زمین باز می‌گردانند، در این هنگام خطاب به صاحب خود می‌گویند: مرا ضایع و تباه کردی، خدای تو را تباه کند و سپس آن فرشته نماز را به صورت صاحبش می‌زند.
(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۲۶۴).

حدیث ۵۲

قال رسول الله (صلى الله عليه وآله وسلم):

ولا صلاة لمن لا يتم ركوعها و سجودها؛

نماز گزاری که رکوع و سجودش را ناقص انجام دهد، آن نمازش، نماز نیست.
(بحار الانوار، ج ۲۹، ص ۱۹۸).

حدیث ۵۳

قال رسول الله (صلى الله عليه وآله وسلم):

فاما الركوع فعظموا الله فيه، و اما السجود فاء كثروا فيها الدعاء و انه قمن ان يستجاب لكم؛

من از خواندن قرآن در رکوع و سجود نهی شده‌ام، پس در رکوع خدا را با عظمت ذکر کنید، اما در سجده بسیار دعا کنید، زیرا سزاوار است که دعایتان مستجاب شود.
(بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۱۰۶).

حدیث ۵۴

قال رسول الله (صلى الله عليه وآله وسلم):

خمس صلوات افتر ذهن الله - عزوجل - من احسن وضوء هن و صلاهن لوقتهن و اتم ركوعهن و خشوعهن كان له على الله عهد ان

یغفر له ، و من له فلیس له علی الله عهد، ان شاء فقرله ، وان شاء عذبه؛

خداوند پنج نماز را بر مردم واجب گرداند، هر گاه کسی وضوی آنها را در دست به جای آورد و در وقت بخواند و رکوع و خشوعشان را کامل کند، خداوند متعال ضامن است که گناهانش را بیامزد و کسی که این گونه (و در دست) انجام ندهد، خداوند نسبت به او عهدی ندارد، اگر خواست او را می‌آمرزد، و اگر بخواند، او را عذاب می‌کند.
(کنز العمال، ج ۷، ص ۲۷۶، ح ۱۸۸۶۰).

حدیث ۵۵

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):

من لم یتم وضوئه و رکوعه و خشوعه فصلاته خداج یعنی ناقصه غیر تامه؛
کسی که وضو و رکوع و خشوعش در نماز کامل نیست، نمازش ((خداج)) است، یعنی ناقص است و تمام نیست.
(جامع الحدیث الشیعه، ج ۴، ص ۴۴).

حدیث ۵۶

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):

ولکل شیء انف و انف الصلاة التکبیر؛
برای هر چیزی مقدمه ای است و مقدمه نماز تکبیر است.
(وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۱۶).

حدیث ۵۷

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):

إذا قام العبد إلى الصلاة و قال : الله اکبر خرج من ذنوبه کیوم ولدته امه؛
هر گاه بنده مؤمنی به نماز بایستد و بگوید ((الله اکبر)) از همه گناهانش پاک می‌شود؛ همچون روزی که از مادر متولد شده است.
(مجموعه الاخبار، ص ۲۲۰).

حدیث ۵۸

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):

إذا لم یستطع الرجل ان یصلی قائما فلیصل مستلقیا ناصبا رجله حیال القبلة یومی ایماء؛
هر گاه شخصی قادر نیست ایستاده نماز بخواند، باید نشسته بخواند و اگر نشسته هم قادر نیست، به پشت بخوابد و پاهایش را به سمت قبله بکشد و برای رکوع و سجودش اشاره کند (با سر یا چشم و ابرو).
(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۳۳۴).

حدیث ۵۹

قال رسول الله (صلى الله عليه وآله وسلم):
ليست الصلاة قيامك وقعودك انما الصلاة اخلاصك و ان تريد به الله وحده ؛
نماز برخاستن و نشستن تو نیست ، بلکه باید آن را خالصانه انجام دهی و تنها خشنودی خداوند را بخواهی .
(اصول وافى ، ج ۲ ، ص ۱۰۹ ، شرح نهج البلاغه ج ۱ ، ص ۳۲۵).

حدیث ۶۰

قال رسول الله (صلى الله عليه وآله وسلم):
قم فصل فان فى الصلوة شفاء ؛
برخیز نماز به جای آورد ! پس همانا در نماز شفا است .
(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴ ، ص ۲۸).

حدیث ۶۱

قال رسول الله (صلى الله عليه وآله وسلم):
ترك الغيبة احب الى الله من عشرة الاف ركعة تطوعا؛
ترك غيبت نزد خداوند از ده هزار رکعت نماز مستحبی محبوبتر است .
(قصار الجمل ، ج ۲ ، ص ۱۰۷).

حدیث ۶۲

قال رسول الله (صلى الله عليه وآله وسلم):
نوم على علم خير من صلاة على جهل؛
خواب با علم و آگاهی بهتر از نماز با جهل و نادانی است .
(نهج الفصاحه ، حدیث ۳۱۴۰).

حدیث ۶۳

قال رسول الله (صلى الله عليه وآله وسلم):
من صلى صلوة يرائى بها فقد اشرك؛
هر که نمازی برای خودنمایی ، بخواند، شرک ورزیده است .
(تفسیر قرطبی ج ۱۰ ، ص ۷۱).

حدیث ۶۴

قال رسول الله (صلى الله عليه وآله وسلم):
من اغتاب مسلما او مسلمة لم يقبل الله صلوته و لاصيامه اربعين يوما و ليلة الا ان يغفر له صاحبه ؛
هر کس مرد یا زن مسلمانی را غیبت کند، چهل شبانه روز نماز و روزه اش پذیرفته نیست مگر این که غیبت شونده او را ببخشد.

(بحار الانوار، ج ۷۵، ص ۲۵۸).

حدیث ۶۵

قال رسول الله (صلى الله عليه وآله وسلم):

من احسن صلاته حين يراه الناس ثم اساء ما حين يخلو، فتلك استهانة استهان بها ربه؛ هر که در حضور مردم نماز خویش نیکو کند و چون به خلوت رود، آن را بد به جا آورد به پروردگار خویش اهانت کرده است. (نهج الفصاحه، ص ۵۸۴).

حدیث ۶۶

قال رسول الله (صلى الله عليه وآله وسلم):

ركعتان من عالم افضل من سبعين ركعة من غير عالم؛ دو رکعت نماز دانشمند بهتر از به جای آوردن هفتاد رکعت نماز دیگران است. (نهج الفصاحه، ص ۳۵۰).

حدیث ۶۷

ركعتان من رجل ورع افضل من الف ركعة من مخلط؛

دو رکعت نماز انسان با تقوا، برتر از هزار رکعت نماز فرد لابلالی است. (نهج الفصاحه، حدیث ۱۶۷۲).

حدیث ۶۸

قال رسول الله (صلى الله عليه وآله وسلم):

و من لم تنهه صلاته عن الفحشاء والمنكر، لم تزد من الله الا بعدا؛ هر کس که نمازش او را از فحشا و منکر باز ندارد، هیچ بهره ای جز دوری از خدا نبرده است. (بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۱۹۸، شهاب الاخبار، ص ۲۱۵).

حدیث ۶۹

امام رضا (عليه السلام) فرمودند:

لا ترفع يديك بالدعاء في المكتوبة حتى تجاوز بهما رءسك ولا باءس بذلك في النافلة و الوتر؛ در قنوت نماز واجب دستهایت از سر تجاوز نکند، اما در نماز نافله و وتر مانعی نیست. (بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۲۰۴).

حدیث ۷۰

امام رضا (عليه السلام) فرمودند:

فان قال : فلم جعل التسييح في الركوع والسجود قيل : لعل منها ان يكون العبد مع خضوعه و خشوعه و تعبه و تورعه و استكانته و تذله و تواضعه و تقربه الى ربه مقدسا له ممجدا مسبحا معظما شاكرا لخالقه و رازقه ، فلا يذهب به الفكر و الاماني الى غير الله؛ اگر کسی بگوید: چرا دستور تسبیح در رکوع و سجود داده شده؟ در پاسخ گفته می شود علت‌هایی دارد، از جمله این که بنده در برابر خدا، خضوع و خشوع و تعبد و ورع و آرامش و خواری و فروتنی نماید و تقربش به سوی خدا باشد، و او را تقدیس و تسبیح و تمجید و تعظیم نماید، و سپاسگزار آفریننده و روزی دهنده خود باشد و اندیشه و فکر و آرزوهایش وی را به سوی غیر خدا نکشاند.

(بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۱۰۱).

حدیث ۷۱

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

وعلیکم بطول الركوع و السجود فان احدکم اذا طال الركوع و السجود يهتف ابليس من خلفه فقال يا ويلتاه ! اطاعوا و عصیت و سجدوا و ابیت؛

بر شما باد به طول رکوع و سجده ، که هرگاه یکی از شما رکوع و سجودش طول بکشد شیطان به دنبال او فریاد می زند: وای بر من ! او اطاعت کرد و من معصیت کردم او سجده کرد و من سرباز زدم .

(بحار الانوار، ج ۸۷، ص ۱۹۹، مواظب العدویه ، ص ۲۴۲).

حدیث ۷۲

امام باقر (علیه السلام) فرمودند:

بینا رسول الله (صلى الله عليه و آله و سلم) جالس في المسجد اذ دخل رجل فقام يصلي فلم يتم ركوعه ولا سجوده ، فقال رسول الله (صلى الله عليه و آله و سلم): : نقر كنقر الغراب ، لئن مات هذا و هكذا صلاته ليموتن على غير ديني؛

رسول خدا (صلى الله عليه و آله و سلم) در مسجد نشسته بود مردی وارد گردید و به نماز و رکوع و سجود را به طور کامل انجام نداد پیامبر فرمودند: رکوع و سجود او به نوک زدن کلاغ شبیه است اگر این مرد بمیرد و نمازش بدین شکل باشد، به چیزی غیر از دین من مرده است .

(بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۱۰۱).

حدیث ۷۳

قال الامام العسكري (عليه السلام) في تفسيره :

فاذا رفع رءسه من الركوع قال الله - تبارك و تعالی - لملائكته : اما ترون يا ملائكتي كيف يقول : ارتفع عن اعدائك لما اتواضع لاوليائك و انتصب لخدمتك اشهدكم يا ملائكتي ! لاجعلن ، جميل العاقبة له و لاصبرنه الى جناني ؛

پس هنگامی که (نمازگزار) سرش را از رکوع بلند کرد، خداوند خطاب به ملائکه خود می کند و می گوید: آیا نمی بینید ای ملائکه من ! چگونه این بنده ام می گوید (خدایا) سرم را در مقابل دشمنان تو بلند کردم ، همچنان که در مقابل دوستان تو تواضع نمودم و خود را برای خدمت تو آماده ساختم ؟ شما را گواه می گیرم ای ملائکه من ! هرآینه عاقبت زیبا و خوب برای او قرار خواهد داد و بهشت را برای او قرار خواهد داد.

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۲۱).

حدیث ۷۴

قال الامام العسکری (علیه السلام) فی تفسیره:

فاذا رکع قال الله تعالی لملائکته: یا ملائکتی! اما ترون کیف تواضع لجلال عظمتی؟ اشهدکم لاعظمته فی دار کبریایی و جلالی؛ پس هنگامی که (نماز گزار) به رکوع رفت، خداوند - تبارک و تعالی - خطاب به ملائکه می‌کند و می‌گوید: ((ای ملائکه من! آیا نمی‌بیند (بنده نماز گزار) چگونه برای بزرگی و عظمت من تواضع می‌کند؟ شما را گواه می‌گیرم، که هرآینه او را در دار کبریایی و جلال خودم بزرگ سازم. (بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۲۱).

حدیث ۷۵

من اتم رکوعه لم یدخله وحشۃ القبر؛

هرکس که رکوعش تمام و کامل باشد، دچار وحشت قبر نمی‌شود. (مواعظ العددیه، ص ۲۴۳).

حدیث ۷۶

امام باقر (علیه السلام) فرمودند:

انما یکره ان یجمع بین السورتین فی الفریضه فاءما فی النافله فلا باءس؛ کراهت دارد در نماز واجب (پس از حمد) دو سوره خوانده شود، ولی در نافله ها اشکال ندارد. (بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۵۳).

حدیث ۷۷

امام رضا (علیه السلام) فرمودند:

اسمع القراءه و التسیح اذینک فیما لا تجهر فیہ من الصلوات بالقراءه و هی الظهر و العصر، و ارفع فوق ذلک فیما تجهر فیہ بالقراءه؛ در نمازهایی که با صدای آهسته خوانده می‌شود، مثل ظهر و عصر، صدای خواندن، حمد و تسبیح را به گوش خود برسان و در نمازهایی که با صدای بلند خوانده می‌شود، بلندتر از آن بخوان. (بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۷۶).

حدیث ۷۸

سئل الامام کاظم (علیه السلام) عن ترک القراءه ما حاله؟ فقال (علیه السلام):

ان کان متعمدا فلا صلاه له، و ان کان نسی فلا باءس؛

امام کاظم (علیه السلام) در پاسخ این که اگر کسی (در نماز) قرائت را ترک کند حکمش چیست؟ فرمودند: اگر به عمد باشد، نازش درست نیست و اگر از روی فراموشی باشد، اشکال ندارد.

(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۴۴).

حدیث ۷۹

امام حسین (علیه السلام) فرمودند:
من قراء آیه من الكتاب - عزوجل - فی صلاته قائما یکتب له بكل حرف مائة حسنة ؛
کسی که آیه ای از قرآن را ایستاده در نماز خویش بخواند به هر حرفی صد حسنه برای او نوشته می شود.
(الکافی، ج ۲، ص ۴۴۷).

حدیث ۸۰

امام رضا (علیه السلام) فرمودند:
فان قال فلم جعل القراءة فی الركعتین الاولتین و التسییح فی الاخیرتین ؟ قیل : للفرق بین ما فرضه الله من عنده و بین ما فرضه من عند رسول الله؛
چنانچه سوال شود که چرا در دو رکعت اول نماز، حمد و سوره، و در دو رکعت آخر تسبیحات اربعه واجب شده، گفته می شود: تا فرق باشد بین دو رکعتی که خدا خودش واجب کرده (که فرض الله است) و دو رکعتی که با خواست پیغمبرش واجب کرده (که فرض النبی است).
(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۸۸).

حدیث ۸۱

امام رضا (علیه السلام) فرمودند:
فان قال فلم امروا بالقراءة فی الصلوة لثلا یكون القرآن مهجورا مضیعا و لیكون محفوظا مدروسا فلا یضمحل و لایجهل؛
اگر کسی بپرسد: چرا واجب شده که در نماز قرآن خوانده شود، جواب این است که تا قرآن ترک نشود و ضایع نگردد بلکه محفوظ مانده و درس داده شود و بدین وسیله از نابودی و نخواندنش جلوگیری شود و سوره حمد واجب شده در هر نماز، زیرا در سوره حمد خیر و حکمت دنیا و آخرت جمع شده است. (بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۵۴).

حدیث ۸۲

امام رضا (علیه السلام) فرمودند:
امر الناس بالقراءة فی الصلوة لثلا یكون القرآن مهجورا مضیعا ؛
مردم به خواندن حمد و سوره در نماز به این جهت موظف شده اند که قرآن مجید متروک و ضایع نشود.
(من لایحضره الفقیه، ج ۱، ص ۸۴).

حدیث ۸۳

امام باقر (علیه السلام) فرمودند:
اذا احرم العبد المسلم فی صلوته ، اقبل الله الیه بوجهه و وكل به ملکا یلتقط القرآن من فیه التقاطا فاذا اعرض اعرض الله عنه و وكله

الی الملک؛

هنگامی که بنده ای مسلمان تکبیره الاحرام نماز را می گوید، خداوند به طرف وی توجه می کند، و موکل می کند بر او ملکی را تا آنچه که قرائت می نماید از او دریافت می کند پس اگر اعراض کرد، خداوند از او روی می گرداند و او و نمازش رابه فرشته وا می گذارد.

(مستدرک الوسائل، ج ۱، ص ۱۷۳).

حدیث ۸۴

امام باقر (علیه السلام) فرمودند:

إذا قمت فی الصلوة فکبرت فارفع یدیک و لا تجاوز بکفیک اذنیك ای حیال خدیك؛

وقتی که به نماز ایستادی و خواستی تکبیره الاحرام بگویی، دو دوست را بلند کن و نباید دستها از گوش ها، یعنی از کنار گونه هایت بالاتر می رود.

(اصول وافی، ج ۸، ص ۴۳).

حدیث ۸۵

امام رضا (علیه السلام) فرمودند:

فاذا اردت ان تقوم الی الصلوة فلا تقم الیها متکاسلا و لا متناعسا و لا مستعجلا و لا متاهیا ولكن تاءتیها علی السکون و الوقار و التؤده؛

چون خواستی به نماز بایستی، با حال کسالت، خواب آلودگی، شتاب و لهو و بازی مایست، بلکه با آرامش و وقار نماز را به جای آور.

(مستدرک الوسائل، ج ۴، ص ۸۷، باب افعال الصلوة، ح ۷)

حدیث ۸۶

امام باقر (علیه السلام) فرمودند:

انما مثل الصلوة لصاحبها، کمثل رجل دخل علی ذی سلطان فانصت له حتی فرغ من حاجته، و كذلك المرء المسلم بآذن الله - عزوجل - مادام فی الصلوة لم یزل الله - عزوجل - ینظر الیه حتی یفرغ من صلاته؛

همانا مثل نماز برای نماز گزار، مثل مردی است که بر ذی سلطانی وارد گردد و اظهار حاجت کند؛ پس آن شخص توانمند، ساکت و آماده استماع صاحب حاجت گردد، تا این که از درخواستش فارغ شود، همچنین است نماز گزار مسلمان تا هنگامی که به نماز ایستاده، خداوند نظر مرحمتش را از او قطع نخواهد کرد و انوار الهی شامل اوست تا وقتی که از نمازش فارغ گردد. (بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۳۱).

حدیث ۸۷

امام باقر (علیه السلام) فرمودند:

من قال فی رکوعه وسجوده و قیامه اللهم صلی علی محمد و آله محد کتب الله له ذلک بمثل الركوع و السجود و القیام؛

هر کسی در رکوع و سجود و قیام خود بگوید: ((اللهم صل علی محمد و آل محمد)) خدا ثواب آن را مانند ثواب در رکوع و سجود و قیام برای او می نویسد.
(ثواب الاعمال ، ص ۶۱).

حدیث ۸۸

امام باقر (علیه السلام) فرمودند:
فما من مؤ من یوافق تلک الساعه ان یکون ساجدا او راکعا او قائما الا حرم الله جسده علی النار؛
هیچ مؤ منی نیست که در وقت نماز در حال سجود و یا رکوع یا قیام باشد، مگر این که خدا جسمش را بر آتش حرام کرده است .
(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴ ، ص ۲۷).

حدیث ۸۹

امام باقر (علیه السلام) فرمودند:
المرء المسلم باذن الله - عزوجل - مادام فی الصلوة لم یزل الله - عزوجل - ینظر الیه حتی یفرغ من صلاته؛
فرد مسلمان تا هنگامی که به نماز ایستاده ، خداوند نظر مرحمتش را از او قطع نخواهد کرد و انوار الهی شامل اوست تا وقتی که انسان از نمازش فارغ گردد.
(بحار الانوار، ج ۸۲ ، ص ۲۲۷).

حدیث ۹۰

امام باقر (علیه السلام) فرمودند:
عن الفرض فی الصلاة ، الوقت و الطهور و القبلة و التوجه و الركوع و السجود و الدعاء؛
آنچه که در نماز واجب می شود، عبارت است از: ۱ - وقت نماز ۲ - طهارت ، ۳ - قبله ، ۴ - توجه داشتن ۵ - رکوع ، ۶ - سجود، ۷ - دعا.
(وسائل الشیعه ، ج ۳ ، ص ۸۰).

حدیث ۹۱

امام باقر (علیه السلام) فرمودند:
إذا استقبال المصلی القبلة استقبال الرحمان بوجهه لاله غیره؛
آن گه که نماز گزار روی به قبله می ایستد، روی به آن خدایی ایستاده است که جز او خدایی نیست .
(میزان الحکمه ، ج ۵ ، ص ۳۷۶)

حدیث ۹۲

امام باقر (علیه السلام) فرمودند:
لا ینبغی للرجل ان یدخل فی صلاة حتی ینویها و من صلی فکانت نیته الصلاة لم یدخل فیها غیرها قبلت منه اذا کانت ظاهرة و باطنه؛

سزاوار نیست که شخصی وارد نماز شود، مگر با نیت، و کسی که همراه با نیت مشغول نماز شده و نیتی جز نماز ندارد، نماز او قبول است، در صورتی که ظاهر و باطن نمازش برای خدا باشد.
(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۳۷۷).

حدیث ۹۳

امام رضا (علیه السلام) فرمودند:
ان الصلوة افضل العبادة لله؛
همانا نماز، بهترین وسیله بندگی برای خدا است.
(جامع احادیث الشیعه، ج ۴، ص ۵۰).

حدیث ۹۴

عن الحسن بن علی (علیه السلام):
ان من طلب العبادة تزکی له و اذا اضرت النوال بالفریضة فارضوها؛
هر کس اشتیاق عبادت دارد، دل را برای آن پاک می کند و هرگاه نمازهای مستحبی به نمازهای واجب ضرر رساند. (در صورتی که نماز شب، به قضا شدن نماز صبح انجامند. آنها را ترک کنید.
(تحف العقول، ص ۲۶۷).

حدیث ۹۵

امام باقر (علیه السلام) فرمودند:
ذکر الله لاهل الصلاة اکبر من ذکرهم اياه؛ الاتری انه یقول: اذکرونی اذکرکم؛
یا خدا برای نماز گزاران بالاتر از یاد آنها از خدا است. آیا نمی بینی که خدا می فرماید: مرا یاد کنید تا شما را یاد کنم.
(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۱۹۹).

حدیث ۹۶

امام باقر (علیه السلام) فرمودند:
الصلاة بیت الاخلاص و تنزیه عن الکبر؛
نماز (حقیقی و کامل) جایگاه و خانه اخلاص و باعث دوری از کبر و خودپسندی است.
(میزان الحکمه، ج ۵، ص ۳۷۵، بحار الانوار، ج ۷۸، ص ۱۸۳).

حدیث ۹۷

سئل علی بن الحسین (علیهما السلام):
ما افتتاح الصلاة؟ قال: التکبیر، قال: ما تحريمها؟ قال: التکبیر، قال: ما تحليلها؟ قال: التسليم؛
از علی بن الحسین (علیهما السلام) سؤال شد: افتتاح نماز چیست؟ فرمودند: تکبیر، سوال شد: تحریم آن چیست؟ فرمودند: تکبیر،

سوال شد: تحلیل آن چیست؟ فرمودند: سلام.

(بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۳۰۳).

حدیث ۹۸

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

وتأویل تشهدك تجدید ایمان و معاودة الاسلام و الاقرار بالعبث بعد الموت و تأویل قولك السلام عليكم ورحمة الله وبركاته
ترحم عن الله سبحانه فمعناها هذه امان لكم من عذاب يوم القيامة؛

معنای تشهد تجدید و تکرار شهادتین است که تجدید ایمان و اسلام است و اعتراف به مبعوث شدن بعد از مرگ، و معنای ((السلام
عليكم ورحمة الله و برکاته)) از خدا ترحم خواستن برای خود و همه بندگان است؛ که این خود سبب ایمن شدن از عذاب قیامت
خواهد شد.

(میزان الحکمه، ج ۵، ص ۳۹۵).

حدیث ۹۹

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

طول القنوت و لسجود ینجی من عذاب النار؛

قنوت و سجده طولانی در نماز، نماز گزار را از عذاب آتش نجات می دهد.

(تصنیف غررالحکم، ص ۱۷۵، حدیث ۳۳۳۵).

حدیث ۱۰۰

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

و لما فی ذلك من تغیر عتاق الوجوه بالتراب تواضعا و التصاق كرائم الجوارح بالارض تصاغرا؛

هنگامی که انسان نماز می خواند، ساییدن گونه ها به خاک نشانه تواضع و گذراندن اعضاء شریف بر زمین دلیل کوچک و
حقارت است.

(نهج البلاغه، خطبه ۱۹۲).

حدیث ۱۰۱

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

لو یعلم المصلی ما یغشاها من الرحمة لما رفع رءسه من السجود؛

اگر نماز گزار بداند که چقدر از رحمت (خداوند تعالی) او را فرا گرفته است، سرش را از سجده برنمیدارد.

(غررالحکم، ص ۲۶۱).

حدیث ۱۰۲

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

اطیلوا السجود فما من عمل اشد علی ابلی من ان یری ابن ادم ساجدا لانه امر بالسجود فعصی؛ سجده را طولانی کنید که هیچ عملی بر ابلیس گرانتر از این نیست که انسان را در حال سجده ببیند، زیرا خداوند او را امر به سجده کرد و او سر برتافت .
(بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۱۶۱).

حدیث ۱۰۳

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
لما سئل عن عنی مد العنق فی الركوع تاءویله امت بک ولو ضربت عنقی؛
علی (علیه السلام) در جواب این سوال که چرا در رکوع گردن باید کشیده و راست نگاه داشته شود فرمود: معنی آن این است که خدایا! به تو ایمان دارم، اگر چه در این راه گردنم زده شود.
(المحجۃ البیضاء، ج ۱، ص ۳۹۰).

حدیث ۱۰۴

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
ثم تاءویل مد عنقک فی الركوع تخطر فی نفسک امت بک و لو ضربت عنقی ثم تاءویل رفع رءسک من الركوع اذا قلت ، ((سمع الله لمن حمده)) الذی اخرجنی من العدم الی الوجود؛
معنای کشیدن گردن در رکوع این است که در ایمان به خدا استوارم، اگر چه گردنم زده شود، و معنای سر برداشتن از رکوع و گفتن ((سمع الله)) این است که حمد و ثنای ما را می شنود، آن خدایی که مرا از نیستی و عدم به وجود آورده است .
(میزان الحکمه، ج ۵، ص ۳۹۵).

حدیث ۱۰۵

اذ صلیت فاسمع نفسک القراءه و التکبیر و التسییح؛
هنگامی که نماز می خوانی، قرائت و تکبیر و تسییح را چنان به جای آور که خود بشنوی .
(بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۷۶).

حدیث ۱۰۶

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
من صلی باذان واقامه صلی خلفه من الملائکه لایری طرفاه و من صلی باقامه صلی خلفه ملک؛
هر کس نمازش را با اذان و اقامه بخواند، صفی از فرشتگان پشت سر او به نماز می ایستند که دو طرف آن صف دیده نمی شوند و هر کس که نماز خود را با اقامه تنها بخواند یک فرشته پشت سر او نماز می گزارد.
(ثواب الاعمال، ص ۵۸).

حدیث ۱۰۷

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 اذا قام الرجل الى الصلاة اليه ابليس ينظر اليه حسدا لما يرى من رحمة الله التي تغشاه ؛
 هنگامی که کسی به نماز برمی خیزد، شیطان می آید و به نظر حسادت به او نگاه می کند زیرا می بیند که رحمت خدا او را فرا گرفته است.
 (بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۷).

حدیث ۱۰۸

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 نوم علی یقین خیر من صلوة فی شک ؛
 خوابی که از روی یقین باشد، بهتر از نمازی است که باشک (نسبت به خداوند) خوانده شود.
 (بحار الانوار، ج ۳۳، ص ۳۵۷).

حدیث ۱۰۹

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 من لم یأخذ اهبه الصلوة وقتها فما و قرها ؛
 کسی که پیش از نماز، خود را برای نماز آماده نکند، به نماز احترام نکرده است .
 (شرح نهج البلاغه ابن ابی الحدید، ج ۲۰، باب ۷۶۸، ص ۳۲۹).

حدیث ۱۱۰

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 لو صمت الدهر كله وقعدت الليل كله و قتلت بين الركن و المقام ، بعثك الله مع هواك بالغما ما بلغ ، ان فی جنه ففی جنه و ان نار ففی نار؛
 اگر همه روزگار خود را روزه و شب ها را در نماز شب به سربری و در میان رکن و مقام کشته شوی ، خداوند تو را (در قیامت) با هوای نفس محشور می کند پس اگر هوای دل تو الهی بود، به بهشت خواهی رفت و اگر جهنمی بود، به جهنم داخل می شوی .
 (سفینه البحار، ج ۲، ص ۸۲۷).

حدیث ۱۱۱

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
 لیست الصلوة قیامک و قعودک انما الصلوة اخلاصک و ان ترید بها الله وحده؛
 نماز، قیام و قعود (نشستن و برخاستن) تو نیست ، بلکه نماز، اخلاص و خداخواهی تو است .
 (شرح نهج البلاغه ، ابن ابی الحدید، ج ۱، ص ۳۲۵).

حدیث ۱۱۲

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

تحريم الصلاة التکبير، و تحليلها التسليم؛
تحريم نماز، تکبير و تحليل آن سلام است .
(بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۳۱۰).

حدیث ۱۱۳

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

استغفرالله ربی و اتوب اليه فی الوتر سبعین مرة تنصب یدیک اليسرى ، و تعد بالیمنى الاستغفار؛
در قنوت نماز وتر، هفتاد بار استغفار، بگویند برای اینکار دست چپ را مقابل صورت قرار دهید و با دست راست استغفار را بشمارید.
(بحار الانوار، ج ۸۷، ص ۲۸۷).

حدیث ۱۱۴

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

وكان رسول الله (صلى الله عليه وآله وسلم) يستغفر الله في الوتر سبعين مرة و يقول : ((هذا مقام العائذ بك من النار)) سبع مرات؛
رسول خدا (صلى الله عليه وآله وسلم) در قنوت نماز وتر هفتاد بار ((استغفرالله)) و هفت بار ((هذل مقام العائذ بك من النار))
(یعنی این جایگاه کسی است که از آتش به تو پناه آورده است) می گفت .
(وسائل الشیعه ، ج ۴، ص ۶۱۰).

حدیث ۱۱۵

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

إذا صلی احدکم و لم یصل علی النبی (صلى الله عليه وآله وسلم) فی صلاته یسلک بصلاته غیر سبیل الجنة؛
هر گاه یکی از شما نماز بخواند و در نمازش بر پیامبر (صلى الله عليه وآله وسلم) درود نفرستد، با نماز خود به راهی غیر از راه بهشت می رود.
(بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۲۸۰).

حدیث ۱۱۶

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

فرائض الصلاة سبع : الوقت ، والطهور، و التوجه و القلبه و الركوع و السجود، و الدعاء؛
فرائض نماز، هفت تاست : وقت ، طهارت ، نیت ، قبله ، رکوع ، سجود، و دعا (درقنوت).
(بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۱۹۷).

حدیث ۱۱۷

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

وفرض على الوجه السجود له بالليل والنهار فى مواقيت الصلوة فقال: ((يا ايهاالذین امنوا ارکعوا و اسجدوا و اعبدوا ربکم و افعلوا الخیر لعلکم تفلحون)) و هذه فريضة جامعة على الوجه واليدين والرجلين؛ خداوند بر صورت سجده را واجب کرد که شبانه روز در وقت نمازها به سجده بیفتد؛ پس فرمود: ((ای کسانی که ایمان آورده اید! رکوع و سجود نمایند و پروردگارتان را پرستش کنید و افعال خیر به جای آورید، شاید که رستگار شوید)). آنگاه امام فرمود: سجده، واجب جامع است که مشتمل بر صورت و دستها و پاها می باشد. (بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۱۲۸).

حدیث ۱۱۸

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

السجود على تربة الحسين (عليه السلام) يخرق الحجب السبع؛ سجده بر تربت امام حسین (علیه السلام) هفت پرده و مانع را می شکافد. (بحارالانوار، ج ۱۰۱، ص ۱۳۵).

حدیث ۱۱۹

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

انما يسجد المصلی سجدة بعد الفريضة ليشكر الله تعالی فیها علی ما من به علیه من اداء فرضه و ادنی ما یجزی ء فیها شکرالله مرات؛ سزاوار است که نمازگزار به پاس توفیق خدایی در به جای آوردن نماز واجب، سجده شکر به جای آورد و حداقل ذکر سجده، گفتن سه بار ((شکرالله)) است. (المحجۃ البيضاء، ج ۱، ص ۳۴۸).

حدیث ۱۲۰

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

من قراء السجدة او سمعها من قاری ء یقرؤها و کان یستمع قراءته فلیسجد، فان سمعها و هو فی صلاة فريضة من غیر امام او ما براءسه و انا قراها و هو فی الصلاد سجد و سجد معه من خلفه ان كان اماما و لا ینبغی للامام ان یتعمد قراءه سورة فیها سجدة فی صلاة فريضة؛

کسی که آیه سجده بخواند و یا از قاری بشنود که به او گوش فرا می داد باید سجده کند، و اگر آن در حالی بشنود که نماز واجب را ادا می کند با سر اشاره (به سجده) کند و اگر خودش در نماز واجب آن را خوانده باید خود و ماءمومین سجده نمایند و سزاوار نیست که امام در نماز واجب سوره ای بخواند که سجده دارد. (بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۱۷۵).

حدیث ۱۲۱

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

اذا تصویت للسجود فقدم یدیک الی الارض قبل رکبتیک بشی ء؛

هنگامی که برای سجده خم شدی، کمی پیش از این که زانوهایت به زمین برسد، دستها را بر زمین بگذار. (بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۱۳۸).

حدیث ۱۲۲

عن الصادق عن ابیه - علیهما السلام - قال :
یسجد ابن ادم علی سبعة اعظم : یدیه و رجلیه و رکتیه و جبهته ؛
امام صادق (علیه السلام) از پدرشان نقل می فرمایند: فرزند آدم، با هفت استخوان (موضع) سجده می کند: دو دست، دو پا، دو زانو، پیشانی اش.
(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۱۳۴).

حدیث ۱۲۳

عن الصادق - عن ابیه - علیهما السلام - قال :
اذا سجد احدکم فلیبشر الارض لعل الله یصرف عنه الغل یوم القیامه؛
امام صادق (علیه السلام) از پدرشان فرمودند: هنگامی که یکی از شما سجده می کند، دو کف دست را بر زمین قرار دهد، شاید خدا در قیامت غل و زنجیر را از او باز دارد.
(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۱۳۲).

حدیث ۱۲۴

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
اتقوا الله واحسنوا الركوع والسجود وكونوا اطوع عبادالله فانکم لن تنالوا ولایتنا الا بالورع؛
از خدا پروا کنید و رکوع و سجود را نیکو به جای آورید، و مطیع ترین بندگان خدا باشید، زیرا شما ولایت ما را در نمی یابید، مگر با ورع.
(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۱۰۴).

حدیث ۱۲۵

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
ومن کان یقوی علی ان یطول الركوع والسجود فلیطول ما استطاع یكون ذلك فی تسبیح الله و تحمیده و تمجیده و الدعاء و التضرع فان اقرب ما یكون العبد الی ربه هو مساجد؛
کسی که توانایی آن را دارد که رکوع و سجودش را در نماز طولانی کند، باید به مقدار توانایی اش طول دهد و باید در رکوع و سجود به تسبیح و حمد و ستایش و دعا و تضرع به درگاه خداوند اشتغال داشته باشد، زیرا نزدیک ترین حالت بنده به خدا همان لحظاتی است که در سجده با خدا خلوت می کند.
(اصول وافی، ج ۸، ص ۷۰۷).

حدیث ۱۲۶

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
و اذا رفعت رءسك من الركوع فقل: ((سمع الله لمن حمده))؛
وقتی سر از رکوع برداشتی بگو: ((سمع الله لمن حمده)).
بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۱۱۵.

حدیث ۱۲۷

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
كان رسول الله (صلى الله عليه وآله وسلم) اذا ركع لو صب على ظهره ماء لاستقر وقال: فرج اصابعك على ركبتك في الركوع،
و ابلغ اطراف اطابعك عيون الركبتين؛
پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) هنگامی که به رکوع می رفت، اگر آب بر پشتش ریخته می شد، استقرار می یافت سپس
فرمود: انگشتان را بر روی زانوهایت در رکوع باز کن و انگشتان را به گودیهای زیر زانو برسان. (بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۱۱۵).

حدیث ۱۲۸

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
اذا ركعت فضع كفيك على ركبتك و ابسط ظهرك و لاتقع رءسك و لاتصوبه؛
هرگاه به رکوع رفتی، کف دستها را بر زانو بگذار و پشت بدنت را درست باز و پهن کن و سرت را بالا و پایین مبر.
(بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۱۱۵).

حدیث ۱۲۹

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
لا صلاة لمن لم يقيم صلبه في ركوعه و سجوده؛
نمازش درست نیست کسی که در رکوع و سجودش پشت خود را مستقیم و راست قرار ندهد.
(بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۱۰۷).

حدیث ۱۳۰

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
لا يركع عبدالله ركوعا على الحقيقة، الا زينة الله تعالى بنور بهائه و اظله في ضلال كبريائه و كساه كسوة اصفياه؛
هیچ بنده ای برای خدا به حقیقت رکوع نکند مگر آن خداوند تعالی او را به نور جمال خود بیاراید و در سایه کبریایی اش جای
دهد و جامه برگزیدگانش بپوشاند.
(مصباح الشریعه، ص ۱۴).

حدیث ۱۳۱

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

من قراء مائة ایه یصلی بها فی لیلة کتب الله - عزولج - له بها قنوت لیلة؛

هرکس در یک شب یکصد آیه از قرآن را در نمازی بخواند، خدا به این وسیله برای او عبادت سراسر شب بنویسد. (الکافی، ج ۲، ص ۴۴۵).

حدیث ۱۳۲

قلت لابی عبدالله - الرجل یدخل فی الصلوة فیجود صلاته و یحسنها رجاء ان یتعجب بعض من یراه الی هواه؟ قال: لیس هو من الریاء؟؛

از امام صادق (علیه السلام) پرسیدم اگر کسی نمازش را با قرائت زیبا و نیکو به جا آورد، به امید آنکه حاضران که او را می بینند مجذوب شده و راه او را در پیش گیرند (آیا به نمازش اشکالی وارد می شود؟) فرمودند: این از مصادیق ریا نیست. (وسائل الشیعه، ج ۱، ص ۵۶).

حدیث ۱۳۳

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

و لاتقراء فی المکتوبه سورة ناقصة ولا بءاس به فی النوافل؛

در نماز واجب، کمتر از یک سوره کامل، بعد از حمد نخوان، اما در نمازهای نافله اشکال ندارد. (بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۴۲).

حدیث ۱۳۴

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

لاتقرن بین السورتین فی الفریضة فاما فی النافله فلا بءاس؛

هیچگاه در نماز واجب، بعد از حمد، دو سوره از قرآن را با هم نخوان، ولی در نماز نافله اشکال ندارد. (بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۴۵).

حدیث ۱۳۵

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

اذا قراءت الفاتحة و قد فرغت من قرائتها و انت فی الصلاة فقل: الحمد لله رب العالمین؛

هنگامی که فاتحه را خواندی و قرائتش را به اتمام رساندی و در حال نماز بودی بگو: ((الحمد لله رب العالمین)). (بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۶۰)

حدیث ۱۳۶

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

الاجهار بيسم الله الرحمن الرحيم فى الصلاة واجب؛
 آشکار خواندن ((بسم الله الرحمن الرحيم)) در نماز واجب است .
 (بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۷۵).

حدیث ۱۳۷

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
 اذا ام الرجل القوم جاء شيطان الى الشيطان الذى هو قرين الامام فيقول هل ذكر الله؟ يعنى هل قراء بسم الله الرحمن الرحيم؟ فان قال:
 نعم هرب منه و ان قال: لا، ركب عنق الامام و دلى رجليه فى صدره فلم يزل الشيطان امام القوم حتى يفرغوا من صلاتهم؛
 هنگامی که کسی به امامت گروهی می ایستد، شیطان نزد شیطانی دیگر که نزدیک امام ایستاده، می آید و می پرسد: آیا نام خدا
 را ذکر کرد؟ یعنی آیا ((بسم الله الرحمن الرحيم)) خوانده شد؟ پس اگر بگوید: آری از امام دور می شود و اگر بگوید: نه، بر
 گردن امام سوار می شود و پاهایش را بر سینه اش می آویزد و بدین سان شیطان پیشاپیش آن گروه به امامت می ایستد تا از
 نمازشان فارغ گردند.
 (بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۲۰).

حدیث ۱۳۸

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
 فاذا كبرت فاستصغر ما بين السموات العلى و الثرى دون كبريائه؛
 هرگاه تکبیر الاحرام گفتی، همه چیز را از آنچه در آسمان و زمین است در مقابل خدای کبیر و متعال، کوچک و ناچیز بشمار،
 مگر کبریایی و بزرگی خداوند متعال را.
 (مصباح الشریعه، ص ۹۱).

حدیث ۱۳۹

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
 اذا افتتحت الصلوة فكبر ان شئت واحدة و ان شئت ثلاثا و ان شئت خمسا و ان شئت سبعا فكل ذلك مجز عنك غير انك اذا كنت
 اماما لم تجهر الا بتكبيره؛
 وقتی خواستی وارد نماز شوی، اگر خواستی یک تکبیر و اگر خواستی سه یا پنج یا هفت تکبیر بگو که به هر قسم عمل نمایی،
 کافی است، ولی اگر امام جماعت هستی جز یک تکبیر را بلند بگو.
 (اصول وافى، ج ۸، ص ۶۴۱).

حدیث ۱۴۰

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
 تحريم الصلوة التكبير و تحليلها التسليم؛
 به وسیله تکبیر الاحرام، منافیات نماز حرام می گردد، و به وسیله سلام، حلال می شود.

(بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۳۱۰).

حدیث ۱۴۱

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
 اذا افتتحت الصلوة فكبر ان شئت واحدة و ان شئت ثلاثا و ان شئت خمسا و ان شئت سبعا فكل ذلك مجز عنك غير انك اذا كنت اماما لم تجهر الا بتكبيره؛
 وقتی خواستی وارد نماز شوی، اگر خواستی یک تکبیر و اگر خواستی سه یا پنج یا هفت تکبیر بگو که به هر قسم عمل نمایی، کافی است، ولی اگر امام جماعت هستی جز یک تکبیر را بلند بگو.
 (اصول وافی، ج ۸، ص ۶۴۱).

حدیث ۱۴۲

سؤال ابو عبدالله (علیه السلام):
 لای علة توضع الیدان الی الارض فی السجود قبل الرکعتین؟ قال: لان الیدین بهما مفتاح الصلاة؛
 از امام صادق (علیه السلام) سوال شد: چرا دستها (پس از تشهد) پیش از دو رکعت (دوم) بر زمین گذاشته می شود؟ فرمودند: چون مفتاح و کلید نماز دستها هستند (و در تکبیر الاحرام بالا می روند).
 (بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۱۸۴).

حدیث ۱۴۳

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
 اذا قمت من الرکعة فاعتمد علی کفیک، و قل: بحول الله و قوته اقوم و اقعد فان علیا (علیه السلام) کان یفعل ذلك؛
 هنگامی که پس از انجام رکعتی از نماز برمی خیزی، بر دو دست تکیه کن و بگو: ((بحول الله و قوته اقوم و اقعد)) زیرا علی (علیه السلام) چنین می کرد. (بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۱۸۳).

حدیث ۱۴۴

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
 اذا قمت من السجود قلت: اللهم بحولک و قوتک اقوم و اقعد و ارکع و اسجد
 هنگامی که از سجده برخاستی (و خواستی قیام کنی) بگو: ((اللهم بحولک و قوتک اقوم و اقعد و ارکع و اسجد))
 بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۱۸۳

حدیث ۱۴۵

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
 اذا قمت الی الصلوة فقل اللهم انی اقدم الیک محمدا (صلی الله علیه و آله و سلم) بین یدی حاجتی و اتوجه به الیک فاجعلنی به و جیها عندک فی الدنيا و الاخرة و من المقربین و اجعل صلوتی به مقبولة و ذنبی به مغفورا و دعائی به مستجابا انک انت الغفور

الرحیم؛

هرگاه به نماز ایستادی بگو: خدایا! محمد - پیامبرت - را نزد تو شفیع قرار می‌دهم به واسطه او روی به تو می‌آورم، حاجت خود می‌طلبم پس مرا به حرمت او در دنیا و آخرت و گناهانم راببخشای و دعایم را مستجاب فرما؛ زیرا تو آمرزنده و مهربانی . (اصول وافی، ج ۸، ص ۶۳۵).

حدیث ۱۴۶

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

إذا قام المصلی الی الصلاة، نزلت علیه الرحمۃ من اعنان السماء الی اعنان الارض و حفت به الملائکة و ناداه ملک لو یعلم هذا المصلی مافی الصلاة ما انفتل؛
 هنگامی که انسان به نماز ایستاد، رحمت خداوند از آسمان بر او نازل می‌شود و ملائکه اطرافش را احاطه می‌کنند و فرشته‌ای گوید: اگر این نماز گزار ارزش نماز را می‌دانست هیچ گاه از نماز منحرف نمی‌شد. (اصول کافی، ج ۳، ص ۲۶۵).

حدیث ۱۴۷

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

فرائض الصلاة سبع: الوت، الطهور، والتوجه، والقبلة، والركوع والسجود، والدعاء؛
 فرائض نماز بر هفت قسم است: وقت، طهارت، نیت، قبله، رکوع، سجود و دعا (در قنوت) (بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۱۹۷).

حدیث ۱۴۸

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

ان العبد لینی من نهاره ان یصلی باللیل فتغلبه عینه فیثبت الله له صلاته و یکتب نفسه تسیحا و یجعل نومه علیه صدقة؛
 گاهی مؤمنی در روز تصمیم می‌گیرد که در شب نماز شب بخواند، ولی خوابش می‌برد و موفق به خواندن نماز شب نمی‌شود خداوند به دلیل همان نیت و قصدش برای او اجر نماز شب را ثبت می‌فرماید و برای نفس هایش ثواب تسیح و برای خوابش ثواب صدقه می‌دهد. (میزان الحکمة، ج ۱۰، ص ۲۸۰).

حدیث ۱۴۹

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

لیست العبادة كثرة الصلوة والصوم انما العبادة التفكير فی امر الله؛
 زیاد نماز خواندن و روزه گرفتن عبادت نیست، بلکه اندیشیدن در امر خداوند عبادت است. (میزان الحکمة، ج ۷، ص ۵۴۳).

حدیث ۱۵۰

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

نماز به کمال نرسد، مگر برای کسی که طهارتی همه جانبه داشته باشد و کاملاً حق آن را ادا کند و از وسوسه و انحراف به دور باشد، خدای را بشناسد و برای او خشنود نماید و ثبات ورزد و چنان امیدوار باشد و بر عبادت پایداری کند که گویی بهشت پاداش او است و چنان بیم ناک و بی تاب باشد که گویی در آتش خشم خدا می سوزد و دارایی خود بذل کرده و مقصود خویش در نظر آورده و جان در راه خدا نهاده و طریق او را برگزیند در بینی برخاک نهادن (در سجده) کمترین کراهتی به دل راه ندهد و پیوند علائق را از هر که جز او بریده و تنها متوجه او گردیده و به حضور او آمده و عطای او را بخواهد پس اگر چنین نمازی به جای آورد، همان نمازی خواهد بود که به آن امر شده و از آن خبر داده شده و این همان نمازی است که از فحشاء و منکر باز می دارد. (فلاح السائل، ص ۲۳).

حدیث ۱۵۱

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

یجاء بعد قوم القيامة قدصلى فيقول: يا رب صلّيت ابتغاء وجهك فيقال له: بل صلّيت ليقال ما احسن صلاة فلان؟ اذهبوا به الى النار؛ چون روز قیامت فرا رسد، نمازگزار را می آورند. وی می گوید: خداوند! من برای خشنودی تو نماز گزاردم به او می گویند: تو بدان جهت نماز گزاردی که نماز تو را ستایش کنند، آن گاه به ملائکه دستور می دهد که او را به سوی آتش ببرید. (بحار الانوار، ج ۶۲، ص ۳۰۱).

حدیث ۱۵۲

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

لا تنظروا الى طول ركوع الرجل و سجوده، فان ذلك شىء اعتاده فلو تركه استوحش لذلك ولكن انظروا الى صدق حديثه، و اداء امانته؛ به طول رکوع و سجود شخص ننگرید (فریفته نگردید) زیرا ممکن است به آن دعوت کرده باشد و اگر ترک کند و حشمتش گیرد، لیکن به راستی گفتار و ادای امانتش بنگرید. (اصول کافی، ج ۳، ص ۱۶۵).

حدیث ۱۵۳

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

قال الله - تبارك و تعالى - انما اقبل الصلاة لمن تواضع لعظمتي و يكف نفسه عن الشهوات من اجلي، و يقطع نهارة بذكرى ولا يتعاطم على خلقى و يطعم الجائع و يكسو العارى، و يرحم المصاب و يؤوى الغريب فذلك يشرق نوره مثل الشمس؛ خداوند تبارك و تعالى می فرماید: همانا نماز کسی را قبول می کنم که: ۱. در برابر عظمتم تواضع کند و برایم خاکسار باشد.

۲. برای رضای من از شهوت ها دوری جوید؛
 ۳. روزهایش را با ذکر من به شب رساند؛
 ۴. بر بند گانم فخری نفروشد؛
 ۵. گرسنگان را سیر کند؛
 ۶. برهنگان را پوشاند؛
 ۷. بر مصیبت دیدگان رحم کند؛
 ۸. بی پناهان را پناه دهد؛
- اوست که نور (بندگی اش) مانند خورشید می درخشد.
(بحار الانوار، ج ۶۹، ص ۳۹۱).

حدیث ۱۵۴

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

يعرف من يصف الحق بثلاث خصال : ينظر الى اصحابه من هم ، و الى صلوته كيف هي و في اني وقت يصلوها فان كان ذامال نظر
این یصنع ماله؛

کسی که متصف و متصل به حق است ، به سه خصلت شناخته می شود:

۱. به دوستانش نگاه کنید (چگونه دوستی دارد) .
 ۲. نمازش را ببینید چگونه است و در چه وقتی نماز می خواند.
 ۳. و اگر مالی به دستش آمد چگونه از آن مال استفاده می کند.
- (مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۱۸۴).

حدیث ۱۵۵

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

شيعتنا اهل الورع و الاجتهاد و اهل الوفاء و الامانة و اهل الزهد و العبادة و اصحاب الاحدى و خمسين ركعة في اليوم و اللية؛
شیعیان ما اهل تقوا و پاکدامنی و جدیت اند و مردمی باوفا و امین اند و اهل زهد و عبادت اند و کسانی هستند که در شبانه روز
پنجاه و یک رکعت نماز می خوانند.

(بحار الانوار، ج ۶۸، ص ۱۶۷)

حدیث ۱۵۶

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

صَلَاةُ اللَّيْلِ تُحَسِّنُ الْوَجْهَ وَ تُحَسِّنُ الْخُلُقَ وَ تُطَيِّبُ الرِّيحَ وَ تَدْرُرُ الرِّزْقَ وَ تَقْضِي الدَّيْنَ وَ تَذْهَبُ بِالْهَمِّ وَ تَجْلُو الْبَصَرَ؛

نماز شب، انسان را خوش سیمما، خوش اخلاق و خوشبو می کند و روزی را زیاد و قرض را ادا می نماید و غم و اندوه را از بین می برد
و چشم را نورانی می کند.

ثواب الأعمال، ص ۴۲

حدیث ۱۵۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) فرمودند:

صَلَاةُ اللَّيْلِ مَرْضَاةٌ لِلرَّبِّ وَ حُبُّ الْمَلَائِكَةِ وَ سَيِّئَةُ النَّبِيَاءِ وَ نَوْرُ الْمَعْرِفَةِ وَ أَصْلُ الْيَمَانِ وَ رَاحَةُ الْبَدَانِ وَ كَرَاهِيَةٌ لِلشَّيْطَانِ وَ سِتْلَاحٌ عَلَى الْعِدَاءِ وَ إِجَابَةٌ لِلدُّعَاءِ وَ قَبُولُ الْعَمَالِ وَ بَرَكَهٌ فِي الزَّرْقِ؛

نماز شب، موجب رضایت پروردگار، دوستی فرشتگان، سنت پیامبران، نور معرفت، ریشه ایمان، آسایش بدن‌ها، مایه ناراحتی شیطان، سلاحی بر ضد دشمنان، مایه اجابت دعا، قبولی اعمال و برکت در روزی است.

ارشاد القلوب، ج ۱، ص ۱۹۱

حدیث ۱۵۸

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:

و لما فی ذلك من تعفیر عتاق الوجوه بالتراب تواضعا و التصاق كرائم الجوارح بالارض تواضعا؛
ساییدن گونه به خاک نشانه تواضع و گذاردن اعضای شریف بر زمین دلیل کوچکی و حقارت (در برابر خدا) است.
نهج البلاغه، خطبه ۱۹۲

حدیث ۱۵۹

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

احب العباد الى الله - عزوجل - رجل صدوق في حديثه، محافظ على صلواته و ما فرض الله عليه مع ادائه الامانة؛
محبوب ترین بندگان نزد خدا، مردی است که در سخنش راستگو باشد، از نماز و هر آنچه که خداوند بر او واجب کرده است، محافظت کند و ادای امانت نماید.

بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۱۱

حدیث ۱۶۰

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

الصَّلَاةُ حِصْنٌ مِنْ سَطَوَاتِ الشَّيْطَانِ؛

نماز قلعه و دژ محکمی است که نماز گزار را از حملات شیطان نگاه می دارد.

غرر الحکم، ص ۵۶

حدیث ۱۶۱

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ لَا يُؤَثِّرُ عَلَى الصَّلَاةِ عِشَاءً وَ لَا غَيْرَهُ وَ كَانَ إِذَا دَخَلَ وَقْتُهَا كَأَنَّهُ لَا يَعْرِفُ أَهْلًا وَ لَا حَمِيمًا؛

رسول اکرم صلی الله علیه و آله چیزی مثل شام و غیر آن را بر نماز مقدم نمی داشتند و هنگامی که وقت نماز می رسید، گویی که هیچ یک از اهل خانه و دوستان را نمی شناختند.

مجموعه ورام، ج ۲، ص ۷۸

حدیث ۱۶۲

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 اللَّطِيفُ مِنَ الثِّيَابِ يُذْهِبُ الْهَمَّ وَالْحُزْنَ وَهُوَ طَهْوَرٌ لِلصَّلَاةِ؛
 لباس پاکیزه غم و اندوه را می برد و موجب پاکیزگی نماز است.
 کافی، ج ۶، ص ۴۴۴، ح ۱۴

حدیث ۱۶۳

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 مَنْ صَلَّى رَكَعَتَيْنِ يَعْلَمُ مَا يَقُولُ فِيهِمَا انْصَرَفَ وَ لَيْسَ بَيْنَهُ وَ بَيْنَ اللَّهِ - عَزَّ وَ جَلَّ - ذَنْبٌ؛
 هر کس دو رکعت نماز بخواند و بداند چه می گوید، از نماز فارغ می شود، درحالی که میان او و میان خدای عز و جل گناهی نیست.
 اصول وافی، ج ۲، ص ۱۰۰

حدیث ۱۶۴

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 لِكُلِّ شَيْءٍ وَجْهٌ وَ وَجْهُ دِينِكُمُ الصَّلَاةُ؛
 هر چیز دارای سیماست، سیمای دین شما نماز است.
 بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۲۷

حدیث ۱۶۵

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 اللَّطِيفُ مِنَ الثِّيَابِ يُذْهِبُ الْهَمَّ وَالْحُزْنَ وَهُوَ طَهْوَرٌ لِلصَّلَاةِ؛
 لباس پاکیزه غم و اندوه را برطرف می کند و باعث پاکیزگی نماز است.
 کافی، ج ۶، ص ۴۴۴، ح ۱۴

حدیث ۱۶۶

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 أَنْظِرْ فِيمَا تُصَلِّي وَعَلَى مَا تُصَلِّي إِنْ لَمْ يَكُنْ مِنْ وَجْهِهِ وَحِلِّهِ فَلَا قَبُولَ؛
 بنگر در چه (لباسی) و بر چه (چیزی) نماز می گزاری، اگر از راه صحیح و حلالش نباشد، قبول نخواهد بود.
 تحف العقول، ص ۱۷۴

حدیث ۱۶۷

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 لَوْ يَعْلَمُ الْمُصَلِّي مَا يَغْشَاهُ مِنَ الرَّحْمَةِ لَمَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ السُّجُودِ؛
 اگر نماز گزار بداند تا چه حد مشمول رحمت الهی است هرگز سر خود را از سجده بر نخواهد داشت.
 غررالحکم، ج ۵، ص ۱۱۶، ح ۷۵۹۲

حدیث ۱۶۸

امام محمدباقر (علیه السلام) فرمودند:
 مَنْ تَرَكَ الْجَمَاعَةَ رَغْبَةً عَنْهَا وَ عَنْ جَمَاعَةِ الْمُسْلِمِينَ مِنْ غَيْرِ عَلَيْهِ فَلَا صَلَاةَ لَهُ؛
 کسی که از روی بی میلی، بدون عذر و علت نماز جماعت را که اجتماع مسلمانان است ترک کند، نمازی برای او نیست.
 امالی شیخ صدوق، ص ۲۹۰

حدیث ۱۶۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
 لَا يَنَالُ شَفَاعَتِي مَنْ أَخَّرَ الصَّلَاةَ بَعْدَ وَقْتِهَا؛
 کسی که نماز را از وقتش تأخیر بیندازد، (فردای قیامت) به شفاعت من نخواهد رسید.
 بحار الانوار، ج ۸۳، ص ۲۰

حدیث ۱۷۰

امام کاظم (علیه السلام) فرمودند:
 أَفْضَلُ مَا يَتَقَرَّبُ بِهِ الْعَبْدُ إِلَى اللَّهِ بَعْدَ الْمَعْرِفَةِ بِهِ، الصَّلَاةُ؛
 بهترین چیزی که بنده بعد از شناخت خدا به وسیله آن به درگاه الهی تقرب پیدا می کند، نماز است.
 تحف العقول، ص ۴۵۵

حدیث ۱۷۱

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
 أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ إِلَى اللَّهِ وَ هُوَ سَاجِدٌ؛
 نزدیکترین حالات بنده به پروردگارت حالت سجده است.
 ثواب الاعمال و عقاب الاعمال

حدیث ۱۷۲

امام حسن عسکری (علیه السلام) فرمودند:

لَيْسَتْ الْعِبَادَةُ كَثْرَةَ الصِّيَامِ وَالصَّلَاةِ وَآتَمَّ الْعِبَادَةُ كَثْرَةُ التَّفَكُّرِ فِي أَمْرِ اللَّهِ؛
 عبادت کردن به زیادی روزه و نماز نیست، بلکه (حقیقت) عبادت، زیاد در کار خدا اندیشیدن است.
 تحف العقول، ص ۴۴۸

حدیث ۱۷۳

امام باقر (علیه السلام) فرمودند:
 لَمَّا قَالَ لَهُ رَجُلٌ إِنِّي ضَعِيفُ الْعَمَلِ قَلِيلُ الصَّلَاةِ قَلِيلُ الصَّوْمِ وَلَكِنْ أَرْجُو أَنْ لَا أَكُلَ إِلَّا حَلَالًا وَلَا أَنْكَحَ إِلَّا حَلَالًا: وَأَيُّ جِهَادٍ أَفْضَلُ
 مِنْ عَفْهِ بَطْنٍ وَفَرَجٍ!؟
 در پاسخ به کسی که عرض کرد: من در عمل ناتوانم و نماز و روزه کم به جا می آورم اما سعی می کنم جز حلال نخورم و جز با
 حلال نزدیکی نکنم فرمودند: چه جهادی برتر از پاک نگهداشتن شکم و شرمگاه؟!
 محاسن، ج ۱، ص ۲۹۲، ح ۴۴۸

حدیث ۱۷۴

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
 مَنْ قَبِلَ اللَّهُ مِنْهُ صَلَاةً وَاحِدَةً لَمْ يُعَذِّبْهُ وَمَنْ قَبِلَ مِنْهُ حَسَنَةً لَمْ يُعَذِّبْهُ؛
 خداوند از هر کس یک نماز و یا یک کار نیک را قبول کند، عذابش نمی نماید.
 کافی، ج ۳، ص ۱۶۶، ح ۱۱

حدیث ۱۷۵

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
 تَسْبِيحُ فَاطِمَةَ عَلَيْهَا السَّلَامُ فِي كُلِّ يَوْمٍ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ صَلَاةِ أَلْفِ رَكْعَةٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ؛
 تسبیحات فاطمه زهرا علیها السلام در هر روز پس از هر نماز نزد من محبوب تر از هزار رکعت نماز در هر روز است.
 کافی، ج ۳، ص ۳۴۳، ح ۱۵

حدیث ۱۷۶

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
 سَجْدَةُ الشُّكْرِ وَاجِبَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ تَتِمُّ بِهَا صَلَاتُكَ وَتَرْضَى بِهَا رَبِّكَ وَتُعْجِبُ الْمَلَائِكَةَ مِنْكَ...؛
 سجده شکر بر هر مسلمانی واجب است، با آن نمازت را کامل و پروردگارت را خشنود می سازی و فرشتگان را به شگفتی می
 آوری.
 التهذیب، ج ۲، ص ۱۱۰، ح ۱۸۳

حدیث ۱۷۷

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

يُعْرِفُ مَنْ يَصِفُ الْحَقَّ بِثَلَاثِ خِصَالٍ: يُنْظَرُ إِلَى أَصْحَابِهِ مَنْ هُمْ؟ وَالْيَ صَلَاتِهِ كَيْفَ هِيَ؟ وَفِي أَيِّ وَقْتٍ يُصَلِّيَهَا؟

کسی که از حق دم می زند با سه ویژگی شناخته می شود: ببینید دوستانش چه کسانی هستند؟ نمازش چگونه است؟ و در چه وقت آن را می خواند؟

محاسن، ج ۱، ص ۳۹۶، ح ۸۸۵

حدیث ۱۷۸

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

كُونُوا دُعَاءَ لِلنَّاسِ بِغَيْرِ أَلْسِنَتِكُمْ، لِيُرَوْا مِنْكُمْ الْوَرَعَ وَالْجِهَادَ وَالصَّلَاةَ وَالْخَيْرَ، فَإِنَّ ذَلِكَ دَاعِيَةٌ؛

مردم را به غیر از زبان خود، دعوت کنید، تا پرهیزکاری و کوشش در عبادت و نماز و خوبی را از شما ببینند، زیرا اینها خود دعوت کننده است.

کافی، ج ۲، ص ۷۸، ح ۱۴

حدیث ۱۷۹

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

لَا تَعْتَرُوا بِصِيَابِهِمْ وَلَا بِصِيَابِهِمْ، فَإِنَّ الرَّجُلَ رُبَّمَا لَهَجَ بِالصَّلَاةِ وَالصَّوْمِ حَتَّى لَوْ تَرَكَهُ اسْتَوْحَشَ، وَلَكِنْ اخْتَبِرُوهُمْ عِنْدَ صِدْقِ الْحَدِيثِ وَأَدَاءِ الْأَمَانَةِ؛

فرب نماز و روزه مردم را نخورید، زیرا آدمی گاه چنان به نماز و روزه خو می کند که اگر آنها را ترک گوید، احساس ترس می کند، بلکه آنها را به راستگویی و امانتداری بیازمایید.

کافی، ج ۲، ص ۱۰۴، ح ۲

حدیث ۱۸۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

الصَّلَاةُ مِنْ شَرَائِعِ الدِّينِ وَفِيهَا مَرَضَاءُ الرَّبِّ عَزَّوَجَلَّ وَهِيَ مِنْهَاجُ النَّبِيَاءِ وَاللِّمَصْلَى حُبُّ الْمَلَائِكَةِ وَهُدًى وَإِيمَانٌ وَنُورُ الْمَعْرِفَةِ وَبَرَكَهٌ فِي الرِّزْقِ؛

نماز، از آیین های دین است و رضای پروردگار، در آن است. و آن راه پیامبران است. برای نماز گزار، محبت فرشتگان، هدایت، ایمان، نور معرفت و برکت در روزی است.

خصال، ص ۵۲۲، ح ۱۱

حدیث ۱۸۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

أَيُّهَا النَّاسُ إِنْ الْمُصَلِّيَ إِذَا صَلَّى فَإِنَّهُ يُنَاجِي رَبَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى فَلْيَعْلَمْ بِمَا يُنَاجِيهِ؛

ای مردم همانا نماز گزار هنگام نماز با پروردگار بزرگ و بلند مرتبه اش مناجات می کند، پس باید بداند چه می گوید.

مسند ابن حنبل، ج ۲، ص ۱۲۹

حدیث ۱۸۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
 أَوَّلُ الْوَقْتِ رِضْوَانُ اللَّهِ وَوَسَطُ الْوَقْتِ رَحْمَةُ اللَّهِ وَآخِرُ الْوَقْتِ عَفْوُ اللَّهِ ؛
 نماز در اول وقت خشنودی خداوند، میان وقت رحمت خداوند و پایان وقت عفو خداوند است.
 سنن الدار قطنی، ج ۱، ص ۲۰۱، ح ۹۷۴

حدیث ۱۸۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
 الصَّلَاةُ مِفْتَاحُ كُلِّ خَيْرٍ ؛
 نماز کلید همه خوبی هاست.
 الفردوس، ج ۲، ص ۴۰۴، ح ۳۷۹۶

حدیث ۱۸۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
 لَا تَزَالُ أُمَّتِي بِخَيْرٍ مَا تَحَابَبُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَقَرَأُوا الضَّيْفَ ... ؛
 امتم همواره در خیر و خوبی اند تا وقتی که یکدیگر را دوست بدارند، نماز را برپا دارند، زکات بدهند و میهمان را گرمی بدارند...
 امالی طوسی، ص ۶۴۷، ح ۱۳۴۰

حدیث ۱۸۵

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
 يَا عَلِيُّ إِذَا حَضَرَ وَقْتُ صَلَاتِكَ فَتَهَيَّ لَهَا وَإِلَّا شَغَلَكَ الشَّيْطَانُ وَإِذَا نَوَيْتَ خَيْرًا فَتَعَجَّلْ وَإِلَّا مَنَعَكَ الشَّيْطَانُ عَنْ ذَلِكَ ؛
 ای علی! هرگاه وقت نمازت رسید، آماده آن شو وگرنه شیطان تو را سرگرم می کند و هرگاه قصد [کار] خیری کردی شتاب کن وگرنه شیطان تو را از آن باز می دارد.
 بحار الأنوار، ج ۷، ص ۲۹

حدیث ۱۸۶

رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
 لَا يَزَالُ الشَّيْطَانُ يَرَعِبُ مِنْ بَنِي آدَمَ مَا حَافَظَ عَلَى الصَّلَاةِ الْخَمْسِ فَإِذَا ضَيَّعَهُنَّ تَجَرَّءَ عَلَيْهِ وَأَوْقَعَهُ فِي الْعِظَائِمِ ؛
 شیطان تا آنگاه که انسان مراقب نمازهای پنجگانه اش می باشد از او می ترسد و چون نمازهایش را تباه کرد بر او جرأت پیدا می کند و او را در گناهان بزرگ فرو می برد.
 بحار الأنوار/??????

حدیث ۱۸۷

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

لَوْ يَعْلَمُ الْمُصَلِّي مَا يَغْشَاهُ مِنَ الرَّحْمَةِ لَمَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ السُّجُودِ ؛

اگر نماز گزار می دانست چه رحمتی او را فرا گرفته ، سر از سجده بر نمی داشت .

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث ۷۵۹۲

حدیث ۱۸۸

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

عَلِّمُوا صِبْيَانَكُمْ الصَّلَاةَ وَخُدُّوهُمْ بِهَا إِذَا بَلَغُوا الْحُلُمَ ؛

به کودکان خود نماز بیاموزید و چون به سن بلوغ رسیدند ، آنان را برای نماز بازخواست کنید .

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث ۶۳۰۵

حدیث ۱۸۹

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

إِذَا قَامَ أَحَدُكُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَلْيَصِلْ صَلَاةَ مُوَدِّعٍ ؛

هرگاه یکی از شما به نماز می ایستد، باید مانند کسی نماز بگذارد که گویی آخرین نماز اوست .

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث ۴۰۵۰

حدیث ۱۹۰

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

إِيَّاكُمْ وَالْبِطْنَةَ فَإِنَّهَا مَقْسَاءٌ لِلْقَلْبِ مَكْسَلَةٌ عَنِ الصَّلَاةِ وَمَفْسَدَةٌ لِلْجَسَدِ ؛

زنجار از پُری شکم ؛ زیرا موجب سخت دلی ، کاهلی در نماز و تباهی بدن می شود .

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث ۲۷۴۲

حدیث ۱۹۱

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

الصَّلَاةُ حِصْنٌ مِنْ سَطَوَاتِ الشَّيْطَانِ ؛

نماز، پناهگاهی است در برابر حمله های شیطان .

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث ۲۲۱۲

حدیث ۱۹۲

حضرت امام موسی کاظم (علیه السلام) فرمودند:

لا تستغنی شیعتنا عن أربع: خمره یصلی علیها و خاتم یتختم به و سواک یتساک به و سبحة من طین قبر ابي عبدالله علیه السلام؛ پیروان ما از چهار چیز بی نیاز نیستند:

- ?سجاده‌ای که بر روی آن نماز خوانده شود.

- ?انگشتری که در انگشت باشد.

- ?مسواکی که با آن دندانها را مسواک کنند.

- ?تسییحی از خاک مرقد امام حسین (علیه السلام)

تهذیب الاحکام، ج، ? ص??

حدیث ۱۹۳

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

السجود علی طین قبرالحسین (علیه السلام) ینور الی الارض السابعة و من کان معه سبحة من طینقبرالحسین (علیه السلام) کتب مسبحا و ان لم یسبح بها؛...

سجده بر تربت قبر حسین (علیه السلام) تا زمین هفتم را نور باران می کند و کسی که تسییحی از خاک مرقد حسین (علیه السلام) را با خود داشته باشد، تسییح گوی حق محسوب می شود، اگر چه با آن تسییح هم نگوید.

من لایحضره الفقیه، ج، ? ص / ??? وسائل الشیعه، ج ? ص??

حدیث ۱۹۴

قال الصادق علیه السلام:

السجود علی تربة الحسین علیه السلام یخرق الحجب السبع؛

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

سجده بر تربت حسین علیه السلام حجابهای هفتگانه را پاره می کند.

مصباح التمهجد، ص / ??? بحار الانوار، ج، ?? ص??

حدیث ۱۹۵

قال ابو محمدالحسن العسکری علیه السلام:

علامات المؤمن خمس: صلاة الخمسين، و زیارة الاربعین، والتختم فی الیمین، و تعفیر الجبین والجهر بسم الله الرحمن الرحیم؛

امام حسن عسکری علیه السلام فرمودند:

نشانه‌های مؤمن پنج چیز است:

- ?پنجاه رکعت نماز (نماز یومیه و نمازهای نافله)

- ?زیارت اربعین

- ?انگشتر به دست راست کردن

- ?بر خاک سجده کردن

- ?بسم الله الرحمن الرحیم را در نماز بلند گفتن.

وسائل الشیعه، ج، ?? ص / ??? التهذیب، ج، ? ص. ??

حدیث ۱۹۶

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم می فرمایند:

مَنْ أَقْرَضَ مُؤْمِنًا قَرْضًا يَنْتَظِرُ بِهِ مَيْسُورَهُ كَانَ مَالَهُ فِي زَكَاةٍ ، وَكَانَ هُوَ فِي صَلَاةٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ حَتَّى يُؤَدِّيَهُ إِلَيْهِ ؛

هر کس به مؤمنی وامی بدهد و (برای پس گرفتن آن) صبر کند تا دستش باز شود، مال او زکات محسوب شود و در نماز، با فرشتگان باشد تا این که وامش به او برگردانده شود.

ثواب الأعمال : ۱ / ۱۶۶

حدیث ۱۹۷

امام رضا (علیه السلام) می فرمایند:

إِذَا كُنْتَ فِي تِجَارَتِكَ وَحَضَرَتِ الصَّلَاةُ فَلَا يَشْغَلُكَ عَنْهَا مَتَجَرُّكَ ، فَإِنَّ اللَّهَ وَصَفَ قَوْمًا وَمَدَحَهُمْ فَقَالَ : رِجَالٌ لَا تُلْهِمُهُمْ ... وَكَانَ

هَؤُلَاءِ الْقَوْمُ يَنْجِرُونَ ، فَإِذَا حَضَرَتِ الصَّلَاةُ تَرَكَوا تِجَارَتَهُمْ وَقَامُوا إِلَى صَلَاتِهِمْ ، وَكَانُوا أَعْظَمَ أَجْرًا مِمَّنْ لَا يَنْجِرُ فَيُصَلِّي ؛

هرگاه در حال کسب و کار بودی و وقت نماز رسید کسب تو را از نماز باز ندارد؛ زیرا خداوند مردمی را چنین توصیف کرده و ستوده است: مردانی که هیچ تجارت ... این مردم کاسب بودند اما چون گاه نماز می رسید دست از کسب و کار می شستند و به نماز بر می خاستند. مزد و پاداش اینان بیش از کسانی بود که کاسبی نمی کردند و نماز می خواندند.

بحار الأنوار : ۱۰۳ / ۱۰۰ / ۴۰

حدیث ۱۹۸

قال الباقر - عليه السلام -:

من صلى في المسجد الحرام صلاة مكتوبة قبل الله منه كل صلاة صلاها منديوم و جبت عليه الصلاة و كل صلاة يصلها الى ان يموت ؛

کسی که نمازواجبی را در مسجدالحرام به جای آورد، خداوند تمامی نمازهایی را که از آغاز تکلیف بر او واجب شده و نیز نمازهایی را که تا پایان عمر به جای می آورد، قبول می کند.

(وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۵۳۶).

حدیث ۱۹۹

قال الصادق - عليه السلام -:

صلاة في مسجد النبي -صلى الله عليه وآله - تعدل بعشرة الاف صلاة ؛

یک نماز در مسجد پیامبر (صلی الله علیه و آله) با ده هزار نماز برابر خواهد بود.

(وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۵۳۶).

حدیث ۲۰۰

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله :-

الغرباء فى الدنيا: قرآن فى جوف ظالم ، و مسجد فى نادى قوم لا يصلى فيه ، و مصحف فى بيت لا يقرء فيه و رجل صالح مع قوم سوء ؛

در جهان چهار چیز غریب است :

۱- قرآن در سینه ستمگر

۲- مسجد در جمع گروهی که در آن نماز نخوانند.

۳- قرآنی در خانه ای که آن را نخوانند.

۴- مرد پارسا در میان مردم بد.

(نهج الفصاحه ، حدیث ۲۰۳۸).

حدیث ۲۰۱

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله :-

لا تجعلوا المساجد طرقا حتى تصلوا فيها ركعتين ؛

مساجد را گذرگاه قرار ندهید، مگر آنکه هنگام عبور دو رکعت نماز در آن بخوانید.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۵۵۳).

حدیث ۲۰۲

قال الصادق - عليه السلام :-

إذا خطب الايام يوم الجمعة فلا ينبغى لاحد ان يتكلم حتى يفرغ الامام من خطبته؛

هنگامی که امام (جمعه) در روز جمعه خطبه می خواند شایسته نیست کسی حرف بزند تا آن گاه که امام از خطبه فارغ شود.

(اصول کافی ، ج ۳، ص ۴۲۱).

حدیث ۲۰۳

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله :-

الغسل يوم الجمعة كفارة و المشى الى الجمعة كل قدم منها كعمل عشرين سنة فاذا فرغ من صلوة الجمعة اجيز بعمل ماءتى سنة؛

غسل روز جمعه کفاره گناه است ، و هر گامی که به سوی نماز جمعه برداشته می شود، برابر عمل بیست سال است ، و چون از نماز

جمعه فارغ شود به پاداش عبادت دویست سال نایل گردد.

(کنز العمال ، حدیث ۲۱۰۹).

حدیث ۲۰۴

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله :-

الجمعة كفارة لما بينها و بين الجمعة التي قبلها، و زيادة ثلاثة ايام ؛

نماز جمعه کفاره گناهان میان این جمعه و جمعه قبل و سه روز پیش از آن می باشد.

(کنز العمال ، حدیث ۲۱۰۸۸).

حدیث ۲۰۵

عن الصادق جعفر بن محمد عن ابیه علیهم السلام :
ایما مسافر صلی الجمعه رغبه فیها وحباً لها اعطاه الله - عزوجل - اجر مائه جمعه للمقیم ؛
هر مسافری که از روی اشتیاق نماز جمعه بخواند، خدا به او اجر صد نماز جمعه مقیم را بدهد.
(امالی شیخ صدوق ، ص ۱۱، وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۶).

حدیث ۲۰۶

قال الصادق - علیه السلام - :
ما من قدم سعت الی الجمعه الا حرم الله جسدها علی النار ؛
هر گامی که به سوی نماز جمعه برداشته شود، خداوند آتش دوزخ را بر صاحب آن گام حرام می کند.
(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳).

حدیث ۲۰۷

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله - :
ان لكم فی کل جمعه حجه و عمره فالحجه الهجره للجمعه و العمره انتظار العصر بعد الجمعه ؛
هر روز جمعه برای شما ثواب یک حج و یک عمره است ، حج شما شتاب و مبادرت به نماز جمعه و عمره شما انتظار اقامه نماز
عصر پس از نماز جمعه است .
(کنز العمال ، ج ۷، ص ۷۳۷، حدیث ۲۱۱۷۳).

حدیث ۲۰۸

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله - :
لا يزال العبد متهاوناً بالجمعه حتی یغضب الله علیه ؛
بنده ای که نماز جمعه را سبک بشمارد، خداوند بر او خشم گیرد.
(کنز العمال ، حدیث ۲۱۱۵۵).

حدیث ۲۰۹

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله - :
ثلث تعلم امتی ما لهم فیهن لضربوا علیهن بالسهم : الاذان و الغدو الی الجمعه و الصف الاول ؛
سه چیز است که اگر امت من فضیلت آنها را می دانستند، برای (سبقت در) انجام آن به قرعه متوسل می شدند و آن عبارتند از:
۱ - اذان گفتن
۲ - بیرون رفتن به سوی نماز جمعه

۳ - صف اول نماز جماعت.

(مستدرک الوسائل، ج ۱ ص ۴۹۰، بحارالانوار، ج ۸۹، ص ۱۹۷).

حدیث ۲۱۰

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

اثافی الاسلام ثلاثه: الصلوة و الزکوة و الولایة، لا تصح واحده منهن الا بصاحبتهما؛

سنگهای زیربنای اسلام سه چیز است: نماز، زکات و ولایت که هیچ یک از آنها بدون دیگری درست نمی شود.

کافی جلد ۲، ص ۱۸

حدیث ۲۱۱

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

إِنَّ مِنْ تَمَامِ الصَّوْمِ إِعْطَاءَ الزَّكَاةِ يَعْنِي الْفِطْرَةَ كَمَا أَنَّ الصَّلَاةَ عَلَى النَّبِيِّ (ص) مِنْ تَمَامِ الصَّلَاةِ؛

تکمیل روزه به پرداخت زکاء یعنی فطره است، همچنان که صلوات بر پیامبر (ص) کمال نماز است.

وسائل الشیعه، ج ۶ ص ۲۲۱

حدیث ۲۱۲

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

لَا تَغْتَرُوا بِصِيْلَاتِهِمْ وَلَا بِصِيَامِهِمْ، فَإِنَّ الرَّجُلَ رُبَّمَا لَهَجَ بِالصَّلَاةِ وَالصَّوْمِ حَتَّى لَوْ تَرَكَهُ اسْتَوْحَشَ ، وَلَكِنْ اخْتَبِرُوهُمْ عِنْدَ صِدْقِ الْحَدِيثِ وَأَدَاءِ الْأَمَانَةِ؛

فریب نماز و روزه مردم را نخورید، زیرا آدمی گاه چنان به نماز و روزه خو می کند که اگر آنها را ترک گوید، احساس ترس می کند، بلکه آنها را به راستگویی و امانتداری بیازماید.

کافی، ج ۲، ص ۱۰۴، ح ۲

حدیث ۲۱۳

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

مَا يَمْنَعُ أَحَدَكُمْ إِذَا دَخَلَ عَلَيْهِ غَمٌّ مِنْ غُمُومِ الدُّنْيَا أَنْ يَتَوَضَّأَ ثُمَّ يَدْخُلَ مَسْجِدَهُ وَيَرْكَعَ رَكَعَتَيْنِ فَيَدْعُو اللَّهَ فِيهِمَا؟ أَمَا سَمِعْتَ اللَّهَ يَقُولُ: «وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ»؟

چه چیز مانع می شود که هر گاه بر یکی از شما غم و اندوه دنیایی رسید، وضو بگیرد و به سجده گاه خود رود و دو رکعت نماز گزارد و در آن دعا کند؟ مگر نشنیده ای که خداوند می فرماید: «از صبر و نماز مدد بگیرید»؟

تفسیر عیاشی، ج ۱، ص ۵۹، ح ۳۹

حدیث ۲۱۴

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

ما خَسِرَ وَاللَّهِ مَنْ أَتَى بِحَقِيقَةِ السُّجُودِ ... وَلَا بَعْدَ عَنِ اللَّهِ أَبَدًا مَنْ أَحْسَنَ تَقَرُّبَهُ فِي السُّجُودِ وَلَا قَرَبَ إِلَيْهِ أَبَدًا مَنْ أَسَاءَ أَدَبَهُ وَضَيَّعَ حُرْمَتَهُ وَيَتَعَلَّقُ قَلْبُهُ بِسِوَاهُ؛

سوگند به خدا، هر کس که حقیقت سجده را به جای آورد، زیان نکرد و کسی که در سجده، به خوبی به خداوند نزدیک شد، هرگز از خداوند دور نیست. و آن که به {ساحت مقدس} او بی ادبی کرد و حرمتش را زیر پا گذاشت، و به غیر او دل بست، هرگز به او نزدیک نشد.

بحار الأنوار، ج ۷۵، ص ۷۱، ح ۳۴

حدیث ۲۱۵

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

فَضْلُ الْوَقْتِ الْأَوَّلِ عَلَى الْآخِرِ كَفَضْلِ الْآخِرَةِ عَلَى الدُّنْيَا.

فضیلت خواندن نماز در اول وقت نسبت به تأخیر انداختن آن، مثل فضیلت آخرت بر دنیا است.

بحار الأنوار، ج ۸۲، ص ۳۵۹

حدیث ۲۱۶

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

لَا يَنَالُ شَفَاعَتَنَا مَنْ اسْتَخَفَّ بِالصَّلَاةِ؛

هر کس نماز را سبک بشمارد، بشفاعت ما دست نخواهد یافت.

فروع کافی، ج ۳، ص ۲۷۰

حدیث ۲۱۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

إِنَّ الْمُؤْمِنَ هَمَّتُهُ فِي الصَّلَاةِ وَالصِّيَامِ وَالْعِبَادَةِ وَالْمُنَافِقُ هَمَّتُهُ فِي الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ كَالْبَهِيمَةِ؛

همت مؤمن در نماز و روزه و عبادت است و همت منافق در خوردن و نوشیدن؛ مانند حیوانات.

تنبيه الخواطر، ج ۱، ص ۹۴

حدیث ۲۱۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

مَنْ اغْتَابَ مُسْلِمًا أَوْ مُسْلِمَةً لَمْ يَقْبَلِ اللَّهُ صَلَاتَهُ وَلَا صِيَامَهُ أَرْبَعِينَ يَوْمًا وَلَيْلَةً إِلَّا أَنْ يَغْفِرَ لَهُ صَاحِبُهُ؛

هر کس از مرد یا زن مسلمانی غیبت کند، خداوند تا چهل شبانه روز نماز و روزه او را نپذیرد مگر این که غیبت شونده او را ببخشد.

بحار الأنوار، ج ۷۵، ص ۲۵۸، ح ۵۳

حدیث ۲۱۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

ثَلَاثٌ لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِيهِنَّ مَا أُخِذْنَ إِلَّا بِسَهْمِهِ حِرْصًا عَلَى مَا فِيهِنَّ مِنَ الْخَيْرِ وَالْبَرَكَهَةِ: التَّذِينُ بِالصَّلَاةِ وَالتَّهَجُّرُ بِالْجَمَاعَاتِ وَالصَّلَاةُ فِي أَوَّلِ الصُّفُوفِ؛

سه چیز است که اگر مردم آثار آن را می دانستند، به جهت حریص بودن به خیر و برکتی که در آنها هست، به قرعه متوسل می شدند: اذان نماز، شتاب به نماز جماعت و نماز در صف اول.

کنز العمال، ح ۴۳۲۳۵

حدیث ۲۲۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

لَا تَنْظُرُوا إِلَى كَثْرَةِ صَلَاتِهِمْ وَصَوْمِهِمْ وَكَثْرَةِ الْحَجِّ وَالْمَعْرُوفِ وَطَنَطْنَتِهِمْ بِاللَّيْلِ، وَلَكِنْ انظُرُوا إِلَى صِدْقِ الْحَدِيثِ وَأَدَاءِ الْمَانَةِ؛

به زیادی نماز و روزه و حج و احسان و مناجات شبانه مردم نگاه نکنید، بلکه به راستگویی و امانتداری آنها توجه کنید.

بحار الأنوار، ج ۷۵، ص ۱۱۴، ح ۵

حدیث ۲۲۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَفْضَلِ مَنْ دَرَجَةُ الصِّيَامِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّدَقَةِ؟ صَلَاحُ ذَاتِ الْبَيْنِ، فَإِنَّ فَسَادَ ذَاتِ الْبَيْنِ هِيَ الْحَالِقَةُ؛

آیا به چیزی با فضیلت تر از نماز و روزه و صدقه (زکات) آگاهتان نکنم؟ و آن اصلاح میان مردم است، زیرا تیره شدن رابطه بین مردم ریشه کن کننده دین است.

نهج الفصاحه، ح ۴۵۸

حدیث ۲۲۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

عن زيد بن خالد الجهني: ما كان رسول الله صلى الله عليه وآله يخرج من شئٍ لشيءٍ من الصلوات حتى يستاك؛

زيد بن خالد جهنی: پیامبر خدا صلی الله علیه و آله از هیچ نمازی به نماز دیگر مشغول نمی شدند، مگر این که در این فاصله مسواک می زدند.

المعجم الكبير، ج ۵، ص ۲۵۴، ح ۵۲۶۱

حدیث ۲۲۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

إِعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَدْ فَرَضَ عَلَيْكُمْ الْجُمُعَةَ فَمَنْ تَرَكَهَا فِي حَيَاتِي وَبَعْدَ مَمَاتِي وَلَهُمْ إِمَامٌ عَادِلٌ إِسْتِخْفَافًا بِهَا وَجُحُودًا لَهَا فَلَا جَمَعَ اللَّهُ شَمْلَهُ وَلَا بَارَكَ لَهُ فِي أَمْرِهِ أَلَا وَلَا صَلَاةَ لَهُ أَلَا وَلَا زَكَاةَ لَهُ أَلَا وَلَا حَجَّ لَهُ أَلَا وَلَا صَوْمَ لَهُ أَلَا وَلَا بَرَكَهَةَ لَهُ حَتَّى يَتُوبَ؛

بدانید که خداوند متعال نماز جمعه را بر شما واجب ساخته است پس آنان که در زندگی و پس از مرگ من، از روی سبک شمردن و یا انکار، آن را ترک کنند، با وجود این که پیشوای عادل دارند، خداوند وحدتشان نبخشد و در کارشان برکت ندهد،

آگاه باشید نه زکات، نه نماز، نه حج و نه روزه آنان پذیرفته است. بدانید که زندگی آنان برکتی نخواهد داشت، مگر توبه کنند.
عوالی اللالی، ج ۲، ص ۵۴، ح ۱۴۶

حدیث ۲۲۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
ثَلَاثٌ لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِيهِنَّ مَا أَخَذْنَ إِلَّا بِسَهْمِهِ حِرْصًا عَلَى مَا فِيهِنَّ مِنَ الْخَيْرِ وَالْبَرَكَهَةِ: التَّذِينُ بِالصَّلَاةِ وَالتَّهَجُّرُ بِالْجَمَاعَاتِ وَ الصَّلَاةُ فِي أَوَّلِ الصُّفُوفِ؛
سه چیز است که اگر مردم آثار آن را می دانستند، به جهت حرص بودن به خیر و برکتی که در آنها هست، به قرعه متوسل می شدند: اذان نماز، شتاب به نماز جماعت و نماز در صف اول.
کنز العمال، ح ۴۳۲۳۵

حدیث ۲۲۵

قال الصادق - عليه السلام - :
الساعة التي يستجاب فيها الدعاء يوم الجمعة ما بين فراغ الامام من الخطبة الى ان يستوي الناس في الصفوف ؛
ساعتی که دعا در آن مستجاب است روز جمعه و فاصله میان پایان خطبه (نماز جمعه) تا به صف ایستادن مردم می باشد.
(مستدرک الوسائل ، ج ۶، ص ۴۱).

حدیث ۲۲۶

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله -:
من كان يؤمن بالله و اليوم الاخر فعليه الجمعة يوم الجمعة الاصيل مريض او مسافر او امراء او مملوك ، و من استغنى عنها بلهو او تجارة استغنى الله عنه و الله غنى حميد؛
بر هر کس که به خداوند و روز قیامت ایمان دارد در روز جمعه ، نماز جمعه بر او واجب می باشد، جز بر بیمار یا مسافر یا زن ، یا برده و هر کس از نماز جمعه به وسیله پرداختن به لهو یا تجارت بی نیازی جوید، خداوند هم از او بی نیازی جوید (و عبادت او را نپذیرد) و خدا بی نیاز و ستوده است .
(کنز العمال ، ج ۷ ص ۷۲۶، ح ۲۱۱۲۰).

حدیث ۲۲۷

قال الصادق - عليه السلام - :
ان الله اكرم المؤمنين بالجمعة ؛
همانا خداوند - تبارک و تعالی- مؤمنان را به وسیله نماز جمعه گرامی می داشت .
(مستدرک الوسائل ، ج ۶، ص ۵).

حدیث ۲۲۸

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله :-

إذا كان يوم الجمعة كان على كل باب من ابواب المسجد ملئكة يكتبون الاول فالاول فإذا جلس الامام طوار الصحف و جاءوا يستمعون الذكر ؛

چون روز جمعه فرا رسد، بر درب هر مسجدی ملائکه می نشینند و نام مردم را به ترتیب ورود اول و دوم و سوم می نویسند تا وقتی که امام جمعه در جایگاه خود قرار می گرفت پرونده ها را جمع می کند و به ذکر (خطبه ها) گوش فرا می دهند. (بحار الانوار، ج ۸۹، ص ۱۲، مستدرک الوسائل، ج ۶، ص ۳۸).

حدیث ۲۲۹

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله :-

ركعتان في يوم الجمعة افضل من الف ركعة في غير يوم الجمعة ؛
دو رکعت نماز در روز جمعه، بهتر از هزار رکعت نماز در غیر روز جمعه است .
(کنز العمال، ج ۷، حدیث ۲۱۰۵۷).

حدیث ۲۳۰

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله :-

رواح الجمعة واجب على كل محتلم ؛
برهر مکلف رفتن به نماز جمعه واجب است .
(کنز العمال، ج ۷، ص ۷۲۵، ح ۲۱۱۱۹).

حدیث ۲۳۱

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله :-

الجمعة حج المساكين ؛
نماز جمعه حج فقرا است .
(کنز العمال ج ۷، ص ۷۰۷، ح ۲۱۰۳۱).

حدیث ۲۳۲

قال الصادق - عليه السلام :-

ان الرجل يذنب الذنب فيحرم صلاة الليل و ان العمل السيىء اسرع فى صاحبه من السكين فى اللحم ؛
شخصی که به عصیان روی می آورد، از خواندن نماز شب محروم می شود، زیرا اثر کار بد در انسان، از اثر کار تیز بر گوشت، سریع تر است .

(میزان الحکمه، ج ۵، ح ۱۱۰۴۶۷).

حدیث ۲۳۳

قال علی - علیه السلام :-

عبادالله ان تقوی الله حمت اولیاء محارمه و الزمت قلوبهم مخافته حتی اسهرت لیالیهم ؛
ای بندگان خدا پرهیزکاری دوستان خدا را از انجام کارهای حرام باز می دارد و ترس از خدا آنچنان در دل آنان جای می گیرد که
شب ها را (برای نماز) بیدار می مانند.
(نهج البلاغه ، خطبه ۱۱۳).

حدیث ۲۳۴

عن ابی جعفر - علیه السلام - قال :

ثلاث درجات : افشاء السلام ، و اطعام الطعام و الصلاة باللیل والناس نیام ؛
از امام باقر (ع) نقل شده که فرمودند: سه چیز منزلت و مقام را می افزاید: سلام دادن ، غذا دادن و شب نماز خواندن ، آن زمان که
مردم در خوابند.
(بحار الانوار، ج ۸۷، ص ۱۴۱).

حدیث ۲۳۵

امام باقر(علیه السلام) فرمودند:

صل رکعتین فی سواد اللیل لوحشهُ القبور ؛
برای نجات از وحشت قبر، دو رکعت نماز در دل شب بخوان .
(بحار الانوار، ج ۸۷، ص ۱۶۰).

حدیث ۲۳۶

قال الصادق - علیه السلام :-

اذا قمت باللیل فاستک فان الملك تاء تیک فیضع فاه علی فیک ، فلیس من حرف تتلوه و تنطق به الا صعده به الی السماء فلیکن فوک
طیب الریح ؛
شبانگاه که برای نماز بلند می شوی مسواک بزن ، چرا که فرشته نزد تو می آید و دهانش را بر دهانت می گذارد و هر حرفی از
قرآن و نماز و دعا می خوانی ، به آسمان می برد از این رو باید که دهانت خوشبو باشد.
(وسائل الشیعه ، ج ۱، ص ۳۵۷، بحار الانوار، ج ۸۷، ص ۲۰۷).

حدیث ۲۳۷

قال الصادق - علیه السلام :-

ثلاثه هن فخر المؤمن و زینة فی الدنیا و الاخرة : الصلاة فی اخر اللیل و یاءسه مما فی ایدی ، الناس ، و ولایة الامام من ال محمد -
صلی الله علیه و آله - ؛
سه چیز مایه افتخار مومن و زینت او در دنیا و آخرت است :
۱ - نماز در آخر شب ؛

۲ - دل کندن از آنچه در دست مردم است ؛

۳ - پذیرش ولایت امام از اهل بیت پیامبر (صلی الله علیه و آله)
(بحار الانوار، ج ۸۷، ص ۱۴۰).

حدیث ۲۳۸

قال الصادق - علیه السلام -:

استغفر الله ربی و اتوب الیه فی الوتر سبعین مرة تنصب یدک الیسری و تعد بالیمنی الاستغفار ؛
در قنوت نماز، وتر، هفتاد بار استغفار بگویند، برای این کار دست چپ را مقابل صورت قرار دهید، و با دست راست استغفار را بشمارید.

(بحار الانوار، ج ۸۷، ص ۲۸۷).

حدیث ۲۳۹

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله -:

اطولکم قنوتا فی الوتر اطولکم راحة یوم القیامة فی الموقف ؛
هر قدر قنوت شما در نماز وتر طولانی تر باشد، آسایش شما در موقف قیامت بیشتر است.
(بحار الانوار، ج ۸۷، ص ۲۸۷).

حدیث ۲۴۰

علیکم بصلاة اللیل سنة نیکم و داءب الصالحین؛

بر شما باد به خواندن نماز شب، زیرا این عمل سنت پیامبر و سیره صالحان است .
(بحار الانوار، ج ۸۷، ص ۱۲۳).

حدیث ۲۴۱

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله -:

افشوا السلام، و صلوا الارحام، و اطعموا الطعام، و صلوا باللیل، و الناس نیام، تدخلوا الجنة بسلام؛
(باسلام کرن) سلام را میان مردم شایع کنید صلح رحم به جای آورید اطعام کنید و در شب که همگان در خوابند به نماز برخیزید تا به سلامتی داخل بهشت گردید.
(بحار الانوار، ج ۸۷، ص ۱۵۹).

حدیث ۲۴۲

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله -:

من رزق صلاة اللیل من عبد او امه؛ قام لله - عزوجل - مخلصا فتوضاء وضوء سابغا و صلی الله - عزوجل - بنیة صادقة و قلب سلیم و بدن خاشع و عین داعمه، جعل الله - تبارک و تعالی - خلفه تسعة صفوف من الملائكة فی کل صف ما لا یحصی عددهم الا الله

تعالی احد طرفی کل صف فی المشرق و الاخر بالمغرب قال : فاذا فرغ کتب له بعددهم درجات ؛

هر گاه بنده ای موفق به نماز شب شود و برای خدا بیدار شود و وضوی کامل بگیرد و با نیت خالص و قلب سلیم و بدن خاشع و چشم گریان برای خدا نماز بخواند، خداوند نه صف از فرشتگان را پشت سر او می گمارد که جز خدا کسی نمی تواند آنها را شمارش کند، زیرا یک طرف هر صف در مشرق و طرف دیگر آن در مغرب است هنگامی که او نماز را تمام کند، خدا به تعداد آن فرشتگان برای او درجه و ثواب می نویسد.

(بحار الانوار، ج ۸۷، ص ۱۳۷)

حدیث ۲۴۳

قال الرضا - علیه السلام :-

علیکم بصلاة اللیل فما من عبد یقوم اخر اللیل فیصلی ثمان رکعات و رکعتی الشفع و رکعة الوتر و استغفر الله فی قنوته سبعین مرة ، الا اجیر من عذاب القبر و من عذاب النار و مذله فی عمره ، و وسع علیه فی معیشته ؛

بر شما باد به نماز شب ، زیرا هر بنده ای که در آخر شب بیدار شود و هشت رکعت نماز شب ، و دو رکعت نماز شفع ، و یک رکعت نماز وتر بخواند و در قنوت آن ، هفتاد بار استغفار کند خداوند او را از عذاب قبر و آتش در امان دارد و عمر او را طولانی کرده و به زندگی او گشایش خواهد داد.

(بحار الانوار، ج ۸۷، ص ۱۶۱).

حدیث ۲۴۴

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

ما من عبد یحدث نفسه بقیام ساعه من اللیل فینام عنها الا کان نومه صدقه تصدق الله بها علیه و کتب له اجر ما نوى ؛ کسی که به نیت بیدار شدن برای نماز شب بخوابد، ولی خواب بماند، خواب او عطیه ای است الهی و خداوند متعال به او پاداش نماز شب را عطا می کند.

(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۴۲۳ کنز العمال ، حدیث ۲۱۴۷۵).

حدیث ۲۴۵

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

خیر کم من اطاب الکلام و اطعم الطعام و صلی باللیل و الناس نیام ؛

بهترین شما کسی است که سخن زیبا بگوید و طعام بدهد و هنگامی که مردم در خوابند نماز شب بخواند. (بحار الانوار، ج ۸۷، ص ۱۴۲).

حدیث ۲۴۶

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

صلاة اللیل مرضاة الرب ، و حب الملائكة و سنة لانبیاء و نور المعرفة و اصل الايمان و راحة الابدان ، و كراهة الشيطان و سلاح علی الاعداء و اجابة للدعاء و قبول الاعمال و بركة فی الرزق ، و شفیع بین صاحبها و بین ملك الموت و سراج فی قبره و فراش تحت جنبه

و جواب مع منکر و نکیر و مونس و زائر فی قبره الی یوم القیامة؛

نماز شب مایه خشنودی پروردگار و دوستی فرشتگان و روش پیامبران و نور معرفت و ریشه ایمان و موجب آرامش بدن و نفرت شیطان و سلاحی در مقابل دشمنان و باعث مستجاب شدن دعا و پذیرش اعمال و برکت روزی است نماز شب بین نمازگزاران و ملک الموت واسطه می شود و چراغ قبر و فرش زیر او در قبر و پاسخ نکیر و منکر و مونس انسان در قبر و زیارت کننده او در قبر تا روز قیامت خواهد بود. (بحار الانوار، ج ۸۷، ص ۱۶۲).

حدیث ۲۴۷

قال الصادق - علیه السلام -:

ان الله - عزوجل - قال المال و البنوان زینة الحیاة الدنیا، و ان الثمان رکعات التي یصلیها العبد اخر اللیل زینة الاخرة؛ خداوند متعال ثروت و فرزندان را زینت دنیا دانسته است هشت رکعت نماز که انسان در آخر شب می خواند، زینت آخرت است. (بحار الانوار ج ۸۳، ص ۱۲۶ ثواب الاعمال، ص ۶۹).

حدیث ۲۴۸

عن رسول الله - صلی الله علیه و آله -:

علیکم بصلاة اللیل ولو رکعة واحدة، فان الصلاة اللیل منهاة عن الاثم و تطفی ء غضب الرب - تبارک و تعالی - و تدفع عن اهلها حر النار، یوم القیامة؛ بر شما باد به نماز شب، اگر چه یک رکعت باشد، زیرا نماز شب انسان را از گناه باز می دارد و خشم پروردگار را خاموش کرده و صاحبش را از آتش قیامت در امان می دارد. (کنز العمال، ج ۷، حدیث ۲۱۴۳۱).

حدیث ۲۴۹

عن النبی - صلی الله علیه و آله -:

قال: یا علی! خمسة تنور القلب: كثرة قراءة قل هو الله احد و قلة الكلام و مجالسة العلماء و الصلاة فی اللیل و المشی ء الی المساجد؛ یا علی! پنج چیز دل را نورانی می کند: کثرت تلاوت سوره ((قل هو الله احد))، کم گویی، مجالست با علما، نماز شب و گام برداشتن به سوی مسجد. (المواعظ العدیدیة، ص ۲۵۸).

حدیث ۲۵۰

عن النبی - صلی الله علیه و آله -:

یا علی! علیک بصلاة اللیل و من استخف بصلاة اللیل فلیس منا؛ یا علی! بر تو باد به خواندن نماز شب و از ما نیست کسی که به نماز شب اهمیت ندهد و آن را سبک بشمارد. (وسائل الشیعه، ج ۵، ص ۲۸۰).

حدیث ۲۵۱

عن الصادق - علیه السلام :-

ان البيوت التي يصلى فيها بالليل بتلاوه القرآن تضىء لاهل المساء كما تضىء نجوم السماء لاهل الارض؛
خانه ای که در آن نماز شب خوانده می شود و تلاوت قرآن می گردد، برای افلاکیان آن گونه می درخشد که ستارگان برای
زمینیان می درخشد.
(ثواب الاعمال، ص ۷۰).

حدیث ۲۵۲

عن الصادق - علیه السلام :-

صلاة الليل تحسن الوجه و تحسن الخلق ، و تطيب الريح ، و تدر الرزق و تقضى الدين ، و تذهب بالهم و تجلوا البصر؛
نماز شب باعث زیبایی سیما و نیکویی اخلاق و خوشبویی بدن و فراوانی رزق و مایه ادای قرض ها و از بین رفتن و تقویت نور چشم
است .
(ثواب الاعمال، ص ۷۰).

حدیث ۲۵۳

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله :-

صلوة الليل سراج لصاحبها، في ظلمة القبر؛
نماز شب چراغی است در تاریکی قبر.
(بحار الانوار، ج ۸۷، ص ۱۶۱).

حدیث ۲۵۴

قال الصادق - علیه السلام :-

صلوة الليل تبيض الوجه و صلوة الليل تطيب الريح و صلوة الليل تجلب الرزق؛
نماز شب چهره را سفید، بوی را خوش و روزی را جلب می کند (گسترش می دهد).
(علل الشرايع، ص ۳۶۳، میزان الحکمه، ج ۵، ص ۴۲۱)

حدیث ۲۵۵

إذا ايقظ الرجل اهله من الليل توضيا و صليا كتبنا من الذاكرين الله كثيرا و الذاكرات؛

هرگاه مردی همسر خویش را در نیمه های شب بیدار کند و با هم وضو بسازند و به نماز بایستند، آنان از ذاکرانی، که خداوند -
تبارک و تعالی - بسیار یاد می کنند، محسوب می گردند.
(میزان الحکمه، ج ۵، ص ۴۱۸).

حدیث ۲۵۶

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله :-

ما زال جبرئيل يوصيني بقيام الليل حتى ظننت ان اخيار امتي لن يناموا من الليل الا قليلا ؛
جبرئيل (ع) همچنان مرا به قیام شب و نماز در آن سفارش می نمود که من گمان کردم خوبان و برگزیدگان امت من شب را نمی خوابند، مگر اندکی .
(بحار الانوار، ج ۷۶، ص ۳۳۳).

حدیث ۲۵۷

عن ابی عبدالله - علیه السلام - قال :

من قدم اربعین رجلا من اخوانه فدعا لهم ثم دعا لنفسه ، استجيب له فيهم و في نفسه؛
امام صادق (علیه السلام) فرمودند: کسی که در قنوت نماز وتر برای چهل مؤمن و سپس برای خود دعا کند، خداوند دعاهای وی را مستجاب گرداند.
(وسائل الشیعه ، ج ۴، باب ۴۵).

حدیث ۲۵۸

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله :-

عليكم بصلوة الليل فانها سنة نبيكم و داءب الصالحين قبلكم و مطردة الداء عن اجسادكم ؛
نماز شب را به پا دارید، زیرا نماز شب سنتی است از پیامبرتان رسول الله (صلى الله عليه وآله) و رسم صالحان و پاکانی است که قبل از شما بودند نماز شب موجب طرد و دفع بلا و دردها و بیماری ها از بدن شما می باشد.
(تفسیر صافی ، ص ۲۶۵، ثواب الاعمال ، ص ۹۶).

حدیث ۲۵۹

قال الصادق - علیه السلام -:

ان الرجل ليكذب الكذبة فيحرم بها عن صلوة الليل؛
چه بسا مردی با گفتن دروغی ، از فیض نماز محروم می شود.
(بحار الانوار، ج ۸۷، ص ۱۴۶).

حدیث ۲۶۰

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله :-

ما اتخذ الله ابراهيم خليلا - عليه السلام - الا لاطعامه الطعام و صلوته بالليل و الناس نيام؛
خداوند ابراهیم (ع) را به مقام خلیلی خود برگزید، مگر به دو چیز: اول این که مردم را اطعام می کرد و دیگر این که هنگامی که مردم در خواب بودند، نماز می خواند.
(بحار الانوار، ج ۷۴، ص ۲۸۲، میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۴۱۷).

حدیث ۲۶۱

قال الباقر - علیه السلام -:

جاء الرجل الى اميرالمؤمنين - علیه السلام - فقال : يا اميرالمؤمنين انى قد حرمت الصلوة بالليل فقال اميرالمؤمنين : انت رجل قد قيدتك ذنوبك؛

مردی نزد امیرالمؤمنین (علیه السلام) آمد و گفت: من از نماز شب محروم شده‌ام، امام علی (علیه السلام) فرمودند: گناهانت تو را گرفتار نموده است .

(بحارالانوار، ج ۸۳، ص ۱۲۷).

حدیث ۲۶۲

قال علی - علیه السلام -:

قیام اللیل مصححةً للبدن و تمسک باخلاق و رضی رب العالمین؛

برخاستن برای نماز شب موجب تندرستی و پایبندی به اخلاق پیغمبران است و خدا را خشنود می کند.

(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۴۲۱).

حدیث ۲۶۳

قال الصادق - علیه السلام -:

ان الرجل یذنب فیحرم صلوة اللیل؛

هرآینه انسان مرتکب گناهی می شود و در نتیجه راه، از نماز شب محروم می گردد.

(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۴۲۲).

حدیث ۲۶۴

عن الرضا - علیه السلام -:

رضوان الله الصلوة باللیل؛

نماز شب ، رضوان (خشنودی) خدا را به همراه دارد.

(من لایحضره الفقیه ، ج ۱ ص ۴۱۲)

حدیث ۲۶۵

قال الصادق - علیه السلام -:

شرف المؤمن من صلاته باللیل؛

شرف مومن به نماز شب او است .

(بحارالانوار، ج ۸۷، ص ۱۴۱).

حدیث ۲۶۶

عن النبی -صلی الله علیه وآله -:

الركعتان فی جوف اللیل احب الی من الدنیا و مافیها ؛

دو رکعت نماز در دل شب نزد من ، از دنیا و آنچه که در آن است ، محبوبتر است .

(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۲۷۶).

حدیث ۲۶۷

قال رسول الله -صلی الله علیه وآله -:

صلاة الرجل تطوعا حیث لایراه الناس تعدل صلاته علی اعین الناس خمسا و عشرین ؛

نماز مستحبی که در مکانی دور از دید مردم خوانده شود، از نظر ثواب و ارزش معنوی معادل با بیست و پنج نماز است که در

معرض دید مردم به جا آورده شود.

(نهج الفصاحه ، حدیث ۱۸۴۷).

حدیث ۲۶۸

قال الصادق - علیه السلام -:

ان الله - عزوجل - فرض علیکم الصلوات فی احب الاوقات الیه ، فاسئلوا الله حوائجکم عقب فرائضکم ؛

به درستی که خداوند نمازهای واجب را در محبوب ترین اوقات واجب کرد، پس بعد از نمازهایتان حاجات خود را از خدا

بخواهید.

(بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۳۲۴).

حدیث ۲۶۹

قال الباقر - علیه السلام -:

انما شیعة علی کثیرة صلاتهم کثیرة تلاوتهم للقرآن ؛

شیعیان و پیروان خط علی زیاد نماز می گزارند، و زیاد تلاوت قرآن می کنند.

(صفات الشیعه ، ص ۴۳۶).

حدیث ۲۷۰

مادمت فی الصلاة فانک تقرع باب الملك الجبار، و من یكثر قرع باب الملك یفتح له ؛

مادامی که تو در نماز هستی ، درب خانه پادشاه توانا را می کوبی ، هر کس که در کوبیدن درب خانه پادشاه پافشاری کند، آن

درب روی او باز می شود.

(بحار الانوار، ج ۷۷، ص ۸۰).

حدیث ۲۷۱

قال الباقر - علیه السلام :-

انما جعلت النافلة لیتم بها ما افسده من الفریضة ؛
همانا (نماز) نافله را به این جهت قرار دادند که کاستی های نماز واجب را جبران کند.
(وسائل الشیعه ، ج ۳ ، ص ۲۰).

حدیث ۲۷۲

قال الباقر - علیه السلام :-

وإذا لم یؤد الرجل الفریضه لم تقبل منه النافله ؛
اگر کسی نماز واجب به جا نیاورد، نافله او مقبول نیست .
(وسائل الشیعه ، ج ۳ ، ص ۲۰).

حدیث ۲۷۳

قال علی - علیه السلام :-

قال الله تعالی لنبیه -صلی الله علیه وآله -و كانت الامم السالفه لقد فرضت علیهم خمسين صلوة فی خمسين وقتا، وهی من الاصار
التي كانت علیهم فرفعتها عن امتك وجعلتها خمسا فی خمسة اوقات وهی احد و خمسون ركعة ، و جعلت لهم اجر خمسين صلوة ؛
از امیرالمؤمنین (علیه السلام) روایت شده ، که خداوند به رسولش فرمود: برای پیشینیان پنجاه نماز در وقت واجب کرده بودم و این
یکی از مشکلاتی بود که امم سابقه داشتند ولی این بار را از دوش تو برداشتم ، و به جای آن ، پنج نماز، در پنج وقت برای شما
قرار دادم که این پنج نماز در پنج نوبت (مجموعا واجب و مستحب آن) پنجاه و یک رکعت است و ثواب پنجاه نماز را دارد.
(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴ ، ص ۴۰).

حدیث ۲۷۴

عن الصادق - علیه السلام - قال :

ما یمنع احدکم اذا دخل علیه غم من غموم الدنيا ان يتوضاء ثم یدخل المسجد فیرکع رکعتین ، یدعوالله فیهما اما سمعت الله یقول :
و استعینوا بالصبر و الصلاة ؛
وقتی در اثر فشار زندگی و حوادث روزگار مشکلاتی برای کسی پیش آمد، وضو بگیرد و به مسجد برود و دو رکعت نماز به جای
آورد، و خدا را بخواند. آیا شنیده ای که خداوند می فرماید: از شکیبایی و نماز یاری جوید.
(وسائل الشیعه ، ج ۵ ، ص ۲۶۳).

حدیث ۲۷۵

قال الصادق - علیه السلام - :

ان القلب یحیی و یموت فاذا حی فادبه بالتطوع ، و اذا مات فاقصره علی الفرائض ؛
همانا، قلب انسان می میرد و زنده می شود، پس وقتی که قلب زنده (و با نشاط) است او را به اعمال (نماز) مستحبی وادار کن و
زمانی که قلب مرده است ، به واجبات اکتفا کن .

(مستدرک الوسائل، ج ۱ ص ۱۷۷).

حدیث ۲۷۶

قال الصادق - علیه السلام -:

ایاکم و الکسل و ان ربکم رحیم یشکر القلیل ان الرجل لیصلی الرکعتین تطوعا یرید بهما وجه الله فیدخله الله بهما الجنه ؛
از سستی دوری کنید، زیرا پروردگار شما مهربان است و اندک را می پذیرد هر آینه مرد دو رکعت نماز مستحبی برای خدا می
خواند و خداوند به سبب این دو رکعت، او را وارد بهشت می کند.
(وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۳۰، اصول وافی، ج ۲، ص ۶۱).

حدیث ۲۷۷

قال الحسن بن علی - علیه السلام -:

اذا اضررت النوافل بالفریضة فارفضوها ؛
هرگاه نمازهای مستحبی به نمازهای واجب ضرر رسانید، آنها را ترک کنید.
(تحف العقول، ص ۲۶۷).

حدیث ۲۷۸

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

یا اباذر! ایما رجل تطوع فی کل یوم و لیلۃ اثنتی عشرة رکعة سوی المكتوبة کان له حقا واجبا بیت فی الجنه ؛
ای ابوذر! هر مردی که در شبانه روز - غیر از نمازهای واجب - دوازده رکعت نماز بگزارد خداوند خانه ای در بهشت به او خواهد
داد.
(مکارم الاخلاق، ص ۴۶۱).

حدیث ۲۷۹

قال الصادق - علیه السلام -:

اذا اردت حاجة فصل رکعتین وصل علی محمد و آل محمد وصل تعطه ؛
هنگام حاجت، دو رکعت نماز بخوان و بر پیغمبر و آل او درود فرست و حاجتت را بخواه که به تو داده می شود.
(فروع کافی، ج ۳، ص ۴۷۹).

حدیث ۲۸۰

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

الصلوة میزان فمن اوفی استوفی ؛
نماز ترازوی (اعمال) است هر کسی بیشتر به جا آورد بیشتر بهره می برد.
(فروع کافی، ج ۳، ص ۲۶۷).

حدیث ۲۸۱

قال الباقر - علیه السلام :-

ان العبد لیرفع له من صلاته نصفها و ثلثها و ربعها و خمسها فما یرفع له الا ما قبل علیها بقلبه و انما امروا بالنوافل لیتم لهم ما نقصوا من الفریضة ؛

نمازی که بنده به جا می آورد، گاهی نصف و گاهی یک سوم و گاهی یک چهارم و گاهی یک پنجم آن بالا برده می شود، زیرا بالا برده نمی شود مگر آن نمازی که با توجه و حضور قلب باشد، مردم مأمور به انجام نمازهای مستحب شده اند تا نقص نمازهای واجب آنان توسط مستحباب جبران شود.

(بحار الانوار، ج ۸۷، ص ۲۸).

حدیث ۲۸۲

قال الباقر - علیه السلام :-

یا باغی العلم ! اصل قبل لا تقدر، علی لیل ولانهار تصلی فیہ ؛

ای طالب علم ! نماز را به پادار، قبل از آن که پیری و سستی فرا رسد، که آن وقت قدرت نماز گزاردن را نداری و برای تو میسر نیست (و شاید اشاره به پس از مرگ باشد).

(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۲۷).

حدیث ۲۸۳

قال الباقر - علیه السلام :-

فاذا اتم له ست سنین علم الركوع و السجود حتی یتم له سبع سنین فاذا تم له سبع سنین قیل له اغسل وجهک و کفیک، فاذا غسلهما قیل له صل ؛

هنگامی که فرزندان شما شش ساله شدند، رکوع و سجده (صحیح) را به آن ها بیاموزید و در هفت سالگی به طفل بگویید: دست و رویت را بشوی و نماز بگذار.

(بحار الانوار، ج ۸۸، ص ۱۳۲)

حدیث ۲۸۴

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

اطرفوا اهلکم فی کل یوم جمعه بشیء من الفاکهه ، حتی یفرحوا بالجمعه ؛

روز جمعه برای خانواده خود میوه تازه بخرید، تا برای آمدن نماز خرسند گردند.

(مستدرک الوسائل، ج ۶، ص ۶۱).

حدیث ۲۸۵

و کان علی - علیه السلام - اذا قام الی الصلوۃ فقال : وجهت وجهی للذی فطر السموات والارض ، تغیر لونه حتی یعرف ذلک فی

وجهه ؛

وقتی علی (علیه السلام) به نماز می ایستاد و آیه شریفه: ((رو می آورم با تمام وجودم به کسی که آسمانها وزمین را آفرید)) را می خواند، رنگ و چهره مبارک او متغیر می شد، به طوری که تغییر حالت و دگرگونی از صورت مبارکش به خوبی مشاهده می گشت.

(میزان الحکمه ، ج ۵ ص ۳۸۱).

حدیث ۲۸۶

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله :-

كانوا (يعنى الانبياء) يفزعون اذا فرعوا الى الصلاة ؛

پیامبران خدا (صلی الله علیه وآله) چنان بودند که چون دچار نگرانی می شدند، به نماز پناه می بردند.

(تفسیر درالمثور، ج ۱، ص ۶۷)

حدیث ۲۸۷

قال السجاد - عليه السلام :-

كان يبكي حتى يبتل مصلاه خشية من الله - عزوجل - من غير جرم ؛

رسول خدا -صلی الله علیه وآله - با این که بی گناه بود اما از خوف خداوند چنان در نماز می گریست که جانمازش خیس می شد.

(سنن النبی ، ص ۳۲)

حدیث ۲۸۸

قال علی - عليه السلام :-

كان رسول الله -صلى الله عليه وآله - لا يؤثر على الصلوة عشاء ولا غيره و كان اذا دخل وقتها كانه لا يعرف اهلا ولا جميعا؛

رسول خدا -صلی الله علیه وآله - نه شام و نه چیز دیگری را بر نماز مقدم نمی داشت و چون وقت نماز فرا می رسید، دیگر نه خانواده می شناخت و نه دوست .

(سنن نبوی ، ص ۱۴).

حدیث ۲۸۹

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله :-

ان الله جعل قرءة عيني فى الصلاة وحبهاالى؛

همانا خداوند روشنی چشم مرا در نماز قرار داد و نماز را محبوب من نمود.

(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۳۶۷، امالی شیخ صدوق ، ج ۲، ص ۱۴۱).

حدیث ۲۹۰

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله :-

انا لاشبع من الصلاة ؛

من هرگز از نماز سیر نمی شوم .

(امالی صدوق ، ج ۲ ص ۱۴۱).

حدیث ۲۹۱

قال الصادق - عليه السلام :-

وكان رسول الله - صلى الله عليه وآله - يستغفر الله في الوتر سبعين مرة و يقول: هذا مقام العائذ بك من النار سبع مرات ؛ رسول خدا (صلى الله عليه وآله) در قنوت نماز وتر هفتاد بار ((استغفرالله)) و هفت بار هذا ماقم العائذ بك من النار)) (یعنی این جایگاه کسی است که از آتش به تو پناه آورده است) می گفت . (وسائل الشیعه ، ج ۴ ، ص ۶۱۰).

حدیث ۲۹۲

قال الصادق - عليه السلام :-

يا اباهارون ! انا ناءمر صبيانا بتسييح فاطمة - عليها السلام - كما ناءمرهم بالصلاة ، فالزمه ، فانه لم يلزمه عبد فشقى ؛ ای اباهارون! ما بچه های خود را همان طور که به نماز امر می کنیم ، به تسییح حضرت فاطمه (علیها السلام) نیز امر می کنیم تو نیز بر آن مداومت کن ، زیرا بنده شقی (و بدبخت معنوی) بدان پای بند نمی شود. (فروع کافی ، کتاب الصلاة ص ۳۴۳ ، ح ۱۳).

حدیث ۲۹۳

قال الصادق - عليه السلام :-

من سبح الله في دبر الفريضة تسييح فاطمة الزهراء - عليها السلام - مائة مرة و اتبعها بلاله الاالله غفر الله له ؛ هر کس بعد از نماز واجب با تسییح حضرت فاطمه زهرا (س) صدبار به تسییح خدای متعال بپردازد و به دنبال آن ((لاله الاالله)) بگوید، خداوند او را مشمول مغفرت خود می کند. (فروع کافی ، ج ۳ ، کتاب الصلاة ، باب دعا، نماز ۷۰ - ص ۳۴۲).

حدیث ۲۹۴

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله :-

يافاطمة ! اعطيك ما هو خير لك من خادم و من الدنيا بما فيها، تكبرين الله بعد كل صلاة اربعا و ثلاثين تكبيرة ، و تحمدين الله ثلاثا و ثلاثين تحميدة ، و تسبحين الله ثلاثا و ثلاثين تسيحة ، ثم تخمين ذلك بلاله الاالله ، و ذلك خير لك من الذين اردت و من الدنيا و ما فيها فلزمت - صلوات الله عليها - هذاالتسييح بعد كل صلاة ، و نسب اليها ؛ ای فاطمه ! به تو چیزی را عطا کنم که از خدمتکار و دنیا با آنچه در آن است بهتر باشد بعد از نماز سی و چهار مرتبه ((الله اکبر)) سی و سه مرتبه ((الحمدلله)) و سی و سه مرتبه ((سبحان الله)) بگو و پس از آن را به ((لاله الاالله)) ختم کن این کار برای تو

بهتر است از آنچه می‌خواهی و از دنیا و آنچه در آن است پس حضرت زهرا (س) پس از هر نماز به این تسبیح مداومت کرد و منسوب به او گردید.
(بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۳۳۶).

حدیث ۲۹۵

قال الصادق - علیه السلام -:

الجلوس بعد صلاة الغداة فى التعقيب و الدعاء حتى تطلع الشمس ابلغ فى طلب الرزق من الضرب فى الارض ؛ هر کس بعد از نماز صبح برای تعقیب و دعا تا طلوع خورشید بنشیند، بهتر از در نوردیدن زمین، روزی را جلب می‌کند. (وسائل الشیعه، ج ۴، ص ۱۰، ۳۵).

حدیث ۲۹۶

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله -:

من اكل لمقمة حرام لم تقبل له صلوة اربعين ليلة و لم يستجب له دعوة اربعين صباحا ؛ کسی که لقمه حرام بخورد، نماز چهل شب او قبول نمی‌شود، و دعای چهل روز او به اجابت نمی‌رسد. (دارالسلام، نوری، ج ۴، ص ۲۱۳)

حدیث ۲۹۷

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله -:

ان المصلی لیقرع باب الملك و انه من یدم قرع الباب یوشک ان یفتح له؛ به درستی که نماز گزار در خانه خداوند را میزند و کسی که پیوسته دری را بکوبد، عاقبت آن درب به روی او باز خواهد شد. (نهج الفصاحه، ص ۸۲۷)

حدیث ۲۹۸

قال الصادق - علیه السلام -:

الدعا بعد الفریضة ایاک ان تدعه، فان فضله بعد الفریضة کفضل الفریضة على النافلة ؛ مبدا دعای بعد از فریضه را ترک کنی، زیرا فضیلت و امتیاز دعای بعد از فریضه همچون برتری فریضه و نماز واجب بر نافله است. (بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۳۲۵)

حدیث ۲۹۹

قال الصادق - علیه السلام -:

الدعاء بعد الفریضة افضل من الصلوة تنفلا ؛ دعای بعد از نماز واجب، از به جا آوردن نماز نافله برتر است. (من لایحضره الفقیه، ج ۱، ص ۹۶۲)

حدیث ۳۰۰

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - :
 و ارفعوا الیه ایدیکم بالدعاء فی اوقات صلاتکم فانها افضل الساعات ینظر الله - عزوجل - فیها بالرحمة الی عباده و یجیبهم اذا ناجوه و یلبیهم اذا نادوه و یتستجب لهم اذا دعوه؛
 و در اوقات نمازهایتان دستهای خود را به دعا به سوی خدا بردارید، زیرا آن اوقات بهترین ساعات است و خداوند به سوی بندگانش با نظر رحمت نگاه می کند و هنگامی که با او مناجات کنند جواب می دهد زمانی که او را بخوانند، لیبیک می گوید و وقتی که به درگاه او دعا کنند، اجابت می فرماید.
 (بحار الانوار، ج ۹۶، ص ۳۵۶)

حدیث ۳۰۱

قال الباقر - علیه السلام - :
 فاذا فرغت من الصلاة المكتوبة فانصب الی ربک فی الدعاء او ارب الیه فی المساء؛
 هرگاه از نماز واجب فارغ شدی، به دعا به سوی پروردگارت پرداز و رغبت کن به سوی پروردگارت به سوال و درخواست.
 (مجمع البیان، ج ۱۰ ص ۵۰۹)

حدیث ۳۰۲

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - :
 کاءنه قد استغنی غنی خذوا صلاته فاضربوا بها وجهه ؛
 بنده مران بنگرید که نماز به جای آورد، ولی درخواست حاجت نکرد و گویا از من بی نیاز است نمازش را بر گردانید و بر چهره اش بکوبید. (بحار الانوار، ج ۸۲ ص ۳۲۵)

حدیث ۳۰۳

قال الصادق - علیه السلام - :
 ان الله - عزوجل - فرض علیکم الصلوات فی احب الاوقات الیه فاسئلوا الله حوائجکم عقیب فرائضکم ؛
 به درستی که خداوند نمازهای واجب را در محبوبترین اوقات واجب کرد، پس حاجات خود را بعد از نمازهایتان بخواهید.
 (بحار الانوار، ج ۸۵ ص ۳۲۴)

حدیث ۳۰۴

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - :
 ان الله یتستجی من عبده اذا صلی فی جماعة ثم ساءله حاجة ان ینصرف حتی یقضیها ؛
 وقتی بنده نمازش را به جماعت بخواند و حاجتی از خدا بخواهد، خداوند او را حاجت روا خواهد کرد، زیرا شرم دارد خواسته او را بر نیارود.

(بحار الانوار، ج ۸۸ ص ۴)

حدیث ۳۰۵

قال علی - علیه السلام :-

من جلس فی مصلاه ثانیاً یذکر الله - تبارک الله و تعالی - و کل الله - عزوجل - به ملکاً یقول : ازدد شرفاً تکتب لک الحسنات و تمحی عنک السيئات و تبنی لک الدرجات حتی ینصرف؛

کسی که در جایگاه نمازش بنشیند، و به ذکر خدای تعالی و به تعقیبات پردازد خداوند فرشته ای را بر او مأمور و موکل می گرداند که به وی می گوید: ای نمازگزار که مشغول به دعا هستی، به شرف و کرامت و فضیلت خود بیفزای (یعنی بیشتر و زیادتیر دعا کن) که از برای تو حسنات ثبت می گردد و سیئات و بدیهایت محو و نابود می شود و درجات برای تو افزون می گردد و این گفتگو ادامه دارد تا وقتی که او از دعا و تعقیباتش فارغ شود.

(دعائم الاسلام، ج ۱ ص ۱۶۵)

حدیث ۳۰۶

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله :-

ثلاثة مواطن لا ترد فيها دعوة عبد: رجل یكون فی بریه حیث لا یراه احد الا الله فیقوم فیصلی و رجل یكون معه فئه فیکر عنه اصحابه فثبت و رجل یقوم من آخر اللیل؛

سه مورد است که دعای کسی در آن رد نمی شود: یکی آن مردی که در بیابان باشد و کسی جز خدا او را نمی بیند برخیزد و نماز گزارد. دیگر آن مردی که با گروهی در جنگ باشد و یاران وی بگریزند و او استوار ماند. سوم آن که مرد در آخر شب برای عبادت برخیزد. (کنز العمال، ج ۲ - ص ۱۰۲، ص ۳۳۳۶)

حدیث ۳۰۷

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله :-

من ادی فریضه فله عند الله دعوة مستجابہ؛

هر کس نماز واجبی را به جای آورد یک دعای مستحب نزد خدا خواهد داشت.

(بحار الانوار، ج ۸۵ ص ۳۲۱).

حدیث ۳۰۸

قال الصادق - علیه السلام :-

یستجاب الدعاء فی اربعه مواطن : فی الوتر و بعد الفجر و بعد الظهر و بعد المغرب؛

دعا در چهار وقت به اجابت می رسد:

۱ - در نماز وتر

۲ - پس از نماز صبح

۳ - بعد از نماز ظهر

۴ - پس از مغرب.

(بحارالانوار، ۸۵ ص ۳۲۴ روضه المتقین، ج ۱۲ ص ۳۸).

حدیث ۳۰۹

قال الصادق - علیه السلام :-

من صلی صلوٰة و عقب الی اخری فهو ضیف الله و حق علی الله ان یکرم ضیفه ؛

هر که نماز فریضه کند و بعد از آن تعقیب بخواند تا نماز دیگر (یعنی به خواندن دعاهایی که بعد از نماز باید خواند و قرائت قرآن و غیره مشغول گردد تا وقت نماز دیگر) پس آن بنده مهمان خدا می باشد و حق است بر خدای - عزوجل - اینکه اکرام کند مهمان خود را. (بحارالانوار، ج ۸۵ ص ۳۲۲).

حدیث ۳۱۰

قال الصادق - علیه السلام :-

من سبح تسبیح فاطمة - علیها السلام - قبل ان یتنی رجله من صلوٰة الفریضة غفرله ؛

کسی که در نمازهای فریضه، پس از سلام نماز و قبل از حرکت از مصلی، خداوند را به تسبیح فاطمه زهرا - علیها السلام - تسبیح کند، آمرزیده می شود.

(دعائم الاسلام، ج ۱ ص ۱۶۸)

حدیث ۳۱۱

عن علی - علیه السلام - قال :

مروءة الحضر قراءة القرآن و مجالسة العلماء و النظر فی الفقه و المحافظة علی الصلاة فی الجماعات ؛

از حضرت علی (علیه السلام) نقل شده که فرمودند: جوانمردی در حضور در وطن، قرآن خواندن، هم نشینی با علماء، و نگریستن در احکام دین، و مواظبت بر نماز خواندن در جماعتهاست.

(بحارالانوار، ج ۸۸ ص ۱۰)

حدیث ۳۱۲

قال النبی - صلی الله علیه و آله - :

من ام قوما باذنهم و هم به راضون فاقصد بهم فی حضوره ، و احسن صلاته بقیامه و قراءته و رکوعه و سجوده و قعوده ، فله مثل اجر القوم ، و لاینقص من اجورهم شیء؛

هر کس به اجازه و رضایت جماعتی به آنان پیشنهاد باشد، و آنان به او راضی باشند، در حاضر شدنش با آنان استقامت ورزد، و نماز خود را با قیام و قرائت و رکوع و سجود و قعود آن نیکو انجام دهد، برای او مثل ثواب آن جماعت است، و از ثواب آنها هم چیزی کم نمی شود.

(بحارالانوار، ج ۸۸ ص ۸)

حدیث ۳۱۳

قال علی - علیه السلام :-

و اذا قمت فی صلاتک للناس فلاتکونن منفرا و لامضیعا، فان فی الناس من به العلة و له الحاجة ، و قد سالت رسول الله - صلی الله علیه و آله - حین وجهنی الی الیمن کیف اصلی بهم ؟ فقال : صل بهم کصلاة اضعفهم ، و کن بالمؤمنین رحیما؛ هنگامی که برخاستی و خودت را مهیا ساختی تا با مردم نماز گزاری ، نماز را چندان طولانی مخوان که مردم را پراکنده سازی ، و سریع و تند هم مخوان که آن را تبه کنی ، زیرا در میان مردمی که با تو نماز می گزارند، کسانی هستند که علیل و بیمار و ناتوانند، یا گرفتاری و کار دارند. من از رسول خدا (ص) هنگامی که مرا برای تبلیغ اسلام به یمن می فرستاد پرسیدم : چگونه با مردم نماز بگزارم ؟ حضرت فرمودند: با آنها مانند ناتوانترین آنان نماز گزار، و بر حال مؤمنین ترحم کن .
(نهج البلاغه ، فیض الاسلام ، ص ۱۰۲۳)

حدیث ۳۱۴

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - :

ثلاثة یضحک الله الیهم : الرجل اذا قام باللیل و القوم اذا صفوا فی الصلاة ، و القوم اذا صفوا فی قتال العدو؛ سه گروهند که خداوند از آنان خشنود است :
۱ - کسی که نماز شب می خواند.
۲ - جمعی که نماز جماعت تشکیل می دهند.
۳ - دسته ای که در برابر دشمن در راه خدا صف آرایی کرده اند.
(ثواب الاعمال ، ص ۹۶)

حدیث ۳۱۵

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - :

رحم الله رجلا- قام من اللیل فصلی و ایقظ امراءته فصلت ، فان ابت نضح فی وجهها الماء، رحم الله امراءة قامت من اللیل فصلت و ایقظت زوجها، فان ابی نضحت فی وجهه الماء؛ خدا رحمت کند، مردی را که شب از خواب برخیزد و نماز شب بخواند و همسرش را نیز براین عمل تشویق نماید، و اگر بیدار نشد (با اجازه قبلی او) به صورت وی آب پاشد و او را بیدار کند و همچنین خدا بیامرزد زنی که در شب برخیزد و نماز شب بخواند و شوهرش را نیز بدین عمل وادار کند و اگر از جای برخواست (با اذن قبلی او) آب به صورتش پاشد، تا او را بیدار کند.
(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۴۱۸).

حدیث ۳۱۶

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - :

رکعتان من المتاءهل خیر من اثنتین و ثمانین رکعة من العزب ؛ دو رکعت نماز کسی که همسر دارد، بهتر از هشتاد و دو رکعت نماز انسان مجرد است .

(نهج الفصاحه ، ص ۳۵۰).

حدیث ۳۱۷

قال الصادق - علیه السلام :-

حتى يتم له تسع سنين ، فاذا تمت له علم الوضوء وضرب عليه وامر بالصلوة و ضرب عليها، فاذا، تعلم ، الوضوء و الصلاة غفر الله لوالديه ؛

وقتی (فرزندتان) به سن نه سالگی برسد، پس وقتی که نه سالش تمام شد، وضو را به او یاد بدهید و اگر کوتاهی کرد او را ادب کنید، و او را امر به نماز کنید و اگر کوتاهی کرد او را ادب کنید پس زمانیکه فرزند وضو و نماز را یاد گرفتید، خدا پدر و مادرش را می آمرزد.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۱۳).

حدیث ۳۱۸

قال علی - علیه السلام :-

ان الله - عزوجل - ليهم بعذاب اهل الارض جميعا حتى لايتحاشى منهم احدا اذا عملوا بالمعاصي و اجترحوا السيئات فاذا الى الشيب ناقلی اقدامهم الى الصلوة و الولدان يتعلمون القرآن رحمهم الله فاخر ذلك عنهم ؛

آنگاه که اهل زمین در گناه و بدیها غوطه ور می شوند خداوند متعال قصد می کند تمامی آنان را بدون استثناء دچار عذاب نماید، ولی با توجه به پیرمردان ریش سفیدی که برای نماز (به سوی مسجد) گام برمی دارند و نیز نونهالانی که در حال یاد گرفتن قرآن هستند، به تمامی اهل زمین رحم نموده و عذاب آنان را به تاخیر می اندازد.

(مستدرک الوسائل ، ج ۳، ص ۳۶۰، باب ۳، روایت ۱۲).

حدیث ۳۱۹

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله :-

مرو صبيانكم بالصلوة اذا كانوا ابناء ست سنين و اضربوهم اذا كانوا ابناء سبع سنين و فرقوا بينهم فى المضاجع كانوا ابناء عشر سنين ؛
فرزندان خود را در سن شش سالگی به نماز وادار کنید، و در هفت سالگی آنها را (در صورت نخواندن) تنبیه کنید، و در سن ده سالگی رختخواب آنان را جدا کنید.

(مستدرک الوسائل ، ج ۱ ص ۱۷۱).

حدیث ۳۲۰

قال الصادق - علیه السلام :-

فاذا تعلم الوضوء و الصلاة غفر الله لوالديه ؛

چون فرزندی وضو و نماز را یاد گیرد، خداوند (به پاداش آن) پدر و مادر او را می آمرزد.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۱۳).

حدیث ۳۲۱

قال علی - علیه السلام :-
 اوصیک یا بنی بالصلاة عند وقتها ؛
 فرزندم! تو را به نماز در اول وقت سفارش می کنم .
 (بحار الانوار، ج ۸۳ ص ۱۴).

حدیث ۳۲۲

قال علی - علیه السلام :-
 علموا صبیانکم الصلاة ؛
 نماز را به فرزندانان بیاموزید.
 (جامع احادیث الشیعه ، ج ۴ ص ۴۶).

حدیث ۳۲۳

قال الصادق - علیه السلام :-
 یابنی ! انه لاینال شفاعتنا من استخف بالصلوة ؛
 ای فرزندم هر کس نماز را سبک بشمارد به شفاعت ما دست نخواهد یافت.
 (وسائل الشیعه ج ۳، ص ۱۶).

حدیث ۳۲۴

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-
 مروا صبیانکم بالصلوة اذا بلغوا سبع سنین و اضربوهم علی ترکها اذا بلغوا تسعا ؛
 فرزندان هفت ساله تان را به نماز وادار کنید و نه سالگان را اگر ترک نماز نمودند تاءدیب کنید.
 (سفینه البحار، ج ۲ ص ۲۵).

حدیث ۳۲۵

قال الباقر - علیه السلام :-
 انا ناءمر صبینا بالصلاة اذا كانوا بنی خمس سنین فمروا صبیانکم بالصلاة اذا كانوا بنی سبع سنین ؛
 فرزندان ما وقتی پنج ساله می شوند، امر می کنیم که نماز بخوانند، پس شما هم هنگامی که فرزندانان به هفت سالگی رسیدند،
 آنها را نماز خواندن امر کنید.
 (وسائل الشیعه ، ج ۳ ص ۱۲).

حدیث ۳۲۶

قال علی - علیه السلام :-

علموا صبیانکم الصلاة و خدوهم بها اذا بلغوا ثمانی سنین ؛
نماز را به فرزندان خویش تعلیم دهید، و چون به هشت سالگی رسیدند، آنان را وادار به خواندن این فریضه الهی نمایند.
(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۱۲).

حدیث ۳۲۷

قال الصادق - علیه السلام :-

كان (السجاد) - علیه السلام - اذا حضرت الصلاة اقشعر جلده و اصفر لونه و ارتعد كالسعفة ؛
چون وقت نماز فرا می رسید بدن امام زین العابدین (علیه السلام) می لرزید و رنگ چهره اش زرد می شد و مانند شاخه نخل خرما
و مرتعش می شد.
(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۲۴۷).

حدیث ۳۲۸

قال الصادق - علیه السلام :-

ان الحسن بن علی - علیه السلام - كان اذا قام في صلاته ترتعد فرائضه بين يدي ربه - عزوجل - و كان اذا ذكر الجنة و النار
اضطرب اضطراب السليم ؛
هنگامی که امام حسن مجتبی (علیه السلام) به نماز می ایستاد، تن مبارکش می لرزید و هرگاه که یاد بهشت و جهنم می نمود،
چون مار گزیده به خود می پیچید.
(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۲۵۸، میزان الحکمه ، ج ۵ ص ۳۸۲).

حدیث ۳۲۹

قال علی - علیه السلام :-

ما تركت صلاة الليل منذ سمعت قول النبي -صلى الله عليه وآله - صلاة الليل نور، فقال ابن الكواء و ليلة الهيرير؟ قال : و ليلة الهيرير؛
از روزی که رسول خدا (صلی الله علیه وآله) فرمودند: ((نماز شب نور است))، نماز شب را ترک نکردم. ابن کواء از حضرت
پرسید حتی در لیلۃ الهیریر (شب عملیات جنگ صفین) امام فرمودند: حتی در آن شب .
(بحار الانوار، ج ۴۱، ص ۱۷).

حدیث ۳۳۰

عن الصادق - علیه السلام - عن ابائه عليهم السلام قال :

اشترط رسول الله - صلى الله عليه وآله - على جيران المسجد شهود الصلاة ، و قال : لينتهين اقوام لا يشهدون الصلاة او لامرن موذنا
يوذن ثم يقيم ثم امر رجلا من اهل بيتي ، و هو على فليحرقن على اقوام بيوتهم بحزم الحطب لانهم لا ياتون الصلاة ؛
امام صادق (ع) از پدراناش علیهم السلام نقل کرده : پیامبر خدا (ص) بر همسایه های مسجد شرط کرد در مسجد حاضر شوند.
فرمود: جماعتی که به نماز حاضر نمی شوند باز گردند، و یا دستور می دهم موذن اذان و اقامه گوید، سپس به مردی از اهل بیتم

دستور می‌دهم و او علی است، خانه جماعتی را با مجموعه هیزم می‌سوزاند برای اینکه آن‌ها به نماز نمی‌آیند.
(بحار الانوار، ج ۸۸، ص ۸)

حدیث ۳۳۱

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

لینتهین اقوام لایشهدون الصلاة او لامرن مؤذنا یوذن ثم یقیم ثم امر رجلا من اهل بیتی و هو علی - علیه السلام - فیحرقن علی اقوام بیوتهم بحزم الحطب لانهم لایاتون الصلاة ؛

آنان که در نماز جماعت حاضر نمی‌شوند لازم است از این کار خودداری کنند، و گرنه دستور خواهم داد مؤذن اذان و اقامه بگویند، آن‌گاه پس از اقامه جماعت، یکی از اهل بیت خود را (که علی باشد) فرمان می‌دهم تا خانه‌های کسانی را که در جماعت حاضر نشده‌اند با بسته‌های هیزم به آتش کشد.

(وسائل الشیعه، ج ۵، ص ۳۷۶)

حدیث ۳۳۲

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

ان الله یتحیی من عبده اذا صلی فی جماعة ثم سأله حاجه ان ینصرف حتی یقضیها؛

همانا خداوند از بنده‌اش هنگامی که به نماز جماعت مشغول است و سپس از او حاجتی بخواهد که برآورده نشود، حیا می‌کند تا زمانی که آن را اجابت کند.

(بحار الانوار، ج ۸۸، ص ۴)

حدیث ۳۳۳

قال الرضا - علیه السلام :-

انما جعلت الجماعة لثلاث تكون الاخلاص و التوحید و الاسلام و العباده لله الا ظاهرا مكشوف لان فی اظهاره حجة علی اهل الشرح و الغرب لله وحده و لیكون المنافق و المستخف مودیا لما اقر به یظهر الاسلام و المراقبة و لیكون شهادات الناس بالاسلام بعضهم ببعض جائزة ممكنة مع مافیة من المساعدة علی البر و التقوی و الزجر عن کثیر من معاصی الله ؛

علت تشریح نماز جماعت آن است که اسلام و توحید و بندگی و اخلاص به خداوند متعال در معرض دید عموم و ظاهر و مشهور در میان مردم باشد، زیرا در این صورت است که حجت در زمینه وحدانیت خداوند بر مردم شرق و غرب تمام می‌شود، و مردمان منافق و بی‌اعتنا به نماز مطابق اقرار زبانی و ادار به عمل می‌شوند، و مراقبت صورت می‌گیرد و گواهی‌های مردم که علیه یکدیگر در زمینه اسلام امکان پیدا می‌کند علاوه آن که در چنین اجتماعاتی بر توسعه و گسترش نیکوکاری و تقوی مساعدت می‌شود، عملا جلوی بسیاری از گناهان گرفته می‌شود.

(وسائل الشیعه، ج ۵، ص ۳۷۲)

حدیث ۳۳۴

قال الباقر - علیه السلام :-

ثلاث کفارات : اسباغ الوضوء فی السبرات و المشی باللیل و النهار الی الصلوات و المحافظه علی الجماعات ؛

سه چیز موجب کفاره و پوشاندن (گناه) است :

۱ - وضوی کامل در هوای سرد.

۲ - در شب و روز برای نمازها، قدم برداشتن .

۳ - محافظت و ملامت بر نماز جماعتها.

(بحار الانوار، ج ۸۸، ص ۱۰)

حدیث ۳۳۵

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله -:

لو يعلمون ما فی العشاء و الفجر لاتوهما و لو حیوا؛

اگر بدانند آن چه را که در خواندن نماز عشاء و صبح با جماعت هست به آن می آیند، هرچند با زانوها و دستها باشد، مانند راه رفتن کودک با نشستگاه خود.

(اصول وافی، ج ۲، ص ۱۴۹)

حدیث ۳۳۶

قال علی - علیه السلام -:

و صلوا بهم صلاة اضعفهم و لاتكونوا فتنین؛

و با مردم همانند نماز گزاردن ناتوان ترین آنان نماز گزارید و (با طول داد آن موجبات زحمات آنان را فراهم نیاورید) و سبب فتنه و فساد نباشید.

(نهج البلاغه، ص ۵۲)

حدیث ۳۳۷

قال الصادق - علیه السلام -:

صلی رسول الله - صلی الله علیه و آله - الظهر و العصر فخفف الصلاة فی الركعتین فلما انصرف ... قالوا: خففت فی الركعتین الاخیرتین؟ فقال لهم: او ما سمعتم صراخ الصبی؛

روزی رسول خدا (ص) نماز ظهر و عصر را به جامی آورد، ناگهان دو رکعت آخر نماز را تخفیف (تسریع) دادند، اصحاب پس از نماز از حضرت سوال کردند، که آیا دستور جدید آمده؟ فرمودند: برای چه؟ گفتند: چرا دو رکعت آخر نماز را سبکتر خواندید؟ فرمودند: مگر صدای فریاد گریه کودک را نمی شنوید.

(وسائل الشیعه، ج ۵، ص ۳۶۹)

حدیث ۳۳۸

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله -:

استوا تستوی قلوبکم و تماسوا تراحموا؛

صفهای نماز جماعت را هماهنگ و تنظیم نمایید تا دل‌هایتان متعادل شود، و با هم در تماس باشید تا مهربانی افزوده شود.

(کنز العمال، ج ۷، ص ۶۲۳)

حدیث ۳۳۹

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

و من حافظ علی الجماعة حیثما کان مر علی الصراط کالبرق الخاطف اللامع فی اول زمرة مع السابقین ؛

کسی که محافظت و مداومت بر نماز جماعت کند، مانند برق سریع و درخشان همراه نخستین گروه بهشتیان از روی صراط می‌گذرد.

(ثواب الاعمال، ص ۳۴۳)

حدیث ۳۴۰

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

و اما یوم القیامة یجمع الله فیہ الاولین و الاخرین للحساب فما من مومن مشی الی الجماعة الا خلف الله - عز و جل - علیه احوال یوم القیامة ثم یامر به الی الجنة ؛

خداوند در روز قیامت همه انسانها را برای حساب جمع می‌کند، و هیچ مومنی که در نماز جماعت شرکت نموده نمی‌ماند، مگر آن که خداوند روز قیامت سختیها و دشواریها را برایش آسان می‌کند، و سپس دستور میدهد که او را وارد بهشت کنند.

(بحار الانوار، ج ۸۸، ص ۶)

حدیث ۳۴۱

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

اذا سئلت عن من لا یشهد الجماعة فقل : لا اعرفه ؛

هنگامی که از شما راجع به کسی که در نماز جماعت شرکت نمی‌کند پرسند، بگویید او را نمی‌شناسم .

(بحار الانوار، ج ۸۸، ص ۵)

حدیث ۳۴۲

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

من صلی اربعین یوما الصلوات فی جماعة لا یغوته تکبیرة الاحرام کتب له برائتان براءة من النفاق و براءة من النار ؛

کسی که چهل روز نمازهای خود را با جماعت به جا آورد، به طوری که یک تکبیرة الاحرام از او فوت نشود، برای او آزادی از آتش جهنم و آزادی از نفاق نوشته می‌شود.

(محجة البیضاء، ج ۱، ص ۲۴۴)

حدیث ۳۴۳

قال علی - علیه السلام :-

من صلى الفجر جماعة رفعت صلاته في صلاة الابرار و كتب يومئذ في وفد المتقين ؛
کسی که نماز صبح را به جماعت بخواند، نمازش در میان نیکان بالا برده می شود، و آن روز در جرگه پارسایان نوشته شود.
(دعائم الاسلام، ج ۱، ص ۱۵۳)

حدیث ۳۴۴

قال الباقر - عليه السلام - :
فضل صلاة الجماعة على صلاة الرجل فردا خمس و عشرون درجة في الجنة ؛
نماز جماعت بر نماز فردای بیست و پنج درجه بهشتی فضیلت و برتری دارد.
(وسائل الشیعه، ج ۵، ص ۳۷۱)

حدیث ۳۴۵

ان الله وعد ان يدخل الجنة ثلاثة نفور بغير حساب و يشفع كل واحد منهم في ثمانين الفاء، المؤذن و الامام، و رجل يتوضا ثم يدخل
المسجد فيصلی فی الجماعة ؛
همانا خداوند به سه گروه وعده داد، بدون حساب وارد بهشت شوند، و هر یک از این سه گروه (روز قیامت) می توانند هشتاد هزار
نفر را شفاعت کنند و آن ها عبارتند از:
۱ - مؤذن .

۲ - امام جماعت .

۳ - کسی که وضو بگیرد، سپس داخل مسجد شود و نماز را به جماعت به جا آورد.
(مستدرک الوسائل، ج ۱، ص ۴۸۸)

حدیث ۳۴۶

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله - :
ان امامك شفيعك الى الله - عز و جل - فلا تجعل شفيعك سفیها و لا فاسقا؛
همانا امام و پیشنماز تو، شفیع و واسطه تو به درگاه با عظمت الهی است، پس هرگز کسی را که فاسد و بی خرد است وسیله و
شفیع خود به درگاه الهی قرار مده .
(وسائل الشیعه، ج ۵، ص ۴۹۲)

حدیث ۳۴۷

قال الرضا - عليه السلام - :

وان كنت خلف الامام فلا تقوم في الثاني ان وجدت في الاول موضعا؛

اگر می خواهی در پشت امام جماعت قرار بگیری، تا زمانی که در صف اول جای خالی برای تو هست در صف دوم قرار نگیر.
(مستدرک الوسائل، ج ۱، ص ۴۹۰)

حدیث ۳۴۸

قال علی - علیه السلام :-

و اذا قمت فی صلاتک للناس ، فلا تكونن منفرا و لامضیعا فان فی الناس من به العلة و له الحاجة ؛
و هنگامی که به نماز جماعت برای مردم می ایستی باید نمازت نه نفرت آور و نه تزییع کننده باشد (نه آن قدر آن را طول بده که موجب تنفر مامومین شود و نه آن قدر سریع که نماز را ضایع کنی) چرا که در بین مردمی که با تو به نماز ایستاده اند، هم بیمار وجود دارد و هم افراد حاجتمند هست .
(نهج البلاغه ، نامه ۵۲)

حدیث ۳۴۹

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله :-

من صلی الخمس فی الجماعة و حافظ علی الجمعة فقد اکتال الاجر بالمکیال الاوفی و قال تعالی : ((ثم یجزیه الجزاء الاوفی)) ؛
کسی که نماز پنج وقت خود را به جماعت بخواند و به نماز جمعه حاضر شود، پس به تحقیق اجر خود را به حد کافی دریافت کرده است . سپس رسول خدا (ص) این آیه کریمه را تلاوت فرمودند: ((پس جزا داده شود بر آن ، جزای کاملتر)).
(جامع احادیث الشیعه ، ج ۶، ص ۳۸۶)

حدیث ۳۵۰

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله :-

من سمع النداء فی المسجد فخرج منه من غیر علة فهو منافق الا ان یرید الرجوع الیه ؛
کسی که بانگ نماز را در مسجد بشنود و بدون علت از آن جا خارج شود، منافق است ،مگر آن که قصد بازگشت به آن جا را داشته باشد.
(بحارالانوار، ج ۸۸، ص ۹)

حدیث ۳۵۱

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله :-

التکبیرة الاولى مع الامام خیر من الدنيا و ما فیها؛
تکبیر اول نماز را با امام جماعت گفتن بهتر است از دنیا و آن چه در آن است .
(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۴۸۸. بحارالانوار، ج ۸۸، ص ۱۵)

حدیث ۳۵۲

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله :-

اقیموا صفوفکم ، فانی اریکم من خلفی کما اریکم من قدامی و من بین یدی و لاتخالفوا فیخالف الله بین قلوبکم ؛
صفهای نماز را مرتب کنید، پس همانا من شما را از پشت سر می بینم ، همان طور شما را از جلو می بینم ، و بین صفهای خود

جدایی و فاصله نیندازید، که خدا بین قلبهای شما جدایی می اندازد.

(جامع احادیث الشیعه، ج ۶، ص ۴۶۸)

حدیث ۳۵۳

قال الصادق - علیه السلام :-

من قال بالجسم فلا تعطوه شیئا من الزکاة و لاتصلوا خلفه ؛

هر کس قائل به جسمانیت خدا باشد از زکات چیزی به او ندهید و در پشت سرش نماز نخوانید.

(من لایحضره الفقیه، ج ۱، ص ۳۷۹)

حدیث ۳۵۴

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله :-

من ادرك التکبیرة الاولى اربعین یوما فی خمس صلوات کتب له براءة من النار و براءة من النفاق ؛

کسی تکبیر اول نماز پنجگانه را در نماز جماعت چهل روز درک کند، برای او آزادی از آتش جهنم و آزادی از نفاق نوشته می شود.

(مستدرک الوسائل، ج ۱، ص ۴۸۸)

حدیث ۳۵۵

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله :-

فضل الصف الاول علی الثانی کفضلی علی امتی ؛

فضیلت صف اول بر صف دوم (نماز جماعت) مثل فضیلت من است بر امتم .

(جامع احادیث الشیعه، ج ۶، ص ۴۶۵)

حدیث ۳۵۶

قال الباقر - علیه السلام :-

ینبغی للصفوف ان تكون تامه متواصله بعضها الی بعض ، و یكون بین کل صفین قدر مسقط جسد الانسان اذا سجد؛

سزاوار است که (در نماز جماعت) صفها کامل و به هم پیوسته باشند، و میان دو صف فاصله به اندازه ای باشد که یک انسان بتواند

سجده کند و اگر در نماز جماعت فاصله دو صف جلو و عقب کمتر از این باشد، چنین نمازی، نماز کامل و درستی نیست .

(دعائم الاسلام، ج ۱، ص ۱۵۵)

حدیث ۳۵۷

قال الصادق - علیه السلام :-

ثلاثه لایصلی خلفهم : المجهول ، و الغالی و ان کان یقول بقولک ، و المجاهر بالفسق و ان کان مقتصدا؛

پشت سر سه گروه نماز نخوان (اقتداء نکن):

۱ - پشت سر شخص ناشناخته .

۲ - مرد غلو کننده ، هر چند که امامی و هم عقیده تو باشد.

۳ - شخص متظاهر به فسق و گناه ، اگر چه مردی میانه رو و معقول باشد.

(خصال صدوق ، ص ۱۵۴)

حدیث ۳۵۸

قال علی - علیه السلام :-

سدوا فرج الصفوف و من استطاع ان يتم الصف الاول او الذى يليه فليفعل ذلك فان ذلك احب الى نبيكم و اتموا الصفوف فان الله و ملائكته يصلون على الذين يتمون الصفوف ؛

صفوف نماز جماعت ، که خالی است آن را پر کنید، و هر کس که قدرت دارد بر این که صف اول را تمام کند یا پهلوی صف اول را پر کند این کار را انجام دهد پس به درستی که این کار نزد پیامبر اسلام محبوب است و تمام کنید صفهای (نماز جماعت) را ناقص نگذارید، پس به درستی که خدا و ملائکه درود می فرستند بر آنان که صفوف را تکمیل کند.

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۶، ص ۴۷۴)

حدیث ۳۵۹

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله - :

و من حافظ على الصف الاول و التكبيره الاولى لا يوذى مسلما اعطاه الله من الاجر ما يعطى المودنون فى الدنيا و الآخرة ؛ کسی که محافظت و مداومت بر صف اول و تکبیر اول نماید، و مسلمانی را اذیت نکند، خداوند به او اجرى معادل اجرى که مودن در دنیا و آخرت دریافت می کند عطا خواهد کرد.

(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۸۷)

حدیث ۳۶۰

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله - :

اذا كان العبد خلف الامام كتب الله له مائة الف الف و عشرين درجة ؛

هر گاه بنده خدا پشت امام عادل به نماز بایستد برای او صد هزار هزار و بیست درجه خداوند ثواب منظور می کند.

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۶، ص ۳۸۶)

حدیث ۳۶۱

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله - :

ان الله يستحى من عبده اذا صلى فى جماعة ثم ساله حاجة ان ينصرف حتى يقضيها؛

زمانی بنده ای نمازش را به جماعت بخواند، خداوند از او حیاء می کند، و هنگامی که از او طلب حاجت کرد، منصرف نشود ؛ مگر اینکه حاجتش را بر آورد.

(بحار الانوار، ج ۸۸، ص ۴)

حدیث ۳۶۲

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

خير صفوف الصلاة المقدم ، و لو يعلم الناس ما فى الصف الاول لم يصل اليه احد الا باستهام ؛
بهترین صفوف نماز جماعت صف اول است ، اگر مردم می فهمیدند صف اول چقدر فضیلت دارد ، (همه مردم در صف اول شرکت می کردند) و در نتیجه با قید قرعه در صف اول نماز می خواندند.
(بحار الانوار، ج ۸۸، ص ۱۸)

حدیث ۳۶۳

قال الرضا - عليه السلام -:

و لاتصلى خلف فاجر و لا يقتدى الا باهل الولاية ؛
پشت سر آدم فاجر نماز نخوان ، اقتدافقط بر شخص اهل ولایت اهل بیت عصمت و طهارت جایز است .
(تحف العقول ، ص ۳۰۸)

حدیث ۳۶۴

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

فما من مؤ من مشى الى الجماعة الا خلف الله عليه احوال يوم القيامة ، ثم يامر به الى الجنة ؛
پس مؤ منی نیست که در راه نماز جماعت قدم بردارد مگر این که خداوند تبارک و تعالی ترس و هراس روز قیامت را برای او سبک می گیرد، سپس او را امر می کند به ورود به بهشت .
(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۷۲)

حدیث ۳۶۵

قال الرضا - عليه السلام -:

فضل الجماعة على الفرد بكل ركعة الفاركة ؛
فضیلت نماز جماعت بر نماز فردی هر یک رکعت برابر با دو هزار رکعت است .
(بحار الانوار، ج ۸۸، ص ۴)

حدیث ۳۶۶

قال على - عليه السلام -:

افضل الصفوف اولها و هو صف الملائكة و افضل المقدم ميا من الامام ؛
بهترین صفهای نماز جماعت ، صف اول است ، و آن صف ملائکه است و بهترین جای صف اول سمت راست امام است .
(بحار الانوار، ج ۸۸، ص ۱۸)

حدیث ۳۶۷

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

اما الجماعة صفوف امتي كصفوف الملائكة و الركعة في الجماعة اربع و عشرون ركعة ، كل ركعة احب الى الله - عز و جل - من عبادة اربعين سنة ؛

اما نماز جماعت، به درستی که صفوف امت من ، مثل صفوف ملائکه است و یک رکعت نماز در جماعت بیست و چهار رکعت به حساب می آید، که هر رکعتی محبوبتر است نزد خدا از عبادت چهل سال .
(وسائل الشیعه ، ج ۵ ، ص ۳۷۲)

حدیث ۳۶۸

عن رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

و ما منكم من احد يخرج من بيته متطهرا فيصلى الصلوة في الجماعة مع المسلمين ثم يقعد ينتظر صلوة الاخرى الا و الملائكة تقول : اللهم اغفر له ، اللهم ارحمه ؛

وقتی شما از خانه خارج می شوید، با طهارت باشید، و شرکت در جماعت با مسلمین بکنید، و انتظار نماز باشید، در این صورت ملائکه برای شما دعا می کنند، خدایا او را بیامرزد، خدایا بر او رحم کن .
(جامع احادیث ، ج ۶ ، ص ۳۸۷)

حدیث ۳۶۹

قال الصادق - عليه السلام -:

من صلى عن يمين الامام اربعين يوما دخل الجنة ؛

کسی که سمت راست امام جماعت چهل روز نماز بخواند وارد بهشت می شود.
(جامع احادیث ، ج ۶ ، ص ۴۶۵)

حدیث ۳۷۰

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

من اتى الجماعة ايمانا و احتسابا استانف العمل ؛

کسی که در نماز جماعت با ایمان و قصد پاک و خشنودی خدا داخل شود، اعمال خود را از سر گیرد. (کنایه از این است که گناهان گذشته اش بخشیده می شود).
(ثواب الاعمال ، ص ۸۷)

حدیث ۳۷۱

قال الباقر - عليه السلام -:

لا صلاة لمن لا يشهد الصلاة من جيران المسجد الامريض او مشغول ؛

کسی که همسایه مسجد است و به نماز (جماعت) حاضر نمی شود نمازش کامل نیست، مگر مریض باشد یا عذر موجهی داشته باشد.

(وسائل الشیعه، ج ۵، ص ۳۷۵)

حدیث ۳۷۲

قال الصادق - علیه السلام -:

رفع الی امیر المؤمنین - علیه السلام - بالكوفه ان قوما من جیران المسجد لایشهدون الصلاة جماعة فی المسجد فقال: لیحضرن معنا صلاتنا جماعة او لیتحولن و لایجاورونا و لانجاورهم؛

به حضرت علی (ع) خبر دادند که در کوفه قومی هستند در همسایگی مسجد، که به جماعت مسلمین در مسجد حاضر نمی گردند امام فرمودند: باید به جماعت ما و نماز با ما در مسجد حاضر شوند، و گرنه باید کوچ کنند و از همسایگی مسجد دور شوند و با ما همسایه نباشند و ما نیز با آنان مجاور نباشیم.

(بحار الانوار، ج ۸۸، ص ۱۳)

حدیث ۳۷۳

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

سوا صفوفکم فان تسویة الصف تمام الصلاة؛

صفهای نماز جماعت، را مساوی کنید، پس همانا که مساوی کردن صفها، کامل کننده نماز است.

(بحار الانوار، ج ۸۸، ص ۲۰)

حدیث ۳۷۴

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

و من مشی الی مسجد یطلب فیہ الجماعة کان له بكل خطوة سبعون الف حسنة، و یرفع له من الدرجات مثل ذلك، فان مات و هو علی ذلك و کل الله به سبعین الف ملک یعودونه فی قبره و یبشرونه و یونسونه فی وحدته و یتغفرون له حتی یبعث؛

کسی که به قصد شرکت در نماز جماعت به سوی مسجد گام بر می دارد، خداوند متعال در مقابل هر گامی که بر می دارد، هفتاد هزار حسنه به او پاداش می دهد و به همین میزان نیز درجات وی بالا خواهد رفت و اگر در چنین حالی بمیرد، خداوند متعال هفتاد هزار فرشته را مامور می نماید تا در قبر به دیدار او رفته، وی را بشارت دهند و در تنهایی قبر انیس او باشند و تا روز قیامت برایش طلب آمرزش کنند.

(وسائل الشیعه، ج ۵، ص ۳۷۲)

حدیث ۳۷۵

عن جعفر بن محمد عن ابائه - علیهم السلام -:

وفی وصیة النبی - صلی الله علیه وآله - لعلی - علیه السلام - قال ثلاث درجات منها المشی باللیل و النهار الی الجماعات؛

رسول خدا (ص) در وصیتی به علی (ع) فرمودند: سه چیز موجب درجه و قرب به خداست یکی از آن سه چیز، روز و شب به

طرف نماز جماعت قدم برداشتن است .

(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۷۲)

حدیث ۳۷۶

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

فضل میامن الصفوف علی میاسرها کفضل صلوٰۃ الجماعة علی صلوٰۃ الفرد؛

فضیلت سمت راست بر سمت چپ ، صفهای جماعت همانند فضیلت نماز جماعت است بر نماز فردی .

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۶، ص ۴۶۵)

حدیث ۳۷۷

قال الصادق - علیه السلام :-

ان الصلاة فی الجماعة تفضل علی صلاة الفرد ثلاث و عشرين درجه تكون خمسا و عشرين صلاة ؛

(دو رکعت) نماز جماعت فضیلت دارد بر نماز فردی به بیست و سه درجه و بیست و پنج نماز محسوب می شود.

(ثواب الاعمال ، ص ۸۷)

حدیث ۳۷۸

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

الصلاة جماعة و لو علی راس زج اذا سئلت عن لا یشهد الجماعة فقل : لا اعرفه ؛

نماز باید به صورت جماعت خوانده شود، ولو بر نوک تیز پیکان باشد، زمانی که از شما سؤال شد در مورد کسی که به جماعت

حاضر نمی شود، بگویید او را نمی شناسیم .

حدیث ۳۷۹

قال الصادق - علیه السلام :-

ینبغی للامام ان یکون صلاته صلاة اضعف من خلفه ؛

بر امام جماعت شایسته است که نمازش بر اساس نماز ضعیفترین مامومین خود باشد (نماز را در حال نماز جماعت طولانی نکند).

(من لایحضره الفقیه ، ص ۳۸۱)

حدیث ۳۸۰

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

لا صلاة لمن لا یصلی فی المسجد مع المسلمین الا من علته و لاغیبه لمن صلی فی بینه و رغب عن جماعتنا و من رغب عن جماعة

المسلمین سقطت عدالته و وجب هجرانه ؛

کسی که بدون عذر موجهی با مسلمین در مسجد نماز جماعت نمی خواند نمازش کامل نیست ، و کسی که در منزلش نماز می

خواند و نسبت به جماعت مسلمین بی توجه است غیبتش جایز است و کسی که نسبت به جماعت مسلمین بی توجه است از عدالت

ساقط است و واجب است دوری کردن از او.

(وسائل الشیعه، ج ۵، ص ۳۹۴)

حدیث ۳۸۱

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

صلاة الجماعة افضل من صلاة الفرد بخمس و عشرين درجة؛

یک نماز که به جماعت برگزار گردد، برتری و فضیلت دارد بر بیست و پنج نماز فرادی.

(وسائل الشیعه، ج ۵، ص ۳۷۴)

حدیث ۳۸۲

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

و من لزم جماعة المسلمين حرمت علیهم غیبتة و ثبتت عدالته؛

کسی که بر نماز جماعت مداومت داشته باشد، غیبت او بر مسلمانان حرام و عدالتش ثابت می شود.

(وسائل الشیعه، ج ۵، ص ۳۹۴)

حدیث ۳۸۳

قال الصادق - علیه السلام :-

و من صلی فی بیته جماعة رغبة عن المساجد فلا صلاة له و لمن صلی معه الا من علة تمنع من المسجد؛

و هر کس از روی بی میلی به مساجد در خانه اش هرچند نماز جماعت بخواند برای او نمازی نخواهد بود و حتی برای کسانی که با

او نماز خوانده اند، مگر آن که واقعا علتی مانع از حضور در مسجد بوده باشد.

(امالی طوسی، ج ۲، ص ۳۰۷)

حدیث ۳۸۴

قال الصادق - علیه السلام :-

صلی رسول الله - صلی الله علیه وآله - الفجر فلما انصرف اقبل بوجهه علی اصحابه فسال عن اناس هل حضروا؟ فقالوا: لا یارسول الله

، فقال اغیب هم؟ فقال: اما انه لیس من صلاة اشد علی المنافقین من هذه الصلاة و العشاء؛

رسول خدا (ص) روزی پس از ادای نماز صبح در مسجد رو به اصحاب کرده و از حال مردی که نامشان را یک به یک برد پرسید

که آیا اینان به جماعت حاضر شده اند؟ اصحاب عرض کردند: نه یا رسول الله. حضرت با تعجب پرسید آیا غایبند؟ بعد

فرمودند: به راستی که هیچ نمازی بر منافقان از این نماز (صبح) و نماز عشاء دشوارتر نخواهد بود.

(وسائل الشیعه، ج ۵، ص ۳۷۸. ثواب الاعمال، ص ۲۷۵)

حدیث ۳۸۵

قال الرضا - علیه السلام :-

الصلوة فی جماعة افضل ؛

نماز به صورت جماعت با فضیلت ترین است .

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴ ، ص ۴۵۰)

حدیث ۳۸۶

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

یا ایها الذین اقیموا صفوفکم و امسحوا بمناکبکم لئلا یتکون فیکم خلل ، و لا تخالفوا فیخالف الله بین قلوبکم الا و انی اراکم من خلفی ؛

رسول خدا (ص) خطاب به جمعیتی فرمود: ای مردم صفهای (نماز جماعت) را منظم و مساوی کنید و دوش به دوش بایستید تا فاصله و جدایی میان شما نیفتد و نامرتب نباشید که خداوند دلهای شما را از یکدیگر دور گرداند و بداند که من شما را از پشت سر می بینم که چگونه نظم را در صفهای جماعت برقرار می کنید.

(ثواب الاعمال ، ص ۵۲۰)

حدیث ۳۸۷

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

لاصلوة لمن لم یصل فی المسجد مع المسلمین الا من عله ؛

کسی که بدون عذری در جماعت مسلمانها در مسجد شرکت نکند، نمازش پذیرفته نیست .

(وسائل الشیعه ج ۳ ، ص ۳۷۷)

حدیث ۳۸۸

قال الصادق - علیه السلام :-

من خلع جماعة المسلمین قدر شبر، خلع ربقه الايمان من عنقه ؛

کسی که به اندازه یک وجب از جماعت مسلمانان (عملا) دوری کند، ریسمان ایمان را از گردنش درآورده و به دور افکنده است .

(بحار الانوار، ج ۸۸ ، ص ۱۳)

حدیث ۳۸۹

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

انی لاکون فی الصلوة فاسمع بکاء الصبی فاحفف مخافة ان اشق علی امه ؛

من گاهی در حال نماز که هستم صدای گریه کودکی را می شنوم و نماز را سبک و کوتاه می کنم ، چرا که می ترسم مادرش را به رنج افکنم .

(کنز العمال ، ج ۷ ، ص ۶۰۱ ، حدیث ۲۰۴۵۵)

حدیث ۳۹۰

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
 الصلاة جماعة ولو على رءس زوج ؛
 در نماز جماعت شرکت نمایید، گرچه آن را بر سر آهن نوک نیزه و انجام دهید (یعنی هر قدر سخت و دشوار باشد، از حضور در جماعت دریغ نکنید).
 (بحار الانوار، ج ۸۸، ص ۴)

حدیث ۳۹۱

قال الباقر - عليه السلام -:
 من ترك الجماعة رغبة عنها و عن جماعة المسلمين من غير علة فلا صلاة له ؛
 کسی که از روی بی میلی، بدون عذر و علت نماز جماعت را که اجتماع مسلمانان است ترک کند، نمازی برای او نیست .
 (امالی شیخ صدوق، ص ۲۹۰)

حدیث ۳۹۲

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
 من صلى اربعين يوما جماعة يدرك التكبير الاولی ، كتب له براتان براءة من النار و براءة من النفاق ؛
 کسی که نماز خود را با جماعت و با درک تکبیر اول نماز، چهل روز انجام دهد، خداوند دو براءة را برای او مقرر می سازد:
 ۱ - براءة از آتش دوزخ .
 ۲ - براءة از نفاق .
 (بحار الانوار، ج ۸۸، ص ۴)

حدیث ۳۹۳

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
 صلاة الرجل في جماعة خير من صلاته في بيته اربعين سنة . قيل : يا رسول الله ! صلوة يوم ؟ فقال : صلوة واحدة ؛
 نماز خواندن انسان در جماعت بهتر است از نمازی که چهل سال در خانه خوانده شود. عرض کردند: یا رسول الله ! نماز یک روز؟
 حضرت فرمودند: بلکه یک نماز.
 (وسائل الشیعه، ج ۵، ص ۳۷۴)

حدیث ۳۹۴

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
 لان اصلي الصبح في جماعة احب الي من ان اصلي ليلتي حتى اصبح ؛
 اگر نماز صبح را به جماعت بخوانم، در نظرم محبوبتر از عبادت و شب زنده داری تا صبح است .

(کنز العمال، ج ۸، حدیث ۲۲۷۹۲)

حدیث ۳۹۵

قال الصادق - علیه السلام -:

ان قوما جلسوا عن حضور الجماعة فهم رسول الله - صلى الله عليه وآله - ان يشعل النار في دورهم حتى خرجوا و حضروا الجماعة مع المسلمين؛

عده ای در هنگام وقت نماز جماعت می نشستند (و به نماز جماعت حاضر نمی شدند) پیامبر اسلام تصمیم گرفت که خانه های آنها را آتش بزند تا از منازلشان بیرون آمده و در جماعت مسلمین حاضر شوند.

(بحار الانوار، ج ۸۸، ص ۱۶)

حدیث ۳۹۶

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

امام القوم وافدهم فقدموا في صلاتكم افضلکم؛

امام جماعت هر جمعی نماینده آن در پیشگاه خداوند می باشد، پس برای امامت جماعت خود بهترینها را برگزینید.

(بحار الانوار، ج ۸۸، ص ۱۰۹)

حدیث ۳۹۷

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

اذا سمعت الاذان فات ولو حبوا؛

هنگامی که اذان نماز را شنیدی، هر چه سریعتر به مسجد بیا، گرچه سینه خیز باشد.

(کنز العمال، ج ۷، ص ۵۴۸)

حدیث ۳۹۸

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

ان الله و ملائکته يصلون على الذين يصلون الصفوف الاول؛

به حقیقت خداوند و فرشتگانش بر کسانی که صفهای اول نماز جماعت را به هم پیوند می دهند، درود می فرستند.

(کنز العمال، ج ۲، ص ۶۲۳)

حدیث ۳۹۹

قال الصادق - علیه السلام -:

الصلاة خلف العالم بالف رکعة؛

نماز در پشت سر یک عالم برابر هزار رکعت است.

(بحار الانوار، ج ۸۸، ص ۵)

حدیث ۴۰۰

قال ابوالحسن موسی بن جعفر - علیه السلام :-
ان الصلوة فی الصف الاول کالجهد فی سبیل الله - عز و جل - ؛
نماز خواندن در صف اول ، مانند جهاد در راه خداست .
(وسائل الشیعه ، ج ۵ ، ص ۳۸۷)

حدیث ۴۰۱

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله - :
من صلی خلف عالم فکانما صلی خلف رسول الله ؛
کسی که پشت سر عالم نماز به جا آورد، مانند کسی است که پشت سر پیامبر خدا نماز خوانده است .
(بحار الانوار، ج ۸۸ ، ص ۱۱۹)

حدیث ۴۰۲

قال الصادق - علیه السلام :-
من صلی خمس صلوات فی الیوم و اللیلة فی جماعة فظنوا به خیرا و اجیروا شهادته ؛
هر که پنج نماز شبانه روز را به جماعت می خواند به او خوش گمان باشید و گواهی اش را بپذیرید .
(بحار الانوار، ج ۸۸ ، ص ۸ . وسائل الشیعه ، ج ۵ ، ص ۳۷۱)

حدیث ۴۰۳

عن الرضا - علیه السلام :-
انما جعلت الجماعة لثلا یكون الاخلاص و التوحید و الاسلام و العبادة لله الا ظاهرا مکشوفاً مشهوراً؛
نماز جماعت قرار داده شده است ، تا اخلاص و یگانگی و اسلام و عبادت برای خداوند آشکار، باز و ظاهر باشد .
(وسائل الشیعه ، ج ۵ ، ص ۳۷۲ . بحار الانوار، ج ۸۸ ، ص ۱۲)

حدیث ۴۰۴

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله - :
سیاتی علی الناس زمان یترکون الاذان علی ضعفائهم ؛
زمانی خواهد آمد که اذان را تحقیر کرده و آن را به افراد ناتوان می سپرند .
(کنز العمال ، ج ۷ ، ص ۶۹۰)

حدیث ۴۰۵

قال الصادق - علیه السلام :-

ان بلالا كان عبد صالحا، فقال: لا اؤذن لاحد بعد رسول الله - صلى الله عليه وآله - ؛
همانا که بلال بنده ای شایسته بود و گفت: من برای احدی بعد از رسول خدا (ص) اذان نمی گویم .
(من لایحضره الفقیه ، ج ۱، ص ۲۸۶)

حدیث ۴۰۶

قال الباقر - عليه السلام - :
كان رسول الله - صلى الله عليه وآله - اذا سمع المؤذن يؤذن قال مثل ما يقوله في كل شيء ؛
رسول خدا (ص) وقتی صدای اذان مؤذن را می شنید، و آن جملات را تکرار می کرد.
(الكافي ، ج ۳، ص ۳۱۰، ج ۲۹)

حدیث ۴۰۷

قال علي - عليه السلام - :
اجابة المؤذن يزيد في الرزق ؛
اجابت دعوت اذان گو، سبب افزایش روزی می شود.
(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۱۷۷)

حدیث ۴۰۸

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله - :
اذا تغولت لكم الغيلان فاذنوا باذان لصلوة ؛
هرگاه غول زده شدید (یعنی در بیابان وحشت زده شدید و پنداشتید که غول بیابانی سر راه شما را خواهد گرفت) اذان بگویید.
(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۱۶۹)

حدیث ۴۰۹

قال الصادق - عليه السلام - :
من لم يأكل اللحم اربعين يوما ساء خلقه و من ساء خلقه فاذنوا في اذنه ؛
کسی تا چهل روز گوشت نخورد بد اخلاق می شود، وقتی که بد اخلاق شد در گوش او اذان بگویید.
(من لایحضره الفقیه ، ج ۱، ص ۲۹۶)

حدیث ۴۱۰

قال الصادق - عليه السلام - :
يجزى في السفر اقامة بغير اذان ؛
در سفر فقط اقامه (برای نماز) کفایت می کند.
(من لایحضره الفقیه ، ج ۱، ص ۲۹۱)

حدیث ۴۱۱

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
 من ولدله مولود فليؤذن في اذنه اليمنى ، و ليقم في اليسرى ، فان ذلك عصمه من الشيطان ؛
 کسی که فرزندی به او داده شد (به دنیا آمد) در گوش راستش اذان و در گوش چپش اقامه بگوید، زیرا این عمل ، نوزاد را از شر
 شیطان حفظ می نماید.
 (بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۱۶۲)

حدیث ۴۱۲

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
 و لاتتخذن موذنا ياخذ على اذانه اجرا؛
 اذان گویی را که برای اذان گفتن مزد می گیرد، انتخاب نکن .
 (من لايحضره الفقيه ، ج ۱، ص ۲۸۶)

حدیث ۴۱۳

قال على - عليه السلام -:
 اغتتموا الدعاء عند اربع : عند قرائة القران و عند الاذان و عند نزول الغيث و عند التقاء الصفيين للشهادة ؛
 در چهار زمان دعا را غنیمت شمارید:
 ۱ - هنگام قرائت قرآن .
 ۲ - هنگام اذان .
 ۳ - هنگام نزول باران .
 ۴ - هنگام رو به رو شدن دو لشکر مؤمنین و کفار برای جنگ .
 (وسائل الشیعه ، ج ۴، ص ۱۱۱۴)

حدیث ۴۱۴

قال الرضا - عليه السلام -:
 يؤذن الرجل و هو جالس و يؤذن و هو راكب ؛
 شخص اذان گو چه نشسته و چه سواره اذان می گوید.
 (من لايحضره الفقيه ، ج ۱، ص ۲۸۵)

حدیث ۴۱۵

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
 لو علم الناس ما في النداء و الصف الاول الاستهموا عليه ؛

اگر مردم می دانستند چه فضیلتی دارد اذان گفتن و شرکت در صف اول جماعت ، هر آینه برای این کار قرعه کشی می کردند.
(بحارالانوار، ج ۸۸، ص ۲۰۰)

حدیث ۴۱۶

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-
ان الشيطان اذا سمع النداء هرب ؛
به درستی که شیطان وقتی صدای اذان را شنید فرار می کند.
(کنز العمال ، حدیث ۲۰۹۵۱)

حدیث ۴۱۷

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-
اجابة المؤمن كفارة الذنوب ؛
اجابت اذان مؤذن ، كفارة گناهان است .
(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۲۲۷)

حدیث ۴۱۸

قال الباقر - علیه السلام :-
من اذن سبع سنين محتسبا جاء يوم القيامة ولا ذنب له ؛
هر کس هفت سال برای خدا اذان بگوید، روز رستاخیز بدون گناه وارد محشر می شود.
(ثواب الاعمال ، ص ۸۳. من لایحضره الفقیه ، ج ۱، ص ۲۸۸. وسائل الشیعه ، ج ۴، ص ۶۱۳)

حدیث ۴۱۹

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-
يحشر المؤمنون من امتي مع النبيين و الصديقين و الشهداء ؛
اذان گویان ، از امت من با پیامبران و راستگویان و شهیدان محشر می شوند.
(مستدرک الوسائل ، ج ۴، ص ۲۳)

حدیث ۴۲۰

قال الصادق - علیه السلام :-
لما هبط جبرئيل بالاذان على رسول الله كان راسه في حجر علي عليه السلام فاذن جبرئيل و اقام فلما انتبه رسول الله - صلی الله علیه وآله
قال :- يا علي سمعت ؟ قال : نعم قال : حفظت ؟ قال نعم قال ادع لي بلالا تعلمه فدعاه علي - علیه السلام - بلالا فعلمه ؛
هنگامی که جبرئیل اذان را آورد سر پیامبر (ص) بر دامان علی (ع) بود، جبرئیل اذان و اقامه را به پیامبر (ص) تعلیم داد، هنگامی
که پیامبر (ص) سر خود را برداشت ، از علی (ع) سؤال کرد آیا صدای اذان جبرئیل را شنیدی ؟ عرض کرد: آری . پیامبر (ص)

بار دیگر پرسید: آیا آن را به خاطر سپردی؟ گفت: آری. پیامبر (ص) فرمود: بلال را (که صدای رسایی داشت) حاضر کن و اذان و اقامه را به او تعلیم ده علی (ع) بلال را حاضر کرد و اذان را به او تعلیم داد.
(وسائل الشیعه، ج ۴، ص ۶۱۲)

حدیث ۴۲۱

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
یحشر بلال علی ناقه من نوق الجنه یوذن ((اشهد ان لا اله الا الله و ان محمدا رسول الله - صلی الله علیه وآله -)) فاذا نادى کسی حله من حلال الجنه؛
بلال حبشی در قیامت سوار بر شتری از شترهای بهشت است. و دو جمله اذان ((اشهد ان لا اله الا الله و ان محمدا رسول الله)) (گواهی به یکتایی خدا و رسالت محمد) می گوید، پس از اذان گفتن خداوند لباس زیبایی از زیورهای بهشتی بر پیکر او می پوشاند.
(وسائل الشیعه، ج ۴، ص ۶۱۷. بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۱۱۶)

حدیث ۴۲۲

قال الصادق - علیه السلام -:
یا زراره! تفتح الاذان بربع تکبیرات و تختمه بتکبیرتین و تهلیلتین؛
ای زراره! اذان را با چهار تکبیر شروع می شود و با دو تکبیر و دو تهلیل (لا اله الا الله) تمام می شود.
(الکافی، ج ۳، ص ۳۰۵. باب اذان، ح ۵)

حدیث ۴۲۳

قال الصادق - علیه السلام -:
من صلی باذان و اقامه صلی خلفه صفان من الملائکه و من صلی باقامه بغیر اذان صلی خلفه صف واحد، قلت له و کم مقدار کل صف، قال اقله ما بین المشرق و المغرب و اکثره ما بین السماء و الارض؛
کسی که با اذان و اقامه نماز بخواند. دو صف از ملائکه در پشت سرش نماز می خواند و کسی که بدون اذان و فقط با اقامه نماز بخواند یک صف از ملائکه با او نماز می خواند. راوی سؤال می کند: مقدار هر صفی چقدر است؟ می فرماید: اقلش ما بین مشرق و مغرب و اکثرش ما بین زمین و آسمان است.
(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۲۴۸)

حدیث ۴۲۴

قال الصادق - علیه السلام -:
من السنه الجلسه بین الاذان و الاقامه؛
نشستن بین اذان و اقامه سنت مستحب است.
(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۱۵۵)

حدیث ۴۲۵

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

اعطاني الله - عز و جل - فاتحة الكتاب و الاذان و الجماعة في المسجد و يوم الجمعة ؛

خداوند عز و جل چهار چیز را به من عطا فرموده است : ۱ - سوره حمد، ۲- اذان ، ۳ - نماز جماعت در مسجد، ۴ - روز جمعه .

(الخصال ، ج ۲، ص ۹)

حدیث ۴۲۶

قال علي - عليه السلام -:

يستقبل الموزن القبلة في الاذان و الاقامة ؛

اذان گو هنگام اذان گفتن به سمت قبله باشد.

(بحار الانوار، ج ۸۴ ص ۱۵۷)

حدیث ۴۲۷

قال علي - عليه السلام -:

و لا يؤذن لصلاة يدخل وقتها ؛

هنگامی که وقت نماز داخل شد، اذان بگویند.

(بحار الانوار، ج ۸۴ ص ۱۶۰)

حدیث ۴۲۸

قال علي - عليه السلام -:

ليؤذن لكم افصحكم ليومكم افقهمكم ؛

فصیح ترین شما اذان بگویند و فقیه ترین شما امامت کند.

(بحار الانوار، ج ۸۴ ص ۱۶۱)

حدیث ۴۲۹

قال الباقر - عليه السلام -:

لاتدعن ذكر الله على كل حال ، و لو سمعت المنادى ينادى بالاذان و انت على الخلاء فاذا ذكر الله عز و جل و قل كما يقول المؤمن ؛

خداوند را در هیچ حالی ترک مکن ، و چنانچه شنیدی که مؤذن اذان می گوید و تو در بیت الخلا هستی ، خدا را یاد کن و همان

را که مؤذن می گوید بگو.

(محجة البيضاء، ج ۱، ص ۳۳۸)

حدیث ۴۳۰

قال الصادق - عليه السلام :-

الاذان ترتیل و الاقامة حذر؛

اذان را به صورت ترتیل ، و اقامه را به صورت بییم و اندوه بخوانید.

(الکافی ، ج ۳ ، ص ۳۰۹)

حدیث ۴۳۱

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله :-

ان المودن فی سبیل الله مادام فی اذانه کشهد یتقلب فی دمه و یشهد له بذلك کل رطب او یابس بلغ صوته و اذا مات ما تعرضته هوام الارض فی قبره ؛

مودن تا وقتی که اذان می گوید مثل شهیدی است که در خونش غوطه ور است و هر تر و خشکی که صدای او را می شنوند گواهی می دهد و آن گاه که بمیرد حیوانات زمینی در قبر با بدن او کاری ندارند.

(مستدرک الوسائل ، ص ۲۴۱)

حدیث ۴۳۲

قال الباقر - عليه السلام :-

الاذان و الاقامة خمسة و ثلاثون حرفا، فعد ذلك بيده واحدا واحدا الاذان ثمانية عشر حرفا و الاقامة سبعة عشر حرفا؛

اذان و اقامه ، مجموعا ۳۵ جمله است ، و با دست خود یک به یک آنها شمرده شود، اذان ۱۸ جمله و اقامه ۱۷ جمله دارد.

(الکافی ، ج ۳ ، ص ۳۰۵ . باب اذان ، ح ۳)

حدیث ۴۳۳

قال النبي - صلى الله عليه وآله :-

الا و ان المودن اذا قال ((اشهد ان لا اله الا الله)) صلى عليه تسعون الف ملك و استغفروا له و كان يوم القيامة في ظل العرش حتى يفرغ الله من حساب الخلائق ؛

آگاه باشید مودن وقتی ((اشهد ان لا اله الا الله)) را گفت ، نود هزار فرشته بر او درود می فرستند و طلب آمرزش می کنند در روز قیامت در سایه عرش خدا خواهد بود تا وقتی که خداوند از حساب انسانها فارغ شود.

(بحار الانوار، ج ۸۱ ، ص ۱۳۰)

حدیث ۴۳۴

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله :-

من سمع الاذان فاجاب كان عند الله من السعداء؛

کسی صدای اذان را شنید به آن روی آورد، پیش خداوند می باشد از سعادتمندان .

(بحار الانوار، ج ۸۴ ، ص ۱۵۵)

حدیث ۴۳۵

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله - :
 اذا سمعت الاذان فات ولو حبوا؛
 هنگامی که اذان نماز را شنیدی هر چه سریعتر به مسجد بیا، گرچه سینه خیز باشد.
 (کنز العمال، ج ۷، ص ۵۲۸)

حدیث ۴۳۶

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله - :
 رجل فی ارض قفر فیوذن ثم یقیم ثم یصلی ، فیقول ربك للملائكة انظروا الی عبدی یصلی و لا یراه احد غیری فینزل سبعون الف
 ملك یصلون و راءه و یتستغفرون له الی الغد من ذلك الیوم ؛
 مردی که در میان بیابانی اذان و اقامه بگوید و نماز به پا دارد، پروردگار به فرشتگان می فرماید: به بنده ام بنگرید! نماز می خواند
 در حالی که کسی او را نمی بیند، آن گاه هفتاد هزار ملک نازل می گردد و دنبال او نماز می گزارند و تا فردا برای او آمرزش می
 طلبند.
 (مکارم الاخلاق، ص ۴۶۵)

حدیث ۴۳۷

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله - :
 ثلاثة لو تعلم امتی ما فیها لضربت علیها بالسهم : الاذان و الغدو الی الجمعة ، و الصف الاول ؛
 سه کار است که اگر امت من پاداش عظیم آن را درک می کردند، برای به دست آوردن آن، ازدحام و قرعه کشی می نمودند:
 ۱- اذان گفتن .
 ۲- تسریع در رفتن برای نماز جمعه .
 ۳- در صف اول نماز جمعه و جماعت قرار گرفتن .
 (بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۱۵۶)

حدیث ۴۳۸

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله - :
 یا اباذر! اذا كان العبد فی ارض قفر فتوضا او تیمم ثم اذن و اقام و صلی امر الله - عز و جل - الملائكة فصفوا خلفه صفا لا یری طرفاه
 یرکعون برکوعه و یسجدون بسجوده و یؤمنون علی دعائه ؛
 ای ابوذر! هر گاه بنده ای در بیابانی تنها باشد و وضو بسازد یا تیمم کند، سپس اذان و اقامه بگوید و نماز بخواند، خدا فرشتگان را
 امر کند که پشت سر او صفی تشکیل دهند که دو طرف آن دیده نشود و به نماز او اقتداء نمایند و به دعای او آمین گویند.
 (وسائل الشیعه، ج ۴، ص ۶۲۱. مکارم الاخلاق، ص ۴۶۶)

حدیث ۴۳۹

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

المؤذنون امناء المؤمنین علی صلاتهم و صومهم و لحومهم و دمائهم ؛
اذان گویان امانتداران مومنان در نماز و روزه و گوشت و خون آنها هستند.
(وسائل الشیعه ، ج ۴ ، ص ۶۱۹ . بحار الانوار ، ج ۸۱ ، ص ۱۲۴)

حدیث ۴۴۰

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

من اقام و لم یؤذن لم یصل معه الا ملكاه اللذان معه ؛
هر کس برای نماز تنها اقامه بگوید و اذان نگوید، به او جز آن دو ملک که با وی هستند اقتدا نمایند.
(مکارم الاخلاق ، ص ۴۶۶)

حدیث ۴۴۱

قال الصادق - علیه السلام -:

اطول الناس اعناقاً یوم القیامه المؤذنون ؛
بلندترین گردن (مقام اذان گوها) در روز قیامت اذان گویان هستند.
(ثواب الاعمال ، ص ۱۹)

حدیث ۴۴۲

قال الصادق - علیه السلام -:

من السنه اذا اذن الرجل ان یضع اصبعیه فی اذنیه ؛
آداب اذان آن است که مؤذن دو انگشتش را هنگام اذان گفتن بر دو گوشش بگذارد.
(من لایحضره الفقیه ، ج ۱ ، ص ۱۸۴)

حدیث ۴۴۳

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

من اذن اربعین عاما محتسبا بعثه الله - عز و جل - یوم القیامه و له عمل اربعین صدیقاً عملاً مبروراً متقبلاً ؛
کسی که چهل سال برای خدا اذان بگوید، خداوند او را در روز قیامت به گونه ای محشور می کند که دارای اعمال نیک و پذیرفته شده چهل انسان خالص و راستین است .
(بحار الانوار ، ج ۸۴ ، ص ۱۲۵ . وسائل الشیعه ، ج ۴ ، ص ۶۱۵)

حدیث ۴۴۴

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

من اذن عشرين عاما، بعثه الله - عز و جل - يوم القيامة و له من النور مثل زنة السماء ؛
کسی که بیست سال اذان بگوید، خداوند متعال او را در روز قیامت به گونه ای محشور می کند که دارای نوری همانند وزن
آسمان باشد.

(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۱۲۴)

حدیث ۴۴۵

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

من اذن عشر سنين اسكنه الله - عز و جل - مع ابراهيم - عليه السلام - في قبته او في درجته ؛
کسی که ده سال اذان بگوید، خداوند او را در بهشت ، در بارگاه و یا در مقام حضرت ابراهیم (ع) ساکن می کند.

(بحار الانوار، ج ۸۱، ص ۱۲۴)

حدیث ۴۴۶

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

من اذن سنة واحدة بعثه الله - عز و جل - يوم القيامة و قد غفرت ذنوبه كلها بالغه ما بلغت ، و لو كانت مثل زنة جبل احد ؛
کسی که یک سال اذان بگوید، خداوند عز و جل روز قیامت او را مبعوث می کند، در حالی که تمامی گناهانش هر اندازه هم که
باشد بخشوده می شود، گرچه به سنگینی کوه احد باشد.

(بحار الانوار، ج ۸۱، ص ۱۲۴)

حدیث ۴۴۷

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

من اذن في سبيل الله صلوة واحدة ايمانا و احتسابا تقربا الى الله - عز و جل - غفر الله له ما سلف من ذنوبه ، و من عليه بالعصمة فيما
بقي من عمره ، و جمع بينه و بين الشهداء في الجنة ؛

کسی که برای خدا اذان یک نماز را از روی ایمان و اخلاص و تقرب به درگاه خداوند بگوید، خدا گناهان گذشته او را ببخشد و
بر او منت نهد که بقیه عمرش در عصمت الهی باشد و در بهشت او را در یک جا همنشین شهیدان نماید.

(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۱۲۵)

حدیث ۴۴۸

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

الدعاء بين الاذان و الاقامة لا يرد ؛

دعای بین اذان و اقامه رد نمی شود.

(شهاب الاخبار، ص ۴۴)

حدیث ۴۴۹

قال علی - علیه السلام :-

من صلی باذان و اقامه صلی خلفه صف من الملائكة لا یری طرفاه و من صلی باقامه صلی خلفه ملک ؛ هر کس که نماز خود را با اذان و اقامه بخواند، صفی از فرشتگان پشت سر او به نماز می ایستد که دو طرف آن صف دیده نمی شود و هر کس نماز خود را با اقامه تنها بخواند، یک فرشته پشت سر او نماز می گزارد.
(ثواب الاعمال ، ص ۵۸)

حدیث ۴۵۰

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

إذا كان يوم القيامة و جمع الله - عز و جل - الناس فی صعید واحد بعث الله عز و جل الی المؤمنین بملائكة من نور معهم الویة و اعلام من نور یقودون جنائب ارمتها زبرجد اخضر حقائقها المسك الذفر، یركبها المؤمنون فیقومون علیها قیاما تقودهم الملائكة ینادون باعلی صوتهم بالاذان ؛

هنگامی که روز قیامت شود و خداوند همه انسانها را در یک زمین محشور کند، خداوند فرشتگان نور را با پرچمها و علمهایی از نور به سوی اذان گوها بفرستد و آن فرشتگان شترها (یا اسبها) بهشتی را همراه خود به سوی اذان گوها روانه سازند که مهار آن ها از... و ترکه آنها از مشک بسیار نفیس می باشد. اذان گوها بر آن مرکبها سوار می شوند و بر پشت آنها می ایستند، فرشتگان (از روی تجلیل و احترام) مهار آن مرکبها را می کشند و اذان گوها با صدای بلند اذان می گویند.
(وسائل الشیعه ، ج ۴، ص ۶۱۵)

حدیث ۴۵۱

قال الصادق - علیه السلام :-

كان رسول الله - صلی الله علیه وآله - یقول لبلا ل إذا دخل الوقت یا لبلا اعل فوق الجدار و ارفع صوتك بالاذان ؛ رسول خدا (ص) هنگامی که وقت نماز فرا می رسد به بلال می فرمودند: بالای دیوار (مسجد) برو و اذان را با صدای بلند گو.
(وسائل الشیعه ، ج ۴، ص ۶۲۴)

حدیث ۴۵۲

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

المؤمنون امناء المؤمنین علی صلاتهم و صومهم و لحومهم و دمائهم لا یساءلون الله - عز و جل - شیئا الا اعطاهم و لا یشفعون فی شیء الا شفعا؛ اذان گویان امانتداران مؤمنان بر نماز و روزه شان و خون و گوشتشان چیزی از خداوند درخواست نمی کنند، مگر اینکه خداوند به آنها عطا می کند و در مورد چیزی هم شفاعت نمی کنند، مگر اینکه شفاعتشان را خداوند می پذیرد.
(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۱۲۴)

حدیث ۴۵۳

قال الصادق - علیه السلام :-

من سمع المؤمن يقول: ((اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمدا رسول الله،)) فقال: مصدقا محسبا و انا اشهد ان لا اله الا الله و ان محمدا رسول الله - صلى الله عليه وآله - و سلم اکتفی بهما عن کل من ابی و جحد و اعین بهما من اقر و شهد الا غفر الله له بعدد من انکر و جحد و بعدد من اقر و شهد؛

کسی که بشنود مؤذن می گوید ((اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمدا رسول الله)) و او در حال تصدیق شهادتین و طلب ثواب بگوید: ((و انا اشهد ان لا اله الا الله و ان محمدا رسول الله اکتفی بهما عن کل من ابی و جحدوا عین بهما من اقر و شهد))، به عدد منکران و تکذیب کنندگان و به شمار اقرارکنندگان و تصدیق کنندگان پاداش خواهد داشت .
(محجة البيضاء، ج ۱، ص ۳۳۸. ثواب الاعمال، ص ۵۷)

حدیث ۴۵۴

قال الصادق - علیه السلام -:

من صلی باذان و اقامه صلی خلفه صفان من الملائکة و من صلی باقامة بغير اذان صلی خلفه صف واحد ما بین المشرق و المغرب ؛ هر کس که نماز را با اذان و اقامه بخواند، دو صف از فرشتگان در پشت سرش نماز می گزارند، و کسی که نماز را با اقامه تنها بخواند یک صف از فرشتگان در پشت سرش نماز می خوانند و اندازه صف به قدر میان مشرق و مغرب است .
(محجة البيضاء، ج ۱، ص ۳۳۸. ثواب الاعمال، ص ۵۹)

حدیث ۴۵۵

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

من اذن فی مصر امصار المسلمین سنة و جبت له الجنة ؛ هر کس در یکی از شهرهای مسلمانان یک سال اذان بگوید بهشت بر او واجب می شود.
(محجة البيضاء، ج ۱ و ص ۳۳۷. وسائل الشیعه، ج ۴، ص ۶۱۳)

حدیث ۴۵۶

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

للمؤذن فيما بین الاذان و الاقامة مثل اجر الشهيد المتشطح بدمه فی سبیل الله ؛ برای شخص اذان گو در فاصله اذان و اقامه، ثوابش مانند ثواب شهیدی که در راه خدا در خون خود می غلظد.
(ثواب الاعمال، ص ۵۸)

حدیث ۴۵۷

قال الباقر - علیه السلام -:

المؤذن یغفر الله له مد بصره و مد صوته فی السماء و یرد رطب و یابس سمعه، و له من کل من یصلی معه فی مسجده سهم و له بكل من یصلی بصوته ؛ خداوند مؤذن را به اندازه ای که چشمش می بیند و صدایش در آسمان می پیچد می آمرزد، هر خشک و تری که آواز او را می شنود او را تصدیق می کند، و از ثواب هر کس که با او در مسجد نماز گزارد سهمی نصیب او شود و به شمار هر کس که به بانگ

او نماز بخواند حسنه ای برای اوست .

(محبّه البیضاء، ج ۱، ص ۳۳۱. من لایحضره الفقیه ، ج ۱، ص ۲۸۷)

حدیث ۴۵۸

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

ان لحوما محرمة علی النار و هی لحوم المؤمنین ؛

همانا، گوشتهایی بر آتش (جهنم) حرام است (آتش آنها را نمی سوزاند) و آن گوشت بدن اذان گویان است .

(مستدرک الوسائل ، ص ۲۴۹)

حدیث ۴۵۹

قال علی - علیه السلام :-

یحشر المؤمنون یوم القیامة حوال الاعناق ؛

اذان گویان ، روز قیامت با سرفرازی و سربلندی محشور می شوند.

(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۱۴۹)

حدیث ۴۶۰

قال علی - علیه السلام :-

من سمع النداء و هو فی المسجد ثم خرج فهو منافق ، الا رجل یرید الرجوع الیه ، او یكون علی غیر طهاره فیخرج لیتطهر؛

کسی که صدای اذان را در مسجد شنید، و بدون خواندن نماز (جماعت) از مسجد خارج شود منافق است ، مگر اینکه قصد

برگشت برای نماز خواندن دارد، یا وضو ندارد و برای گرفتن وضو از مسجد خارج شود.

(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۱۶۱)

حدیث ۴۶۱

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

من اذن محتسبا یرید بذلك وجه الله - عز و جل - اعطاه الله ثواب اربعین الف شهید و اربعین الف صدیق و یدخل فی شفاعته اربعین

الف مسیء من امتی الی الجنة ؛

کسی که اذان بگوید، و به خداوند توجه داشته باشد، خداوند به او ثواب چهل هزار شهید و چهل هزار راستگو را عطا می کند و

چهل هزار از امت گنهکاران شامل شفاعتش گردیده و داخل بهشت می شوند.

(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۱۳۰)

حدیث ۴۶۲

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

یا علی الاذان نور؛

یا علی! اذان نور است .

(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۱۵۴)

حدیث ۴۶۳

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

قم یا بلال فارحنا بالصلاة ؛

ای بلال خوشحال کن ما را به (اذان برای) نماز.

(کنز العمال ، حدیث ۲۰۹۵۱)

حدیث ۴۶۴

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

انه اول من اذن ؛

همانا او (بلال) نخستین کسی بود که اذان گفت .

(وسائل الشیعه ، ج ۴، ص ۶۱۴)

حدیث ۴۶۵

المولود اذا ولد یوذن فی اذنه الیمنی و یقام فی الیسری ؛

فرزند وقتی به دنیا آمد، در گوش راست او اذان و در گوش چپ او اقامه بگویند.

(مکارم الاخلاق ، ص ۲۶۱)

حدیث ۴۶۶

قال علی - علیه السلام :-

لاباس ان یتجرى علیه من بیت المال ؛

برای موزن از بیت المال مزدی بدهند، اشکالی ندارد.

(بحار الانوار، ج ۸۱، ص ۱۶۱)

حدیث ۴۶۷

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

ان اهل السماء لا یسمعون من اهل الارض شیئا الا الاذان ؛

همانا اهل آسمان نمی شنوند از اهل زمین چیزی مگر اذان را.

(میزان الحکمه ، ج ۱، ص ۸۲)

حدیث ۴۶۸

قال الصادق - علیه السلام :-

اذن كلما سمعت الاذان كما يوذن الموزن ؛
وقتی صدای اذان موزن را شنیدی ، اذان بگو.
(بحار الانوار، ج ۸۱، ص ۱۷۴)

حدیث ۴۶۹

قال الصادق - علیه السلام :-

لاباس ان يوذن الغلام الذي لم يحتلم ؛
نوجوان نابالغ اذان بگوید اشکالی ندارد.
(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۱۶۱)

حدیث ۴۷۰

قال علی - علیه السلام :-

من سمع النداء فلم يجبه من غير علة فلا صلاة له ؛
هر که بانگ (اذان) را بشنود و بدون علت بدان پاسخ ندهد، پس نمازی برای او نیست .
(وسائل الشیعه ، ج ۵۵، ص ۳۷۵)

حدیث ۴۷۱

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

ان اول من سبق الى الجنة بلال ... لانه اول من اذن ؛
بلال نخستین کسی است که به سوی بهشت پیشی گرفت ، چون که او نخستین کسی بود که اذان گفت .
(وسائل الشیعه ، ج ۴، ص ۶۱۴)

حدیث ۴۷۲

قال زین العابدین - علیه السلام :-

ان النبی - صلی الله علیه وآله - اذن فی اذن الحسین - علیه السلام - بالصلاة یوم ولد ؛
در روز ولادت امام حسین (ع) پیامبر اسلام (ص) در گوش او اذان گفت .
(بحار الانوار، ج ۱۰۴، ص ۱۱۲)

حدیث ۴۷۳

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

المؤذن المحتسب كالشاهر بسيفه في سبيل الله القائل بين الصفيين ؛

اذان گویی که به خاطر خدا اذان بگوید، مانند کسی است که در راه خدا شمشیرش را از غلاف بیرون می آورد، و بین دو صف

(کفر و اسلام) جنگ می کند.

(بحار الانوار، ج ۸۱، ص ۱۴۹)

حدیث ۴۷۴

قال الرضا - عليه السلام -:

الصلوة في اول الوقت افضل ؛

نماز در اول وقت پسندیده تر است .

(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۳۲۶)

حدیث ۴۷۵

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

خير الاعمال الصلوة في اول وقتها ؛

بهترین کارها، نماز در اول وقت است .

(کنز العمال، ج ۷، حدیث ۱۹۲۶۵)

حدیث ۴۷۶

قال الصادق - عليه السلام -:

لكل صلاة وقتان اول الوقت افضلها ؛

برای هر نمازی دو وقت می باشد، که اول وقت، برترین آنها است .

(الکافی، ج ۳، ص ۲۷۴)

حدیث ۴۷۷

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

افضل العمل : الصلاة على ميقاتها، ثم بر الوالدين ، ثم ان يسلم الناس من لسانك ؛

بهترین عمل، به پا داشتن نماز در وقت معین و زمان فضیلت آن است و سپس نیکی به پدر و مادر و بعد از آن در امان بودن مردم

از زبان تو است .

(کنز العمال، ج ۱۵، ص ۹۴۸)

حدیث ۴۷۸

قال الصادق - عليه السلام -:

من صلى الصلوات المفروضات في اول وقتها و اقام حدودها، رفعها الملك الى السماء بيضاء نقيه ؛ تقول : حفظك الله كما حفظتني

استودعتني ملكا كريما. و من صلاها بعد وقتها من غير علمه و لم يقم حدودها، رفعها الملك سوداء مظلمة ؛ و هي تهتف به : ضيغتنی

ضيغتك الله كما ضيغتنی و لا رعاك الله كما لم ترعني ؛

کسی که نمازهای واجب را در اول وقت ادا کند و حدود آن‌ها را حفظ نماید. فرشته آن را سپید و پاکیزه به آسمان برد. نماز(به نماز گزار) گوید: ((خدا تو را نگاه دارد همان گونه که مرا نگاه داشتی؛ مرا به ملکی بزرگوار سپردی. و کسی که نمازها را بی سبب به تاخیر اندازد و حدود آنها را حفظ نکند، فرشته نماز او را سیاه و تاریک به آسمان برد در حالی که نماز با صدای بلند به نماز گزار گوید: ((مرا ضایع کردی، خدای تو را ضایع کند، آن چنان که مرا ضایع کردی؛ و خدا تو را رعایت نکند آن چنان که تو مرا رعایت نکردی)).

(وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۹۰)

حدیث ۴۷۹

قال علی - علیه السلام :-

صل الصلوة لوقتها الموقت لها ؛

نماز را در اوقاتی که برای آن مقرر شده است به جا آور.

(نهج البلاغه، نامه ۲۷)

حدیث ۴۸۰

قال الصادق - علیه السلام :-

من صلی الصلوة لغير وقتها رفعت له سوداء مظلمة تقول ضیعك الله كما ضیعتنی . و اول ما یسال العبد اذا وقف بین یدی الله - عز و جل - عن الصلوة ، فان زكت صلاته زکی سایر عمله ، و ان لم یزک صلاته لم یزک عمله ؛

کسی که نمازش را در غیر وقت آن بخواند (البته بدون عذر و علت) از نمازش ظلمت و تاریکی بلند می گردد، و می گوید خدا تو را ضایع کند که مرا ضایع کردی و اول چیزی که از بنده در مقابل خداوند - جلت عظمته - سوال می کنند، نماز است که اگر نماز او صحیح و مقبول باشد، اعمال و کارهای نیک او نیز مقبول خواهد شد، و هرگاه نمازش مقبول نباشد، دیگر اعمال او نیز مطرود شود.

(بحار الانوار، ج ۸۳، ص ۱۹)

حدیث ۴۸۱

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله :-

ما من صلوة تحضر وقتها الا نادى ملك من بین یدی الناس قوموا الی نیرانکم التی اوقدتموها علی ظهورکم ، بصلاتکم ؛ وقت هر نماز فرا می رسید، فرشته ای در میان مردم ندا سر میدهد برخیزید، به وسیله نمازتان، آن آتش گناه را که خودتان فراهم کردید، خاموش کنید.

(روضه الواعظین، ج ۲، ص ۳۱۸)

حدیث ۴۸۲

قال علی - علیه السلام :-

تعاهدوا امر الصلوة و حافظوا علیها و استکثروا منها و تقربوا بها فانها کانت علی المؤمنین کتابا موقوتا الا تسمعون الی جواب اهل

النار حين سئلوا: ((ما سلککم فی سقر قالوا لم نک من المصلین)) ؛

مواظب نماز باشید، نماز را حفظ کنید، زیاد نماز بخوانید. به وسیله نماز به خدا نزدیک شوید؛ زیرا نماز کاری است که خدا در وقت‌های معینی آن را واجب کرده است. مگر به پاسخ جهنمی‌ها آن گاه که سؤال می‌شوند گوش نداده‌اید؟ چه چیز شما را در جهنم افکند؟ آنان می‌گویند: ما نماز نمی‌خواندیم.

(نهج البلاغه، خطبه ۱۹۱)

حدیث ۴۸۳

عن الصادق - علیه السلام - قال :

كان رسول الله - صلى الله عليه وآله - يقول : من حبس نفسه على صلاة فريضة ينتظر وقتها فصلاها في اول وقتها، فاتم ركوعها و سجودها و خشوعها، ثم مجد الله تعالى ، و عظمه و حمده حتى يدخل وقت الصلاة الاخرى فلم يلغ بينهما كتب الله كاجر الحاج المعتمر، و كان من اعلى عليين ؛

از امام صادق (ع) نقل شده که فرمودند: پیامبر خدا (ص) می‌فرمودند: هر کس وجود خود را برای نماز واجبی آماده نگاه دارد، منتظر وقت آن باشد، و آن را در اول وقتش بخواند، و رکوع و سجود و خشوع آن را کامل به جا آورد سپس خدا را تمجید و تعظیم نماید و او را سپاسگزار باشد، تا وقت نماز دیگر برسد، و در میان این دو کار بیهوده انجام ندهد خداوند برای او مانند ثواب حج و عمره آورنده را می‌نویسد، و از اهل علیین می‌باشد.

(معالم زلفی، ص ۴۱)

حدیث ۴۸۴

عن الباقر - علیه السلام - قال :

اعلم ان اول الوقت ابدأ افضل ، فعجل بالخير ما استطعت ، واحب الاعمال الى الله ما داوم العبد عليه و ان قل ؛
از امام باقر (ع) نقل شده که فرمودند: آگاه باش همانا اول وقت همیشه برتر است، هر قدر می‌توانی به نیکویی بشتاب، و دوست‌ترین عملها به خداوند آن است که بنده همیشه آن را به جا آورد، هر چند اندک باشد.

(فروع، ج ۳، ص ۲۷۴)

حدیث ۴۸۵

عن الصادق - علیه السلام - قال :

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله - : من صلى الصلاة لغير وقتها رفعت له سواد مظلمة تقول ضيعتني ، ضيعك الله كما ضيعتني ، في رواية عن الباقر - عليه السلام - انها اذا ارتفعت في اول وقتها رجعت الى صاحبها و هي بيضاء مشرقه يقول حفظتني حفظك الله ؛
از امام صادق (ع) نقل شده که فرمودند: پیامبر خدا (ص) فرمودند: هر کس نماز را در غیر وقت آن بخواند برای او بالا می‌رود در حالی که سیاه و تاریک است، گوید: مرا تباه کردی خداوند تو را تباه گرداند همان طور که مرا تباه ساختی. در روایت دیگر آمده، همانا اگر نماز اگر در اول وقتش بالا رود به صاحبش سفید و نورانی بر می‌گردد و گوید: مرا حفظ کردی خدا تو را حفظ کند.

(وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۸۰ - ۷۸)

حدیث ۴۸۶

عن الصادق - علیه السلام - قال :

ان ملك الموت قال : انه ليس في شرق الارض و لا في غربها اهل بيت مدر و لا وبر الا انا اتصفحهم في كل يوم خمس مرات ، فقال رسول الله - صلى الله عليه و اله - : انما يتصفحهم في مواقيت الصلاة ، فان كان ممن يواظب عليها عند مواقيتها لقنه شهادة ان لا اله الا الله و ان محمدا رسول الله - صلى الله عليه وآله - و نحى عنه ملك الموت ابليس ؛

از امام صادق (ع) نقل شده که فرمودند: عزرائیل گوید: در شرق و غرب زمین اهل خانه گلی و نه اهل خانه مو و پشمی نیست ، مگر اینکه هر روز پنج مرتبه به آن ها نظر می کنم ، پیامبر خدا (ص) فرمودند: جز این نیست به آنها در وقتهای نماز نظر می کند، اگر از آنها باشد بر نماز در وقتهای آن مواظبت می کند (هنگام مرگ) شهادتین بر او تلقین می کند، و شیطان را (در آن هنگام که می خواهد ایمان را از او بگیرد) دور می کند.

(وسائل الشیعه ، ج ۳ ، ص ۷۹)

حدیث ۴۸۷

عن الصادق - علیه السلام - قال :

خصلتان من کانتا فيه ، و الا فاعزب ، ثم اعزب ، قيل : و ما هما؟ قال : الصلاة في مواقيتها ، و المواظبة عليها ، و المواساة ؛

دو خصلت است در هر کس این دو باشد فبها، و گرنه دور شو، سپس دور شو، (یعنی لایق چیزی نیست). عرض کردند آن دو چیست ؟ فرمودند: خواندن نماز در وقتهایش و مواظب بودن بر آن ، و یاری رساندن به مردم .

(وسائل الشیعه ، ج ۳ ، ص ۸۱)

حدیث ۴۸۸

قال الصادق - علیه السلام - :

وقت الفجر حين ينشق الفجر الى ان يتجلل الصبح السماء ، و لا ينبغي تاخير ذلك عمدا ، و لكنه وقت لمن شغل او نسي او نام ؛

وقت نماز صبح هنگامی است که فجر و سپیده منشق و باز گردد و گسترش پیدا کند تا آن که روشنایی صبح در آسمان پخش گردد. و سزاوار نیست تاخیر نماز صبح از این وقت مگر برای کسی که مشغول به کاری بوده که نمی توانسته از آن کار جدا گردد. و یا نماز را فراموش کرده باشد، و یا کسی که خواب مانده و دیر از خواب بیدار شده باشد (که تاخیر نماز با این عذرها مانعی ندارد و نمازش صحیح است).

(وسائل الشیعه ، ج ۳ ، ص ۱۵۱)

حدیث ۴۸۹

قال علی - علیه السلام - :

جاء وقت الصلاة ، وقت امانة عرضها الله على السموات و الارض و الجبال فابین ان يحملنها و اشفقن فيها ؛

هنگامی که وقت نماز فرا رسید، وقت امانتی است که خدا بر آسمانها و زمین و کوهها عرضه کرد، اما آنها از قبول آن دوری کردند و ترسیدند.

(تفسیر صافی، ج ۲، ص ۳۷۰)

حدیث ۴۹۰

عن علی - علیه السلام - قال :
حافظوا علی الصلوات الخمس فی اوقاتها فانها من الله عز و جل بمكان ؛
از امام علی (علیه السلام) نقل شده که فرمودند: بر نمازهای پنجگانه در وقتهاش محافظت کنید، زیرا آن از خداوند عز و جل در موقعیتی است .
(بحار الانوار، ج ۷۷، ص ۳۹۲)

حدیث ۴۹۱

قال الصادق - علیه السلام - :
ساعات الليل اثنتا عشرة ساعة و ساعات النهار اثنتا عشرة ساعة ، و افضل ساعات الليل و النهار اوقات الصلوات ، ثم قال - علیه السلام :-
انه اذا زالت الشمس فتحت ابواب السماء و هبت الرياح و نظر الله الی خلقه ، لاحب ان يصعدلی عند ذلك الی السماء عمل صالح ، ثم قال : علیکم بالدعاء فی ادبار الصلوات فانه مستجاب ؛
ساعاتهای شب دوازده ساعت است و ساعاتهای روز دوازده ساعت است ، و بهترین ساعتها و قتهای نماز است ، سپس فرمودند: آن گاه که خورشید میل کرد (ظهر شد) درهای آسمان باز می شود، بادهای می وزد، خداوند به مخلوقاتش نظر می کند. من دوست دارم در این وقت برای من عمل نیکی بالا برود، سپس فرمودند: بر شما باد که بعد از نمازها دعا کنید، زیرا آن پذیرفته است .
(اصول وافی، ج ۲، ص ۸۷)

حدیث ۴۹۲

قال علی - علیه السلام - :
المنتظر وقت الصلاة بعد العصر، زائر الله و حق علی الله - عز و جل - ان یکرم زائره و يعطيه ما ساءل ؛
هر کس که منتظر وقت نماز بعد از عصر است ، زائر پروردگار می باشد و بر عهده خداوند عزیز و جلیل است که زائر خود را گرامی بدارد و به او هر چه را خواهد عطا فرماید.
(الخصال باب الثلاثه ، حدیث ۱۲۷ . جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۷۸)

حدیث ۴۹۳

قال الصادق - علیه السلام - :
هذه الصلوات الخمس المفروضات من اقامهن و حافظ علی موافقتهن لقی الله يوم القيامة و له عنده عهد یدخله به الجنة : و من لم یصلهن بموافقتهن فذلك الیه ان شاء غفر له ، و ان شاء عذبه ؛
این نمازهای پنجگانه را هر که به پا بدارد و مراقب وقت آن باشد، پروردگار را ملاقات کند در حالی که قرار دادی و سندی با خداوند دارد که او را داخل بهشت گرداند، ولی اگر مواظبت اوقات آن نشد چنین سندی ندارد، چنانچه پروردگار بخواهد او را می بخشد و اگر بخواهد عذاب و توبیخ کند.

(ثواب الاعمال ، ص ۷۰)

حدیث ۴۹۴

قال الصادق - علیه السلام :-

فی قوله تعالى : ((الذینهم عن صلاتهم ساهون)) اهی وسوسه الشیطان؟ فقال لاکل احد یصیبه هذا و لکن ان یغفلها و یدع ان یصلی فی اول وقتها ؛

از حضرت امام صادق (ع) در مورد این آیه مبارکه سؤال شد آنان که از نماز خود سهو کننده بی خبرند، که آیا منظور از ساهون وسوسه شیطان است؟ حضرت فرمودند: خیر، اگر چه همه از وسوسه شیطان نصیبی دارند، ولی ((ساهون)) در این آیه ، غفلت از نماز است ، به طوری که فراموش شود در اول وقت به جا آورده شود.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۸۳)

حدیث ۴۹۵

اخبثروا اخوانکم بخصلتین فان کانتا فیهم و الا-فاعزب ثم اعزب ثم اعزب المحافظه علی الصلوات فی مواقیتها و البر بالاخوان فی العسر و الیسر؛

برادران خود را در زمینه دو خصلت ، آزمایش کنید، اگر این دو خصلت را دارا بودند (به دوستی و رفاقت با آنان ادامه دهید)، وگرنه از آنان دوری کنید، دوری کنید، دوری کنید، و آن دو خصلت عبارت است از:

۱ - مراقبت بر نماز در وقت .

۲ - احسان و نیکی به برادران در حالت تنگدستی و گشایش .

(وسائل الشیعه ، ج ۸، ص ۵۰۳)

حدیث ۴۹۶

قال علی - علیه السلام :-

شیعتنا رعاء الشمس و القمر و النجوم یعنی التحفظ من مواقیت الصلوة ؛

شیعیان ما مراعات کننده شمس و قمر و نجوم هستند، یعنی اوقات نماز را مراعات می کنند.

(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۱۹۳)

حدیث ۴۹۷

قال الرضا - علیه السلام :-

من قوله تعالى : ((ویل للمصلین ، الذینهم عن صلاتهم ساهون)) یقول عن وقتهم یتغافلون ؛

در تفسیر این آیه : ((وای بر نماز گزاران ، آنهای که از نماز خویش غافلند))، می فرمایند: ساهون آنهایی هستند که غافل از اوقات نمازهای واجب خود هستند.

(بحار الانوار، ج ۸۳، ص ۲۰)

حدیث ۴۹۸

قال الرضا - عليه السلام -:

حافظوا على مواقيت الصلوات فان العبد لا يامن الحوادث و من دخل عليه وقت فريضة فقصر عنها عمدا متعمدا فهو خاطي ؛
محافظت بر اوقات نماز کنید، پس همانا انسان از حوادث در امان نیست و کسی که وقت نماز فريضة بر او داخل شد و عمدا کوتاهی کرد، خطا کننده است .
(بحار الانوار، ج ۸۳، ص ۲۰)

حدیث ۴۹۹

قال الصادق - عليه السلام -:

اول الوقت رضوان الله و اخر الوقت عفو الله ؛
(نماز) اول وقت ((رضوان الله)) و موجب خشنودی خداوند است و آخر وقت ((عفو الله)) و موجب غفران و عفو و بخشایش خداوند است .
(دعائم الاسلام، ج ۱، ص ۱۳۷)

حدیث ۵۰۰

قال الصادق - عليه السلام -:

و ملك الموت يدفع الشيطان عن المحافظ على الصلوة و يلقنه شهادة : ((ان لا اله الا الله و ان محمدا رسول الله)) في تلك الحالة العظيمة ؛
هنگام مرگ ملك الموت شیطان را از کسی که محافظت به (اوقات) نماز می کند، دفع می کند و شهادتین ((اشهد ان لا اله الا الله و ان محمدا رسول الله)) را در این حالت به او تلقین می کند.
(جامع احادیث الشیعه، ج ۴، ص ۶۱)

حدیث ۵۰۱

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

اذا انزل الله عاهة من السماء عوفى منها حملة القران و رعاة الشمس اى المحافظون لاوقات الصلوة و عمار المساجد؛
هنگامی که خداوند سبحان، از آسمان آفت نازل کرد حاملین قرآن، رعایت کنندگان خورشید، یعنی کسانی که اوقات نماز را مراعات کنند، و مساجد را آباد می سازند از این آفت در امانند.
(جامع احادیث الشیعه، ج ۴، ص ۶۱)

حدیث ۵۰۲

قال الرضا - عليه السلام -:

ان لكل صلوة ثلاثة اوقات : اول و اوسط و اخر فاول الوقت رضوان الله ، و اوسطه عفو الله و اخره غفران الله و اول الوقت افضله ؛

برای هر نمازی سه وقت وجود دارد: اول وقت ، وسط وقت و آخر وقت . پس در اول وقت نماز به جا آورد مایه خشنودی خداست ، در وسط وقت (نماز بخواند) موجب عفو خداست ، و در آخر وقت (نماز بخواند) سبب آمرزش خدا است ، و اول وقت بافضیلت تر است .

(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۱۸۵)

حدیث ۵۰۳

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

و من ترک اوقاتھا یدخل الویل . و الویل واد فی جهنم ؛

و کسی که اوقات نماز را ترک کند، داخل در ((ویل)) می شود و ((ویل)) بیابانی در جهنم است .

(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۱۸۴)

حدیث ۵۰۴

قال الرضا - علیه السلام :-

إذا دخل الوقت علیک فصلها فانک لا تدری ما یکون ؛

هنگامی که وقت نماز فرا می رسد، بر تو باد به خواندن نماز، پس به درستی که نمی دانی چه پیش خواهد آمد.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۸۷)

حدیث ۵۰۵

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

افضل الاعمال الصلوة فی اول وقتها ؛

بهترین اعمال ، نماز در اول وقت است .

(کنز العمال ، حدیث ۱۸۹۰۰)

حدیث ۵۰۶

قال الصادق - علیه السلام :-

إذا دخل وقت صلاة فتحت ابواب السماء لصعود الاعمال ؛

هنگامی که وقت نماز فرا می رسد، درهای آسمان برای بالا رفتن اعمال باز می شوند.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۸۷)

حدیث ۵۰۷

قال الرضا - علیه السلام :-

غفر الله لك لا توخرن صلوة عن اول وقتها الی اخر وقتها من غیر عله ، علیک ابدأ باول الوقت فاذنت و صلینا ؛

خدا تو را بیامزد بدون عذر نماز را از وقت به تاخیر نینداز، بر تو باد که همیشه نماز را در اول وقت آن به جا آوری .

(مستدرک الوسائل، ج ۳، ص ۱۰۱)

حدیث ۵۰۸

سئل النبی - صلی الله علیه وآله :-
 عن افضل الاعمال؟ قال : الصلاة لاول وقتها ؛
 از پیامبر اسلام (صلی الله علیه وآله) سؤال شد: بهترین اعمال چیست؟ حضرت فرمودند: نماز در اول وقتش .
 (بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۲۷)

حدیث ۵۰۹

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-
 علیکم بالمحافظة علی اوقات الصلوة فلیس منی من ضیع الصلوة ؛
 مراقبت بر وقت هر نماز برای شما لازم است ، پس کسی که نماز را سبک بشمارد از من نیست .
 (مستدرک الوسائل، ج ۳، ص ۹۸)

حدیث ۵۱۰

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-
 فی مرضه الذی توفی فیهِ و اغمی علیه ثم افاق فقال : لاینال شفاعتی من اخر الصلاة بعد وقتها ؛
 پیامبر (ص) در بیماری که به علت آن رحلت فرمودند بیهوش شدند، و در چند لحظه ای از بیهوشی به هوش آمدند و فرمودند:
 شفاعت من به کسی نمی رسد که نماز را از (اول) وقت خودش به تاخیر اندازد.
 (بحار الانوار، ج ۸۳، ص ۲۰)

حدیث ۵۱۱

قال الصادق - علیه السلام :-
 لكل صلاة وقتان و اول الوقتین افضلهما و لا ینبغی تاخیر ذلک عمدا و لکنه وقت من شغل او نسی او سهوا او نام ، و لیس لاحد ان
 یجعل اخر الوقتین وقتا الا من عذر او عله ؛
 برای هر نماز دو وقت وجود دارد: (اول و وقت و آخر وقت) و اول وقت نماز خواندن افضل است از آخر وقت ، و سزاوار نیست
 کسی که اول وقت را عمدا به تاخیر بیندازد ولی آخر وقت برای کسانی است که کاری داشته باشند، یا فراموش کردند یا سهو بر
 آنها دست داده و یا به خواب رفته اند و بر هیچ کس جائز نیست که آخر وقت را وقت نماز خود قرار دهد مگر از روی عذر و علتی
 موجه .
 (بحار الانوار، ج ۸۳، ص ۳۹)

حدیث ۵۱۲

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

ان ربکم یقول : هذه الصلوات الخمس المفروضات فمن صلاهن لوقتهن و حافظ علیهن لقینی يوم القيامة و له عندی عهد ادخله به الجنة و من لم یصلهن لوقتهن و لم یحافظ علیهن و ذلك الی ان شئت عذبتہ و ان شئت غفرت له ؛ رسول خدا- صلی الله علیه و آله - فرمودند: خدای شما می فرماید: این نمازهای پنجگانه فریضه است ، پس کسی این نمازها را در وقتش به جا آورد و محافظت بر او نماید، روز قیامت مرا ملاقات خواهد کرد. و بر عهده من است که او را وارد بهشت کنم ، و کسی که در وقتش نمازها را به جا نیاورد و محافظت بر او نکند، در این صورت بر من است که اگر بخواهم او را عذاب می کنم ، و اگر بخواهم او را می بخشایم .
(بحارالانوار، ج ۸۳، ص ۱۸)

حدیث ۵۱۳

قال الباقر - علیه السلام :-
اعلم ان اول الوقت ابدا افضل ؛
بدان ، همانا (نماز) اول وقت همیشه افضل است .
(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۸۸)

حدیث ۵۱۴

قال علی - علیه السلام :-
اوصیک یا بنی بالصلاة عند وقتها ؛
فرزندم ! وصیت می کنم تو را (امام حسن علیه السلام) به خواندن نماز در اول وقت .
(وسائل الشیعه ، ج ۲، ص ۹۰)

حدیث ۵۱۵

قال الصادق - علیه السلام :-
لکل صلاة وقتان اول و اخر، فاول الوقت افضله و لیس لاحد ان یتخذ اخر الوقتین وقتا الا من علته و انما جعل اخر الوقت للمریض و المعتل و لمن له عذر و اول الوقت رضوان الله و اخر الوقت عفو الله ؛
برای هر نماز دو وقت وجود دارد، اول وقت و آخر وقت ، و اول وقت نماز خواندن افضل است از آخر وقت و نباید کسی آخر وقت را وقت نمازش قرار دهد، مگر علت و عذری داشته باشد. آخر وقت برای مریضان ، معلولان و کسانی که عذری دارند قرار داده شده است . اول وقت خشنودی خداوند عالم است و آخر وقت بخشایش خداوند متعال است .
(بحارالانوار، ج ۳، ص ۲۵. دعائم الاسلام ، ج ۱، ص ۱۳۷)

حدیث ۵۱۶

قال الباقر - علیه السلام :-
ایما مؤ من حافظ علی الصلوات المفروضه فصلاها لوقتها فلیس هذا من الغافلین ؛
هر مؤ منی محافظت بر نمازش نماید، و او را در وقتش به جا آورد، از انسانهای غافل شمرده نمی شود.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۷۹)

حدیث ۵۱۷

قال الكاظم - علیه السلام :-

الصلوات المفروضات فی اول وقتها اذا اقیم حدودها اطیب ریحا من قضیب الاسب حين یؤخذ من شجره فی طیبه و ریحه و طراوته فعلیکم بالوقت الاول ؛

نمازهای واجب که در اول وقت آن با آداب و حدودش خوانده می شود خوشبوتر است از برگ آس (یعنی مورد) که در وقت سیزی و طراوت آن را بگیرند. پس بر شما باد که نماز را در اول وقت آن به جای آورید.

(ثواب الاعمال ، ص ۶۳)

حدیث ۵۱۸

قال الصادق - علیه السلام :-

فضل الوقت الاول علی الاخیر للمؤمن من ولده و ماله ؛

فضیلت (نماز) اول وقت بر آخر وقت بهتر است برای شخص مؤمن از مال و اولادش .

(ثواب الاعمال ، ص ۶۲)

حدیث ۵۱۹

قال الباقر - علیه السلام :-

و من صلاها لغير وقتها موثرا علیها غیرها فان ذلک الیه ان شاء غفر له و ان شاء عذبه ؛

کسی که نماز را در غیر وقتش به جا آورد و چیز دیگری را بر نماز انتخاب کند و ترجیح دهد، به درستی که این کار، خدا را مختار می کند که اگر بخواهد او را ببخشد و اگر بخواهد او را عذاب کند.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۸۳)

حدیث ۵۲۰

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

قال الله - عز و جل - ان لعبدی علی عهدا ان اقام الصلوة لوقتها ان لا اعذبه و ان ادخله الجنة بغير حساب ؛

خداوند تبارک و تعالی فرمود: من تعهدی نسبت به بنده ام دارم که اگر نماز خود را در وقتش به پا دارد، او را عذاب نکنم و بی حساب وی را به بهشت ببرم .

(کنز العمال ، ج ۷، حدیث ۱۹۰۳۶)

حدیث ۵۲۱

قال الصادق - علیه السلام :-

الصلوة فی مواقيتها و المواظبة علیها ؛

نماز را اول وقت بخوانید و مواظبت بر آن کنید.

(وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۸۱)

حدیث ۵۲۲

عن الحسن العسکری - علیه السلام -:

کلم الله - عز و جل - موسی بن عمران - علیه السلام - قال: الهی ما جزاء من صلی الصلوات لوقتها؟ قال: اعطيته سوله و ابیحه جنتی ؛

موسی به عمران با خداوند سخن گفت و از پروردگار خویش پرسید: خدایا! پاداش کسی که نمازش را اول وقت می خواند چیست ؟ خداوند تبارک و تعالی فرمود: خواهش و خواسته او را برآورده می کنم و بهشت را بر او مباح می گردانم .

(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۴)

حدیث ۵۲۳

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله -:

ما من عبد اهتم بمواقیت الصلاة و مواضع الشمس الا ضمنت له الروح عند الموت و انقطاع الهموم و الاحزان و النجاه من النار ؛
بنده ای (نماز گزار) که اهتمام و مواظبت به اوقات نماز نماید، و مواضع آفتاب را برای وقت نمازش دقت کند، من ضمانت می کنم
برای او در دم مرگ، راحتی را و دفع و رفع هموم و درد و اندوه و نجات از آتش جهنم را.

(سفینه البحار، ج ۲، ص ۴۲)

حدیث ۵۲۴

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله -:

یا علی ! و تقیم الصلاة بوضوء سابق فی مواقیتها و لاتوخرها فان فی تاخیرها من غیر علّه غضب الله - عز و جل - ؛
یا علی ، با وضوی کامل در اول وقت ، نماز اقامه کن ، و نماز را از اول وقتش به تاخیر نینداز، چون تاخیر نماز بدون علت و عذر
خداوند قهار را به خشم خواهد آورد.

(سفینه البحار، ج ۲، ص ۴۴)

حدیث ۵۲۵

قال الصادق - علیه السلام -:

امتحنوا شیعتنا عند مواقیت الصلاة کیف محازبتهم ؛

شیعیان ما را در اوقات نماز آزمایش کنید که چگونه بر خواندن نماز خود در موعد مقرر محافظت می کنند.

(سفینه البحار، ج ۲، ص ۴۴)

حدیث ۵۲۶

قال الصادق - علیه السلام -:

إذا صليت صلاة فريضة فصلها لوقتها صلاة مودع يخاف ان لا يعود اليها ابدا ثم اصرف ببصرك الى موضع سجودك فلو تعلم من عن يمينك و شمالك لاحسنت صلاتك و اعلم انك بين يدي من يراك و لا تراه ؛
 وقتی نماز واجب می خوانی ، آن را در وقت خودش چنان بخوان که گویا دیگر به نماز موفق نمی شوی ، سپس چشم خود را به محل سجده ات متوجه گردان . اگر بدانی چه کسی جانب راست و چپت می باشد هر آینه نمازت را نیکو به جا می آوری بدان بدرستی که در مقابل کسی هستی که تو را می بیند و تو او را می بینی .
 (بحار الانوار، ج ۸۳، ص ۱۰)

حدیث ۵۲۷

قال حجة بن الحسن العسكري - عجل الله تعالى فرجه الشريف :-
 ملعون ملعون من اخر المغرب الي ان تشتبك النجوم ؛
 ملعون است ، ملعون است ، آن کسی که نماز مغربش را تاخیر بیندازد تا زمانی که آسمان پدیدار شود .
 (بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۱۵)

حدیث ۵۲۸

قال حجة بن الحسن العسكري - عجل الله تعالى فرجه الشريف :-
 ملعون ملعون من اخر الغداة الي ان تنقضي النجوم ؛
 ملعون است ، ملعون است ، کسی که نماز صبحش را تاخیر بیندازد تا زمانی که ستارگان محو شوند .
 (بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۱۶)

حدیث ۵۲۹

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله :-
 اذا دخل الوقت يا بلال اعل فوق الجدار و ارفع صوتك بالاذان ؛
 ای بلال ! هنگامی که وقت نماز رسید بالای دیوار برو و صدای خود را به وسیله اذان بلند کن .
 (فروع کافی ، ج ۳، ص ۳۰۷)

حدیث ۵۳۰

قال الصادق - عليه السلام :-
 فاذا صلى العبد صلاة الصبح مع طلوع الفجر اثبت له مرتين تثبتها ملائكة الليل و ملائكة النهار ؛
 پس هر گاه نماز گزار نماز صبح را با طلوع فجر به جای آورد دو مرتبه برای او نوشته می شود، هم فرشته صبح و هم فرشته شب می نویسند (نماز صبح را فرشته روز و فرشته شب هر دو مشاهده می کنند).
 (ثواب الاعمال ، ص ۶۲)

حدیث ۵۳۱

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

ثلاث لا توخر و هن الصلاة اذا انت و الجنازه اذا حضرت و الایم اذا وجدت كفوا؛

سه چیز را نباید تاخیر انداخت، نماز همین که وقت آن رسید، و برداشتن جنازه وقتی آماده شد، و شوهر دادن بیوه وقتی هم کفو خود را یافت.

(نهج الفصاحه، ص ۲۶۲، حدیث ۱۲۶۱)

حدیث ۵۳۲

قال علی - علیه السلام -:

لیس عمل احب الی الله - عز و جل - من الصلاة فلا یسغلنکم عن اوقاتها شیء من امور الدنیا، فان الله - عز و جل - ذم اقواما فقال: ((الذین هم عن صلاتهم ساهون)) یعنی انهم غافلون استهانوا باوقاتها؛

عملی نزد خداوند محبوبتر از نماز نیست، چیزی از امور دنیا شما را از خواندن نماز در اول وقت باز ندارد، زیرا خداوند مذمت کرده و اقوامی را فرموده: ((وای بر نماز گزارانی که از نمازشان غفلت ورزیدند)) یعنی وای بر نماز گزارانی که از اوقات نماز غفلت کنند و در انجام نماز در اول وقت سهل انگاری نمایند.

(وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۸۲)

حدیث ۵۳۳

قال الصادق - علیه السلام -:

اذا صلیت صلاة فریضة فصل لوقتها صلاة مودع تخاف الیها؛

نماز واجب را در وقت خودش بخوان، مانند کسی که نماز وداع می خواند و می ترسد که بعد از این توفیق نماز خواندن نیابد.

(محجة البیضاء، ج ۱، ص ۳۵۰)

حدیث ۵۳۴

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

لا ینال شفاعتی من اخر الصلاة المفروضة بعد وقتها؛

(فردای قیامت) شفاعت من به کسی که نماز واجب را تا پس از وقت آن به تاخیر اندازد، نخواهد رسید.

(امالی صدوق، ص ۳۲۶)

حدیث ۵۳۵

قال الرضا - علیه السلام -:

اعلم ان لكل صلاة وقتین اول و اخر فاوّل الوقت رضوان الله و اخره عفو الله؛

بدان که هر نماز دو وقت دارد: اول وقت و آخر وقت. اول وقت خشنودی پروردگار و آخر آن بخشش خداوند است.

(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۴۹. الحکم الزاهره، ص ۲۸۶)

حدیث ۵۳۶

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

لا يزال الشيطان ذعرا من المؤمن ما حافظ على الصلوات الخمس لوقتهن فاذا ضيعهن تجرا عليه فادخله في العظام؛ شيطان همیشه از مؤمن می ترسد تا زمانی که بر نمازهای پنجگانه محافظت دارد و در وقتش به جا می آورد، اما هنگامی که وقت نماز را ضایع کرد بر او جرأت پیدا می کند و او را در گناهان بزرگ می اندازد.
(وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۱۸)

حدیث ۵۳۷

قال الصادق - عليه السلام -:

افضل الاعمال الى الله الصلاة لوقتها، و بر الوالدين والجهاد في سبيل الله؛ بهترین اعمال نزد خداوند، نماز اول وقت است پس از آن نیکی به پدر و مادر، و سپس جهاد در راه خدا است.
(بحار الانوار، ج ۷۴، ص ۸۵)

حدیث ۵۳۸

قال الباقر - عليه السلام -:

ان الصلاة اذا ارتفعت في اول وقتها رجعت الى صاحبها و هي بيضاء مشرقة تقول: حفظتني حفظك الله و اذا ارتفعت في غير وقتها بغير حدودها رجعت الى صاحبها و هي سوداء مظلمة تقول: ضيغنتني ضيعك الله؛ هرگاه نماز در اول وقت بالا برود، سفید و درخشان به سوی صاحبش باز می گردد و به او خطاب می کند: از من مواظبت نمودی خدا تو را حفظ کند، و هرگاه در غیر وقت خود و بدون شرایط بالا برود، سیاه و تاریک به سوی صاحبش باز می گردد و به او می گوید مرا تباه ساختی، خدا تو را نابود کند.
(وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۷۸)

حدیث ۵۳۹

قال الباقر - عليه السلام -:

وقت صلاة الغداة ما بين طلوع الفجر الى طلوع الشمس؛ وقت نماز صبح از طلوع فجر تا طلوع خورشید است.
(وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۱۵۲)

حدیث ۵۴۰

حافظوا على مواقيت الصلوات، فان العبد لا ياء من الحوادث؛

مراقب وقتهای نماز باشید (که تا وقتش فرا رسید انجام دهید)؛ چرا که انسان از حوادثی که مانع انجام نماز در وقت گردد، ایمن نیست.

(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۰)

حدیث ۵۴۱

قال الامام علی - علیه السلام :-

صل الصلوة لوقتها الموقت لها و لاتعجل وقتها لفراغ و لا تؤخرها عن وقتها لاشتغال و اعلم ان كل شیء من عملك تبع لصلوتك ؛
 نماز را در وقت مقرر آن به جای آور، و به خاطر فراغت عجله مکن و به علت اشتغال آن را به تأخیر میفکن ، و بدان که همه
 اعمال تو بسته به نماز تو است .

(نهج البلاغه ، نامه ۲۷)

حدیث ۵۴۲

قال زین العابدین - علیه السلام :-

من اهتم بمواقیت الصلاة لم يستكمل لذة الدنيا ؛
 آن که به وقتهای نماز اهمیت بدهد، لذت دنیا را کامل نخواهد کرد.
 (وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۸۶، فروع کافی ، ج ۳، ص ۲۷۵)

حدیث ۵۴۳

كان الحسن بن علی - علیه السلام - اذا توضا ارتعدت مفاصله و اصفر لونه فقيل له : في ذلك فقال : حق علی كل من وقف بين
 یدی رب العرش ان یصفر لونه و یرتعد فرائضه ؛

امام حسن مجتبی (علیه السلام) به هنگام وضو مفاصلهایش می لرزید و رنگش زرد می شد. جهت عروض این حال را از آن
 حضرت پرسیدند، فرمودند: بر هر کسی که در مقابل پروردگار عرش می ایستد، سزاوار است که رنگش زرد شود و اعضایش بلرزد.
 (بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۳۳۹)

حدیث ۵۴۴

قال الصادق - علیه السلام - :

حتى يتم له تسع سنين ، فاذا تمت له ، علم الوضوء و اضرب عليه و امر بالصلوة و اضرب عليها، فاذا تعلم الوضوء و الصلاة غفر الله
 لوالديه ، ان شاء الله ؛

وقتی فرزندانان به سن نه سالگی رسید، پس وقتی که نه سالش تمام شد وضو را به او یاد بدهید و اگر کوتاهی کرد او را ادب کنید
 و او را امر به نماز کنید و اگر کوتاهی کرد او را ادب کنید. پس وقتی فرزند وضو و نماز را یاد گرفت ، خدا پدر و مادرش را می
 آمرزد، ان شاء الله .

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۱۳)

حدیث ۵۴۵

قال الصادق - علیه السلام :-

فاذا تعلم الوضوء و الصلاة غفر الله لوالديه ؛
اگر شخصی وضو و نماز را فرا گیرد، خداوند پدر و مادر وی را می آمرزد.
(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۱۳)

حدیث ۵۴۶

قال علی - علیه السلام :-
لا یقرا العبد القران اذا كان علی غیر طهور حتی یتطهر؛
هنگامی که وضو ندارید، قرآن نخوانید ؛ تا این که وضو گرفته شود.
(خصال ، ج ۲، ص ۱۶۴)

حدیث ۵۴۷

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-
ما منکم من احد یتوضا فیبلغ - اوفیسبغ الوضوء - ثم یقول اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له ، و اشهد ان محمدا عبده و رسوله ، الا فتحت له ابواب الجنة الثمانية یدخل من ایها شاء؛
هر یک از شما که زیاد و کامل وضو گرفته و سپس بگوید: شهادت می‌دهم که خدایی جز خدای یگانه نیست و برای او شریک وجود ندارد، و شهادت می‌دهم که محمد (ص) بنده و فرستاده اوست ؛ دربهای بهشت های هشتگانه بر او گشوده شود تا از هر یک که می‌خواهد داخل شود.
(ریاض الصالحین ، ص ۲۹۸)

حدیث ۵۴۸

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-
الا ادلکم علی ما یمحو الله به الخطایا، و یرفع به الدرجات ؟ قالوا: بلی یا رسول الله . قال : اسبغ الوضوء علی المکاره و کثرة الخطی الی المساجد و انتظار الصلاة بعد الصلاة ؛
آیا شما را به کارهایی که خدا به سبب آن خطاها را از بین برده و درجات انسان را بالا می‌برد، راهنمایی نکنیم ؟ گفتند: آری ، ای رسول خدا. فرمودند:
۱ - وضوی تمام و کامل گرفتن بر شداید.
۲ - به سوی مساجد زیاد قدم برداشتن .
۳ - انتظار نماز (بعدی) پس از نماز (خوانده شده).
(ریاض الصالحین ، ص ۲۹۷)

حدیث ۵۴۹

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-
من توضا فاحسن الوضوء خرجت خطایاه من جسده ؛

کسی که نیکو وضو بگیرد، خطاهایش از جسم او خارج می شود.

(ریاض الصالحین ، ص ۲۹۶)

حدیث ۵۵۰

قال الكاظم - عليه السلام :-

و من توحا الصلاة الصبح كان وضوئه ذلك كفارة لما مضى من ذنوبه في ليلة الا الكبائر ؛

کسی که برای نماز صبح وضو می گیرد، وضویش کفاره گناهان گذشته آن شب اوست به جز گناهان کبیره .

(محجة البيضاء، ج ۱، ص ۳۰۲)

حدیث ۵۵۱

قال الكاظم - عليه السلام :-

من توحا للمغرب كان وضوئه ذلك كفارة لما رضى من ذنوبه في نهاره ما خلا الكبائر؛

کسی که برای نماز مغرب وضو می گیرد، وضویش کفاره گناهان گذشته آن روز اوست به جز گناهان کبیره .

(محجة البيضاء، ج ۱، ص ۳۰۲)

حدیث ۵۵۲

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله :-

يا على ! ان الوضوء قبل الطعام و بعده شفاء في الجسد و يمن في الرزق ؛

یا علی! قبل از غذا و بعد از غذا، وضو گرفتن ، شفای بدن و برکت در روزی است .

(بحار الانوار، ج ۶۶، ص ۳۵۶)

حدیث ۵۵۳

قال الصادق - عليه السلام :-

الطهر على الطهر عشر حسنات ؛

وضوی بر روی وضو، ده حسنه است .

(محجة البيضاء، ج ۱، ص ۳۰۲)

حدیث ۵۵۴

قال الصادق - عليه السلام :-

الوضوء قبل الطعام و بعده يذهب الفجر؛

وضو پیش از غذا و بعد از غذا، فجر را از بین می برد.

(وسائل الشيعة، ج ۱، ص ۲۵۶)

حدیث ۵۵۵

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-
 اذا اردت الصلوة فاحسن الوضوء، ثم قم، فاستقبل القبلة ثم كبر؛
 زمانی که خواستی نماز بخوانی، پس خوب وضو بگیر، سپس رو به قبله بایست، آن گاه تکبیر بگو.
 (چهل حدیث، ص ۱۵)

حدیث ۵۵۶

قال علی - علیه السلام :-
 یا محمد! من توضا مثل وضوئی، و قال مثل قولی، خلق الله تبارک و تعالی من کل قطرة ملکا یقدسه و یسبحه و یکبره فیکتب الله - عز و جل - ثواب ذلك له الی یوم القیامة؛
 ای محمد حنفیه! هر کس وضو بسازد، همانند وضوئی که من ساختم، و بگوید (دعا کند) آن چه که من گفتم، خداوند تبارک و تعالی از هر قطره آب وضوی او، ملکی را برای او می آفریند، که مشغول تقدیس و تسبیح و تکبیر برای خداوند هستند. و خداوند عز و جل ثواب این اذکار را تا روز قیامت برای او ثبت و ضبط خواهد نمود.
 (من لایحضره الفقیه، ج ۱، ص ۴۲)

حدیث ۵۵۷

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-
 یا اباذر! اذا كان العبد فی ارض قفر فتوضا او تیمم ثم اذن و اقام و صلی امر الله - عز و جل - الملائكة فصفوا خلفه صفا لایری طرفاه یرکعون برکوعه و یسجدون بسجوده و یؤمنون علی دعائه؛
 ای ابوذر! هر گاه بنده ای در بیابانی تنها باشد و وضو بسازد یا تیمم کند، سپس اذان و اقامه بگوید و نماز بخواند، خدا فرشتگان را امر کند که پشت سر او صفی تشکیل دهند که دو طرف آن دیده نشود و به نماز او اقتدا نمایند و به دعای او آمین گویند.
 (وسائل الشیعه، ج ۴، ص ۶۲۱. مکارم الاخلاق، ص ۴۶۶)

حدیث ۵۵۸

قال الصادق - علیه السلام :-
 من تطهر ثم اوی الی فراشه بات و فراشه کمسجده؛
 هر کس وضو بگیرد، سپس در رختخواب خود برود و بخوابد، بستر او مانند مسجد او خواهد بود.
 (وسائل الشیعه، ج ۱، ص ۲۶۵. ثواب الاعمال، ص ۴۸)

حدیث ۵۵۹

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-
 من اسبغ وضوءه و احسن صلاته، و ادى زکاة ماله و کف غضبه و سجن لسانه، و استغفر لذنبه، و ادى النصیحة لاهل بیت نبیه فقد

استکمل حقایق الایمان و ابواب الجنه مفتحه له ؛
کسی که وضوی خود را شاداب و کامل به جای آورد، و نماز خویش را نیکو بخواند، زکات مالش را پردازد، و خشم خود را فرو
نشاند و زبانش را از گناهان مربوط به زبان ببندد، و برای گناه خود با توبه طلب آمرزش کند، و نسبت به اهل بیت پیامبر خویش
خیرخواه باشد، البته تمام حقایق ایمان در او کامل شده و درهای بهشت به روی او باز است .
(ثواب الاعمال ، ص ۶۴)

حدیث ۵۶۰

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله - :
لا تدخل المساجد الا بالطهاره ؛
داخل مساجد مشو، مگر با وضو.
(مستدرک الوسائل ، ج ۳، ص ۳۸۸)

حدیث ۵۶۱

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله - :
یا علی ! و تقم الصلاة بوضوء ساغ فی مواقیها ؛
یا علی ! با وضوی کامل در اول وقت ، اقامه نماز کن .
(سفینه البحار، ج ۲، ص ۴۴)

حدیث ۵۶۲

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله - :
خصال ست ما من مسلم یموت فی واحده منهن الا کان ضامنا علی الله - عز و جل - ان یدخله الجنة منها رجل توضحا فاحسن الوضوء
ثم خرج الی مسجد الصلوة فان مات فی وجهه کان ضامنا علی الله ؛
شش خصلت است که اگر هر مسلمان یکی از آنها را داشته باشد نمی میرد، مگر این که خدا ضمانت بهشت رفتنش را خواهد
نمود، یکی از آن شش خصلت آن است که انسان وضو بگیرد، بهترین وضو، سپس جهت نماز به طرف مسجد (از خانه) حرکت
کند، پس اگر در این صورت بمیرد، خدا ضامن (بهشت رفتن او) خواهد بود.
(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۲۲۷)

حدیث ۵۶۳

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله - :
اسبغ الوضوء علی المکاره من الکفارات ؛
کامل گرفتن وضو در حال سختی ، کفاره (گناهان) است .
(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۷۸)

حدیث ۵۶۴

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله - :
 و ما منکم من احد یخرج من بیته مطهرا الا و الملائکة تقول : اللهم اغفر له اللهم ارحمه ؛
 وقتی یکی شما از خانه خارج می شوید با طهارت (با وضو) باشید، در این صورت ملائکه در حق شما دعا می کنند: خدایا او را
 بیامرز، خدا بر او رحم کن .
 (جامع احادیث الشیعه ، ج ۶، ص ۳۸۷)

حدیث ۵۶۵

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله - :
 من حافظ علی الخمس باکمال طهورها و مواقیثها کانت له نورا و برهانا یوم القیامة ؛
 کسی که نماز پنجگانه خویش را با وضوی تمام و با حفظ وقتهای آن ها انجام دهد، این نماز در قیامت برای او نور و برهان است .
 (جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۵۹)

حدیث ۵۶۶

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله - :
 بنیت الصلوة علی اربعة اسهم : سهم منها اسباغ الوضوء و سهم منها الركوع و سهم منها السجود و سهم منها الخشوع ؛
 نماز بر چهار بخش بنا شد: ۱ - کامل گرفتن وضو، ۲ - رکوع ، ۳ - سجود، ۴ - خشوع .
 (مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۲۶۵)

حدیث ۵۶۷

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله - :
 یا علی ! اسباغ الوضوء فی السیرات و انتظار الصلاة بعد الصلاة ، و المشی باللیل و النهار الی الجماعات ؛
 یا علی ! سه چیز موجب رفعت درجه است :
 ۱ - کامل گرفتن وضو در هوای سرد .
 ۲ - انتظار نماز بعد از هر نماز .
 ۳ - رفتن در روز و شب به طرف نماز جماعت .
 (بحار الانوار، ج ۸۸، ص ۱۰)

حدیث ۵۶۸

قال الصادق - علیه السلام - :
 یوتی بعبد یوم القیامة لیست له حسنة فقال له اذکروا تذکر هل لک من حسنة قال : فیتذکر، فیقول : یا رب ما بی من حسنة الا ان فلانا
 عبدک المؤمن من ربی فطلبت منه ماء فاعطانی ماء فتوضات به و صلیت لک قال : فیقول الرب تبارک و تعالی قد غفرت لک ادخلوا

عبدی الجنة ؛

روز قیامت بنده ای را می آورند که هیچ حسنه ای ندارد پس به او گفته می شود فکر کن و یاد بیاور آیا برای تو کار خیری هست ؛ بنده فکر می کند سپس میگوید: خدایا! من هیچ حسنه ای ندارم ، الا این که فلانی از بندگان مومن تو (روزی) از کنار من عبور کرد و من از او طلب آب کردم و او به من آب داد و با آن وضو گرفتم و برای تو نماز گزاردم ؛ پس خداوند تبارک و تعالی می فرماید: به درستی که من تو را بخشودم و دستور می دهد او را داخل بهشت کنند.

(بحارالانوار، ج ۷، ص ۲۹۰)

۵۳۳ - وضو، موجب رفعت درجه

حدیث ۵۶۹

قال علی - علیه السلام :-

لا يجوز صلاة امرء حتى يطهر خمس جوارح : الوجه و اليدين و الراس و الرجلين بالماء و القلب بالتوبة ؛ نماز گزار پنج عضو بدنش را پاک کند، صورت ، دو دست ، سر و دو پا را با آب ، و قلب را با توبه ؛ در غیر این صورت ، جایز نیست که نماز بخواند.

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۴۹)

حدیث ۵۷۰

قال الصادق - علیه السلام :-

لا يتم الصلاة الا لدى طهر سابغ ؛ نماز تمام و مورد قبول نیست ، مگر با طهارت کامل .
(فلاح السائل ، ص ۴۳)

حدیث ۵۷۱

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله :-

من توضا فذكر اسم الله طهر جميع جسده و كان الوضوء الى الوضوء كفارة لما بينهما من الذنوب و من لم يسم لم يطهر من جسده الا ما اصابه الماء؛

کسی که وضو بگیرد و بسم الله بگوید، تمام بدن خود را طهارت داده است و این وضو کفاره گناهان او تا وضوی دیگر است ، و کسی که بسم الله نگوید از بدنش تنها آن چه را آب به آن رسیده طهارت داده است .

(محجة البيضاء، ج ۱، ص ۲۹۶)

حدیث ۵۷۲

قال الصادق - علیه السلام :-

من ذكر اسم الله على وضوء فكانما اغتسل ؛ کسی که برای وضو خود ((بسم الله)) بگوید مانند این است که غسل کرده باشد.

(محجة البيضاء، ج ۱، ص ۲۹۹)

حدیث ۵۷۳

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

مفتاح الصلاة الطهور؛

کلید نماز، پاکی است .

(محجة البيضاء، ج ۱، ص ۲۸۱)

حدیث ۵۷۴

عن النبي - صلى الله عليه وآله -:

من توطأ فاسبغ الوضوء و صلى ركعتين لم يحدث فيهما نفسه بشيء من الدنيا خرج من ذنوبه كيوم ولدته امه ؛

کسی که وضو گیرد و آن را کامل به جا آورد، و با آن دو رکعت نماز گزارد که در آن از دنیا با خود سخن نگوید، از گناهان

خویش مانند روزی که از مادر زاییده شده است ، بیرون می آید.

(محجة البيضاء، ج ۱، ص ۳۰۲)

حدیث ۵۷۵

قال الباقر - عليه السلام -:

ان السواك في السحر قبل الوضوء من السنة ؛

سحرگاه ، پیش از وضو، مسواک زدن از سنت اسلامی است .

(میزان الحکمه ، ج ۴، ص ۵۹۶)

حدیث ۵۷۶

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

يا علي ! و عليك بالسواك عند كل وضوء ؛

ای علی! بر تو باد مسواک زدن به هنگام هر وضو.

(اصولی کافی ، ج ۸، ص ۷۲)

حدیث ۵۷۷

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

السواك شطر الوضوء ؛

مسواک کردن جزئی از وضو است .

(محجة البيضاء، ج ۱، ص ۲۹۷)

حدیث ۵۷۸

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
 امتی الغر المحجلون من اثار الوضوء يوم القيامة ؛
 امت مرا دست و پای نورانی باشد روز قیامت ، از آثار وضوء که در دنیا گرفته باشد.
 (شهاب الاخبار، ص ۱۲۲)

حدیث ۵۷۹

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
 من باب علی طهر فکانما احیی اللیل ؛
 کسی که شب را با وضو بیارامد، گویی که تمام شب را به احیاء و عبادت گذرانده است .
 (وسائل الشیعه ، ج ۱، ص ۲۶۶)

حدیث ۵۸۰

قال الرضا - علیه السلام :-
 ... لان يكون العبد طاهرا اذا قام بين يدي الجبار عند مناجاته ؛
 ... چون وضو یک ادب در برابر خدا است ، بنده به هنگام نماز، وقتی که در برابر خداوند می ایستد، پاک باشد.
 (بحار الانوار، ج ۶، ص ۶۴)

حدیث ۵۸۱

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
 من جدد وضوءه من غير حدث جدد الله توبته من غير استغفار ؛
 هر کس وضویش را بدون اینکه باطل شود تجدید کند، خداوند توبه اش را بدون استغفار تجدید می کند.
 (محجة البيضاء، ج ۱، ص ۳۰۲)

حدیث ۵۸۲

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
 الوضوء علی الوضوء نور علی نور ؛
 وضوی پس از وضو بسیار پسندیده است .
 (محجة البيضاء، ج ۱، ص ۳۰۲)

حدیث ۵۸۳

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

الوضوء نصف الايمان ؛
وضو گرفتن نیمی از ایمان است .
(بحار الانوار، ج ۸۰، ص ۲۳۸)

حدیث ۵۸۴

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله :-
الوضوء مد والغسل صاع و سيأتي اقوام يستقلون ذلك فاولئك على خلاف سنتي ؛
برای وضو ده سیر آب و برای غسل ، سه کیلو آب کافی است ، ولی افرادی در آینده می آیند که این مقدار را کم می شمارند (و
آب زیادی مصرف خواهند کرد) که آنها بر خلاف راه من می روند.
(محبجۃ البيضاء، ج ۱، ص ۳۰۱)

حدیث ۵۸۵

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله :-
خللوا بين اصابعكم لا يخلل الله بينها بالنار ؛
هنگام وضو میان انگشتان خود فاصله دهید تا خدا به وسیله آتش میان آنها را فاصله ندهد.
(نهج الفصاحه ، ص ۳۰۶)

حدیث ۵۸۶

قال الصادق - عليه السلام :-
من توحا و تمندل كتبت له حسنة ، و من توحا و لم يتمندل حتى يجف وضوئه كتبت له ثلاثون حسنة ؛
کسی که وضو بگیرد و خود را با حوله خشک نماید، یک حسنه برای او نوشته می شود، و هر که وضو بگیرد و خشک نکند، بلکه
صبر نماید تا اعضاء وضو به خودی خود خشک شود، سی حسنه برای او نوشته می شود.
(بحار الانوار، ج ۸۰، ص ۳۳۰)

حدیث ۵۸۷

قال الباقر - عليه السلام :-
ثلاث كفارات فاسباغ الوضوء في السبرات و بالمشي بالليل و النهار الى الجماعات و المحافظه على الصلوات ؛
سه چیز است که جبران کننده و محو کننده گناه است :
۱ - کامل گرفتن وضو در هوای بسیار سرد.
۲ - راه رفتن در شب و روز به سوی جماعت‌های اسلامی (نماز جماعت و جمعه).
۳ - مراقبت بر انجام صحیح نمازها.
(معانی الاخبار، ص ۳۱۴)

حدیث ۵۸۸

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
...والوضوء مفتاح الصلاة ؛
... وضو کلید نماز است .
(نهج الفصاحه ، حدیث ۱۵۸۸)

حدیث ۵۸۹

قال الصادق - عليه السلام -:
لاحظ في الاسلام لمن ترك الصلاة ؛
تارک نماز، حظ و بهره ای از اسلام ندارد.
(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۴۰۲)

حدیث ۵۹۰

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
لتنقض عرى الاسلام عروة ، كلما انتقضت عروة تشبث الناس بالتى تليها، فاولهن نقض الحكم ، و اخرهن الصلاة ؛
دستگیره های اسلام یک به یک شکسته می شود، هر گاه یک دستگیره نابود شود مردم به آن چه نزدیک آن است چنگ می زنند،
اول آنها شکستن حکومت است (حکومت اسلامی را از دست صاحب آن خارج می کنند) و آخر آن ها نماز است (نماز را ترک
می کنند).
(اصول وافى ، ج ۲، ص ۷۲)

حدیث ۵۹۱

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
تارك الصلاة يسأل الرجعة الى الدنيا، و ذلك قول الله تعالى : حتى اذا جاء احدهم الموت قال : ((رب ارجعون ، لعلی اعمل صالحا
فیما ترکت ، کلا انها کلمة هو قائلها و من ورائهم برزخ الى يوم یبعثون)) ؛
بی نماز درخواست می کند به دنیا برگردد، و این است سخن خداوند متعال تا گاهی که به یکی از آنان مرگ آمد گوید:
(پروردگارا مرا برگردانید تا شاید عمل شایسته انجام دهم در آن چه بازگذاردم ، نه چنین است آن سخنی است او گوینده اش
هست ، و از پشت آن ها تا روزی که برانگیخته شوند برزخ است .))
(بحار الانوار، ج ۷۷، ص ۵۸. اصول وافى ، ج ۲، ص ۶۵)

حدیث ۵۹۲

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
الجفاء كل الجفاء و الكفر من سمع منادى الله تعالى ینادى بالصلاة و یدعوه الى الفلاح فلا یجیبه ؛

نشان خشونت و کفر (نفاق) آن است که کسی منادی خدا را بشنود که به نماز ندا می دهد و وی را به رستگاری می خواند و دعوت او را اجابت نکند.
(نهج الفصاحه ، ص ۲۷۹)

حدیث ۵۹۳

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
من ترك الصلوة متعمدا من غير علة فقد براء من ذمة الله و ذمة رسوله ؛
کسی که نماز را عمدا و بدون علت ترک کند از امان خدا و رسولش دور خواهد بود.
(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴ ، ص ۷۵)

حدیث ۵۹۴

قال الصادق - عليه السلام -:
جاء رجل الى النبي - صلى الله عليه وآله - فقال : يا رسول الله ! اوصيني ، فقال : لاتدع الصلاة متعمدا فان من تركها متعمدا فقد برئت منه مله الاسلام ؛
مردی پیش رسول خدا (ص) آمد و عرض کرد: یا رسول الله! مرا نصیحتی بفرمایید، حضرت فرمودند: نماز را عمدا رها مکن ، کسی که عمدا نماز را ترک کند ملت اسلام از او بیزار است .
(وسائل الشیعه ، ج ۳ ، ص ۲۹)
۵۰۲ - عقاب تارك الصلوة

حدیث ۵۹۵

قال علی - عليه السلام -:
اللهم العن من ترك الصلوة متعمدا؛
خدایا لعنت کن کسی را که عمدا نماز را ترک کند.
(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴ ، ص ۷۶)

حدیث ۵۹۶

عن ابی جعفر - عليه السلام -:
ان رجلا ذكر له رجلا فقال : انهتك وارتكب المحارم و استخف بالفرائض حتى انه ترك الصلوة و كان متكئا فاستوى جالسا و قال : سبحان الله ! ترك الصلوة المكتوبة ؟ ان ترك الصلوة المكتوبة عند الله عظيم ؛
مردی در پیش امام باقر (ع) از حالت مردی یاد نمود: مردی است بی پروا! مرتکب محارم می شود، و واجباتش را سبک می شمارد، حتی نمازش را ترک می کند، امام باقر (ع) از حال تکیه به نشسته شده ، فرمود: ((سبحان الله! نماز واجب را ترک کرد؟ همانا ترک نماز واجب نزد خدا بزرگ است)).
(مستدرک الوسائل ، ج ۱ ، ص ۱۷۲)

حدیث ۵۹۷

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

الصلاة عماد الدين ، فمن ترك صلاته متعمدا فقد هدم دينه و من ترك اوقاتها يدخل الويل ، و الويل واد في جهنم كما قال الله تعالى : ((ويل للمصلين ، الذينهم عن صلاتهم ساهون)) ؛

نماز ستون دین است ، پس کسی که نمازش را عمدا ترک کند دینش را منهدم کرده است ، و کسی که اوقات نماز را ترک کند داخل در ((ویل)) می شود و ویل وادی است در جهنم چنان که خدا فرمود: ویل جای نماز گزاران است آن نماز گزارانی که در نماز خود سهو کننده و غافلند.

(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۲)

حدیث ۵۹۸

قال علی - عليه السلام -:

الا تسمعون الی جواب اهل النار حین سئلوا ((ما سلککم فی سقر؟ قالوا: لم نک من المصلین)) ؛

آیا به پاسخ اهل دوزخ گوش فرا نمی دهید که وقتی از آن ها می پرسند: ((چه چیز شما را گرفتار دوزخ ساخت ؟ می گویند: ما از نماز گزاران نبودیم)).

(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۲۴. نهج البلاغه ، خطبه ۱۹۰)

حدیث ۵۹۹

قال الامام الصادق - عليه السلام -:

ان الله يدفع بمن یصلی من شیعتنا عن لا یصلی من شیعتنا و لو اجمعوا علی ترک الصلوة لهلکوا ؛

همانا، خداوند به وسیله شیعیان نماز گزار ما از شیعیان بی نماز ما (بلا را) دفع می کند، ولی اگر همه تارک نماز بودند هر آینه همه هلاک می شدند.

(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۱۸۴)

حدیث ۶۰۰

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

بین الايمان و الکفر ترک الصلاة ؛

فاصله میان ایمان و کفر، نماز نخواندن است .

(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۴۰۲. کنز العمال ، حدیث ۱۸۸۶۹)

حدیث ۶۰۱

قال الصادق - عليه السلام -:

ان تارک الصلوة کافر ؛

همانا ترك كننده نماز واجب ، كافر است .

(وسائل الشيعه ، ج ۳، ص ۲۸)

حدیث ۶۰۲

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله :-

من ترك الصلوة متعمدا فقد كفر؛

هر كس عمدا نمازش را ترك كند، كفر ورزیده است .

(لئالی الاخبار، ص ۳۹۴)

حدیث ۶۰۳

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله :-

من ترك الصلاة متعمدا كتب اسمه على باب النار ممن يدخلها؛

هر كس عمدا نمازش را ترك كند، بر درب جهنم نامش از دوزخیان نوشته می شود.

(كنز العمال ، ج ۷، حدیث ۱۹۰۹۰)

حدیث ۶۰۴

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله :-

من ترك صلوة لا يرجو ثوابها ولا يخاف عقابها فلا ابالی ايموت يهوديا و نصرانيا او مجوسيا ؛

كسى كه نماز را ترك كند، اميد به پاداش نمازش نمى باشد و از عذاب آن نيز ترسناك نيست ، پس باكى نيست كه يهودى بميرد،

يا نصرانى ، يا مجوسى .

(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۳. ميزان الحكمه ، ج ۵، ص ۴۰۳)

حدیث ۶۰۵

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله :-

ما بين المسلم و بين ان يكفر الا ان يترك الصلاة الفريضة متعمدا او يتهاون بها فلا يصلحها؛

فاصله بين مسلمان و بين كفرش چيزى جز ترك نماز واجب نيست كه يا عمدا ترك نمايد و اصلا قبول نداشته باشد و يا از بى

اعتنائى نماز نخواند.

(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۱۶. ميزان الحكمه ، ج ۵، ص ۴۰۲)

حدیث ۶۰۶

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله :-

اما الصلاة فلا خير فى دين لا صلاة فيه ؛

دينى كه در او نماز نباشد، فايده و خيرى ندارد (خيرى در آن نيست).

(سیره ابن هشام، ج ۳ - ۴، ص ۵۰۴)

حدیث ۶۰۷

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

تارك الصلاة ملعون في التوراة ملعون في الانجيل ملعون في الزبور ملعون في القران ملعون في لسان جبرئيل ملعون في لسان ميكائيل ملعون في لسان اسرافيل ملعون في لسان محمد؛
ترك كنده نماز در تورات و انجيل و زبور و قرآن مورد لعنت قرار گرفته و به زبان جبرئيل و ميكائيل و اسرافيل و محمد(ص)
ملعون است .

(انوار الهداية، ص ۱۹۷، الحكم الزاهره، ص ۲۹۴)

حدیث ۶۰۸

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

بين العبد و بين الكفر ترك الصلاة؛

فاصله كفر و بندگی ترك نماز است .

(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۲. ميزان الحكمه، ج ۵، ص ۴۰۳)

حدیث ۶۰۹

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

من ترك صلاته حتى تفوته من غير عذر فقد حبط عمله؛

کسی که نمازش را بدون عذر ترك کند (نخواند) تا وقت آن بگذرد، عمل او نابود شده است .

(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۳. ميزان الحكمه، ج ۵، ص ۴۰۳)

حدیث ۶۱۰

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

من اعان تارك الصلوة بلقمه او كسوه فكانما قتل سبعين نبيا اولهم ادم و اخرهم محمد؛

کسی که ترك کننده نماز را به دادن طعامی یا لباسی یاری کند، مثل این است که هفتاد پیامبر را کشته، که اول آنها آدم، و آخر
آن ها محمد(ص) است .

(لثالی الاخبار، ص ۳۹۵)

حدیث ۶۱۱

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

من ترك صلاته متعمدا فقد هدم دينه؛

کسی که عملاً نمازش را ترك کند، به تحقيق که دينش را منهدم کرده است .

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۲. میزان الحکمه، ج ۵، ص ۴۰۲)

حدیث ۶۱۲

امام صادق - علیه السلام - فرمودند:

لا تتهاون بصلاتک فان النبی - صلی الله علیه وآله - قال عند موته لیس انی من استخف بصلاته ؛ سستی مکن در امر نمازت ، زیرا که رسول خدا (ص) فرمودند: - در هنگام رحلت - نیست از من کسی که نمازش را خفیف شمارد .

(فروع کافی، ج ۳، ص ۲۶۹، حدیث ۷)

حدیث ۶۱۳

قال علی - علیه السلام -:

لا یقومن احدکم فی الصلاة متکاسلا و لناعسا و لایفکرن فی نفسہ فانه بین یدی ربه - عز و جل - ؛ هیچ وقت (نماز گزار) هنگام نماز با حالت کسالت و خستگی و در حال چرت به نماز نایستد و نماز گزار در خود فکر نکند، زیرا در برابر پروردگار بزرگ خود ایستاده است .

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۳۹)

حدیث ۶۱۴

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

من تهاون بصلاته ... یرفع الله البرکة من عمره و من رزقه و یمحو الله تعالی سیماء الصالحین من وجهه و کل عمل یعمله لایوجر علیه و لا یرتفع دعائه الی السماء و لیس له حظ فی دعاء الصالحین و یموت ذلیلا و جائعا و عطشانا؛ هر کس نسبت به نمازش کوتاهی کند، خداوند متعال برکت را از عمر و مال او بر می دارد و سیمای شایستگان را از چهره اش می زداید، هر کاری که انجام می دهد پاداشی نخواهد داشت دعایش مستجاب نمی شود، بهره ای از دعای نیکوکاران برای او نیست ، هنگام مرگ با احساس خواری ، گرسنگی و تشنگی از دنیا می رود.

(بحارالانوار، ج ۸۳، ص ۲۱)

حدیث ۶۱۵

قال الباقر - علیه السلام -:

بینا رسول الله - صلی الله علیه وآله - جالس فی المسجد اذا دخل رجل فقام فصلی فلم یتم رکوعه و لاسجوده فقال - صلی الله علیه وآله -: نقر کنقر الغراب لئن مات هذا و هكذا صلاته لیموتن علی غیر دینی ؛

هنگامی که پیامبر (ص) در مسجد نشسته بود، ناگهان مردی وارد شد و به نماز ایستاد، لیکن رکوع و سجود را کامل به جا نیاورد. پیامبر (ص) فرمودند: مانند کلاغ منقار بر زمین زد، اگر این مرد بمیرد و نمازش به همین گونه باشد، بر غیر دین من مرده است .

(محجة البیضاء، ج ۱، ص ۳۴۰)

حدیث ۶۱۶

قال الصادق - علیه السلام :-
ان شفاعتنا لاتنال مستخفا بالصلاة ؛
همانا شفاعت ما به کسی که نمازش را سبک بشمارد، نمی رسد.
(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۲۷)

حدیث ۶۱۷

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-
لاینال شفاعتی من اخر الصلوة بعد وقتها ؛
کسی که نماز را از وقتش تاخیر بیندازد، (فردای قیامت) به شفاعت من خواهد رسید.
(بحار الانوار، ج ۸۳، ص ۲۰)

حدیث ۶۱۸

قال النبی - صلی الله علیه وآله :-
لا تضیعوا صلاتکم ، فان من ضیع صلاته حشره الله مع قارون و فرعون و هامان - لعنهم الله و اخزاهم ، - و كان حقا علی الله ان یدخله
النار مع المنافقین ، فالویل لمن لم یحافظ صلاته ؛
نماز خودتان را ضایع نکنید، به حقیقت هر کس نماز خویش را ضایع کند، خداوند عز و جل او را با قارون و فرعون و هامون
محشور می کند، خداوند به آنان لعنت کند و آنها را رسوا سازد، و بر خدا لازم است آن ها را با منافقها به آتش داخل کند، پس
وای بر کسی که به نمازش مواظب نباشد.
(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۲)

حدیث ۶۱۹

قال النبی - صلی الله علیه وآله :-
لا یزال الشیطان یرعب من بنی ادم حافظ علی الصلوات الخمس ، فاذا ضیعهن تجرا علیه و اوقعه فی العظام ؛
شیطان همواره از فرزند آدم می ترسد مادامی که بر نمازهای پنجگانه مواظبت می کند، آن گاه که آنها را ضایع کرد بر وی جری
می شود و او را بر گناهان بزرگ داخل می کند.
(کافی، ج ۲، ص ۳۸۶)

حدیث ۶۲۰

قال الصادق - علیه السلام :-
ابصر علی بن ابی طالب - علیه السلام - رجلا ینقر صلاته فقال : منذ کم صلیت بهذه الصلاة ؟ فقال له الرجل : منذ کذا و کذا فقال :
مثلك عند الله مثل الغراب اذا نقر لومت مت علی غیر مله ابی القاسم محمد - صلی الله علیه وآله - ثم قال علی - علیه السلام :- ان

اسرق الناس من سرق من صلاته ؛

علی (ع) به مردی که نمازش را به سرعت می خواند، نگاه کرد امام سؤال کرد از چه وقتی این طور نماز می خوانی؟ مرد پاسخ داد: از فلان وقت تا به حال. امام فرمودند: مثل (نماز خواندن) تو در پیش خداوند مثل کلاغی است که (بسرعت) از زمین دانه می چیند، اگر تو به این حالت بمیری، مرده ای به غیر دین پیامبر اسلام، امام فرمودند: همانا که دزدترین مردم کسی است که از نمازش بدزدد (یعنی کم کند).

(وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۲۴)

حدیث ۶۲۱

قال الصادق - علیه السلام -:

ایاکم و الکسل، ان ربکم رحیم، یشکر القلیل، ان الرجل لیصلی الرکعتین تطوعا یرید بهما وجه الله فیدخله الله بهما الجنه؛ از سستی دوری کنید، زیرا پروردگار شما مهربان است، اندک را می پذیرد، هر آینه مرد دو رکعت نماز مستحبی می خواند، و با آن دو خدا را اراده می کند، و خداوند به سبب این دو رکعت، او را به بهشت داخل می کند.

(وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۳۰. اصول وافی، ج ۲، ص ۶۱)

حدیث ۶۲۲

قال الرضا - علیه السلام -:

...و ایاک ان تکسل عنها (الصلوة) او تتوانی فیها او تتوانی بحقها او تضيع حدها و حدودها او تنقرها نقر الדיک او تستخف بها او تشتغل عنها بشیء من عرض الدنيا او تصلی بغير وقتها، و قال رسول الله - صلی الله علیه وآله - لیس منی من استخف بصلوته لا یرد علی الحوض لا والله؛

پرهیزد از این که در نماز سستی و تبلی کنید و یا حدودش را ضایع کنید یا از روی دستپاچگی رکوع و سجده نماز را آن چنان به جا آورید که گویی همچون خروس منقار می زنی یا این که نماز را سبک بشمارید یا این که به جای نماز به امور دنیوی مشغول شوید و یا در غیر وقت نماز بخوانید، در هر حال رسول خدا فرمود: از من نیست کسی که نمازش را سبک بشمارد. قسم به خدا بر حوض کوثر بر من نخواهد رسید.

(مستدرک الوسائل، ج ۱، ص ۱۷۲)

حدیث ۶۲۳

قال الصادق - علیه السلام -:

والله انه لیاتی علی الرجل خمسون سنه ما قبل الله منه صلاة واحدة، فای شیء اشد من هذا، و الله انکم لتعرفون من جیرانکم و اصحابکم من لو کان یصلی لبعضکم ما قبلها منه لاستخفافه بها، ان الله لا یقبل الا الحسن فکیف یقبل ما استخف به؛

به خدا سوگند ممکن است پنجاه سال بر انسان بگذرد و خداوند یک نماز از او نپذیرد و چه چیزی سخت تر از این است، سوگند به خدا که شما از همسایگان و یاران خویش کسی را می شناسید که اگر برای یکی از شما نماز بگذارد به سبب سبک شمردنش آن را نمی پذیرد و خداوند جز خوب را قبول نمی کند و چگونه ممکن است چیزی را که خفیف شمرد شده است بپذیرد.

(وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۱۵. محجة البیضاء، ج ۱، ص ۳۴۱)

حدیث ۶۲۴

قال الصادق - علیه السلام -:

إذا قام العبد فی الصلاة فخفف صلاته قال الله تعالی لملائکته: اما ترون الی عبدی کانه یری ان قضاء حوائجه بید غیری، اما یعلم ان قضاء حوائجه بیدی؛

هرگاه بنده برای نماز به پا خیزد و نمازش را سبک ادا کند، خداوند به فرشتگان خود می فرماید: آیا به بنده من نمی نگرید که گویا برآوردن حاجتهایش را به دست دیگری غیر از من می بیند آیا نمی داند که برآوردن حوائج او به دست من است.

(محنة البیضاء، ج ۱، ص ۳۴۱. تهذیب، ج ۱، ص ۲۰۴)

حدیث ۶۲۵

قال الصادق - علیه السلام -:

ان العبد اذا عجل فقام لحاجته یقول الله تبارک و تعالی: ((اما یعلم عبدی انی انا افضی الحوائج))؛

زمانی که بنده برای رفع حاجت خود نمازش را با عجله بخواند، خداوند می فرماید: ((آیا بنده من نمیداند که حاجت او را من برآورده می کنم)).

(وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۲۴)

حدیث ۶۲۶

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

لیس منی من استخف بصلاته لایرد علی الحوض لا والله؛

کسی که نماز را سبک شمرد از من نیست، به خدا سوگند که بر حوض (کوثر در قیامت) مرا ملاقات نخواهد کرد.

(وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۱۵. من لایحضره الفقیه، ج ۱، باب ۲۹، حدیث ۱۸)

حدیث ۶۲۷

قال الباقر - علیه السلام -:

لا تقم الی الصلوة متکاسلا و لامتناعسا و لامثاقلا فانها من خلل النفاق؛

با حال مستی و خواب آلوده و کاهلانه نماز را به جا نیاور، که اینها از روزنه های نفاق است.

(میزان الحکمه، ج ۵، ص ۳۹۸. بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۲۳۱)

حدیث ۶۲۸

قال الصادق - علیه السلام -:

ایاکم ان یستخف احدکم بصلاته؛

پرهیزید از این که یکی از شما نماز را سبک بشمارید.

(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۲۳۶)

حدیث ۶۲۹

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله - :
...لا صلوة لمن لا یتیم رکوعها و سجودها ؛
کسی که رکوع و سجودش را ناتمام و شتابزده به جا می آورد، نمازش پذیرفته نیست .
(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۲۵۳)

حدیث ۶۳۰

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله - :
الصلوة عماد الدین ، فمن ترک صلاته متعمدا فقد هدم دینه ، و من ترک اوقاتھا یدخل الویل ، و الویل واد فی جهنم کمال قال الله تعالی : ((ویل للمصلین ، الذینهم عن صلاتهم ساهون)) ؛
نماز ستون دین است ، پس کسی که عمدا نمازش را ترک کند به تحقیق که دینش را منهدم کرده است و کسی نمازش را در وقتش به جا نیاورد داخل ((ویل)) می شود، و ((ویل)) چاهی است در جهنم که خداوند می فرماید: ((وای برای نماز گزارانی که از نماز خویش غفلت دارند)).
(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۲. میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۴۰۲)

حدیث ۶۳۱

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله - :
مثل الذی لا یتیم صلاته کمثل جبلی حملت حتی اذا دنا نفاسها اسقطت فلا هی ذات حمل ولا ذات ولد ؛
مثل آن کسی که نمازش را کامل به جا نمی آورد، مثل زن حامله ای است که (نه ماه) حملش را نگهداری کرده تا نزدیک زایمان بچه را سقط کرده است . پس این چنین زن را نه زن حامله می گویند و نه زن صاحب فرزند.
(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۱۷۳)

حدیث ۶۳۲

قال النبی - صلی الله علیه وآله - :
اسرق الناس فالذی یسرق من صلاته فصلاته تلف کما یلف الثوب الخلق فیضرب بها وجهه ؛
دزدترین مردم کسی است که به خاطر سرعت و شتابزدگی از نماز خود کم کند، نماز چنین انسانی ، همچون جامه مندرسی در هم پیچیده شده ، به صورت او پرتاب می گردد.
(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۴۰۶)

حدیث ۶۳۳

قال علی - علیه السلام - :
ان اسرق الناس من سرق من صلاته ؛

دزدترین مردم کسی است که از نمازش کم بگذارد.

(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۲۲)

حدیث ۶۳۴

قال الصادق - علیه السلام :-

إذا قام العبد الى الصلاة اقبل الله - عز و جل - عليه بوجهه فلا يزال مقبلا عليه حتى يلتفت ثلاث مرات فاذا التفت ثلاث مرات اعرض عنه؛

وقتی بنده به نماز ایستاد، خداوند متعال به وی توجه می کند و توجه اش را از او قطع نمی کند تا موقعی که سه مرتبه از یاد خدا غافل گردد، در این هنگام خداوند سبحان نیز از او اعراض خواهد کرد.

(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۲۴۱)

حدیث ۶۳۵

قال الصادق - علیه السلام :-

لا ينال شفاعتنا من استخف بالصلاة؛

هر کس نماز را سبک بشمارد، به شفاعت ما دست نخواهد یافت .

(فروع کافی، ج ۳، ص ۲۷۰، حدیث ۱۵)

حدیث ۶۳۶

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله :-

لا يقبل الله صلاة خمسة نفر. الابق من سيدة و امرأة لا يرضى عنها زوجها و مدمن الخمر و العاق و اكل الربا؛

خداوند نماز پنج گروه را نمی پذیرد:

۱ - بنده ای که از نزد مولای خود فرار کرده است .

۲ - زنی که شوهرش از وی راضی نیست .

۳ - شرابخوار و دائم الخمر.

۴ - کسی که عاق والدین شده است .

۵ - رباخوار.

(مستدرک الوسائل، ج ۱۳، ص ۳۳۲)

حدیث ۶۳۷

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله :-

من صلى صلوة يرائي بها فقد اشرك؛

کسی که برای خودنمایی نماز بخواند مشرک است .

(بحار الانوار، ج ۶۷، ص ۲۲۲)

حدیث ۶۳۸

امام صادق - علیه السلام :-

انما لك من صلاتك ما اقبلت عليه منها، فان اوهمها كلها، او غفل عن ادابها، لغت فضررب بها وجه صاحبها ؛
همانا از نماز تو، آن مقدار قبول می شود که در آن ، توجه داشته ای پس اگر شخص ، از تمامش غافل شود یا از آدابش غافل شود
آن نماز، مجاله می شود و بر روی خواننده آن پرتاب می شود.
(فروع کافی ، ج ۳ ، ص ۳۶۳)

حدیث ۶۳۹

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله :-

من شرب الخمر لم تقبل له صلاة اربعين ليلة فان عاد فاربعين ليلة من يوم شربها فان مات في تلك الاربعين ليلة من غير توبه سقاه الله
يوم القيامة من طينة خبال ؛
کسی که شراب می نوشد نماز وی تا چهل شبانه روز مقبول نیست و اگر بار دیگر لب به شراب زد باز هم تا چهل شب و اگر بدون
(توبه)) در این اوقات بمیرد، خداوند متعال وی را از خاک فاسد سیراب خواهد ساخت .
(تفسیر القمی ، ج ۱ ، ص ۱۸۱)

حدیث ۶۴۰

عن الباقر - عليه السلام :-

ما عصى الله بشيء اشد من شرب المسكر ان احدهم يدع الصلاة الفريضة و يشب على امه و ابنته و اخته و هو لا يعقل ؛
گناهی بدتر از شرب خمر، نیست و شرابخوار، در حال مستی ، نماز واجب را رها و با مادر و خواهر و دخترش همبستر می شود
؛ زیرا او در آن حال اندیشه خود را از دست داده است .
(وسائل الشیعه ، ج ۱۷ ، ص ۲۵۰)

حدیث ۶۴۱

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله :-

من اغتاب مسلما او مسلمة لم يقبل الله صلاته و لا صيامه اربعين يوما الا ان يغفر له صاحبه - من اغتاب في شهر رمضان لم يوجر على
صيامه ؛
کسی که غیبت شخص روزه داری نماید خداوند متعال نماز و روزه وی را تا چهل روز مورد پسند قرار نمی دهد، مگر آن که
غیبت شونده از وی راضی شود.(و افزود:) کسی که در ماه رمضان غیبت کند از روزه داری خویش اجری به دست نمی آورد.
(جامع الاخبار صدوق ، فصل الغيبة)

حدیث ۶۴۲

قال علي - عليه السلام :-

لا يقبل الله الصلاة ممن منع الزكاة ؛

هر کس مانع دادن زکات شود، نمازش قبول نمی شود.

(بحار الانوار، ج ۹۶، ص ۲۹)

حدیث ۶۴۳

قال الصادق - عليه السلام -:

يجاء بعبد القيامة قد صلى فيقول : يا رب صليت ابتغاء وجهك ، فيقال له : بل صليت ليقال ما احسن صلاة فلان؟ اذهبوا به الى النار...؟

چون روز قیامت فرا رسد، بنده ای را می آورند که اهل نماز بوده و خود نیز چنین ادعا می کند به وی می گویند: تو بدان جهت نماز گزاردی که تو را ستایش کنند، پس به ملائکه دستور می رسد او را به سوی آتش ببرید.

(بحار الانوار، ج ۶۲، ص ۳۰۱)

حدیث ۶۴۴

قال علي - عليه السلام -:

و اياكم و البطنة فانها مقساء للقلب و مكسله عن الصلوة و مفسدة للحسد ؛

از پرخوری دوری کنید که موجب قساوت قلب و باعث کسالت از اقامه نماز و سبب تباهی بدن است .

(غررالحکم ، ص ۸۰)

حدیث ۶۴۵

قال الصادق - عليه السلام -:

لا صلاة لحاقن و لاحاقب ؛

کسی که در حال خودداری از بول و با باد معده نماز بخواند، نمازش کامل نیست .

(المحجة البيضاء، ج ۱، ص ۲۵۴)

حدیث ۶۴۶

قال الباقر - عليه السلام -:

من شرب الخمر فسکر منها لم يقبل الله صلاته اربعين يوما فان ترك الصلاة في هذه الايام ضوعف عليه العذاب لترك الصلاة ؛

کسی که شراب بنوشد و مست شود، تا چهل روز، نماز او قبول نیست ؛ پس اگر نمازی را در این روزها ترک کند، عقاب و کیفر وی نیز چند برابر است .

(ثواب الاعمال ، ص ۵۵۱)

حدیث ۶۴۷

قال الباقر - عليه السلام -:

ما لك من صلاتك الا ما اقبلت عليه فيها، فان اوهمها كلها او غفل عن ادائها لفت فضرِب بها وجه صاحبها ؛
از نمازت جز آن چه در آن رو آوردی به آن ، اگر همه آنها را غلط انجام بدهد، یا از انجام آن غافل شود پیچیده شود، سپس آن
را بر صورت صاحب آن می زنند.

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۴۰. اصول وافی، ج ۲، ص ۱۰۶)

حدیث ۶۴۸

قال الصادق - عليه السلام :-

ان الرجل ليكذب الكذبة فيحرم بها صلاة الليل ؛

همانا مردی دروغ می گوید، پس به خاطر آن دروغگویی از نماز شب محروم می شود.

(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۴۲۲)

حدیث ۶۴۹

قال الكاظم - عليه السلام :-

لا تصم صوما يمنعك من الصلوة ، فان الصلوة احب الى الله من الصيام ؛

روزه ای (مستحبی) را که مانع انجام نماز می شود نگیر، چرا که نماز در پیشگاه خدا بهتر از روزه است .

(مستدرک الوسائل چاپ جدید، ج ۲، ص ۴۳)

حدیث ۶۵۰

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله :-

ان العبد اذا اشتغل بالصلوة جاءه الشيطان و قال له : اذكر كذا، اذكر كذا، حتى يضل الرجل ان يدرى كم صلى ؛

هنگامی که نماز گزار مشغول نماز شد، شیطان پیش او می آید و به او می گوید، فلان چیز را به یاد آور، فلان چیز را به یاد آور، تا
آن جا که او را آن چنان گم و غافل می کند که او حیران می شود در مورد این که در کجای نماز است (حواس انسان را پرت می
کند).

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۵۶)

حدیث ۶۵۱

قال الباقر - عليه السلام :-

لا تقم الى الصلاة متكاسلا و لامتناعسا و لامثاقلا ؛

در حال کسالت و خواب آلودگی و سنگینی به نماز نایستید.

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۳)

حدیث ۶۵۲

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله :-

من اغتاب مسلما او مسلمة لم يقبل الله صلوته و لاصيامه اربعين يوما و ليلة الا ان يغفر له صاحبه ؛
هر کس که غیبت مرد یا زن مسلمانی را کند، تا چهل شبانه روز نماز و روزه اش پذیرفته نیست ، مگر این که غیبت شونده او را
بیخشاید.

(بحارالانوار، ج ۷۵، ص ۲۵۸)

حدیث ۶۵۳

قال النبی - صلی الله علیه وآله :-

ثلاثة لا يتقبل الله - عز و جل - لهم بالحفظ، رجل نزل في بيت خرب ، و رجل صلى على قارعة الطريق و رجل ارسل راحلته و لم
يستوثق منها ؛

سه طایفه هستند که خداوند دعای آنها را برای حفظ و سلامتی نمی پذیرد:

۱ - کسی که زیر دیوار و سقف شکسته منزل کند.

۲ - کسی که در وسط جاده نماز بخواند.

۳ - کسی که مرکب خود را رها کند و آن را نبندد.

(الخصال، ج ۱، ص ۱۴۱. بحارالانوار، ج ۷۶، ص ۱۵۷)

حدیث ۶۵۴

قال الصادق - علیه السلام :-

... و لاصلوة لمن لا زكوة له ؛

... و کسی که زکات خود را نمی پذیرد، نمازش پذیرفته نیست .

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۵۲)

حدیث ۶۵۵

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

إذا أتى الشيطان احدكم و هو في صلوته فقال : انك مرائي فليطل صلوته ما بداله ما لم يفته وقت فريضة ؛

اگر کسی در نماز باشد و شیطان او را به ریاکاری و سوسه و متهم کند، تا وقت باقی است هر چه می خواهد نمازش را طولانی کند.

(بحارالانوار، ج ۶۹، ص ۲۹۵)

حدیث ۶۵۶

عن النبی - علیه السلام :-

ان الله ملكا ينادى على بيت المقدس كل ليلة : من اكل حراما ما لم يقبل الله منه صرفا و لاعدلا و الصرف ، النافله و العدل ، الفريضة ؛

همانا برای خداوند (از جانب ایشان) فرشته ای که هر شب بر بیت المقدس پیام می دهد، آن کسی که حرامی (اندک مال حرامی)

بخورد، خداوند از او نه صرفی و نه عدلی را قبول خواهد کرد. صرف نماز نافله است و عدل ، نماز واجب .

(بحارالانوار، ج ۱۰۳، ص ۱۶)

حدیث ۶۵۷

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله - :
 من صلی صلوۃ یرائی بها فقد اشرك ؛
 کسی که برای خودنمایی نماز بخواند، مشرک است .
 (تفسیر قرطبی ، ج ۱۰ ، ص ۷۱)

حدیث ۶۵۸

قال الصادق - علیه السلام - :
 لا تقبل صلوۃ شارب الخمر اربعین یوما الا ان یتوب ؛
 نماز شرابخوار تا چهل روز مقبول نخواهد شد، مگر این که توبه کند.
 (بحار الانوار، ج ۸۴ ، ص ۳۱۷. میزان الحکمه ، ج ۵ ، ص ۳۸۸)
 ۴۳۱ - انجام نماز برای خودنمایی

حدیث ۶۵۹

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله - :
 ثلاثۃ لا تجاوز صلاتهم اذانهم : العبد الابق حتی یرجع و امراء باتت و زوجها علیها ساخط و امام قوم و هم لها کارهون ؛
 سه نفر نمازشان از گوشه‌هایشان بالاتر نمی رود:
 ۱ - بنده فراری تا باز گردد.
 ۲ - زنی که شب بخوابد و شوهرش بر او خشمگین باشد.
 ۳ - و پیشوای قومی که آن قوم از او متنفر باشند.
 (نهج الفصاحه ، ص ۲۴۸ ، حدیث ۱۲۲۲)

حدیث ۶۶۰

قال الصادق - علیه السلام - :
 من نظر الی ابویه نظر ماق و هما ظالمان له لم یقبل الله له صلوۃ ؛
 هر کس با چشم بغض و کینه به پدر و مادر خود که به وی ستم کرده اند، نگاه کند، نمازش در پیشگاه الهی نامقبول است .
 (اصول کافی ، ج ۲ ، ص ۳۴۹)

حدیث ۶۶۱

عن النبی - صلی الله علیه وآله - قال :
 یا علی ! شارب الخمر لا یقبل - عز و جل - صلاته اربعین یوما فان مات فی الاربعین مات کافرا ؛
 ای علی ! نماز آدم شرابخوار تا چهل روز پذیرفته نیست و اگر در ظرف چهل روز بمیرد، کافر از دنیا رفته است .

(بحار الانوار، ج ۷۷، ص ۴۷)

حدیث ۶۶۲

قال الرضا - علیه السلام :-
من صلی و لم یزک لم تقبل صلوته ؛
هر کس نماز بخواند، ولی زکات و مالیات اسلامی نپردازد، نمازش قبول نمی شود.
(بحار الانوار، ج ۹۶، ص ۱۲)

حدیث ۶۶۳

عن النبی - صلی الله علیه وآله - قال :
ان من الصلوة لما یقبل نصفها و ثلثها و ربعها و خمسها الی العشر ؛ و ان منها لما تلف ، كما یلف الثوب الخلق ، فیضرب بها وجه صاحبها ؛ و ان مالک من صلوتک الا ما اقبلت علیه بقلبک ؛
نمازی هست که نصف آن پذیرفته می شود و نمازی هست که یک سوم یا یک چهارم یا یک پنجم... تا یک دهم آن قبول می گردد و نمازی است که چون جامه کهنه درهم پیچیده شده بر چهره به جای آورنده اش زده می شود. همانا از نماز برای تو نتیجه ای (نتیجه ای) نیست جز آن مقدار که در آن اقبال و حضور قلب داشته ای .
(بحار الانوار، ج ۸۱، ص ۲۶۰. کتاب الصلوة، باب ۳۸، حدیث ۵۹)

حدیث ۶۶۴

قال الصادق - علیه السلام :-
الصلوة و کل بها ملک لیس له عمل غیرها، فاذا فرغ منها قبضها ثم صعد بها فان کانت مما تقبل قبلت و ان کانت مما لا یقبل قیل له :
ردها علی عبدی ، فینزل بها حتی یضرب بها وجهه ثم یقول : اف لک ! لا یزال لک عمل یعنی ؛
برای نماز فرشته ای انتخاب شده که جز آن کاری ندارد، زمانی که نماز گزار از نماز فارغ شود، آن فرشته آن را می گیرد و به آسمان می برد، و هرگاه از قبول شدن آنها باشد پذیرفته می گردد، اگر نه به فرشته گفته می شود آن را به صاحبش بازگردان . پس وی با آن نماز فرود آید و آن را بر روی صاحبش بکوبد و گوید: اف بر تو باد! که همواره از تو عملی صادر می شود که مرا به زحمت می اندازد.
(وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۱۷)

حدیث ۶۶۵

قال الرضا - علیه السلام :-
ان الله - عز و جل - امر بثلاثة مقرون بها ثلاثة اخرى : امر بالصلوة و الزکاة فمن صلی و لم یزک لم تقبل منه صلاته و امر بالشکر له و للوالدین فمن لم یشکر والدیه لم یشکر الله و امر باتقاء الله و صلوة الرحم . فمن لم یصل رحمه لم یتق الله - عز و جل :-
سه چیز با سه چیز همراه است :
۱ - نمازگزاری که به او زکات تعلق گیرد و نپردازد، نمازش پذیرفته نیست .

- ۲- و به سپاسگزاری برای خود و پدر و مادر فرمان داد: آن که سپاس پدر و مادر نکند، هرگاه خدا را سپاس کند پذیرفته نیست .
- ۳- به پرهیزکاری از خدا و پیوند با خویشاوند فرمان داد. آن که پیوند با خویشان ندارد از خدا بیمناک نیست .
- (بحارالانوار، ج ۹۶، ص ۱۲. الخصال، ج ۱، ص ۵۵)

حدیث ۶۶۶

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
من اكل لقمه حرام لم يقبل له صلواء اربعين ليلة و لم تستجب له دعوة اربعين صباحا ؛
کسی که لقمه حرام بخورد، تا چهل شب نماز او قبول نمی شود و دعای وی نیز تا چهل روز به اجابت نمی رسد.
(دارالسلام نوری، ج ۴، ص ۲۱۳)

حدیث ۶۶۷

قال علی - عليه السلام -:
انما هو عيد لمن قبل الله صيامه ، و شكر قيامه ، و كل يوم لا يعصى الله فيه فهو يوم عيد ؛
امروز عید (فطر) کسی است که خداوند روزه اش را قبول کرده ، و نمازش را سپاس گزارده ، و هرروز که در آن نافرمانی خدا نشود، عید واقعی آن روز است .
(نهج البلاغه ، فیض الاسلام ، ص ۱۲۸۶)

حدیث ۶۶۸

قال الصادق - عليه السلام -:
من نظر الى ابويه نظر ماق ، و هما ظالمان لم يقبل الله له صلاة ؛
هر که به پدر و مادر نگاه تند و خشم آلود کند، اگرچه به وی ستم کرده باشند، خداوند نمازش را نمی پذیرد.
(جامع السعادات ، ج ۲، ص ۳۵۱)

حدیث ۶۶۹

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
من اغتاب مسلما او مسلمة لم يقبل الله صلوته و لا صيامه اربعين يوما و ليلة الا ان يغفر له صاحبه ؛
هر کس غیبت مرد یا زن مسلمانی را کند، تا چهل شبانه روز نماز و روزه اش پذیرفته نیست ، مگر این که غیبت شونده او را ببخشد.
(بحارالانوار، ج ۷۵، ص ۲۵۸)

حدیث ۶۷۰

قال الرضا - عليه السلام -:
اذا كان يوم القيامة يدعى بالعبد فاول شيء يسئل عنه الصلاة فاذا جاء بها تامة و الا زخ في النار ؛

وقتی قیامت شود بنده را می خوانند اول چیزی که از او می پرسند نماز است ، پس اگر نمازش را تام و تمام به جا آورده باشد، نجات می یابد، و اگر نمازش را با شرایط و آداب صحت یا قبولی آن به جا نیاورده باشد، او را به آتش می افکنند. (وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۱۹)

حدیث ۶۷۱

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-
لو صلیتم حتی تکونوا کالواتار و صتمتم حتی تکونوا کالحنایا لم یقبل الله منکم الا بورع ؛
اگر آن قدر نماز بخوانید تا همچون زه کمان شوید، و آن قدر روزه بگیرید تا همچون کمان خم شوید، خدا از شما قبول نمی کند، مگر این که انسان با ورع باشید.
(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۲۵۸)

حدیث ۶۷۲

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-
ان من الصلاة لما یقبل نصفها و ثلثها و ربعها و خمسها الی العشر ؛
گاهی نصف نماز، گاهی ثلث آن و گاه ربع و گاهی خمس ، تا ده یک آن قبول می شود.
(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۲۶۰)

حدیث ۶۷۳

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-
...ان منها (الصلاة) لما یلف کما یلف الثوب الخلق ، فیضرب بها وجه صاحبها و انما لک من صلاتک ما اقبلک علیه بقلبك ؛
بعضی نمازها همانند لباس کهنه پیچیده و بر سر صاحبش کوبیده می شود، به درستی که آن مقدار از نماز تو قبول می شود که به خدا توجه قلبی داشته باشی .
(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۲۶۰)

حدیث ۶۷۴

قال الباقر - علیه السلام :-
و ان افسدها کلها لم یقبل منه شیء منها و لم تحسب له نافلة و لا فريضة ؛
اگر همه نمازهایش فاسد بود، هیچ چیزی از آن نمازها مورد قبول نیست ، و نه نماز مستحب حساب می شود نه واجب .
(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۲۰)

حدیث ۶۷۵

قال الصادق - علیه السلام :-
ایما امرأة باتت و زوجها علیها ساخط فی حق ، لم تقبل منها صلوة حتی یرضی عنها ؛

هر زنی که شب بخوابد در حالی که شوهرش به خاطر (مطلب) حقی از وی خشمگین باشد، هیچ نمازی از او قبول نمی شود، مگر آن که شوهرش از او راضی شود.
(فروع کافی، ج ۵، ص ۵۰۷)

حدیث ۶۷۶

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

اول ما ينظر فی عمل العبد فی یوم القیامة فی صلوته فان قبلت نظر فی غیرها و ان لم تقبل لم ينظر فی عمله بشیء ؛
اولین چیزی که روز قیامت، به عمل انسان نگاه می کند، نماز است. اگر نماز قبول شد به اعمال دیگر هم نگاه می کنند، و اگر نماز مورد قبول واقع نشد، به هیچ عمل دیگر آن توجه نمی کنند.
(میزان الحکمة، ج ۵، ص ۳۷۴. بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۲۷)

حدیث ۶۷۷

قال الصادق - علیه السلام :-

اربعة لا تقبل لهم صلوة : الامام الجائر و الرجل یوم القوم و هم له کارهون و العبد الابق من موالیه من غیر ضرورة و المرئة تخرج من بیت زوجها بغیر اذنه ؛

چهار گروه هستند که نمازشان قبول نیست :

۱ - پیشوای جائر.

۲ - مردی که امامت نماز جماعتی را به عهده می گیرد که جماعت از امامت او کراهت دارد.

۳ - عبدی که بدون ضرورت از مولایش فرار کند.

۴ - زنی که بدون اجازه شوهرش از خانه بیرون رود.

(جامع احادیث الشیعه، ج ۵، ص ۵۲)

حدیث ۶۷۸

قال الباقر - علیه السلام :-

إذا ما ادی الرجل صلاة واحدة تامه قبلت جميع صلاته ؛

وقتی که انسان یک نماز کامل و تام به جا آورد، همه نمازهای او مورد قبول می شود.

(وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۲۰)

حدیث ۶۷۹

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

انما یکتب للعبد من صلاته ما عقل منها ؛

از نماز یک بنده، تنها به آن اندازه ای که می فهمد ثواب نوشته می شود.

(مستدرک الوسائل، ج ۱، ص ۲۶۴)

حدیث ۶۸۰

قال علی - علیه السلام :-

یا کمیل! انظر فیما تصلی و علی ما تصلی و ان لم تکن من وجهه و حله فلا قبول؛
امام علی (ع) خطاب به کمیل فرمودند: ای کمیل! نگاه کن بین که در چه چیز نماز می‌گزاری و بر روی چه چیز به نماز ایستادی.
اگر آن چیزی را که برای نماز استفاده می‌کنی، حلال و مباح نباشد، نمازت قبول نیست.
(تحف العقول، ص ۱۸۷)

حدیث ۶۸۱

قال الصادق - علیه السلام :-

والله انه لیاتی علی الرجل خمسون سنه، و ما قبل الله صلاة واحدة فای شیء اشد من هذا؛
قسم به خدا، از زندگی انسان پنجاه سال بگذرد (و نماز نخوانده باشد)، ولی خداوند یک نماز او را قبول نمی‌کند، چه چیزی سخت‌تر از این!
(میزان الحکمه، ج ۵، ص ۳۸۷)

حدیث ۶۸۲

قال الصادق - علیه السلام :-

والله انکم لتعرفون من جيرانکم و اصحابکم من لو کان یصلی لبعضکم ما قبلها منه لاستخفافه بها ان الله لا یقبل الا الحسن فکیف یقبل ما یتخف به؟
قسم به خدا، از همسایگان و دوستان خود کسانی را می‌شناسید که اگر برای بعضی از شما نمازی بخوانند از او قبول نخواهید کرد، به علت استخفاف و بی‌اعتنایی که بر آن روا داشته، همانا خداوند چیز نیکو و شایسته را فقط می‌پذیرد، پس چگونه بپذیرد عبادتی را که به آن بی‌توجهی شده است؟
(میزان الحکمه، ج ۵، ص ۳۸۷)

حدیث ۶۸۳

قال الباقر - علیه السلام :-

علیک بالاقبال علی صلاتک فانما یحسب لک منها ما اقبلت علیه؛
در نماز توجه به خدا داشته باش، زیرا از نماز آن مقدار قبول می‌شود که تو به آن توجه داری.
(محجۀ البیضاء، ج ۱، ص ۳۵۴)

حدیث ۶۸۴

قال زین العابدین - علیه السلام :-

ان العبد لا یقبل من صلاته الا ما اقبل علیه منها بقلبه؛

همانا نماز بنده پذیرفته نمی شود، مگر آن چه را که باقلبش به نماز توجه کرد.

(وسائل الشیعه ، ج ۴، ص ۶۸۸.المواعظ العددیه ، ص ۲۷۰)

حدیث ۶۸۵

قال الصادق - علیه السلام - :

اول ما يحاسب به العبد، الصلاة فان قبلت قبل سائر عمله و اذا ردت رد عليه سائر عمله ؛

نخستین چیزی که از بنده حسابرسی می شود نماز است ، پس اگر نماز پذیرفته شد اعمال دیگرش نیز پذیرفته می شود.اگر نمازش رد شود، بقیه اعمال او هم قبول نخواهد شد.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۲۳.فلاح السائل ، ص ۱۲۷.من لایحضره الفقیه ، ج ۱، باب ۳۰، حدیث ۵)

حدیث ۶۸۶

قال الصادق - علیه السلام - :

من احب ان يعلم اقبلت صلاته ام لم تقبل فلینظر هل منعه صلاته من الفحشاء و المنکر فبقدر ما منعه قبلت منه ؛

هرکس دوست دارد بداند نمازش قبول شد یا نه ، ببیند که آیا نمازش او را از گناه و زشتی باز داشته یا نه ؟پس به هر قدر که نمازش او را از گناه باز داشته ، به همان اندازه نمازش قبول شده است .

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۱۹۸)

حدیث ۶۸۷

قال الصادق - علیه السلام - :

من قبل الله منه صلاة واحدة لم يعذبه ؛

اگر خداوند از کسی یک نماز بپذیرد او را عذاب نمی کند.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۲۳.محجة البیضاء، ص ۳۳۹)

حدیث ۶۸۸

قال الصادق - علیه السلام - :

قال الله تبارك و تعالی : انما اقبل الصلاة لمن تواضع لعظمتی ، و يكف نفسه عن الشهوات من اجلی و يقطع نهارة بذكري ، و

لايتعاطم على خلقی و يطعم الجائع و يكسوا العاری ، و یرحم المصاب و يؤوی الغریب ...؟

خداوند متعال فرمود: نماز کسی را می پذیرم که :

۱ - در مقابل عظمت من خاضع باشد.

۲ - از خواسته های نفسانی به خاطر من خود را دور کند.

۳ - روزش را با یاد من به پایان برد.

۴ - بر بندگانم بزرگی نفروشد.

۵ - به گرسنه غذا دهد.

۶ - برهنه را بپوشاند.

۷ - به مصیبت دیده مهربانی کند.

۸ - غریب را پناه دهد.

(بحار الانوار، ج ۸۴ ص ۲۴۲. میزان الحکمه، ج ۵، ص ۳۸۶)

حدیث ۶۸۹

قال الامام الصادق - علیه السلام -:

كان علی بن الحسین - علیهما السلام - اذا قام الی الصلاة ، تغیر لونه . فاذا سجد لم یرفع رءسه حتی یرفض عرقا ؛ امام سجاد (ع) وقتی به نماز می ایستاد رنگش دگرگون می شد و چون به سجده می رفت سر بر نمی داشت تا آن که عرق از وی می ریخت .

(فروع کافی، ج ۳، ص ۳۰۰)

حدیث ۶۹۰

ان الحسن بن علی - علیه السلام - كان اذا قام فی صلاته ترتعد فرائضه بین یدی ربه - عز و جل - و كان اذا ذکر الجنة و النار اضطرب اضطراب السلیم ؛

وقتی امام حسن مجتبی (ع) به نماز می ایستاد، تن مبارک حضرتش در مقابل پروردگار می لرزید و هرگاه یاد بهشت و جهنم می نمود، چون مار گزیده مضطرب و پریشان می شد و به خود می پیچید.

(بحار الانوار، ج ۸۴ ص ۲۵۸. میزان الحکمه، ج ۵، ص ۳۸۲)

حدیث ۶۹۱

قال الصادق - علیه السلام -:

و كان علی - علیه السلام - اذا قام الی الصلوة فقال : ((وجهت وجهی للذی فطر السموات و الارض)) تغیر لونه حتی یعرف ذلک فی وجهه ؛

هنگامی که علی (ع) به نماز می ایستاد، این آیه شریفه را می خواند: ((رو می آورم با تمام وجودم به کسی که آسمانها و زمین را آفرید)) و رنگ مبارک حضرتش تغییر می کرد، به طوری که تغییر حالت و دگرگونی از صورت مبارکش به خوبی مشاهده می گشت .

(میزان الحکمه، ج ۵، ص ۳۸۱)

حدیث ۶۹۲

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

خيارکم الینکم مناكب فی الصلوة ؛

بهترین شما کسی است که شانه هایش در نماز افتاده تر باشد.

(بحار، ج ۸۴ ص ۲۶۲)

حدیث ۶۹۳

قال الصادق - علیه السلام -:

من توضحا فاحسن الوضوء ثم صلى ركعتين فاتم ركوعها و سجودها ثم جلس فائني على الله و صلى على رسول الله - صلى الله عليه وآله - ثم ساءل الله حاجته ، فقد طلب الخير من مظانه و من طلب الخير من مظانه لم يجب ؛ هر کس وضوی خوب بگیرد و دو رکعت نماز با رکوع و سجود کامل به جای آورد و با خدای خود خلوت کند و بر رسول خدا (ص) درود فرستد، سپس حاجت خود را از خدا درخواست نماید، به تحقیق که در زمان مناسبش درخواست کرده و هر کس چنین نماید، هرگز ناامید و ناموفق نخواهد بود.

(بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۳۲۴)

حدیث ۶۹۴

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

لا يقبل الله صلاة امرىء لا يحضر فيها قلبه ؛ خداوند نمازی را که در آن حضور قلب نباشد نمی پذیرد.

(مستدرک الوسائل، ج ۳، ص ۵۹)

حدیث ۶۹۵

قال زين العابدين - علیه السلام -:

ان العبد لا يقبل من صلاته الا ما اقبل عليه منها بقلبه ؛ به درستی که نماز انسان قبول نمی شود، مگر دلش در حال نماز پیش خداوند باشد.

(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۲۳۷)

حدیث ۶۹۶

قال الصادق - علیه السلام -:

اذا صليت ، صلاة مودع يخاف ان لا يعود اليها ابدا، ثم اصرف ببصرك الى موضع سجودك ، فلو تعلم من عن يمينك و شمالك ، لاحسن صلاتك ، و اعلم انك بين يدي من يراك و لاتراه ؛

وقتی که مشغول نماز می شوی ، مثل کسی که وداع کند با نماز و ترس آن دارد که دیگر به آن نرسد نماز بخوان ، پس از آن چشمت را بدوز به موضع سجودت تو اگر بدانی کسی در راست و چپ هست نمازت را نیکو به جای می آوری ، بدان که تو پیش روی کسی ایستادی که او تو را می بیند و تو او را نمی بینی .

(وسائل الشیعه ، ج ۴، ص ۶۸۵)

حدیث ۶۹۷

قال الصادق - علیه السلام -:

و انی لاحب للرجل منکم المؤمن اذا قام فی صلاة فريضة ان يقبل بقلبه الى الله . و لا يشغل قلبه بامر الدنيا، فليس من مؤمن يقبل بقلبه في صلاته الى الله الا اقبل الله اليه بوجهه و اقبل بقلوب المؤمن اليه بالمحبة له بعد حب الله اياه ؛ همانا من مؤمنی از شما را دوست دارم که وقتی به نماز فريضة می ایستد، با قلبش به سوی خدا متوجه گردد و قلب خود را در نماز به دنیا مشغول نسازد، پس هیچ مومنی نیست که با قلب خود در نمازش به سوی الله برود، مگر اینکه خداوند با همه الطافش به او رو می آورد و بعد از آن قلوب همه مومنین هم از راه رافت و مهربانی به سوی او رو می آورد.

(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۲۴۰)

حدیث ۶۹۸

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -: لا ينظر الله الى الصلوة لا يحضر الرجل فيها قلبه مع بدنه ؛ خداوند نمازی را که در آن حضور قلب نباشد، نظر نخواهد کرد.

(اسرار الصلوة ، ص ۱۱۸)

حدیث ۶۹۹

قال الرضا - عليه السلام -: حضور القلب و افراغ الجوارح ، و ذل المقام بين يدى الله - تبارك و تعالى - و يجعل الجنة عن يمينه و النار يراها عن يساره و الصراط بين يديه و الله امامه ؛ از امام رضا (ع) سؤال شد، آداب نماز چیست؟ امام فرمودند: حضور قلب و آزاد گذاشتن جوارح (بازی نکردن با آنان) و خوار شمردن خود در پیشگاه خدای تعالی و قراردادن بهشت سمت راست و آتش جهنم را سمت چپ و صراط را در مقابل مشاهده کردن و خدا را در مقابل خود دیدن .

(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۲۶۴)

حدیث ۷۰۰

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -: انما يكتب للعبد من صلاته ما عقل منها؛ از نماز بنده آن مقداری را که تعقل کرده ، برایش نوشته می شود.

(محجة البيضاء، ج ۱، ص ۳۹۸)

حدیث ۷۰۱

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -: ركعتان خفيفتان في تفكير خير من قيام ليلة ؛ دو ركعت نماز سبک ، در صورتی که همراه با تفکر و اندیشه باشد، بهتر از عبادت سراسر يك شب است .

(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۲۴۰. میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۳۹۱)

حدیث ۲۰۲

قال الباقر - علیه السلام :-

إذا قام المؤمن في الصلوة ، بعث الله الحور العين حتى يحدقن به ، فإذا انصرف و لم يسئل الله منهن شيئا انصرفن متعجبات ؛
هنگامی که (نمازگزار) مؤمن به نماز می ایستد، خداوند حورالعین را به طرفش می فرستد آن چنان که دور نمازگزار را می گیرند
و به او نگاه می کنند، پس وقتی نمازگزار نمازش را تمام کرد و از خدا چیزی نخواست ، حورالعین با تعجب از او دور می شوند.
(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴ ، ص ۲۷)

حدیث ۲۰۳

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله :-

صل صلاة مودع كانك تراه ، فان كنت لاتراه ؛
آن چنان نماز به جا آور که گویی خدا را می بینی .اگر تو او را نمی بینی ، او تو را می بیند.
(نهج الفصاحه ، حدیث ۱۸۴۴)

حدیث ۲۰۴

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله :-

ان العبد ليصلي الصلاة لا يكتب له سدسها ولاعشرها، و انما يكتب للعبد من صلاته ما عقل منها ؛
به درستی بنده نماز می خواند برای او، نه یک ششم آن و نه یک دهم آن نوشته نمی شود، جز این نیست که برای بنده از نمازش
آن مقدار نوشته می شود که به آن توجه کرده است .
(بحارالانوار، ج ۸۴ ، ص ۲۳۷.اصول کافی ، ج ۲ ، ص ۱۰۵)

حدیث ۲۰۵

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله :-

لا يقبل الله صلاة عبد لا يحضر قلبه مع يديه ؛
خداوند نماز بنده ای را که قلبش همراه بدنش در نماز حاضر نیست قبول نمی کند.
(بحارالانوار، ج ۸۴ ، ص ۲۴۲)

حدیث ۲۰۶

قال الصادق - علیه السلام :-

ان العبد لترفع له من صلاته نصفها او ثلثها او ربعها او خمسها و ما يرفع له الا ما اقبل عليه بقلبه؛
همانا از نماز بنده نصفش یا یک سوم ، یا یک چهارم یا یک پنجم برای او بالا می رود، و آن مقداری که از نماز حضور قلب داشته
باشد، بالا می رود...

(بحارالانوار، ج ۸۴ ، ص ۲۳۸)

حدیث ۲۰۲

قال علی - علیه السلام :-

لا يقوم احدكم في الصلاة متكاسلا و لا ناعسا و لا يفكرن في نفسه فانه بين يدي ربه و انما للعبد من صلاته ما اقبل عليه منها بقلبه ؛
در حال کسالت و چرت زدن نماز نخوانید و در حال نماز به فکر خودتان نباشید، زیرا در محضر خدا ایستاده اید، به درستی که آن
مقدار از نماز بنده قبول می شود که قلبا به خدا توجه داشته باشد.
(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۲۳۹. وسائل الشیعه ، ج ۴، ص ۶۸۷)

حدیث ۲۰۸

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله :-

مثل الصلوة و اعمال بنی ادم کرجل اتی مراغة فاتار عليه منها حتی امتلاء ترابا و دنسا ثم عمد الی غدیر ماء طیب فاغتسل به فیذهب
عنه التراب و الدنس ، كذلك الصلوات الخمس تغسل عن العبد الذنوب اذا صلى الله من قلبه ؛
مثل نماز و اعمال آدم مثل مردی است که در خاک بغلتد آن چنان که سرپایش را خاک و کثافات فراگیرد، سپس به طرف
آبگیری که آبش پاک است برود و در آن غسل نماید و خود را شست و شو دهد و خاک و کثافات را از خود دور کند. این چنین
است نماز پنجگانه ، زمانی که بنده با حضور قلب خدا را عبادت کند، کثافات گناه از وی شسته می شود.
(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۱۸۳)

حدیث ۲۰۹

قال الصادق - علیه السلام :-

اذا قام العبد الی الصلاة اقبل الله - عز و جل - علیه بوجهه فلا يزال مقبلا علیه حتی يلتفت ثلاث مرات فاذا التفت ثلاث مرات اعرض
عنه ؛
وقتی بنده به نماز ایستاد خداوند متعال به او توجه می کند و توجهش را از او قطع نمی کند تا موقعی که سه مرتبه از یاد خدا غافل
گردد، در این هنگام خداوند سبحان نیز از او اعراض خواهد کرد.
(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۲۴۱)

حدیث ۲۱۰

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله :-

من صلى صلوة لا يذكر فيها شيئا من امر الدنيا، لا يستل الله شيئا، الا اعطاه ؛
کسی که نماز می خواند، در حال نماز هیچ چیز از امور دنیایی به یادش نیاید (فقط خداوند در نظرش باشد)، در این صورت هر
چیزی از خداوند بخواهد، به او عطا می کند.
(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۲۶۵)

حدیث ۲۱۱

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله :-

من لم يتم وضوئه و ركوعه و خشوعه ، فصلوته خداج يعنى ناقصة غير تامة ؛
كسى كه وضو و ركوع و خشوعش در نماز كامل نيست ، نمازش ((خداج)) است ، يعنى ناقص است و تمام نيست .
(جامع احاديث الشيعه ، ج ۴ ، ص ۴۴)

حدیث ۷۱۲

قال على - عليه السلام :-

ليخشع الرجل فى صلوته فانه من خشع قلبه الله - عز و جل - خشعت جوارحه فلا يعثب بشىء فى الصلوة ؛
مرد بايد در نماز خود خاشع باشد، پس وقتى قلبش براى خدا خاشع شد، اعضاء و جوارحش نيز خاشع است ، با چيزى (در حال نماز) بازي نمى كند.
(جامع احاديث الشيعه ، ج ۵ ، ص ۳۷)

حدیث ۷۱۳

قال الصادق - عليه السلام :-

ليس من عبد مؤمن يقبل بقلبه على الله - عز و جل - فى صلوته و دعائه الا اقبل الله - عز و جل - عليه بقلوب المؤمنين اليه ؛
همانا بنده مؤمنى نيست كه با قلبش در نماز و دعاء به خدا رو كند، مگر اينكه خداوند قلبهاى مؤمنين را به طرف او متوجه كند.
(جامع احاديث الشيعه ، ج ۵ ، ص ۳۰)

حدیث ۷۱۴

قال الباقر - عليه السلام :-

عليك بالاقبال على صلاتك فانما يحسب لك منها ما اقبلت عليه منها بقلبك و لا تعثب فيها بيديك و لا براسك و لا بلحيتك و لا
تحدث نفسك و لا تتشاءب و لا تتمطا و لا تكفر...؛
بر تو باد توجه كامل به نمازت ، پس همانا، آن مقدار كه در نماز حضور قلب داشته باشى ، حساب مى شود، در نماز با دست و سر
و ريش خويش بازي مكن ، و در نماز با خودت صحبت نكن و خميازه نكش ...
(بحار الانوار، ج ۸۴ ، ص ۲۰۱)

حدیث ۷۱۵

قال الصادق - عليه السلام :-

وانى لاحب للرجل منكم المومن اذا قام فى صلاة فريضة ان يقبل بقلبه الى الله و لا يشغل قلبه بامر الدنيا، فليس من مومن يقبل بقلبه
فى صلاته الى الله اقبل الله اليه بوجهه و اقبل بقلوب المؤمنين اليه بالمحبة له بعد حب الله - عز و جل - اياه ؛
به درستي من مؤمنى از شما را دوست دارم كه وقتى به نماز واجب مى ايستد با قلبش به سوى خدا متوجه گردد و قلب خود را در
حال نماز به دنيا مشغول نسازد، پس هيچ مؤمنى نيست كه با قلب خود در نمازش به سوى الله برود، مگر اين كه خداوند با همه
الطافش به او رو مى آورد و بعد از آن قلوب همه مومنين هم از راه راءفت و مهربانى به سوى او رو مى آورند.

(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۲۴۰. وسائل الشیعه، ج ۴، ص ۶۸۶. ثواب الاعمال، ص ۱۶۳)

حدیث ۷۱۶

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

لا تلتفتوا فی صلاتکم فانه لاصلاة لملتفت و قال - صلی الله علیه وآله -: اما یخاف الذی یحول وجهه فی الصلاة ان یحول الله وجهه وجه حمار؛

در حال نماز به کسی یا چیزی توجه نداشته باشید، پس به درستی که نماز این طور کامل نیست، و همچنین فرمود: آیا نمی ترسد آن کس که صورتش را در نماز به طرف چیزی بر می گرداند خداوند صورتش را همچون حمار قرار دهد.

(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۲۱۱)

حدیث ۷۱۷

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

رکعة من عالم بالله خیر من الف رکعة من متجاهل؛

یک رکعت نماز کسی که متوجه خدا باشد، بهتر از هزار رکعت کسی است که از خدا غافل باشد.

(نهج الفصاحه، ص ۳۵۰)

حدیث ۷۱۸

قال علی - علیه السلام -:

من اتی الصلاة عارفا بحقها غفر الله له؛

کسی که نماز به جا آورد در حالی که عارف به حق آن باشد، خداوند او را می آمرزد.

(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۷. تحف العقول، ص ۱۱۷)

حدیث ۷۱۹

قال علی - علیه السلام -:

اذا قام احدکم الی الصلوة فلیصل صلوة مودع؛

هرگاه یکی از شما به نماز ایستد، باید مانند کسی که با نماز وداع می کند، نماز بخواند.

(غررالحکم، ص ۱۲۹)

حدیث ۷۲۰

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

من صلی رکعتین و لم یحدث فیهما نفسه بشیء من امور الدنیا غفر الله له ذنوبه؛

کسی که دو رکعت نماز بخواند و در آن دو رکعت، قلب خود را به چیزی از امور دنیا مشغول نکند، خداوند گناهانش را می آمرزد.

(بحار الانوار، ج ۸۴ ص ۲۴۹)

حدیث ۷۲۱

رای النبی - صلی الله علیه و آله - رجلا یعبث بلحیته فی صلاته فقال : ((اما انه لو خشع قلبه لخشعت جوارحه)) ؛ پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) دیدند مردی در حال نماز با ریش خود بازی می کند، فرمودند: ((اگر قلب او خشوع می داشت قطعا همه اعضایش نیز خاشع می بود.))

(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۳۸۶. بحار الانوار، ج ۸۴ ص ۲۲۸)

حدیث ۷۲۲

قال الصادق - علیه السلام :-
من صلی رکعتین یعلم ما یقول فیهما انصرف و لیس بینہ و بین الله ذنب ؛
کسی که آگاهانه و با توجه به مفاهیم ، دو رکعت نماز بخواند، در حالی نمازش را به پایان می برد که میان او و خدایش هیچ گناهی نمانده است .

(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۳۹۱. وسائل الشیعه ، ج ۴، ص ۶۸۷)

حدیث ۷۲۳

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله :-
رکعتان مقتصدتان فی تفکر خیر من قیام لیلۃ و القلب لاه ؛
دو رکعت نماز همراه با تفکر و حضور قلب ارزشمندتر از یک شب زنده داری با دل سرگردان و بدون توجه است .

(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۳۹۰. بحار الانوار، ج ۷۴، ص ۸۲. مکارم الاخلاق ، ص ۴۶۵)

حدیث ۷۲۴

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - :-
صل صلوۃ مودع تری انک لاتصلی بعد ما صلوۃ ابدأ؛
آن چنان نماز بگزار که گویی آخرین نماز توست و دیگر هرگز نمازی نخواهی خواند.

(بحار الانوار، ج ۸۴ ص ۲۶۴)

حدیث ۷۲۵

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - :-
ان العبد اذا اشتغل بالصلاة و جاء الشيطان و قال له : اذکر کذا اذکر کذا حتی یضل الرجل ان یدری کم صلی ؛
نماز گزار وقتی مشغول نماز است ، شیطان به سراغش می آید و به او می گوید: این را به یاد بیاور، آن را یاد بیاور تا این که انسان را گمراه کند و فراموش کند که چند رکعت نماز خوانده است .

(بحار الانوار، ج ۸۴ ص ۲۵۹)

حدیث ۷۲۶

قال الصادق - علیه السلام :-

لیس من مومن یقبل بقلبه فی صلوته الی الله الا اقبل الله الیه بوجهه و اقبل بقلوب المومنین الیه بالمحبه له بعد حب الله - عز و جل - ایاه ؛

مؤمنی نیست که در نمازش با حضور قلب به خداوند توجه کند، مگر این که خداوند به او رو می کند، و بعد از محبت خداوند عز و جل در دل ، قلوب مؤمنین را به سوی او متوجه می کند.

(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۲۶۵)

حدیث ۷۲۷

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

إذا قام العبد الی الصلوۃ فکان هواه و قلبه الی الله تعالی انصرف کیوم ولدته امه ؛

هنگامی که انسان برای نماز می ایستد، اگر همه توجه اش و قلبش به سوی خدا باشد، در حالی نمازش تمام می شود، که مثل روزی است که پاک به دنیا آمده .

(محجۃ البیضاء، ج ۱، ص ۳۸۲)

حدیث ۷۲۸

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

بنیت الصلوۃ علی اربعۃ اسهم منها اسباع الوضوء، و سهم منها الركوع و سهم منها السجود و سهم منها الخشوع ؛ نماز بر چهار بخش بنا شد:

۱ - گرفتن وضوی کامل

۲ - رکوع .

۳ - سجود.

۴ - خشوع .

(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۲۶۵)

حدیث ۷۲۹

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

لیس لك من صلاتك الا ما احضرت فيه قلبك ؛

نیست برای تو از نماز، مگر قلب تو در حال نماز باشد.

(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۲۵۹)

حدیث ۷۳۰

سئل النبی - صلی الله علیه وآله :-

ما الخشوع؟ قال: التواضع فی الصلاة و ان یقبل العبد بقلبه کله علی ربه ...؛

از پیامبر اکرم (ص) سؤال شد: خشوع چیست؟ فرمودند: فروتنی و خاکساری در نماز و اینکه بنده با تمام قلبش به سوی خدا برود....

(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۲۶۴)

حدیث ۷۳۱

قال علی - علیه السلام :-

یاکمیل! لیس الشاءن ان تصلی و تصوم و تصدق ، الشاءن ان تكون الصلاة فعلت بقلب نقی و عمل عند الله مرضی و خشوع سوی ؛ ای کمیل! مهم نیست که نماز بخوانی و روزه بگیری و صدقه بدهی. مهم این است که نماز با قلبی پاک انجام پذیرد و مورد قبول خداوند باشد و با خشوع و خاکساری اداء شود.

(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۲۶۶)

حدیث ۷۳۲

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

ما زاد خشوع الجسد علی ما فی القلب فهو عندنا نفاق ؛

هرگاه خشوع بدن بر خشوع قلب و توجه آن به نماز افزون شد، این عمل نزد ما دورویی محسوب می گردد.

(تفسیر صافی ، ج ۲، تفسیر سوره مؤ منون ، ص ۱۲۶)

حدیث ۷۳۳

قال الصادق - علیه السلام :-

اذا كنت فی صلاتك فعليك بالخشوع و الاقبال علی صلاتك فان الله تعالی یقول : ((الذین هم فی صلاتهم خاشعون)) ؛

هرگاه در حال نماز بودی ، بر تو باد به خشوع و توجه کامل به نماز، چون خداوند در قرآن می فرماید: ((اهل ایمان کسانی هستند که در نماز خشوع می ورزند)).

(فروع کافی ، ج ۳، ص ۳۰۰، میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۳۷۹. بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۸۴، ص ۲۶۰)

حدیث ۷۳۴

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

ان الرجلین من امتی لیقومان الی الصلاة و رکوعهما و سجودهما واحد و ان ما بین صلاتیهما ما بین السماء و الارض ؛

دو نفر از امتم به نماز بر می خیزند و رکوع و سجود را مانند هم به جای می آورند، اما تفاوت میان نماز آنها از زمین تا آسمان است (و این سخن اشاره به مرتبه خشوع آنها است).

(محجة البیضاء، ج ۱، ص ۳۴۱)

حدیث ۷۳۵

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
 الخشوع زين الصلاة ؛
 خشوع ، زینت و زیور نماز است .
 (بحار الانوار، ج ۷۷، ص ۱۳۱)

حدیث ۷۳۶

قال الرضا - عليه السلام -:
 امر الناس بالقراءة في الصلوة لثلاثي يكون القرآن مهجورا مضيعا ؛
 مردم به خواندن حمد و سوره در نماز به این جهت موظف شده اند که قرآن مجید متروک و ضایع نشود.
 (من لایحضره الفقیه ، ج ۱، ص ۸۴)

حدیث ۷۳۷

عن الباقر - عليه السلام - قال :
 اذا استقبل المصلی القبلة استقبل الرحمان بوجهه ، لا اله غيره ؛
 آن گاه که نماز گزار رو به قبله کرد، پروردگار عالم به صورتش رو آورد، جز او خدایی نیست .
 (بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۱۹)

حدیث ۷۳۸

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
 ولكل شیء انف و انف الصلاة التكبير ؛
 برای هر چیزی مقدمه ای است و مقدمه نماز، تکبیر است .
 (وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۱۶)

حدیث ۷۳۹

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
 و اذا اردت ان يحشرك الله معی فاطل السجود بین یدی الله الواحد القهار ؛
 و اگر خواستی خداوند تو را با من محشور سازد، سجده در پیشگاه خدای یکتای قهار را طولانی کن .
 (بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۱۶۴)

حدیث ۷۴۰

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

و لا صلاة لمن لا يتم ركوعها و سجودها؛
 نمازگراری که رکوع و سجودش را ناقص انجام دهد، آن نمازش ، نماز نیست .
 (بحار الانوار، ج ۲۹، ص ۱۹۸)

حدیث ۷۴۱

قال علی - علیه السلام :-
 و لما فی ذلک من تعفیر عتاق الوجوه بالتراب تواضعا و التصاق کرائم الجوارح بالارض تصاغرا؛
 هنگامی که انسان نماز می خواند، ساییدن گونه ها به خاک نشانه تواضع و گذاردن اعضاء شریف بر زمین دلیل کوچک و حقارت است .
 (نهج البلاغه ، خطبه ۱۹۲)

حدیث ۷۴۲

قال الصادق - علیه السلام :-
 معنی السلام فی کل صلوة ، الامان ، ای من ادی امر الله و سنه نبیه - صلی الله علیه و آله - خاشعا منه قلبه فله الامان من بلاء الدنیا و برائه من عذاب الاخرة ؛
 معنی ((سلام)) در پایان نماز، امان است ، یعنی هر کس که امر خدا و سنت پیامبرش را با خشوع قلب به جای آورد، از بلای دنیا در امان ، و از عذاب آخرت بر کنار است .
 (مصباح الشریعه ، باب سلام)

حدیث ۷۴۳

قال علی - علیه السلام :-
 ان الانسان کان فی الصلوة فان جسده و ثیابه و کل شیء حوله یسیح ؛
 هنگامی که انسان مشغول نماز است ، و بدن و لباس و هرچه پیرامون اوست خدا را تسبیح می گویند.
 (بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۱۳)

حدیث ۷۴۴

قال الصادق - علیه السلام :-
 التشهد، ثناء علی الله تعالی ؛
 تشهد، ستایش خداوند بلند مرتبه است .
 (مصباح الشریعه ، باب هفتم)

حدیث ۷۴۵

قال علی - علیه السلام :-

لویعلم المصلی ما یغشاه من جلال الله ما سره ان یرفع راسه من السجود ؛
اگر نمازگزار بداند چه اندازه مشمول جلال الهی است ، هرگز راضی نمی شود که سر از سجده بردارد.
(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۷. میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۳۷۹)

حدیث ۷۴۶

قال الصادق - علیه السلام - :
و علیکم بطول الركوع و السجود فان احدکم اذا طال الركوع و السجود یهتف ابلیس من خلفه ، فقال یا ویلتاه ! اطاعوا و عصیت و
سجدوا و ابیت ؛
بر شما باد به طول رکوع و سجده ، که هرگاه یکی از شما رکوع و سجده اش طول بکشد شیطان به دنبال او فریاد می زند: وای بر
من ! او اطاعت کرد و من معصیت کردم او سجده کرد و من سر باز زدم .
(بحارالانوار، ج ۷۸، ص ۱۹۹، مواظ العددیه ، ص ۲۴۲)

حدیث ۷۴۷

قال الباقر - علیه السلام - :
من اتم رکوعه لم یدخله وحشۃ القبر ؛
هر که رکوعش تمام و کامل باشد دچار وحشت قبر نمی شود.
(مواظ العددیه ، ص ۲۴۳)

حدیث ۷۴۸

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - :
قراءة القرآن فی الصلاة افضل من قراءة القرآن فی غیر الصلاة ؛
قرائت قرآن در نماز افضل است از غیرنماز.
(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۲۹۲)

حدیث ۷۴۹

قال الحسین - علیه السلام - :
من قرا ینه من کتاب الله - عز و جل - فی صلاته قائما یکتب له بكل حرف مائة حسنه ؛
کسی که آیه ای از قرآن را ایستاده در نماز خود بخواند، به هر حرفی صد حسنه برای او نوشته می شود.
(الکافی ، ج ۲، ص ۴۴۷)

حدیث ۷۵۰

من قرا مائة آیه یصلی بها فی لیلۃ کتب الله - عز و جل - له بها قنوت لیلۃ ؛
هر کس در یک شب یکصد آیه از قرآن را در نمازی بخواند، خدا به این وسیله برای او عبادت سراسر شب بنویسد.

(الکافی، ج ۲، ص ۴۴۵)

حدیث ۷۵۱

قال الصادق - علیه السلام -:

فاذا كبرت فاستصغر ما بين السموات العلی و الثری دون كبریائه ؛

هرگاه تکبیر الاحرام گفتی ، همه چیز را از آن چه در آسمان و زمین است درمقابل خدای کبیر و متعال ، کوچک و ناچیز بشمار ، مگر کبریایی و بزرگی خداوند متعال را.

(مصباح الشریعه ، ص ۹۱)

حدیث ۷۵۲

قال الصادق - علیه السلام -:

اذا استقبلت القبلة فانس من الدنيا و ما فیها و الخلق و ما هم فیہ و استفرغ قلبك عن كل شاغل يشغلك عن الله ؛

هنگامی که برای نماز به جانب قبله ایستادی ، دنیا و آن چه در آن است را فراموش کن و قلب خود را از هر گونه سرگرم کننده ای که تو را از خدا بازدارد، فارغ ساز.

(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۳۹۶)

حدیث ۷۵۳

قال علی - علیه السلام -:

نوم علی یقین خیر من صلاة فی شك ؛

خوابیدن با علم و یقین بهتر از نماز و نیایش خدا با شک و تردید است .

(نهج البلاغه ، فیض الاسلام ، ص ۱۱۳۰)

حدیث ۷۵۴

عن ابی عبدالله - علیه السلام - قال :

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله - : لما اسرى بي الى السماء مضيت باقوام ترضح رؤ سهم بالصخر، فقلت : من هؤلاء يا جبرئيل ؟ فقال : هؤلاء الذين ينامون عن صلاة العشاء ؛

از امام صادق (ع) نقل شده که پیامبر خدا (ص) فرمودند: آن گاه که مرا به آسمان بردند، به جماعتی گذشتم سرهای آن ها با سنگ کوفته می شد، گفتم ای جبرئیل اینها کیانند؟ گفت : اینها آنانند که قبل از خواندن نماز عشاء می خوابند.

(بحار الانوار، ج ۲، ص ۲۱۳)

حدیث ۷۵۵

قال علی - علیه السلام -:

من لم ياءخذ اهبه الصلوة قبل وقتها فما قرها ؛

کسی که قبل از نماز خود را برای اقامه نماز آماده نکند، به نماز بی احترامی نموده است .
(شرح نهج البلاغه ، ابن ابی الحدید، ج ۲۰، باب ۷۶۸، ص ۳۲۹)

حدیث ۷۵۶

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-
لا تتم صلاة الا بزکوة ؛
نماز کسی کامل نمی شود مگر با پرداخت زکات .
(بحار الانوار، ج ۹۶، ص ۲۹)

حدیث ۷۵۷

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-
الوضوء مفتاح الصلاة ؛
وضو کلید و وسیله افتتاح نماز است .
(نهج الفصاحه ، حدیث ۱۵۸۸)

حدیث ۷۵۸

قال الصادق - علیه السلام :-
انه کره ان یصلی و علیه ثوب فيه تماثل ؛
از امام صادق (ع) روایت شده است که آن حضرت کراهت داشت از اینکه با لباسی که در آن تصویری هست نماز بخواند.
(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۳۱۷)

حدیث ۷۵۹

قال الصادق - علیه السلام :-
لاتسلموا آموزشی ... و لا علی المصلی و ذلك لان المصلی لا یستطیع ان یرد السلام لان التسلیم من المسلم تطوع و الرد علیه فریضه ؛
بر سه گروه لازم نیست سلام داده شود که یکی از آن ها نماز گزار است ، چون او آمادگی پاسخ دادن را ندارد، در صورتی که سلام بر سلام کننده مستحب است و پاسخ دادن آن واجب است .
(بحار الانوار، ج ۷۶، ص ۹)

حدیث ۷۶۰

قال الصادق - علیه السلام :-
اذا دخلت المسجد و القوم یصلون فلا تسلیم علیهم و سلم علی النبی - صلی الله علیه وآله - ثم اقبل علی صلاتک و اذا دخلت علی قوم جلوس یتحدثون فسلم علیهم ؛
هنگامی که داخل مسجدی شدی و زمانی که مردم مشغول نماز هستند، بر آنها سلام نکن ، بلکه بر رسول خدا (ص) سلام کن و

مشغول نماز شو، ولی وقتی وارد بر گروهی شدی که مشغول صحبت هستند، بر آن‌ها سلام کن .
(بحار الانوار، ج ۷۶، ص ۸)

حدیث ۷۶۱

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-
الجلوس فی المسجد لانتظار الصلوة عبادة ؛
نشستن در مسجد به انتظار نماز عبادت است .
(بحار الانوار، ج ۸۳، ص ۳۸۴)

حدیث ۷۶۲

قال علی - علیه السلام :-
النظیف من الثیاب یدهب الهم و الحزن و هو طهور للصلوة ؛
لباس تمیز غم و ناراحتی را برطرف کرده و آن لباس پاک (مناسب) نماز است .
(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۳۴۶)

حدیث ۷۶۳

قال الباقر - علیه السلام :-
من قال فی رکوعه و سجوده و قیامه : ((اللهم صل علی محمد و آل محمد)) کتب الله له ذلك بمثل الركوع و السجود و القيام ؛
هر کسی در رکوع و سجود و قیام خود بگوید: ((اللهم صل علی محمد و آل محمد)) خدا ثواب آن را مانند ثواب رکوع و سجود و قیام برای او می نویسد.
(ثواب الاعمال ، ص ۶۱)

حدیث ۷۶۴

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-
اطولکم قنوتا فی دار الدنیا اطولکم راحة یوم القیامة فی الموقف ؛
هر کسی از شما قنوتش در این دنیا طولانی تر باشد، در آخرت در موقف محشر راحتی او بیشتر خواهد بود.
(ثواب الاعمال ، ص ۵۹)

حدیث ۷۶۵

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-
انتظار الصلوة بعد الصلوة کنز من کنوز الجنة ؛
انتظار کشیدن از نماز تا نماز دیگر، گنجی است از گنجهای بهشت .
(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۷۸)

حدیث ۷۶۶

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

من اسبغ وضوء و احسن صلوته و ادى زكوة ماله و خزن لسانه و كف غضبه و استغفر لذنبه و ادى النصيحة لاهل بيت رسوله فقد استكمل حقائق الايمان و ابواب الجنة مفتحة له ؛

هر که خوب وضو سازد و نمازش را درست بخواند و زکات مالش را بپردازد و زبانش را نگاه دارد و جلو خشم خویش را بگیرد و برای گنااهش آمرزش جوید و برای خاندان پیغمبرش خیرخواهی کند، حقایق ایمان را کامل کرده و درهای بهشت برایش باز است .

(امالی شیخ صدوق ، ص ۳۳۳)

حدیث ۷۶۷

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

رکعتین بسواک ، احب الی الله - عز و جل - من سبعین رکعة بغیر سواک ؛

دو رکعت نماز با دندانهای مسواک زده ، نزد خداوند از هفتاد رکعت نماز بدون مسواک بهتر است .

(سفینه البحار، ج ۱، ص ۶۷۵)

حدیث ۷۶۸

قال الصادق - علیه السلام :-

رکعتان یصلیها المتعطر، افضل من سبعین رکعة یصلیها غیر متعطر ؛

دو رکعت نماز با عطر، بهتر است از هفتاد رکعت نماز کسی که عطر نزده است .

(مکارم الاخلاق ، ص ۴۲)

حدیث ۷۶۹

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

لو لان اشق علی امتی ، لامرتهم بالسواک مع کل صلوة ؛

اگر بر امت من سخت و دشوار نبود، هر آینه به آن ها دستور می دادم که با هر نماز مسواک بزنند.

(میزان الحکمة ، ج ۴، ص ۵۹۷)

حدیث ۷۷۰

قال الصادق - علیه السلام :-

لا صلوة الا بطهور ؛

نماز درست نیست ؛ مگر با طهارت (وضو، غسل ، تیمم).

(وسائل الشیعه ، ج ۱، ص ۲۶۱)

حدیث ۷۷۱

قال الصادق - علیه السلام :-
السجود علی تربة الحسین - علیه السلام - یخرق الحجب السبع ؛
سجده بر تربت امام حسین (ع) هفت پرده و مانع را می شکافد.
(بحار الانوار، ج ۱۰۱، ص ۱۳۵)

حدیث ۷۷۲

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-
علم الاسلام الصلاة فمن فرع لها قبله و حافظ علیها بحدها و وقتها و سنتها فهو مؤمن ؛
نماز، پرچم اسلام است، مؤمن واقعی کسی است که دل به آن دهد و مراقب حدود و آداب وقت آن باشد.
(کنز العمال، ج ۷، حدیث ۱۸۸۷)

حدیث ۷۷۳

قال الصادق - علیه السلام - :-
ان الله - عز و جل - فرض علیکم الصلوات فی احب الاوقات الیه ، فاسئلوا الله حوائجکم عقیب فرائضکم ؛
به درستی که خداوند نمازهای واجب را در محبوبترین اوقات واجب کرد، پس حاجات خود را بعد از نمازهایتان بخواهید.
(بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۳۲۴)

حدیث ۷۷۴

قال الباقر - علیه السلام - :-
عن الفرض فی الصلاة ، الوقت و الطهور و القبلة و التوجه و الركوع و السجود و الدعاء ؛
آن چه در نماز واجب است، عبارت است از: ۱- وقت نماز ۲- طهارت ۳- قبله، ۴- توجه داشتن ۵- رکوع ۶- سجود ۷- دعا.
(وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۸۰)

حدیث ۷۷۵

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله - :-
قال الله تعالی : افترضت علی امتک خمس صلوات ؛
خداوند متعال فرمود: نمازهای پنجگانه را بر امت تو واجب کردم .
(کنز العمال، ج ۷، حدیث ۱۸۸۷)

حدیث ۷۷۶

قال الباقر - علیه السلام - :-

انما تقبل النافلة بعد قبول الفريضة ؛

همانا، نماز مستحبی زمانی مورد قبول است که نماز واجب مورد قبول واقع شود.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۲۰)

حدیث ۷۷۷

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

و اما صلاة العصر فهي الساعة التي اكل ادم فيها من الشجرة فاخرجه الله - عز و جل - من الجنة ، فامر الله ذريته بهذه الصلاة الى يوم القيامة و اختارها الله لامتي فهي من احب الصلوات الى الله - عز و جل - و اوصاني ان احفظها من بين الصلوات ؛

اما (علت و جوب) نماز عصر، و آن در ساعتی است که حضرت آدم از آن میوه که از خوردن آن نهی شده بود، خورد و خداوند او را از بهشت خارج کرد. پس خداوند ذریه حضرت آدم را امر به نماز عصر نمود، و خداوند سبحان این نماز عصر را برای امت من نیز اختیار نمود و این نماز از محبوبترین نمازها در نزد خداوند است و مرا سفارش نمود به حفظ بیشتر این نماز در بین نمازهای یومیه .

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۸)

حدیث ۷۷۸

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

و اما صلاة الفجر فان الشمس اذا طلعت تطلع على قرن شيطان فامرني ربي ان اصلي قبل طلوع الشمس صلاة الغداة و قبل ان يسجد لها الكافر لتسجد امتي الله - عز و جل - و سرعتها احب الى الله - عز و جل - و هي الصلاة التي تشهدا ملائكة الليل و ملائكة النهار ؛

اما نماز صبح ، پس هنگامی که آفتاب طلوع کرد، مثل اینکه بر شاخهای شیطان طلوع می کند. پروردگرم مرا امر نموده که قبل از طلوع خورشید و قبل از آن که کافر برای آفتاب سجده کند، نماز صبح بخوانم ؛ تا آن که امتم برای خداوند سجده نمایند، و زود به جای آوردن آن در پیشگاه خداوند محبوبتر است. این نمازی است که ملائکه شب و روز شاهد آن می باشند.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۹)

حدیث ۷۷۹

قال الصادق - عليه السلام -:

ان الله فرض الزكوة كما فرض الصلاة ؛

خدا زکات را واجب کرد، همان طور که نماز را واجب کرد.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۳)

حدیث ۷۸۰

اول ما افترض الله على امتي ، الصلوات الخمس ؛

اولین چیزی که خداوند بر امت من واجب کرد، نمازهای پنجگانه است .

(کنز العمال، ج ۷، حدیث ۱۸۸۵۱)

حدیث ۲۸۱

قال الرضا - علیه السلام -:

ان الله - عز و جل - انما فرض على الناس في اليوم و الليلة سبع عشر ركعة ، من انى بها، لم يستله الله - عز و جل - عما سواها ؛
همانا خداوند عز و جل در شبانه روز هفده رکعت نماز بر مردم واجب کرده است کسی که آن را به جا آورد خداوند غیر از نماز
از او سؤال نمی کند.

(مستدرک الوسائل، ج ۱، ص ۱۷۶)

حدیث ۲۸۲

قال الرضا - علیه السلام -:

اعلم ان افضل الفرائض بعد معرفة الله - جل و عز - الصلوة الخمس ؛
بدان که افضل واجبات بعد از معرفت خدای عز و جل نماز پنجگانه است .

(مستدرک الوسائل، ج ۱، ص ۱۷۵)

حدیث ۲۸۳

قال الصادق - علیه السلام -:

شيعتنا اهل الورع و الاجتهاد و اهل الوفاء و الامانة و اهل الزهد و العبادة و اصحاب الاحدى و خمسين ركعة في اليوم و الليلة ؛
شیعیان ما اهل تقوی و پاکدامنی و کوشش و جدیت اند و مردمی با وفا و امین اند و اهل زهد و عبادتند و کسانی هستند که
در شبانه روز پنجاه و یک رکعت نماز می خوانند.

(بحار الانوار، ج ۶۸، ص ۱۶۷)

حدیث ۲۸۴

قال الصادق - علیه السلام -:

اذا لقيت الله بالصلوات الخمس المفروضات لم يسالك عما سوى ذلك ؛
هنگامی که خداوند را با نماز پنجگانه واجب ملاقات کردی ، سؤال از شما نمی شود ؛ مگر از نمازهای پنجگانه .

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۵)

حدیث ۲۸۵

عن الحسن بن علی - علیه السلام -:

ان من طلب العبادة تزكى لها و اذا اضررت النوافل بالفريضة فارضوها ؛
هر کس طلب عبادت دارد، دل را برای آن پاک می کند، و هر گاه نمازهای مستحبی به نمازهای واجب ضرر رسانید (باعث آسیب
رسانی به یکی از صفات و ابعاد نمازهای واجب شد) نمازهای مستحبی را ترک کنید.

(تحف العقول ، ص ۲۶۷)

حدیث ۷۸۶

قال الصادق - علیه السلام :-
 صلاة فريضة ، خير من عشرين حجة ...؛
 نماز واجب ، بهتر از بیست حج مستحبی است .
 (محجة البيضاء، ج ۱، ص ۳۳۹. بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۲۷)

حدیث ۷۸۷

قال العسكري - علیه السلام - :
 فاذا سلم من صلاته ، سلم الله عليه و سلم عليه ملائکته ؛
 پس زمانی که بنده نمازش را سلام داد، خداوند و ملائکه بر او سلام می فرستند.
 (بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۲۱)

حدیث ۷۸۸

قال علی - علیه السلام :-
 طول القنوت و السجود ینجی من عذاب النار ؛
 قنوت و سجده طولانی در نماز، نماز گزار را از عذاب آتش نجات می دهد.
 (تصنیف غررالحکم ، ص ۱۷۵، حدیث ۳۳۵۳)

حدیث ۷۸۹

قال الباقر - علیه السلام :-
 اذا احرم العبد المسلم فی صلوته ، اقبل الله الیه بوجهه و وکل به ملکا یتلقت القران من فیه التقاطا فاذا اعرض ، اعرض الله عنه و وکله
 الی الملک ؛
 هنگامی که بنده ای مسلمان تکبیره الاحرام نماز را می گوید، خداوند به طرف او توجه می کند، و موکل می کند بر او ملکی را تا
 آن چه که قرائت می کند از او دریافت کند، پس وقتی از نماز فارغ شد خداوند او را به همان ملک می سپارد.
 (مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۱۷۳)

حدیث ۷۹۰

قال علی - علیه السلام :-
 و عن ذلك ما حرس الله عبده المؤمن بالصلوات و الزکوات ، و مجاهدة الصيام فی الايام المفروضات ... لما فی ذلك من تعفیر
 عتاق الوجوه بالتراب تواضعا ؛
 خداوند بندگان با ایمانش را از تبهکاری و ستمگری و گردنکشی به وسیله نمازها و زکات ها و سعی در گرفتن روزه ها در روزه

هایی که واجب نموده است ، حفظ می کند....؛ زیرا در نماز انسان صورتهای آزاده و نیکو را از روی فروتنی در پیشگاه الهی بر خاک می مالد.

(نهج البلاغه ، فیض الاسلام ، ص ۷۹۸)

حدیث ۷۹۱

قال علی - علیه السلام :-

وقد عرف حقها (الصلوة) رجال من المؤمنین الذین تشغلهم عنها زینة متاع ، و لا قره عین من ولد و لا مال ، یقول الله سبحانه : ((رجال لا تلهیهم تجارة و لا بیع عن ذکر الله و اقام الصلوة و ایتاء الزکوة)) ؛

حق نماز را مؤمنین شناخته اند که نه زینت های دنیا، نه نور چشمی ها از فرزند و مال ، آنان را از عبادت پروردگارشان باز نمی دارد زیرا که خداوند سبحان میگوید: ((مردانی هستند که تجارت و داد و ستد آنان را از یاد خدا و برپا داشتن نماز و پرداخت زکات باز نمی دارد)).

(نهج البلاغه ، خطبه ، ۱۹۹)

حدیث ۷۹۲

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله :-

الصلوة...مفتاحا للجنة و مهورا لحوار العین و ثمنا للجنة ؛

نماز موجب فتح و گشایش ابواب جنت برای او می باشد و مهریه حورالعین و ثمن و بهای بهشت است .

(بحار الانوار، ج ۸۲ ، ص ۲۳۱)

حدیث ۷۹۳

قال الصادق - علیه السلام :-

اعلم ان الصلوة حجرة الله فی الارض فمن احب ان یعلم ما یدرک من نفع صلوته فلینظر فان کانت صلوته حجرة عن الفواحش و المنکر فانما ادرک من نفعها بقدر ما احتجر ؛

بدان حقیقت نماز نگهبان الهی در زمین است پس کسی که می خواهد بداند چه بهره ای از نماز می برد باید ملاحظه کند که نماز چه اندازه او را از زشتی و بدی ما حفظ می کند و به همان اندازه که حفظ می کند بهره برده است .

(بحار الانوار، ج ۷۸ ، ص ۱۹۹)

حدیث ۷۹۴

قال علی - علیه السلام :-

الصلوة قربان کل تقی ، و الحج جهاد کل ضعیف ، و لكل شیء زکاة و زکاة البدن الصیام ، و جهاد المرأة حسن التبعل ؛

نماز وسیله تقرب و نزدیک شدن هر پارسایی به خداست ، و حج ، جهاد افراد ناتوان است ، هر چیزی زکات دارد و زکات و پاک کردن بدن ، روزه گرفتن است . جهاد زن هم خوب شوهرداری کردن می باشد.

(نهج البلاغه ، فیض الاسلام ، ص ۱۱۵۲)

حدیث ۷۹۵

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
 الصلاة شفيع بينه وبين ملك الموت ؛
 نماز شفيع نمازگزار در نزد ملك الموت است .
 (بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۳۲)

حدیث ۷۹۶

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
 و تكون صلاة العبد عند المحشر تاجا على رءسه و نورا على وجهه و لباسا على بدنه و ستر بينه و بين النار ؛
 نماز بنده در محشر تاجی است بر سر او، و موجب نورانیت صورتش ، لباس برای بدن وی ، و ساتر و حایل بین او و آتش جهنم است .
 (بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۳۱)

حدیث ۷۹۷

قال الصادق - عليه السلام -:
 اذا وقع الانسان في قبره كان الصلوة عن يمينه و الزكوة عن شماله و البر ظل عليه ، قال الصبر للصلوة و الزكوة و البر: دونكم صاحبكم فان عجزتم عنه فانا دونه ؛
 هنگامی که انسان در قبر خود قرار گرفت ، ((نماز)) در طرف راست و زکات در طرف چپ وی قرار می گیرند، و نیکیهایش بر سر وی سایه می گسترانند ؛ در این هنگام ، ((صبر)) به نماز و زکات و نیکیهای وی می گوید: صاحب خود را دریابید و اگر عاجز ماندید من او را کفایت می کنم و با او خواهم بود.
 (سفینه البحار، صبر، ج ۲، ص ۵)

حدیث ۷۹۸

قال علی - عليه السلام -:
 و عن ذلك ما حرس الله عباده المؤمنین بالصلوات و الزكوات ؛
 و از اینجاست که خداوند با نمازها و زکاتها و سختکوشی در نماز، از بندگان با ایمانش پاسداری می کند.
 (نهج البلاغه ، فیض الاسلام ، ص ۷۹۸)

حدیث ۷۹۹

قال الصادق - عليه السلام -:
 انظر اذا قمت الى الله فان الشيطان ابعده ما يكون من الانسان اذا قام الى الصلاة ؛
 بنگر آن گاه که به درگاه خداوند (برای خدا) می ایستی ، زیرا شیطان هیچ گاه از انسان دورتر از آن وقتی که به نماز می ایستد،

نیست .

(جامع الاخبار، ص ۲۱۱. بحار الانوار، ج ۹۱، ص ۲۴۳)

حدیث ۸۰۰

قال الصادق - علیه السلام :-

یدخل علی المیت فی قبره الصلاة و الصوم و الحج و الصدقة و البر و الدعاء، و یکتب اجره للذی یفعله و للمیت ؛
نماز و روزه و صدقه و نیکی و دعا برای میت در قبر او داخل می شود، و اجر و پاداش این امور را برای میت و آن را انجام می
دهد، نوشته می شود.

(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۶۲)

حدیث ۸۰۱

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله :-

الصلاة جواز علی الصراط ؛

نماز جواز عبور از صراط است .

(بحار الانوار، ج ۹۸، ص ۱۶۸)

حدیث ۸۰۲

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله :-

إذا قمت الی الصلاة و توجهت و قراءت ام الكتاب و ماتیسر من السور، ثم رکعت ، فتمت رکوعها و سجودها و تشهدت و سلمت ،
غفر لك كل ذنب فيما بینك و بین الصلاة التي قدمتها الی الصلاة المؤخرة فهذا لك فی صلاتك ؛
هرگاه به نماز ایستادی و توجه کردی (به سوی خداوند و با حضور قلب ، به پیشگاه او قرار گرفتی) و فاتحه کتاب را قرائت
نمودی و در حد امکان و میسور، از سوره های (کوچک و یا بزرگ) قرآن خواندی ، سپس رکوع و سجود تام و تمامی انجام دادی
، آن گاه تشهد و سلام دادی ، اثر این نماز تو، آمرزش تمامی گناهانت می باشد که در مابین دو نمازت می باشد، آن نمازی که
قبلا به جای آوردی و نمازی که بعدا خواندی . پس آن چه از نماز عاید تو می گردد، همانا آمرزش کلیه گناهانت می باشد.

(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۵)

حدیث ۸۰۳

قال الصادق - علیه السلام :-

من صلی رکعتین یعلم ما یقول فیهما انصرف و لیس بینه و بین الله - عز و جل - ذنب الا غفره له ؛

کسی که دو رکعت نماز به جا آورد و بداند که (در نماز) چه می گوید، و بعد از اتمام هر نماز گناهی بین او و خداوند باشد خدا
او را می بخشد.

(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۲۴۰)

حدیث ۸۰۴

قال الباقر - علیه السلام :-

إذا استقبل المصلی القبلة استقبل الرحمن بوجهه ؛

آن گاه که نماز گزار رو به قبله نماید، خداوند رحمان به صورتش رو می آورد.

(اصول وافی، ج ۲، ص ۵۸)

حدیث ۸۰۵

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

إذا كان يوم القيامة يدعى بالعبد فاول شيء يسئل عنه الصلاة فاذا جاء بها تامة و الا زخ في النار ؛

هنگامی که روز قیامت فرا می رسد، اولین چیزی که از انسان سؤال می کنند نماز است، اگر انسان نماز را کامل به جا آورد (در

رحمت حق قرار می گیرد) و اگر چنین نباشد، وی را به درون آتش می افکنند.

(وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۱۶)

حدیث ۸۰۶

قال عن حذيفة : كان رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

إذا حزبه امر فرع الى الصلاة ؛

شیوه رسول خدا (ص) چنان بود که چنانچه مشکلی برای او پیش می آمد، به نماز پناه می برد و از آن استعانت می جست .

(تفسیر درالمنثور، ج ۱، ص ۶۷)

حدیث ۸۰۷

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

من صلی ركعتين و لم يحدث فيها نفسه بشيء من امور الدنيا غفر الله له ذنوبه ؛

کسی که دو رکعت نماز بخواند، بدون آن که به فکر کارهای دنیا باشد خداوند گناهانش را می آمرزد.

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۴۰)

حدیث ۸۰۸

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

إذا اشتد الحر فابدوا بالصلاة فان الحر من فيح جهنم ؛

هر وقت گرما و شدت آن بر شما سخت گرفت، توسط نماز آن را خنک کنید؛ زیرا گرما و حرارت از جوشش جهنم است .

(بحارالانوار، ج ۸۰، ص ۱۵)

حدیث ۸۰۹

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

ان المسلم اذا توضا فاحسن الوضوء ثم صلى الصلوات الخمس تحات خطايا كما تحات هذا الورق ؛
 هنگامی که مسلمان وضو بگیرد و خوب وضو بگیرد، سپس نمازهای پنجگانه را به جا آورد، گناهان او فرو می ریزد، همان گونه که
 برگهای این شاخه فرو ریخت .
 (بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۳۱۹)

حدیث ۸۱۰

قال الصادق - عليه السلام -:

من احب ان يعلم اقبلت صلاته ام لم تقبل فلينظر هل منعه صلاته عن الفحشاء و المنكر فيقدر ما منعه قبلت منه ؛
 هر کس دوست دارد بداند نمازش قبول شد یا نه ، ببیند که آیا نمازش او را از گناه و زشتی بازداشته یا نه؟ پس به هر قدر که
 نمازش او را از گناه بازداشته به همان اندازه نمازش قبول شده است .
 (بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۱۹۸)

حدیث ۸۱۱

قال علی - عليه السلام -:

ان الزكاه جعلت مع الصلاة قربانا لاهل الاسلام ؛
 همانا زکات همراه نماز مایه تقرب مسلمانان به خداوند است .
 (نهج البلاغه ، ص ۱۹۹)

حدیث ۸۱۲

قال الباقر - عليه السلام -:

ان ملك الموت قال لرسول الله - صلى الله عليه وآله - : ما من اهل بيت مدر و لاشعر في بر و لا بحر الا و انا اتصفحهم في كل يوم
 خمس مرات عند مواقيت الصلاة ؛
 همانا، ملك الموت به رسول خدا (ص) گفت : هیچ اهل خانه ای و صاحب جامه ای در خشکی و دریا نیست ، مگر این که من در
 هر روز پنج بار هنگام نماز از آنها می گذرم .
 (وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۷۹)

حدیث ۸۱۳

عن ابوذر - رحمه الله عليه - قال :

يا رسول الله ! امرتني بالصلاة . فما الصلاة ؟ قال : خير موضوع فمن شاء اقل و من شاء اكثر ؛
 ابوذر به پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) عرض کرد: یا رسول الله امر کن مرا به نماز، و گفت : نماز چیست ؟ پیامبر اکرم
 (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: بهترین چیز است ، هر کس بخواهد کم به جا می آورد یا زیاد انجام می دهد.
 (میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۳۶۸)

حدیث ۸۱۴

قال الصادق - علیه السلام -:

للمصلی ثلاث خصال: اذا قام فی صلاته یتناثر علی البر من اعناق السماء الی مغرق راءسه و تحف به الملائکة من تحت قدمیه الی اعناق السماء و ملک ینادی: ایها المصلی! لو تعلم من تناجی ما انفتلت؛

برای نماز گزار سه فایده است:

۱- هر گاه به نماز می ایستد از بالای فضا تا فرق سر او نیکوییها ریزش دارد.

۲- فرشتگان از زیر پا تا بالای آسمان بر او احاطه دارند.

۳- فرشته ای به او ندا می دهد که ای نماز گزار! اگر بدانی با که مناجات می کنی، نماز را به پایان نمی بردی.

(ثواب الاعمال، ص ۶۲. بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۶)

حدیث ۸۱۵

قال الصادق - علیه السلام -:

ما یمنع احدکم اذا دخل علیه غم من غموم الدنیا ان یتوضا ثم یدخل المسجد فیرکع رکعتین یدعوالله فیهما، اما سمعت الله تعالی یقول: ((واستعینوا بالصبر و الصلاة))؛

چه مانعی دارد که چون یکی از شما غم و اندوهی از غمهای دنیا بر او در آمد، وضو بگیرد و به مسجد برود و دو رکعت نماز بخواند و برای رفع اندوه خود خدا را بخواند مگر نشنیده ای که خدا می فرماید: ((واستعینوا بالصبر و الصلاة)).

(مجمع البیان، ج ۱، ص ۱۰۰. وسائل الشیعه، ج ۵، ص ۲۶۳)

حدیث ۸۱۶

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله -:

لیست الصلاة قیامک و قعودک، انما الصلاة اخلاصک و ان ترید بها الله وحده؛

نماز برخاستن و نشستن تو نیست، جز این نیست نماز خالص قرار دادن تو است و این که به آن خشنودی تنها خدا را بخواهی.

(اصول وافی، ج ۲، ص ۱۰۹. شرح نهج البلاغه ابن ابی الحدید، ج ۱، ص ۳۲۵)

حدیث ۸۱۷

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله -:

مثل الصلاة مثل عمود الفسطاط، اذا ثبت العمود نفعت الاطناب و الاوتاد و الغشاء، و اذا انکسر العمود لم ینفع طنب و لا- وتدد و لاغشاء؛

نماز مانند ستون خیمه است، هر گاه که ستون ثابت شد طنابها و میخها و پوشش فایده می دهد، و آن گاه که ستون شکسته شد طناب و نه میخ و نه پوشش فایده نمی دهد.

(فروع کافی، ج ۳، ص ۲۶۶)

حدیث ۸۱۸

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

لیکن اکثر همک الصلاة، فانها راءس الاسلام بعد الاقرار بالدين؛
بیشترین سعی و قصد تو نماز باشد، زیرا آن پس از اقرار بدین سر اسلام است.
(میزان الحکمه، ج ۵، ص ۳۶۶. بحار الانوار، ج ۷۷، ص ۱۲۷)

حدیث ۸۱۹

قال الصادق - عليه السلام -:

كان على - عليه السلام - اذا اماله امر فرع قام الى الصلاة ثم تلا هذه الآية ((استعينوا بالصبر و الصلاة))؛
شیوه علی (ع) چنان بود که چون مشکل مهمی برای او پیش می آمد، به نماز می ایستاد و این آیه را می خواند: ((...واستعينوا
بالصبر و الصلاة)).
(تفسیر درالمنثور، ج ۱، ص ۶۷)

حدیث ۸۲۰

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

علم الايمان الصلاة، اول ما يحاسب عليه الصلاة، ان اول ما فرض الله على عباده الصلاة و اخر ما يبقى عند الموت الصلاة، و اول ما
يحاسب به يوم القيامة الصلاة فمن اجاب فقد سهل عليه ما بعده، و من لم يجب فقد اشد ما بعده؛
نشانه ایمان نماز است، اول آن چه از آن حساب می شود نماز است، همانا اول آن چه خداوند بر بندگانش واجب کرده نماز است،
آخر آن چه هنگام مرگ (برای یاری می ماند) نماز است، اول چیزی که روز قیامت به حساب آن رسیدگی می شود نماز است،
هر کس جواب داد ما بعد آن آسان شده است، و هر کس نتواند جواب دهد ما بعد آن سخت تر خواهد شد.
(اصول وافی، ج ۲، ص ۶۵)

حدیث ۸۲۱

قال الرضا - عليه السلام -:

ان رجلا من اصحاب على - عليه السلام - يقال له قيس كان يصلي فلما صلى ركعة اقبل اسود قصار في موضع السجود فلما نحى
جبينه عن موضعه، تطوق الاسود في عنقه ثم انساب في قميصه؛
مردی از اصحاب علی (ع) که به او قیس می گفتند، به نماز ایستاد. وقتی رکعتی خواند ناگهان مار سیاهی آمد، و در موضع سجده
قیس قرار گرفت، قیس با بی توجهی کامل به رکوع و سجود رفت. وقتی پیشانی از موضع سجده برداشت، مار به گردن قیس
پیچید. سپس از یقه وارد پیراهن او شد. ولی این بنده صالح خدا که حقیقت نماز را دریافته بود به نمازش ادامه داد و آسیبی هم از
مار ندید.

(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۲۴۶)

حدیث ۸۲۲

قال الصادق - علیه السلام :-

هذه الصلوات الخمس المفروضات من اقامهن و حافظ علی موافقتهن لقی الله يوم القيامة ؛
کسی که این نمازهای پنجگانه را به پا دارد و محافظت از اوقات آن نماید، پروردگار را روز قیامت ملاقات می کند.
(ثواب الاعمال ، ص ۷۰)

حدیث ۸۲۳

قال الصادق - علیه السلام :-

ان ربکم لرحیم یشکر القلیل ، ان العبد لیصلی الركعتین یرید بها وجه الله فیدخله الله به الجنة ؛
همانا پروردگار شما مهربان است ، عمل کم را تقدیر می کند، هر آینه انسان دو رکعت نماز محض خدا به جای آورد، خداوند به سبب آن نماز، او را وارد بهشت می کند.
(مستدرک الوسائل ، ج ۳، ص ۳۱۶)

حدیث ۸۲۴

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

ان المصلی ليقرع باب الملك : و انه من یدم قرع الباب یوشک ان یفتح له ؛
همانا نمازگزار درب خانه خداوند را می کوبد و هر کس پیوسته دری را بکوبد عاقبت به روی او باز خواهد شد.
(نهج الفصاحه ، ص ۸۲۷)

حدیث ۸۲۵

قال علی - علیه السلام :-

تعاهدوا امر الصلاة و حافظوا علیها، و استکثروا منه ، و تقربوا بها فانها كانت علی المؤمنین کتابا موقوتا ؛
امر نماز را مراعات کنید و آن را محافظت نمایید و بسیار به جا آورید و با آن به خدا تقرب جوید، زیرا نماز ((بر مؤمنین فریضه است نوشته شده و وقت آن تعیین گردید.
(نهج البلاغه ، خطبه ۱۹۹)

حدیث ۸۲۶

قال علی - علیه السلام :-

ما اهنی ذنب امهلت بعده حتی اصلی رکعتین و اسأل الله العافیة ؛
گناهی که پس از ارتکاب آن فرصت یافته ام که دو رکعت نماز بخوانم و از خدای بزرگ آمرزش بخواهم مرا غمگین نساخته است .
(نهج البلاغه ، کلمات قصار، ۲۹۹)

حدیث ۸۲۷

قال الصادق - علیه السلام :-

إذا قام المصلی الی الصلاة نزلت علیه الرحمۃ من اعنان السماء الی الارض ؛
زمانی نماز گزار به نماز می ایستد، از فضای آسمان بر زمین رحمت بر او نازل می شود.
(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۲۱)

حدیث ۸۲۸

عن عبدالرحمن بن سمره قال :

کنا عند رسول الله - صلی الله علیه وآله - یوما، فقال : رایت البارحة عجایب فقلنا: یا رسول الله و ما رایت حدثنا به فداک انفسنا و اهلونا و اولادنا (الی ان قال ...) قال - صلی الله علیه وآله - و رایت رجلا من امتی قد احتوشته ملائکة العذاب فجائته صلوته فمنعته منه ؛

عبدالرحمن بن سمره گفت : روزی خدمت رسول گرامی اسلام (ص) بودم ، حضرت فرمودند: من دیشب عجایی دیدم . عرض کردم : یا رسول الله ، چه دیدید؟ برای ما بیان بفرمایید، جان و اهل و اولاد ما فدای تو باد! حضرت فرمودند: دیدم مردی از امت مرا که ملائکه عذاب او را محاصره کرده بودند در این حال نمازش آمد و مانع از عذابش شد.
(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۱۸۳)

حدیث ۸۲۹

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

إذا قام العبد المؤمن فی صلاته نظر الله - عز و جل - الیه ؛
وقتی که بنده مؤمن به نماز می ایستد، خداوند سبحان به او نظر می کند.
(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۲۱)

حدیث ۸۳۰

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

تکتب الصلوة علی اربعة اسهم : الی ان قال : فاذا هو اتم رکوعها و سجودها و اتم سهامها صعدت الی السماء لها نور بتلاءلو و فتحت لها ابواب السماء و تقول حافظت علی حفظک الله و تقول الملائکة صلی الله علی صاحب هذه الصلوة و اذا لم يتم سهامها صعدت ولها ظلمة و غلق ابواب السماء دونها و تقول ضیعتنی الله و ضرب بها وجهه ؛
نماز بر چهار قسمت نوشته شده است :

۱ - زمانی که نماز گزار رکوع و سجود نمازش را کامل به جا آورد و قسمتهای نماز را که کامل کرد (این نماز) به آسمان صعود می کند، در حالی که نور از او تلالو می کند و ابواب آسمان برای او گشاده می شود.

۲ - (و خطاب به نماز گزار) می گوید، مرا محافظت کردی خدایت محافظت کند و ملائکه می گویند درود بر صاحب این نماز.

۳ - و زمانی که قسمتهای نماز کامل گزارده نشود (به آسمان) صعود می کند، در حالی که تاریک و ظلماتی است و ابواب آسمان به رویش بسته می شود.

۴ - (و خطاب به نماز گزار) می گوید ضایع کردی مرا، خدا تو را ضایع کند در این حال نماز را به چهره (این نماز گزار) می زنند.

(مستدرک الوسائل، ج ۱، ص ۱۷۳)

حدیث ۸۳۱

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

الصلوة تنظر و لا تنظر بها؛

نماز ناظر به همه چیز است و چیزی به نماز نظارت ندارد.

(مستدرک الوسائل، ج ۱، ص ۱۸۳)

حدیث ۸۳۲

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

ان المسلم اذا توجها و صلی الخمس تحات خطایه كما تحات الورق؛

همانا مسلمان هنگامی که وضو می گیرد و نماز پنجگانه را می خواند، گناهانش می ریزد؛ مثل این که برگ از شاخه درخت می ریزد.

(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۳۵)

حدیث ۸۳۳

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

تحترقون تحترقون فاذا صلیتم الفجر غسلتها، ثم تحترقون تحترقون فاذا صلیتم الظهر غسلتها، ثم تحترقون تحترقون فاذا صلیتم العصر غسلتها، ثم تحترقون فاذا صلیتم المغرب غسلتها، ثم تحترقون فاذا صلیتم العشاء غسلتها، ثم تمامون فلا یتب علیکم حتی تغسلوا؛ اعمالتان، شما را به دوزخ رهنمون می سازد و گویی آتش شما را در بر گرفته است تا آن که نماز بامداد را به جای آورید و بدین گونه گناهان شما پاک می گردد، پس گناهان باز شما را به دوزخ می راند، تا آن که نماز ظهر را به جای آورید و بدین ترتیب گناهانتان را پاک کنید. باز ارتکاب گناهان شما را مستوجب آتش می کند تا آن که نماز عصر را به جای آورید و گناهانتان را بدین صورت پاک کنید. و بدین ترتیب نماز مغرب گناهان عصر را می زداید و نماز عشاء گناهان پیش از خود را پاک می کند، سپس به خواب می روید و تا آن گاه که از خواب برخیزید بر شما گناهی نوشته نخواهد شد.

(مستدرک الوسائل، ج ۱، ص ۱۸۳. بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۲۴)

حدیث ۸۳۴

قال الصادق - علیه السلام -:

یوتی بشیخ یوم القیامة فیدفع الیه کتابه ظاهره مما یلی الناس و لایری الا مساویا فیطول ذلک علیه، فیکول: یا رب اءتاء مرنی الی النار؟ فیکول الجبار جل جلاله: یا شیخ انا استحیی ان اعذبک و قد کنت تصلی لی فی دار الدنیا اذهبوا بعبدی الی الجنة؛ پیرمردی را در قیامت حاضر می کنند، سپس پرونده عملش را به دستش می دهند، پرونده به صورتی است که مردم آن را می بینند و در آن پرونده جز بدیهای او نمی نگرند. این برنامه به طول می انجامد تا پیرمرد به حضرت حق عرض می کند: امر می کنی که مرا به آتش ببرند؟ خطاب می رسد: ای پیرمرد! من حیا می کنم تو را عذاب کنم، در حالی که در دنیا برای من نماز خواندی، ای

ملائکه! بنده مرا به بهشت ببرید.

(وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۳۵، بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۴)

حدیث ۸۳۵

قال علی - علیه السلام :-

و شبهها رسول الله - صلی الله علیه وآله - بالحمه تكون علی باب الرجل فهو یغتسل منها فی الیوم و اللیله خمس مرات فما عسی ان یتقی علیه من الدرن ؛

پیامبر خدا (ص) نماز را به چشمه آب گرم که بر در خانه شخص باشد و روزی پنج نوبت خود را در آن شست و شو دهد، تشبیه کرد و فرمودند: آیا با چنین شست و شوها چیزی از آلودگی بر بدن باقی می ماند.
(نهج البلاغه، خطبه ۱۹۹)

حدیث ۸۳۶

راءى النبى - صلی الله علیه وآله - رجلا- یقول : اللهم اغفرلی و لا اراک تفعل فقال له - صلی الله علیه وآله :- لم یسوء ظنک قال : لانى اذنبت فی الجاهلیة و الاسلام فقال - صلی الله علیه وآله :- اما ما اذنبت فی الجاهلیة فقد محاه الايمان و فقلت فی الاسلام ، الصلوۃ الی الصلوۃ کفارة لما بینهما؛

رسول خدا (ص) مردی را دید که چنین می گوید: خدایا مرا بیامرزد و نمی بینم تو را که مرا بیامرزی، رسول گرامی به او فرمودند: به خدا سوء ظن نداشته باش، آن مرد گفت: من در جاهلیت (قبل از اسلام) و بعد از اسلام گناه کردم، حضرت فرمودند: اما گناهانی که در جاهلیت کردی، ایمان و اسلام، آنها را محو کرده است و گناهی که در اسلام مرتکب شده ای، کفاره گناهان بین دو نماز از این نماز تا نماز بعدی است.
(مستدرک الوسائل، ج ۳، ص ۱۶)

حدیث ۸۳۷

قال الرضا - علیه السلام :-

(الصلوۃ) طلب الوصال الی الله من العبد؛

(نماز) مطالبه وصال و تقرب بنده به سوی خداوند است.

(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۲۶۴)

حدیث ۸۳۸

قال الباقر - علیه السلام :-

فما من مؤ من یوافق تلک الساعه ان یکون ساجدا او راکعا او قائما الا حرم الله جسده علی النار ؛

هیچ مؤ منی نیست که در چنین وقت نماز در حال سجود و یا رکوع یا قیام باشد، مگر این که خدا جسمش را بر آتش حرام کرده است.

(جامع احادیث الشیعه، ج ۴، ص ۲۷)

حدیث ۸۳۹

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

ان العبد المسلم اذا قام الى الصلاة تحانت عنه خطايه كما تحانت ورق هذه الشجرة؛

همانا که بنده مسلمانی وقتی که برای نماز می ایستد، ساقط می شود از او خطایای او، چنان که ساقط می شوند برگهای این درخت

(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۸)

حدیث ۸۴۰

المرء المسلم باذن الله - عز و جل - مادام في الصلوة لم يزل الله - عز و جل - ينظر اليه حتى يفرغ من صلاته؛

فرد مسلمان تا هنگامی که به نماز ایستاده خداوند نظر مرحمتش را از او قطع نخواهد کرد و انوار الهی شامل اوست تا وقتی که

انسان از نمازش فارغ گردد.

(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۲۷)

حدیث ۸۴۱

قال الصادق - عليه السلام -:

من اقام في مسجد بعد صلوته انتظارا للصلوة فهو ضيف الله و حق على الله ان يكرم ضيفه؛

کسی که بعد از هر نماز در مسجد بایستد، در حالیکه انتظار نماز بعدی را می کشد، پس او مهمان خدا است، و بر خداست که

مهمانش را اکرام کند.

(جامع احادیث الشیعه، ج ۴، ص ۷۸)

حدیث ۸۴۲

قال علي - عليه السلام -:

فرض الله الايمان تطهيرا من الشرك و الصلوة تنزيها عن الكبر؛

خداوند، ایمان را برای پاکسازی انسانها از شرک واجب کرده است، و نماز را برای پاکسازی از کبر.

(نهج البلاغه، کلمات قصار ۲۵۲)

حدیث ۸۴۳

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

ان الصلاة تاتي الى الميت في قبره بصورة شخص انور اللون يونسه في قبره و يدفع عنه احوال البرزخ؛

نماز به صورت انسانی سفید چهره وارد قبر میت شده و با او انس می گیرد و وحشتهای برزخ را از او برطرف می کند.

(لالی الاخبار، ج ۴، ص ۱. الحکم الزهراء، ص ۲۸۳)

حدیث ۸۴۴

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

ما من صلاة يحضر وقتها الا- نادى ملك بين يدى الناس: ايها الناس! قوموا الى نيرانكم التى اوقدتموها على ظهوركم فاطفئوها بصلاتكم؛

هیچ نمازی نیست مگر اینکه چون وقت آن فرا می رسد فرشته ای در پیش روی مردمان ندا می کند: ای مردم! برخیزید به سوی آتشی که بر پشت خود فروخته اید، تا آن را با نماز خویش خاموش کنید.

(محجة البيضاء، ج ۱، ص ۳۳۹)

حدیث ۸۴۵

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

نوروا منازلکم بالصلاة و قرائة القرآن ؛

به خانه هایتان با خواندن نماز، و قرائت قرآن ، نورانیت ببخشید.

(کنز العمال ، ج ۱۵، ص ۳۹۲، حدیث ۴۱۵۱۸)

حدیث ۸۴۶

عن العسکری - علیه السلام -:

فاذا توجه العبد الى مصلاه ليصلى ، قال الله - عزو جل - لملائكته يا ملائكتى الا ترون هذا عبدى كيف قد انقطع عن جميع الخلاق الى ، و امل رحمتى و جودى و راءفتى اشهدكم انى اخصه برحمتى و كرامتى ؛

زمانی که بنده جانب مصلايش برای نماز می ایستد، خداوند به ملائکه اش خطاب می کند: ای ملائکه من! آیا نمی بینید بنده من چگونه از جمیع خلق منقطع شده و به طرف من آمده ، در حالی که امیدوار به رحمت و جود و راءفت من است .شاهد می گیرم شما را، به درستی که رحمت و کرامت خود را مخصوص او گردانم .

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۲۲)

حدیث ۸۴۷

قال الصادق - علیه السلام -:

من قبل الله منه صلاة واحدة لم يعذبه ؛

اگر خداوند از کسی دو رکعت نمازش را قبول کند، او را عذاب نمی کند.

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۲۲)

حدیث ۸۴۸

قال على - علیه السلام -:

عباد الله ! ان افضل ما توسل به المتوسلون الى الله جل ذكره ، الايمان بالله و برسله و ما جاءت به من عند الله ، و اقام الصلاة فانها الملة ؛

ای بندگان خدا! به راستی گرامی ترین چیزی که بندگان صالح به وسیله او به خداوند تقرب می جویند، ایمان به خدا و پیامبران ، و آن چه که از جانب خداوند آورده اند و اقامه نماز می باشد، زیرا که نماز ملت است .
(بحارالانوار، ج ۷۷، ص ۲۹۰. میزان الحکمه، ج ۵، ص ۳۷۵)

حدیث ۸۴۹

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

فان مثل الصلاة كمثل النهر الجاري ، كلما صلى صلاة كفرت ما بينهما من الذنوب ؛
همانا مثل نماز همچون مثل نهر جاری است ، هر گاه آدمی نماز بگذارد گناهی را که میان دو نماز او سرزده است می پوشاند.
(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۷)

حدیث ۸۵۰

قال علی - عليه السلام -:

الصلوات الخمس كفارة لما بينهن ما اجتنب من الكبائر و هي التي قول الله - عز و جل - : ((ان الحسنات يذهبن السيئات)) ؛
نمازهای پنج گانه كفاره گناهی است که میان آنها انجام گرفته است ؛ به شرط آن که از گناهان کبیره اجتناب شده باشد و همین است گفتار خداوند بزرگ : ((نیکبها، بدیها را از بین می برد)).
(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۱۰. بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۳۷)

حدیث ۸۵۱

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

اذا قام العبد المؤمن في صلاته نظر الله - عز و جل - اليه او قال اقبل الله عليه حتى ينصرف و اظلمت الرحمة من فوق رءسه الى افق السماء و الملائكة تحفه من حوله الى افق السماء و كل الله به ملكا قائما على رءسه يقول له ايها المصلي لو تعلم من ينظر اليك و من تناجي ما التفت و لازلت من موضعك ابدا؛
هر گاه بنده مؤمن به نماز برخیزد، خداوند به او نظر می کند (یا فرمود) خداوند به او روی می کند تا از نماز فارغ شود و رحمت از بالای سرش تا افق آسمان بر او سایه می افکند و فرشتگان اطراف او را تا آسمان می پوشانند و خداوند فرشته ای را بر سر او موکل می کند که به او می گوید ای نمازگزار! اگر بدانی چه کسی به تو نظر می کند و با چه کسی مناجات می کنی ، به چیز دیگری توجه نخواهی کرد و هرگز از جایگاه خود کنار نخواهی رفت .
(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۱۰. وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۲۱)

حدیث ۸۵۲

قال علی - عليه السلام -:

ان الله - عز و جل - ليهم بعذاب اهل الارض جميعا حتى لا يحاشي منهم احدا اذا عملوا بالمعاصي واجتروا السيئات ، فاذا نظر الى الشيب ناقلی اقدامهم الى الصلاة و الولدان يتعلمون القرآن رحمهم فاخر ذلك عنهم ؛
اهل زمین چون به عصیان و تبهکاران مبتلا شوند، خدای عز و جل اراده کند که همه آن ها را بدون استثناء عذاب کند، اما هنگامی

که به سالخوردگان نظر کند که به سوی نماز گام بر می دارند و کودکان که مشغول یادگیری قرآنند، عفو رحمت خود را به آنان نثار کند و عذاب آنها را تاءخیر اندازد.
(ثواب الاعمال، ص ۶۶)

حدیث ۸۵۳

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
الصلوة كفارة الخطايا ثم قراء: ((ان الحسنات يذهبن السيئات)) ؛
نماز کفاره گناهان می باشد. سپس آن حضرت این آیه را خواند که: ((حسنت سیئات را از بین می برد)).
(تفسیر ابوالفتوح رازی، ج ۱، ص ۲۴۸)

حدیث ۸۵۴

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
قم فصل فان فی الصلوة شفاء ؛
برخیز نماز به جا آور! پس همانا در نماز شفا است .
(جامع احادیث الشیعه، ج ۴، ص ۲۸)

حدیث ۸۵۵

الصلوة بیت الاخلاص ؛
نماز (حقیقی و کامل) جایگاه و خانه اخلاص است .
(میزان الحکمه، ج ۵، ص ۳۷۵. بحار الانوار، ج ۷۸، ص ۱۸۳)

حدیث ۸۵۶

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
من لم تنهه صلاته عن الفحشاء والمنکر لم تزده من الله الا بعدا؛
هر کس که نمازش او را از فحشاء و منکر باز ندارد، هیچ بهره ای از نماز جز دوری از خدا حاصل نکرده است .
(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۱۹۸. شهاب الاخبار، ص ۲۱۵)

حدیث ۸۵۷

قال علی - علیه السلام -:
الصلوة تنزل الرحمه ؛
نماز رحمت الهی را نازل می کند.
(غرر الحکم، ص ۵۲، میزان الحکمه، ج ۵، ص ۳۶۷)

حدیث ۸۵۸

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله :-

لا يزال الشيطان يربع من بنى آدم ما حافظ على الصلوات الخمس فاذا ضيعهن تجرء عليه و اوقعه فى العظام ؛
شیطان پیوسته از فرزندان آدم در وحشت و هراس است تا آن گاه که نمازهایش را به دقت و با شرایط و آداب می خواند. پس اگر نماز را ضایع نموده (و در وقت مقرر آن به جا نیاورد)، شیطان بر او چیره می شود و او را در گناهان کبیره می اندازد و وی را گرفتار می کند.

(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۲)

حدیث ۸۵۹

عن الامام المهدي - عليه السلام :-

ما ارغم انف الشيطان بشىء مثل الصلاة فصلها و ارغم انف الشيطان ؛
هیچ چیز مثل نماز بینی شیطان را به خاک نمی مالد و او را خوار نمی کند، پس نماز بخوان و بینی شیطان را به خاک بمال .

(بحار الانوار، ج ۵۳، ص ۱۸۴)

حدیث ۸۶۰

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله :-

يا اباذر! مادمت فى الصلاة فانك تفرع باب الملك الجبار و من يكثر قرع باب الملك فانه يفتح له ؛
ای ابوذر! تا هنگامی که در نماز هستی درب خانه ملک جبار را می کوبی ، و هر کس درب خانه ملک را بسیار بکوبد، به رویش باز می شود.

(بحار الانوار، ج ۷۷، ص ۸۰. میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۳۷۷)

حدیث ۸۶۱

قال زين العابدين - عليه السلام :-

و حق الصلاة ان تعلم انها وفاء الى الله - عز و جل - و انت فيها قائما بين يدي الله - عز و جل - فاذا علمت ذلك قمت مقام العبد
الدليل الحقيقى الراغب الراهب الراجى الخائف المسكين المتضرع المعظم لمن كان بين يديه بالسكون والوقار و تقبل عليها بقلبك و
تقيمها بحدودها و حقوقها ؛

و حق نماز این است که بدانی ، آن هجرتی است به سوی خدای عز و جل و تو در حال نماز، در مقابل خداوند گرانقدر و شکوهمند ایستاده ای. هنگامی که این را دانستی ، در جایگاه بنده خوار کوچک مشتاق نگران امیدوار ترسان بیچاره ای قرار می گیری که آن را که در برابرش ایستاده ای ، بزرگ و با آرامش و هیبت دانسته ، عظمت او را پاس می داری و با قلبت به نماز روی آورده و با تمام حد و مرزها و حقوق لازم برپا می داری .

(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۳۹۶. بحار الانوار، ج ۷۴، ص ۴)

حدیث ۸۶۲

قال الكاظم - عليه السلام :-

يا ابت ان الذی كنت اصلى له اقرب الى منهم يقول الله - عز و جل :- ((و نحن اقرب اليه من حبل الوريد)) ؛

(امام کاظم (ع) در پاسخ فرمودند: ای پدر! آن خدایی که من برای او نماز می خوانم از مردم به من نزدیکتر است ، خداوند می فرماید: ((و ما از رگ گردن به انسان نزدیکتریم .))

(بحار الانوار، ج ۱۰، ص ۲۰۴. مناقب آل ابی طالب ، ج ۴، ص ۳۱۱)

حدیث ۸۶۳

عن رسول الله - صلى الله عليه وآله :-

قال الله تعالى : افترضت على امتك خمس صلوات و عهدت عندي عهدا انه من حافظ عليهن لوقتهن ادخلته الجنة و من لم يحافظ عليهن فلا عهد له عندي ؛

خداوند متعال فرمود: نمازهای پنج گانه را بر امت تو واجب کردم و با خود پیمان بستم که هر کس مراقب آن نمازها و وقت آنها باشد، او را به بهشت داخل نمایم ، و کسی که مراقب آنها نباشد من تعهدی نسبت به او ندارم. (الله)

(کنز العمال ، ج ۷، ص ۲۷۹، حدیث ۱۸۸۷۲)

حدیث ۸۶۴

قال على - عليه السلام :-

وانهالتحت الذنوب حت الورق ؛

نماز گناهان را مانند ریزش برگ درختان فرو می ریزد.

(نهج البلاغه ، خطبه ۱۹۹)

حدیث ۸۶۵

قال الصادق - عليه السلام :-

ان ملك الموت يدفع الشيطان عن المحافظ على الصلوة ويلفنه شهادة ان لا اله الا الله و ان محمدا رسول الله في تلك الحالة العظيمة ؛ همانا ((ملک الموت)) شیطان را در دم مرگ از کسی که حافظ نماز است ، دور می کند و شهادت بر وحدانیت خدا و رسالت رسول خدا (ص) را در هنگام هولناک مرگ به او تلقین می کند (توفیق شهادتین پیدا می کند).

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۱۹)

حدیث ۸۶۶

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله - :-

لا صلوة لمن لم يطع الصلوة ، و طاعة الصلوة ان تنهى عن الفحشاء و المنکر ؛

کسی که مطیع نماز نباشد، نمازش کامل نیست و اطاعت از نماز همان دوری از فحشاء و منکر است . (نمازی نیست برای کسی که اطاعت و پیروی از نماز نکند. سپس پیامبر (ص) می افزاید: طاعت و پیروی از نماز به این است که نماز او را از فحشاء و منکرات و

زشتیها باز دارد.)

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۱۹۸)

حدیث ۸۶۷

قال الصادق - علیه السلام :-

ان الصلوة و الصوم و الصدقة و الحج و العمرة و كل عمل صالح ينفع الميت حتى ان الميت ليكون في ضيق فيوسع عليه و يقال : هذا بعمل ابنك فلان او بعمل اخيك فلان اخوه في الدين ؛

نماز، روزه، صدقه، حج، عمره، و نیز هر عمل صالحی برای میت سود دارد، حتی اگر میت در تنگنا هم باشد، به واسطه این اعمال، گشایشی برای او به عمل می آید و به وی می گویند: این گشایش به خاطر عملی است که پسر تو فلانی یا برادر دینی تو فلانی به جا آورده است .

(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۳۱۲)

حدیث ۸۶۸

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله :-

الصلوة تسود وجه الشيطان ؛

نماز چهره شیطان را سیاه می کند.

(نهج الفصاحه، ص ۳۹۶)

حدیث ۸۶۹

قال علی - علیه السلام :-

ان الانسان اذا كان في الصلاة، فان جسده و ثيابه و كل شىء حوله يسبح ؛

هنگامی که انسان در حال نماز است، اندام و جامه او و هر چه پیرامون اوست، خدا را تسبیح می گویند.

(میزان الحکمه، ج ۵، ص ۳۷۷. بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۱۳. علل الشرایع، ج ۱، ص ۲۳۷)

حدیث ۸۷۰

قال علی - علیه السلام :-

اذا قام الرجل الى الصلاة اقبل اليه ابليس ينظر اليه حسدا لما يرى من رحمة الله التي تغشاه ؛

هنگامی که کسی به نماز بر می خیزد، شیطان می آید و به نظر حسادت به او نگاه می کند، زیرا می بیند که رحمت خدا او را فرا گرفته است .

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۷)

حدیث ۸۷۱

قال علی - علیه السلام :-

الصلوة قربان كل تقى ؛

نماز خواندن وسیله نزدیکی به خدا است برای هر شخص پرهیزکار.

(میزان الحکمه ، ج ۵ ، ص ۳۶۷. بحار الانوار، ج ۱۰ ، ص ۹۹. من لایحضره الفقیه ، ج ۱ ، ص ۵۶ ، ح ۱۶)

حدیث ۸۷۲

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

الصلوة سلاح على الكافر ؛

نماز سلاح مؤمن علیه کافر است .

(بحار الانوار، ج ۸۲ ، ص ۵۶ و ۲۳۱)

حدیث ۸۷۳

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

الصلوة اجابة للدعاء و قبول للاعمال ؛

نماز موجب اجابت دعا و قبولی اعمال است .

(بحار الانوار، ج ۸۲ ، ص ۱)

حدیث ۸۷۴

قال الصادق - عليه السلام -:

المنجيات : اطعام الطعام و افشاء السلام و الصلاة بالليل و الناس نيام ؛

عوامل رستگاری : اطعام کردن ، آشکار سلام کردن ، نماز شب خواندن در حالی که مردم آرمیده اند.

(محاسن برقی ، ص ۳۸۷)

حدیث ۸۷۵

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

الصلوة زاد للمؤمن من الدنيا الى الآخرة ؛

نماز زاد و توشه مؤمن در دنیا برای آخرت می باشد.

(بحار الانوار، ج ۸۲ ، ص ۲۳۲)

حدیث ۸۷۶

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

الصلوة انس في قبره و فراش تحت جنبه و جواب لمنكر و نكير ؛

نماز مونس (نماز گزار) در قبر، فراش نیکو در زیرش ، و پاسخ نماز گزار برای نیکو و منکر می باشد.

(بحار الانوار، ج ۸۲ ، ص ۲۳۲)

حدیث ۸۷۷

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
نوم على علم خير من صلاة على جهل ؛
خواب با علم بهتر از نماز با جهل است .
(نهج الفصاحه ، م ۳۱۴۰ ، ص ۶۳۳)

حدیث ۸۷۸

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
بالصلاة يبلغ العبد الى الدرجة العليا لان الصلاة تسبيح و تهليل و تحميد و تكبير و تمجيد و تقديس و قول و دعوة ؛
به وسیله نماز بنده به درجه عالی و مقام الای رسد، زیرا نماز تسبیح و تهلیل و تحمید و تکبیر و تمجید و تقدیس الهی است ،
نماز قول حق و دعوت به سوی حق می باشد.
(بحار الانوار، ج ۸۲ ، ص ۲۳۲. جامع احادیث الشیعه ، ج ۴ ، ص ۲۲)

حدیث ۸۷۹

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
صلاة الرجل تطوعا حيث لا يراه الناس تعدل صلاته على اعين الناس خمسا و عشرين ؛
نماز مرد که به دلخواه درجایی که مردم او را نبینند به جا آورد، برابر بیست و پنج نماز است که در برابر چشم مردم انجام دهد.
(نهج الفصاحه ، م ۱۸۴۸ ، ص ۳۹۱)

حدیث ۸۸۰

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
ان احب الاعمال الى الله - عز و جل - الصلاة و البر و الجهاد ؛
همانا محبوبترین اعمال در نزد خداوند: نماز، نیکی کردن و جهاد در راه خداست .
(وسائل الشیعه ، ج ۳ ، ص ۲۷)

حدیث ۸۸۱

قال الصادق - عليه السلام -:
ان الصلوة حجرة الله في الارض ؛
همانا نماز نگهبان الهی در زمین است .
(بحار الانوار، ج ۷۸ ، ص ۱۹۹)

حدیث ۸۸۲

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

ما من ليلة الا و ملك الموت ينادى يا اهل القبور لمن تغبطون اليوم... فيقول الموتى: انما نغبط المؤمن في مساجدهم لانهم يصلون ولا نصلى...؛

هر شب فرشته مرگ ندا می کند: ای اهل قبور! نسبت به چه کسی غبطه می خورید؟.. مردگان در جواب گویند: ما به مؤمنانی غبطه می خوریم که در مساجد نماز می خوانند در حالی که ما نماز نمی خوانیم.

(ارشاد القلوب، ص ۶۵)

حدیث ۸۸۳

قال الباقر - عليه السلام -:

الصلاة عمود الدين، مثلها كمثل عمود الفسطاط اذا ثبت العمود ثبتت الاوتاد الاطناب و اذا مال العمود و انكسر لم يثبت وتد و لا طنب؛

نماز ستون دین است، مثل نماز همانند عمود و ستون خیمه است که هرگاه ستون ثابت باشد طنابها و میخها و پرده آن ثابت است. هنگامی که ستون آن کج و شکسته شود هیچ کدام از آنها استوار نمی ماند.

(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۱۸. میزان الحکمه، ج ۵، ص ۳۶۹)

حدیث ۸۸۴

قال الرضا - عليه السلام -:

ان الصلوة افضل العبادة لله و هي احسن صورة خلقها الله من اداها بكمالها و تمامها فقد ادى واجب حقها و من تهاون فيها ضرب بها وجهه؛

همانا نماز بهترین شیوه بندگی خداست و آن زیباترین شکلی است که خداوند آن را آفریده، پس کسی که به طور کامل و تمام آن را به جا آورد حق واجب آن را ادا کرده و کسی که در انجام آن کوتاهی کند خدا آن را به صورتش می زند.

(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۲۴۶)

حدیث ۸۸۵

قال الباقر - عليه السلام -:

ما من عبد من شيعتنا يقوم الى الصلوة الا اکتنفته بعدد من خالفه ملائكة يصلون خلفه و يدعون الله - عز و جل - له حتى يفرغ من صلاته؛

هیچ بنده ای از پیروان ما نیست که به نماز بایستد، مگر آن که به اندازه مخالفینش ملائکه پشت سر او نماز می خوانند و در پیشگاه خداوند متعال برای او دعا می کنند تا از نمازش فارغ شود.

(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۵)

حدیث ۸۸۶

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

من عرف الله و عظمه منع فانه من الكلام و بطنه من الطعام و عنا نفسه بالصيام و القيام ؛ کسی که خدا را شناخت و به عظمتش پی برد، دهان خود را از سخن (بی مورد)، و شکم را از غذای حرام باز می دارد، و به استقبال سختی روزه و نماز جهت دریافت پاداش و جلب رضایت حق می شتابد. (سفینه البحار، ج ۲، ص ۱۷۸)

حدیث ۸۸۷

قال الصادق - علیه السلام -:

یا هشام ! افضل ما يتقرب به العبد الى الله بعد معرفته به الصلوة و بر الوالدین و ترك الحسد و العجب و الفخر ؛ بهترین وسیله ای که انسان را به خداوند نزدیک می سازد، بعد از خداشناسی ، نماز و نیکوکاری به پدر و مادر و ترک رذیله های حسد و عجب و فخر فروشی است . (تحف العقول ، ص ۴۵۵)

حدیث ۸۸۸

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

اظهر امر الاسلام كله صغيرة و كبيرة و لكن اكثر همك الصلوة ؛ همه دستورات اسلام را از کوچک و بزرگ آشکار کن ، ولی بیشتر همت تو درباره نماز باشد. (بحار الانوار، ج ۷۷، ص ۱۲۹، روایت ۳۳)

حدیث ۸۸۹

قال علی - علیه السلام -:

لا يخرج فی سفر يخاف فيه علی دینه و صلاته ؛ در سفری که می ترسید بر دینتان و نمازتان خارج نشوید. (بحار الانوار، ج ۱۰، ص ۱۰۸. میزان الحکمه ، ج ۴، ص ۴۷۵)

حدیث ۸۹۰

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

ان اول ما فرض الله علی عباده الصلوة ، و اخر ما يبقى عند الموت الصلوة ، و اول ما يحاسب يوم القيمة الصلوة ، فمن اجاب فقد سهل ما بعده و من لم يجب فقد اشد ما بعده ؛ همانا اولین فریضه ای که از طرف خداوند بر بندگانش واجب شد نماز بود و آخرین فریضه ای که تا دم مرگ از او ساقط نمی گردد و وجوبش همچنان باقی است نماز است و اولین چیزی که بنده به آن در روز قیامت محاسبه می گردد، نماز است . پس اگر کسی جواب داد بعد از آن ، کار بر او آسان می گردد و اگر جواب نداد، بعد از آن کار بر او سخت می شود. (لئالی الاخبار، ج ۴، ص ۸)

حدیث ۸۹۱

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
 الصلوة ميزان ؛
 نماز وسیله سنجش است .
 (پرتوی از اسرار نماز، ص ۸۰)

حدیث ۸۹۲

قال علی - عليه السلام -:
 تعاهدوا امر الصلوة و حافظوا علیها و استکثروا منها و تقربوا بها ؛
 مراقب نماز خود باشید و آن را حفظ کنید و زیاد (نماز مستحبی) بخوانید و به وسیله آن تقرب جوید.
 (نهج البلاغه ، خطبه ۱۹۰)

حدیث ۸۹۳

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
 الصلوة وجه دینکم ؛
 نماز سیمای مکتب (دین) شماست .
 (فروع کافی ، ج ۱، ص ۲۷۰)

حدیث ۸۹۴

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
 الصلوة نور ؛
 نماز، روشنی است .
 (میزان الحکمه ، ج ۱۰، ص ۲۳۴)

حدیث ۸۹۵

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
 الصلوة من افضل اعمال العباد ؛
 نماز از بهترین اعمال بندگان است .
 (مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۱۸۴)

حدیث ۸۹۶

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

اول ما یرفع من اعمالهم الصلوات الخمس ؛
 اولین عملی که از انسانها بالا برده می شود، نماز پنج گانه است .
 (کنز العمال ، ج ۷، حدیث ۱۸۸۹۹)

حدیث ۸۹۷

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله :-
 الصلوة رءس الدين ؛
 نماز (به منزله) سر دین است .
 (مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۱۸۴)

حدیث ۸۹۸

قال علی - عليه السلام :-
 و اقام الصلاة فانها الملة ؛
 برپا داشتن نماز، نشانه اصلی دین است .
 (نهج البلاغه ، خطبه ۱۱۰)

حدیث ۸۹۹

قال الرضا - عليه السلام :-
 (الصلوة) صلة الله للعبد بالرحمة ؛
 نماز عطیه و احسانی است از طرف خداوند برای بنده ، که از راه رحمت و عنایت بخشیده است .
 (بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۲۴۶)

حدیث ۹۰۰

قال الصادق - عليه السلام :-
 ان اول ما یسئل عنه العبد اذا وقف بین یدی الله - عز و جل - الصلوات المفروضات و عن الزکاة المفروضة و عن الصیام المفروض ،
 و عن الحج المفروض و عن ولایتنا اهل البیت ؛
 وقتی بنده (فردای قیامت) در مقابل خدای عز و جل قرار گرفت ، اولین چیزی که از او سؤال می کنند، نمازهای واجب ، زکات
 واجب ، روزه واجب ، حج واجب و ولایت ما اهل بیت است .
 (وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۹۰)

حدیث ۹۰۱

قال الصادق - عليه السلام :-
 اما انه لیس شیء افضل من الحج الا الصلوة ؛

به درستی که هیچ عملی بالاتر از حج نیست ، مگر نماز.

(وسائل الشیعه ، ج ۳ ، ص ۲۶)

حدیث ۹۰۲

قال علی - علیه السلام :-

اوصیکم بالصلوة التي هي عمود الدين و قوام الاسلام فلا تغفلوا عنها ؛

سفارش می کنم شما را به نمازی که ستون دین و قوام اسلام است ؛ پس از نماز غافل نشوید.

(مستدرک الوسائل ، ج ۱ ، ص ۱۷۲)

حدیث ۹۰۳

قال الصادق - علیه السلام :-

قال لقمان لابنه : لكل شيء علامة يعرف بها و يشهد عليها و ان للدين ثلاث علامات : العلم و الايمان و العمل به ، (الی ان قال) و

للعامل ثلاث علامات الصلوة و الصيام و الزکوة ؛

حضرت لقمان به فرزندانش فرمود: برای هر چیزی علامتی است که به وسیله آن علامت شناخته می شود و به او شهادت داده می

شود، به درستی که برای دین سه علامت است : ۱ - علم ۲ - ایمان ، ۳ - عمل به ایمان ، تا آن جا که فرمود: برای عامل به دین سه

علامت است : ۱ - نماز ۲ - روزه ، ۳ - زکات .

(مستدرک الوسائل ، ج ۱ ، ص ۱۸۳)

حدیث ۹۰۴

قال الصادق - علیه السلام :-

اذا قام المصلی الى الصلوة ، نزلت علیه الرحمة من اعنان السماء الى اعنان الارض و حفت به الملائكة و : اداه ملك لو يعلم هذا

المصلی ما فی الصلاة ما انفتل ؛

هنگامی که انسان به نماز ایستاد، رحمت خدا از آسمان بر او نازل می شود و ملائکه اطرافش را احاطه می کنند و فرشته ای می

گوید: اگر این نماز گزار ارزش نماز را می دانست هیچ گاه از نماز منصرف نمی شد.

(اصول کافی ، ج ۳ ، ص ۲۶۵)

حدیث ۹۰۵

قال الرضا - علیه السلام :-

ان الصلوة احسن صورة خلقها الله ؛

به درستی نماز نیکوترین صورتی است که خدا آن را خلق کرد.

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴ ، ص ۵۰)

حدیث ۹۰۶

قال الرضا - عليه السلام :-

ان الصلوة افضل العبادة لله :

همانا، نماز بهترین عبادت برای خداست .

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴ ، ص ۵۰)

حدیث ۹۰۷

قال الصادق - عليه السلام :-

علیک بالصلاة ! فان اخر ما اوصی به رسول الله و حث علیه الصلاة؛

بر تو باد به نماز! زیرا آخرین چیزی که رسول خدا (ص) به آن سفارش نمود (و انسان) را بر انجام آن تاءکید نمود، نماز بود.

(بحار الانوار، ج ۸۴ ، ص ۲۳۶)

حدیث ۹۰۸

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله :-

الصلاة راءس الاسلام ؛

نماز (به منزله) راءس اسلام است .

(بحار الانوار، ج ۱۷ ، ص ۱۲۷. میزان الحکمه ، ج ۵ ، ص ۳۶۷)

حدیث ۹۰۹

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله :-

...لان الصلاة تسييح و تهليل و تحميد و تكبير و تمجيد و تقديس و قول و دعوة ؛

چون نماز، تسییح ، تهلیل ، تحمید ، تکبیر ، تمجید ، تقدیس ، قول ، و دعوت به حق است .

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴ ، ص ۲۲. بحار الانوار، ج ۸۲ ، ص ۲۳۲)

حدیث ۹۱۰

قال على - عليه السلام :-

احب الاعمال الى الله الصلاة ؛

محبوبترین اعمال نزد خداوند، نماز است .

(بحار الانوار، ج ۸۲ ، ص ۲۳۳)

حدیث ۹۱۱

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله :-

الصلوة منهاج الانبياء؛

نماز راه و روش انبیاء است .

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۳۱)

حدیث ۹۱۲

قال الباقر - علیه السلام -:

انما مثل الصلاة لصاحبها، كمثل رجل دخل على ذي سلطان فانصت له حتى فرغ من حاجته، و كذلك المرء المسلم باذن الله - عزوجل - مادام في الصلاة لم يزل الله - عز و جل - ينظر اليه حتى يفرغ من صلاته؛
همانا مثل نماز برای نماز گزار، مثل مردی است که برسلطانی وارد گردد و اظهار حاجت کند؛ پس آن شخص سلطان، ساکت و آماده استماع سخنان صاحب حاجت گردد تا اینکه از درخواستش فارغ شود، همچنین است نماز گزار مسلمان تا هنگامی که به نماز ایستاده، خداوند نظر مرحمتش را از او قطع نخواهد کرد و انوار الهی شامل اوست تا وقتی که از نمازش فارغ گردد.

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۳۱)

حدیث ۹۱۳

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

الا ان الصلاة مادبة الله في الارض قد هناها لاهل رحمته في كل يوم خمس مرات؛
آگاه باشید نماز سفره گسترده خدا در زمین است که خداوند آن را روزی پنج بار برای اهل رحمتش (افراد شایسته رحمت) گوارا نموده است.

(مستدرک الوسائل، ج ۱، ص ۱۷۰)

حدیث ۹۱۴

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

...و اسهم الاسلام ثلاثة: الصلوة و الصوم و الزكوة؛
بهره اسلام برای شما سه چیز است: نماز، روزه، و زکات.
(نهج الفصاحه، ص ۲۴۴، حدیث ۱۲۱۲)

حدیث ۹۱۵

قال الباقر - علیه السلام -:

اذا احرم العبد في صلاته، اقبل الله عليه بوجهه و يوكل به ملكا يلتقط القران من فيه التقاطا، فان اعرض الله عنه و وكله الى الملك؛
آن گاه که بنده در نمازش تکبیره الاحرام گفت، خداوند به او روی می کند و فرشته ای را مأمور او می سازد که آیات قرآن را از دهان او بر می چیند. اگر اعراض کرد، خداوند از او روی می گرداند و او را به فرشته واگذارند.

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۳۳۲)

حدیث ۹۱۶

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

الصلاة من شرایع الدین ، و فیها مرضاة الرب - عزوجل - فهي منهاج الانبياء ؛
نماز از سنتهای دین ، و مایه خشنودی پروردگار و راه و روش پیامبران است .
(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴ ، ص ۲۲ ، بحار الانوار ، ج ۸۲ ، ص ۲۳۱)

حدیث ۹۱۷

قال الصادق - علیه السلام :-
ان افضل الاعمال عند الله يوم القيامة ، الصلوة ؛
همانا بهترین عمل در روز قیامت نزد خداوند ، نماز است .
(مستدرک الوسائل ، ج ۳ ، ص ۷)

حدیث ۹۱۸

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-
حافظوا علی الصلوات الخمس فان الله - عزوجل - اذا كان يوم القيامة يدعوا العبد فاول شىء يساءل عنه ، الصلاة فان جاء بها تامة و
الازخ به فی النار ؛
نمازهای پنج گانه را محافظت کنید ، زیرا روز قیامت که می شود خداوند بنده اش را فرا می خواند و نخستین چیزی که از او می
پرسد نماز است ، اگر آن را به طور کامل انجام داده باشد ، (به بهشت می رود) و گرنه در آتش افکنده می شود .
(بحار الانوار ، ج ۸۲ ، ص ۲۰۱ ، جامع الاخبار ، ص ۸۶ و ۸۷)

حدیث ۹۱۹

قال الصادق - علیه السلام :-
ان طاعة الله خدمته من الارض فليس شىء من خدمته يعدل الصلاة ؛
پیروی و اطاعت از پروردگار خدمت کردن به او در زمین است و هیچ چیز در خدمت به پروردگار معادل نماز نیست .
(میزان الحکمه ، ج ۵ ، ص ۳۱۸)

حدیث ۹۲۰

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-
قره عینی فی الصلاة ؛
روشنی چشم من در نماز است .
(نهج الفصاحه ، ص ۲۸۳ ، حدیث ۱۳۴۳ ، بحار الانوار ، ج ۸۲ ، ص ۱۹۳)

حدیث ۹۲۱

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-
الصلاة نورالمؤمن و الصلاة نور من الله ؛

نماز نور مؤمن است و نماز نوری از خداوند است .

(جامع احادیث الشیعه ، ص ۴ و ۱۵)

حدیث ۹۲۲

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

الصلاة خیر موضوع فمن شاء استقل و من شاء استکثر ؛

نماز بهترین چیزی است که مقرر شد، پس هر که خواهد کم بخواند و هر که خواهد زیاد کند.

(جامع احادیث الشیعه ، ص ۴ و ۶. بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۳۰۸)

حدیث ۹۲۳

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

لا يزال العبد فی صلوة ما انتظر الصلوة ؛

بنده مادام که منتظر نماز است در حال نماز است .

(نهج الفصاحه ، ص ۵۲۷، حدیث ۲۵۳۸)

حدیث ۹۲۴

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

ما عمل ابن ادم شیئا افضل من الصلاة و صلاح ذات البین و خلق حسن ؛

فرزند آدم (انسان) هیچ عملی انجام نمی دهد که بهتر از نماز و آشتی دادن مردم و خوش اخلاقی باشد.

(نهج الفصاحه ، ص ۵۴۷، حدیث ۲۶۵۱)

حدیث ۹۲۵

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

ان افضل الفرائض بعد المعرفة الصلاة ؛

بهترین واجبات پس از شناخت (خدا) نماز است .

(تفسیر ابوالفتح ، ج ۱، ص ۱۰۲)

حدیث ۹۲۶

قال علی - علیه السلام :-

تعاهدوا امر الصلوة و حافظوا علیها و استکثروا منها ؛

نماز را مراعات کنید و محافظت کنید آن را، و آن را زیاد به جا آورید.

(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۴۰۲، نهج البلاغه ، خطبه ۱۹۹)

حدیث ۹۲۷

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
 الصلوة مفتاح الجنة ؛
 نماز کلید بهشت است .
 (نهج الفصاحه ، حدیث ۱۵۸۸)

حدیث ۹۲۸

قال علی - عليه السلام -:
 الله ، الله فى الصلوة ، فانها عمود دينكم ؛
 خدا را، خدا را درباره نماز ؛ چرا که ستون دین شماست .
 (نهج البلاغه ، نامه ها، ص ۴۷)

حدیث ۹۲۹

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
 يا اباذر! ان الله جعل قرءة عینی فى الصلوة و حبیبها الى کما حبیب الى الجائع ، الطعام و الى الظمان ، الماء و ان الجائع اذا اکل شبع و ان
 الظمان اذا شرب روى و انا لاشبع من الصلوة ؛
 ای ابوذر! همانا خداوند نور چشم مرا در نماز قرار داده و نماز را محبوب من نمود ؛ همان گونه که طعام را برای گرسنه و آب را
 برای تشنه . گرسنه با خوردن سیر، و تشنه با نوشیدن سیراب می گردد، اما من هرگز از نماز سیر نمی شوم ساءله
 (بحار الانوار، ج ۷۷، ص ۷۷، مستدرک الوسایل ، ج ۱، ص ۱۷۴)

حدیث ۹۳۰

ذکر الله لاهل الصلاة اکبر من ذکرهم اياه ؛ الاترى انه يقول : ((اذکرونى اذکرکم)) ؛
 یاد خدا برای اهل نماز، بالاتر از یاد آنها از خداست ؛ آیا نمی بینی که خداوند می فرماید: ((مرا یاد کنید تا شما را یاد کنم)).
 (بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۱۹۹)

حدیث ۹۳۱

قال الصادق - عليه السلام -:
 احب الاعمال الى الله - عز و جل - الصلوة و هى اخر وصايا الانبياء ؛
 نماز، بهترین کارها نزد خداوند و آخرین وصیتهای پیامبران الهی است .
 (میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۳۹۷)

حدیث ۹۳۲

قال الباقر - علیه السلام :-

بنی الاسلام علی خمس : الصلوة و الزکوة ، و الصوم و الحج و الولاية ؛
اسلام بر روی پنج پایه بنا شده است : نماز، روزه، زکات، حج، ولایت .
(کافی، ج ۲، ص ۱۷)

حدیث ۹۳۳

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

ان الصلوة قربان المؤمن ؛
همانا نماز خواندن وسیله نزدیکی مؤمن به خداست .
(کنز العمال، حدیث ۱۸۹۰۷)

حدیث ۹۳۴

قال الکاظم - علیه السلام :-

افضل ما يتقرب به العبد الى الله بعد المعرفة به ، الصلوة ؛
بهترین چیزی که بنده بعد از شناخت خدا به وسیله آن به درگاه الهی تقرب پیدا می کند، نماز است .
(تحف العقول، ص ۴۵۵)

حدیث ۹۳۵

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

علم الايمان الصلوة ؛
علامت و نشانه ایمان نماز است .
(شهاب الاخبار، ص ۵۹)

حدیث ۹۳۶

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

الصلوة ، معراج المؤمن ؛
نماز، معراج مؤمن است .
(کشف الاسرار، ج ۲، ص ۶۷۶، سرالصلوة، ص ۷، اعتقادات مجلسی، ص ۲۹)

حدیث ۹۳۷

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

اول ما افترض الله علی امتی، الصلوات الخمس و اول ما يرفع من اعمالهم، الصلوات الخمس و اول ما يساءلون عنه ، الصلوات الخمس؛

اولین چیزی که خداوند بر امت من واجب کرد، نمازهای پنج‌گانه است و اولین چیزی که از اعمال ایشان بالا- برده می‌شود، نمازهای پنج‌گانه است و اولین چیزی که نسبت به آن مورد سؤال واقع می‌شوند، نمازهای پنج‌گانه است .
(کنز العمال ، ج ۷، حدیث ۱۸۸۵)

حدیث ۹۳۸

امام صادق علیه‌السلام :
الْوُضُوءُ عَلَى الْوُضُوءِ نُورٌ عَلَى نُورٍ ؛
وضو روی وضو، روشنایی روی روشنایی است .
وسائل الشیعه : ۱ / ۲۶۵ / ۸

حدیث ۹۳۹

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم :
أَكْثَرُ مِنَ الطَّهْرِ يَزِدُ اللَّهُفِي عُمْرِكَ، وَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَكُونَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ عَلَى طَهَارَةٍ فَافْعَلْ؛ فَإِنَّكَ تَكُونُ إِذَا مِتَّ عَلَى الطَّهَارَةِ شَهِيدًا؛
زیاد وضو بگیر ، تا خداوند عمر تو را زیاد گرداند . اگر توانستی شب و روز با طهارت باشی این کار را بکن ؛ زیرا اگر در حال طهارت بمیری ، شهید خواهی بود .
أمالی المفید : ۵ / ۶۰

حدیث ۹۴۰

امام رضا علیه‌السلام :
فِي عِلَّةِ الْوُضُوءِ : لِأَنَّهُ يَكُونُ الْعَبْدُ طَاهِرًا إِذَا قَامَ بَيْنَ يَدَيْ الْجَبَّارِ عِنْدَ مُنَاجَاتِهِ إِيَّاهُ ، مُطِيعًا لَهُ فِيمَا أَمَرَهُ ، نَفِيًّا مِنَ الْأَدْنَسِ وَالنَّجَاسَةِ ، مَعَ مَا فِيهِ مِنْ ذَهَابِ الْكَسَلِ وَطَرْدِ النَّعَاسِ ، وَتَرْكِيهِ الْفُؤَادِ لِلْقِيَامِ بَيْنَ يَدَيْ الْجَبَّارِ؛
- درباره حکمت وضو- : برای این که بنده (خدا) وقتی برای مناجات با (خداوند) جبار در برابر او می‌ایستد ، پاک باشد . فرمان او را اطاعت کرده باشد و از آلودگی‌ها و نجاست پاکیزه باشد ، به علاوه این که وضو باعث از بین رفتن حالت کسالت و زدودن خواب آلودگی و پاک ساختن دل برای ایستادن در حضور (خداوند) جبار می‌شود .
علل الشرایع : ۹ / ۲۵۷

حدیث ۹۴۱

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم :
يَحْشُرُ اللَّهُ عِزَّ وَجَلَّ أُمَّتِيَوْمَ الْقِيَامَةِ بَيْنَ الْأَمَمِ غُرًّا مُحَجَّلِينَ مِنْ آثَارِ الْوُضُوءِ ؛
خداوند عز و جل در روز قیامت امت مرا ، بر اثر وضو ، با چهره‌های زیبا و دست و پای سپید محشور می‌کند .
بحار الأنوار : ۸۰ / ۲۳۷ / ۱۱

حدیث ۹۴۲

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم :

إِذَا تَوَضَّأَ الرَّجُلُ الْمُسْلِمُ خَرَجَتْ خَطَايَاهُ مِنْ سَمْعِهِ وَبَصَرِهِ وَيَدَيْهِ وَرِجْلَيْهِ ، فَإِنْ قَعَدَ قَعَدَ مَغْفُورًا لَهُ ؛

هر گاه مرد مسلمان وضو بگیرد ، گناهان او از گوش و چشم و دستان و پاهایش بیرون می‌روند . پس ، چون بنشیند با آمرزش نشسته است .

کنز العمال : ۲۶۰۳۱

حدیث ۹۴۳

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم :

أَسْبَغِ الْوُضُوءَ ، تَمَرَّ عَلَى الصِّرَاطِ مَرَّ السَّحَابِ ؛

وضو را کامل بگیر ، تا از صراط همچون ابر بگذری .

بحار الأنوار : ۸ / ۴ / ۷۶

حدیث ۹۴۴

امام صادق علیه السلام :

طَلَبْتُ نُورَ الْقَلْبِ فَوَجِدْتُهُ فِي التَّفَكُّرِ وَالتَّبَكُّاءِ ، وَطَلَبْتُ الْجَوَازَ عَلَى الصِّرَاطِ فَوَجِدْتُهُ فِي الصَّدَقَةِ ، وَطَلَبْتُ نُورَ الْوَجْهِ فَوَجِدْتُهُ فِي صِيَلَةِ اللَّيْلِ ؛

روشنایی دل را جویدم و آن را در اندیشیدن و گریستن یافتم و گذر از صراط را جویدم و آن را در صدقه دادن یافتم و نورانیت چهره را جویدم و آن را در نماز شب یافتم .

مستدرک الوسائل : ۱۲ / ۱۷۳ / ۱۳۸۱۰ منتخب میزان الحکمه : ۵۷۲

حدیث ۹۴۵

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم :

مَا مِنْ عَبْدٍ يُحَدِّثُ نَفْسَهُ بِقِيَامِ سَاعَةٍ مِنَ اللَّيْلِ فَيَنَامُ عَنْهَا إِلَّا كَانَ نَوْمُهُ صَدَقَةً تَصَدَّقَ اللَّهُ بِهَا عَلَيْهِ وَكُتِبَ لَهُ أَجْرُ مَانَوَى ؛

هیچ بنده‌ای نیست که قصد آن کند پاسی از شب را برای نماز برخیزد ، اما خوابش برد ، جز این که خوابش صدقه‌ای باشد که خداوند آن را از طرف او بدهد و ثواب تبتی که کرده است ، برایش منظور گردد .

کنز العمال : ۲۱۴۷۵ منتخب میزان الحکمه : ۳۳۰

حدیث ۹۴۶

امام صادق علیه السلام :

إِنَّ الرَّجُلَ لَيَكْذِبُ الْكِذْبَةَ فَيَحْرَمُ بِهَا صَلَاةَ اللَّيْلِ ؛

آدمی ، دروغی می‌گوید و به سبب آن از نماز شب محروم می‌شود .

علل الشرائع : ۳۶۲ / ۲ منتخب میزان الحکمه : ۳۳۰

حدیث ۹۴۷

امام صادق علیه السلام :

ما مِنْ عَمَلٍ حَسَنٍ يَعْمَلُهُ الْعَبْدُ إِلَّا - وَلَهُ ثَوَابٌ فِي الْقُرْآنِ إِلَّا - صَلَاةَ اللَّيْلِ ؛ فَإِنَّ اللَّهَ لَمْ يُبَيِّنْ ثَوَابَهَا لِعَظِيمِ خَطَرِهَا عِنْدَهُ ، فَقَالَ : تَتَجَافَى جُنُوبَهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ ... فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ؛

هر کار نیکی که بنده می کند ، در قرآن برایش ثوابی ذکر شده است مگر نماز شب که از بس نزد خدا پر اهمیت است ثواب آن را معلوم نکرده است و فرموده : پهلوهایشان از بسترها جدا می شود ... و هیچ کس نمی داند به پاداش آنچه انجام داده اند ، چه چیزی برای آنان ذخیره ساخته ام ، که مایه روشنی چشم ایشان است.

بحار الأنوار : ۸ / ۱۲۶ / ۲۷ منتخب میزان الحکمه : ۳۳۰

حدیث ۹۴۸

امام صادق علیه السلام :

شَرَفَ الْمُؤْمِنِ صَلَاتُهُ بِاللَّيْلِ ، وَعِزَّ الْمُؤْمِنِ كَفُّهُ عَنِ أَعْرَاضِ النَّاسِ ؛

شرافت مؤمن ، نماز شب اوست ، و عزت مؤمن ، خودداری او از لطمه زدن به آبروی مردم .

الکافی : ۳ / ۴۸۸ / ۹ منتخب میزان الحکمه : ۳۳۰

حدیث ۹۴۹

امام صادق علیه السلام :

صَلَاةُ اللَّيْلِ تُبَيِّضُ الْوَجْهَ ، وَصَلَاةُ اللَّيْلِ تُطَيِّبُ الرَّيْحَ ، وَصَلَاةُ اللَّيْلِ تَجْلِبُ الرِّزْقَ ؛

نماز شب چهره را سفید و نورانی می کند ، نماز شب انسان را خوشبو می کند ، نماز شب روزی می آورد .

علل الشرائع : ۳۶۳ / ۱ منتخب میزان الحکمه : ۳۳۰

حدیث ۹۵۰

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم :

رَحِمَ اللَّهُ رَجُلًا - قَامَ مِنَ اللَّيْلِ فَصَلَّى وَأَيَقَظُ امْرَأَتَهُ فَصَلَّتْ ، فَإِنْ أَبَتْ نَضَحَ فِي وَجْهِهَا الْمَاءَ ، رَحِمَ اللَّهُ امْرَأَةً قَامَتْ مِنَ اللَّيْلِ فَصَلَّتْ وَأَيَقَظَتْ زَوْجَهَا ، فَإِنْ أَبِي نَضَحَتْ فِي وَجْهِ الْمَاءَ ؛

رحمت خدا بر آن مردی باد ، که نیمه های شب برخیزد و نماز بخواند و همسرش را برای نماز خواندن بیدار کند و اگر بیدار نشد آب به صورتش پاشد . رحمت خدا بر آن زنی باد که نیمه های شب از خواب برخیزد و نماز بخواند و شوهرش را برای نماز بیدار کند و اگر امتناع کرد ، به صورتش آب پاشد .

سنن أبی داود : ۱۴۵۰ منتخب میزان الحکمه : ۳۳۰

حدیث ۹۵۱

امام صادق علیه السلام :

صَلَاةُ اللَّيْلِ تُحَسِّنُ الْوَجْهَ ، وَتُذْهِبُ الْهَمَّ ، وَتَجْلُو الْبَصَرَ ؛

نماز شب ، روی را نکو می‌سازد ، اندوه و غم را می‌برد و دیده را جلا می‌دهد .

تهذیب الأحكام ، جلد ۲ ، صفحه ۱۲۲ ، حدیث ۴۶۱ ، ثواب الأعمال ، صفحه ۶۴

حدیث ۹۵۲

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم :

مَنْ أَتَى الْجُمُعَةَ إِيْمَانًا وَاحْتِسَابًا اسْتَأْنَفَ الْعَمَلَ ؛

هر که از روی ایمان و به حساب خدا در نماز جمعه شرکت کند ، اعمالش را از نو آغازیده است (خداوند به پاداش آن گناهان گذشته‌اش را بیامرزد و نامه عمل جدیدی برایش باز کند) .

الفقیه : ۱ / ۴۲۷ / ۱۲۶۰ منتخب میزان الحکمة : ۳۳۲

حدیث ۹۵۳

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم :

الْجُمُعَةُ حَجَّ الْمَسَاكِينِ .

نماز جمعه ، حج مستمندان است .

الدعوات : ۳۷ / ۹۱ منتخب میزان الحکمة : ۳۳۲

حدیث ۹۵۴

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم :

مَنْ تَرَكَ ثَلَاثَ جُمُعٍ تَهَاوُنًا بِهَا طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قَلْبِهِ ؛

هر که سه نماز جمعه را ، از روی اهمیت ندادن به آن ، ترک کند خداوند بر دل او مهر (غفلت) زند .

وسائل الشیعه : ۵ / ۶ / ۲۵ منتخب میزان الحکمة : ۳۳۲

حدیث ۹۵۵

امام صادق علیه السلام :

امْتَحِنُوا شَتِيعَتَنَا عِنْدَ ثَلَاثٍ : عِنْدَ مَوَاقِيتِ الصَّلَاةِ كَيْفَ مُحَافَظَتُهُمْ عَلَيْهَا ، وَعِنْدَ أَسْرَارِهِمْ كَيْفَ حِفْظُهُمْ لَهَا عِنْدَ عَدُوِّنَا ، وَإِلَى أَمْوَالِهِمْ

كَيْفَ مُوَسَّاتُهُمْ لِإِخْوَانِهِمْ فِيهَا ؛

شیعیان ما را در سه چیز بیازمایید : در اوقات نمازشان ، که چگونه بر آنها مواظبت می‌کنند ؛ در اسرارشان ، که چگونه آنها را از دشمنان ما حفظ می‌کنند و در اموالشان ، که چگونه با آن به برادران خود کمک می‌کنند .

الخصال : ۱۰۳ / ۶۲ منتخب میزان الحکمة : ۵۰۶

حدیث ۹۵۶

امام باقر علیه السلام :

أَيُّمَا مُؤْمِنٍ حَافِظٌ عَلَى الصَّلَاةِ الْمَفْرُوضَةِ فَصَلَّاهَا لَوَقْتِهَا فَلَيْسَ هَذَا مِنَ الْغَافِلِينَ؛
هر مؤمنی که به نمازهای واجب اهمیت دهد و آنها را به وقتش بخواند ، از غافلان نیست .
الکافی : ۳ / ۲۷۰ / ۱۴ منتخب میزان الحکمه : ۴۳۰

حدیث ۹۵۷

امام صادق علیه السلام :

فَضْلُ الْوَقْتِ الْأَوَّلِ عَلَى الْآخِرِ كَفَضْلِ الْآخِرَةِ عَلَى الدُّنْيَا؛
فضیلت اول وقت (نماز) بر آخر وقت ، همچون فضیلت آخرت بر دنیاست .
ثواب الأعمال : ۵۸ / ۲ منتخب میزان الحکمه : ۳۲۸

حدیث ۹۵۸

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم :

حَسْبُ الرَّجُلِ مِنْ دِينِهِ ، كَثْرَةُ مُحَافَظَتِهِ عَلَى إِقَامَةِ الصَّلَاةِ ؛
در دینداری مرد همین بس که بر گزاردن نمازها بسیار مواظبت کند .
تنبيه الخواطر : ۲ / ۱۲۲ منتخب میزان الحکمه : ۳۲۸

حدیث ۹۵۹

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم :

لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَا يَتَخَشَّعُ فِي صَلَاتِهِ ؛
کسی که در نمازش خشوع (و فروتنی) ندارد ، نمازش نماز نیست .
الفردوس : ۵ / ۱۹۵ / ۷۹۳۵ منتخب میزان الحکمه : ۳۲۶

حدیث ۹۶۰

امام علی علیه السلام :

إِذَا قَامَ الرَّجُلُ إِلَى الصَّلَاةِ أَقْبَلَ إِبْلِيسُ يَنْظُرُ إِلَيْهِ حَسَدًا ، لِمَا يَرَى مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ الَّتِي تَغْشَاهُ؛
هرگاه کسی به نماز ایستد ، ابلیس از این که می بیند رحمت خدا او را فرا گرفته است حسودانه به وی می نگرد .
الخصال : ۶۳۲ / ۱۰ منتخب میزان الحکمه : ۳۲۶

حدیث ۹۶۱

امام علی علیه السلام :

و يَعْلَمُ الْمُصَلِّي مَا يَغْشَاهُ مِنْ جَلَالِ اللَّهِ مَا سَرَّهُ أَنْ يَرَفَعَ رَأْسَهُ مِنْ سُجُودِهِ؛
اگر نمازگزار می دانست که چه هاله‌ای از جلالت خدا او را فرا می گیرد، دوست نداشت که سر از سجده‌اش بر دارد .

الخصال : ۶۳۲ / ۱۰ منتخب میزان الحکمه : ۳۲۶

حدیث ۹۶۲

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم :

مَا دُمْتُ فِي الصَّلَاةِ فَإِنَّكَ تَقْرَعُ بَابَ الْمَلِكِ الْجَبَّارِ ، وَمَنْ يُكَيِّرُ قَرَعَ بَابِ الْمَلِكِ يُفْتَحَ لَهُ ؛

تا زمانی که در حال نماز هستی درِ خانه پادشاهی مقتدر را می‌کوبی و هر که درِ خانه پادشاه را بسیار بکوبد ، سرانجام آن در به رویش باز می‌شود .

مکارم الأخلاق : ۲ / ۳۶۶ / ۲۶۶۱ منتخب میزان الحکمه : ۳۲۶

حدیث ۹۶۳

امام صادق علیه السلام :

لَوْ كَانَ عَلَى بَابِ أَحَدِكُمْ نَهْرٌ فَاغْتَسَلَ مِنْهُ كُلَّ يَوْمٍ خَمْسَ مَرَّاتٍ هَلْ كَانَ يَبْقَى عَلَى جَسَدِهِ مِنَ الدَّرَنِ شَيْءٌ ؟ إِنَّمَا مَثَلُ الصَّلَاةِ مَثَلُ النَّهْرِ الَّذِي يُنْقِي ، كُلَّمَا صَلَّى صَلَاةً كَانَ كَفَّارَةً لِدُنُوبِهِ إِلَّا ذَنْبٌ أَخْرَجَهُ مِنَ الْإِيمَانِ مُقِيمٌ عَلَيْهِ ؛

اگر جلو در خانه یکی از شما جوی آبی باشد و روزی پنج بار خود را در آن بشوید آیا چرک و کثافتی بر تن او باقی می‌ماند؟ حکایت نماز نیز حکایت جوی آبی است که تمیز و پاکیزه می‌کند؛ هرگاه کسی نمازی بخواند این نماز گناهانش را پاک می‌کند مگر گناهی که او را از ایمان به در برد و بر آن مداومت ورزد .

بحار الأنوار : ۸۲ / ۲۳۶ / ۶۶ منتخب میزان الحکمه : ۳۲۴

حدیث ۹۶۴

امام باقر علیه السلام :

إِنَّ أَوَّلَ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ الصَّلَاةَ ، فَإِنْ قُبِلَتْ قَبِلَ مَا سِوَاهَا ؛

نخستین چیزی که بنده برای آن حسابرسی می‌شود نماز است؛ اگر پذیرفته شد سایر اعمالش هم پذیرفته می‌شود .

الکافی : ۳ / ۲۶۸ / ۴ منتخب میزان الحکمه : ۳۲۴

حدیث ۹۶۵

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم :

مَنْ لَمْ تَنْهَهُ صَلَاتُهُ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ لَمْ يَزِدْ مِنْ اللَّهِ إِلَّا بُعْدًا ؛

هر که نمازش او را از کار زشت و ناپسند باز ندارد ، جز بر دوری او از خدا افزوده نشود .

کنز العمال : ۲۰۰۸۳ منتخب میزان الحکمه : ۳۲۴

حدیث ۹۶۶

امام صادق علیه السلام :

أَحَبُّ الْأَعْمَالِ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ الصَّلَاةُ ، وَهِيَ آخِرُ وَصَايَا الْأَنْبِيَاءِ ؛

محبوبترین کارها نزد خداوند عز و جل ، نماز است و آن ، آخرین سفارش پیامبران می باشد .

الفقیه : ۱ / ۲۱۰ / ۶۳۸ منتخب میزان الحکمه : ۳۲۴

حدیث ۹۶۷

امام علی علیه السلام :

الصَّلَاةُ قُرْبَانٌ كُلِّ تَقِيٍّ ؛

نماز، موجب تقرب هر پرهیزگار (ی به خدا) است.

الخصال : ۱۰ / ۶۲۰ / ۱۰ منتخب میزان الحکمه : ۳۲۴

حدیث ۹۶۸

امام علی علیه السلام :

الصَّلَاةُ تَسْتَنْزِلُ الرَّحْمَةَ ؛

نماز رحمت (الهی) را فرود می آورد .

غرر الحکم : ۲۲۱۴ / ۲ / ۲۲۱۴ منتخب میزان الحکمه : ۳۲۴

حدیث ۹۶۹

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم :

جَعَلَ اللَّهُ جَلَّ ثَنَاؤُهُ قُرَّةَ عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ ، وَحَبَّبَ إِلَيَّ الصَّلَاةَ كَمَا حَبَّبَ إِلَى الْجَائِعِ الطَّعَامَ ، وَإِلَى الظَّمآنِ الْمَاءَ ، وَإِنَّ الْجَائِعَ إِذَا أَكَلَ شَبِعَ ، وَإِنَّ الظَّمآنَ إِذَا شَرِبَ رَوِيَ ، وَأَنَا لَا أَشْبَعُ مِنَ الصَّلَاةِ ؛

خداوند، جلّ ثناؤه، نور دیده مرا در نماز قرار داد و نماز را محبوب من گردانید، همچنان که غذا را محبوب گرسنه و آب را محبوب تشنه. (با این تفاوت که) گرسنه هرگاه غذا بخورد سیر می شود و تشنه هرگاه آب بنوشد سیراب می شود، اما من از نماز سیر نمی شوم .

مکارم الأخلاق : ۲ / ۳۶۶ / ۲ / ۳۶۶ منتخب میزان الحکمه : ۳۲۴

حدیث ۹۷۰

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم :

كُلِّ شَيْءٍ وَجْهٌ ، وَوَجْهُ دِينِكُمُ الصَّلَاةُ ؛

هر چیزی چهره‌ای دارد و چهره دین شما نماز است .

دعائم الإسلام : ۱ / ۱۳۳ / ۱ / ۱۳۳ منتخب میزان الحکمه : ۳۲۴

حدیث ۹۷۱

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم :

قال الله عز و جل : ... ما تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدٌ بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ ، وَإِنَّهُ لَيَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّافِلَةِ حَتَّى أُحِبَّهُ ، فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ

سَمِعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ ، وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ ، وَلِسَانَهُ الَّذِي يَنْطِقُ بِهِ ، وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا ، إِنَّ دَعَانِي أُحِبُّهُ ، وَإِنْ سَأَلْنِي أُعْطِيْتُهُ؛ خداوند عز و جل فرمود: هیچ بنده‌ای با وسیله‌ای که نزد من محبوبتر باشد از آنچه بر او واجب کرده‌ام، به من نزدیک نشد. همانا او با نماز نافله به من نزدیک شود، تا آن جا که او را دوست بدارم و چون دوستش بدارم، گوش او شوم که با آن بشنود و چشم او شوم که با آن بیند و زبان او شوم که با آن سخن گوید و دست او شوم که با آن ضربه زند. اگر مرا بخواند، جوابش دهم و اگر از من خواهشی کند، به او بدهم.

الکافی: ۲ / ۳۵۲ / ۷ منتخب میزان الحکمه: ۴۶۰

حدیث ۹۷۲

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم:

إِنَّ أَحَقَّ النَّاسِ بِالتَّخَشُّعِ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ لِحَامِلِ الْقُرْآنِ ، وَإِنَّ أَحَقَّ النَّاسِ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ بِالصَّلَاةِ وَالصَّوْمِ لِحَامِلِ الْقُرْآنِ ؛ سزاوارترین مردم به خشوع و ورزیدن نهانی و آشکار در برابر خدا، حافظ قرآن است. و سزاوارترین مردم به نماز گزاردن و روزه گرفتن در آشکار و نهان، حافظ قرآن است.

الکافی: ۲ / ۶۰۴ / ۵ منتخب میزان الحکمه: ۴۶۰

حدیث ۹۷۳

حضرت زهرا (سلام الله علیها) فرمودند:

فَجَعَلَ اللَّهُ الْإِيمَانَ تَطْهِيراً لَكُمْ مِنَ الشِّرْكِ ، وَالصَّلَاةَ تَنْزِيهاً لَكُمْ عَنِ الْكِبْرِ؛ خدای تعالی ایمان را برای پاکیزگی از شرک قرار داد، و نماز را برای دوری از تکبر و خودخواهی.

احتجاج طبرسی، ج ۱، ص ۲۵۸

حدیث ۹۷۴

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم فرمودند:

الصَّلَاةُ مِنْ شَرَائِعِ الدِّينِ وَ فِيهَا مَرْضَاةُ الرَّبِّ عَزَّوَجَلَّ وَ هِيَ مِنْهَاجُ النَّبِيَاءِ وَ لِلْمُصَلِّي حُبُّ الْمَلَائِكَةِ وَ هُدًى وَ إِيْمَانٌ وَ نَوْرُ الْمَعْرِفَةِ وَ بَرَكَةٌ فِي الرِّزْقِ؛

نماز، از آیین‌های دین است و رضای پروردگار، در آن است. و آن راه پیامبران است. برای نماز گزار، محبت فرشتگان، هدایت، ایمان، نور معرفت و برکت در روزی است.

(خصال، ص ۵۲۲، ح ۱۱)

حدیث ۹۷۵

امام صادق علیه السلام فرمودند:

كُونُوا دُعَاءَ لِلنَّاسِ بغيرِ أَلْسِنَتِكُمْ، لِيُرُوا مِنْكُمْ الْوَرَعَ وَالْجِهَادَ وَالصَّلَاةَ وَالْخَيْرَ، فَإِنَّ ذَلِكَ دَاعِيَةٌ؛

مردم را به غیر از زبان خود، دعوت کنید، تا پرهیزکاری و کوشش در عبادت و نماز و خوبی را از شما ببینند، زیرا اینها خود دعوت کننده است.

(کافی، ج ۲، ص ۷۸، ح ۱۴)

حدیث ۹۷۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
الوضوء شرط الإیمان و السواک شرط الوضوء؛
وضو نصف ایمان است و مسواک کردن نصف وضو است.
نهج الفصاحه

حدیث ۹۷۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
الوضوء قبل الطّعام ینفی الفقر و بعده ینفی اللمم و یصحّح البصر؛
وضو پیش از غذا فقر را ببرد و بعد از غذا وسواس را زایل کند و چشم را نیرو دهد.
نهج الفصاحه

حدیث ۹۷۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
نوم علی علم خیر من صلاه علی جهل؛
خواب با علم بهتر از نماز با جهل است.
نهج الفصاحه

حدیث ۹۷۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
من أحسن صلاته حین یراه النّاس ثمّ أساءها حین یخلو فتلك استهانه استهان بها ربّه؛
هر که در حضور مردم نماز خویش نیکو کند و چون به خلوت رود آن را بد گزارد این اهانتی است که به پرورد کار خویش می کند.
نهج الفصاحه

حدیث ۹۸۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
من کثرت صلاته باللیل حسن وجهه بالنهار؛
هر که به شب نماز بسیار کند به روز چهره اش نیکو شود.
نهج الفصاحه

حدیث ۹۸۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 ما عمل ابن آدم شیئا أفضل من الصلاه و صلاح ذات البین و خلق حسن؛
 بنده آدم کاری بهتر از نماز و آشتی میان کسان و نیک خوئی نمی کند.
 نهج الفصاحه

حدیث ۹۸۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 لا یزال العبد فی صلاه ما- انتظر الصلوه؛
 بنده مادام که منتظر نماز است در حال نماز است.
 نهج الفصاحه

حدیث ۹۸۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 لیس بین العبد و الشّرك إلّا ترک الصلاه فإذا ترکها فقد أشرك؛
 میان بنده و شرک جز ترک نماز فاصله نیست و چون نماز را ترک کند، مشرک است.
 نهج الفصاحه

حدیث ۹۸۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 لتنتقضن عرا الإسلام عروه عروه فكلما انتقضت عروه تشبث الناس بالتي تليها فأولهنّ نقض الحكم و آخرهنّ الصلاه؛
 دستاویزهای اسلام یکایک شکسته می شود و چون دستاویزی شکسته شد مردم به دستاویز بعدی چنگ می زنند، نخستین دستاویزی که شکسته می شود حکومت حق است و آخر آن نماز است.
 نهج الفصاحه

حدیث ۹۸۵

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 الغرباء فی الدنیا أربعه: قرآن فی جوف ظالم، و مسجد فی نادى قوم لا یصلی فیهِ، و مصحف فی بیت لا یقرأ فیهِ، و رجل صالح مع قوم سوء؛
 غریبان جهان چهارند: قرآن در خاطر ستمگر، و مسجدی در ناحیه گروهی که در آن نماز نکنند، و مصحفی در خانه ای که نخوانند، و مرد پارسا با مردم بد.
 نهج الفصاحه

حدیث ۹۸۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

الصَّيْلَةُ تَسْوَدُ وَجْهَ الشَّيْطَانِ وَالصَّيْدَةُ تَكْسِرُ ظَهْرَهُ وَالتَّحَابُ فِي اللَّهِ يَقْطَعُ دَابِرَهُ فَإِذَا فَعَلْتُمْ ذَلِكَ تَبَاعَدَ مِنْكُمْ كَمَطْلَعِ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا؛

نماز چهره شیطان را سیاه کند و صدقه دادن پشت او را بشکند و دوستی در راه خدا ریشه او را می کند و وقتی چنین کردید از شما به فاصله شرق و غرب دوری کند.

نهج الفصاحه

حدیث ۹۸۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

الصَّلَاةُ مِيزَانٌ فَمَنْ أَوْفَى اسْتَوْفَى؛

نماز چون ترازوست هر که کامل کند، پاداش کامل یابد.

نهج الفصاحه

حدیث ۹۸۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

الصَّلَاةُ نُورُ الْمُؤْمِنِ؛

نماز نور مؤمن است.

نهج الفصاحه

حدیث ۹۸۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

صَلَاةُ الرَّجُلِ تَطَوُّعًا حَيْثُ لَا يَرَاهُ النَّاسُ تَعْدِلُ صَلَاتُهُ عَلَى أَعْيُنِ النَّاسِ خَمْسًا وَعِشْرِينَ؛

نماز مرد که بدو خواه در جایی که مردم او را نبینند کند، برابر بیست و پنج نماز است که در دیده مردم کند.

نهج الفصاحه

حدیث ۹۹۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

صَلِّ صَلَاةَ مُورَعٍ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ كُنْتَ لَا تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ، وَإِيَّاسُ مِمَّا فِي أَيْدِي النَّاسِ تَعَشُّ غَتِيًّا وَإِيَّاكَ وَمَا يَعْتَذِرُ مِنْهُ؛

نماز را با ترس گزار، گویی خدا را می بینی اگر تو او را نمی بینی او تو را می بیند و از آنچه در دست مردم است، نومید باش تا بی نیاز زندگی کنی و از آنچه عذر آن باید خواست، بپرهیز.

نهج الفصاحه

حدیث ۹۹۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 رکعه من عالم باللّه خیر من ألف رکعه من متجاهل باللّه؛
 دو رکعت نماز کسی که متوجه خدا باشد بهتر از هزار رکعت کسی است که از خدا غافل باشد.
 نهج الفصاحه

حدیث ۹۹۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 رکعتان من عالم أفضل من سبعین رکعه من غیر عالم؛
 دو رکعت نماز دانشمند بهتر از هفتاد رکعت غیر دانشمند است.
 نهج الفصاحه

حدیث ۹۹۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 رکعتان من رجل ورع أفضل من ألف رکعه من مخلط؛
 دو رکعت نماز شخص پرهیزکار بهتر از هزار رکعت لاابالی است.
 نهج الفصاحه

حدیث ۹۹۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 رکعتان من المتروّج أفضل من سبعین رکعه من الأعزب؛
 دو رکعت نماز شخص زن دار بهتر از هفتاد رکعت نماز عزبست.
 نهج الفصاحه

حدیث ۹۹۵

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 رکعتان بسواک أفضل من سبعین رکعه بغیر سواک و دعوه فی السیر أفضل من سبعین دعوه فی العلانیه و صدقه فی السیر أفضل من سبعین صدقه فی العلانیه؛
 دو رکعت نماز با مسواک بهتر از هفتاد رکعت بدون مسواک است و یک دعای نهران بهتر از هفتاد دعای آشکار است و یک صدقه نهران بهتر از هفتاد صدقه آشکار است.
 نهج الفصاحه

حدیث ۹۹۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
الدَّعَاءُ مِفْتَاحُ الرَّحْمَةِ وَ الْوُضُوءُ مِفْتَاحُ الصَّلَاةِ وَ الصَّلَاةُ مِفْتَاحُ الْجَنَّةِ؛
دعا کلید رحمت و وضو کلید نماز است و نماز کلید بهشت.
نهج الفصاحه

حدیث ۹۹۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
الدَّعَاءُ بَيْنَ الْأَذَانِ وَ الْإِقَامَةِ لَا يَرُدُّ؛
دعائی که میان اذان و اقامه کنند رد نمی شود.
نهج الفصاحه

حدیث ۹۹۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
الْخَمْرُ أُمَّ الْخَبَائِثِ فَمَنْ شَرِبَهَا لَمْ تَقْبَلْ صَلَاتُهُ أَرْبَعِينَ يَوْمًا فَإِنْ مَاتَ وَ هِيَ فِي بَطْنِهِ مَاتَ مِيتَةَ جَاهِلِيَّةٍ؛
شراب مادر ناپاکیهاست، هر که بنوشد چهل روز نمازش پذیرفته نشود و اگر بمیرد و شراب در شکم او باشد چنان است که در دوران جاهلیت مرده باشد.
نهج الفصاحه

حدیث ۹۹۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
خَلُّوا بَيْنَ أَصَابِعِكُمْ لَا يَخْلُلُ اللَّهُ بَيْنَهَا بِالنَّارِ؛
هنگام وضو میان انگشتان خود فاصله دهید تا خدا به وسیله آتش میان آنها را فاصله ندهد.
نهج الفصاحه

حدیث ۱۰۰۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
حَبِّذَا الْمُتَخَلِّلُونَ مِنْ أُمَّتِي فِي الْوُضُوءِ وَ الطَّعَامِ؛
چه نیکند از امت من آنها که در وضو و غذا مسواک می کنند.
نهج الفصاحه

حدیث ۱۰۰۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

الجفاء كل الجفاء و الكفر من سمع منادی اللّٰه تعالیٰ ینادی بالصّلاه و یدعوه إلى الفلاح فلا یجیبه؛

نشان خشونت و کفر نفاق آن است که کسی منادی خدا را بشنود که به نماز ندا می دهد و وی را به رستگاری می خواند و دعوت او را اجابت نکند.

نهج الفصاحه

حدیث ۱۰۰۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

ثلاث من كنّ فيه أظله الله تحت ظلّ عرشه يوم لا ظلّ إلّا ظله: الوضوء علی المكاره و المشی إلى المساجد فی الظلم و إطعام الجائع؛ سه چیز است که در هر که باشد خداوند وی را روزی که سایه ای جز سایه خدا نیست در سایه عرش جای دهد: وضو گرفتن با زحمت و راه مسجد سپردن در تاریکی و سیر کردن گرسنه.

نهج الفصاحه

حدیث ۱۰۰۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

ثلاث لا تؤخّر و هنّ الصّلاه إذا أتت و الجنازه إذا حضرت و الأئیم إذا وجدت كفؤا؛

سه چیز را نباید تأخیر انداخت: نماز همین که وقت آن رسید و بر داشتن جنازه وقتی آماده شد و شوهر دادن بیوه وقتی هم شأنی یافت.

نهج الفصاحه

حدیث ۱۰۰۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

ثلاثة لا تجاوز صلاتهم آذانهم: العبد الّابق حتّی یرجع و امرأه باتت و زوجها علیها ساخط و إمام قوم و هم لها کارهون؛

سه کسند که نمازشان از گوشه‌هایشان بالاتر نمی رود: بنده فراری تا باز گردد و زنی که شب بخوابد و شوهرش بر او خشمگین باشد و پیشوای قومی که آن قوم از او متنفر باشند.

نهج الفصاحه

حدیث ۱۰۰۵

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

تفتح أبواب السماء و يستجاب الدّعاء فی أربعة مواطن: عند التّقاء الصّفوف فی سبیل اللّٰه و عند نزول الغیث و عند إقامة الصّلاه و عند رؤیه الكعبه؛

چهار موقع درهای آسمان را بگشایند و دعاها را مستجاب کنند. هنگام تلاقی صف مبارزان در راه خدا و هنگام نزول باران و هنگام نماز و هنگام دیدار کعبه.

نهج الفصاحه

حدیث ۱۰۰۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 بین العبد و بین الکفر ترک الصلوه؛
 میان بنده و کفر ترک نماز فاصله است.
 نهج الفصاحه

حدیث ۱۰۰۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 أول ما يحاسب به الصلوه؛
 نخستین چیزی که به حساب آن می رسند نماز است.
 نهج الفصاحه

حدیث ۱۰۰۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 أول ما تفقدون من دينكم الأمانة و آخر ما تفقدون الصلوه؛
 نخستین چیزی که از دین خود از دست می دهید، امانت است و آخرین چیزی که از دست می دهید، نماز است.
 نهج الفصاحه

حدیث ۱۰۰۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 إن لله ملكا ينادي عند كل صلاة: يا بني آدم قوموا إلى نيرانكم التي أوقدتموها على أنفسكم فأطفئوها بالصلاة؛
 خداوند فرشته ای دارد که هنگام نماز بانگ می زند آدمیزاده گان برخیزید و آتشفشانی را که بر خویشتان افروخته اید به نماز خاموش کنید.
 نهج الفصاحه

حدیث ۱۰۱۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 إن المصلی ليقرع باب الملك و إنه من يدم قرع الباب يوشك أن يفتح له؛
 نمازگزار در خداوند را می کوبد و هر که پیوسته دری را بکوبد عاقبت به روی او باز می شود.
 نهج الفصاحه

حدیث ۱۰۱۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرماید:

أَفْشُوا السَّلَامَ وَأَطْعَمُوا الطَّعَامَ وَصَلُّوا الْأَرْحَامَ وَصَلُّوا بِاللَّيْلِ وَالنَّاسَ نِيَامَ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِسَلَامٍ؛

سلام را فاش کنید و طعام بخورانید، با خویشاوندان الفت گیرید و هنگام شب که مردم در خوابند نماز بخوانید تا وارد بهشت شوید.

نهج الفصاحه

حدیث ۱۰۱۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرماید:

أَغْبَطُ النَّاسَ عِنْدِي مُؤْمِنٌ خَفِيفُ الْحَاذِّ ذُو حَظٍّ مِنْ صَلَاةٍ وَكَانَ رِزْقُهُ كِفَافًا فَصَبِرَ عَلَيْهِ حَتَّى يَلْقَى اللَّهَ وَ أَحْسَنَ عِبَادَةَ رَبِّهِ وَ كَانَ غَامِضًا فِي النَّاسِ عَجَلَتْ مَمِيتُهُ وَ قَلَّ تَرَاثُهُ وَ قَلَّتْ بَوَاكِيهِ؛

خوشبخت ترین مردم در نظر من مؤمنی است که متعلقاتش کم و از نماز بهره ور باشد، روزی او به حد کفاف باشد و با آن بسازد تا به خدای خویش برسد، خدای را به خوبی پرستش کند و در میان مردم گمنام باشد، وقتی مرگش برسد ارثش کم باشد و گریندگانش انگشت شمار باشند.

نهج الفصاحه

حدیث ۱۰۱۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرماید:

إِذَا أُمَّ أَحَدِكُمُ النَّاسَ فليخفف فإنَّ فيهم الصَّغِيرَ وَ الكَبِيرَ وَ الضَّعِيفَ وَ المَرِيضَ وَ ذَا الْحَاجَةِ وَ إِذَا صَلَّى لِنَفْسِهِ فَلِيَطْوِلْ مَا يَشَاءُ؛

وقتی کسی در نماز پیشوای مردم شد نماز را سبک گیرد که در میان کسان کوچک و بزرگ و بیمار و ناتوان و حاجتمند هست و هر وقت برای خود نماز گذارد هر چه خواهد طول دهد.

نهج الفصاحه

حدیث ۱۰۱۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرماید:

أَحَبُّ الْأَعْمَالِ إِلَى اللَّهِ الصَّلَاةُ لَوْ قَتَلَهَا ثُمَّ بَرَّ الْوَالِدِينَ ثُمَّ الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؛

بهترین کارها در نزد خدا نماز به وقت است آنگاه نیکی با پدر و مادر آنگاه جنگ در راه خدا.

نهج الفصاحه

حدیث ۱۰۱۵

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرماید:

إِثْنَانِ لَا تَجَاوِزُ صَلَاتَهُمَا رءُوسَهُمَا عَبْدٌ أَبَقَ مِنْ مَوَالِيهِ حَتَّى يَرْجِعَ وَ امْرَأَةٌ عَصَتْ زَوْجَهَا حَتَّى تَرْجِعَ؛

دو کسند که نمازشان از سرشان بالاتر نمیروند بنده ای که از آقایان خود گریخته باشد تا هنگامی که باز گردد و زنی که شوهر خود را نافرمانی کرده باشد تا باز گردد.

نهج الفصاحه

حدیث ۱۰۱۶

امام کاظم (علیه السلام) می فرمایند:
نماز نافله راه نزدیک شدن هر مؤمنی به خداوند است.

تحف العقول

حدیث ۱۰۱۷

قالَ الإمامُ الحُسَيْنُ - عليه السلام - :
مَنْ قرَأَ آيَةً مِنْ كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فِي صَلَاتِهِ قَائِمًا، يُكْتَبُ لَهُ بِكُلِّ حَرْفٍ مِائَةٌ حَسَنَةً ؛
امام حسین - علیه السلام - فرمودند:
هر کس آیه ای از قرآن را در نمازش تلاوت نماید، خداوند متعال در مقابل هر حرفی از آن یکصد حسنه در نامه اعمالش ثبت می نماید.

الکافی، ج ۲، ص ۶۱۱

حدیث ۱۰۱۸

قالَ الإمامُ الحَسَنُ المُجْتَبَى - عَلَيْهِ السَّلَام - :
مَنْ صَلَّى، فَجَلَسَ فِي مُصَلَّاهُ إِلَى طُلُوعِ الشَّمْسِ كَانَ لَهُ سِتْرًا مِنَ النَّارِ؛
امام حسن مجتبی - علیه السلام - فرمودند: ه
ر که نماز - صبح - را به خواند و در جایگاه خود بنشیند تا خورشید طلوع کند، برایش پوششی از آتش خواهد بود.
تهذیب الأحکام، ج ۲، ص ۳۲۱، ح ۱۶۶

حدیث ۱۰۱۹

قَالَتْ فَاطِمَةُ الزَّهْرَاءُ - سلام الله عليها - :
جَعَلَ اللَّهُ الْإِيمَانَ تَطْهِيرًا لَكُمْ مِنَ الشِّرْكِ، وَالصَّلَاةَ تَنْزِيهًا لَكُمْ مِنَ الْكِبْرِ، وَالزَّكَاةَ تَزْكِيَةً لِلنَّفْسِ، وَنِمَاءً فِي الرِّزْقِ، وَالصِّيَامَ تَنْبِيئًا
لِلْإِحْلَاصِ، وَالْحَجَّ تَشْيِيدًا لِلدِّينِ ؛
حضرت فاطمه زهرا - سلام الله عليها - فرمودند:

خداوند سبحان، ایمان و اعتقاد را برای طهارت از شرک و نجات از گمراهی ها و شقاوت ها قرار داد. و نماز را برای خضوع و فروتنی و پاکی از هر نوع تکبر، مقرر نمود. و زکات (و خمس) را برای تزکیه نفس و توسعه روزی تعیین نمود. و روزه را برای استقامت و اخلاص در اراده، لازم دانست. و حج را برای استحکام اساس شریعت و بناء دین اسلام واجب نمود.

ریاحین الشریعه، ج ۱، ص ۳۱۲

حدیث ۱۰۲۰

إِغْتَبِمُوا الدُّعَاءَ عِنْدَ خَمْسِيَةِ مَوَاطِنَ: عِنْدَ قِرَائَةِ الْقُرْآنِ، وَ عِنْدَ الْأَذَانِ، وَ عِنْدَ نُزُولِ الْغَيْثِ، وَ عِنْدَ التِّقَاءِ الصِّفِّ فَمِنَ لِلشَّهَادَةِ، وَ عِنْدَ دَعْوَةِ الْمَظْلُومِ، فَإِنَّهُ لَيْسَ لَهَا حِجَابٌ دُونَ الْعَرْشِ؛
امام علی - علیه السلام - فرمودند:

پنج موقع را برای دعا و حاجت خواستن غنیمت شمارید: موقع تلاوت قرآن، موقع اذان، موقع بارش باران، موقع جنگ و جهاد - فی سبیل الله - موقع ناراحتی و آه کشیدن مظلوم. در چنین موقعیت ها مانعی برای استجاب دعا نیست.
بحار الأنوار، ج ۹۰، ص ۳۴۳، ح ۱

حدیث ۱۰۲۱

بَيْنَمَا رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - جَالِسٌ فِي الْمَسْجِدِ، إِذْ دَخَلَ رَجُلٌ فَقَامَ يُصَيِّمِي، فَلَمْ يُتِمَّ رُكُوعَهُ وَ لَا سُجُودَهُ، فَقَالَ: نَقَرَ كَنْقَرِ الْغُرَابِ، لَئِنْ مَاتَ هَذَا وَ هَكَذَا صَلَوَتُهُ لَيَمُوتَنَّ عَلَيَّ غَيْرِ دِينِي؛
رسول خدا - صلی الله علیه و آله - در مسجد نشسته بودند که شخصی وارد شد و مشغول خواندن نماز شد و رکوع و سجودش را کامل انجام نمی داد و عجله و شتاب می کرد.
حضرت فرمودند: کار این شخص همانند کلاغی است که منقار بر زمین می زند، اگر با این حالت از دنیا برود بر دین من نمرده است.

وسائل الشیعه، ج ۴، ص ۳۱، ح ۴۴۳۴

حدیث ۱۰۲۲

قال رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - :
لَا تُضَيِّعُوا صَلَاتَكُمْ، فَإِنَّ مَنْ ضَيَّعَ صَلَاتَهُ، حُشِرَ مَعَ قَارُونَ وَ هَامَانَ، وَ كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يُدْخِلَهُ النَّارَ مَعَ الْمُنَافِقِينَ؛
رسول خدا - صلی الله علیه و آله - فرمودند:

نماز را سبک و ناچیز مشمارید، هر کس نسبت به نمازش بی اعتنا باشد و آن را سبک و ضایع گرداند هم نشین قارون و هامان خواهد گشت و حق خداوند است که او را همراه منافقین در آتش داخل نماید.
وسائل الشیعه، ج ۴، ص ۳۰

حدیث ۱۰۲۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
و من حافظ علی الجماعه حیثما کان مر علی الصراط کالبرق الخاطف اللامع فی اول زمره مع السابقین؛
کسی که محافظت و مداومت بر نماز جماعت کند، مانند برق سریع و درخشان همراه نخستین گروه بهشتیان از روی صراط می گذرد.

(ثواب الاعمال، ص ۳۴۳)

حدیث ۱۰۲۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

ثلاثة يضحك الله اليهم : الرجل اذا قام بالليل يصلي و القوم اذا صفوا في الصلاة ، و القوم اذا صفوا في قتال العدو؛ سه گروهند که خداوند از آنان خشنود است : ۱- کسی که نماز شب می خواند. ۲- جمعی که نماز جماعت تشکیل می دهند. ۳- دسته ای که در برابر دشمن در راه خدا صف آرایی کرده اند.
(ثواب الاعمال ، ص ۹۶)

حدیث ۱۰۲۵

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
لو يعلمون ما فی العشاء و الفجر لاتوهما ولو حبوا؛
اگر بدانند آنچه را که در خواندن نماز عشاء و صبح با جماعت هست به آن می آیند، هر چند با زانوها و دستها باشد، مانند راه رفتن کودک با نشستن گاه خود.
(اصول وافی ، ج ۲، ص ۱۴۹)

حدیث ۱۰۲۶

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
صلی رسول الله - صلی الله علیه و آله وسلم - الظهر و العصر فخفف الصلاة فی الركعتین فلما انصرف ... قالوا: خففت فی الركعتین الاخیرتین؟ فقال لهم : او ماسمعتم صراخ الصبی؛
روزی رسول خدا (صلی الله علیه و آله وسلم) نماز ظهر و عصر را به جا می آورد، ناگهان دو رکعت آخر نماز را تخفیف (تسریع) دادند، اصحاب پس از نماز از حضرت سؤال کردند، که آیا دستور جدید آمده؟ فرمودند: برای چه؟ گفتند: چرا دو رکعت آخر نماز را سبک تر خواندید؟ فرمودند: مگر صدای فریاد گریه کودک را نمی شنوید.
(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۶۹)

حدیث ۱۰۲۷

امام باقر (علیه السلام) می فرمایند:
فضل صلاة الجماعة علی صلاة الرجل فردا خمس و عشرون درجة فی الجنة؛
نماز جماعت بر نماز فردای بیست و پنج درجه بهشتی فضیلت و برتری دارد.
(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۷۱)

حدیث ۱۰۲۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
همانا خداوند به سه گروه وعده داد، بدون حساب وارد بهشت شوند، و هر یک از این سه گروه (روز قیامت) می توانند هشتاد هزار نفر را شفاعت کنند و آنها عبارتند از: ۱- مؤذن . ۲- امام جماعت . ۳- کسی که وضو بگیرد، سپس داخل مسجد شود و نماز را به جماعت به جا آورد.
(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۴۸۸)

حدیث ۱۰۲۹

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:
 و اذا قمت فی صلاتک للناس ، فلا تكونن منفرا و لا مضیعا فان فی الناس من به العلة و له الحاجة؛
 و هنگامی که به نماز جماعت برای مردم می ایستی باید نمازت نه نفرت آور و نه تزییع کننده باشد (نه آن قدر آن را طول بده که موجب تنفر مأمومین شود و نه آن قدر سریع که نماز را ضایع کنی) چرا که در بین مردمی که با تو به نماز ایستاده اند، هم بیمار وجود دارد و هم افراد حاجتمند هست .
 (نهج البلاغه ، نامه ۵۲)

حدیث ۱۰۳۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
 من صلی الخمس فی الجماعة و حافظ علی الجمعة فقد اکتال الاجر بالمکیال الاوفی و قال تعالی : ثم یجزیه الجزاء الاوفی ؛
 کسی که نماز پنج وقت خود را به جماعت بخواند و به نماز جمعه حاضر شود، پس به تحقیق اجر خود را به حد کافی دریافت کرده است . سپس رسول خدا پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) این آیه کریمه را تلاوت فرمودند: پس جزا داده شود بر آن، جزای کامل تر.
 (جامع احادیث الشیعه ، ج ۶، ص ۳۸۶)

حدیث ۱۰۳۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
 التکبیرة الاولی مع الامام خیر من الدنیاو ما فیها؛
 تکبیر اول را با امام جماعت گفتن بهتر است از دنیا و آنچه در آن است .
 مستدرک الوسائل ج ۱ ص ۴۸۸

حدیث ۱۰۳۲

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
 من قال بالجسم فلا تعطوه شیئا من الزکاة و لا تصلوا خلفه؛
 هر کس قائل به جسمانیت خدا باشد از زکات چیزی به او ندهید و در پشت سرش نماز نخوانید.
 (من لا یحضره الفقیه ، ج ۱، ص ۳۷۹)

حدیث ۱۰۳۳

امام باقر (علیه السلام) می فرمایند:
 ینبغی للصفوف ان تكون تامه متواصله بعضها الی بعض ، و یكون بین کل صفین قدر مسقطجسد الانسان اذا سجد؛
 سزاوار است که صفهای (نماز جماعت) کامل و به هم پیوسته باشند، و میان دو صف فاصله به اندازه ای باشد که یک انسان بتواند

سجده کند و اگر در نماز جماعت فاصله دو صف جلو و عقب کمتر از این باشد، چنین نمازی نماز کامل و درستی نیست .
(دعائم الاسلام، ج ۱، ص ۱۵۵)

حدیث ۱۰۳۴

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
ثلاثة لا یصلی خلفهم: المجهول، و الغالی و ان کان یقول بقولک، و المجاهر بالفسق و ان کان مقتصدا؛
پشت سر سه گروه نماز نخوان (اقتداء نکن): ۱- پشت سر شخص ناشناخته. ۲- مرد غلو کننده، هر چند که امامی و هم عقیده تو باشد. ۳- شخص متظاهر به فسق و گناه، اگر چه مردی میانه رو و معقول باشد.
(خصال صدوق، ص ۱۵۴)

حدیث ۱۰۳۵

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
و من حافظ علی الصف الاول و التکیرة الاولى لا یؤدی مسلما اعطاه الله من الاجر ما یعطى المؤمنون فی الدنيا و الآخرة؛
کسی که محافظت و مداومت بر صف اول (نماز جماعت) و تکبیر اول نماید، و مسلمانی را اذیت نکند، خداوند به او اجری معادل
اجری که مؤذن در دنیا و آخرت دریافت می کند، عطا خواهد کرد.
(وسائل الشیعه، ج ۵، ص ۳۸۷)

حدیث ۱۰۳۶

امام رضا (علیه السلام) می فرمایند:
و لا تصلی خلف فاجر و لا یقتدی الا باهل الولاية؛
پشت سر آدم فاجر نماز نخوان، اقتدا فقط بر شخص اهل ولایت اهل بیت عصمت و طهارت جایز است .
(تحف العقول، ص ۳۰۸)

حدیث ۱۰۳۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
فما من مؤمن مشى الى الجماعة الا خلف الله علیه احوال یوم القیامة، ثم یأمر به الى الجنة؛
پس مؤمنی نیست که در راه نماز جماعت قدم بردارد مگر این که خداوند تبارک و تعالی ترس و هراس روز قیامت را برای او سبک
می گیرد، سپس او را امر می کند به ورود به بهشت .
(وسائل الشیعه، ج ۵، ص ۳۷۲)

حدیث ۱۰۳۸

امام رضا (علیه السلام) می فرمایند:
فضل الجماعة علی الفرد بكل رکعة الفارکعة؛

فضیلت نماز جماعت بر نماز فردی هر یک رکعت برابر دو هزار رکعت است .

(بحار الانوار، ج ۸۸، ص ۴)

حدیث ۱۰۳۹

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:

افضل الصفوف اولها و هو صف الملائكة و افضل المقدم میامن الامام؛

بهترین صفهای نماز جماعت ، صف اول است ، و آن صف ملائکه است و بهترین جای صف اول سمت راست امام است .

(بحار الانوار ج ۸۸ ص ۱۸)

حدیث ۱۰۴۰

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

من صلی عن یمین الامام اربعین یوما دخل الجنة؛

کسی که سمت راست امام جماعت چهل روز نماز بخواند وارد بهشت می شود.

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۶، ص ۴۶۵)

حدیث ۱۰۴۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

سووا صفوفکم فان تسویة الصف تمام الصلاة؛

صفهای نماز جماعت را مساوی کنید، پس همانا که مساوی کردن صفها، کامل کننده نماز است .

(بحار الانوار، ج ۸۸ ص ۲۰)

حدیث ۱۰۴۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

فضل میامن الصوف علی میاسرها کفضل صلوۃ الجماعة علی صلوۃ الفرد؛

فضیلت سمت راست بر سمت چپ ، صفهای جماعت همانند فضیلت نماز جماعت است بر نماز فردی .

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۶، ص ۴۶۵)

حدیث ۱۰۴۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

الصلاة جماعة و لو علی رأس زج اذا سئلت عن لا یشهد الجماعة فقل : لا اعرفه ؛

نماز باید به صورت جماعت خوانده شود، و لو بر نوک تیز پیکان باشد، زمانی که از شما سؤال شد در مورد کسی که به جماعت

حاضر نمی شود، بگویند او را نمی شناسیم .

(بحار الانوار، ج ۸۸، ص ۵)

حدیث ۱۰۴۴

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
 ینبغی للامام ان یکون صلاته علی صلاة اضعف من خلفه؛
 بر امام جماعت شایسته است که نمازش بر اساس نماز ضعیف‌ترین مأمومین خود باشد (نماز را در حال نماز جماعت طولانی نکند).
 (من لا یحضره الفقیه، ج ۱، ص ۳۸۱)

حدیث ۱۰۴۵

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 و من لزم جماعة المسلمين حرمت علیهم غیبتة و ثبتت عدالتة؛
 کسی که بر نماز جماعت مداومت داشته باشد، غیبت او بر مسلمانان حرام و عدالتش ثابت می شود.
 (وسائل الشیعه، ج ۵، ص ۳۹۴)

حدیث ۱۰۴۶

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
 و من صلی فی بیته جماعة رغبة عن المساجد فلا صلاة له و لمن صلی معه الامن علة تمنع من المسجد؛
 و هر کس از روی بی میلی به مساجد در خانه اش هر چند نماز جماعت بخواند برای او نمازی نخواهد بود و حتی برای کسانی که با او نماز خوانده اند، مگر آن که واقعا علتی مانع از حضور در مسجد بوده باشد.
 (امالی الطوسی، ج ۲، ص ۳۰۷)

حدیث ۱۰۴۷

جمیل بن صالح از امام صادق (علیه السلام) سؤال کرد: کدام یک از این دو افضل است: انسان در اول وقت نمازش را بخواند یا مقداری نماز را تأخیر بیندازد تا با اهل مسجد به جماعت نماز بخواند، زمانی که مسجد امام جماعت دارد؟ حضرت فرمودند: نماز را به تأخیر بینداز، با اهل مسجد نماز بخوان، زمانی که مسجد امام جماعت دارد.
 (وسائل الشیعه، ج ۵، ص ۳۸۸)

حدیث ۱۰۴۸

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
 من صلی معهم فی الصف الاول کان کمن صلی خلف رسول الله (ص) فی الصف الاول؛
 کسی که در صف اول نماز جماعت اهل سنت شرکت نماید، مانند آن است که در صف اول پشت سر پیامبر (ص) نماز خوانده باشد.
 (وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۳۸۱)

حدیث ۱۰۴۹

رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) خطاب به جمعیتی فرمودند:

ای مردم صفهای (نماز جماعت) را منظم و مساوی کنید و دوش به دوش بایستید تا فاصله و جدایی میان شما نیفتد و نامرتب نباشید که خداوند دل‌های شما را از یکدیگر دور گرداند و بدانید که من شما را از پشت سر می بینم که چگونه نظم را در صفهای جماعت برقرار می کنید.

(ثواب الاعمال، ص ۵۲۰)

حدیث ۱۰۵۰

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

من خلع جماعة المسلمين قدر شبر، خلع ربقه الايمان من عنقه؛

کسی که به اندازه یک وجب از جماعت مسلمانان (عملاً) دوری کند، ریشمان ایمان را از گردنش در آورده و به دور افکنده است.

(بحار الانوار، ج ۸۸، ص ۱۳)

حدیث ۱۰۵۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

انی لأكون فی الصلوة فاسمع بکاء الصبی فاحفف مخافة ان اشق علی امه؛

من گاهی در حال نماز که هستم صدای گریه کودکی را می شنوم و نماز را سبک و کوتاه می کنم، چرا که می ترسم مادرش را به رنج افکنم.

(کنز العمال، ج ۷، ص ۶۰۱، حدیث ۲۰۴۵۵)

حدیث ۱۰۵۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

الصلوة جماعة و لو علی رأس زوج؛

در نماز جماعت شرکت نمایید، گر چه آن را بر سر آهن و نوک نیزه انجام دهید (یعنی هر قدر سخت و دشوار باشد، از حضور در جماعت دریغ نکنید).

(بحار الانوار، ج ۸۸، ص ۴)

حدیث ۱۰۵۳

امام باقر (علیه السلام) می فرمایند:

من ترک الجماعة رغبة عنها و عن جماعة المسلمين من غیر علة فلا صلاة له؛

کسی که از روی بی میلی، بدون عذر و علت نماز جماعت را که اجتماع مسلمانان است ترک کند، نمازی برای او نیست.

(امالی شیخ صدوق، ص ۲۹۰)

حدیث ۱۰۵۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

من صلی اربعین یوما جماعه یدرک التکبیر الاولی، کتب له برائتان برائة من النار و برائة من النفاق؛

کسی که نماز خود را با جماعت و با درک تکبیر اول نماز، چهل روز انجام دهد، خداوند دو برائت را برای او مقرر می سازد: ۱- برائت از آتش دوزخ. ۲- برائت از نفاق.

(بحار الانوار، ج ۸۸، ج ۴)

حدیث ۱۰۵۵

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:

من سمع النداء فلم یجبه من غیر علة فلا صلاة له؛

هر کس که صدای اذان جماعت را بشنوند و بدون هیچ عذری پاسخ ندهد، نماز ندارد (نمازش مقبول نیست).

(وسائل الشیعه، ج ۵، ص ۳۷۵)

حدیث ۱۰۵۶

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

هم رسول الله - صلی الله علیه و آله - بأحراق قوم فی منازلهم لا یصلون بالجماعة؛

پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله) خواست خانه ها را بر قومی که در منازل نماز می گذاردند و به جماعت حاضر نمی شدند، بسوزاند.

(لئالی الاخبار، ج ۴، ص ۲۰۵)

حدیث ۱۰۵۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

صلاة الرجل فی جماعة خیر من صلاته فی بیته اربعین سنة. قیل: یا رسول الله! صلوة یوم؟ فقال: صلوة واحدة؛

نماز خواندن انسان در جماعت بهتر است از نمازی که چهل سال در خانه خوانده شود. عرض کردند: یا رسول الله! نماز یک روز؟ حضرت فرمود: بلکه یک نماز.

(وسائل الشیعه، ج ۵، ص ۳۷۴)

حدیث ۱۰۵۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

لان اصلی الصبح فی جماعة احب الی من ان اصلی لیلتی حتی اصبح؛

اگر نماز صبح را به جماعت بخوانم، در نظرم محبوبتر از عبادت و شب زنده داری تا صبح است.

(کنز العمال، ج ۸، حدیث ۲۲۷۹۲)

حدیث ۱۰۵۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
 امام القوم وافدهم فقدموا فی صلاتکم افضلکم ؛
 امام جماعت هر جمعی نماینده آن در پیشگاه خداوند می باشد، پس برای امامت جماعت خود بهترینها را برگزینید.
 (بحار الانوار، ج ۸۸، ص ۱۰۹)

حدیث ۱۰۶۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
 اذا سمعت الاذان فأت و لو حبوا؛
 هنگامی که اذان نماز را شنیدی ، هر چه سریعتر به مسجد بیا، گر چه سینه خیز باشد.
 (کنز العمال ، ج ۷، ص ۵۴۸)

حدیث ۱۰۶۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
 ان الله و ملائکته یصلون علی الذین یصلون الصفوف الاول؛
 به حقیقت خداوند و فرشتگانش بر کسانی که صفهای اول نماز جماعت را به هم پیوند می دهند، درود می فرستند.
 (کنز العمال ، ج ۲، ص ۶۲۳)

حدیث ۱۰۶۲

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
 الصلاة خلف العالم بالف رکعة؛
 نماز در پشت سر یک عالم برابر هزار رکعت است .
 (بحار الانوار، ج ۸۸، ص ۵)

حدیث ۱۰۶۳

امام کاظم (علیه السلام) می فرمایند:
 ان الصلوة فی الصف الاول کالجهد فی سبیل الله - عز و جل -؛
 نماز خواندن در صف اول ، مانند جهاد در راه خداست .
 (وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۸۷)

حدیث ۱۰۶۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

من صلی خلف عالم فکانما صلی خلف رسول الله؛
کسی که پشت سر عالم نماز به جا آورد، مانند کسی است که پشت سر پیغمبر خدا نماز خوانده است .
(بحار الانوار، ج ۸۸، ص ۱۱۹)

حدیث ۱۰۶۵

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
من صلی خمس صلوات فی الیوم واللیله فی جماعه فظنوا به خیرا و اجیزوا شهاده؛
هر که پنج نماز شبانه روز را به جماعت می خواند به او خوش گمان باشید و گواهی اش را بپذیرید.
بحار الانوار ج ۸۸ ص ۸

حدیث ۱۰۶۶

امام رضا (علیه السلام) می فرمایند:
انما جعلت الجماعه لثلا یكون الاخلاص والتوحید و الاسلام و العباده لله الاظهارا مکشوفاً مشهوراً؛
نماز جماعت قرار داده شده است ، تا اخلاص و یگانگی و اسلام و عبادت برای خداوند آشکار، باز و ظاهر باشد.
وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۷۲

حدیث ۱۰۶۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
سیأتی علی الناس زمان یترون الاذان علی ضعفائهم؛
زمانی خواهد آمد که اذان را تحقیر کرده و آن را به افرادی ناتوان می سپرند.
(کنز العمال ، ج ۷، ص ۶۹۰)

حدیث ۱۰۶۸

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
ان بلالا کان عبد صالحا، فقال: لا اؤذن لاحد بعد رسول الله - صلی الله علیه و اله -؛
همانا که بلال بنده ای شایسته بود و گفت : من برای احدی بعد از رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) اذان نمی گویم .
(من لا یحضره الفقیه ، ج ۱، ص ۲۸۶)

حدیث ۱۰۶۹

امام باقر (علیه السلام) می فرمایند:
کان رسول الله - صلی الله علیه و اله - اذا سمع المؤذن یؤذن قال مثل ما یقولہ فی کل شیء؛
رسول خدا (ص) وقتی صدای اذان مؤذن را می شنید، آن جملات را تکرار می کرد.
(الکافی ، ج ۳، ص ۳۱۰، حدیث ۲۹)

حدیث ۱۰۷۰

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:
اجابه المؤذن یزید فی الرزق؛
اجابت دعوت اذان گو، سبب افزایش روزی می شود.
(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۱۷۷)

حدیث ۱۰۷۱

امام رضا (علیه السلام) می فرمایند:
یؤذن الرجل و هو جالس و یؤذن و هوراکب؛
شخص اذان گو چه نشسته باشد و چه سواره اذان می گوید.
(من لا یحضره الفقیه، ج ۱، ص ۲۸۵)

حدیث ۱۰۷۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
لو علم الناس ما فی النداء و الصف الاول لاستهموا علیه؛
اگر مردم می دانستند چه فضیلتی دارد اذان گفتن و شرکت در صف اول جماعت، هر آینه برای این کار قرعه کشی می کردند.
(بحار الانوار، ج ۸۸، ص ۲۰۰)

حدیث ۱۰۷۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
ان الشیطان اذا سمع النداء هرب؛
به درستی که شیطان وقتی صدای اذان را شنید فرار می کند.
(کنز العمال، حدیث ۲۰۹۵۱)

حدیث ۱۰۷۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
اجابه المؤذن كفارة الذنوب؛
اجابت اذان مؤذن، كفارة گناهان است.
(مستدرک الوسائل، ج ۱، ص ۲۲۷)

حدیث ۱۰۷۵

امام باقر (علیه السلام) می فرمایند:

من أذن سبع سنين محتسبا جاء يوم القيامة و لا ذنب له ؛
هر کس هفت سال برای خدا اذان بگوید، روز رستاخیز بدون گناه وارد محشر می شود.
ثواب الاعمال ، ص ۸۳

حدیث ۱۰۷۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
یحشر المؤمنون من امتی مع النبیین و الصدیقین و الشهداء؛
اذان گویان ، از امت من با پیامبران و راستگویان و شهیدان محشر می شوند.
(مستدرک الوسائل ، ج ۴ ، ص ۲۳)

حدیث ۱۰۷۷

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
كان رسول الله - صلى الله عليه و آله و سلم - يقول لبلال اذا دخل الوقت يا بلال اعل فوق الجدار و ارفع صوتك بالاذان؛
رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) هنگامی که وقت نماز فرا می رسید به بلال می فرمود: بالای دیوار (مسجد) برو و اذان را با صدای بلند بگو.
(وسائل الشیعه ، ج ۴ ، ص ۶۲۴)

حدیث ۱۰۷۸

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
من صلى باذان و اقامه صلى خلفه صفان من الملائكة و من صلى باقامة غير اذان صلى خلفه صف واحد ما بين المشرق والمغرب؛
هر کس که نماز را با اذان و اقامه بخواند، دو صف از فرشتگان در پشت سرش نماز می گزارند، و کسی که نماز را با اقامه تنها بخواند یک صف از فرشتگان در پشت سرش نماز می خوانند و اندازه صف به قدر میان مشرق و مغرب است .
محجة البيضاء، ج ۱، ص ۳۳۸

حدیث ۱۰۷۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
من اذن فی مصر من أمصار المسلمین سنة و جبت له الجنة؛
هر کس در یکی از شهرهای مسلمانان یک سال اذان بگوید بهشت بر او واجب می شود.
محجة البيضاء، ج ۱، ص ۳۳۷

حدیث ۱۰۸۰

للمؤذن فيما بين الاذان و الاقامة مثل اجر الشهيد المتشطحدمه في سبيل الله؛
برای شخص اذان گو در فاصله اذان و اقامه ، ثوابش مانند ثواب شهیدی است که در راه خدا در خون خود می غلظد.

(ثواب الاعمال، ص ۵۸)

حدیث ۱۰۸۱

امام باقر (علیه السلام) می فرمایند:
 المؤذن یغفر الله له مد بصره و مدصوته فی السماء و یصدقه کل رطب و یابس سمعه ، و له من کل یصلی معه فی مسجد سهیم و له بکل من یصلی بصوته؛
 خداوند مؤذن را به اندازه ای که چشمش می بیند و صدایش در آسمان می پیچد می آمرزد، هر خشک و تری که آواز او را می شنود او را تصدیق می کند، و از ثواب هر کس که با او در مسجد نماز گزارد سهمی نصیب او شود و به شمار هر کس که به بانگ او نماز بخواند حسنه ای برای اوست .
 محجة البیضاء، ج ۱، ص ۳۳۱

حدیث ۱۰۸۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
 ان لحوما محرمة علی النار و هی لحوم المؤذنین؛
 همانا، گوشتهایی بر آتش (جهنم) حرام است (آتش آنها را نمی سوزاند) و آن گوشت بدن اذان گویان است .
 (مستدرک الوسائل ، ص ۲۴۹)

حدیث ۱۰۸۳

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:
 من سمع النداء و هو فی المسجد ثم خرج فهو منافق ، الا رجل یرید الرجوع الیه ، او یكون علی غیر طهارة فیخرج لیتطهر؛
 کسی که صدای اذان را در مسجد شنید، و بدون خواندن نماز (جماعت) از مسجد خارج شود منافق است ، مگر این که قصد برگشت برای نماز خواندن دارد، یا وضو ندارد و برای گرفتن وضو از مسجد خارج شود.
 (بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۱۶۱)

حدیث ۱۰۸۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
 من اذن محتسبا یرید بذلک وجه الله - عز و جل - اعطاه الله ثواب اربعین الف شهید و اربعین الف صدیق و یدخل فی شفاعته اربعین الف مسیء من امتی الی الجنة؛
 کسی که اذان بگوید، و به خداوند توجه داشته باشد، خداوند به او ثواب چهل هزار شهید و چهل هزار راستگو را عطا می کند و چهل هزار از امت گناهکاران شامل شفاعتش گردیده و داخل بهشت می شوند.
 (بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۱۳۰)

حدیث ۱۰۸۵

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

یا علی الأذان نور؛

یا علی! اذان نور است.

(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۱۵۴)

حدیث ۱۰۸۶

امام باقر (علیه السلام) می فرمایند:

ایما مؤمن حافظ علی الصلوات المفروضه فصلها لوقتها فلیس هذا من الغافلین؛

هر مؤمنی محافظت بر نمازش نماید، و او را در وقتش به جا آورد، از انسانهای غافل شمرده نمی شود.

(وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۷۹)

حدیث ۱۰۸۷

امام باقر (علیه السلام) می فرمایند:

و من صلاها لغیر وقتها مؤثر علیها غیرها فان ذلك الیه ان شاء غفر له و ان شاء عذبه؛

کسی که نماز را در غیر وقتش به جا آورد و چیز دیگری را بر نماز انتخاب کند و ترجیح دهد، به درستی که این کار، خدا را مختار

می کند که اگر بخواهد او را ببخشد و اگر بخواهد او را عذاب کند.

(وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۸۳)

حدیث ۱۰۸۸

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

فاذا صلی العبد صلاة الصبح مع طلوع الفجر اثبت له مرتین تثبتها ملائکة اللیل و ملائکة النهار؛

پس هر گاه نماز گزار نماز صبح را با طلوع فجر به جای آورد دو مرتبه برای او نوشته می شود، هم فرشته صبح و هم فرشته شب می

نویسند (نماز صبح را فرشته روز و فرشته شب هر دو مشاهده می کنند).

(ثواب الاعمال، ص ۶۲)

حدیث ۱۰۸۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

ثلاث لا تؤخر و هن الصلاة اذا انت والجنائز اذا حضرت و الأیم اذا وجدت کفو؛

سه چیز را نباید به تأخیر انداخت، نماز همین که وقت آن رسید، و برداشتن جنازه وقتی آماده شد، و شوهر دادن بیوه وقتی هم کفو

خود را یافت.

(نهج الفصاحه، ص ۲۶۲، حدیث ۱۲۶۱)

حدیث ۱۰۹۰

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

افضل الاعمال الى الله الصلاة لوقتها و بر الوالدين و الجهاد في سبيل الله؛

بهترین اعمال نزد خداوند، نماز اول وقت است پس از آن نیکی بر پدر و مادر، و سپس جهاد در راه خدا است .

(بحار الانوار، ج ۳، ص ۸۵)

حدیث ۱۰۹۱

امام رضا (علیه السلام) می فرمایند:

حافظوا على مواقيت الصلوات ، فان العبد لا يأمن الحوادث؛

مراقب و قتهای نماز باشید (که تا وقتش فرا رسید انجام دهید) چرا که انسان از حوادثی که مانع انجام نماز در وقت گردد، ایمن نیست .

(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۰)

حدیث ۱۰۹۲

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:

صل الصلوة لوقتها الموقت لها و لاتعجل وقتها لفراغ و لا تؤخرها عن وقتها لأشغال و اعلم ان كل شیء من عملك تبع لصلوتك؛ نماز را در وقت مقرر آن به جای آور، و به خاطر فراغت عجله مکن و به علت اشتغال آن را به تأخیر مینفکن ، و بدان که همه اعمال تو بسته به نماز توست .

(نهج البلاغه ، نامه ۲۷)

حدیث ۱۰۹۳

امام رضا (علیه السلام) می فرمایند:

انما امر بالوضوء ليكون العبد طاهرا اذا قام بين يدي الجبار و عند مناجاته ... ؛

همانا امر شده است به وضو، تا آن که بنده پاک باشد، به هنگامی که می ایستد در مقابل خداوند جبار و همچنین وقت مناجات نمودن .

(عیون اخبار الرضا، ج ۲، ص ۱۰۴)

حدیث ۱۰۹۴

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:

لا يقرأ العبد القرآن اذا كان على غير طهور حتى يتطهر؛

هنگامی که وضو ندارید، قرآن نخوانید، تا این که وضو گرفته شود.

(خصال ، ج ۲، ص ۱۶۴)

حدیث ۱۰۹۵

امام کاظم (علیه السلام) می فرمایند:

و من توضأ الصلاة الصبح كان وضوئه ذلك كفارة لما مضى من ذنوبه في ليلته الا الكبائر؛
کسی که برای نماز صبح وضومی گیرد، وضویش کفاره گناهان گذشته آن شب اوست بجز گناهان کبیره .
(محنة البيضاء، ص ۱، ص ۳۰۲)

حدیث ۱۰۹۶

امام کاظم (علیه السلام) می فرمایند:

من توضأ للمغرب كان وضوئه ذلك كفارة لما رضى من ذنوبه في نهاره ما خلا الكبائر؛
کسی که برای نماز مغرب وضو بگیرد، وضویش کفاره گناهان گذشته آن روز اوست بجز گناهان کبیره .
(محنة البيضاء، ج ۱، ص ۳۰۲)

حدیث ۱۰۹۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

يا على ! ان الوضوء قبل الطعام و بعده شفاء في الجسد و يمن في الرزق؛
یا علی ! قبل از غذا و بعد از غذا، وضو گرفتن ، شفای بدن و برکت در روزی است .
(بحار الانوار، ج ۶۶، ص ۳۵۶)

حدیث ۱۰۹۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

کسی که وضوی خود را شاداب و کامل به جای آورد، و نماز خویش را نیکو بخواند، زکات مالش را پردازد، و خشم خود را فرو
نشانند و زبانش را از گناهان مربوطه زبان ببندد، و برای گناه خود با توبه طلب آمرزش کند، و نسبت به اهل بیت پیامبر خویش
خیر خواه باشد، البته تمام حقایق ایمان در او کامل شده و درهای بهشت به روی او باز است .
(ثواب الاعمال ، ص ۶۴)

حدیث ۱۰۹۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

لا تدخل المساجد الا بالطهارة؛
داخل مساجد مشو، مگر با وضو.
(مستدرک الوسائل ، ج ۳، ص ۳۸۸)

حدیث ۱۱۰۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

مفتاح الصلاة الطهور؛

کلید نماز، پاکی است .

(محجة البیضاء، ج ۱، ص ۲۸۱)

حدیث ۱۱۰۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

الوضوء نصف الايمان؛

وضو گرفتن نیمی از ایمان است .

(بحار الانوار، ج ۸۰، ص ۲۳۸)

حدیث ۱۱۰۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

بی نماز درخواست می کند به دنیا برگردد، و این است سخن خداوند متعال تا گاهی که به یکی از آنان مرگ آمد گوید: پروردگارا مرا برگردانید تا شاید عمل شایسته انجام دهم در آنچه باز گزاردم ، نه چنین است آن سخنی است که او گوینده اش هست ، و از پشت آنها تا روزی که برانگیخته شوند برزخ است .

بحار الانوار، ج ۷۷، ص ۵۸

حدیث ۱۱۰۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

الجفاء كل الكفر من سمع منادی الله تعالى ينادى بالصلاة و يدعو الى الفلاح فلا يجيبه؛

نشانه ستمکاری و کفر آن است که کسی منادی خدا را بشنود که به نماز ندا می دهد و وی را به رستگاری می خواند و دعوت او را اجابت نکند.

(نهج الفصاحه ، ص ۲۷۹)

حدیث ۱۱۰۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

من ترك الصلوة متعمدا من غير علة فقد برء من ذمة الله و ذمة رسوله؛

کسی که نماز را عمدًا و بدون علت ترک کند از امان خدا و رسولش دور خواهد بود.

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۷۵)

حدیث ۱۱۰۵

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:

ألا تسمعون الى جواب اهل النار حين سئلوا: ما سلکم فی سقر؟ قالوا: لم نک من المصلین؛

آیا به پاسخ اهل دوزخ گوش فرانمی دهید که وقتی از آنها می پرسند: چه چیز شما را گرفتار دوزخ ساخت ؟ می گویند: ما از

نمازگزاران نبودیم .

بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۲۴

حدیث ۱۱۰۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

من ترک صلاته حتی تفوته من غیر عذر فقد حبط عمله؛

کسی که نمازش را بدون عذر ترک کند (نخواند) تا وقت آن بگذرد، عمل او نابود شده است .

بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۳

حدیث ۱۱۰۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

لا ینال شفاعتی من اخر الصلوٰة بعد وقتها؛

کسی که نماز را از وقتش تأخیر بیندازد، (فردای قیامت) به شفاعت من نخواهد رسید.

(بحار الانوار، ج ۸۳، ص ۲۰)

حدیث ۱۱۰۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

نماز خودتان را ضایع نکنید، به حقیقت هر کس نماز خویش را ضایع کند، خداوند عز و جل او را با قارون و فرعون و هامان

محشور می کند، خداوند به آنان لعنت کند و آنها را رسوا سازد، و بر خدا لازم است آنها را با منافقها به آتش داخل کند، پس وای

بر کسی که به نمازش مواظب نباشد.

(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۲)

حدیث ۱۱۰۹

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

ان العبد اذا عجل فقام لحاجته يقول الله تبارک و تعالی : اما يعلم عبدی انی اناقضی الحوائج ؛

زمانی که بنده برای رفع حاجت خود نمازش را با عجله بخواند، خداوند می فرماید: آیا بنده من نمی داند که حاجت او را من

بر آورده می کنم .

(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۲۴)

حدیث ۱۱۱۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

...لا صلوٰة لمن لا یتیم رکوعها و سجودها؛

کسی که رکوع و سجودش را ناتمام و شتابزده به جا می آورد، نمازش پذیرفته نیست .

(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۲۵۳)

حدیث ۱۱۱۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

اسرق الناس فالذی یسرق من صلاته فصلاته تلف كما یلف الثوب الخلق فیضرب بها وجهه؛

دزدترین مردم کسی است که به خاطر سرعت و شتابزدگی از نماز خود کم کند، نماز چنین انسانی همچون جامه مندرسی در هم پیچیده شده، به صورت او پرتاب می گردد.

(میزان الحکمه، ج ۵، ص ۴۰۶)

حدیث ۱۱۱۲

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:

ان اسرق الناس من سرق من صلاته؛

دزدترین مردم کسی است که از نمازش کم بگذارد.

(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۲۲)

حدیث ۱۱۱۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

لا یقبل الله صلاة خمسة نفر. الابق من سیده و امرأة لا یرضی عنها زوجها ومدمن الخمر و العاق و اکل الربا؛

خداوند نماز پنج گروه را نمی پذیرد: ۱- بنده ای که از نزد مولای خود فرار کرده است. ۲- زنی که شوهرش از وی راضی نیست. ۳- شرابخوار و دائم الخمر. ۴- کسی که عاق والدین شده است. ۵- رباخوار.

(مستدرک الوسائل، ج ۱۳، ص ۳۳۲)

حدیث ۱۱۱۴

امام باقر (علیه السلام) می فرمایند:

من شرب الخمر فسکر منها لم یقبل الله صلاته اربعین یوما فان ترک الصلاة فی هذه الايام ضوعف علیه العذاب لترك الصلاة؛

کسی که شراب بنوشد و مست شود، تا چهل روز نماز او قبول نیست، پس اگر نمازی را در این روزها ترک کند عقاب و کیفر وی نیز چند برابر است.

(ثواب الاعمال، ص ۵۵۱)

حدیث ۱۱۱۵

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

کسی که همسر خود را بیازارد، نماز و اعمال نیک او مورد پذیرش الهی قرار نمی گیرد، مگر آن که به کمک او پردازد و رضایتش را جلب کند، گر چه همیشه روزه دار باشد و البته شوهر نیز دارای همین نوع از عقاب است، در صورتی که همسر خویش را بیازارد

و به او ظلم روا دارد.

(وسائل الشیعه، ج ۱۴، ص ۱۱۶)

حدیث ۱۱۱۶

جاء رجل الى امير المؤمنين - عليه السلام - فقال : يا امير المؤمنين انى قد حرمت الصلاة بالليل ، فقال امير المؤمنين - عليه السلام - : انت رجل قد قيدتك ذنوبك؛
مردی نزد امیرالمؤمنین (علیه السلام) آمد و گفت : ای امیر مؤمنان ! من از نماز شب محروم شدم . امام علی (علیه السلام) فرمودند :
تو مردی هستی که گناهانت تو را زندانی (اسیر) کرده است .
(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۴۲۲)

حدیث ۱۱۱۷

امام رضا (علیه السلام) می فرمایند:
من صلی و لم یزک لم تقبل صلواته؛
هر کس نماز بخواند، ولی زکات و مالیات اسلامی نپردازد، نمازش قبول نمی شود.
(بحار الانوار، ج ۹۶، ص ۱۲)

حدیث ۱۱۱۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
من اکل لقمه حرام لم تقبل له صلوٰة اربعین لیلۃ و لم تستجب له دعوة اربعین صباحا؛
کسی که لقمه حرام بخورد، تا چهل شب نماز او قبول نمی شود و دعای وی نیز تا چهل روز به اجابت نمی رسد.
(دارالسلام نوری، ج ۴، ص ۲۱۳)

حدیث ۱۱۱۹

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
من نظر الى ابویه نظرمات ، و هما ظالمان لم یقبل الله له صلاة؛
هر که به پدر و مادر نگاه تند و خشم آلود کند، اگر چه به وی ستم کرده باشند، خداوند نمازش را نمی پذیرد.
(جامع السعادات، ج ۲، ص ۳۵۱)

حدیث ۱۱۲۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
لو صلیتم حتی تکونوا کاللاتار و صتمتم حتی تکونوا کالحنایا لم یقبل الله منکم الا بورع؛
اگر آن قدر نماز بخوانید تا همچون زه کمان شوید، و آن قدر روزه بگیرید تا همچون کمان خم شوید، خدا از شما قبول نمی کند،
مگر این که انسان با ورع باشید.

(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۲۵۸)

حدیث ۱۱۲۱

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
ایما امرأة باتت و زوجها علیها ساخطفی حق ، لم تقبل منها صلوة حتی یرضی عنها؛
هر زنی که شب بخوابد در حالی که شوهرش به خاطر (مطلب) حقی از وی خشمگین باشد، هیچ نمازی از او قبول نمی شود،
مگر آن که شوهرش از او راضی شود.
(فروع کافی، ج ۵، ص ۵۰۷)

حدیث ۱۱۲۲

امام سجاد (علیه السلام) می فرمایند:
فی جواب سائل سألہ عن حدود الصلاة ... قال: ما سبب قبولها؟ قال - علیہ السلام - : ولایتنا و البراءة من اعدائنا؛
در پاسخ کسی که پرسید از حدود نماز... و چه چیزی سبب قبولی نماز است؟ فرمودند: ولایت ما اهل بیت، و برائت از دشمنان ما.
(میزان الحکمه، ج ۵، ص ۳۸۶)

حدیث ۱۱۲۳

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
و الله انکم لتعرفون من جيرانکم و اصحابکم من لو کان یصلی لبعضکم ما قبلها منه لاستخفافه بها ان الله لا یقبل الا الحسن فکیف یقبل
ما یتخف به؟
قسم به خدا، شما از همسایگان و دوستان خود کسانی را می شناسید که اگر برای بعضی از شما نمازی بخوانند از او قبول
نخواهید کرد، به علت استخفاف و بی‌اعتنایی که بر آن روا داشته، همانا خداوند چیز نیکو و شایسته را فقط می پذیرد، پس چگونه
پذیرد عبادتی را که به آن بی‌توجهی شده است؟
(میزان الحکمه، ج ۵، ص ۳۸۷)

حدیث ۱۱۲۴

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
من قبل الله منه صلاة واحدة لم یعذبہ؛
اگر خداوند از کسی یک نماز بپذیرد او را عذاب نمی کند.
وسائل الشیعه ج ۳ ص ۲۳

حدیث ۱۱۲۵

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
خداوند متعال فرمود: نماز کسی را می پذیرم که: ۱- در مقابل عظمت من خاضع باشد. ۲- از خواسته های نفسانی به خاطر من خود

را دور کند. ۳- روزش را با یاد من به پایان برد. ۴- بر بندگانم بزرگی نفروشد. ۵- به گرسنه غذا دهد. ۶- برهنه را بپوشاند. ۷- به مصیبت دیده مهربانی کند. ۸- غریب را پناه دهد.
بحار الانوار ج ۸۴ ص ۲۴۲

حدیث ۱۱۲۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
خيارکم الینکم مناكب فی الصلوٰة؛
بهترین شما کسی است که شانه هایش در نماز افتاده تر باشد.
(بحار، ج ۸۴ ص ۲۶۲)

حدیث ۱۱۲۷

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
هر کس وضوی خوب بگیرد و دو رکعت نماز با رکوع و سجود کامل به جای آورد و با خدای خود خلوت کند و بر رسول خدا (ص) درود فرستد، سپس حاجت خود را از خدا درخواست نماید، به تحقیق که در زمان مناسبتش درخواست کرده و هر کس چنین نماید، هرگز ناامید و ناموفق نخواهد بود.
(بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۳۲۴)

حدیث ۱۱۲۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
رکعتان خفیفتان فی تفکر خیر من قیام لیلۃ؛
دو رکعت نماز سبک، در صورتی که همراه با تفکر و اندیشه باشد، بهتر از عبادت سراسر یک شب است .
(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۲۴۰)

حدیث ۱۱۲۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
ان العبد لیصلی الصلاۃ لا یکتب له سدسها ولا عشرها، و انما یکتب للعبد من صلاته ما عقل منها؛
به درستی بنده نماز می خواند برای او، نه یک ششم آن و نه یک دهم آن نوشته نمی شود، جز این نیست که برای بنده از نمازش آن مقدار نوشته می شود که به آن توجه کرده است .
بحار الانوار ج ۸۴ ص ۲۳۷

حدیث ۱۱۳۰

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
ان العبد لترفع له من صلاته نصفها او ثلثها او ربعها او خمسها و ما یرفع له الا ما اقبل علیه بقلبه ... ؛

همان‌از نماز بنده نصفش یا یک سوم ، یا یک چهارم ، یا یک پنجم برای او بالا می رود، و آن مقداری که از نماز حضور قلب داشته باشد، بالا می رود...
(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۲۳۸)

حدیث ۱۱۳۱

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
اذا قام العبد الى الصلاة اقبل الله - عز و جل - عليه بوجهه فلا يزال مقبلا عليه حتى يلتفت ثلاث مرات فاذا التفت ثلاث مرات اعرض عنه؛
وقتی بنده به نماز ایستاد خداوند متعال به او توجه می کند و توجهش را از او قطع نمی کند تا موقعی که سه مرتبه از یاد خدا غافل گردد، در این هنگام خداوند سبحان نیز از او اعراض خواهد کرد.
(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۲۴۱)

حدیث ۱۱۳۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
من صلی صلوٰة لا یدکر فیها شیئا من امر الدنیا، لا یسئل الله شیئا، الا اعطاه؛
کسی که نماز می خواند، در حال نماز هیچ چیز از امور دنیایی به یادش نیاید (فقط خداوند در نظرش باشد)، در این صورت هر چیزی از خداوند بخواهد، به او عطا می کند.
(مستدرک الوسائل، ج ۱، ص ۲۶۵)

حدیث ۱۱۳۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
رکعة من عالم بالله خیر من الف رکعة من متجاهل؛
یک رکعت نماز کسی که متوجه خدا باشد، بهتر از هزار رکعت کسی است که از خدا غافل باشد.
(نهج الفصاحه، ص ۳۵۰)

حدیث ۱۱۳۴

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:
من اتی الصلاة عارفا بحقها غفر الله له؛
کسی که نماز به جا آورد در حالی که عارف به حق آن باشد، خداوند او را می آمرزد.
(تحف العقول، ص ۱۱۷)

حدیث ۱۱۳۵

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

من صلی رکعتین و لم يحدث فيهما نفسه بشي ء من امور الدنيا غفر الله له ذنوبه؛

کسی که دو رکعت نماز بخواند و در آن دو رکعت، قلب خود را به چیزی از امور دنیا مشغول نکند، خداوند گناهانش را می‌آمرزد.

(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۲۴۹)

حدیث ۱۱۳۶

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

ليس من مؤمن يقبل بقلبه في صلوته الى الله الا قبل الله اليه بوجهه و اقبل بقلوب المؤمنين اليه بالمحبة له بعد حب الله - عز و جل - اياه؛

مومنی نیست که در نمازش با حضور قلب به خداوند توجه کند، مگر این که خداوند به او رو می کند، و بعد از محبت خداوند عز و جل در دل، قلوب مومنین را به سوی او متوجه می کند.

(مستدرک الوسائل، ج ۱، ص ۲۶۵)

حدیث ۱۱۳۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرماید:

إذا قام العبد الى الصلوة فكان هواه و قلبه الى الله تعالى انصرف كيوم ولدته امه؛

هنگامی که انسان برای نماز می ایستد، اگر همه توجه اش و قلبش به سوی خدا باشد، در حالی نمازش تمام می شود، که مثل روزی است که پاک به دنیا آمده.

(محجة البيضاء، ج ۱، ص ۳۸۲)

حدیث ۱۱۳۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرماید:

بنيت الصلوة على اربعة اسهم منها سبأغ الوضوء، و سهم منها الركوع و سهم منها السجود و سهم منها الخشوع؛

نماز بر چهار بخش بنا شد: ۱- گرفتن وضوی کامل. ۲- رکوع. ۳- سجود. ۴- خشوع.

(مستدرک الوسائل، ج ۱، ص ۲۶۵)

حدیث ۱۱۳۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرماید:

ليس لك من صلاتك الا ما احضرت فيه قلبك؛

نیست برای تو از نماز، مگر قلب تو در حال نماز باشد.

(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۲۵۹)

حدیث ۱۱۴۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

ما الخشوع ؟ قال : التواضع فی الصلاة و ان یقبل العبد بقلبه کله علی ربه ... ؛

از پیامبر اکرم (ص) سؤال شد: خشوع چیست ؟ فرمود: فروتنی و خاکساری در نماز و این که بنده با تمام قلبش به سوی خدا برود... (بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۲۶۴)

حدیث ۱۱۴۱

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

اذا كنت فی صلاتك فعليك بالخشوع و الاقبال علی صلاتك فان الله تعالی یقول : الذین هم فی صلاتهم خاشعون؛ هرگاه در حال نماز بودی ، بر تو باد به خشوع و توجه کامل به نماز، چون خداوند در قرآن می فرماید: اهل ایمان کسانی هستند که در نماز خشوع می ورزند.

فروع کافی ، ج ۳، ص ۳۰۰

حدیث ۱۱۴۲

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

معنی السلام فی کل صلوة الامان ، ای من ادی امر الله وسنة نبيه - صلی الله علیه و اله - خاشعا منه قلبه فله الامان من بلاء الدنيا وبرائة من عذاب الآخرة؛

معنی "سلام" در پایان نماز، امان است ، یعنی هر کس که امر خدا و سنت پیامبرش را با خشوع قلب به جای آورد، از بلای دنیا در امان ، و از عذاب آخرت برکنار است .

(مصباح الشریعه ، باب سلام)

حدیث ۱۱۴۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

قراءة القرآن فی الصلاة افضل من قراءة القرآن فی غیر الصلاة؛

قرائت قرآن در نماز افضل است از غیر نماز.

(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۲۹۲)

حدیث ۱۱۴۴

امام حسین (علیه السلام) می فرمایند:

من قرأ آیه من کتاب الله - عز و جل - فی صلاته قائما یکتب له بكل حرف مائة حسنة؛

کسی که آیه ای از قرآن را ایستاده در نماز خود بخواند، به هر حرفی صد حسنه برای او نوشته می شود.

(الکافی ، ج ۲، ص ۴۴۷)

حدیث ۱۱۴۵

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

إذا استقبلت القبلة فانس من الدنيا و ما فيها والخلق و ما هم فيه و استفرغ قلبك عن كل شاغل يشغلك عن الله؛
 هنگامی که برای نماز به جانب قبله ایستادی ، دنیا و آنچه در آن است رافراموش کن و قلب خود را از هر گونه سرگرم کننده ای که
 تو را از خدا بازدارد، فارغ ساز.
 (میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۳۹۶)

حدیث ۱۱۴۶

از امام صادق (علیه السلام) نقل شده که پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
 آنگاه که مرا به آسمان بردند، به جماعتی گذشتم سرهای آنها با سنگ کوفته می شد، گفتم ای جبریل اینها کیانند؟ گفت : اینها
 آنانند که قبل از خواندن نماز عشاء می خوابند.
 (بحار الانوار، ج ۲، ص ۲۱۳)

حدیث ۱۱۴۷

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:
 ان من تمام الصوم اعطاء الزکوة (لفطره) كما ان الصلاة على النبي - صلى الله عليه و اله و سلم - من تمام الصلاة ؛
 همانا پرداخت زکات فطره (در آخر ماه رمضان) مایه تمامیت روزه می باشد، چنان که صلوات بر محمد (و آل او) باعث تمامیت
 نماز است (یعنی نماز با صلوات و روزه با زکات فطره کامل می شود).
 (وسائل الشیعه ، ج ۶، ص ۲۲۱)

حدیث ۱۱۴۸

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:
 هنگامی که داخل مسجد شدی و زمانی که مردم مشغول نماز هستند، بر آنها سلام نکن ، بلکه بر رسول خدا (ص) سلام کن و
 مشغول نمازشو، ولی وقتی وارد بر گروهی شدی که مشغول صحبت هستند، بر آنها سلام کن .
 (بحار الانوار، ج ۷۶، ص ۸)

حدیث ۱۱۴۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرماید :
 اطولکم قنوتا فی دار الدنيا اطولکم راحة یوم القیامة فی الموقف؛
 هر کسی از شما قنوتش در این دنیا طولانی تر باشد، در آخرت در موقف محشر راحتی او بیشتر خواهد بود.
 (ثواب الاعمال ، ص ۵۹)

حدیث ۱۱۵۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرماید :

انتظار الصلوة بعد الصلوة كنز من كنوز الجنة؛
انتظار كشیدن از نماز تا نماز دیگر، گنجی است از گنجهای بهشت .
(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۷۸)

حدیث ۱۱۵۱

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
ان الله - عز و جل - فرض علیکم الصلوات فی احب الاوقات الیه ، فاسئلوا الله حوائجکم عقیب فرائضکم؛
به درستی که خداوند نمازهای واجب را در محبوبترین اوقات واجب کرد، پس حاجات خود را بعد از نمازهایتان بخواهید.
(بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۳۲۴)

حدیث ۱۱۵۲

امام باقر (علیه السلام) می فرمایند:
انما تقبل النافله بعد قبول الفریضه؛
همانا، نماز مستحبی زمانی مورد قبول است که نماز واجب مورد قبول واقع شود.
(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۲۰)

حدیث ۱۱۵۳

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
ان الله فرض الزکوة کما فرض الصلوة؛
خدازکات را واجب کرد، همان طور که نماز را واجب کرد.
(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۳)

حدیث ۱۱۵۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
اول ما افترض الله علی امتی ، الصلوات الخمس؛
اولین چیزی که خداوند بر امت من واجب کرد، نمازهای پنج گانه است .
(کنز العمال ، ج ۷، حدیث ۱۸۸۵۱)

حدیث ۱۱۵۵

شیعتنا اهل الورع و الاجتهاد و اهل الوفاء و الامانة و اهل الزهد و العبادة واصحاب الاحدی و خمسين ركعة فی اليوم والليلة؛
شیعیان ما اهل تقوی و پاکدامنی و کوشش و جدیت اند و مردمی باوفاو امین اند و اهل زهد و عبادتند و کسانی هستند که در شبانه
روز پنجاه و یک رکعت نماز می خوانند.
(بحار الانوار، ج ۶۸، ص ۱۶۷)

حدیث ۱۱۵۶

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
 اذا لقيت الله بالصلوات الخمس المفروضات لم يسألك عما سوى ذلك؛
 هنگامی که خداوند را با نمازهای پنج گانه واجب ملاقات کردی، سؤال از شمانمی شود، مگر از نمازهای پنج گانه.
 (وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۵)

حدیث ۱۱۵۷

امام باقر (علیه السلام) می فرمایند:
 عما فرض الله - عز و جل - من الصلاة؟ فقال: خمس صلوات في الليل والنهار؛
 زراره می گوید: از حضرت امام باقر (علیه السلام) سؤال کردم که خداوند عز و جل چه مقدار نماز را واجب کرد؟ آن حضرت فرمودند: پنج نماز را واجب کرد.
 (من لا يحضره الفقيه، ج ۱، ص ۲۰۵)

حدیث ۱۱۵۸

امام حسن (علیه السلام) می فرمایند:
 ان من طلب العبادة تزكى لها و اذا اضررت النوافل بالفريضة فارفضوها؛
 هر کس طلب عبادت دارد، دل را برای آن پاک می کند، و هرگاه نمازهای مستحبی به نمازهای واجب ضرر رسانید (باعث آسیب رسانی به یکی از صفات و ابعاد نمازهای واجب شد) نمازهای مستحبی را ترک کنید.
 (تحف العقول، ص ۲۶۷)

حدیث ۱۱۵۹

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
 صلاة فريضة، خير من عشرين حجة...؛
 نماز واجب بهتر از بیست حج مستحبی است.
 (بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۲۷)

حدیث ۱۱۶۰

امام حسن عسکری (علیه السلام) می فرمایند:
 فاذا سلم من صلاته، سلم الله عليه وسلم عليه ملائکته؛
 پس زمانی که بنده نمازش را سلام داد، خداوند و ملائکه بر او سلام می فرستند.
 (بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۲۱)

حدیث ۱۱۶۱

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:

حق نماز را مؤمنین شناخته اند که نه زینت های دنیا، نه نور چشمی هاز فرزند و نه مال، آنان را از عبادت پروردگارشان باز نمی دارد، زیرا که خداوند سبحان می گوید: مردانی هستند که تجارت و داد و ستد آنان را از یاد خدا و برپاداشتن نماز و پرداخت زکات باز نمی دارد.

(نهج البلاغه ، خطبه ۱۹۹)

حدیث ۱۱۶۲

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:

و الحج جهاد کل ضعیف ، و لكل شیء زکاة و زکاة البدن الصیام ، و جهاد المرأة حسن التبعل؛

نماز وسیله تقرب و نزدیک شدن هر پارسایی به خداست ، و حج ، جهاد افراد ناتوان است . هر چیزی زکات دارد و زکات و پاک کردن بدن ، روزه گرفتن است . جهاد زن هم خوب شوهرداری کردن می باشد.

(نهج البلاغه ، فیض الاسلام ، ص ۱۱۵۲)

حدیث ۱۱۶۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

الصلاة شفیع بینة و بین ملک الموت؛

نماز شفیع نماز گزار در نزد ملک الموت است .

(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۳۲)

حدیث ۱۱۶۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

و تكون صلاة العبد عند المحشر تاجا علی رأسه و نورا علی وجهه و لباسا علی بدنه و سترًا بینة و بین النار؛

نماز بنده در محشر تاجی است بر سر او، و موجب نورانیت صورتش ، لباس برای بدن وی ، و ساتر و حایل بین او و آتش جهنم است .

(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۳۱)

حدیث ۱۱۶۵

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:

و عن ذلك ما حرس الله عباده المؤمنین بالصلوات و الزکوات؛

و از اینجاست که خداوند با نمازها و زکاتها و سختکوشی در نماز، از بندگان با ایمانش پاسداری می کند.

(نهج البلاغه ، فیض الاسلام ، ص ۷۹۸)

حدیث ۱۱۶۶

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

یدخل علی المیت فی قبره الصلاة و الصوم و الحج و الصدقة و البر و الدعاء، و یکتب اجره للذی یفعله و للمیت؛
نماز و روزه و صدقه و نیکی و دعا برای میت در قبر او داخل می شود، و اجر و پاداش این امور برای میت و آن کسی که آن را
انجام می دهد، نوشته می شود.
(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۶۲)

حدیث ۱۱۶۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرماید:

الصلاة جواز علی الصراط؛

نماز جواز عبور از صراط است .

(بحار الانوار، ج ۹۸، ص ۱۶۸)

حدیث ۱۱۶۸

امام باقر (علیه السلام) می فرماید:

ان ملک الموت قال لرسول الله - صلی الله علیه و اله - : ما من اهل بیت مدر و لا شعر فی بر و لا بحر الا وانا اتصفحهم فی کل یوم
خمس مرات عند مواقیت الصلاة؛

همانا، ملک الموت به رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) گفت: هیچ اهل خانه ای و صاحب جامه ای در خشکی و دریا
نیست، مگر این که من در هر روز پنج بار هنگام نماز از آنها می گذرم .

(وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۷۹)

حدیث ۱۱۶۹

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

ما یمنع احدکم اذا دخل علیه غم من غموم الدنیا ان یتوضأ ثم یدخل المسجد فیرکع رکعتین یدعو الله فیهما، اما سمعت الله تعالی
یقول: واستعینوا بالصبر و الصلاة؛

چه مانعی دارد که چون یکی از شما غم و اندوهی از غمهای دنیا بر او در آمد، وضو بگیرد و به مسجد برود و دو رکعت نماز بخواند
و برای رفع اندوه خود خدا را بخواند. مگر نشنیده ای که خدا می فرماید: واستعینوا بالصبر و الصلاة .

(وسائل الشیعه، ج ۵، ص ۲۶۳)

حدیث ۱۱۷۰

لیست الصلاة قیامک و قعودک، انما الصلاة اخلاصک و ان ترید بها الله وحده؛

نماز برخاستن و نشستن تو نیست، جز این نیست که نماز خالص قرار دادن توست و این که به آن خشنودی تنها خدا را بخواهی .

(اصول وافی ، ج ۲ ، ص ۱۰۹)

حدیث ۱۱۷۱

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

كان علي - عليه السلام - اذا مالاه امر فزع قام الى الصلاة ثم تلا هذه الآية " واستعينوا بالصبر والصلاة؛ " شيوه امام علی (علیه السلام) چنان بود که چون مشکل مهمی برای او پیش می آمد، به نماز می ایستاد و این آیه را می خواند...: " واستعينوا بالصبر و الصلاة. " (تفسیر درالمنثور، ج ۱، ص ۶۷)

حدیث ۱۱۷۲

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:

تعاهدوا امر الصلاة و حافظوا عليها، واستكثروا منه ، و تقربوا بها فانها كانت على المؤمنين كتابا موقوتا؛ امر نماز را مراعات کنید و آن را محافظت نمایید و بسیار به جا آورید و با آن به خدا تقرب جوید، زیرا نماز فریضه ای است که بر مومنین نوشته شده و وقت آن تعیین گردیده است . (نهج البلاغه ، خطبه ۱۹۹)

حدیث ۱۱۷۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

الصلوة تنظر و لا تنظر بها؛ برای نماز باید انتظار کشید ولی نماز را معطل کار دیگر نباید کرد. (مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۱۸۳)

حدیث ۱۱۷۴

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

ان الله يدفع بمن يصلي من شيعتنا عن لا يصلي من شيعتنا و لو اجمعوا على ترك الصلوة لهلكوا؛ همانا خداوند به وسیله شیعیانی که نماز به جا می آورند، از شیعیان بی نماز (بلا) را دفع می کند، ولی اگر همه تارک نماز بودند، هر آینه همه هلاک می شدند. (مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۱۸۴)

حدیث ۱۱۷۵

امام رضا (علیه السلام) می فرمایند:

(الصلوة) طلب الوصال الى الله من العبد؛ (نماز) مطالبه وصال و تقرب بنده به سوی خداوند است .

(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۲۶۴)

حدیث ۱۱۷۶

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
 من اقام فی مسجد بعد صلوته انتظار للصلوة فهو ضیف الله و حق علی الله ان یكرم ضیفه؛
 کسی که بعد از هر نماز در مسجد بایستد، در حالی که انتظار نماز بعدی را می کشد، پس او مهمان خداست، و برخداست که
 مهمانش را اکرام کند.
 (جامع احادیث الشیعه، ج ۴، ص ۷۸)

حدیث ۱۱۷۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 ان الصلاة تأتي الی المیت فی قبره بصورة شخص انور اللون یونسه فی قبره ویدفع عنه احوال البرزخ؛
 نماز به صورت انسانی سفید چهره وارد قبر میت شده و با او انس می گیرد و وحشتهای برزخ را از او برطرف می کند.
 (لآلی الاخبار، ج ۴، ص ۱. الحکم الزاهره، ص ۲۸۳)

حدیث ۱۱۷۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 ما من صلاة یحضر وقتها الا- نادى ملک بین یدی الناس : ایها الناس ! قوموا الی نیرانکم الی اوقدتموها علی ظهورکم فاطفئوها
 بصلاتکم؛
 هیچ نمازی نیست مگر این که چون وقت آن فرا می رسد فرشته ای درپیش روی مردمان ندا می کند: ای مردم! برخیزید به سوی
 آتشی که بر پشت خود فروخته اید، تا آن را با نماز خویش خاموش کنید.
 (محجة البیضاء، ج ۱، ص ۳۳۹)

حدیث ۱۱۷۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 نوروا منازلکم بالصلاة و قرائة القرآن؛
 به خانه هایتان با خواندن نماز، و قرائت قرآن، نورانیت ببخشید.
 (کنز العمال، ج ۱۵، ص ۳۹۲ حدیث ۴۱۵۱۸)

حدیث ۱۱۸۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 قم فصل فان فی الصلوة شفاء؛
 بر خیز نماز به جا آور! پس همانا در نماز شفا است.

(جامع احادیث الشیعه، ج ۴، ص ۲۸)

حدیث ۱۱۸۱

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:
 مروءة الحضر، قراءة القرآن ومجالسة العلماء و النظر فی الفقه و المحافظة علی الصلاة فی الجماعات؛
 از علی بن ابی طالب (علیه السلام) نقل شده که فرمود: جوانمردی در حضور در وطن، قرآن خواندن و همنشینی با علماء و
 نگرستن در احکام دین و مواظبت بر نماز خواندن در جماعتهاست .
 (بحار الانوار، ج ۸۸، ص ۱۰)

حدیث ۱۱۸۲

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:
 و اعلم ان کل شیء من عملک تبع لصلاتک؛
 بدان که تمام اعمال تابع نماز خواهند بود.
 (نهج البلاغه، نامه ۲۷)

حدیث ۱۱۸۳

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:
 الصلوة تنزل الرحمة؛
 نماز رحمت الهی را نازل می کند.
 میزان الحکمة، ج ۵، ص ۳۶۷

حدیث ۱۱۸۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
 لا یزال الشیطان یرعب من بنی ادم حافظ علی الصلوات الخمس فاذا ضیعهن تجرء علیه و اوقعه فی العظام؛
 شیطان پیوسته از فرزندان آدم در وحشت و هراس است تا آنگاه که نمازهایش را به دقت و با شرایط و آداب می خواند. پس اگر
 نماز را ضایع نموده (و در وقت مقرر آن به جا نیاورد)، شیطان بر او چیره می شود و او را در گناهان کبیره می اندازد و وی را گرفتار
 می کند.
 (بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۲)

حدیث ۱۱۸۵

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - :
 من ترک صلوة لایرجو ثوابها و لایخاف عقابها فلا بالی ای موت یهودیا و نصرانیا او مجوسیا ؛
 کسی که نماز را ترک کند، امید به پاداش نمازش نمی باشد و از عذاب آن نیز ترسناک نیست، پس باکی نیست که یهودی بمیرد،

یا نصرانی ، یا مجوسی .

(بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۳. میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۴۰۳)

حدیث ۱۱۸۶

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

ما بین المسلم و بین ان یکفر الا ان یترک الصلاة الفریضة متعمدا او یتهاون بها فلا یصلیها؛

فاصله بین مسلمان و بین کفرش چیزی جز ترک نماز واجب نیست که یا عمدا ترک نماید و اصلا قبول نداشته باشد و یا از بی اعتنایی نماز نخواند.

بحارالانوار، ج ۸۲، ص ۲۱۶

حدیث ۱۱۸۷

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

تارک الصلاة ملعون فی التوراة ملعون فی الانجیل ملعون فی الزبور ملعون فی القرآن ملعون فی لسان جبرئیل ملعون فی لسان میکائیل ملعون فی لسان اسرافیل ملعون فی لسان محمد ؛

ترک کننده نماز در تورات و انجیل و زبور و قرآن مورد لعنت قرار گرفته و به زبان جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و محمد (ص) ملعون است .

انوار الهدایة ، ص ۱۹۷

حدیث ۱۱۸۸

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

من اعان تارک الصلوة بلقمه او کسوة فکانما قتل سبعین نبیا اولهم ادم و اخرهم محمد ؛

کسی که ترک کننده نماز را به دادن طعامی یا لباسی یاری کند، مثل این است که هفتاد پیغمبر را کشته ، که اول آنها آدم، و آخر آن ها محمد (صلی الله علیه و آله و سلم) است .

(لثالی الاخبار، ص ۳۹۵)

حدیث ۱۱۸۹

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

ان العبد اذا اشتغل بالصلاة و جاء الشيطان و قال له : اذکر کذا اذکر کذا حتی یضل الرجل ان یدری کم صلی ؛

نماز گزار وقتی مشغول نماز است ، شیطان به سراغش می آید و به او می گوید: این را به یاد بیاور، آن را یاد بیاور تا این که انسان را گمراه کند و فراموش کند که چند رکعت نماز خوانده است .

(بحارالانوار، ج ۸۴، ص ۲۵۹)

حدیث ۱۱۹۰

قال الصادق - علیه السلام - :

ایا کم ان یتخف احدکم بصلاته ؛
پرهیزید از این که یکی از شما نماز را سبک بشمارید.
(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۲۳۶)

حدیث ۱۱۹۱

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله - :

مثل الذی لایتم صلاته کمثل حبلی حملت حتی اذادنا نفاسها اسقطت فلا هی ذات حمل ولا ذات ولد ؛
مثل آن کسی که نمازش را کامل به جا نمی آورد، مثل زن حامله ای است که (نه ماه) حملش را نگهداری کرده تا نزدیک زایمان
بچه را سقط کرده است. پس این چنین زن را نه زن حامله می گویند و نه زن صاحب فرزند.
(مستدرک الوسائل، ج ۱، ص ۱۷۳)

حدیث ۱۱۹۲

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

ان ملک الموت یدفع الشیطان عن المحافظ علی الصلاة و یلقنه شهادة ان لا اله الا الله و ان محمدا رسول الله فی تلك الحالة العظمیة؛
همانا ملک الموت شیطان را در دم مرگ از کسی که حافظ نماز است، دور می کند و شهادت بر وحدانیت خدا و رسالت رسول
خدا (ص) را در هنگام هولناک مرگ به او تلقین می کند (توفیق شهادتین پیدا می کند).
(وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۱۹)

حدیث ۱۱۹۳

امام علی (علیه السلام) می فرماید:

ان الانسان اذا کان فی الصلاة، فان جسده وثیابه و کل شیء حوله یتسبیح؛
هنگامی که انسان در حال نماز است، اندام و جامه او و هر چه پیرامون اوست، خدا را تسبیح می گویند.
علل الشرایع، ج ۱، ص ۲۳۷

حدیث ۱۱۹۴

امام علی (علیه السلام) می فرماید:

اذا قام الرجل الی الصلاة اقبل الیه ابلیس ینظر الیه حسدا لما یری من رحمة الله الی تغشاء؛
هنگامی که کسی به نماز برمی خیزد، شیطان می آید و به نظر حسادت به او نگاه می کند، زیرا می بیند که رحمت خدا او را فرا
گرفته است .

(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۷)

حدیث ۱۱۹۵

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:

الصلوة قربان کل تقی؛

نماز خواندن وسیله نزدیکی به خدا است برای هر شخص پرهیز کار.

بحار الانوار، ج ۱۰ ص ۹۹

حدیث ۱۱۹۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

الصلاة سلاح علی الکافر؛

نماز سلاح مؤمن علیه کافر است .

(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۵۶ و ۲۳۱)

حدیث ۱۱۹۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

الصلاة اجابة للدعاء و قبول للاعمال؛

نماز موجب اجابت دعا و قبولی اعمال است .

(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۱)

حدیث ۱۱۹۸

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

المنجیات : اطعام الطعام و افشاء السلام و الصلاة باللیل و الناس نیام؛

عوامل رستگاری : اطعام کردن ، آشکارا سلام کردن ، نماز شب خواندن درحالی که مردم آرمیده اند.

(محاسن البرقی ، ص ۳۸۷)

حدیث ۱۱۹۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

الصلاة زاد للمؤمن من الدنيا الى الآخرة؛

نماز زاد و توشه مؤمن در دنیا برای آخرت می باشد.

(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۳۲)

حدیث ۱۲۰۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

الصلاة انس فی قبره و فراش تحت جنبه و جواب لمنکر و نکیر؛

نماز مونس (نماز گزار) در قبر، فراش نیکو در زیرش، و پاسخ نماز گزار برای نکیر و منکر می باشد.

(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۳۲)

حدیث ۱۲۰۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

بالصلاة يبلغ العبد الى الدرجة العلیاء لان الصلاة تسبیح و تهلیل و تحمید و تکبیر و تمجید و تقدیس و قول و دعوة؛ (انسان) به وسیله نماز بنده به درجه عالی و مقام والا می رسد، زیرا نماز تسبیح و تهلیل و تحمید و تکبیر و تمجید و تقدیس الهی است، نماز قول حق و دعوت به سوی حق می باشد.

بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۳۲

حدیث ۱۲۰۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

صلاة الرجل تطوعا حیث لا یراه الناس تعدل صلاته علی اعین الناس خمسا وعشرین؛ نماز مرد که داوطلبانه و مستحبی درجایی که مردم او را نبینند به جا آورد، برابر بیست و پنج نماز است که در برابر چشم مردم انجام دهد.

(نهج الفصاحه، ح ۱۸۴۸)

حدیث ۱۲۰۳

امام کاظم (علیه السلام) می فرمایند:

لا تستغنی شیعتنا عن اربع: خمره یصلی علیها، و خاتم یتختم به و سواک یراک به و سبحة من طین قبر ابی عبدالله -علیه السلام-؛ پیروان ما از چهار چیز بی نیاز نیستند: ۱- سجاده ای که بر روی آن نماز خوانده شود. ۲- انگشتری که در انگشت باشد. ۳- مسواکی که با آن دندانها را مسواک کنند. ۴- و تسبیحی از خاک مرقد امام حسین (علیه السلام).

(تهذیب الاحکام، ج ۶، ص ۷۵)

حدیث ۱۲۰۴

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

اما انه لیس شیء افضل من الحج الا الصلاة؛ به درستی که هیچ عملی بالاتر از حج نیست، مگر نماز.

(وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۲۶)

حدیث ۱۲۰۵

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

قال لقمان لابنه: لكل شیء علامة یعرف بها و یشهد علیها و ان للدين ثلاث علامات: العلم و الايمان و العمل به، (الی ان قال) وللعامل ثلاث علامات الصلوة و الصيام و الزکوة؛

حضرت لقمان به فرزندانش فرمود: برای هر چیزی علامتی است که به وسیله آن علامت شناخته می شود و به او شهادت داده می شود، به درستی که برای دین سه علامت است: ۱- علم، ۲- ایمان، ۳- عمل به ایمان تا آنجا که فرمودند: برای عامل به دین سه علامت است: ۱- نماز، ۲- روزه، ۳- زکات .

(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۱۸۳)

حدیث ۱۲۰۶

امام رضا (علیه السلام) می فرمایند:

ان الصلوة افضل العبادة لله؛

همانا، نماز، بهترین عبادت برای خداست .

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۵۰)

حدیث ۱۲۰۷

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

علیک بالصلاة! فان اخر ما وصى به رسول الله و حث علیه الصلاة؛

بر تو باد به نماز! زیرا آخرین چیزی که رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) به آن سفارش نمود

(و انسان) را بر انجام آن تاکید نمود، نماز بود.

(بحار الانور، ج ۸۴، ص ۲۳۶)

حدیث ۱۲۰۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

الصلاة من شرایع الدین ، و فیها مرضاة الرب - عز و جل - فهی منهاج الانبیاء؛

نماز از سنتهای دین ، و مایه خشنودی پروردگار و راه و روش پیامبران است .

بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۳۱

حدیث ۱۲۰۹

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

ان افضل الاعمال عند الله يوم القيامة ، الصلوة؛

همانا بهترین عمل در روز قیامت نزد خداوند، نماز است .

(مستدرک الوسائل ، ج ۳، ص ۷)

حدیث ۱۲۱۰

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

ان طاعة الله خدمته فی الارض فلیس شیء من خدمته يعدل الصلاة؛

پیروی و اطاعت از پروردگار خدمت کردن به او در زمین است و هیچ چیز در خدمت به پروردگار معادل نماز نیست .
(میزان الحکمه ، ج ۵ ، ص ۳۱۸)

حدیث ۱۲۱۱

امام باقر (علیه السلام) می فرمایند:
بنی الاسلام علی خمس : الصلوة و الزکوة و الصوم و الحج و الولاية؛
اسلام بر روی پنج پایه بنا شده است : نماز، روزه، زکات، حج، ولایت .
(کافی ، ج ۲ ، ص ۱۷)

حدیث ۱۲۱۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
ان الصلوة قربان المؤمن؛
همانانماز خواندن وسیله نزدیکی مؤمن به خداست .
(کنز العمال ، حدیث ۱۸۹۰۷)

حدیث ۱۲۱۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
علم الاسلام الصلاة؛
نماز، پرچم اسلام است .
(کنز العمال ، ج ۷ ، ص ۲۷۹ حدیث ۱۸۸۷)

حدیث ۱۲۱۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) :
الصلوة ، معراج المؤمن؛
نماز، معراج مؤمن است .
کشف الاسرار، ج ۲ ، ص ۶۷۶

حدیث ۱۲۱۵

قال الرضا - علیه السلام - : ان الله - عز و جل - انما فرض علی الناس فی الیوم و اللیلة سبع عشر رکعة ، من انی بها، لم یسئله الله - عز و جل - عما سواها ؛
همانا خداوند عز و جل در شبانه روز هفده رکعت نماز بر مردم واجب کرده است کسی که آن را به جا آورد خداوند غیر از نماز از او سؤال نمی کند.
(مستدرک الوسائل ، ج ۱ ، ص ۱۷۶)

حدیث ۱۲۱۶

قال امیرالمؤمنین علیه السلام:
 اوصیکم بالصلاة و حفظها، فانها خیر العمل و هی عمود دینکم.
 امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود:
 شما را به نماز و مراقبت از آن سفارش می‌کنم چونکه نماز برترین عمل و ستون دین شماست.
 بحار، ج ۸۲، ص ۲۰۹

حدیث ۱۲۱۷

قال الصادق علیه السلام:
 صلاة فريضة خير من عشرين حجة و حجة خير من بيت مملو ذهباً يتصدق منه حتى يفنى او حتى لا يبقى منه شيء.
 امام صادق علیه السلام فرمود:
 یک نماز واجب از بیست حج بهتر است، و یک حج از صدقه دادن خانه‌ای پر از طلا بهتر است، آنگونه که آن را صدقه دهند تا آنکه چیزی در آن نماند.
 بحار، ج ۸۲، ص ۲۲۷

حدیث ۱۲۱۸

قال الباقر علیه السلام:
 انا نأمر صبيانا بالصلاة اذا كانوا بنى خمس سنين، فمروا صبيانكم بالصلاة اذا كانوا بنى سبع سنين.
 امام باقر علیه السلام فرمود:
 هنگامی که فرزندان ما پنج ساله شدند دستور می‌دهیم نماز بخوانند، پس شما هم وقتی فرزندانتان به هفت سالگی رسیدند آنها را به نماز دستور دهید.
 وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۱۲

حدیث ۱۲۱۹

قال رسول الله صلى الله عليه و آله:
 علم الاسلام الصلاة، فمن فرغ لها قلبه و حافظ عليها بحدها و وقتها و سننها فهو مؤمن.
 رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود:
 نماز، پرچم اسلام است، مؤمن واقعی، کسی است که دل به آن دهد و مراقب حدود و آداب و وقت آن باشد.
 کنز العمال، ج ۷، حدیث ۱۸۸۷۰

حدیث ۱۲۲۰

قال رسول الله صلى الله عليه و آله:

الصلاة من شرایع الدین، و فیها مرضاة الرب عز و جل، فهي منهاج الانبیاء.

پیامبر گرامی صلی الله علیه و آله فرمود:

نماز از آداب (اولیه) دین است، و آن مایه خشنودی خدا، و راه و روش پیامبران الهی است.

بحار، ج ۸۲، ۲۳۱

حدیث ۱۲۲۱

قال رسول الله صلی الله علیه و آله:

صلاة الرجل نور فی قلبه فمن شاء منكم فلينور قلبه.

رسول اکرم صلی الله علیه و آله فرمود:

نماز هر کس، نوری در دل اوست، پس هر کس خواست، قلبش را نورانی کند.

کنز العمال، ج ۷، حدیث ۱۸۹۷۳

حدیث ۱۲۲۲

قال رسول الله صلی الله علیه و آله:

خمس صلوات من حافظ علیهن كانت له نورا و برهانا و نجاه يوم القيامة.

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود:

کسی که بر نمازهای پنجگانه محافظت و مراقبت نماید این نمازها برای او در قیامت، نور و وسیله نجات او خواهد بود.

کنز العمال، ج ۷، حدیث ۱۸۸۶۲

حدیث ۱۲۲۳

امام صادق علیه السلام می فرمایند:

كونوا دعاة للناس بغير اَلْسِنَتِكُمْ، ليروا منكم الورع و الاجتهاد و الصلاة و الخير، فان ذلك داعية؛

مردم را به غیر از زبان خود، دعوت کنید، تا پرهیزکاری و کوشش در عبادت و نماز و خوبی را از شما ببینند، زیرا اینها خود دعوت کننده است.

کافی، ج ۲، ص ۷۸، ح ۱۴.

حدیث ۱۲۲۴

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم می فرمایند:

لَمَا قِيلَ لَهُ: أَحِبُّ أَنْ يُوسَّعَ عَلَيَّ فِي الرِّزْقِ؟ - : دُمْ عَلَى الطَّهَارَةِ يُوسَّعَ عَلَيْكَ فِي الرِّزْقِ؛

به رسول خدا صلی الله علیه و آله عرض شد: دوست دارم روزیم زیاد شود. فرمودند: پیوسته با وضو باش تا روزیت فراوان شود.

کنز العمال، ح ۴۴۱۵۴.

حدیث ۱۲۲۵

پیامبر صلی الله علیه و آله :

يَا عَلِيُّ إِذَا حَضَرَ وَقْتُ صَلَاتِكَ فَتَهَيَّأْ لَهَا وَإِلَّا شَغَلَكَ الشَّيْطَانُ وَإِذَا نَوَيْتَ خَيْرًا فَعَجِّلْ وَإِلَّا مَنَعَكَ الشَّيْطَانُ عَنْ ذَلِكَ ؛
ای علی! هرگاه وقت نمازت رسید، آماده آن شو و گرنه شیطان تو را سرگرم می کند و هرگاه قصد [کار] خیری کردی شتاب کن
و گرنه شیطان تو را از آن باز می دارد.
میراث حدیث شیعه ، ج ۲، ص ۲۰، ح ۱۸ .

حدیث ۱۲۲۶

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می فرمایند :

مَا اتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا إِلَّا لِإِطْعَامِهِ الطَّعَامِ وَصَلَاتِهِ بِاللَّيْلِ وَالنَّاسِ نِيَامًا؛
خداوند متعال، حضرت ابراهیم را جز به خاطر غذا دادن (به مردم) و نماز شب خواندنش هنگامی که مردم در خواب بودند، خلیل و
دوست خود انتخاب نکرد.
علل الشرایع، ج ۱، ص ۳۵، ح ۴ .

حدیث ۱۲۲۷

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می فرمایند :

اگر بر در خانه یکی از شما جویی بود و هر روز پنج بار خود را در آن می شست، آیا در بدن وی چرکی باقی می ماند؟ گفتیم: نه.
فرمودند: پس براستی نماز، مانند همان جوی روان است که هرگاه به جا آورده شود، گناهان میان دو نماز را پاک می کند.
تهذیب الأحکام، ج ۲، ص ۲۳۷، ح ۹۳۸ .

حدیث ۱۲۲۸

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می فرمایند :

لَيْسَ يَتَّبَعِي أَنْ يَكُونَ فِي الْبَيْتِ شَيْءٌ يَشْغَلُ الْمُصَلِّيَّ؛
شایسته نیست در اطاق چیزی باشد، که نماز گزار را مشغول سازد.
سنن ابی داود، ج ۱، ص ۴۵۱، ح ۲۰۳۰ .

حدیث ۱۲۲۹

امام صادق علیه السلام می فرمایند :

سَجْدَةُ الشُّكْرِ وَاجِبَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ تَتِمُّ بِهَا صَلَاتُكَ وَتُرْضَى بِهَا رَبِّكَ وَتُعْجِبُ الْمَلَائِكَةَ مِنْكَ ... ؛
سجده شکر بر هر مسلمانی واجب است، با آن نماز را کامل می کنی، پروردگارت را خشنود می سازی و فرشتگان را از خود به
شگفتی می آوری...
تهذیب الأحکام، ج ۲، ص ۱۱۰، ح ۴۱۵ .

حدیث ۱۲۳۰

امام صادق علیه السلام می فرمایند :
 مَا عَالَجَ النَّاسَ شَيْئًا أَشَدَّ مِنَ التَّعْقِيبِ؛
 مردم به چیزی بهتر از تعقیبات نماز (ذکر و دعا) نپرداخته‌اند.
 تهذیب الأحکام، ج ۲، ص ۱۰۴، ح ۳۹۳.

حدیث ۱۲۳۱

امام علی علیه السلام می فرمایند :
 أَنْظُرْ فِيمَا تُصَلِّي وَ عَلَي مَا تُصَلِّي، إِنْ لَمْ يَكُنْ مِنْ وَجْهِهِ وَ حِلِّهِ فَلَا قَبُولَ؛
 بنگرید در چه [لباسی] و بر چه [چیزی] نماز می‌گزارید، که اگر از راه صحیح و حلالش نباشد، قبول نخواهد شد
 تحف العقول، ص ۱۷۴ .

حدیث ۱۲۳۲

امام باقر علیه السلام می فرمایند :
 ذِكْرُ اللَّهِ لِأَهْلِ الصَّلَاةِ أَكْبَرُ مِنْ ذِكْرِهِمْ أَيَّاهُ؛ أَلَا تَرَى أَنَّهُ يَقُولُ: أَذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ؟
 یاد خدا از نماز گزاران، بالاتر از یاد آنان از خداوند است، مگر نمی‌بینی که خداوند می‌فرماید: مرا یاد کنید تا شما را یاد کنم؟
 بحار الأنوار، ج ۸۲، ص ۱۹۹

حدیث ۱۲۳۳

امام صادق علیه السلام می فرمایند :
 صَلَاةٌ مُتَطَيَّبٌ أَفْضَلُ مِنْ سَبْعِينَ صَلَاةً بِغَيْرِ طَيْبٍ؛
 یک نماز با بوی خوش (عطر) بهتر از هفتاد نماز بدون بوی خوش است.
 کافی، ج ۶، ص ۵۱۱، ح ۷.

حدیث ۱۲۳۴

امام صادق علیه السلام می فرمایند :
 أَحَبُّ الْعِبَادِ إِلَى اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ رَجُلٌ صَدُوقٌ فِي حَدِيثِهِ مُحَافِظٌ عَلَى صَلَاتِهِ؛
 محبوب‌ترین بنده نزد خدای عزوجل کسی است که راستگو و مراقب نمازش باشد.
 امالی صدوق، ص ۳۷۱، ح ۴۶۷ .

حدیث ۱۲۳۵

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می فرمایند :
 اسْتَوُوا تَسْتَوِ قُلُوبُكُمْ وَ تَمَسُّوا تَرَاحِمُوا؛
 [در نماز جماعت] صف‌ها را هماهنگ و منظم نمایید تا دل‌هایتان هماهنگ شود و به یکدیگر (شانه به شانه) متصل گردید تا با هم

مهربان شوید.

کنز العمال، ح ۲۰۵۷۵.

حدیث ۱۲۳۶

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می فرمایند :

الصلوات الخمس والجمعة الى الجمعة كفارات لما بينهن ما لم تغش الكبائر؛

نمازهای پنجگانه و نماز جمعه تا نماز جمعه بعد، کفاره گناهان میان آنهاست، تا وقتی که گناهان کبیره‌ای در میان نیاید.

سنن الترمذی، ج ۱، ص ۱۳۸، ح ۲۱۴.

حدیث ۱۲۳۷

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می فرمایند :

أيها الناس، إن المصلي إذا صلى فإنه يناجي ربه تبارك وتعالى، فليعلم بما يناجيه؛

ای مردم! نماز گزار هنگام نماز با پروردگار بلند مرتبه‌اش مناجات می کند، پس باید بداند چه می گوید.

مسند احمد، ج ۲، ص ۱۲۹.

حدیث ۱۲۳۸

امام صادق علیه السلام می فرمایند :

إذا قمت بالليل فاستيك فإن الملك يأتيك فيضع فاه على فيك فليس من حرف تلووه و تنطق به إلا صعد به إلى السماء فليكن فوقك طيب الريح؛

شب‌انگه که (برای نماز) برخاستی، مسواک بزن چرا که فرشته‌ای نزد تو می آید و دهانش را بر دهانت می گذارد و آنگاه هیچ حرفی از قرآن و نماز و دعا نمی خوانی مگر آن که آن را به آسمان بالا می برد، پس باید که دهانت خوشبو باشد.

وسائل الشیعه، ج ۱، ص ۳۵۷.

حدیث ۱۲۳۹

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می فرمایند:

رحم الله المتخللين من أمتي في الوضوء والطعام؛

خداوند رحمت کند خلال کنندگان امتم را در هنگام وضو گرفتن و بعد از غذا خوردن.

مکارم الاخلاق، ص ۱۵۳.

حدیث ۱۲۴۰

امام صادق علیه السلام می فرمایند :

إذا توضأ أحدكم ولم يسم كان للشيطان في وضوئه شرك وإن أكل أو شرب أو لبس و كل شيء صنعته يتبعي أن يسمي عليه فإن لم يفعل كان للشيطان فيه شرك؛

هر گاه یکی از شما وضو بگیرد و بسم الله الرحمن الرحیم نگوید. شیطان در آن شریک است و اگر غذا بخورد و آب بنوشد یا لباس بپوشد و هر کاری که باید نام خدا را بر آن جاری سازد، انجام دهد و چنین نکند، شیطان در آن شریک است. محاسن، ج ۲، ص ۴۳۳.

حدیث ۱۲۴۱

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می فرماید:

أَلْعَبْدُ... إِنْ قَالَ فِي أَوَّلِ وَضُوئِهِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ طَهَّرَتْ أَعْضَاؤَهُ كُلَّهَا مِنَ الذُّنُوبِ؛
اگر بنده‌ای... در ابتدای وضویش، بسم الله الرحمن الرحیم بگوید همه اعضایش از گناهان پاک می شود.
تفسیر الإمام العسکری علیه السلام، ص ۵۲۱.

حدیث ۱۲۴۲

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله :

ثَلَاثٌ لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِيهِنَّ مَا أَخَذْنَ إِلَّا بِسَيِّئِهِمْ حِرْصًا عَلَى مَا فِيهِنَّ مِنَ الْخَيْرِ وَ الْبَرَكَاتِ: التَّأْذِينُ بِالصَّلَاةِ وَ التَّهَجُّرُ بِالْجَمَاعَاتِ وَ الصَّلَاةُ فِي أَوَّلِ الصُّفُوفِ؛

سه چیز است که اگر مردم آثار آن را می دانستند، به جهت حریص بودن به خیر و برکتی که در آنها هست، به قرعه متوسل می شدند: اذان نماز، شتاب به نماز جماعت و نماز در صف اول.

(کنز العمال، ح ۴۳۲۳۵).

حدیث ۱۲۴۳

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله :

صَلَاةُ اللَّيْلِ مَرْضَاةٌ لِلرَّبِّ وَ حُبُّ الْمَلَائِكَةِ وَ سُنَّةُ الْأَنْبِيَاءِ وَ نَوْرُ الْمَعْرِفَةِ وَ أَصْلُ الْإِيمَانِ وَ رَاحَةُ الْأَبْدَانِ وَ كَرَاهِيَةُ لِلشَّيْطَانِ وَ سَلَاخٌ عَلَى الْأَعْدَاءِ وَ إِجَابَةٌ لِلدُّعَاءِ وَ قَبُولُ الْأَعْمَالِ وَ بَرَكَاتٌ فِي الرِّزْقِ؛

نماز شب، موجب رضایت پروردگار، دوستی فرشتگان، سنت پیامبران، نور معرفت، ریشه ایمان، آسایش بدن‌ها، مایه ناراحتی شیطان، سلاحی بر ضد دشمنان، مایه اجابت دعا، قبولی اعمال و برکت در روزی است.

(ارشاد القلوب، ج ۱، ص ۱۹۱).

حدیث ۱۲۴۴

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله :

إِعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَدْ فَرَضَ عَلَيْكُمْ الْجُمُعَةَ فَمَنْ تَرَكَهَا فِي حَيَاتِي وَ بَعْدَ مَمَاتِي وَ لَهُمْ إِمَامٌ عَادِلٌ إِسْتِخْفَافًا بِهَا وَ جُحُودًا لَهَا فَلَا جَمَعَ اللَّهُ شَمْلَهُ وَ لَا بَارَكَ لَهُ فِي أَمْرِهِ أَلَا وَ لَا صَلَاةَ لَهُ أَلَا وَ لَا زَكَاةَ لَهُ أَلَا وَ لَا حَجَّ لَهُ أَلَا وَ لَا صَوْمَ لَهُ أَلَا وَ لَا بَرَكَاتٍ لَهُ حَتَّى يَتُوبَ؛

بدانید که خداوند متعال نماز جمعه را بر شما واجب ساخته است پس آنان که در زندگی و پس از مرگ من، از روی سبک شمردن و یا انکار، آن را ترک کنند، با وجود این که پیشوای عادل دارند، خداوند وحدتشان نبخشد و در کارشان برکت ندهد، آگاه باشید نه زکات، نه نماز، نه حج و نه روزه آنان پذیرفته است. بدانید که زندگی آنان برکتی نخواهد داشت، مگر توبه کنند.

(عوالی اللالی، ج ۲، ص ۵۴، ح ۱۴۶).

حدیث ۱۲۴۵

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله :

الصَّلَاةُ مِنْ شَرَائِعِ الدِّينِ وَ فِيهَا مَرْضَاةُ الرَّبِّ عَزَّوَجَلَّ وَ هِيَ مِنْهَاجُ الْأَنْبِيَاءِ وَ لِلْمُصَلِّي حُبُّ الْمَلَائِكَةِ وَ هُدًى وَ إِيْمَانٌ وَ نَوْرُ الْمَعْرِفَةِ وَ بَرَكَةٌ فِي الرِّزْقِ؛

نماز، از آیین‌های دین است و رضای پروردگار، در آن است. و آن راه پیامبران است. برای نماز گزار، محبت فرشتگان، هدایت، ایمان، نور معرفت و برکت در روزی است.

خصال، ص ۵۲۲، ح ۱۱.

حدیث ۱۲۴۶

امام علی علیه السلام :

وَ عَنْ ذِكِّكَ مَا حَرَسَ اللَّهُ عِبَادَتَهُ الْمُؤْمِنِينَ بِالصَّلَوَاتِ وَ الزَّكَاةِ وَ مُجَاهِدَةِ الصِّيَامِ فِي الْأَيَّامِ الْمَفْرُوضَاتِ تَشْرِكِينَا لِأَطْرَافِهِمْ وَ تَخْشِيعَا لِأَبْصَارِهِمْ وَ تَذَلِيلًا لِنَفْسِهِمْ وَ تَخْفِيزًا (تَخْضِيعًا) لِقُلُوبِهِمْ؛

خداوند، بندگان مؤمن خود را به وسیله نمازها و زکات‌ها و جدیت در روزه‌داری روزه‌های واجب حفظ می‌کند، تا اعضا و جوارحشان آرام، دیدگانشان خاشع، جان‌هایشان فروتن و دل‌هایشان خاشع گردد.

نهج البلاغه، خطبه ۱۹۲.

حدیث ۱۲۴۷

رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

دو رکعت نماز کسی که زن دارد، بهتر از هشتاد و دو رکعت نماز عَزَب (مجرد) است.

(نهج الفصاحه، ح ۱۶۷۰)

حدیث ۱۲۴۸

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم می‌فرمایند :

مَنْ أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ طَاهِرًا يَذْكُرُ اللَّهَ تَعَالَى حَتَّى يَدْرِكَهُ النَّعَاسُ لَمْ يَتَقَلَّبْ سَاعَةً مِنَ اللَّيْلِ يَسْأَلُ اللَّهَ شَيْئًا مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ إِلَّا أَعْطَاهُ اللَّهُ إِيَّاهُ؛

هر کس با وضو و با یاد خدا به رخت خواب برود و خوابش ببرد، در هر ساعتی از شب که بیدار گردد و از خدا چیزی از خیر دنیا و آخرت بخواهد، خداوند آن را به او عطا فرماید.

کنز العمال، ح ۴۱۲۷۴.

حدیث ۱۲۴۹

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم :

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فِي الصَّلَاةِ مَا يُحِبُّ فِي الْقِتَالِ: صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُيُوتٌ مَرصُوصَةٌ؛

خداوند آنچه را که در جنگ دوست دارد، در نماز هم دوست دارد و آن صفی (متحد و منظم) همچون بنیانی پولادین و محکم است.

الدرالمنثور، ج ۶، ص ۲۱۳.

حدیث ۱۲۵۰

امام رضا (علیه السلام) می فرمایند:

خداوند سه چیز را به سه چیز دیگر مربوط کرده است و به طور جداگانه نمی پذیرد. نماز را با زکات ذکر کرده است، هر کس نماز بخواند و زکات ندهد نمازش پذیرفته نیست. نیز شکر خود و شکر از والدین را با هم ذکر کرده است. از این رو هر کس از والدین خود قدردانی نکند از خدا قدردانی نکرده است. نیز در قرآن سفارش به تقوا و سفارش به ارحام در کنار هم آمده است. بنابراین اگر کسی به خویشاوندانش رسیدگی و احسان ننماید، با تقوا محسوب نمی شود.

(عیون اخبار الرضا، ج ۱، ص ۲۵۸)

حدیث ۱۲۵۱

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

عَلَيْكُمْ بِالصَّلَاةِ فِي الْمَسَاجِدِ؛

بر شما باد نماز خواندن در مسجدها.

الکافی: ج ۲، ص ۶۳۵، ح ۱

حدیث ۱۲۵۲

رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

الصَّلَاةُ مِنْ شَرَائِعِ الدِّينِ وَ فِيهَا مَرْضَاةُ الرَّبِّ عَزَّ وَجَلَّ وَ هِيَ مِنْهَاجُ الْأَنْبِيَاءِ وَ لِلْمُصَلِّي حُبُّ الْمَلَائِكَةِ وَ هُدًى وَ إِيْمَانٌ وَ نُورُ الْمَعْرِفَةِ وَ بَرَكَهٌ فِي الرِّزْقِ؛

نماز، از آیین‌های دین است و رضای پروردگار، در آن است. و آن راه پیامبران است. برای نماز گزار، محبت فرشتگان، هدایت، ایمان، نور معرفت و برکت در روزی است.

خصال، ص ۵۲۲، ح ۱۱

حدیث ۱۲۵۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

علم الايمان الصلوة؛

علامت و نشانه ایمان نماز است.

شهاب الاخبار، ص ۵۹

حدیث ۱۲۵۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
 الرَّكْعَتَانِ فِي جَوْفِ اللَّيْلِ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا؛
 دو رکعت نماز در دل شب، نزد خدا از دنیا و آنچه در آن است، محبوب تر است.
 بحار الأنوار، ج ۸۷، ح ۲۳

حدیث ۱۲۵۵

امام صادق علیه السلام فرمودند:
 شیعیان ما را در سه چیز بیازمایید: در مواظبت بر اوقات نمازها، در نگهداری اسرارشان از دشمنان ما و در همدردی و کمک مالی به برادرانشان.
 میزان الحکمه، باب صفات شیعه

حدیث ۱۲۵۶

حضرت رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
 أَمَنْ اغْتَابَ مُسْلِمًا أَوْ مُسْلِمَةً لَمْ يَقْبَلِ اللَّهُ تَعَالَى صَلَاتَهُ وَلَا صِيَامَهُ أَرْبَعِينَ يَوْمًا وَلَيْلَةً إِلَّا أَنْ يَغْفِرَ لَهُ صَاحِبُهُ؛
 خداوند متعال تا چهل شبانه روز نماز و روزه غیبت کننده مرد و زن مسلمان را نمی پذیرد، مگر این که غیبت شونده او را ببخشد.
 (جامع الأخبار، ص ۴۱۲، ح ۱۱۴۱)

حدیث ۱۲۵۷

حضرت علی (علیه السلام) فرمودند:
 لَوْ يَعْلَمُ الْمُصَلِّي مَا يَغْشَاهُ مِنَ الرَّحْمَةِ لَمَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ السُّجُودِ؛
 اگر نماز گزار می دانست تا چه حد مشمول رحمت الهی است، هرگز سر خود را از سجده بر نمی داشت.
 (غرر الحکم، ح ۷۵۹۲)

حدیث ۱۲۵۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
 مَا عَمِلَ ابْنُ آدَمَ شَيْئًا أَفْضَلَ مِنَ الصَّلَاةِ وَصَلَاةِ ذَاتِ الْبَيْنِ وَخُلِقَ حَسَنًا؛
 انسان هیچ کاری بهتر از نماز، اصلاح میان مردم و خوش اخلاقی نکرده است.
 (نهج الفصاحه، ح ۲۶۵۱)

حدیث ۱۲۵۹

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

الصلوة حصن من سطوات الشيطان
 نماز قلعه و دژ محکمی است که نماز گزار را از حملات شیطان نگاه می‌دارد.
 (میزان الحکمه، ج ۵، ص ۳۶۷)

حدیث ۱۲۶۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
 من لم تنهه صلاته عن الفحشاء و المنکر لم تزده من الله الا بعدا
 هر کس که نمازش او را از فحشاء و منکر باز ندارد، هیچ بهره‌ای از نماز جز دوری از خدا حاصل نکرده است.
 (بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۱۹۸. شهاب الاخبار، ص ۲۱۵)

حدیث ۱۲۶۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
 من لم تنهه صلاته عن الفحشاء و المنکر لم تزده من الله الا بعدا؛
 هر کس که نمازش او را از فحشاء و منکر باز ندارد، هیچ بهره‌ای از نماز جز دوری از خدا حاصل نکرده است.
 (بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۱۹۸. شهاب الاخبار، ص ۲۱۵)

حدیث ۱۲۶۲

پیامبر اعظم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
 من صلی اربعین یوما جماعة یدرک التکبیرة الاولى ، کتب له برائتان براءة من النار و براءة من النفاق
 کسی که نماز خود را با جماعت و با درک تکبیر اول نماز، چهل روز انجام دهد، خداوند دو براءة را برای او مقرر می‌سازد: ۱-
 براءة از آتش دوزخ. ۲- براءة از نفاق.
 (بحار الانوار، ج ۸۸، ص ۴)

حدیث ۱۲۶۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
 اِنَّ اَحَبَّ الْاَعْمَالِ اِلَى اللّٰهِ (عَزَّوَجَلَّ) الصَّلَاةُ وَ الْبِرُّ وَ الْجِهَادُ.
 همانا، محبوبترین اعمال در نزد خداوند عزوجل، نماز، نیکی کردن و جهاد در راه خداست.
 (وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۲۷)

حدیث ۱۲۶۴

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
 کُونُوا دُعَاةً لِلنَّاسِ بِغَيْرِ السِّتِّكُمْ لِيُرَوْا مِنْكُمْ الْوَرَعُ وَ الْاجْتِهَادُ وَ الصَّلَاةُ وَ الْخَيْرُ فَاِنَّ ذَلِكُمْ دَاعِيَةٌ
 مردم را با غیر زبانتان بخوانید تا از شما پارسایی و کوشش و نماز و خوبی را ببینند زیرا این امور آنان را به سوی حق فرا می‌خواند.

(جهاد النفس، ح ۱۹۵)

حدیث ۱۲۶۵

امام علی علیه السلام فرمودند:
الصلوة حصن من سطوات الشيطان
نماز قلعه و دژ محکمی است که نماز گزار را از حملات شیطان نگاه می دارد.
(غررالحکم، ص ۵۶)

حدیث ۱۲۶۶

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند:
اول ما یسالون عنه الصلوات الخمس
اولین چیزی که از انسانها سؤال می شود، نمازهای پنج گانه است .
(کنز العمال، ج ۷، حدیث ۱۸۸۵۹)

حدیث ۱۲۶۷

امام علی علیه السلام فرمودند:
من صلی رکعتین یعلم ما یقول فیهما انصرف و لیس بینه و بین الله - عز وجل - ذنب
هر کس دو رکعت نماز بخواند و بداند چه می گوید، از نماز فارغ می شود، درحالی که میان او و میان خدای عز و جل گناهی نیست.
(اصول وافی، ج ۲، ص ۱۰۰)

حدیث ۱۲۶۸

امام محمد باقر علیه السلام فرمودند:
من ترک الجماعة رغبة عنها و عن جماعة المسلمين من غیر علة فلا صلاة له
کسی که از روی بی میلی، بدون عذر و علت نماز جماعت را که اجتماع مسلمانان است ترک کند، نمازی برای او نیست.
(امالی شیخ صدوق، ص ۲۹۰)

حدیث ۱۲۶۹

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند:
لا ینال شفاعتی من اخر الصلوة بعد وقتها؛
کسی که نماز را از وقتش تأخیر بیندازد، (فردای قیامت) به شفاعت من نخواهد رسید .
(بحار الانوار، ج ۸۳، ص ۲۰)

حدیث ۱۲۷۰

امام علی علیه السلام فرمودند:
لکل شیء وجه و وجه دینکم الصلاة
هر چیز دارای سیماست، سیمای دین شما نماز است.
(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۲۷)

حدیث ۱۲۷۱

امام کاظم علیه السلام فرمودند:
افضل ما يتقرب به العبد الى الله بعد المعرفة به، الصلوة
بهترین چیزی که بنده بعد از شناخت خدا به وسیله آن به درگاه الهی تقرب پیدا می کند، نماز است.
(تحف العقول، ص ۴۵۵)

حدیث ۱۲۷۲

امام صادق علیه السلام فرمودند:
ان من تمام الصوم اعطاء الزكاة یعنی الفطرة كما ان الصلوة على النبي (صلى الله عليه وآله وسلم) من تمام الصلوة
تکمیل روزه به پرداخت زکاة یعنی فطره است، همچنان که صلوات بر پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) کمال نماز است
(وسائل الشیعه، ج ۶ ص ۲۲۱)

حدیث ۱۲۷۳

امام صادق علیه السلام فرمودند:
اثافی الاسلام ثلاثة: الصلوة و الزکوة و الولاية، لا تصح واحدة منهن الا بصاحبتيها؛
سنگهای زیربنای اسلام سه چیز است: نماز، زکات و ولایت که هیچ یک از آنها بدون دیگری درست نمی شود.
(کافی جلد ۲، ص ۱۸)

حدیث ۱۲۷۴

حضرت امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
آن کس که به خاطر خدا و در راه او زائر قبر حسین (علیه السلام) گردد، خداوند او را از آتش دوزخ آزاد می کند و از فزع اکبر
(خوف بزرگ) در روز قیامت ایمنش خواهد ساخت.
کامل الزیارات، ص ۱۴۶.

حدیث ۱۲۷۵

سه کس نزد خدا از همه منفورترند: کسی که روز زیاد می خوابد در حالی که شب اصلاً نمازی نخوانده است و کسی که زیاد می

خورد و هنگام غذا خوردن نام و حمد خدا نمی گوید و کسی که بی دلیل می خندد.
کنز العمال، ص ۲۱۴۳.

حدیث ۱۲۷۶

رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) هیچ چیز را بر نماز مقدم نمی داشتند. هرگاه نماز فرا می رسید، رسول خدا دیگر نه خانواده می شناختند و نه دوست.
سنن النبی، ص ۲۶۸.

حدیث ۱۲۷۷

حضرت رسول اکرم (صلی الله علیه و آله) می فرمایند:
سه کس نزد خدا از همه منفورترند: کسی که روز زیاد می خوابد در حالی که شب اصلاً نمازی نخوانده است و کسی که زیاد می خورد و هنگام غذا خوردن نام و حمد خدا نمی گوید و کسی که بی دلیل می خندد.
کنز العمال، ح ۲۱۴۳.

حدیث ۱۲۷۸

پیامبر صلی الله علیه و آله وسلم :
أَكْثَرُ مِنَ الطَّهْوْرِ يَزِدُ اللَّهَ فِي عُمرِكَ؛
وضو زیاد بگیر تا خداوند، عمرت را زیاد کند.
امالی مفید، ص ۶۰، ح ۵.

حدیث ۱۲۷۹

امام صادق علیه السلام :
ثَلَاثَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُنَّ الْمُؤْمِنُ كَانَتْ زِيَادَةً فِي عُمرِهِ وَ بَقَاءَ النِّعْمَةِ عَلَيْهِ: تَطْوِيلُهُ فِي رُكُوعِهِ وَ سَجُودِهِ فِي صَلَاتِهِ وَ تَطْوِيلُهُ لِجُلُوسِهِ عَلَى طَعَامِهِ
إِذَا أَطْعَمَ عَلَى مَائِدَتِهِ وَ اصْطِنَاعُهُ الْمَعْرُوفَ إِلَى أَهْلِهِ؛
سه چیز است که اگر مؤمن از آنها مطلع شود، باعث طول عمر و دوام بهره‌مندی او از نعمت‌ها می شود: طول دادن رکوع و سجده، زیاد نشستن بر سر سفره‌ای که در آن دیگران را اطعام می کند و خوش رفتاری‌اش با خانواده.
کافی، ج ۴، ص ۴۹، ح ۱۵.

حدیث ۱۲۸۰

حضرت امام محمد باقر (علیه السلام) می فرمایند:
إذا ستقبل المصلی القبلة استقبال الرحمن لوجهه
آنگاه که نماز گزار رو به قبله نماید، خداوند رحمان به صورتش رو می آورد.
اصول کافی/ج ۲/ص ۵۸.

حدیث ۱۲۸۱

حضرت فاطمه ی زهرا (علیها السلام) می فرمایند:
 جعل الله الصلاة تنزيها لكم عن الكبر.
 خداوند متعال نماز را مایه ی دوری شما از کبر و خودپسندی قرار داد.
 اعیان الشیعه/ج ۱/ص ۳۱۶.

حدیث ۱۲۸۲

حضرت رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 الصلوة تسود وجه الشيطان.
 نماز چهره ی شیطان را سیاه می کند.
 نهج الفصاحه/ ص ۳۹۶.

حدیث ۱۲۸۳

حضرت علی (علیه السلام) می فرمایند:
 ليس لجار المسجد صلاة إذا لم يهشد المكتوبة في المسجد إذا كان فارغا صحيحا.
 اگر همسایه ی مسجد فارغ و سالم باشد و برای گزاردن نماز واجب در آن حاضر نشود نمازش پذیرفته نیست.
 بحارالانوار/ج ۸۳/ص ۳۵۴.

حدیث ۱۲۸۴

حضرت رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 من مشى الى مسجد يطلب فيه الجماعة كان له بكل خطوة سبعون ألف حسنة.
 هر که برای شرکت در نماز جماعت به مسجد رود، برای هر قدمی که بر می دارد، هفتاد هزار حسنه منظور می شود.
 بحارالانوار، ج ۷۶، ص ۳۳۶.

حدیث ۱۲۸۵

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 للمرأة على زوجها ان يشبع بطنها، و يكسو ظهرها، ويعلمها الصلاة والصوم والزكاة ان كان في مالها حق، ولا تخالفه في ذلك ؛
 حق زن بر شوهرش این است که او را سیر کند، لباس بپوشاند، نماز و روزه و زکات را - اگر در مال زن حق زکاتی است - به او یاد دهد، و زن نیز در این کارها با او مخالفت نرزد .
 مستدرک الوسائل، ج ۱۴، ص ۲۴۳ .

حدیث ۱

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

صیام یوم غدیر خم یعدل صیام عمر الدنيا لو عاش انسان ثم صام ما عمرت الدنيا لكان له ثواب ذلك. روزه روز غدیر خم با روزه تمام عمر جهان برابر است. یعنی اگر انسانی همیشه زنده باشد و همه عمر را روزه بگیرد، ثواب او به اندازه ثواب روزه عید غدیر است. وسائل الشیعه ۷: ۳۲۴، ح ۴.

حدیث ۲

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : مَنْ صَامَ شَهْرَ رَمَضَانَ فَاجْتَنَّبَ فِيهِ الْحَرَامَ وَ الْبُهْتَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَ أَوْجَبَ لَهُ الْجَنَانَ. پیامبر خدا - صلی الله علیه و آله - فرمودند: هر کس ماه رمضان را روزه بگیرد و از کارهای حرام مخصوصاً بهتان دوری کند، خدا از او راضی شود و بهشت را بر او واجب کند. «بحار الانوار، ج ۳۹، ص ۳۴۶»

حدیث ۳

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : أَلَا اخبركم بشئ إن أنتم فعلتموه تباعد الشيطان منكم تباعد المشرق من المغرب؟ قالوا: بلى، قال: الصوم يسود وجهه، والصدقة تكسر ظهره رسول خدا - صلی الله علیه و آله - فرمودند: آیا شما را از چیزی خبر ندهم که اگر به آن عمل کنید شیطان از شما دور شود، چندان که مشرق از مغرب دور است؟ عرض کردند: چرا. فرمودند: روزه، روی شیطان را سیاه می کند و صدقه، پشت او را می شکند و دوست داشتن برای خدا و همیاری در کار نیک، ریشه او را می کند و استغفار، شاهرگش را می زند. «أمالی شیخ صدوق، ص ۵۹»

حدیث ۴

رسول الله صلى الله عليه و آله و سلم : مَنْ أَكَلَ قَبْلَ أَنْ يَشْرَبَ وَ تَسَخَّرَ ، وَ مَسَّ شَيْئًا مِنَ الطَّيِّبِ ؛ قَوِيَ عَلَى الصِّيَامِ . پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم : هر کس پیش از نوشیدن چیزی ، غذا بخورد و سِخَرِی میل کند و قدری بوی خوش [بر خود] بمالد ، بر روزه گرفتن ، توان بیشتری یابد .

کنز العمال ، جلد ۸ ، صفحه ۵۱۰ ، حدیث ۲۳۸۸۲ نقلًا عن شُعْبِ الْإِيْمَانِ عَنْ أَنَسٍ دَانَسِ نَامَةِ احَادِيثِ پزشکی : ۱ / ۱۰۸

حدیث ۵

الإمام على عليه السلام :

ثَلَاثٌ يُذْهِبْنَ الْبَلْغَمَ وَيَزِدْنَ فِي الْحِفْظِ : السُّوَاكُ ، وَالصُّوْمُ ، وَقِرَاءَةُ الْقُرْآنِ .

امام علی علیه السلام:

سه چیز، بلغم را از میان می‌برد و حافظه را افزون می‌کند: مسواک زدن، روزه گرفتن و قرائت قرآن.
مکارم الأخلاق، جلد ۱، صفحه ۱۱۹، حدیث ۲۸۷، دانش نامه احادیث پزشکی: ۱ / ۲۵۴

حدیث ۶

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

إِذَا كَانَ يَوْمُ النَّيْرُوزِ فَاغْتَسِلْ وَ الْبَسْ أَنْظَفَ ثِيَابِكَ وَ تَطَيَّبْ بِأَطْيَبِ طَبِيكِ وَ تَكُونَ ذَلِكَ الْيَوْمَ صَائِمًا؛

چون روز عید نوروز فرا رسید، غسل کن، پاکیزه‌ترین جامه‌ی خود را بپوش، با بهترین عطر، خود را خوشبو کن و آن روز را روزه بدار.

وسائل الشیعة: ج ۸، ص ۱۷۲، ح ۱۰۳۳۸

حدیث ۷

امام باقر (سلام الله علیه):

الصَّيَامُ وَالْحَجُّ تَسْكِينُ الْقُلُوبِ؛

روزه و حج، آرامبخش دل‌هاست.

میزان الحکمة: ح ۱۱۰۷۴

حدیث ۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

إِنَّ الْمُؤْمِنَ هَمَّتُهُ فِي الصَّلَاةِ وَالصَّيَامِ وَالْعِبَادَةِ وَالْمُنَاقِقُ هَمَّتُهُ فِي الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ كَالْبَهِيمَةِ؛

همّت مؤمن در نماز و روزه و عبادت است و همّت منافق در خوردن و نوشیدن؛ مانند حیوانات.

تنبيه الخواطر، ج ۱، ص ۹۴

حدیث ۹

امام رضا (علیه السلام) فرمودند:

انما امروا بالصوم لكي يعرفوا الم الجوع و العطش فيستدلوا على فقر الآخر؛

مردم به انجام روزه امر شده‌اند تا درد گرسنگی و تشنگی را بفهمند و به واسطه آن فقر و بیچارگی آخرت را بیابند.

(وسائل الشیعه، ج ۴، ص ۴، ح ۵ - علل الشرایع، ص ۱۰)

حدیث ۱۰

رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

إِنَّ لِلجَنَّةِ أَبَا يُدْعَى الرَّيَّانَ لَا يَدْخُلُ مِنْهُ إِلَّا الصَّائِمُونَ؛

بهشت را دری است که ریّان نامیده می‌شود از آن در، جز روزه داران وارد نشوند.

(معانی الأخبار، ص ۴۰۹)

حدیث ۱۱

قال رسول الله (صلى الله عليه وآله وسلم) :

من اغتاب مسلماً او مسلمة لم يقبل الله صلواته ولا صيامه اربعين يوماً ولا ليلة الا ان يغفر له صاحبه ؛
هر کس مرد یا زن مسلمانی را غیبت کند، چهل شبانه روز نماز و روزه اش پذیرفته نیست مگر این که غیبت شونده او را ببخشد.
(بحار الانوار، ج ۷۵، ص ۲۵۸).

حدیث ۱۲

امام باقر (علیه السلام) فرمودند:

الصَّيَّامُ وَالْحَجُّ تَشْكِينُ الْقُلُوبِ؛
روزه و حج آرام بخش دل هاست.
امالی طوسی، ص ۲۹۶، ح ۵۸۲

حدیث ۱۳

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

صِيَامُ الْقَلْبِ عَنِ الْفِكْرِ فِي الْأَثَامِ أَفْضَلُ مِنْ صِيَامِ الْبَطْنِ عَنِ الطَّعَامِ ؛
روزه گرفتن دل از فکر گناه، برتر است از روزه گرفتن شکم از غذا.
غرر الحکم و درر الکلم، حدیث ۵۸۷۳

حدیث ۱۴

اوصی رسول الله -صلى الله عليه وآله - عليا - عليه السلام - فقال له :

يا علي ! ثلاث فرحات للمؤمن في الدنيا لقاء الاخوان ، و الافطار من الصيام ، و التهجد من آخر الليل

رسول خدا(صلى الله عليه وآله) به علی (علیه السلام) وصیت نمود: ای علی ! در این دنیا سه چیز برای مؤمن سرور آفرین است :

۱ - دیدار برادران دینی ؛

۲ - افطار روزه دار در پایان روزه ؛

۳ - عبادت در ساعات آخر شب .

(اعلام الدین فی صفات دیلمی ، ص ۱۳۳، بحار الانوار، ج ۷۴، ص ۳۵۲).

حدیث ۱۵

من اغتاب مسلماً او مسلمة لم يقبل الله صلواته ولا صيامه اربعين يوماً الا ان يغفر له صاحبه - من اغتاب في شهر رمضان لم يوجر على صيامه ؛

کسی که غیبت شخص روزه داری نماید خداوند متعال نماز و روزه وی را تا چهل روز مورد پسند قرار نمی دهد، مگر آن که

غیبت شونده از وی راضی شود. (و افزود:) کسی که در ماه رمضان غیبت کند از روزه داری خویش اجری به دست نمی آورد.
(جامع الاخبار صدوق ، فصل الغیبة)

حدیث ۱۶

قال الكاظم - عليه السلام :-
لا تصم صوما يمنعك من الصلوة ، فان الصلوة احب الى الله من الصيام ؛
روزه ای (مستحبی) را که مانع انجام نماز می شود نگیر، چرا که نماز در پیشگاه خدا بهتر از روزه است .
(مستدرک الوسائل چاپ جدید، ج ۲، ص ۴۳)

حدیث ۱۷

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله :-
من اغتاب مسلما او مسلمة لم يقبل الله صلوته و لاصيامه اربعين يوما و ليلة الا ان يغفر له صاحبه ؛
هر کس که غیبت مرد یا زن مسلمانی را کند، تا چهل شبانه روز نماز و روزه اش پذیرفته نیست ، مگر این که غیبت شونده او را ببخشد.
(بحار الانوار، ج ۷۵، ص ۲۵۸)

حدیث ۱۸

قال علی - عليه السلام :-
انما هو عيد لمن قبل الله صيامه ، و شكر قيامه ، و كل يوم لا يعصى الله فيه فهو يوم عيد ؛
امروز عید (فطر) کسی است که خداوند روزه اش را قبول کرده ، و نمازش را سپاس گزارده ، و هر روز که در آن نافرمانی خدا نشود، عید واقعی آن روز است .
(نهج البلاغه ، فیض الاسلام ، ص ۱۲۸۶)

حدیث ۱۹

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله :-
من اغتاب مسلما او مسلمة لم يقبل الله صلوته و لاصيامه اربعين يوما و ليلة الا ان يغفر له صاحبه ؛
هر کس غیبت مرد یا زن مسلمانی را کند، تا چهل شبانه روز نماز و روزه اش پذیرفته نیست ، مگر این که غیبت شونده او را ببخشد.
(بحار الانوار، ج ۷۵، ص ۲۵۸)

حدیث ۲۰

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله :-
لو صليتم حتى تكونوا كاللاتار و صتمتم حتى تكونوا كالحنايا لم يقبل الله منكم الا بورع ؛

اگر آن قدر نماز بخوانید تا همچون زه کمان شوید، و آن قدر روزه بگیرید تا همچون کمان خم شوید، خدا از شما قبول نمی کند، مگر این که انسان با ورع باشید.
(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۲۵۸)

حدیث ۲۱

قال الصادق - علیه السلام :-
یدخل علی المیت فی قبره الصلاة و الصوم و الحج و الصدقة و البر و الدعاء، و یکتب اجره للذی یفعله و للمیت ؛
نماز و روزه و صدقه و نیکی و دعا برای میت در قبر او داخل می شود، و اجر و پاداش این امور را برای میت و آن را انجام می دهد، نوشته می شود.
(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۶۲)

حدیث ۲۲

قال الصادق - علیه السلام :-
ان الصلوة و الصوم و الصدقة و الحج و العمرة و کل عمل صالح ینفع المیت حتی ان المیت لیکون فی ضیق فیوسع علیه و یقال : هذا بعمل ابنک فلان او بعمل اخیک فلان اخوه فی الدین ؛
نماز، روزه، صدقه، حج، عمره، و نیز هر عمل صالحی برای میت سود دارد، حتی اگر میت در تنگنا هم باشد، به واسطه این اعمال، گشایشی برای او به عمل می آید و به وی می گویند: این گشایش به خاطر عملی است که پسر تو فلانی یا برادر دینی تو فلانی به جا آورده است .
(بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۳۱۲)

حدیث ۲۳

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-
من عرف الله و عظمه منع فانه من الکلام و بطنه من الطعام و عنا نفسه بالصیام و القیام ؛
کسی که خدا را شناخت و به عظمتش پی برد، دهان خود را از سخن (بی مورد)، و شکم را از غذای حرام باز می دارد، و به استقبال سختی روزه و نماز جهت دریافت پاداش و جلب رضایت حق می شتابد.
(سفینه البحار، ج ۲، ص ۱۷۸)

حدیث ۲۴

قال الصادق - علیه السلام :-
ان اول ما یسئل عنه العبد اذا وقف بین یدی الله - عز و جل - الصلوات المفروضات و عن الزکاة المفروضة و عن الصیام المفروض ، و عن الحج المفروض و عن ولایتنا اهل البیت ؛
وقتی بنده (فردای قیامت) در مقابل خدای عز و جل قرار گرفت، اولین چیزی که از او سؤال می کنند، نمازهای واجب، زکات واجب، روزه واجب، حج واجب و ولایت ما اهل بیت است .

(وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۹۰)

حدیث ۲۵

قال الصادق - علیه السلام :-

قال لقمان لابنه : لكل شیء علامه يعرف بها و يشهد عليها و ان للدين ثلاث علامات : العلم و الايمان و العمل به ، (الی ان قال) و للعامل ثلاث علامات الصلوٰة و الصيام و الزکوٰة ؛

حضرت لقمان به فرزندانش فرمود: برای هر چیزی علامتی است که به وسیله آن علامت شناخته می شود و به او شهادت داده می شود، به درستی که برای دین سه علامت است : ۱- علم ۲- ایمان ، ۳- عمل به ایمان ، تا آن جا که فرمود: برای عامل به دین سه علامت است : ۱- نماز ۲- روزه ، ۳- زکات .

(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۱۸۳)

حدیث ۲۶

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله :-

...و اسهم الاسلام ثلاثه : الصلوٰة و الصوم و الزکوٰة ؛

بهره اسلام برای شما سه چیز است : نماز، روزه ، و زکات .

(نهج الفصاحه ، ص ۲۴۴، حدیث ۱۲۱۲)

حدیث ۲۷

قال الباقر - علیه السلام :-

بنی الاسلام علی خمس : الصلوٰة و الزکوٰة ، و الصوم و الحج و الولاية ؛

اسلام بر روی پنج پایه بنا شده است : نماز، روزه ، زکات ، حج ، ولایت .

(کافی ، ج ۲، ص ۱۷)

حدیث ۲۸

پیامبر خدا صلى الله عليه وآله وسلم :

إِنَّ أَحَقَّ النَّاسِ بِالَّتَّخَشُّعِ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ لِحَامِلِ الْقُرْآنِ ، وَإِنَّ أَحَقَّ النَّاسِ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ بِالصَّلَاةِ وَالصَّوْمِ لِحَامِلِ الْقُرْآنِ ؛

سزاوارترین مردم به خشوع و ورزیدن نهانی و آشکار در برابر خدا ، حافظ قرآن است . و سزاوارترین مردم به نماز گزاردن و روزه گرفتن در آشکار و نهان ، حافظ قرآن است .

(الكافي : ۲ / ۶۰۴ / ۵ منتخب میزان الحکمه : ۴۶۰)

حدیث ۲۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

نوم الصائم عباده و صمته تسبیح و عمله مضاعف و دعاؤه مستجاب و ذنبه مغفور؛

خواب روزه دار عبادت است و سکوت وی تسبیح است و عملش مضاعف است و دعایش مستجاب است و گنااهش آمرزیده.
نهج الفصاحه

حدیث ۳۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
من نزل علی قوم فلا یصومن تطوعاً إلّا یأذنبهم؛
هر که مهمان قومی شود بی اجازه آنها روزه دلخواه نگیرد.
نهج الفصاحه

حدیث ۳۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
لکل شیء زکاه و زکاه الجسد الصّوم؛
هر چیزی را زکاتی هست و زکات تن روزه داشتن است.
نهج الفصاحه

حدیث ۳۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
الصّیام نصف الصّبر و علی کل شیء زکاه و زکاه الجسد الصّیام؛
روزه داری یک نیمه صبوری است، هر چیزی زکاتی دارد و زکات تن روزه داشتن است.
نهج الفصاحه

حدیث ۳۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
الصّیام جنّه ما لم یخرقها بکذب أو غیبه؛
روزه سپری است مادام که آن را به دروغ یا غیبت ندرد.
نهج الفصاحه

حدیث ۳۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
الصّیام نصف الصّبر؛
روزه یک نیمه صبر است.
نهج الفصاحه

حدیث ۳۵

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
الصَّوْمُ جَنَّةٌ مِنَ عَذَابِ اللَّهِ؛
روزه سپر عذاب خداست.
نهج الفصاحه

حدیث ۳۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
ثَلَاثٌ حَقٌّ عَلَى اللَّهِ أَنْ لَا يَرُدَّ لَهُمْ دَعْوَهُ: الصَّائِمُ حَتَّى يَفْطُرَ وَ الْمَظْلُومُ حَتَّى يَنْتَصِرَ وَ الْمَسَافِرُ حَتَّى يَرْجِعَ؛
سه کسند که بر خدا لازم است دعایشان را رد نکند: روزه دار تا افطار کند و ستم‌دیده تا ستم از او دفع شود و مسافر تا به وطن خود باز گردد.
نهج الفصاحه

حدیث ۳۷

امام کاظم (علیه السلام) می فرمایند:
برای هر چیزی زکاتی است، و زکات تن روزه‌های مستحبی است.
تحف العقول

حدیث ۳۸

قَالَتْ فَاطِمَةُ الزَّهْرَاءُ - سَلَامُ اللَّهِ عَلَيْهَا - : مَا يَصْنَعُ الصَّائِمُ بِصِيَامِهِ إِذَا لَمْ يَصْنُ لِسَانَهُ وَ سَمْعَهُ وَ بَصَرَهُ وَ جَوَارِحَهُ؛
حضرت فاطمه زهرا - سلام الله عليها - فرمودند: روزه داری که زبان و گوش و چشم و دیگر اعضا و جوارح خود را کنترل ننماید هیچ سودی از روزه خود نمی برد.
مستدرک الوسائل، ج ۷، ص ۳۳۶، ح ۲

حدیث ۳۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
لو صليتم حتى تكونوا كاللاوتار و صمتم حتى تكونوا كالحنايا لم يقبل الله منكم الا بورع؛
اگر آن قدر نماز بخوانید تا همچون زه کمان شوید، و آن قدر روزه بگیرید تا همچون کمان خم شوید، خدا از شما قبول نمی کند، مگر این که انسان با ورع باشید.
(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۲۵۸)

حدیث ۴۰

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

ان من تمام الصوم اعطاء الزکوة (لفطره) كما ان الصلاة على النبي - صلى الله عليه و اله و سلم - من تمام الصلاة ؛ همانا پرداخت زکات فطره (در آخر ماه رمضان) مایه تمامیت روزه می باشد، چنان که صلوات بر محمد (و آل او) باعث تمامیت نماز است (یعنی نماز با صلوات و روزه با زکات فطره کامل می شود).

(وسائل الشیعه، ج ۶، ص ۲۲۱)

حدیث ۴۱

امام علی (علیه السلام) می فرماید:

و الحج جهاد کل ضعیف، و لكل شیء زکاة و زکاة البدن الصیام، و جهاد المرأة حسن التبعل؛ نماز وسیله تقرب و نزدیک شدن هر پارسایی به خداست، و حج، جهاد افراد ناتوان است. هر چیزی زکات دارد و زکات و پاک کردن بدن، روزه گرفتن است. جهاد زن هم خوب شوهرداری کردن می باشد.

(نهج البلاغه، فیض الاسلام، ص ۱۱۵۲)

حدیث ۴۲

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

یدخل علی المیت فی قبره الصلاة و الصوم و الحج و الصدقة و البر و الدعاء، و یکتب اجره للذی یفعله و للمیت؛ نماز و روزه و صدقه و نیکی و دعا برای میت در قبر او داخل می شود، و اجر و پاداش این امور برای میت و آن کسی که آن را انجام می دهد، نوشته می شود.

(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۶۲)

حدیث ۴۳

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

قال لقمان لابنه: لكل شیء علامة یعرف بها و یشهد علیها و ان للذین ثلاث علامات: العلم و الايمان و العمل به، (الی ان قال) وللعامل ثلاث علامات الصلوة و الصیام و الزکوة؛

حضرت لقمان به فرزندانش فرمود: برای هر چیزی علامتی است که به وسیله آن علامت شناخته می شود و به او شهادت داده می شود، به درستی که برای دین سه علامت است: ۱- علم، ۲- ایمان، ۳- عمل به ایمان تا آنجا که فرمودند: برای عامل به دین سه علامت است: ۱- نماز، ۲- روزه، ۳- زکات.

(مستدرک الوسائل، ج ۱، ص ۱۸۳)

حدیث ۴۴

امام باقر (علیه السلام) می فرماید:

بنی الاسلام علی خمس: الصلوة و الزکوة و الصوم و الحج و الولاية؛ اسلام بر روی پنج پایه بنا شده است: نماز، روزه، زکات، حج، ولایت.

(کافی، ج ۲، ص ۱۷)

حدیث ۴۵

پیامبر صلی الله علیه و آله :

آیا شما را از چیزی خبر ندهم که اگر به آن عمل کنید، شیطان از شما دور شود، چندان که مشرق از مغرب دور است؟ عرض کردند: چرا. فرمودند: روزه روی شیطان را سیاه می‌کند، صدقه پشت او را می‌شکند، دوست داشتن برای خدا و هم یاری در کار نیک، ریشه او را می‌کند و استغفار شاهرگش را می‌زند.
امالی صدوق، ص ۱۱۷.

حدیث ۴۶

پیامبر صلی الله علیه و آله :

اللَّهُمَّ لَكَ صُومُنَا وَ عَلَى رِزْقِكَ أَفْطَرْنَا فَتَقَبَّلْهُ مِنَّا ذَهَبَ الظَّمَاءِ وَ ابْتَلَّتِ العُرُوقُ وَ بَقِيَ الأَجْرُ؛
بار خدایا! برای تو روزه گرفتیم و با روزی تو افطار می‌کنیم، پس آن را از ما بپذیر، تشنگی رفت، رگ‌ها شاداب شد و پاداش ماند.
کافی، ج ۴، ص ۹۵، ح ۱.

حدیث ۴۷

امام صادق علیه السلام می‌فرماید :

كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آله إِذَا أَفْطَرَ بَدَأَ بِحُلُوءٍ يُفْطِرُ عَلَيْهَا، فَإِنْ لَمْ يَجِدْ فَسُكَّرَهُ أَوْ تَمْرَاتٍ، فَإِذَا أَعْوَزَ ذَلِكَ كُلَّهُ فَمَاءٍ فَاتِرٍ وَ كَانَ يَقُولُ: يُنْقَى المَعِدَّةُ وَ الكَبِدُ وَ يُطَيَّبُ النِّكْهَةُ وَ الفَمُ وَ يَقْوَى الأَضْرَاسَ...؛
پیامبر خدا صلی الله علیه و آله با حلوا افطار می‌کردند و اگر حلوا نبود، با چیز شیرین دیگر و یا چند دانه خرما و اگر نبود، با آب گرم و می‌فرمودند: آب گرم معده و جگر را پاک، دهان را خوشبو و دندان‌ها را تقویت میکند.
کافی، ج ۴، ص ۱۵۲، ح ۴.

حدیث ۴۸

امام صادق علیه السلام می‌فرماید :

ثَلَاثٌ يُذْهِبْنَ النِّسْيَانَ وَ يُخَدِّثْنَ الذُّكْرَ: قِرَاءَةُ الْقُرْآنِ، وَ السُّوَاكُ وَ الصِّيَامُ؛
سه چیز، فراموشی را از بین می‌برد و حافظه را زیاد می‌کند: خواندن قرآن، مسواک زدن و روزه گرفتن.
دعائم الاسلام، ج ۲، ص ۱۳۷، ح ۴۸۱.

حدیث ۴۹

امام صادق علیه السلام می‌فرماید:

علت روزه گرفتن آن است که به سبب آن، ثروتمند و فقیر برابر شوند، زیرا ثروتمند گرسنگی را احساس نکرده، تا به فقیر رحم کند، هرگاه هم چیزی را بخواهد می‌تواند فراهم کند. پس خداوند خواست میان بندگانش برابری ایجاد کند و توانمند مزه

گرسنگی و درد را بچشد تا بر ناتوان مهر بورزد و بر گرسنه ترحم کند .
بحار الأنوار، ج ۹۶، ص ۳۷۱، ح ۵۳.

حدیث ۵۰

امام علی علیه السلام :
وَعَنْ ذِيكَ مَا حَرَسَ اللَّهُ عِبَادَةَ الْمُؤْمِنِينَ بِالصَّلَوَاتِ وَالزَّكَاةِ وَمُجَاهِدَةَ الصَّيَامِ فِي الْأَيَّامِ الْمَفْرُوضَاتِ تَشِيكِنَا لِأَطْرَافِهِمْ وَتَخْشِيعَا لِأَبْصَارِهِمْ وَتَذَلِيلًا لِنُفُوسِهِمْ وَتَخْفِيزًا (تَخْضِيعًا) لِقُلُوبِهِمْ؛
خداوند، بندگان مؤمن خود را به وسیله نمازها و زکات‌ها و جدیت در روزه‌داری روزهای واجب حفظ می‌کند، تا اعضا و جوارحشان آرام، دیدگانشان خاشع، جان‌هایشان فروتن و دل‌هایشان خاشع گردد.
نهج البلاغه، خطبه ۱۹۲.

حدیث ۵۱

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم می‌فرمایند :
يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ عَلَيْكُمْ بِالْبَاهِ فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعُوهُ فَعَلَيْكُمْ بِالصَّيَامِ فَإِنَّهُ وَجَاؤُهُ؛
ای گروه جوانان! ازدواج کنید . اگر نمی‌توانید ، روزه بگیرید ، که روزه مهار شهوت است .
کافی ، ج ۴ ، ص ۱۸۰ ، ح ۲ .

حدیث ۵۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می‌فرمایند:
يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ عَلَيْكُمْ بِالْبَاهِ فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعُوهُ فَعَلَيْكُمْ بِالصَّيَامِ فَإِنَّهُ وَجَاؤُهُ؛
ای گروه جوانان! ازدواج کنید . اگر نمی‌توانید، روزه بگیرید که روزه مهار شهوت است.
کافی ، ج ۴ ، ص ۱۸۰ ، ح ۲

حدیث ۵۳

حضرت علی (علیه السلام) فرمودند:
صَوْمُ الْقَلْبِ خَيْرٌ مِنْ صِيَامِ اللِّسَانِ وَصَوْمُ اللِّسَانِ خَيْرٌ مِنْ صِيَامِ الْبَطْنِ؛
روزه قلب بهتر از روزه زبان است و روزه زبان بهتر از روزه شکم است.
غرر الحکم، ج ۱، ص ۴۱۷، ح ۸۰

حدیث ۵۴

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
صِيَامُ الْقَلْبِ عَنِ الْفِكْرِ فِي الْأَثَامِ أَفْضَلُ مِنْ صِيَامِ الْبَطْنِ عَنِ الطَّعَامِ
روزه دل ، اندیشیدن به گناهان ، برتر است از روزه شکم ؛ یعنی غذا خوردن؛

میزان الحکمه ، ح ۱۰۹۴۸

حدیث ۵۵

حضرت محمد (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: الصَّوْمُ لِي، وَأَنَا أُجْزَى بِهِ؛

خداوند فرموده است: روزه، برای من است و خودم پاداش آن را می‌دهم.

تهذیب الأحکام: ۴ / ۱۵۲ / ۴۲۰

حدیث ۵۶

حضرت رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

أَمِنَ اغْتَابَ مُسْلِمًا أَوْ مُسْلِمَةً لَمْ يَقْبَلِ اللَّهُ تَعَالَى صَلَاتَهُ وَلَا صِيَامَهُ أَرْبَعِينَ يَوْمًا وَ لَيْلَةً إِلَّا أَنْ يَغْفِرَ لَهُ صَاحِبُهُ؛

خداوند متعال تا چهل شبانه روز نماز و روزه غیبت کننده مرد و زن مسلمان را نمی‌پذیرد، مگر این که غیبت شونده او را ببخشد.

(جامع الأخبار، ص ۴۱۲، ح ۱۱۴۱)

حدیث ۵۷

حضرت زهرا (سلام الله علیها) فرمودند:

مَا يَصْنَعُ الصَّائِمُ بِصِيَامِهِ إِذَا لَمْ يَصْنِ لِسَانَهُ وَ سَمِعَهُ وَ بَصَرَهُ وَ جَوَارِحَهُ؛

روزه داری که زبان و گوش و چشم و جوارح خود را حفظ نکرده، روزه اش به چه کارش خواهد آمد.

(بحار الانوار، ج ۹۳ ص ۲۹۵)

حدیث ۵۸

حضرت فاطمه (سلام الله علیها) فرمودند:

جَعَلَ اللَّهُ ... الزَّكَاةَ تَرْكِيَةً لِلنَّفْسِ وَ نَمَاءً فِي الرِّزْقِ، وَ الصِّيَامَ تَثْبِيْتًا لِلْإِخْلَاصِ؛

خدای تعالی زکات را مایه پاک‌سازی جان و فزونی رزق، و روزه را برای پابرجایی اخلاص قرار داد.

(احتجاج طبرسی، ایران، انتشارات اسوه، ج ۱)

حدیث ۵۹

امام حسن (علیه السلام) فرمودند:

أَنْ لِكُلِّ صَائِمٍ عِنْدَ فَطْوَرِهِ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ فَإِذَا كَانَ أَوَّلَ لَقْمَةٍ فَقُلْ: بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُمَّ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ اغْفِرْ لِي

هر روزه داری هنگام افطار یک دعای اجابت شده دارد. پس در اولین لقمه افطار بگو: به نام خدا، ای خدایی که آمرزش تو

فراگیر و وسیع است، مرا ببخش.

(اقبال الاعمال، ص ۱۱۶)

حدیث ۶۰

ان من تمام الصوم اعطاء الزکاة یعنی الفطره کما ان الصلوه علی النبی (صلی الله علیه و آله و سلم) من تمام الصلوه تکمیل روزه به پرداخت زکاة یعنی فطره است، همچنان که صلوات بر پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) کمال نماز است (وسائل الشیعه، ج ۶ ص ۲۲۱)

حدیث ۶۱

امام صادق علیه السلام فرمودند:
اذا صمت فلیصم سمعک و بصرک و شعرک و جلدک؛
آنگاه که روزه می گیری باید چشم و گوش و مو و پوست تو هم روزه دار باشند. (یعنی از گناهان پرهیز کند).
(الکافی ج ۴ ص ۸۷)

حدیث ۶۲

امام علی علیه السلام فرمودند:
صوم النفس عن لذات الدنيا انفع الصیام
روزه نفس از لذت‌های دنیوی سودمندترین روزه هاست.
(غرر الحکم، ج ۱ ص ۴۱۶)

حدیث ۶۳

حضرت علی (علیه السلام) می فرمایند:
روزه دوری کردن از حرامهاست، همچنان که مرد از خوردن و آشامیدن خوداری می کند.
بحارالانوار، ج ۹۶، ص ۲۹۴.

حدیث ۶۴

حضرت امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
خواب روزه دار، عبادت و سکوتش، تسبیح و عملش، پذیرفته و دعایش مستجاب است.
من لایحضر الفقیه، ج ۲، ص ۷۶.

حدیث ۶۵

حضرت امام حسن عسگری (علیه السلام) در پاسخ به پرسش از علت واجب شدن روزه فرمودند:
تا توانگر درد گرسنگی را بچشد و در نتیجه به نیازمند کمک کند.
بحارالانوار، ج ۹۶، ص ۳۶۹.

حدیث ۶۶

حضرت رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

هر که روزه او را از خوردن غذایی که هوس آن را کند باز دارد، بر خداست که وی را از غذای بهشت سیر کند و از شراب بهشتی بنوشاندش.

بحارالانوار، ج ۴۰، ص ۳۳۱.

حدیث ۶۷

حضرت علی (علیه السلام) می فرمایند:

خواب روزه دار، عبادت و سکوتش، تسبیح و دعایش پذیرفته و عملش دو چندان است. دعای روزه دار به هنگام افطار از درگاه خدا رد نمی شود.

میزان الحکمه، ج ۷، ص ۳۲۱۰.

حدیث ۶۸

حضرت امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

خدای تبارک و تعالی می فرمایند: روزه از من است و پاداش آن را هم می دهم.

اصول کافی، ج ۴، ص ۶۳.

حدیث ۶۹

حضرت علی (علیه السلام) می فرمایند:

خواب روزه دار، عبادت و سکوتش، تسبیح و دعایش پذیرفته و عملش دو چندان است. دعای روزه دار به هنگام افطار از درگاه خدا رد نمی شود.

میزان الحکمه، ج ۷، ص ۳۲۱۰.

حدیث ۷۰

حضرت امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

خواب روزه دار، عبادت و سکوتش، تسبیح و عملش، پذیرفته و دعایش مستجاب است.

من لایحضر الفقیه، ج ۲، ص ۷۶.

حدیث ۷۱

حضرت فاطمه ی زهرا (علیها السلام) فرمودند:

فرض الله الصیام تثبیتاً للاخلاص؛

خداوند روزه را برای استواری اخلاص، واجب فرمود.

بحارالانوار، ج ۹۶، ص ۳۶۸.

حدیث ۷۲

حضرت علی (علیه السلام) می فرمایند:
الصیام اجتناب المحارم كما يمتنع الرجل من الطعام و الشراب؛
روزه دوری کردن از حرامهاست، همچنان که مرد از خوردن و آشامیدن خوداری می کند.
بحار الانوار، ج ۹۶، ص ۲۹۴.

حدیث ۷۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
لكل شیء زکاة و زکاة الابدان الصیام؛
هر چیزی زکاتی دارد و زکات بدنها روزه است.
میزان الحکمه، ج ۷، ص ۳۲۰۸.

حدیث ۷۴

قال الامام علی - علیه السلام - : فَرَضَ اللهُ ... الصَّيَامَ اِثْنَاءَ لِاخْلَاصِ الْخَلْقِ.
امام علی - علیه السلام - فرمودند: خداوند روزه را واجب کرد تا اخلاص بندگان را بیازماید.
«نهج البلاغه، حکمت ۲۵۲»

حج**حدیث ۱**

قال الامام الصادق - علیه السلام - : اذا حج احدكم فليختم بزيارتنا، لأن ذلك من تمام الحج.
امام صادق - علیه السلام - فرمودند: هر گاه یکی از شما به حج رفت، آن را با زیارت ما به پایان برساند، چرا که این (دیدار ما) از نشانه‌های تمامیت و کمال حج است.
«وسائل الشیعه، ج ۱۰، ص ۲۵۴»

حدیث ۲

امام باقر (سلام الله علیه):
الصَّيَامُ وَالْحَجُّ تَسْكِينُ الْقُلُوبِ؛
روزه و حج، آرامبخش دلهاست.
میزان الحکمه: ح ۱۱۰۷۴

حدیث ۳

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

و فرض علیکم حج بیته الحرام الذی جعله قبلهً للنام؛
و (خداوند) حج بیت حرام خود را به شما واجب کرد، بیته که آن را قبله مردم قرار دارد.
(نهج البلاغه، خطبه ۱ - ۵۰).

حدیث ۴

امام باقر (علیه السلام) فرمودند:
الصَّيَامُ وَالْحَجُّ تَشْكِينُ الْقُلُوبِ؛
روزه و حج آرام بخش دل هاست.
امالی طوسی، ص ۲۹۶، ح ۵۸۲

حدیث ۵

امام باقر علیه السلام:
انَّ الرُّجْلَ إِذَا أَصَابَ مَالًا مِنْ حَرَامٍ لَمْ يُقْبَلْ مِنْهُ حَجٌّ وَلَا عُمْرَةٌ وَلَا صَلَةٌ رَحِمَ حَتَّىٰ أَنَّهُ يَفْسُدُ فِيهِ الْفَرْجُ؛
هرگاه انسان مالی از حرام به دست آورد نه حجی از او پذیرفته شود، نه عمره‌ای و نه صله رحمی و حتی در ازدواج و زناشویی او
تأثیر سوء می گذارد.
أمالی الطوسی : ۱۴۴۷ / ۶۸۰

حدیث ۶

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم:
الْحَجُّ يَنْفِي الْفَقْرَ؛
حج، فقر و تهیدستی را از بین می برد.
تحف العقول : ۷

حدیث ۷

امام صادق علیه السلام:
مَنْ حَجَّ ثَلَاثَ حَجَجٍ لَمْ يُصِبْهُ فَقْرٌ أَبَدًا؛
هر کس سه بار حج به جا آورد، هرگز به فقر گرفتار نیاید.
الخصال : ۱۱۷ / ۱۰۱

حدیث ۸

امام صادق علیه السلام می فرمایند:
مَا رَأَيْتُ شَيْئًا أَسْرَعَ غِنَىٰ وَلَا أَنْفَىٰ لِلْفَقْرِ مِنْ إِدْمَانِ حَجِّ هَذَا الْبَيْتِ؛
ندیده‌ام که چیزی همانند مداومت بر زیارت این خانه (خانه خدا) چنان سریع توانگری آورد و فقر را بزدايد.

أمالی الطوسی : ۶۹۴ / ۱۴۷۸

حدیث ۹

قال الصادق - علیه السلام :-

ان الصلوة و الصوم و الصدقة و الحج و العمرة و كل عمل صالح ينفع الميت حتى ان الميت ليكون في ضيق فيوسع عليه و يقال : هذا بعمل ابنك فلان او بعمل اخيك فلان اخوه في الدين ؛

نماز، روزه، صدقه، حج، عمره، و نیز هر عمل صالحی برای میت سود دارد، حتی اگر میت در تنگنا هم باشد، به واسطه این اعمال، گشایشی برای او به عمل می آید و به وی می گویند: این گشایش به خاطر عملی است که پسر تو فلانی یا برادر دینی تو فلانی به جا آورده است .

(بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۳۱۲)

حدیث ۱۰

قال الصادق - علیه السلام :-

ان اول ما يسئل عنه العبد اذا وقف بين يدي الله - عز و جل - الصلوات المفروضات و عن الزكاة المفروضة و عن الصيام المفروض ، و عن الحج المفروض و عن ولايتنا اهل البيت ؛

وقتی بنده (فردای قیامت) در مقابل خدای عز و جل قرار گرفت، اولین چیزی که از او سؤال می کنند، نمازهای واجب، زکات واجب، روزه واجب، حج واجب و ولایت ما اهل بیت است .

(وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۹۰)

حدیث ۱۱

قال الصادق - علیه السلام :-

اما انه ليس شيء افضل من الحج الا الصلوة ؛

به درستی که هیچ عملی بالاتر از حج نیست، مگر نماز.

(وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۲۶)

حدیث ۱۲

قال الباقر - علیه السلام :-

بنی الاسلام علی خمس : الصلوة و الزکوة ، و الصوم و الحج و الولاية ؛

اسلام بر روی پنج پایه بنا شده است : نماز، روزه، زکات، حج، ولایت .

(کافی، ج ۲، ص ۱۷)

حدیث ۱۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

الحجّ جهاد کُلّ ضعیف و جهاد المرأه حسن التّبعل؛
حج جهاد ضعیفان است و جهاد زن، شوهرداری خوب است.
نهج الفصاحه

حدیث ۱۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
الحجّ المبرور لیس له جزاء إلاّ الجنّه؛
حج مقبول سزایی جز بهشت ندارد.
نهج الفصاحه

حدیث ۱۵

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
حجّوا تستغنوا و سافروا تصحّوا؛
به حج روید تا بی نیاز شوید و سفر کنید تا سالم مانید.
نهج الفصاحه

حدیث ۱۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
تفتح أبواب السماء و يستجاب الدعاء فی أربعه مواطن: عند التّقاء الصّفوف فی سبیل اللّٰه و عند نزول الغیث و عند إقامه الصّلاه و عند
رؤیه الکعبه؛
چهار موقع درهای آسمان را بگشایند و دعاها را مستجاب کنند. هنگام تلاقی صف مبارزان در راه خدا و هنگام نزول باران و هنگام
نماز و هنگام دیدار کعبه.
نهج الفصاحه

حدیث ۱۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
إذا حجّ الرّجل بمال من غیر حلّه فقال لبیک اللهم لبیک قال الله لا لبیک و لا سعديک هذا مردود علیک؛
وقتی کسی با مالی که حلال نیست به حج رود هنگامی که گوید لبیک خدا یا لبیک، خدا گوید نه لبیک و نه سعديک این ها به
تو باز می گردد.
نهج الفصاحه

حدیث ۱۸

قالت فاطمة الزّهراء - سلام الله علیها - :

جَعَلَ اللَّهُ الْإِيمَانَ تَطْهِيراً لَكُمْ مِنَ الشِّرْكِ، وَالصَّلَاةَ تَنْزِيهاً لَكُمْ مِنَ الْكِبْرِ، وَالزَّكَاةَ تَرْكِيبَةً لِلنَّفْسِ، وَنِمَاءً فِي الرِّزْقِ، وَالصَّيَامَ تَثْبِيثاً لِلْإِخْلَاصِ، وَالْحَجَّ تَشْيِيداً لِلدِّينِ؛

حضرت فاطمه زهرا - سلام الله عليها - فرمودند:

خداوند سبحان، ایمان و اعتقاد را برای طهارت از شرک و نجات از گمراهی ها و شقاوت ها قرار داد. و نماز را برای خضوع و فروتنی و پاکی از هر نوع تکبر، مقرر نمود. و زکات (و خمس) را برای تزکیه نفس و توسعه روزی تعیین نمود. و روزه را برای استقامت و اخلاص در اراده، لازم دانست. و حج را برای استحکام اساس شریعت و بناء دین اسلام واجب نمود. ریاحین الشریعة، ج ۱، ص ۳۱۲

حدیث ۱۹

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:

و الحج جهاد کل ضعیف، و لكل شیء زکاة و زکاة البدن الصیام، و جهاد المرأة حسن التبعل؛ نماز وسیله تقرب و نزدیک شدن هر پارسایی به خداست، و حج، جهاد افراد ناتوان است. هر چیزی زکات دارد و زکات و پاک کردن بدن، روزه گرفتن است. جهاد زن هم خوب شوهرداری کردن می باشد. (نهج البلاغه، فیض الاسلام، ص ۱۱۵۲)

حدیث ۲۰

امام صادق - علیه السلام - می فرمایند:

ما عبدالله بشيء أفضل من الصّمت و المشی الی بیته؛ خداوند به چیزی برتر از خاموشی و رفتن به خانه‌ی او (حج)، عبادت نشده است. الخصال: ۳۵ / ۸.

حدیث ۲۱

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

اما انه ليس شیء افضل من الحج الا الصلاة؛ به درستی که هیچ عملی بالاتر از حج نیست، مگر نماز. (وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۲۶)

حدیث ۲۲

امام باقر (علیه السلام) می فرمایند:

بنی الاسلام علی خمس: الصلوة و الزکوة و الصوم و الحج و الولاية؛ اسلام بر روی پنج پایه بنا شده است: نماز، روزه، زکات، حج، ولایت. (کافی، ج ۲، ص ۱۷)

حدیث ۲۳

قال الصادق علیه السلام:

صلاة فريضة خير من عشرين حجة و حجة خير من بيت مملو ذهبا يتصدق منه حتى يفنى او حتى لا يبقى منه شيء.

امام صادق علیه السلام فرمود:

یک نماز واجب از بیست حج بهتر است، و یک حج از صدقه دادن خانه‌ای پر از طلا بهتر است، آنگونه که آن را صدقه دهند تا آنکه چیزی در آن نماند.

بخاری، ج ۸۲، ۲۲۷

حدیث ۲۴

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:

زیارت خانه خدا امان دهنده است از عذاب دوزخ.

غررالحکم، باب حج

حدیث ۲۵

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم می فرمایند :

مَنْ صَمِنَ وَصِيَّةَ الْمَيْتِ مِنْ أَمْرِ الْحَجِّ فَلَا يَعْجُزَنَّ فِيهَا فَإِنَّ عُقُوبَتَهَا شَدِيدَةٌ وَ نَدَامَتُهَا طَوِيلَةٌ، لَا يَعْجُزُ عَنْ وَصِيَّةِ الْمَيْتِ إِلَّا شَقِيٌّ وَ لَا يَقُومُ بِهَا إِلَّا سَعِيدٌ؛

هر کس وصیت میت را در کار حج بر عهده بگیرد، نباید در آن کوتاهی کند، زیرا عقوبت آن سخت و پشیمانی‌اش طولانی است. از وصیت میت جز بدبخت کوتاهی نکند و به آن جز خوشبخت عمل ننماید.

جامع الأخبار، ص ۱۵۹.

حدیث ۲۶

امام رضا(علیه السلام) می فرمایند:

الْحَجُّ تَسْكِينُ الْقُلُوبِ؛

حج آرام بخش دل‌ها است

الأمالی، طوسی، ص ۲۹۶

حدیث ۲۷

قال الامام الصادق - عليه السلام - : من كان معسرا فلم يتهيا له حجة الاسلام فليات قبر الحسين - عليه السلام - فليعرف عنده.

امام صادق - عليه السلام - فرمودند: کسی که تنگدست باشد و حج واجب برایش فراهم نگردد، پس به زیارت قبر امام حسین - عليه السلام - برود و عرفه را آنجا باشد.

«وسائل الشيعة، ج ۱۰، ص ۳۶۰»

زکات

حدیث ۱

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

اثافی الاسلام ثلاثه: الصلوة و الزکوة و الولایة، لا تصح واحدة منهن الا بصاحبتهای.

سنگهای زیربنای اسلام سه چیز است: نماز، زکات و ولایت که هیچ یک از آنها بدون دیگری درست نمی شود. کافی: ۲، ص ۱۸.

حدیث ۲

رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم :

ثَمَانِيَةَ لَا تَقْبَلُ مِنْهُمْ الصَّلَاةُ : الْعَبْدُ الْأَبْقَى حَتَّى يَرْجِعَ إِلَى مَوْلَاهُ ، وَالنَّاشِزُ وَرَوَّجَهَا عَلَيْهَا سَاخِطٌ ، وَمَانِعُ الزَّكَاةِ ، وَتَارِكُ الْوُضُوءِ ، وَالجَارِيَةُ الْمُدْرِكَةُ تَصَلِّي بِغَيْرِ خِمَارٍ ، وَإِمَامٌ قَوْمٍ يُصَلِّي بِهِمْ وَهُمْ لَهُ كَارِهُونَ ، وَالسَّكَرَانُ ، وَالزَّبِينُ ؛ وَهُوَ الَّذِي يُدْفِعُ الْبَوْلَ وَالْغَائِطَ .
پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم :

هشت نفرند که نمازشان پذیرفته نمی شود: بنده فراری، تا زمانی که به سوی مولایش برگردد. زن نافرمان، که شوهرش از او ناراضی است. کسی که زکات نمی دهد. کسی که وضو نمی گیرد. دختر بالغی که بدون روسری نماز بخواند. پیشوای قومی که با آنان نماز بخواند در حالی که از او ناراضی هستند. آدم مست و زبین، یعنی کسی که بول و غائط خود را به زور نگه داشته است. مکارم الأخلاق: ۲ / ۳۲۴ / ۲۶۵۶، منتخب میزان الحکمه: ۳۲۶

حدیث ۳

قال الامام الباقر - عليه السلام - : فَرَضَ اللهُ الزَّكَاةَ مَعَ الصَّلَاةِ.

امام باقر - علیه السلام - فرمودند: خداوند زکات را همراه نماز، واجب کرده است.

«وسائل الشیعة، ج ۹، ص ۱۳»

حدیث ۴

قال الامام الباقر - عليه السلام - : بَيْنَا رَسُولُ اللهِ فِي الْمَسْجِدِ اذْ قَالَ

امام باقر - علیه السلام - فرمودند: روزی رسول اکرم - صلی الله علیه و آله - در مسجد عده ای را از سر جایشان بلند کرد و فرمودند: از مسجد بیرون شوید و تا زمانی که زکات خود را نپرداخته اید، برای نماز به مسجد نیایید.

«وسائل الشیعة، ج ۹، ص ۲۴»

حدیث ۵

قال الامام الباقر - عليه السلام - : مَا مِنْ عَبْدٍ مَنَعَ مِنْ زَكَاةٍ مَالِهِ شَيْئًا اَلَّا جَعَلَ اللهُ ذَلِكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثَعْبَانًا مِنَ النَّارِ

امام باقر - علیه السلام - فرمودند: کسی که زکات مال خود را نپردازد، خداوند آن را در روز قیامت به صورت ماری قرار می دهد که بر گردن صاحبش پیچیده و پیوسته او را نیش می زند تا هنگامی که حساب رسی آن روز پایان یابد.

«وسائل الشیعة، ج ۹، ص ۲۲»

حدیث ۶

قال الامام الباقر - علیه السلام - : الزَّكَاةُ تَزِيدُ فِي الرِّزْقِ.
امام باقر - علیه السلام - فرمودند: پرداخت زکات، بر روزی انسان می افزاید.
«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۱۴»

حدیث ۷

عن الامام أبي جعفر - علیه السلام - : إِنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ نَاسًا مِنْ قُبُورِهِمْ مَشْدُودَةً أَيْدِيهِمْ إِلَى أَعْنَاقِهِمْ ...
امام باقر - علیه السلام - فرمودند: خداوند در روز قیامت عده ای را از قبورشان در حالی محشور می کند که دست هایشان به گردن های آنان محکم بسته شده و فرشتگان آن ها را پیوسته نکوهش می کنند و می گویند: این ها کسانی هستند که خداوند به آن ها روزی داد اما آن ها از پرداخت حق خدا امتناع ورزیدند.
«بحار الانوار، ج ۹۶، ص ۲۱»

حدیث ۸

قال الامام الحسن - علیه السلام - : مَا نَقَصَتْ زَكَاةٌ مِنْ مَالٍ قَطُّ.
امام حسن - علیه السلام - فرمودند: پرداخت زکات، هرگز باعث کمبود مال نمی شود.
«بحار الانوار، ج ۸۷، ص ۳۸۱»

حدیث ۹

قال الامام علي - علیه السلام - : إِنَّ زَكَاةً جُعِلَتْ مَعَ الصَّلَاةِ قُرْبَانًا لِأَهْلِ الْإِسْلَامِ ...
امام علی - علیه السلام - فرمودند: همانا پرداخت زکات و اقامه نماز، باعث تقرب مسلمانان به خداوند می شود، سپس آن که زکات را با رضایت خاطر بپردازد، کفاره گناهان او می شود و بازدارنده و نگاه دارنده انسان، از آتش جهنم است، پس نباید به آن چه پرداخته شده با نظر حسرت نگاه کرد و برای پرداخت زکات افسوس خورد، زیرا کسی که زکات را از روی رغبت بپردازد، پاداش او اندک و عمل او تباه و همیشه پشیمان خواهد بود.
«نهج البلاغه، خطبه ۱۹۹»

حدیث ۱۰

قال الامام علي - علیه السلام - : لَا يَقْبَلُ اللَّهُ الصَّلَاةَ مِنْ مَنْ مَنَعَ الزَّكَاةَ.
امام علی - علیه السلام - فرمودند: خداوند نماز کسی را که زکات نمی دهد، قبول نخواهد کرد.
«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۲۹»

حدیث ۱۱

قال الامام علی - علیه السلام - : إِنَّ أَفْضَلَ مَا تَوَسَّلَ بِهِ الْمُتَوَسِّلُونَ إِلَى اللَّهِ ... إِيْتَاءَ زَكَاتٍ فَإِنَّهَا فَرِيضَةٌ وَاجِبَةٌ.

امام علی - علیه السلام - فرمودند: بهترین چیزی که انسان می تواند با آن به خدا تقرب جوید، پرداختن زکات است، زیرا آن تکلیف واجب الهی است.

«نهج البلاغه، خطبه ۱۱۰»

حدیث ۱۲

قال الامام علی - علیه السلام - : عَلَيْكُمْ بِالزَّكَاةِ فَإِنِّي سَمِعْتُ نَبِيَكُمْ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - يَقُولُ: الزَّكَاةُ قَنْطَرَةُ الْإِسْلَامِ، فَمَنْ آذَاهَا جَازَ الْقَنْطَرَةَ... .

امام علی - علیه السلام - فرمودند: بر شما باد به پرداخت زکات، زیرا از رسول خدا شنیدم که فرمودند: زکات پل اسلام است، کسی که آن را ببردازد از پل عبور کرده و کسی که آن را نپردازد، روی پل می ماند.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۱۵»

حدیث ۱۳

قال الامام علی - علیه السلام - : أُوصِيكَ يَا بُنَيَّ بِالصَّلَاةِ عِنْدَ وَقْتِهَا وَ الزَّكَاةِ فِي أَهْلِهَا وَ مَحَلِّهَا.

امام علی - علیه السلام - فرمودند: ای فرزندانم شما را وصیت می کنم به نماز در اول وقت و (پرداخت) زکات به اهلش و در محلش.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۱۴»

حدیث ۱۴

قال الامام علی - علیه السلام - : اللَّهُ، اللَّهُ، فِي الزَّكَاةِ فَإِنَّهَا تُطْفِئُ غَضَبَ رَبِّكُمْ.

امام علی - علیه السلام - فرمودند: خدا را، خدا را، درباره زکات، همانا (پرداخت) زکات، (آتش) غضب خدایتان را خاموش می کند.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۲۰»

حدیث ۱۵

رسول اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: سخاوت مندترین مردم، کسی است که زکات مال خود را بدهد و بخیل ترین مردم، کسی است که از پرداخت آن چه خدا بر او واجب کرده است، امتناع کند.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۱۱»

حدیث ۱۶

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - : كَفَّرَ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ عَشْرَةَ ... وَ مَانِعِ الزَّكَاةِ.

رسول اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: از میان این مردم ده گروه به خداوند کفر ورزیدند: ... (یکی از آنها) کسی است که مانع پرداخت زکات می شود.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۱۳»

حدیث ۱۷

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : ثَمَانِيَةٌ لَا يَقْبَلُ اللَّهُ لَهُمْ صَلَاةَ وَ ذَكَرَ مِنْهُمْ مَانِعَ الزَّكَاةِ.
رسول اکرم - صلى الله عليه و آله - فرمودند: هشت گروه اند که خداوند نمازشان را قبول نمی کند، از جمله کسی که زکات نمی پردازد.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۱۳»

حدیث ۱۸

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : ... أَتَوُ الزَّكَاةَ، فَإِذَا لَمْ يَفْعَلُوا ذَلِكَ إِيْتَلُوا بِالْقَحْطِ.
رسول اکرم - صلى الله عليه و آله - فرمودند: زکات را بپردازید، پس اگر این کار را نکردید، گرفتار قحطی می شوید.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۱۴»

حدیث ۱۹

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : ملعونٌ، ملعونٌ، مَالًا لَا يُرْكِي.
رسول اکرم - صلى الله عليه و آله - فرمودند: ملعون است، ملعون است، کسی که مالش را تزکیه نمی کند (زکات نمی پردازد).
«وسائل الشیعه، ج ۹، ص ۲۶»

حدیث ۲۰

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : إِنَّهُ لِعِنَ مَانِعَ الزَّكَاةِ
رسول اکرم - صلى الله عليه و آله - فرمودند: بی تردید کسی که زکات مالش را نپردازد، ملعون است.
«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۲۹»

حدیث ۲۱

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : لَا تَتِمُّ صَلَاةُ إِلَّا بِزَكَاةٍ وَ لَا صَلَاةٌ لِمَنْ لَا زَكَاةَ لَهُ.
رسول اکرم - صلى الله عليه و آله - فرمودند: نماز کامل نمی شود، مگر به دادن زکات و کسی که زکات نمی دهد، نمازی برای او ثبت نمی شود.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۲۹»

حدیث ۲۲

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : حَضُّوا أَمْوَالَكُمْ بِالزَّكَاةِ.
رسول اکرم - صلى الله عليه و آله - فرمودند: اموال خود را با پرداخت زکات از تلف شدن حفظ کنید.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۱۱»

حدیث ۲۳

قال الامام الصادق - عليه السلام - : اذا مَنْعُوا الزَّكَاةَ مُنَعَتِ الارْضُ بِرِكَتِهَا مِنَ الزَّرْعِ وَ الثِّمَارِ وَ المعادِنَ كُلِّهَا.
امام صادق - عليه السلام - فرمودند: هرگاه مردم از پرداخت زکات امتناع کنند، زمین برکت خود را از همه کشتزارها و باغ‌ها و معادن می‌گیرد.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۱۵»

حدیث ۲۴

قال الامام الصادق - عليه السلام - : مَنْ أَقَامَ الصَّلَاةَ وَ لَمْ يُؤْتِ الزَّكَاةَ فَكَأَنَّهُ لَمْ يُقِيمِ الصَّلَاةَ.
امام صادق - عليه السلام - فرمودند: کسی که نماز می‌خواند ولی زکات نمی‌دهد، گویا نمازی نخوانده است.

«وسائل الشیعة، ج ۹، ص ۲۲»

حدیث ۲۵

قال الامام الصادق - عليه السلام - : مَا تَلَفَ مَالٌ فِي بَرٍّ وَ لَا بَحْرٍ إِلَّا بِمَنْعِ زَكَاةٍ.
امام صادق - عليه السلام - فرمودند: هرگز مالی در خشکی و دریا تلف نمی‌شود، مگر به جهت نپرداختن زکات آن.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۲۰»

حدیث ۲۶

قال الامام الصادق - عليه السلام - : مَا نَعَّ الزَّكَاةُ يُطَوَّقُ بِحَيَّةٍ تَأْكُلُ مِنْ دِمَاغِهِ.
امام صادق - عليه السلام - فرمودند: کسی که از دادن زکات امتناع کند، ماری بر او مسلط خواهد شد که از مغز او تغذیه می‌کند.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۲۹»

حدیث ۲۷

قال الامام الصادق - عليه السلام - : مَنْ مَنَعَ قَبْرًا مِنَ الزَّكَاةِ فَمَا هُوَ بِمُؤْمِنٍ وَ لَا مُسْلِمٍ.
امام صادق - عليه السلام - فرمودند: کسی که مبلغ ناچیزی از زکات را نپردازد، مؤمن و مسلمان واقعی محسوب نمی‌شود.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۲۱»

حدیث ۲۸

قال الامام الصادق - عليه السلام - : مَا فَرَضَ اللَّهُ عَلَى هَذِهِ الْأُمَّةِ شَيْئًا أَشَدَّ عَلَيْهِمْ مِنَ الزَّكَاةِ.
امام صادق - عليه السلام - فرمودند: خداوند بر این امت چیزی مهم‌تر از زکات واجب نکرده است.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۲۲»

حدیث ۲۹

قال الامام الصادق - عليه السلام - : مَنْ مَنَعَ قِيْرَاطًا مِنْ الزَّكَاةِ فَلَيْسَ هُوَ بِمُؤْمِنٍ وَ لَا مُسْلِمٍ وَ لَا كَرَامَةٍ.

امام صادق - عليه السلام - فرمودند: کسی که قیراطی (یک بیست و چهارم دینار) از زکات را نپردازد، از دایره ایمان و اسلام بیرون است و احترامی برای او باقی نمی ماند.
«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۱۱»

حدیث ۳۰

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:

حق نماز را مؤمنین شناخته اند که نه زینت های دنیا، نه نور چشمی هاز فرزند و نه مال، آنان را از عبادت پروردگارشان باز نمی دارد، زیرا که خداوند سبحان می گوید: مردانی هستند که تجارت و داد و ستد آنان را از یاد خدا و برپاداشتن نماز و پرداخت زکات باز نمی دارد.
(نهج البلاغه، خطبه ۱۹۹)

حدیث ۳۱

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:

و الحج جهاد کل ضعیف، و لكل شیء زکاة و زکاة البدن الصیام، و جهاد المرأة حسن التبعل؛ نماز وسیله تقرب و نزدیک شدن هر پارسایی به خداست، و حج، جهاد افراد ناتوان است. هر چیزی زکات دارد و زکات و پاک کردن بدن، روزه گرفتن است. جهاد زن هم خوب شوهرداری کردن می باشد.
(نهج البلاغه، فیض الاسلام، ص ۱۱۵۲)

حدیث ۳۲

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:

و عن ذلك ما حرس الله عباده المؤمنین بالصلوات و الزکوات؛ و از اینجاست که خداوند با نمازها و زکاتها و سختکوشی در نماز، از بندگان با ایمانش پاسداری می کند.
(نهج البلاغه، فیض الاسلام، ص ۷۹۸)

حدیث ۳۳

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

قال لقمان لابنه: لكل شیء علامة يعرف بها و يشهد عليها و ان للدين ثلاث علامات: العلم و الايمان و العمل به، (الی ان قال) و للعامل ثلاث علامات الصلوة و الصیام و الزکوة؛ حضرت لقمان به فرزندانش فرمود: برای هر چیزی علامتی است که به وسیله آن علامت شناخته می شود و به او شهادت داده می شود، به درستی که برای دین سه علامت است: ۱- علم، ۲- ایمان، ۳- عمل به ایمان تا آنجا که فرمودند: برای عامل به دین سه علامت است: ۱- نماز، ۲- روزه، ۳- زکات.
(مستدرک الوسائل، ج ۱، ص ۱۸۳)

حدیث ۳۴

امام باقر (علیه السلام) می فرمایند:
بنی الاسلام علی خمس: الصلوة و الزکوة و الصوم و الحج و الولاية؛
اسلام بر روی پنج پایه بنا شده است: نماز، روزه، زکات، حج، ولایت.
(کافی، ج ۲، ص ۱۷)

حدیث ۳۵

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم می فرمایند:
أَمَرْتُ أَنْ آخُذَ الصَّدَقَةَ مِنْ أَغْنِيَاءِكُمْ فَأَرَدَّهَا فِي فُقَرَاءِكُمْ؛
من مأمورم که صدقه (وزکات) را از ثروتمندان بگیرم و به فقرا بدهم.
مستدرک الوسائل، ج ۷، ص ۱۰۵.

حدیث ۳۶

امام علی علیه السلام:
وَعَنْ ذَلِكَ مَا حَرَسَ اللَّهُ عِبَادَهُ الْمُؤْمِنِينَ بِالصَّلَوَاتِ وَالزَّكَاةِ وَمُجَاهِدَةِ الصِّيَامِ فِي الْأَيَّامِ الْمَفْرُوضَاتِ تَشِيكِنَا لِأَطْرَافِهِمْ وَتَخْشِيعًا
لِإَبْصَارِهِمْ وَتَذَلِيلًا لِنُفُوسِهِمْ وَتَخْفِيزًا (تَخْضِيعًا) لِقُلُوبِهِمْ؛
خداوند، بندگان مؤمن خود را به وسیله نمازها و زکاتها و جدیت در روزه‌داری روزهای واجب حفظ می‌کند، تا اعضا و
جوارحشان آرام، دیدگانشان خاشع، جان‌هایشان فروتن و دل‌هایشان خاشع گردد.
نهج البلاغه، خطبه ۱۹۲.

حدیث ۳۷

امام رضا (علیه السلام) می فرمایند:
خداوند سه چیز را به سه چیز دیگر مربوط کرده است و به طور جداگانه نمی‌پذیرد. نماز را با زکات ذکر کرده است، هرکس نماز
بخواند و زکات ندهد نمازش پذیرفته نیست. نیز شکر خود و شکر از والدین را با هم ذکر کرده است. از این رو هرکس از والدین
خود قدردانی نکند از خدا قدردانی نکرده است. نیز در قرآن سفارش به تقوا و سفارش به ارحام در کنار هم آمده است. بنابراین
اگر کسی به خویشاوندانش رسیدگی و احسان نماید، با تقوا محسوب نمی‌شود.
(عیون اخبار الرضا، ج ۱، ص ۲۵۸)

حدیث ۳۸

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
سُوِّسُوا إِيمَانَكُمْ بِالصَّدَقَةِ وَحَصَّنُوا أَمْوَالَكُمْ بِالزَّكَاةِ وَادْفَعُوا أَمْوَاجَ الْبَلَاءِ بِالذُّعَاءِ؛
ایمان خود را با صدقه دادن و اموالتان را با زکات دادن نگاه دارید، و امواج بلا را با دعا از خود برانید.

(نهج البلاغه، حکمت ۱۴۶)

حدیث ۳۹

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 الْبَرَكَهُ فِي مَالٍ مَنْ آتَى الزَّكَاةَ وَوَأَسَى الْمُؤْمِنِينَ وَوَصَلَ الْأَقْرَبِينَ؛
 برکت در مال کسی است که زکات پردازد، به مؤمنان مدد و یاری رساند و به خویشاوندان کمک نماید.
 (تحف العقول، ص ۱۷۲)

حدیث ۴۰

حضرت علی (علیه السلام) فرمودند:
 الْبَرَكَهُ فِي مَالٍ مَنْ آتَى الزَّكَاةَ وَوَأَسَى الْمُؤْمِنِينَ وَوَصَلَ الْأَقْرَبِينَ؛
 برکت در مال کسی است که زکات پردازد، به مؤمنان مدد و یاری رساند و به خویشاوندان کمک نماید.
 (تحف العقول، ص ۱۷۲)

حدیث ۴۱

رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
 إِذَا أَرَدْتَ أَنْ يُثْرِيَ اللَّهُ مَا لَكَ فَزَكِّهِ.
 هر گاه خواستی که خداوند دارایی تو را زیاد کند، زکات آن را پرداز.
 (بحار الأنوار، ج ۹۶، ص ۲۳)

حدیث ۴۲

رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
 إِذَا أَرَدْتَ أَنْ يُثْرِيَ اللَّهُ مَا لَكَ فَزَكِّهِ.
 هر گاه خواستی که خداوند دارایی تو را زیاد کند، زکات آن را پرداز.
 (بحار الأنوار، ج ۹۶، ص ۲۳)

حدیث ۴۳

حضرت فاطمه (سلام الله علیها) فرمودند:
 جعل الله ... الزكاة تركية للنفس و نماء في الرزق ، و الصيام تثبيتا للاخلاص؛
 خدای تعالی زکات را مایه پاکی جان و فزونی روزی ، و روزه را برای پابرجایی اخلاص قرار داد.
 (احتجاج طبرسی ، ایران ، انتشارات اسوه ، ج ۱)

حدیث ۴۴

امام صادق علیه السلام فرمودند:

ان من تمام الصوم اعطاء الزکاة یعنی الفطره کما ان الصلوة علی النبی (صلی الله علیه و آله و سلم) من تمام الصلوة تکمیل روزه به پرداخت زکاة یعنی فطره است، همچنان که صلوات بر پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) کمال نماز است (وسائل الشیعه، ج ۶ ص ۲۲۱)

حدیث ۴۵

ان اول ما یسئل عنه العبد اذا وقف بین یدی الله - عز و جل - الصلوات المفروضات و عن الزکاة المفروضه و عن الصیام المفروض ، و عن الحج المفروض و عن ولایتنا اهل البیت ؛
وقتی بنده (فردای قیامت) در مقابل خدای عز و جل قرار گرفت ، اولین چیزی که از او سؤال می کنند، نمازهای واجب ، زکات واجب ، روزه واجب ، حج واجب و ولایت ما اهل بیت است .
(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۹۰)

حدیث ۴۶

قال الصادق - علیه السلام :-
قال لقمان لابنه : لكل شیء علامه یعرف بها و یشهد علیها و ان للدين ثلاث علامات : العلم و الايمان و العمل به ، (الی ان قال) و للعامل ثلاث علامات الصلوة و الصیام و الزکوة ؛
حضرت لقمان به فرزندانش فرمود: برای هر چیزی علامتی است که به وسیله آن علامت شناخته می شود و به او شهادت داده می شود، به درستی که برای دین سه علامت است : ۱ - علم ۲ - ایمان ، ۳ - عمل به ایمان ، تا آن جا که فرمود: برای عامل به دین سه علامت است : ۱ - نماز ۲ - روزه ، ۳ - زکات .
(مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۱۸۳)

حدیث ۴۷

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله :-
...و اسهم الاسلام ثلاثه : الصلوة و الصوم و الزکوة ؛
بهره اسلام برای شما سه چیز است : نماز، روزه ، و زکات .
(نهج الفصاحه ، ص ۲۴۴، حدیث ۱۲۱۲)

حدیث ۴۸

قال الباقر - علیه السلام :-
بنی الاسلام علی خمس : الصلوة و الزکوة ، و الصوم و الحج و الولایه ؛
اسلام بر روی پنج پایه بنا شده است : نماز، روزه ، زکات ، حج ، ولایت .
(کافی ، ج ۲، ص ۱۷)

حدیث ۴۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 لکل شیء زکاه و زکاه الجسد الصوم؛
 هر چیزی را زکاتی هست و زکات تن روزه داشتن است.
 نهج الفصاحه

حدیث ۵۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 حصّونا أموالکم بالزّکاه و داووا مرضاکم بالصدقه و أعدّوا للبلاء الدّعاء؛
 اموال خود را به وسیله زکات محفوظ دارید و مریضان خود را با صدقه علاج کنید و برای جلوگیری از بلا به دعا متوسل شوید.
 نهج الفصاحه

حدیث ۵۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 ثلاث من کنّ فیہ وقی شحّ نفسه: من أدی الزّکاه و قری الضّیف و أعطی فی النّائبه؛
 سه چیز است که در هر که هست از بخل بر کنار است: آن که زکات می دهد و مهمان می برد و در سختی بخشش می کند.
 نهج الفصاحه

حدیث ۵۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 بریء من الشّحّ من أدی الزّکاه و قری الضّیف و أعطی فی النّائبه؛
 هر که زکات خود را بپردازد و مهمان به خانه ببرد و هنگام سختی بخشش کند از بخل بر کنار است.
 نهج الفصاحه

حدیث ۵۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 إنّ فی المال حقّاً سوی الزّکاه؛
 در مال به جز زکات حقی هست.
 نهج الفصاحه

حدیث ۵۴

قالت فاطمة الزّهراء - سلام الله علیها - :

جَعَلَ اللَّهُ الْإِيمَانَ تَطْهِيراً لَكُمْ مِنَ الشِّرْكِ، وَالصَّلَاةَ تَنْزِيهاً لَكُمْ مِنَ الْكِبْرِ، وَالزَّكَاةَ تَرْكِيبَةً لِلنَّفْسِ، وَنِمَاءً فِي الرِّزْقِ، وَالصَّيَامَ تَثْبِيثاً لِلْإِخْلَاصِ، وَالْحَجَّ تَشْيِيداً لِلدِّينِ؛

حضرت فاطمه زهرا - سلام الله عليها - فرمودند:

خداوند سبحان، ایمان و اعتقاد را برای طهارت از شرک و نجات از گمراهی ها و شقاوت ها قرار داد. و نماز را برای خضوع و فروتنی و پاکی از هر نوع تکبر، مقرر نمود. و زکات (و خمس) را برای تزکیه نفس و توسعه روزی تعیین نمود. و روزه را برای استقامت و اخلاص در اراده، لازم دانست. و حج را برای استحکام اساس شریعت و بناء دین اسلام واجب نمود.

ریاحین الشریعة، ج ۱، ص ۳۱۲

حدیث ۵۵

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

من قال بالجسم فلا تعطوه شیئا من الزکاة و لا تصلوا خلفه؛

هر کس قائل به جسمانیت خدا باشد از زکات چیزی به او ندهید و در پشت سرش نماز نخوانید.

(من لا یحضره الفقیه، ج ۱، ص ۳۷۹)

حدیث ۵۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

کسی که وضوی خود را شاداب و کامل به جای آورد، و نماز خویش را نیکو بخواند، زکات مالش را پردازد، و خشم خود را فرو نشاند و زبانش را از گناهان مربوطه زبان ببندد، و برای گناه خود با توبه طلب آمرزش کند، و نسبت به اهل بیت پیامبر خویش خیر خواه باشد، البته تمام حقایق ایمان در او کامل شده و درهای بهشت به روی او باز است.

(ثواب الاعمال، ص ۶۴)

حدیث ۵۷

امام رضا (علیه السلام) می فرمایند:

من صلی و لم یزک لم تقبل صلوته؛

هر کس نماز بخواند، ولی زکات و مالیات اسلامی نپردازد، نمازش قبول نمی شود.

(بحار الانوار، ج ۹۶، ص ۱۲)

حدیث ۵۸

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

ان من تمام الصوم اعطاء الزکوة (لفطره) كما ان الصلاة على النبي - صلی الله علیه و اله و سلم - من تمام الصلاة؛

همانا پرداخت زکات فطره (در آخر ماه رمضان) مایه تمامیت روزه می باشد، چنان که صلوات بر محمد (و آل او) باعث تمامیت نماز است (یعنی نماز با صلوات و روزه با زکات فطره کامل می شود).

(وسائل الشیعه، ج ۶، ص ۲۲۱)

حدیث ۵۹

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
ان الله فرض الزکوة كما فرض الصلاة؛
خدا زکات را واجب کرد، همان طور که نماز را واجب کرد.
(وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۳)

حدیث ۶۰

قال الامام الصادق - عليه السلام - : فُرِضَ عَلَيْكُمُ الزَّكَاةُ كَمَا فُرِضَ عَلَيْكُمُ الصَّلَاةُ ... زَكُّوا اَمْوَالَكُم تَقْبَلُ صَلَوَاتِكُمْ.
امام صادق - علیه السلام - فرمودند: زکات بر شما واجب شد، همان گونه که نماز بر شما واجب است، پس زکات اموال خود را
بدهید تا نماز شما پذیرفته شود.
(وسائل الشیعه، ج ۹، ص ۹)

حدیث ۶۱

قال الامام الصادق - عليه السلام - : مَنْ مَنَعَ قِيْرَاطًا مِنَ الزَّكَاةِ فَلَيْمُتْ اِنْ شَاءَ يَهُودِيًّا وَاِنْ شَاءَ نَصْرَانِيًّا.
امام صادق - علیه السلام - فرمودند: کسی که قیراطی (یک بیست و چهارم دینار) از زکات را نپردازد، اگر بمیرد، بر دین یهود یا
نصاری مرده است.
(بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۲۰)

حدیث ۶۲

قال الامام الرضا - عليه السلام - : اِنَّ الله ... امر بالصلاة و الزكاة فَمَنْ صَلَّى و لم يَزَكْ لم تُقْبَل منه صلواته.
امام رضا - علیه السلام - فرمودند: خداوند به نماز و زکات با هم دستور داده است، پس کسی که نماز بخواند ولی زکات نپردازد،
نماز او پذیرفته نخواهد شد.
(بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۱۲)

حدیث ۶۳

امام باقر علیه السلام :
الزَّكَاةُ تَزِيدُ فِي الرِّزْقِ؛
زکات دادن، روزی را می افزاید.
بحار الأنوار : ۲۷ / ۱۴ / ۹۶

حدیث ۶۴

قال الصادق - عليه السلام - :

ان من تما الصلوة اعطاء الزکوة (الفطرة) كما ان الصلاة على النبي - صلى الله عليه و آله - من تمام الصلاة ؛ همانا پرداخت زکات فطره (در آخر ماه رمضان) مایه تمامیت روزه است چنان که صلوات بر محمد (و آل او) باعث تمامیت نماز است (یعنی نماز با صلوات و روزه بازکات فطره کامل می شود).
(وسائل الشیعه، ج ۶ و ص ۲۲۱)

حدیث ۶۵

قال الصادق - علیه السلام - :
من قال بالجسم فلا تعطوه شیئا من الزکاء و لاتصلوا خلفه ؛
هر کس قائل به جسمانیت خدا باشد از زکات چیزی به او ندهید و در پشت سرش نماز نخوانید.
(من لایحضره الفقیه، ج ۱، ص ۳۷۹)

حدیث ۶۶

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - :
من اسبغ وضوءه و احسن صلاته ، و ادى زکاء ماله و كف غضبه و سجن لسانه ، و استغفر لذنبه ، و ادى النصیحة لاهل بیت نبیه فقد استکمل حقایق الایمان و ابواب الجنة مفتحة له ؛
کسی که وضوی خود را شاداب و کامل به جای آورد، و نماز خویش را نیکو بخواند، زکات مالش را بپردازد، و خشم خود را فرو نشاند و زبانش را از گناهان مربوط به زبان ببندد، و برای گناه خود با توبه طلب آمرزش کند، و نسبت به اهل بیت پیامبر خویش خیرخواه باشد، البته تمام حقایق ایمان در او کامل شده و درهای بهشت به روی او باز است .
(ثواب الاعمال، ص ۶۴)

حدیث ۶۷

قال الصادق - علیه السلام - :
... و لاصلوة لمن لا زکوة له ؛
... و کسی که زکات خود را نمی پذیرد، نمازش پذیرفته نیست .
(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۲۵۲)

حدیث ۶۸

قال الرضا - علیه السلام - :
من صلى و لم یزک لم تقبل صلوته ؛
هر کس نماز بخواند، ولی زکات و مالیات اسلامی نپردازد، نمازش قبول نمی شود.
(بحار الانوار، ج ۹۶، ص ۱۲)

حدیث ۶۹

قال الرضا - عليه السلام :-

ان الله - عز و جل - امر بثلاثة مقرون بها ثلاثة اخرى : امر بالصلوة و الزكاة فمن صلى و لم يرك لم تقبل منه صلاته و امر بالشكر له و للوالدين فمن لم يشكر والديه لم يشكر الله و امر باتقاء الله و صلة الرحم . فمن لم يصل رحمه لم يتق الله - عز و جل :-
سه چیز با سه چیز همراه است :

۱ - نمازگزاری که به او زکات تعلق گیرد و نپردازد، نمازش پذیرفته نیست .

۲ - و به سپاسگزاری برای خود و پدر و مادر فرمان داد: آن که سپاس پدر و مادر نکند، هرگاه خدا را سپاس کند پذیرفته نیست .

۳ - به پرهیزکاری از خدا و پیوند با خویشاوند فرمان داد. آن که پیوند با خویشان ندارد از خدا بیمناک نیست .

(بحارالانوار، ج ۹۶، ص ۱۲.الخصال، ج ۱، ص ۵۵)

حدیث ۷۰

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله :-

لا تتم صلاة الا بزكوة ؛

نماز کسی کامل نمی شود مگر با پرداخت زکات .

(بحارالانوار، ج ۹۶، ص ۲۹)

حدیث ۷۱

قال الصادق - عليه السلام :-

ان الله فرض الزكوة كما فرض الصلاة ؛

خدا زکات را واجب کرد، همان طور که نماز را واجب کرد.

(وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۳)

حدیث ۷۲

قال الصادق - عليه السلام :-

اذا وقع الانسان في قبره كان الصلوة عن يمينه و الزكوة عن شماله و البر ظل عليه ، قال الصبر للصلوة و الزكوة و البر: دونكم صاحبكم فان عجزتم عنه فانا دونه ؛

هنگامی که انسان در قبر خود قرار گرفت ، ((نماز)) در طرف راست و زکات در طرف چپ وی قرار می گیرند، و نیکیهایش بر سر وی سایه می گسترانند ؛ در این هنگام ، ((صبر)) به نماز و زکات و نیکیهای وی می گوید: صاحب خود را دریابید و اگر عاجز مانند من او را کفایت می کنم و با او خواهم بود.

(سفینه البحار، صبر، ج ۲، ص ۵)

حدیث ۷۳

قال على - عليه السلام :-

و عن ذلك ما حرس الله عباده المؤمنين بالصلوات و الزكوات ؛

و از اینجاست که خداوند با نمازها و زکاتها و سختکوشی در نماز، از بندگان با ایمانش پاسداری می کند.
(نهج البلاغه، فیض الاسلام، ص ۷۹۸)

حدیث ۷۴

قال علی - علیه السلام :-
ان الزکاة جعلت مع الصلاة قربانا لاهل الاسلام ؛
همانا زکات همراه نماز مایه تقرب مسلمانان به خداوند است .
(نهج البلاغه، ص ۱۹۹)

حدیث ۷۵

اثافی الاسلام ثلاثة: الصلوة و الزکوة و الولاية، لا تصح واحدة منهن الا بصاحبتيها؛
سنگهای زیربنای اسلام سه چیز است: نماز، زکات و ولایت که هیچ یک از آنها بدون دیگری درست نمی شود.
(کافی جلد ۲، ص ۱۸)

حدیث ۷۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) می فرمایند:
للرأة علی زوجها ان یشع بطنها، و یکسو ظهرها، و یعلمها الصلاة والصوم والزکاة ان کان فی مالها حق، ولا تخالفه فی ذلك ؛
حق زن بر شوهرش این است که او را سیر کند، لباس بپوشاند، نماز و روزه و زکات را - اگر در مال زن حق زکاتی است - به او یاد دهد، و زن نیز در این کارها با او مخالفت نرزد .
مستدرک الوسائل، ج ۱۴، ص ۲۴۳ .

ذکر، عبادت و بندگی

حدیث ۱

قال الامام علی - علیه السلام - : الْعِبَادَةُ الْخَالِصَةُ أَنْ لَا يَرْجُوا الرَّجُلَ إِلَّا رَبَّهُ وَلَا يَخَافُ إِلَّا ذَنْبَهُ.
امام علی - علیه السلام - فرمودند: عبادت خالص آن است که آدمی جز به پروردگار خویش امید نبندد و جز از گناه خویش
نترسد.
«غررالحکم، ح ۲۱۲۸»

حدیث ۲

قال الامام علی - علیه السلام - : الْإِخْلَاصُ عِبَادَةُ الْمُقَرَّبِينَ.
امام علی - علیه السلام - فرمودند: اخلاص، عبادت مقربان الهی است.
«غررالحکم، ح ۱۹۷»

حدیث ۳

قال الامام علی - علیه السلام - : الاخلاصُ مِلاکُ العِبَادَةِ.
امام علی - علیه السلام - فرمودند: اخلاص، ملاک و معیار عبادت است.
«غررالحکم، ح ۸۵۹»

حدیث ۴

سول الله صلی الله علیه و آله و سلم :
آفَةُ العِبَادَةِ الفَتْرَةُ ؛
آفت عبادت ، سستی است .
المحاسن ، ج ۱ ، ص ۱۷ .

حدیث ۵

قال الإمام الصادق - علیه السلام - : أمر الله إبليس بالسجود لآدم، فقال: يا رب وعزتك إن أعفيتني من السجود لآدم لأعبدنك عبادة ما عبدك أحد قط مثلها، قال الله جل جلاله: إني أحب أن اطاع من حيث أريد.
امام صادق - علیه السلام - فرمودند: خداوند به ابلیس دستور داد بر آدم سجده کند. او گفت: پروردگارا! سوگند به عزتت که اگر مرا از سجده بر آدم معاف داری تو را چنان پرستشی کنم که هرگز کسی مانند آن تو را نپرستیده باشد. خداوند جل جلاله فرمودند: من دوست دارم آن گونه که اراده می کنم اطاعت شوم.
«بحار الأنوار، ج ۶۳، ص ۲۵۰»

حدیث ۶

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - : تَرَكُ العِبَادَةِ يُتَسِي القَلْبَ تَرَكُ الذِّكْرِ يُمِيتُ النَفْسَ.
پیامبر اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: ترک عبادت، دل را سخت می کند، رها کردن یاد خدا، جان را می میراند.
«تنبيه الخواطر، ج ۲، ص ۱۲۰»

حدیث ۷

امام صادق(علیه السلام) فرمودند:
لو كان عند الله عبادة تعبد بها عباده المخلصون أفضل من الشكر على كل حال لأطلق لفظه فيهم من جميع الخلق بها فلما لم يكن أفضل منها خصها من بين العبادات و خص أربابها، فقال تعالى(و قليل من عبادي الشكور):
اگر نزد خداوند عبادتی بهتر از شکر گزاری در همه حال بود که بندگان مخلصش با آن عبادتش کنند، هر آینه آن کلمه را درباره همه خلقتش به کار می برد، اما چون عبادتی بهتر از آن نبود از میان عبادات آن را خاص قرار داد و صاحبان آن را ویژه گردانید و فرمود: (و اندکی از بندگان من سپاسگزارند).
مصباح الشریعه ص ۲۴

حدیث ۸

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

إنا نأمر صبیاننا بتسییح فاطمه علیها السلام كما نأمرهم بالصلاه فالزمه فإنه لم یلزمه عبد فشقى؛

ما همان گونه که فرزندان خود را به نماز و می داریم به تسییح حضرت فاطمه (سلام الله علیها) و ادار می سازیم پس به آن پایبند باش که هر کس به آن پایبند شود، بدبخت نخواهد شد.

کافی ۳/۳۴۳/۱۳

حدیث ۹

رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

یقول الله عزوجل إذا كان الغالب على العبد الاشتغال بی، جعلت بغیته و لذته فی ذکرى فإذا جعلت بغیته و لذته فی ذکرى عشقنى و عشقته فإذا عشقنى و عشقته رفعت الحجاب فیما بینى و بینه و صیرت ذلك تغالبا علیه لا یسهو إذا سها الناس اولئك كلامهم كلام الأنبياء اولئك الأبطال حقاً.

خدای عزوجل می فرماید: هرگاه یاد من بر بنده ام غالب شود، خواهش و خوشی او را در یاد خود قرار دهم و چون خواهش و خوشی او را در یاد خود قرار دهم عاشق من شود و من نیز عاشق او گردم و چون عاشق یکدیگر شدیم حجاب میان خود و او را بردارم و عشق خود را بر جان او چیره گردانم، چندان که مانند مردم دچار سهو و غفلت نمی شود، سخن اینان سخن پیامبران است، اینان براستی قهرمانند.

کنز العمال ۱/۴۳۳/۱۸۷۲

حدیث ۱۰

امام باقر (علیه السلام) فرمودند:

ذكر اللسان الحمد و الثناء و ذكر النفس الجهد و العناء و ذكر الروح الخوف و الرجاء و ذكر القلب الصدق و الصفاء و ذكر العقل التعظیم و الحياء و ذكر المعرفه التسليم و الرضا و ذكر السر الرؤيه و اللقاء؛

ذكر زبان حمد و ثناء، ذكر نفس سختكوشى و تحمل رنج، ذكر روح بيم و اميد، ذكر دل صدق و صفا، ذكر عقل تعظیم و شرم، ذكر معرفت تسليم و رضا و ذكر باطن مشاهده و لقا است

مشکاه النوار ص ۱۱۳

حدیث ۱۱

امام سجاد (علیه السلام) فرمودند:

إن قسوه البطنه و فتره الميله و سكر الشبع و عزه الملك مما یثبط و یبطىء عن العمل و ینسى الذکر؛

پرخوری و سستی اراده و مستی سیری و غفلت حاصل از قدرت، از عوامل بازدارنده و کند کننده در عمل است و ذکر (خدا) را از یاد می برد.

بحار الانوار ۷۸/۱۲۹/۱۱

حدیث ۱۲

امام باقر(علیه السلام) فرمودند:

كَانَ الْمُؤْمِنِينَ هُمُ الْفُقَهَاءَ أَهْلُ فِكْرِهِ وَ عِبْرَةٍ، لَمْ يَصْمَهُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ مَا سَمِعُوا بِأَذَانِهِمْ وَ لَمْ يَعْصِهِمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ مَا رَأَوْا مِنْ الزَّيْنَةِ؛
گویا مؤمنان همان فقیهان (فرزانگان دین فهم) و اهل اندیشیدن و پند گرفتن هستند. شنیده های دنیوی، گوش آنها را از (شنیدن) یاد
خدا کر نمی کند و زرق و برق دنیا چشم آنان را از یاد خدا کور نمی گرداند.

بحارالانوار ۷۳/۳۶/۱۷

حدیث ۱۳

امام صادق(علیه السلام) فرمودند:

فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: (لَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ) - : ذِكْرُ اللَّهِ عِنْدَ مَا أَحَلَّ وَ حَرَّمَ؛
درباره آیه (یاد خدا بزرگتر است) - : به یاد خدا بودن در هنگام رو به رو شدن با حلال و حرام.

نورالثقلین ۴/۱۶۲/۶۱

حدیث ۱۴

رسول اکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

مَنْ أَطَاعَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ فَقَدْ ذَكَرَ اللَّهَ وَ إِنْ قَلَّتْ صَلَاتُهُ وَ صِيَامُهُ وَ تَلَاوَتُهُ لِلْقُرْآنِ؛
هر کس خدای عزوجل را اطاعت کند خدا را یاد کرده است، هر چند نماز خواندن و روزه گرفتن و قرآن خواندنش اندک باشد.

بحارالانوار ۷۷/۸۶/۳

حدیث ۱۵

امام علی(علیه السلام) فرمودند:

اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا خَالِصًا تَحِيَّوَابَهُ أَفْضَلُ الْحَيَاةِ وَ تَسْلُكُوَابَهُ طَرِيقَ النِّجَاةِ؛
خدا را خالصانه یاد کنید تا بهترین زندگی را داشته باشید و با آن راه نجات و رستگاری را به پیمایید.

بحارالانوار ۷۸/۳۹/۱۶

حدیث ۱۶

امام علی(علیه السلام) فرمودند:

الذِّكْرُ يُونِسُ اللَّبَّ وَ يَنْبِرُ الْقَلْبَ وَ يَسْتَنْزِلُ الرَّحْمَةَ؛
یاد خدا عقل را آرامش می دهد، دل را روشن می کند و رحمت او را فرود می آورد.

غررالحکم ۲/۶۶/۱۸۵۸

حدیث ۱۷

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

مَا مِنْ عَمَلٍ أَفْضَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ مِنَ الصَّلَاةِ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ؛

در روز جمعه هیچ عملی برتر از صلوات بر محمد و خاندان او نیست.

الخصال، ص ۳۹۴

حدیث ۱۸

پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

قَوْلٌ: «لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ» فِيهِ شِفَاءٌ مِنْ تِسْعَةٍ وَتِسْعِينَ دَاءً، أَذْنَاهَا الْهَمُّ

جمله «لا حول ولا قوة الا بالله» نود و نه درد را شفا می دهد که ساده ترین آنها اندوه است .

قرب الإسناد: ۷۶ / ۲۴۴، منتخب میزان الحکمه: ۱۴۸

حدیث ۱۹

الإمام الصادق علیه السلام:

مَنْ قَالَ بَعْدَ صِيْلَةِ الصُّبْحِ قَبْلَ أَنْ يَتَكَلَّمَ: «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ» يُعِيدُهَا سَبْعَ مَرَّاتٍ، دَفَعَ اللَّهُ عَنْهُ سَبْعِينَ نَوْعًا مِنْ أَنْوَاعِ الْبَلَاءِ، وَمَنْ قَالَهَا إِذَا صَيَّلَى الْمَغْرِبِ قَبْلَ أَنْ يَتَكَلَّمَ، دَفَعَ اللَّهُ عَنْهُ سَبْعِينَ نَوْعًا مِنْ أَنْوَاعِ الْبَلَاءِ؛ أَهْوَنُهَا الْجُدَامُ وَالْبَرَصُ.

امام صادق علیه السلام:

هر کس پس از نماز صبح و پیش از آن که با کسی سخن بگوید، هفت بار بگوید: «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ»، خداوند، هفتاد گونه بلا را از او دفع کند؛ و هر کس این [ذکر] را پس از نماز مغرب و پیش از آن که با کسی سخن بگوید، بر زبان آورد، خداوند، هفتاد گونه بلا را که کمترین آنها جذام و پسی است، از او دور کند.

بحار الأنوار، جلد ۸۶، صفحه ۹۵، حدیث ۱ دانش نامه احادیث پزشکی: ۴۹۰ / ۱

حدیث ۲۰

قال الامام الرضا - عليه السلام - : مَنْ ذَكَرَ اللَّهَ وَ لَمْ يَسْتَبِقْ إِلَى لِقَائِهِ فَقَدْ اسْتَهْزَأَ بِنَفْسِهِ.

امام رضا - علیه السلام - فرمودند: کسی که خداوند را یاد کند و برای دیدار او شتاب نکند، خود را مسخره کرده است.

«بحار الانوار، ج ۷۵، ص ۳۵۶»

حدیث ۲۱

قال الامام الباقر - عليه السلام - : لَا يَكْتُبُ الْمَلَكُ إِلَّا مَا سَمِعَ وَقَالَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ وَ اذْكَرَ رَبِّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرَعًا وَ خِيفَةً فَلَا يَعْلَمُ ثَوَابَ ذَلِكَ الذَّكَرِ ...

امام باقر - علیه السلام - فرمودند: ملائکه نمی نویسند مگر آن چه را می شنوند و خداوند عزوجل می فرماید: پروردگارت را در پیش خود با تضرع و زاری و از روی ترس یاد کن، پس ثواب چنین ذکری که در نفس انسان و پنهانی صورت گیرد را جز خدا کسی نمی داند، زیرا دارای ثواب بسیار بزرگی است.

«الکافی، ج ۲، ص ۵۰۲»

حدیث ۲۲

قال الامام الباقر - عليه السلام - : مكتوب في التوراة التي لم تُغَيَّر ... فإوحى الله تعالى اليه: يا موسى! أنا جليشٌ منذُ كَرْنِي. امام باقر - عليه السلام - فرمودند: در توراتی که تحریف نشده آمده است که، موسی - علیه السلام - از پروردگارش درخواستی کرد. او به خدا عرض کرد، خداوندا تو به من نزدیک هستی تا با تو نجوا کنم (آهسته سخن گویم) و یا از من دوری تا فریاد بزنم. خداوند به او وحی نمود: ای موسی! من همینش کسی هستم که مرا یاد کند.

«الکافی، ج ۲، ص ۴۹۶»

حدیث ۲۳

قال الامام الصادق - عليه السلام - : ما مِنْ مَجْلِسٍ يَجْتَمِعُ فِيهِ اِبْرَاءُ وَفُجَارٌ فَيَقُومُونَ عَلَيَّ غَيْرِ ذِكْرِ اللَّهِ اِلَّا كَانَ حَسْرَةً عَلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. امام صادق - عليه السلام - فرمودند: هیچ مجلسی نیست که در آن نیکوکاران و بدکاران جمع شوند و بدون ذکر و یادِ خدا برخیزند، جز اینکه در روز قیامت مایه افسوس و حسرت آنان باشد.

«مرآة العقول، ج ۱۲، ص ۱۲۰»

حدیث ۲۴

قال الامام الصادق - عليه السلام - : من اَكْثَرَ ذِكْرَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ اَظَلَّهُ اللَّهُ فِي جَنَّتِهِ. امام صادق - عليه السلام - فرمودند: هر کسی که خداوند را بسیار یاد کند، خداوند در بهشت او را در سایه رحمت خویش قرار می دهد.

«الکافی، ج ۲، ص ۵۰۰»

حدیث ۲۵

قال الامام الصادق - عليه السلام - : يَمُوتُ الْمُؤْمِنُ بِكُلِّ مِيتَةٍ اِلَّا الصَّاعِقَةَ لَا تَأْخُذُهُ وَهُوَ يَذْكُرُ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ. امام صادق - عليه السلام - فرمودند: انسان مؤمن با هر مرگی از دنیا می رود به غیر از صاعقه آسمانی، زیرا صاعقه، مومنی را که در حال ذکر خداوند است، فرا نمی گیرد.

«الکافی، ج ۲، ص ۵۰۰»

حدیث ۲۶

قال الامام الصادق - عليه السلام - : الذَّاكِرُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ فِي الْغَافِلِينَ كَالْمُقَاتِلِ فِي الْمُحَارِبِينَ. امام صادق - عليه السلام - فرمودند: کسی که در میان غفلت کنندگان از یادِ خداوند، به یادِ او باشد، همانند کسی است که در صف رزمندگان، در راه خدا نبرد می کند.

«الکافی، ج ۲، ص ۵۰۲»

حدیث ۲۷

قال الامام الصادق - عليه السلام - : ان الله عزوجل يقول: مَنْ شَغَلَ بِذِكْرِي عَنْ مَسْأَلَتِي اعْطَيْتُهُ اَفْضَلَ مَا أُعْطِيَ مِنْ سَأَلَتِي.
امام صادق - عليه السلام - فرمودند: کسی که ذکر و یاد من او را از بیان درخواست و حاجت خود باز دارد، به او بهتر از آن چیزی را که به درخواست کننده عطا می کنم، عطا خواهم نمود.
«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۱۵۸»

حدیث ۲۸

قال الامام الصادق - عليه السلام - : قال الله تعالى لموسى - عليه السلام - : أَكْثَرَ ذِكْرِي بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَكُنْ عِنْدَ ذِكْرِي خَاشِعًا.
امام صادق - عليه السلام - فرمودند: خداوند متعال به حضرت موسی - عليه السلام - فرمودند: ذکر من را در شب و روز زیاد بگو و هنگام گفتن ذکر من خاشع باش.
«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۱۶۲»

حدیث ۲۹

قال الامام الصادق - عليه السلام - : شِيعَتُنَا الَّذِينَ إِذَا خَلَوْا ذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا.
امام صادق - عليه السلام - فرمودند: شیعیان کسانی هستند که در وقت تنهایی و در خلوت خویش، بسیار خدا را یاد می کنند.
«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۱۶۲»

حدیث ۳۰

امام علی - عليه السلام - فرمودند: کسی که به یاد خدا مشغول گردد، خداوند او را به نیکوئی یاد می کند.
«تصنیف غرر الحکم، ص ۱۸۸، ح ۳۶۲۷»

حدیث ۳۱

قال الامام علی - عليه السلام - : مَنْ ذَكَرَ اللَّهَ سَبْحَانَهُ أَحْيَى اللَّهُ قَلْبَهُ وَنَوَّرَ عَقْلَهُ وَوَجَّهَهُ.
امام علی - عليه السلام - فرمودند: کسی که خداوند سبحان را یاد کند، خدا قلبش را زنده می گرداند و عقل و خرد او را روشن و نورانی می نماید.
«تصنیف غرر الحکم، ص ۱۸۹، ح ۳۶۴۵»

حدیث ۳۲

قال الامام علی - عليه السلام - : ذَكَرَ اللَّهُ مَطْرَدَةً الشَّيْطَانِ.
امام علی - عليه السلام - فرمودند: ذکر خدا، موجب رانده شدن شیطان می گردد.
«تصنیف غرر الحکم، ص ۱۸۸، ح ۳۶۱۴»

حدیث ۳۳

قال الامام علی - علیه السلام - : بذكر الله تُستنزَلُ الرِّحْمَةُ.

امام علی - علیه السلام - فرمودند: به واسطه ذکر خدا، رحمت پروردگار نازل می گردد.
«تصنیف غرر الحکم، ص ۱۸۸، ح ۳۶۱۲»

حدیث ۳۴

قال الامام علی - علیه السلام - : ذكْرُ اللهِ دَوَاءٌ اَعْلَالِ النَّفْسِ.

امام علی - علیه السلام - فرمودند: ذکر خدا، دواي بیماری های جانهاست.
«تصنیف غرر الحکم، ص ۱۸۸، ح ۳۶۱۹»

حدیث ۳۵

قال الامام علی - علیه السلام - : اذْكُرُوا اللهَ فِي كُلِّ مَكَانٍ فَانَّهُ مَعَكُمْ.

امام علی - علیه السلام - فرمودند: خداوند را در همه جا یاد کنید که او در همه جا و در همه حال با شما می باشد.
«بحار الانوار، ج ۹۰، ص ۵۴»

حدیث ۳۶

قال الامام علی - علیه السلام - : اِنَّ اولیاءَ اللهِ لاکثرُ الناسِ لَهُ ذِکْرًا وَاذْوَمَهُمْ لَهُ شِکْرًا وَاَعْظَمَهُمْ عَلٰی بِلَائِهِ صَبْرًا.

امام علی - علیه السلام - فرمودند: همانا دوستان خدا، بیشتر از دیگران خدا را یاد می کنند و شکر گزارترین آنها هستند و بیشتر از دیگران بر بلاء و سختی، صبر می نمایند.
«تصنیف غرر الحکم، ص ۱۸۸، ح ۳۶۰۶»

حدیث ۳۷

قال الامام علی - علیه السلام - : اِشْحَنِ الْخَلْوَةَ بِالذِّکْرِ وَاَصْحَبِ النُّعْمَ بِالشُّکْرِ.

امام علی - علیه السلام - فرمودند: خلوت و تنهایی خویش را با ذکر خداوند پر بار نما و نعمتها را با شکر و سپاس همراه گردان.
«تصنیف غرر الحکم، ص ۱۸۸، ح ۳۶۰۶»

حدیث ۳۸

قال الامام علی - علیه السلام - : اسْتَدِیْمُوا الذِّکْرَ فَاِنَّهُ یُنِیْرُ الْقَلْبَ وَهُوَ اَفْضَلُ الْعِبَادَةِ.

امام علی - علیه السلام - فرمودند: پیوسته به یاد خدا باشید و ذکر او را بگوئید، پس به درستی که ذکر خدا دل را روشن می نماید و برترین عبادت است.

«تصنیف غرر الحکم، ص ۱۸۹، ح ۳۶۵۴»

حدیث ۳۹

قال الامام علی - علیه السلام - : الذِّكْرُ مَجَالَسَةُ الْمَحْبُوبِ .

امام علی - علیه السلام - فرمودند: ذکر و یاد پروردگار، همنشین با محبوب (خدا) است.
«غرر الحکم، ج ۱، ص ۱۵»

حدیث ۴۰

قال الامام علی - علیه السلام - : ذَكَرَ اللهُ نَوْزَ الْاِيْمَانِ .

امام علی - علیه السلام - فرمودند: یاد خدا، نور ایمان است.
«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۸۹»

حدیث ۴۱

قال الامام علی - علیه السلام - : الذِّكْرُ ذِكْرَانِ : ذَكَرَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ عِنْدَ الْمُصِيبَةِ وَ اَفْضَلُ مِنْ ذَلِكَ ذَكَرَ اللهُ عِنْدَمَا حَرَّمَ اللهُ عَلَيْكَ فَيَكُونُ حَاجِزًا .

امام علی - علیه السلام - فرمودند: ذکر خداوند بر دو گونه است: ۱. ذکر و یاد خداوند عزوجل در هنگام مصیبت. ۲. بهتر از آن ذکر و یاد خداوند در برابر چیزی است که بر تو حرام نموده است که آن ذکر مانع از ارتکاب حرام می گردد.
«مشکاة الانوار، ص ۱۴۵»

حدیث ۴۲

قال الامام علی - علیه السلام - : اَصْلُ صَلاَحِ الْقَلْبِ اِسْتِغَالُهُ بِذِكْرِ اللهِ .

امام علی - علیه السلام - فرمودند: اساس و ریشه پاکی و اصلاح قلب، مشغول نمودن آن به ذکر خداوند است.
«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۱۸۸»

حدیث ۴۳

قال الامام علی - علیه السلام - : كُلُّ قَوْلٍ لَيْسَ اللهُ فِيهِ ذِكْرٌ فَلَعْنُوهُ .

امام علی - علیه السلام - فرمودند: هر سخنی که در آن ذکر و یاد خدا نباشد، لغو و بیهوده است.
«بحار الانوار، ج ۷۴، ص ۴۱۹»

حدیث ۴۴

قال الامام الصادق - علیه السلام - : مَنْ اَصْبَغَ الى نَاطِقٍ فَقَدْ عَبَدَهُ، فَان كَانَ النَّاطِقُ عَنِ اللهِ فَقَدْ عَبَدَ اللهُ وَ ان كَانَ النَّاطِقُ عَنِ ابْلِيسَ فَقَدْ عَبَدَ ابْلِيسَ .

امام صادق - علیه السلام - فرمودند: کسی که به سخن گوینده ای گوش فرا داده (و اطاعت کند)، به تحقیق عبادت و بندگی او را کرده است، پس اگر گوینده، سخن الهی بگوید، در حقیقت خداوند را عبادت کرده و اگر سخن شیطانی را بر زبان جاری کند، پس او بندگی شیطان را کرده است.

«بحار الانوار، ج ۷۲، ص ۲۶۸»

حدیث ۴۵

قال الامام الصادق - عليه السلام - : عليك بالجدِّ ولا تُخرجَنَّ نفسَكَ من حدِّ التَّقْصِيرِ من عبادَةِ اللَّهِ و طاعتهِ، فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى لَا يُعْبَدُ حَقَّ عِبَادَتِهِ.

امام صادق - عليه السلام - فرمودند: در عبادت و بندگی خداوند کوشا باش و همواره خود را در عبادت و اطاعت او مقصر بدان، زیرا عبادتی که شایسته ذات حق و نعمت های بی شمار او باشد، به جا آورده نخواهد شد.
«الکافی، ج ۲، ص ۷۲»

حدیث ۴۶

قال الامام الصادق - عليه السلام - : لا تُكْرِهُوا إِلَى أَنْفُسِكُمُ الْعِبَادَةَ.
امام صادق - عليه السلام - فرمودند: عبادت (مستحبی) را بر خود تحمیل نکنید.
«الکافی، ج ۲، ص ۸۶»

حدیث ۴۷

قال الامام الحسين - عليه السلام - : مَنْ عَبَدَ اللَّهَ حَقَّ عِبَادَتِهِ، آتَاهُ اللَّهُ فَوْقَ أَمَانِيهِ وَ كِفَايَتِهِ.
امام حسین - عليه السلام - فرمودند: هر کس خداوند متعال را آن طور که شایسته عبادت و بندگی است، عبادت کند، خداوند متعال او را به بهترین آرزوهایش می رساند و امور زندگی او را کفایت می کند.
«بحار الانوار، ج ۶۸، ص ۱۸۳»

حدیث ۴۸

قال الامام الحسن المجتبی - عليه السلام - : مَنْ عَبَدَ اللَّهَ عَبَدَ اللَّهَ لَهُ كُلَّ شَيْءٍ.
امام حسن مجتبی - عليه السلام - فرمودند: کسی که خداوند را عبادت و بندگی نماید، خداوند متعال همه موجودات را بنده و مطیع او می گرداند.
«بحار الانوار، ج ۶۸، ص ۱۸۴»

حدیث ۴۹

قَالَتْ فَاطِمَةُ - سَلَامُ اللَّهِ عَلَيْهَا - : مَنْ أَصْعَدَ إِلَى اللَّهِ خَالِصَ عِبَادَتِهِ أَهْبَطَ اللَّهُ لَهُ أَفْضَلَ مَصْلَحَةٍ.
حضرت فاطمه زهرا - سلام الله عليها - فرمودند: هر کس عبادات و کارهای خود را خالصانه برای پروردگار خویش انجام دهد، خداوند بهترین مصلحت ها و برکات خویش را برای او تقدیر نموده و نازل می کند.
«بحار الانوار، ج ۶۷، ص ۲۴۹»

حدیث ۵۰

قال الامام الرضا - عليه السلام - في بيان علمه العباد: فَإِنْ قَالَ قَائِلٌ فَلِمَ تَعْبُدُهُمْ؟ قِيلَ: لِئَلَّا يَكُونُوا نَاسِينَ لَذِكْرِهِ وَ لَا تَارِكِينَ لِأَدْبِهِ وَ لَا

لاهیّن عن امره و نهیه ...

امام رضا - علیه السلام - در بیان علت تشریح عبادات فرمودند: اگر کسی بگوید: چرا خداوند متعال، انسان را دعوت به عبادت و اطاعت خویش کرده است؟ گفته شود: آنان را به عبادت دعوت نمود تا یاد خدا را فراموش نکنند، ادب پروردگار خویش را ترک نکرده و نسبت به دستورات و نواهی او بی تفاوت نگردند، زیرا خیر و مایه حیات آنان در این دستورات است. پس اگر از عبادت خدا روی گردان شوند، زمان درازی بر ایشان بگذرد و دل‌هایشان سخت و قسی گردد.

«عیون اخبار الرضا - علیه السلام - ج ۲، ص ۱۰۲»

حدیث ۵۱

قال الامام الرضا - علیه السلام - : اَوَّلُ عِبَادَةِ اللَّهِ مَعْرِفَتُهُ وَ اَصْلُ مَعْرِفَةِ اللَّهِ تَوْحِيدُهُ.

امام رضا - علیه السلام - فرمودند: نخستین گام در عبادت پروردگار، شناخت خداست و اساس و پایه شناخت خدا، یگانه دانستن اوست.

«عیون اخبار الرضا - علیه السلام - ج ۱، ص ۱۲»

حدیث ۵۲

قال الامام الرضا - علیه السلام - : اِنَّ اَشَدَّ الْعِبَادَةِ الْوَرَعُ.

امام رضا - علیه السلام - فرمودند: دشوارترین عبادت، تقوی و پرهیزگاری است.

«تفسیر نورالثقلین، ج ۱، ص ۳۰»

حدیث ۵۳

قال الامام العسکری - علیه السلام - : لَيْسَتْ الْعِبَادَةُ كَثْرَةَ الصَّيَامِ وَالصَّلَاةِ وَ اِنَّمَا الْعِبَادَةُ كَثْرَةُ التَّفَكُّرِ فِي اَمْرِ اللَّهِ.

امام حسن عسکری - علیه السلام - فرمودند: عبادت در زیاد انجام دادن نماز و روزه نیست، بلکه عبادت تفکر و اندیشه بسیار در قدرت بی منتهای پروردگار و آفریده های اوست.

«مستدرک الوسائل، ج ۱۱، ص ۱۸۴»

حدیث ۵۴

قال الامام السجّاد - علیه السلام - : نَظَرُ الْمُؤْمِنِ فِي وَجْهِ اَخِيهِ الْمُؤْمِنِ لِلْمَوَدَّةِ وَ الْمَحَبَّةِ لَهُ عِبَادَةٌ.

امام سجّاد - علیه السلام - فرمودند: نگاه کردن مؤمن به صورت برادر مؤمن خویش از روی علاقه و محبت به او، عبادت است.

«تحف العقول، ص ۲۰۴»

حدیث ۵۵

قال الامام الحسين - علیه السلام - : اِنَّ قَوْمًا عَبَدُوا اللَّهَ رَغْبَةً فَتَلَكَ عِبَادَةُ التُّجَّارِ وَ اِنَّ قَوْمًا عَبَدُوا اللَّهَ رَهْبَةً فَتَلَكَ عِبَادَةُ الْعَبِيدِ وَ اِنَّ قَوْمًا عَبَدُوا اللَّهَ شُكْرًا فَتَلَكَ عِبَادَةُ الْاَحْرَارِ وَ هِيَ اَفْضَلُ الْعِبَادَةِ.

امام حسین - علیه السلام - فرمودند: همانا عده ای خداوند را به جهت میل به بهشت عبادت می کنند، که این عبادت تجار است و

عده ای نیز خداوند را به جهت ترس از عذاب عبادت می کنند که این عبادت بردگان است و عده ای هم خداوند را به جهت شکر و سپاس (و از روی معرفت عبادت می کنند)، پس اینگونه عبادت نمودن، عبادت آزادگان است که بهترین عبادت ها است. «تحف العقول، ص ۱۷۷»

حدیث ۵۶

قال الامام الباقر - علیه السلام - : لا یكونُ العبدُ عابداً لله حقَّ عبادتهِ حتّٰی یَنقَطِعَ عَنِ الخَلْقِ كُلِّهِمْ
امام باقر - علیه السلام - فرمودند: هیچ بنده ای به مقام بندگی و عبودیت حقیقی پروردگار نمی رسد، مگر اینکه از همه خلائق قطع امید نموده و تنها به خداوند امیدوار باشد.
«تنبيه الخواطر، ص ۴۲۷»

حدیث ۵۷

قال رسول الله - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - : العِبَادَةُ مَعَ أَكْلِ الحَرَامِ كَالْبِنَاءِ عَلَى الرَّمْلِ.
رسول خدا - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - فرمودند: عبادت کردن همراه با خوردن مال حرام، مانند ساختن بنایی بر روی شن است.
«بحار الانوار، ج ۱۰۳، ص ۱۲»

حدیث ۵۸

قال رسول الله - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - : تَفَرُّغُوا الطَّاعَةَ لِلَّهِ وَعِبَادَتِهِ قَبْلَ أَنْ يَنْزِلَ بِكُمْ مِنَ البَلَاءِ مَا يَشْغَلُكُمْ عَنِ العِبَادَةِ.
پیامبر اکرم - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - فرمودند: قبل از اینکه بلاها و مشکلات زندگی شما را از عبادت باز دارد، (فرصت را غنیمت شمرده و) سعی و تلاش خود را متوجه عبادت و بندگی پروردگار نمائید.
«تنبيه الخواطر، ص ۳۶۰»

حدیث ۵۹

قال رسول الله - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - : السَّكِينَةُ زِينَةُ العِبَادَةِ.
رسول اکرم - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - فرمودند: وقار و متانت، زیور و زینت عبادت است.
«بحار الانوار، ج ۷۷، ص ۱۳۱»

حدیث ۶۰

قال رسول الله - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - : لا عِبَادَةَ إِلَّا بِیَقِينٍ.
رسول خدا - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - فرمودند: عبادت کامل نیست مگر اینکه از روی یقین (به پروردگار) باشد.
«بحار الانوار، ج ۷۷، ص ۱۶۹»

حدیث ۶۱

قال رسول الله - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - : العِبَادَةُ سَبْعُونَ جِزَاءً وَافْضَلُهَا جِزَاءٌ طَلَبُ الحَلَالِ.

رسول خدا - صلی الله علیه و آله - فرمودند: عبادت دارای هفتاد جزء است و برترین آنها به دست آوردن روزی حلال است.
«بحار الانوار، ج ۱۰۳، ص ۷»

حدیث ۶۲

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - : أُعْبِدُ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ كُنْتَ لِاتِّرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ.
رسول خدا - صلی الله علیه و آله - فرمودند: خدا را به گونه ای عبادت کن، مثل اینکه او را می بینی و اگر تو او را نمی بینی، همانا خداوند تو را می بیند.
«بحار الانوار، ج ۷۷، ص ۷۴»

حدیث ۶۳

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - : النَّظَرُ إِلَى الْعَالِمِ عِبَادَةٌ وَالنَّظَرُ إِلَى الْإِمَامِ الْمَقْسُطِ عِبَادَةٌ وَالنَّظَرُ إِلَى الْوَالِدِينَ بِرَأْفَةٍ وَرَحْمَةٌ عِبَادَةٌ
...
رسول خدا - صلی الله علیه و آله - فرمودند: نگرستن به سیمای دانشمندان عبادت است، دیدن حاکم و رهبر عادل نیز عبادت است و نگاه از روی مهربانی و عطوفت به پدر و مادر و دیدن دوستی که برای خدا دوستش می داری، اینها نیز عبادت است.
«بحار الانوار، ج ۷۴، ص ۷۳»

حدیث ۶۴

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - : أَفْضَلُ النَّاسِ مَنْ عَشَقَ الْعِبَادَةَ فَعَانَقَهَا وَاحْبَبَهَا بِقَلْبِهِ وَبَاشَرَهَا بِجَسَدِهِ وَتَفَرَّغَ لَهَا ...
رسول خدا - صلی الله علیه و آله - فرمودند: با فضیلت ترین مردم، کسی است که به عبادت عشق می ورزد، پس عبادت را در آغوش می کشد و قلباً آنرا دوست داشته، اعضاء و جوارحش را به آن مشغول می کند و تمامی هم و سعی خود را به آن متوجه کرده و به راحتی یا سختی های دنیا، اهمیت نمی دهد.
«الکافی، ج ۲، ص ۸۳»

حدیث ۶۵

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - : مَنْ أَتَى بِمَا افْتَرَضَ اللَّهُ عَلَيْهِ، فَهُوَ مِنْ أَعْبِدِ النَّاسِ.
رسول اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: کسی که تکالیف واجبش را انجام دهد، پس او از جمله عابدترین مردم است.
«بحار الانوار، ج ۷۷، ص ۴۵»

حدیث ۶۶

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - : اعظمُّ العبادَةِ اجراً اخفاها.
رسول خدا - صلی الله علیه و آله - فرمودند: بزرگترین عبادات از نظر پاداش، پنهان ترین آنهاست.
«بحار الانوار، ج ۷۵، ص ۲۵۱»

حدیث ۶۷

قال الامام علی - علیه السلام - : الجودُ فی الله عبادَةُ الْمُتَقَرِّبِینَ .
 امام علی - علیه السلام - فرمودند: بخشش در راه خدا، عبادت مقربان و نزدیکان به خداوند است.
 «غرر الحکم، ح ۸۴۴۲»

حدیث ۶۸

قال الامام علی - علیه السلام - : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - : قَالَ اللَّهُ تَعَالَى لَهُ فِي لَيْلَةِ الْمِعْرَاجِ يَا أَحْمَدُ لَيْسَ شَيْءٌ مِنَ الْعِبَادَةِ أَحَبَّ إِلَيَّ مِنَ الصَّوْمِ وَالصَّوْمِ فَمَنْ صَامَ وَ لَمْ يَحْفَظْ لِسَانَهُ كَانَ كَمَنْ قَامَ وَ لَمْ يَقْرَأْ فِي صَلَاتِهِ
 امام علی - علیه السلام - فرمودند: پیامبر اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: خداوند متعال در شب معراج به او گفت: ای احمد، آیا می دانی چگونه می توان عابد حقیقی شد؟ حضرت پاسخ دادند؟ نمی دانم. خداوند فرمودند: هر گاه هفت صفت در انسان جمع شود: (۱) تقوائی که او را از ارتکاب گناه باز دارد. (۲) سکوتی که مانع از پرداختن به آنچه به او مربوط نیست، گردد. (۳) ترسی که هر روز بر اشک و حزن او بیفزاید. (۴) حیائی که در خلوت و تنهایی پروا کند. (۵) خوردن مال حلال که برای ادامه حیات محتاج آن است. (۶) دشمنی دنیا، که من آنرا دشمن دارم. (۷) دوستی با نیکان و صلحا از آن روی که من آنها را دوست دارم.
 «مستدرک الوسائل، ج ۹، ص ۱۹»

حدیث ۶۹

قال الامام علی - علیه السلام - : كَيْفَ يَجِدُ لَذَّةَ الْعِبَادَةِ مَنْ لَا يَصُومُ عَنِ الْهَوَى .
 امام علی - علیه السلام - فرمودند: کسی که از دنباله روی هوی و هوس ابا ندارد، چگونه می تواند لذت عبادت را درک کند.
 «غرر الحکم، ص ۱۹۹، ح ۳۹۳۸»

حدیث ۷۰

قال الامام علی - علیه السلام - : زَيْنُ الْعِبَادَةِ الْخُشُوعُ .
 امام علی - علیه السلام - فرمودند: خشوع و خضوع، زیور و زینت عبادت پروردگار است.
 «غرر الحکم، ص ۱۹۹، ح ۳۹۴۸»

حدیث ۷۱

قال الامام علی - علیه السلام - : التَّفَكُّرُ فِي آلَاءِ اللَّهِ نِعْمَ الْعِبَادَةُ .
 امام علی - علیه السلام - فرمودند: اندیشه و تأمل در نعمت های الهی، خوب عبادتی است.
 «غرر الحکم، ص ۵۶، ح ۵۳۴»

حدیث ۷۲

قال الامام علی - علیه السلام - : الْعِبَادَةُ خَمْسَةٌ أَسْئَاءٌ: خَلَاءُ الْبَطْنِ وَ قِرَاءَةُ الْقُرْآنِ وَ قِيَامُ اللَّيْلِ وَ التَّضَرُّعُ عِنْدَ الصُّبْحِ وَ الْبُكَاءُ مِنْ خَشْيَةِ

الله.

امام علی - علیه السلام - فرمودند: عبودیت بر پنج رکن استوار است: ۱. خالی ساختن شکم (از حرام) ۲. قرائت قرآن ۳. تهجد و شب زنده داری ۴. زاری و راز و نیاز با پروردگار در هنگام صبح ۵. گریه از خوف خداوند.

«مستدرک الوسائل، ج ۲، ص ۲۹۴»

حدیث ۷۳

قال الامام علی - علیه السلام - : دوامُ العبادَةِ برهانُ الظَّفَرِ عَلَي السَّعَادَةِ.

امام علی - علیه السلام - فرمودند: عبادت مستمر، دلیل دست یافتن به سعادت است.

«غرر الحکم، ص ۱۹۸، ح ۳۹۳۶»

حدیث ۷۴

قال الامام علی - علیه السلام - : اذا احبَّ اللهُ عبداً اَلْهَمَّهُ حُسْنَ العِبَادَةِ.

امام علی - علیه السلام - فرمودند: زمانی که خداوند بنده ای را دوست داشته باشد، نیکو عبادت کردن را به او الهام می کند.

«غرر الحکم، ص ۱۹۸، ح ۳۹۳۵»

حدیث ۷۵

امام صادق - علیه السلام - فرمودند: ذکر بر دو گونه است: ذکر خالص که دل با آن موافق باشد و ذکر بازدارنده (از یاد خدا) که یاد غیر خدا را در بردارد.

«بحار الانوار، ج ۹۰، ص ۱۵۹»

حدیث ۷۶

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - : مَنْ اطَاعَ اللهَ فَقَدْ ذَكَرَ اللهَ وَ اِنْ قَلَّتْ صَلَاتُهُ وَ صِيَامُهُ وَ تِلَاوَتُهُ وَ مَنْ عَصَى اللهَ فَقَدْ نَسِيَ اللهَ ...

رسول خدا - صلی الله علیه و آله - فرمودند: کسی که خدا را اطاعت نماید، پس به تحقیق به یاد خدا بوده است، هر چند نماز و روزه و تلاوت قرآنش کم باشد و کسی که از اطاعت خداوند سرباز زند، پس به تحقیق خدا را فراموش نموده است، هر چند نماز و روزه و تلاوت قرآن زیاد انجام دهد.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۱۵۴»

حدیث ۷۷

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - : قال الله عزوجل: اذا ذَكَرْتَنِي عِبْدِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي وَ اذا ذَكَرْتَنِي فِي مَلَأٍ ذَكَرْتُهُ فِي مَلَأٍ خَيْرٍ مِنْهُ ...

رسول خدا - صلی الله علیه و آله - فرمودند: خداوند عزوجل می فرماید: چون بنده ام مرا در نفس خویش یاد کند، من نیز او را یاد می کنم و اگر در جمعی مرا یاد کند (و ذکر مرا بر زبان جاری کند)، من در جمعی بهتر از آن او را یاد می نمایم و چون به اندازه یک وجب به سوی من آید، من به مقدار یک ذراع به او نزدیک می شوم و اگر به اندازه یک ذراع به من تقرب بجوید، من به

اندازه وسعت گشودن هر دو دست به او نزدیک می شوم و هنگامی که به سوی من گام بردارد، من به سوی او می شتابم.
«محنة البیضاء، ج ۲، ص ۲۶۷»

حدیث ۷۸

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : اذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ هَمِّكَ إِذَا هَمَمْتَ وَعِنْدَ لِسَانِكَ إِذَا حَكَمْتَ وَعِنْدَ يَدِكَ إِذَا قَسَمْتَ.
رسول خدا - صلى الله عليه و آله - فرمودند: هنگامی که تصمیم به انجام کاری گرفتی و زمانی که با زبانت حکمی را می خواهی بیان کنی و هنگامی که با دست خویش می خواهی چیزی را (بین دیگران) تقسیم نمائی، خداوند را یاد کن.
«بحار الانوار، ج ۷۴، ص ۱۷۱»

حدیث ۷۹

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : لَا تَكثُرُوا الْكَلَامَ بَعْدَ ذِكْرِ اللَّهِ فَإِنَّ كَثْرَةَ الْكَلَامِ بَعْدَ ذِكْرِ اللَّهِ تُقْسِي الْقَلْبَ وَتَبْعِدُ النَّاسَ مِنَ اللَّهِ الْقَاسِي الْقَلْبَ.
رسول خدا - صلى الله عليه و آله - فرمودند: به غیر از ذکر خدا، سخنان دیگر را زیاد نگوئید، پس همانا پرگوئی اگر در غیر از ذکر خدا باشد، قلب را قسی و سخت می کند و کسی که سنگ دل باشد، دورترین مردم به خداوند است.
«مشكاة الانوار، ص ۱۵۰»

حدیث ۸۰

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : مَنْ أَكْثَرَ ذِكْرَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ أَحَبَّهُ اللَّهُ وَمَنْ ذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا كُتِبَتْ لَهُ بَرَاءَتَانِ بَرَاءَةٌ مَنَالْتَارٍ وَبَرَاءَةٌ مِنَ التَّفَاقِي.
رسول خدا - صلى الله عليه و آله - فرمودند: کسی که زیاد ذکر خدا بگوید، خداوند او را دوست می دارد و کسی که زیاد به یاد خدا باشد، خداوند دو براءت برای او می نویسد، براءت و دوری از آتش جهنم و براءت و دوری از نفاق و دورویی.
«مرآة العقول، ج ۱۲، ص ۱۳۴»

حدیث ۸۱

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : الذَّكْرُ خَيْرٌ مِنَ الصَّدَقَةِ.
رسول خدا - صلى الله عليه و آله - فرمودند: ذکر و یاد خداوند، بهتر از دادن صدقه است.
«نهج الفصاحه، ص ۳۲۹»

حدیث ۸۲

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : تَرَكُ الذِّكْرِ يُمِيتُ النَّفْسَ.
رسول خدا - صلى الله عليه و آله - فرمودند: ترک نمودن ذکر و یاد خدا، موجب مرگ و هلاکت نفس می شود.
«مجموعه ورام، ج ۱، ص ۲۵۰»

حدیث ۸۳

قال الامام علی - علیه السلام - : اَفْضَلُ الذِّكْرِ الْقُرْآنُ بِهِ تُشْرَحُ الصُّدُورُ وَ تَسْتَنِيرُ السَّرَائِرُ.
امام علی - علیه السلام - فرمودند: قرآن، برترین ذکر هاست، با آن سینه ها گشوده می شود و اسرار روشن می گردد.
«تصنیف غرر الحکم، ص ۱۸۸، ح ۳۶۲۵»

حدیث ۸۴

قال الامام علی - علیه السلام - : سَامِعُ ذِكْرِ اللَّهِ ذَاكِرٌ.
امام علی - علیه السلام - فرمودند: کسی به ذکر خدا گوش فرا دهد، (همانند کسی است که) ذکر خداوند را بر زبان جاری می کند.
«تصنیف غرر الحکم، ص ۱۸۸، ح ۳۶۲۲»

حدیث ۸۵

قال الامام علی - علیه السلام - : ذَكَرُ اللَّهِ مَسْرَّةٌ كُلُّ مِتِّقٍ وَ لَذَّةٌ كُلُّ مُؤْمِنٍ.
امام علی - علیه السلام - فرمودند: یاد خدا، موجب خشنودی انسان های با تقوا و مایه لذت اهل یقین است.
«تصنیف غرر الحکم، ص ۱۸۹، ح ۳۶۵۳»

حدیث ۸۶

قال الامام علی - علیه السلام - : ذَكَرُ اللَّهِ رَأْسُ مَالٍ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَ رِيحُ السَّلَامَةِ مِنَ الشَّيْطَانِ.
امام علی - علیه السلام - فرمودند: یاد خدا، سرمایه انسان مؤمن و سود آن، سالم ماندن از (شر) شیطان است.
«تصنیف غرر الحکم، ص ۱۸۸، ح ۳۶۲۱»

حدیث ۸۷

قال الامام علی - علیه السلام - : الذِّكْرُ نُورُ الْعَقْلِ (العقول) وَ حَيَاةُ النُّفُوسِ وَ جَلَاءُ الصُّدُورِ.
امام علی - علیه السلام - فرمودند: ذکر و یاد خدا، موجب روشنی عقل (عقلها)، زنده شدن جانها و جلاء پیدا نمودن سینه هاست.
«تصنیف غرر الحکم، ص ۱۸۹، ح ۳۶۳۴»

حدیث ۸۸

قال الامام علی - علیه السلام - : ذَكَرُ اللَّهِ دِعَامَةُ الْإِيمَانِ وَ عِضْمَةٌ مِنَ الشَّيْطَانِ.
امام علی - علیه السلام - فرمودند: یاد خدا، ستون ایمان و موجب محافظت از (شر) شیطان است.
«تصنیف غرر الحکم، ص ۱۸۸، ح ۳۶۲۰»

حدیث ۸۹

قال الامام علی - علیه السلام - : مَنْ عَمَرَ قَلْبَهُ بِدَاوَمِ الذِّكْرِ حَسُنَتْ اَفْعَالُهُ فِي السِّرِّ وَالْجَهْرِ.

امام علی - علیه السلام - فرمودند: کسی که دل خویش را با دائم ذکر بودن آباد گرداند، خداوند افعال او را در نهان و آشکار، نیکو می گرداند.

«تصنیف غرر الحکم، ص ۱۸۹، ح ۳۶۵۸»

حدیث ۹۰

قال الامام علی - علیه السلام - : العِبَادَةُ الْخَالِصَةُ اَنْ لَا يَرْجُوَ الرَّجُلُ اِلَّا رَبَّهُ وَلَا يَخَافُ اِلَّا ذَنْبَهُ.

امام علی - علیه السلام - فرمودند: عبادت خالصانه و محض برای خدا به این صورت است که انسان به هیچ کس جز پروردگارش امید نداشته باشد و از هیچ چیز جز گناه خودش نترسد.

«غررالحکم، ص ۱۹۹، ح ۳۹۴۵»

حدیث ۹۱

قال الامام علی - علیه السلام - : العِبَادَةُ فَوْزٌ.

امام علی - علیه السلام - فرمودند: عبادت، رستگاری است.

«غررالحکم، ص ۱۹۸، ح ۳۹۳۲»

حدیث ۹۲

قال الامام علی - علیه السلام - : لَا خَيْرَ فِي عِبَادَةٍ لَا عِلْمَ فِيهَا.

امام علی - علیه السلام - فرمودند: عبادتی که از روی علم و آگاهی صورت نگیرد، خیری در آن نیست.

«بحار الانوار، ج ۷۸، ص ۷۵»

حدیث ۹۳

قال الامام علی - علیه السلام - : مَا تَقَرَّبَ مَتَّقِبٌ بِمِثْلِ الْعِبَادَةِ.

امیر مؤمنان - علیه السلام - فرمودند: هیچ کسی به مانند عبادت، به خدا نزدیکی و تقرب پیدا نکرد.

«غرر الحکم، ص ۱۹۹، ح ۳۹۴۲»

حدیث ۹۴

قال الله عزَّوجلَّ:

لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ دَرَّ (امان) مَنْ اسْت، كَسَى كِه وَاَرَدَ اَنْ شُوْد، اَز عَذَابِ مَنْ دَرِ اَمَانِ اسْت.

(امالی الصدوق ۲۳۵)

حدیث ۹۵

قال الله عزَّوجلَّ:

ای احمد! عبادت ده بخش دارد که نه بخش آن، به دست آوردن روزی حلال است.

(ارشادالقلوب ۱/۲۰۳)

حدیث ۹۶

قال الله عزوجل:

بنده‌ام با چیزی بهتر از واجبات به من نزدیک نمی‌شود. و با نافله (کارهای مستحبی) به من نزدیک می‌شود تا اینکه دوستش بدارم. آن‌گاه که دوستش بدارم، من گوش او خواهم شد که با آن می‌شنود و دیده‌ی او که با آن می‌بیند و زبان او که با آن سخن می‌گوید و دست او که قدرت‌نمایی می‌کند. اگر دعایم کند اجابتش می‌کنم و اگر از من بخواهد به او می‌دهم.

(کافی ۲/۳۵۳)

حدیث ۹۷

قال الله عزوجل:

ای عیسی! آن که بر من شوریده و گناه می‌کند تو را نفریبد. روزی مرا می‌خورد و دیگری را بندگی می‌کند... آن‌چنان او را به بند می‌کشم که راه‌گریزی نداشته باشد.

(کافی ۸/۱۳۳)

حدیث ۹۸

قال الله عزوجل:

با مستحبات به من نزدیک شو.

(کافی ۸/۱۳۲)

حدیث ۹۹

قال الله عزوجل:

آن‌گاه که مرا یاد می‌کنی، فروتن باش.

(کافی ۲/۴۹۷)

حدیث ۱۰۰

قال الله عزوجل:

یاد من، هر جایی زیباست.

(کافی ۲/۴۹۷)

حدیث ۱۰۱

قال الله عزوجل:

هر که مرا یاد کند همدمش می شوم.

(کافی ۲/۴۹۶)

حدیث ۱۰۲

قال الله عزَّوجلَّ:

ای فرزند آدم! خودت را محو بندگی من کن تا دلت را پر از بی‌نیازی کنم.

(کافی ۲/۸۳)

حدیث ۱۰۳

قال الامام الصادق - عليه السَّلام - : فيما اوحى الله تعالى الى موسى - عليه السَّلام - : كَذِبَ مَنْ زَعَمَ أَنَّهُ يَحِبُّنِي فَإِذَا جَنَّهَ اللَّيْلُ نَامَ عَنِّي، أَلَيْسَ كُلُّ مُحِبٍّ يُحِبُّ خَلْوَةَ حَبِيبِهِ؟

امام صادق - عليه السَّلام - فرمودند: خداوند در وحی به حضرت موسی - عليه السَّلام - اینگونه فرمود: ای موسی کسی که گمان می کند مرا دوست دارد و هنگامی که شب فرا می رسد به خواب می رود، دروغ می گوید، آیا این طور نیست که دوست، عاشق و مشتاق خلوت با دوست خود است؟

«امالی شیخ صدوق، ص ۲۹۲»

حدیث ۱۰۴

قال الامام الصادق - عليه السَّلام - : قال الله تبارك و تعالی ما تَحَبَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِأَحَبِّ مِمَّا افترضتُ عليه.

امام صادق - عليه السَّلام - فرمودند: خداوند می فرماید هیچ بنده ای با چیزی بهتر از دوست داشتن و انجام فرائض و واجبات، با من اظهار دوستی نکرد.

«الکافی، ج ۲، ص ۸۲»

حدیث ۱۰۵

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : علامَةُ حَبِّ اللَّهِ تَعَالَى حُبُّ ذِكْرِ اللَّهِ و علامَةُ بُغْضِ اللَّهِ بُغْضُ ذِكْرِ اللَّهِ.

رسول اکرم - صلى الله عليه و آله - فرمودند: نشانه حب و دوستی خداوند، حب و علاقه به ذکر و یاد خداست و نشانه بغض خداوند، بغض و تنفر از یاد حق می باشد.

«کنز العمال، ح ۱۷۷۶»

حدیث ۱۰۶

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : لا اله الا الله نصفُ الميزانِ.

رسول خدا - صلى الله عليه و آله - فرمودند: کلمه لا اله الا الله، نصف میزان و عمل است.

«امالی شیخ مفید، ص ۲۷۵»

حدیث ۱۰۷

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : خيرُ العبادَةِ قولُ لا اله الا الله .
رسول خدا - صلى الله عليه و آله - فرمودند: بهترین عبادت، گفتن لا اله الا الله است.
«توحید صدوق، ص ۱۸»

حدیث ۱۰۸

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : ما من الكلامِ كلمةٌ احبَّ الى الله عزوجل من قولِ لا اله الا الله .
رسول خدا - صلى الله عليه و آله - فرمودند: هیچ کلامی نزد خداوند، محبوب تر از گفتن کلمه لا اله الا الله نیست.
«توحید صدوق، ص ۲۲»

حدیث ۱۰۹

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : مَنْ قال لا اله الا الله مُخْلِصاً دَخَلَ الْجَنَّةَ
رسول خدا - صلى الله عليه و آله - فرمودند: کسی که لا اله الا الله را با اخلاص بگوید، وارد بهشت می شود و اخلاص آن است که
ذکر کلمه توحید، انسان را از هر گونه کار ناپسند و حرام باز دارد.
«توحید صدوق، ص ۲۸»

حدیث ۱۱۰

عَنِ الْإِمَامِ السَّجَادِ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - قَالَ: إِنَّمَا شَيْعَتُنَا يُعْرَفُونَ بِعِبَادَتِهِمْ ... الْمُسَيَّبُونَ إِذَا سَبَّكَ النَّاسُ وَالْمُصَيَّلُونَ إِذَا نَامَ النَّاسُ وَ
الْمَحْزُونُونَ إِذَا فَرِحَ النَّاسُ يُعْرَفُونَ بِالزُّهْدِ
امام سجاد - علیه السلام - فرمودند: شیعیان ما از عبادتشان شناخته می شوند، آنان اهل تسبیح و ذکرند آن گاه که دیگران ساکتند
و نماز گزارانند آن گاه که دیگران در خوابند و محزونند (دلخوش به دنیا نیستند) آن گاه که دیگران (بر اثر سرگرمی به دنیا)
فرحناکند، آنان با زهد شناخته می شوند، گفتارشان رحمت است و شغل و کردار آنان جنت است.
«نور الثقلین، ج ۳، ص ۹۴»

حدیث ۱۱۱

الإمام الصادق عليه السلام :
قال رسول الله صلى الله عليه و آله : الجلوسُ في المسجدِ لانتظارِ الصلاةِ عبادةٌ مالم يُحدث ، قيل : يا رسول الله وما يحدثُ؟ قال :
الإغْتِيَابُ .
امام صادق عليه السلام :

پیامبر صلی الله علیه و آله فرمود : «به انتظار نماز در مسجد نشستن ، عبادت است تا زمانی که ناروایی پدید نیورد» .
گفته شد : ای پیامبر خدا! چه ناروایی ؟
فرمود : «غیبت کردن» .

بحار الأنوار: ج ۷۵ ص ۲۴۹ ح ۱۷ .

حدیث ۱۱۲

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :
الْجُلُوسُ فِي الْمَسْجِدِ لِانْتِظَارِ الصَّلَاةِ عِبَادَةٌ .
نشستن در مسجد به انتظار نماز ، عبادت است .
کنز العمال : ج ۷ ص ۶۵۱ ح ۲۰۷۴۳ .

حدیث ۱۱۳

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :
خَمْسٌ مِنَ الْعِبَادَةِ : قَلَّةُ الطَّعْمِ ، وَالْقُعُودُ فِي الْمَسَاجِدِ ...
پنج چیز ، از عبادت است : کم خوردن ، نشستن در مسجدها ...
الفردوس: ج ۲ ص ۱۹۵ ح ۲۹۶۹ عن أبي هريرة ، كنز العمال: ج ۱۵ ص ۸۸۰ ح ۴۳۴۹۳ .

حدیث ۱۱۴

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
إِنَّ يَوْمَ النَّيْرُوزِ هُوَ الْيَوْمُ الَّذِي أَخَذَ اللَّهُ فِيهِ مَوَاقِيقَ الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ ؛
روز نوروز همان روزی است که خداوند از بندگان پیمان گرفت که او را بپرستند.
مستدرک الوسائل ج ۶ ص ۳۵۳ ، میزان الحکمه ح ۱۴۷۲۷

حدیث ۱۱۵

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم :
مَنْ كَثُرَ تَسْبِيحُهُ وَتَمَجِيدُهُ ، وَقَلَّ طَعَامُهُ وَشَرَابُهُ وَمَنَامُهُ ، إِشْتَاقَتُهُ الْمَلَائِكَةَ .
هر کس تسبیح گفتن او و به عظمت یاد کردن او از خداوند ، فراوان شود و خوراک و آشامیدن و خفتنش اندک گردد ، فرشتگان مشتاق او می شوند .
تنبيه الخواطر ، جلد ۲ ، صفحه ۱۱۶ دانش نامه احادیث پزشکی : ۱۰ / ۲

حدیث ۱۱۶

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم :
مَنْ أَحْيَا لَيْلَةَ الْعِيدِ وَلَيْلَةَ النُّصْفِ مِنْ شَعْبَانَ ، لَمْ يَمُتْ قَلْبُهُ يَوْمَ تَمُوتُ الْقُلُوبُ .
هر که شب عید (فطر و قربان) و شب نیمه شعبان را احیا کند ، در آن روزی که دلها می میرند ، دل او نمیرد .
ثواب الأعمال : ۱/۱۰۲/۲ منتخب میزان الحکمه : ۲۸۴

حدیث ۱۱۷

امام علی علیه السلام :
 سَهْرُ اللَّيْلِ فِي طَاعَةِ اللَّهِ رَبِّعُ الْأَوْلِيَاءِ وَرَوْضَةُ السُّعْدَاءِ .
 شب بیداری در طاعت و بندگی خدا ، بهار اولیا است و بوستان نیکبختان .
 غرر الحکم : ۵۶۱۳ منتخب میزان الحکمه : ۲۸۴

حدیث ۱۱۸

امام علی علیه السلام :
 أَفْضَلُ الْعِبَادَةِ سَهْرُ الْعِيُونِ بِذِكْرِ اللَّهِ سُبْحَانَهُ .
 برترین عبادت ، شب زنده‌داری به ذکر و یاد خدای سبحان است .
 غرر الحکم : ۳۱۴۹ م

حدیث ۱۱۹

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم :
 الْمُتَعَبِّدُ بِغَيْرِ فِقْهِ كَالْحِمَارِ فِي الطَّاحُونِ ؛
 کسی که از روی فهم و شناخت عبادت نکند ، مانند خر آسیاست .
 کنز العمال : ۲۸۷۰۹ منتخب میزان الحکمه : ۴۰۲

حدیث ۱۲۰

امام علی علیه السلام :
 ثَمَرَةُ الْعِلْمِ الْعِبَادَةُ ؛
 میوه دانش ، پرستش است .
 غرر الحکم : ۴۶۰۰ منتخب میزان الحکمه : ۴۰۲

حدیث ۱۲۱

امام صادق علیه السلام :
 لَيْسَ الْعِلْمُ بِالتَّعْلَمِ ، إِنَّمَا هُوَ نُورٌ يَفْعُ فِي قَلْبٍ مَنْ يُرِيدُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَنْ يَهْدِيَهُ ، فَإِنْ أَرَدْتَ الْعِلْمَ فَاطْلُبْ أَوَّلًا فِي نَفْسِكَ حَقِيقَةَ
 الْعُبُودِيَّةِ ، وَاطْلُبِ الْعِلْمَ بِاسْتِعْمَالِهِ ، وَاسْتَفْهِمِ اللَّهَ يُفْهِمَكَ ؛
 دانش به آموختن نیست ، بلکه نوری است که در دل هر کس که خداوند تبارک و تعالی بخواهد هدایتش کند ، می‌افتد . بنابراین ،
 اگر خواهان دانش هستی ، نخست حقیقت عبودیت را در جان خودت جویا شو و دانش را از طریق به کار بستن آن بجوی و از
 خداوند فهم و دانایی بخواه تا تو را فهم و دانایی دهد .
 بحار الأنوار : ۱ / ۲۲۵ / ۱۷ منتخب میزان الحکمه : ۴۰۴

حدیث ۱۲۲

امام علی علیه السلام :

قَصَمَ ظَهْرِي عَالِمٌ مُتَهْتِكٌ، وَجَاهِلٌ مُتَسِّكٌ، فَالْجَاهِلُ يُعْشُّ النَّاسَ بِتَنَسُّكِهِ، وَالْعَالِمُ يُنْفِرُهُمْ بِتَهْتِكِهِ؛

دانشمند پرده‌در و عابد نادان، پشت مرا شکستند؛ زیرا نادان با عبادت خود مردم را فریب می‌دهد و دانشمند با تباهکاریهای خود آنان را فراری می‌دهد.

منیه المرید : ۱۸۱ منتخب میزان الحکمه : ۴۰۲

حدیث ۱۲۳

پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله):

خَيْرُ الْعِبَادَةِ الْاسْتِغْفَارُ؛

بهترین عبادت، استغفار کردن است.

الکافی: ج ۲، ص ۵۱۷، ح ۲

حدیث ۱۲۴

امام باقر (سلام الله علیه):

إِنَّ أَشَدَّ الْعِبَادَةِ الْوَرَعَ؛

سخت‌ترین عبادت، پارسایی است.

میزان الحکمه: ح ۱۱۸۵۸

حدیث ۱۲۵

پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله):

إِنَّ ذِكْرَ اللَّهِ شِفَاءٌ؛

ذکر خدا، شفاء است.

حکمت‌نامه پیامبر اعظم: ج ۱ ص ۳۶۸ ح ۴۲۲

حدیث ۱۲۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) فرمودند:

لَا تُكثِرُوا الْكَلَامَ بِغَيْرِ ذِكْرِ اللَّهِ؛

در غیر از ذکر خدا زیاده‌گویی نکنید.

میزان الحکمه، ح ۱۷۱۲۰

حدیث ۱۲۷

امام صادق (سلام الله علیه):

قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: مَا تَحَبَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِأَحَبِّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ؛

خداوند می فرماید: بنده من با هیچ کاری پسندیده تر از انجام آن چه که بر او فرض کردم، محبوب من نمی شود.

الکافی: ج ۲، ص ۸۲، ح ۵

حدیث ۱۲۸

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله از حضرت امیرالمؤمنین، علی علیه السلام درباره حضرت فاطمه زهرا علیها السلام پرسیدند، حضرت پاسخ دادند:

«نعم العون علی طاعة الله؛

[فاطمه علیها السلام] خوب یآوری در راه اطاعت و بندگی خداست.»

بحارالانوار، ج ۴۳، ص ۱۱۷.

حدیث ۱۲۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

خداوند چهار چیز را در چهار چیز قرار داده است:

۱. برکت علم را ر احترام به استاد

۲. بقای ایمان را در تعظیم خدا به وسیله انجام بی چون چرای دستوراتش

۳. لذت و برکت زندگی را در نیکی به پدر و مادر

۴. و آزادی از جهنم را در آزار ندادن مردم.

نصایح، صفحه ۲۳۰

حدیث ۱۳۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

کسی که برای رفع نیاز برادر مومن خود کوشش نماید مانند این است که نه هزار سال خداوند متعال را عبادت نموده در حالی که روزها را روزه گرفته و شب ها را هم شب زنده داری نموده.

بحارالانوار جلد ۷۴ صفحه ۳۱۵

حدیث ۱۳۱

رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

ای بندگان خدا شما همانند بیمارانیید و خداوند مانند طبیب مصلحت مریض در این است که به دستورات طبیب عمل نماید نه آن که به چیزی که خود می پسندد اظهار تمایل کند پس تسلیم اوامر و دستورات الهی شوید تا به گروه نجات یافتگان پیوندید و به خیر و سعادت دست بیابید.

مجموعه ورام جلد ۲ صفحه ۱۱۷

حدیث ۱۳۲

حضرت امام مهدی (علیه السلام) فرمودند:
 من كان في حاجة الله، كان الله في حاجته؛
 هر کس در اجرای اوامر خداوند کوشا باشد، خدا نیز وی را در دستیابی به حاجتش یاری می کند.
 بحار الأنوار، ج ۵۱، ص ۳۳۱

حدیث ۱۳۳

امام رضا (علیه السلام) فرمودند:
 مَنْ رَضِيَ عَنْ اللَّهِ تَعَالَى بِالْقَلِيلِ مِنَ الرِّزْقِ رَضِيَ اللَّهُ مِنْهُ بِالْقَلِيلِ مِنَ الْعَمَلِ؛
 هر کس به رزق و روزی کم از خدا راضی باشد، خداوند از عمل کم او راضی خواهد بود.
 بحار الانوار، ج ۷۸، ص ۳۵۷

حدیث ۱۳۴

رسول اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) فرمودند :
 يَا عَلِيُّ الْعَقْلَ مَا اكْتَسَبْتَ بِهِنَّ الْجَنَّةَ وَطَلَبَ بِهِنَّ الرَّحْمَنَ؛
 ای علی! عقل چیزی است که با آن بهشت و خشنودی خداوند رحمان به دست می آید.
 کنز العمال، ج ۱۳، ص ۱۵۱، ح ۳۶۴۷۲

حدیث ۱۳۵

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
 من عبد الله حق عبادته آتاه الله فوق امانیه و كفايته؛
 هر که خدا را، آن گونه که سزاوار اوست، بندگی کند، خداوند بیش از آرزوها و کفایتش به او عطا می کند.
 بحار الانوار، ج ??، ص ۱۸۳

حدیث ۱۳۶

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
 فِكْرَةٌ سَاعَةٌ خَيْرٌ مِنْ عِبَادَةِ أَلْفِ سَنَةٍ؛
 یک ساعت اندیشیدن در خیر و صلاح از هزار سال عبادت بهتر است.
 بحار الانوار، ج ۷۱، ص ۳۲۶

حدیث ۱۳۷

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

أَفْضَلُ الْعِبَادَةِ إِدْمَانُ التَّفَكُّرِ فِي اللَّهِ وَ فِي قُدْرَتِهِ؛

برترین عبادت مداومت نمودن بر تفکر درباره خداوند و قدرت اوست.

جهاد النفس، ح ۵۳

حدیث ۱۳۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

مَنْ أَعْرَضَ عَنِ مُحَرَّمٍ أَبَدَلَهُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَةً تَسْرُّهُ؛

هر کس از حرام دوری کند، خداوند به جای آن عبادتی که او را شاد کند نصیبش می گرداند.

بحار الأنوار، ج ۷۷، ص ۱۲۱، ح ۲۰

حدیث ۱۳۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

عَدَلُ سَاعَةٍ خَيْرٌ مِنْ عِبَادَةٍ سَبْعِينَ سَنَةً قِيَامَ لَيْلِهَا وَصِيَامَ نَهَارِهَا؛

ساعتی عدالت بهتر از هفتاد سال عبادت است که شب‌هایش به نماز و روزهایش به روزه بگذرد.

مشکاة الأنوار، ص ۵۴۴

حدیث ۱۴۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

إِنَّ الْمُؤْمِنَ هِمَّتُهُ فِي الصَّلَاةِ وَالصِّيَامِ وَالْعِبَادَةِ وَالْمُنَاقِ فِيهِمَّتُهُ فِي الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ كَالْبَهِيمَةِ؛

همت مؤمن در نماز و روزه و عبادت است و همت منافق در خوردن و نوشیدن؛ مانند حیوانات.

تنبيه الخواطر، ج ۱، ص ۹۴

حدیث ۱۴۱

امام محمد باقر (علیه السلام) فرمودند:

أَفْضَلُ الْعِبَادَةِ عَفَّةُ الْبَطْنِ وَالْفَرَجِ؛

بالاترین عبادت، عفت شکم و شهوت است.

تحف العقول، ص ۲۹۶

حدیث ۱۴۲

امام موسی کاظم (علیه السلام) فرمودند:

أَفْضَلُ الْعِبَادَةِ بَعْدَ الْمَعْرِفَةِ إِنْتِظَارُ الْفَرَجِ؛

بهترین عبادت بعد از شناختن خداوند، انتظار فرج و گشایش است.

تحف العقول، ص ۴۰۳

حدیث ۱۴۳

امام حسن عسکری (علیه السلام) فرمودند:
 اِنَّ الْوُصُولَ اِلَى اللّٰهِ عَزَّوَجَلَّ سَفَرٌ لَا يَدْرُكُ اِلَّا بِامْتِطَاءِ اللَّيْلِ؛
 وصول به خداوند عزوجل سفری است که جز با عبادت در شب حاصل نگردد.
 مسند الامام العسکری، ص ۲۹۰

حدیث ۱۴۴

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
 لَوْ كَانَ عِنْدَ اللّٰهِ عِبَادَةٌ تَعْبُدُ بِهَا عِبَادُهُ الْمُخْلِصُونَ اَفْضَلَ مِنَ الشُّكْرِ عَلَى كُلِّ حَالٍ لَّاءَطَقَ لَفْظُهُ فِيهِمْ مِنْ جَمِيعِ الْخَلْقِ بِهَا فَلَمَّا لَمْ يَكُنْ
 اَفْضَلَ مِنْهَا حَاصِلًا مِنْ بَيْنِ الْعِبَادَاتِ وَحَصَّ اُرْبَابَهَا، فَقَالَ تَعَالَى (وَقَلِيلٌ مِنْ عِبَادِيَ الشُّكُورُ)؛
 اگر نزد خداوند عبادتی بهتر از شکرگزاری در همه حال بود که بندگان مخلصش با آن عبادتش کنند، هر آینه آن کلمه را درباره
 همه خلقتش به کار می برد، اما چون عبادتی بهتر از آن نبود از میان عبادات آن را خاص قرار داد و صاحبان آن را ویژه گردانید و
 فرمود: «واندکی از بندگان من سپاسگزارند».
 کنز العمال، ج ۱۳، ص ۱۵۱، ح ۳۶۴۷۲

حدیث ۱۴۵

امام حسین (علیه السلام) فرمودند:
 اَلْخُلُقُ الْحَسَنُ عِبَادَةٌ؛
 خوش اخلاقی عبادت است.
 کنز العمال، ج ۱۳، ص ۱۵۱، ح ۳۶۴۷۲

حدیث ۱۴۶

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 اِنَّ الْعَبْدَ اِذَا ارَادَ اَنْ يَقْرَأَ اَوْ يَعْمَلَ عَمَلًا فَيَقُولُ: بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ فَاِنَّهُ يُبَارِكُ لَهُ فِيهِ؛
 هرگاه بنده ای بخواهد چیزی بخواند و یا کاری انجام دهد و بسم الله الرحمن الرحيم بگوید در کارش برکت داده می شود.
 بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۲۴۲، ح ۴۸

حدیث ۱۴۷

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
 اَلْمُفَوِّضُ اَمْرُهُ اِلَى اللّٰهِ فِي رَاحَةِ الْاَبَدِ وَالْعَيْشِ الدَّائِمِ الرَّغَدِ وَالْمُفَوِّضُ حَقًّا هُوَ الْعَالِي عَنْ كُلِّ هَمٍّ دُونَ اللّٰهِ تَعَالَى؛
 کسی که کارهای خود را به خدا بسپارد همواره از آسایش و خیر و برکت در زندگی برخوردار است و واگذارنده حقیقی کارها به
 خدا، کسی است که تمام همتش تنها بسوی خدا باشد.

مصباح الشریعة، ج ۱، ص ۱۷۵، ح ۸۳

حدیث ۱۴۸

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 مَنْ أَصْلَحَ فِيمَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ اللَّهِ أَصْلَحَ اللَّهُ فِيمَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ النَّاسِ؛
 هر کس رابطه اش را با خدا اصلاح کند، خداوند رابطه او را با مردم اصلاح خواهد نمود.
 بحار الأنوار، ج ۷۱، ص ۳۶۶، ح ۱۲

حدیث ۱۴۹

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 طُوبَى لِمَنْ أَخْلَصَ لِلَّهِ عَمَلَهُ وَعِلْمَهُ وَحُبَّهُ وَبُغْضَهُ وَأَخَذَهُ وَتَرَكَهُ وَكَلَامَهُ وَصَمْتَهُ وَفَعَلَهُ وَقَوْلَهُ؛
 خوشا به سعادت کسی که عمل، علم، دوستی، دشمنی، گرفتن، رها کردن، سخن، سکوت، کردار و گفتارش را برای خدا خالص گرداند.
 تحف العقول، ص ۱۰۰

حدیث ۱۵۰

مَنْ تَرَكَ لِلَّهِ سُبْحَانَهُ شَيْئًا عَوَّضَهُ اللَّهُ خَيْرًا مِمَّا تَرَكَ؛
 هر کس به خاطر خدای سبحان از چیزی بگذرد، خداوند بهتر از آن را به او عوض خواهد داد.
 غرر الحکم، ج ۵، ص ۳۹۵، ح ۸۹۰۹

حدیث ۱۵۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
 مَنْ أَخْلَصَ لِلَّهِ أَرْبَعِينَ صَبَاحًا ظَهَرَتْ يَنَابِيعُ الْحِكْمَةِ مِنْ قَلْبِهِ عَلَى لِسَانِهِ؛
 هر کس چهل روز خود را برای خدا خالص کند چشمه های حکمت از قلب وی بر زبانش جاری می شود.
 نهج الفصاحه، ح ۲۸۳۶

حدیث ۱۵۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
 لَا تَخَفْ فِي اللَّهِ لَوْمَةً لَائِمَةً.
 در راه خدا از ملامت و نکوهش ملامتگران نترس.
 معانی الأخبار، ص ۳۳۵

حدیث ۱۵۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

لَيْسَ مِنْ عَبْدٍ يُظُنُّ بِاللَّهِ خَيْرًا إِلَّا كَانَ عِنْدَ ظَنِّهِ بِهِ؛

بنده ای نیست که به خداوند خوش گمان باشد مگر آن که خداوند نیز طبق همان گمان با او رفتار کند.

بحار الأنوار، ج ۷۰، ص ۳۸۴، ح ۴۲

حدیث ۱۵۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي حُبَّكَ وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ وَحُبَّ مَا يُقَرِّبُنِي إِلَى حُبِّكَ وَاجْعَلْ حُبَّكَ أَحَبَّ إِلَيَّ مِنَ الْمَاءِ الْبَارِدِ؛

خدایا روزی کن مرا محبت خودت و محبت دوستدارانت را و محبت آنچه مرا به تو نزدیک می کند و محبت خودت را نزد من از آب خنک محبوب تر گردان.

محجة البيضاء، ج ۸، ص ۵

حدیث ۱۵۵

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

مَنْ أَطَاعَ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ فَقَدْ ذَكَرَ اللَّهَ وَإِنْ قَلَّتْ صَلَاتُهُ وَصِيَامُهُ وَتِلَاوَتُهُ لِلْقُرْآنِ؛

هر کس خدای عزوجل را اطاعت کند خدا را یاد کرده است، هر چند نماز خواندن و روزه گرفتن و قرآن خواندنش اندک باشد.

بحار الأنوار، ج ۷۷، ص ۸۶، ح ۳

حدیث ۱۵۶

امام سجاد (علیه السلام) فرمودند:

يَا مَنْ ذِكْرُهُ شَرَفٌ لِلذَّاكِرِينَ وَيَا مَنْ شُكْرُهُ فَوْزٌ لِلشَّاكِرِينَ وَيَا مَنْ طَاعَتُهُ لِلْمُطِيعِينَ، صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاشْغَلَ قُلُوبَنَا بِذِكْرِكَ عَنِ كُلِّ ذِكْرٍ؛

ای آن که یادش مایه شرافت و بزرگی یاد کنندگان است و ای آن که سپاسگزاریش موجب دست یافتن سپاسگزاران (بر نعمتها) است و ای آن که فرمانبرداریش سبب نجات فرمانبرداران است، بر محمد و آل او درود فرست و با یاد خود دلهای ما را از هر یاد دیگری بازدار.

صحیفه سجادیه، دعای ۱۱

حدیث ۱۵۷

امام باقر (علیه السلام) فرمودند:

ذِكْرُ اللِّسَانِ الْحَمْدُ وَالثَّنَاءُ وَذِكْرُ النَّفْسِ الْجَهْدُ وَالْعَنَاءُ وَذِكْرُ الرُّوحِ الْخَوْفُ وَالرَّجَاءُ وَذِكْرُ الْقَلْبِ الصِّدْقُ وَالصَّفَاءُ وَذِكْرُ الْعَقْلِ التَّعْظِيمُ وَالْحَيَاءُ وَذِكْرُ الْمَعْرِفَةِ التَّسْلِيمُ وَالرِّضَا وَذِكْرُ السِّرِّ الرَّؤْيَةُ وَاللِّقَاءُ؛

ذکر زبان حمد و ثناء، ذکر نفس سختکوشی و تحمل رنج، ذکر روح بیم و امید، ذکر دل صدق و صفا، ذکر عقل تعظیم و شرم، ذکر معرفت تسلیم و رضا و ذکر باطن مشاهده و لقا است.

مشکاة الانوار، ص ۱۱۳

حدیث ۱۵۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) فرمودند:

يَقُولُ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ إِذْ كَانَ الْغَالِبُ عَلَى الْعَبْدِ الْإِسْتِغَالَ بِى، جَعَلْتُ بُغْيَتَهُ وَلَمَذَّتْهُ فِى ذِكْرِى فَإِذَا جَعَلْتُ بُغْيَتَهُ وَلَمَذَّتْهُ فِى ذِكْرِى عَشَقْنِى وَعَشَقْتُهُ فَإِذَا عَشَقْتَنِى وَعَشَقْتُهُ رَفَعْتُ الْحِجَابَ فِيمَا بَيْنِى وَبَيْنَهُ وَصَيَّرْتُ ذَلِكَ تَغَالِبًا عَلَيْهِ لَا يَسْهُو إِذَا سَدَّهَا النَّاسُ أَوْلَيْكَ كَلَامُهُمْ كَلَامُ النَّبِيِّ أَوْلَيْكَ الْبَطَالُ حَقًّا؛

خدای عزوجل می فرماید: هرگاه یاد من بر بنده ام غالب شود، خواهش و خوشی او را در یاد خود قرار دهم و چون خواهش و خوشی او را در یاد خود قرار دهم عاشق من شود و من نیز عاشق او گردم و چون عاشق یکدیگر شدیم حجاب میان خود و او را بر دارم و عشق خود را بر جان او چیره گردانم، چندان که مانند مردم دچار سهو و غفلت نمی شود، سخن اینان سخن پیامبران است، اینان براستی قهرمانند.

کنز العمال، ج ۱، ص ۴۳۳، ح ۱۸۷۲

حدیث ۱۵۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) فرمودند:

مَا مِنْ سَاعَةٍ تَمُرُّ بِأَبْنِ آدَمَ لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ فِيهَا إِلَّا حَسِرَ عَلَيْهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

هر لحظه ای که بر فرزند آدم بگذرد و او به یاد خدا نباشد روز قیامت حسرتش را خواهد خورد.

کنز العمال ح ۱۸۱۹

حدیث ۱۶۰

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا خَالِصًا حَيَوَانِيَةً أَوْ أَحْسَنَ الْحَيَاةِ وَتَسْلُكُوا بِهِ طُرُقَ النَّجَاةِ؛

خدا را خالصانه یاد کنید تا بهترین زندگی را داشته باشید و با آن راه نجات و رستگاری را به پیمایید.

بحار الأنوار، ج ۷۸، ص ۳۹، ح ۱۶

حدیث ۱۶۱

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

إِلَّا كَرَّ يُونُسُ اللَّبَّ وَيُنِيرُ الْقَلْبَ وَيَسْتَنْزِلُ الرَّحْمَةَ؛

یاد خدا عقل را آرامش می دهد، دل را روشن می کند و رحمت او را فرود می آورد.

غرر الحکم، ج ۲، ص ۶۶، ح ۱۸۵۸

حدیث ۱۶۲

امام حسین (علیه السلام) فرمودند:

لا يَأْمَنُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا مَنْ خَافَ اللَّهَ فِي الدُّنْيَا؛

کسی در قیامت در امان نیست مگر کسی که در دنیا ترس از خدا در دل داشت.

(مناقب ابن شهر آشوب، ج ۴، ص ۶۹)

حدیث ۱۶۳

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

مَنْ قَالَ فِي كُلِّ يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ دَفَعَ اللَّهُ بِهَا عَنْهُ سَبْعِينَ نَوْعًا مِنَ الْبَلَاءِ أَيْسَرُهَا الْهَمُّ؛

هر کس در هر روز صد مرتبه لا حول و لا قوه الا بالله بگوید، خداوند هفتاد نوع بلا را از او دفع می کند، که کوچکترین آن غم و اندوه است.

(ثواب الأعمال، ص ۱۶۲)

حدیث ۱۶۴

امام هادی (علیه السلام) فرمودند:

الْسَّهْرُ الَّذِي لِلْمَنَامِ وَالْجُوعُ يَزِيدُ فِي طَيِّبِ الطَّعَامِ؛

شب زنده داری، خواب را شیرین تر و گرسنگی، غذا را لذت بخش تر می کند.

(تنبيه الخواطر، ص ۱۴۱، ح ۱۸)

حدیث ۱۶۵

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

مَنْ قَامَ بِشَرَائِطِ الْعُبُودِيَّةِ أَهْلًا لِلْعِتْقِ، مَنْ قَصَرَ عَنِ أَحْكَامِ الْحُرِّيَّةِ أُعِيدَ إِلَى الرِّقِّ؛

هر کس شرایط بندگی خدا را به جا آورد سزاوار آزادی می شود و هر کس در عمل به شرایط آزادگی کوتاهی کند، به بندگی (غیر خدا) مبتلا می شود.

(غررالحکم، ج ۱، ص ۱۱۳، ح ۴۱۳)

حدیث ۱۶۶

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

لَا تَكُنْ عَبْدًا غَيْرَكَ وَقَدْ جَعَلَكَ اللَّهُ حُرًّا؛

بنده دیگری مباش که خدا تو را آزاد آفرید.

(نهج البلاغه، نامه ۳۱)

حدیث ۱۶۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) فرمودند:

أَلَا إِنَّ خَيْرَ عِبَادِ اللَّهِ التَّقِيُّ النَّقِيُّ الْخَفِيُّ وَإِنَّ شَرَّ عِبَادِ اللَّهِ الْمُشَارُّ إِلَيْهِ بِالْأَصَابِعِ؛

آگاه باشید، بدرستی که بهترین بندگان خدا کسی است که با تقوا، پاک و گمنام باشد و بدترین بندگان خدا کسی است که انگشت نما باشد.

(بحار الأنوار، ج ۷۰، ص ۱۱۱، ح ۱۲)

حدیث ۱۶۸

امام حسین (علیه السلام) فرمودند:

أَلْخُلُقُ الْحَسَنُ عِبَادَةٌ؛

خوش اخلاقی عبادت است.

(کنز العمال، ج ۱۳، ص ۱۵۱، ح ۳۶۴۷۲)

حدیث ۱۶۹

قال رسول الله (صلى الله عليه و آله و سلم):

ما اخلص عبدالله - عزوجل - اربعين صباحا الا حرت ينابيع الحكمة من قلبه على لسانه؛

کسی که چهل شبانه روز برای خدا اخلاص پیشه کند، چشمه های حکمت از قلب وی بر زبانش جاری می شوند.

(بحار الانوار، ج ۷۰، ص ۲۴۲).

حدیث ۱۷۰

قال رسول الله (صلى الله عليه و آله و سلم):

ما من مسلم يسجد لله سجدة الا رفعه بها درجة و حط بها عنه خطيئة؛

هیچ مسلمانی برای خدا سجده به جا نمی آورد مگر این که خدا یک درجه مقام او را بالا برده، یک گناه از نامه عملش محو می کند.

(المحجّة البيضاء، ج ۳۴۵).

حدیث ۱۷۱

قال رسول الله (صلى الله عليه و آله و سلم):

ما من رجل يجعل جبهته في بقعة من الارض لا شهدت له بها يوم القيامة؛

هر انسانی که پیشانی خود را برای سجده بر قطعه ای از زمین بگذارد، آن زمین در روز قیامت به نفع وی شهادت خواهد داد.

(وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۴۷۴، مستدرک الوسائل، ج ۱، ص ۱۷۵).

حدیث ۱۷۲

قال رسول الله (صلى الله عليه و آله و سلم):

السجود على سبعة اعضاء: الوجه، و اليدين، و الركبتين، و الرجلين؛

سجده با هفت عضو صورت می گیرد، صورت، دو دست، دو زانو، و دو پا.

(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۱۲۸).

حدیث ۱۷۳

قال رسول الله (صلى الله عليه و آله و سلم):

ما من حالة يكون عليها العبد احب الى الله تعالى من ان يراه ساجدا يعفر وجهه في التراب ؛
هیچ حالتی از بنده ، نزد خدای تعالی ، محبوب تر از این نیست که بنده رادر حال سجده (و در حالی که صورتش را بر خاک
گذاشته است) ببیند.

(کنزالعمالت ج ۷، ص ۲۹۰، ص ۱۸۹۲۸).

حدیث ۱۷۴

قال رسول الله (صلى الله عليه و آله و سلم):

اكثروا من السجود فانه ليس من مسلم يسجد لله تعالى سجدة الا رفعه الله بها درجة في الجنة ، و حط عنه بها خطيئة ؛
بسیار سجده کن که هرگاه مسلمانی خدای بزرگ را سجده کند، خداوند به پاداش ان سجده مقامش را در بهشت بالا می برد و
یک گناهش را می آمرزد.

(کنزالعمال ، ج ۷، ص ۲۸۶، ص ۱۸۹۰۳).

حدیث ۱۷۵

قال رسول الله (صلى الله عليه و آله و سلم):

اذا اردت ان يحشرك الله - عزوجل - معي فاطل السجود بين يدي الله الواحد القهار ؛
چون خواهی که خداوند تو را بامن محشور گرداند، در پیشگاه حق تعالی سجده هایت را طولانی کن .
(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۱۶۴).

حدیث ۱۷۶

قال رسول الله (صلى الله عليه و آله و سلم):

يا اباذر! ليكن لك في كل شىء نية حتى في النوم والاكل
ای ابوذر! باید تو را در هر کاری نیت و قصدی باشد، حتی در خواب و خوراک .
(میزان الحکمه ج ۱۰، ص ۲۸۵).

حدیث ۱۷۷

قال رسول الله (صلى الله عليه و آله و سلم):

انما الاعمال بالنيات ؛
همانا کارها بر اساس نیت ها است .

(بحارالانوار، ج ۸۱، ص ۳۸۱).

حدیث ۱۷۸

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):
النظر الى محاسن النساء سهم من سهام ابليس فمن تركه اذاقه الله طعم عبادة تسره؛
نگاه کردن به زیبایی های زن (نامحرم) تیری از تیرهای ابلیس است هرگاه کسی از این کار خودداری کند، خداوند عبادت را در
کام او شیرین کند که او را شادمان سازد.
(مستدرک الوسائل، ج ۲، ص ۵۵۴).

حدیث ۱۷۹

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):
اعظم العبادة اجرا، اخفاها؛
برترین عبادات از نظر پاداش، پنهان ترین آن است.
(بحار الانوار، ج ۷۵، ص ۲۵۱).

حدیث ۱۸۰

لاعبادة الا بيقين؛
عبادت کمال نیابد، مگر این که از روی یقین باشد.
(بحار الانوار، ج ۷۷، ص ۱۶۹).

حدیث ۱۸۱

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):
من اتى بما افترض الله عليه ، فهو من اعبد الناس؛
کسی که تکالیف واجبش را انجام دهد، از جمله عابدترین مردم است.
(بحار الانوار، ج ۷۷، ص ۴۵).

حدیث ۱۸۲

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):
السكينة زينة العبادة؛
وقار و متانت، زیور عبادت است.
(بحار الانوار، ج ۷۷، ص ۱۳۱).

حدیث ۱۸۳

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):

اذا كان يوم القيامة صارت امتي ثلاث فرق: فرقة تعبدون الله خالصا و فرقة تعبدون الله رياء و فرقة تعبدون الله يصيبون به دنيا؛ روز قیامت امت من به سه گروه تقسیم می شوند:

۱. گروهی که خداوند را با اخلاص عبادت کرده اند؛
۲. گروهی که ریاکارانه به عبادت خدا پرداخته اند؛
۳. گروهی که برای دستیابی به دنیا عبادت کرده اند.

(تفسیر المیزان، ج ۱۰، ص ۱۸۱)

حدیث ۱۸۴

قال رسول الله (صلى الله عليه و آله و سلم):
عشق العبادۃ و عانقها؛
خوشا به حال آن کسی که به عبادت عشق ورزد و آن را همچون محبوبی در بر گیرد.
(بحار الانوار، ج ۷۱، ص ۲۱۲).

حدیث ۱۸۵

قال رسول الله (صلى الله عليه و آله و سلم):
اعظم العبادۃ اجرا اخفاها؛
پاداش عبادتی که مخفی تر باشد، بیشتر است.
(بحار الانوار، ج ۷۰، ص ۲۵۱).

حدیث ۱۸۶

قال رسول الله (صلى الله عليه و آله و سلم):
العبادۃ مع اكل الحرام كالبناء على الرمل؛
عبادت کردن با حرام خواری، مثل بنا کردن ساختمان بر روی شن است.
(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۲۵۸).

حدیث ۱۸۷

عن رسول الله (صلى الله عليه و آله و سلم) قال :
واعلموا ان خير اعمالكم عند مليككم و از كاهها و ارفعها في درجاتكم و خير ما طلعت عليه الشمس ذكر الله سبحانه و تعالى فانه اخبر
عن نفسه فقال : انا جليس من ذكرني ؛
بدانید بهترین اعمال شما پیش خداوند و پاکیزه ترین آنها که شما را به درجات رفیع نایل کند و بهترین چیزی که آفتاب بر آن پرتو
افکنده، ذکر خداوند سبحان است؛ زیرا خداوند - تبارک و تعالی - فرمود: من همنشین کسی هستم که یاد کند مرا.
(عدة الداعی، ص ۱۸۷).

حدیث ۱۸۸

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):

من ذکر الله فی السوق مخلصا عند غفلة الناس و شغلهم بما فیہ ، کتب الله له الف حسنة و غفر الله له یوم القیامة مغفرة لم تخطر علی قلب بشر؛

کسی که در بازار و هنگام غفلت مردم و اشتغال آنان به آنچه در بازار است از روی اخلاص خدا را یاد کند، خداوند برای او هزار حسنه بنویسد و به گونه ای او را در روز قیامت مورد رحمت قرار دهد که به قلب هیچ بشری خطور نکرده باشد. (عدة الداعی ، ص ۱۹۸).

حدیث ۱۸۹

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):

من اکثر ذکر الله - عزوجل - احبه الله و من ذکر الله كثيرا کتبت له براءتان براءة من النفاق؛

هر کس ذکر خدا را بسیار کند خداوند او را دوست دارد و هر کس ذکر خداوند را بسیار کند، برای او دو براءت (حکم آزادی) نوشته شود: یکی براءت از آتش جهنم و دیگری براءت از نفاق و دورویی. (اصول کافی ، ج ۲، ص ۴۹۹، ح ۳).

حدیث ۱۹۰

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) :

من اسبغ وضوءه و احسن صلوته و ادى الزکوة ماله و خزن لسانه و کف غضبه و استغفر لذنبه و ادى النصیحة لاهل بیت رسولہ فقد الستکمل حقائق الایمان و ابواب الجنة مفتحة له؛

هر که خوب وضو سازد و نمازش را درست بخواند و زکات مالش را بپردازد و زبانش را نگاه دارد و خشمش را فرو برد و برای گناهانش طلب آمرزش کند و حقوق دوستی خاندان پیغمبر را ادا کند، حقیقت ایمان را کامل کرده و درهای بهشت برایش باز است.

(ثواب الاعمال ، ص ۶۴).

حدیث ۱۹۱

امام باقر (علیه السلام) فرمودند:

عشرة من لقی الله بهن دخل الجنة : شهادة ان لا اله الا الله و ان محمدا رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) و الاقرار بما جاء به من عند الله و اقام الصلوة ، و ایتاء الزکوة و صوم رمضان و حج البيت و الولاية لاولیاء الله و البراءة من اعداء الله ، و اجتناب کل مسکر؛ ده خصلت است که هر کس با آنها خدای را ملاقات کند، وارد بهشت می گردد گواهی به وحدانیت خداوند، و رسالت محمد (صلی الله علیه و آله و سلم) و اقرار به آنچه رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) از سوی خدا برای ارشاد مردم آورده و برپای داشتن نماز، و ادای زکات و روزه ماه مبارک رمضان ، و حج بیت الله الحرام ، و دوستی با دوستان خدا، و بیزاری جستن از دشمنان خدا، و پرهیز از مشروب مستی آور.

(محاسن برقی، ص ۱۳).

حدیث ۱۹۲

عن ابی جعفر (علیه السلام):
فی قوله تعالی: ((قوموا لله قانتین)) قال: مطیعین راغبین؛
امام باقر (علیه السلام) درباره آیه ((قوموا لله قانتین)) فرمودند: (یعنی) با رغبت، اطاعت و بندگی کردن.
(بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۲۰۱).

حدیث ۱۹۳

قال الامام العسکری (علیه السلام) فی تفسیره:
وقتی (بنده) سجده کرد، خداوند خطاب به ملائکه می فرماید: ملائکه من! آیا نمی بینید چگونه بنده ام بعد از ارتقاء تواضع می کند و برای من می گوید: اگر تو صاحب جلال و مکنت در دنیا هستی، پس من خوار در نزد تو هستم؟ (خداوند فرماید: به زودی او را از طریق حق بالا می برم و به وسیله او باطل را دفع می کنم. سپس زمانی که سر از سجده اول برداشت، خداوند خطاب به ملائکه اش می فرماید: ای ملائکه من! آیا نمی بیند او را که چگونه می گوید: و به درستی که من به زودی تواضع در مقابلت را با ذل و کوچکی خواهم گمارد. و هنگامی که سجده دوم را به جا آورد، خداوند تعالی خطاب به ملائکه خود می گوید: آیا این بنده مرا نمی بیند که چگونه برای من تجدید تواضع نمود؟ هر آینه رحمت خدا را برای او اعاده خواهم کرد. پس زمانی که (بنده) سرش را (سجده دوم) بلند کرد و ایستاد، خداوند تعالی می فرماید: ای ملائکه من! هر آینه او را به خاطر تواضعش در مقابل من رفعت خواهم کرد، چنان که نماز او به سوی من بالا خواهد آمد.
(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۲۱).

حدیث ۱۹۴

عن الرضا (علیه السلام) قال:
اذا نام العبد و هو ساجد، قال الله - عزوجل - للملائکه: انظروا الی عبدی قبضت روحه و هو فی طاعتی؛
چون بنده در حال سجده به خواب رود، خداوند - عزوجل - به فرشتگان گوید: بنده ام را ببینید روحش را در حال اطاعت قبضه کردم.
(بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۱۶۲).

حدیث ۱۹۵

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
السجود منتهی العبادۃ من بنی آدم؛
سجده، نهایت عبادت فرزندان آدم است.
(بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۱۶۴).

حدیث ۱۹۶

امام سجاد (علیه السلام) فرمودند:

انما شیعتنا يعرفون بعبادتهم المسبحون اذا سکت الناس ، و المصلون اذا نام الناس و المحزونون اذا فرح الناس ، يعرفون بالزهد و کلامهم الرحمة و تشاغلهم بالجنة ؛

شیعیان ما به راه عبادت شناخته می شوند هنگامی که دیگران خاموشند، آنان به ذکر و تسبیح خداوند مشغول هستند (و آنگاه که دیگران در خوابند آنان به نماز می پردازند و چون دیگران (بر اثر سرگرمی به دنیا) شادمانند، اینان اندوهگین هستند شیعیان ، با زهد شناخته می شوند، گفتارشان رحمت است و دل مشغولی آنان ، بهشت است .
(نورالثقلین ، ج ۳، ص ۹۴).

حدیث ۱۹۷

امام رضا (علیه السلام) فرمودند:

اول عبادۀ الله معرفته و اصل معرفۀ الله توحیده؛

نخستین گام در عبادت حقیقی ، شناخت خداوند است و اساس شناخت خدا، به یگانگی خواندن او است .
(عیون اخبارالرضا، ج ۱، ص ۱۲).

حدیث ۱۹۸

امام رضا (علیه السلام) فرمودند:

ان الصلوة افضل العبادۀ لله؛

همانا نماز، بهترین وسیله بندگی برای خدا است .

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۵۰).

حدیث ۱۹۹

عن الامام حسن العسکری (علیه السلام):

لیست العبادۀ کثرة الصیام و الصلاة و انما العبادۀ کثرة التفکر فی امر الله؛

عبادت به بسیاری روزه و نماز نیست ، بلکه عبادت به اندیشیدن بسیار در امر (قدرت) خداوند است .

(بحارالانوار، ج ۸۸، ص ۳۷۳).

حدیث ۲۰۰

عن الحسن بن علی (علیه السلام):

ان من طلب العبادۀ تزکی له و اذا اضرت النوال بالفریضة فارفضوها؛

هرکس اشتیاق عبادت دارد، دل را برای آن پاک می کند و هرگاه نمازهای مستحبی به نمازهای واجب ضرر رساند. (در صورتی

که نماز شب ، به قضا شدن نماز صبح انجامند. آنها را ترک کنید.

(تحف العقول، ص ۲۶۷).

حدیث ۲۰۱

امام باقر (علیه السلام) فرمودند:
 ذکر الله لاهل الصلاة اكبر من ذكرهم اياه؛ الاترى انه يقول: اذكروني اذكرکم؛
 یا خدا برای نمازگزاران بالاتر از یاد آنها از خدا است. آیا نمی بینی که خدا می فرماید: مرا یاد کنی تا شما را یاد کنم.
 (بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۱۹۹).

حدیث ۲۰۲

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
 من سجد سجدة الشکر لنعمة و هو متوضعا كتب الله له بها عشر صلوات و محى عنه عشر خطايا عظام؛
 کسی که در برابر نعمتی که خداوند به او داده است، سجده شکر به جا آورد، خداوند به خاطر همین سجده شکر ده نماز در نامه
 عملش می نویسد و ده گناه بزرگ را از نامه عمل او محو می کند.
 (المحجۃ البيضاء، ج ۱، ص ۳۴۶).

حدیث ۲۰۳

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 السجود الجسماني هو وضع عتائق الوجوه على التراب و استقبال الارض بالراحتين و الكفين و اطراف القدمين مع خشوع القلب و
 اخلاص النية؛
 سجده کردن بدنی، گذاشتن جاهای نیکوی صورتها بر خاک و روی آوردن به زمین با دو کف دست و کناره های دو پا، همراه
 خشوع دل و پاکی نیت است.
 (غرر الحکم، ج ۲، ص ۱۶۵، چاپ دانشگاه).

حدیث ۲۰۴

قال اميرالمؤمنين (عليه السلام):
 اطليلوا السجود، فمامن عمل اشد على ابليس من ان يرى ابن آدم ساجدا لانه امر بالسجود، فعصى و هذا امر بالسجود فاءطاع و نجا؛
 سجده را طولانی کنید که هیچ کاری بر ابلیس سنگین تر از این نیست که فرزند آدم را در حال سجده ببیند، چون به او دستور
 سجده داده شد، ولی عصیان ورزید، در حالی که فرزند آدم ماء مور به سجده شد و اطاعت کرد و نجات یافت.
 (بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۱۶۱).

حدیث ۲۰۵

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 اني لا كره للرجل ان تری جبهته جلحاء ليس فيها شيء من اثر السجود؛

من دوست ندارم برای مردی که پیشانی اش صاف باشد و اثر سجود (حالت برآمدگی که از کثرت سجود ظاهر می شود) بر آن ندیده نمی شود.
(بحارالانوار، ج ۷۱، ص ۳۴۵).

حدیث ۲۰۶

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
اطیلوا السجود فما من عمل اشد علی ابلی من ان یری ابن ادم ساجدا لانه امر بالسجود فعصی؛
سجده را طولانی کنید که هیچ عملی بر ابلیس گرانتر از این نیست که انسان را در حال سجده ببینید، زیرا خداوند او را امر به سجده کرد و او سر برتافت .
(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۱۶۱).

حدیث ۲۰۷

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
نعم العبادة السجود و الركوع؛
سجود و رکوع در پیشگاه الهی، خوب عبادتی است .
(تصنیف غررالحکم، ص ۱۷۵).

حدیث ۲۰۸

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
تقرب الی الله سبحانه بالسجود و الركوع و الخضوع لعظمته والخشوع؛
به وسیله سجده و رکوع و خضوع و خشوع در برابر عظمت خدا به او تقرب جوی .
(غرر الحکم، ص ۳۵۶).

حدیث ۲۰۹

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
لو خلصت النیات لزکت الاعمال؛
اگر نیت ها خالص شوند، عمل ها پاکیزه خواهند شد.
(غرر الحکم، ج ۲، حدیث ۷۵۷۸).

حدیث ۲۱۰

فی الاخلاص النیات نجاح الامور؛
در خالص گردانیدن نیت ها پیروزی و موفقیت در کارها است .
(غرر الحکم، ج ۲، حدیث ۶۵۱۰).

۱۶۳۷ - اثر نیت خالص

حدیث ۲۱۱

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
احسان النیة یوجب المثوبه؛
نیکو کردن نیت (وقصد کارهای خوب) موجب ثواب خواهد شد.
(غرر الحکم، ج ۲، ص ۱۲۶۵).

حدیث ۲۱۲

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
افضل الذخائر حسن الضمائر؛
برترین ذخیره ها، نیکویی نیت و صفات ملکات است.
(غرر الحکم، ج ۲، حدیث ۳۵۲۴).

حدیث ۲۱۳

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
صلاح العمل بقدر صلاح النیة و قال ایضا: افضل العمل النیة الصادقة؛
صالح بودن عمل به صلاحیت نیت آن است و نیز فرمود: بهترین عمل، نیت صادق و خالص در عمل است.
(میزان الحکمه، ج ۱۰، ص ۲۸۷).

حدیث ۲۱۴

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
کیف یجد لذة العبادۃ من لا یصوم عن الهوی؛
کسی که از دنباله روی هوی و هوس ابایی ندارد، چگونه می تواند لذت عبادت را درک کند؟
(میزان الحکمه ج ۶، ص ۲۷).

حدیث ۲۱۵

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
لاخیر فی عبادۃ لاعلم فیها؛
در عباداتی که از روی فهم و آگاهی (نسبت به معبود و آنچه انجام می دهد) صورت نگیرد خیری نباشد.
(بحار الانوار، ج ۷۸ ص ۷۵).

حدیث ۲۱۶

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 العبودیة خمسة اشیاء: خلاء البطن ، وقراءة القرآن ، وقيام الليل ، و التضرع عند الصبح و البكاء من خشية الله؛
 بندگی بر پنج رکن استوار است :
 ۱. خالی ساختن شکم (از حرام)
 ۲. قرائت قرآن ؛
 ۳. شب زنده داری ؛
 ۴. زاری و راز و نیاز صبحگاهان ؛
 ۵. گریه از خوف خدا.
 (مستدرک الوسائل ، ج ۲ ، ص ۲۹۴).

حدیث ۲۱۷

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 دوام العبادۃ برهان الظفر علی السعادة؛
 عبادتی که به طور مداوم و مستمر باشد، راهنمای رسیدن به سعادت مندی است .
 (میزان الحکمة ، ج ۶ ، ص ۱۰).

حدیث ۲۱۸

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 فی الانفراد لعبادة الله كنوز الارباح ؛
 گنج های ساعات (و سود) ثمره عبادت خداوند در خلوت است .
 (غرر الحکم ، ج ۲ ، ص ۵۵).

حدیث ۲۱۹

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 العبادۃ فوز؛
 عبادت رستگاری است .
 (غرر الحکم ، ج ۱ ، ص ۱۴).

حدیث ۲۲۰

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 فاز بالسعادة من اخلص العبادۃ؛
 هر که در عبادت ، پاکی و خلوص داشته باشد، به سعادت و نیک بختی نایل آید.
 (منتخب الغرر، ص ۵۱).

حدیث ۲۲۱

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 غض الطرف عن المحارم الله افضل عبادة؛
 چشم پوشی از محرمات خدا برترین عبادت است.
 (منتخب الغرر، ص ۵۱).

حدیث ۲۲۲

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 اذا احب الله عبدا الهمة حسن العبادة؛
 هرگاه خداوند بنده ای را دوست بدارد، خوب عبادت کردن را به او الهام نماید.
 (منتخب الغرر، ص ۵۰).

حدیث ۲۲۳

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 غاية العبادة الطاعة؛
 نهایت عبادت و بندگی، فرمانبرداری، (از دستورات خدا) است.
 (منتخب الغرر، ص ۵۱).

حدیث ۲۲۴

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 اعلى العبادة اخلاص العمل؛
 بالاترین عبادت اخلاص در عمل است.
 (منتخب الغرر، ص ۵۰).

حدیث ۲۲۵

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 افضل العبادة سهر العيون بذكر الله سبحانه؛
 برترین عبادت شب زنده داری و به یاد خداوند مشغول بودن است.
 (منتخب الغرر، ص ۴۹).

حدیث ۲۲۶

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

العبادة الخالصة ان لا يرجوا الرجل الا ربه و لا يخاف الا ذنبه؛
 عبادت خالص و بی ریا آن است که شخص ، به غیرپروردگارش امیدوار نباشد و جز از گناهش ترسان نباشد.
 (منتخب الغرر، ص ۴۹).

حدیث ۲۲۷

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 ما تقرب متقرب بمثل عبادة الله؛
 هیچ صاحب قریبی به چیزی مانند عبادت خدا، به مقام قرب نرسیده است .
 (منتخب الغرر، ص ۴۸).

حدیث ۲۲۸

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 لا عبادة كاداء الفرائض؛
 هیچ عبادتی مانند انجام واجبات نیست .
 (منتخب الغرر، ص ۴۸).

حدیث ۲۲۹

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 السعيد من اخلص الطاعة؛
 سعادت‌مند کسی است که در عبادت و طاعت مخلص باشد.
 (مشکوٰۃ الانوار، ص ۱۱).

حدیث ۲۳۰

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 بالاخلاص ترفع الافعال؛
 به وسیله اخلاص ، اعمال انسان بالا می رود (و پذیرفته می شود).
 غرر الحکم ج ، ۱ ص ۳۳۲.

حدیث ۲۳۱

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 التفكير في ملكوت السموات و الارض عبادة المخلصين التفكير في الاء الرحمن نعم العبادة؛
 اندیشیدن در ملکوت آسمان ها و زمین ، عبادت مخلصان است و اندیشیدن در نعمت های خداوند نیکو عباداتی است .
 (غرر الحکم ، ج ۴ ، ص ۵).

حدیث ۲۳۲

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 مداومه الذکر خلصان الاولیاء؛
 دائما به یاد خدا بودن، بهترین دوست اولیای خداست.
 (منتخب الغرر، ص ۲۴).

حدیث ۲۳۳

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 ان الله جعل الذکر جلاء للقلوب تسمع به بعدالوقرة و تبصر به بعدالغشوة؛
 به درستی که خداوند، ذکر را صیقل جان‌ها قرار داد تا گوش‌های سنگین با یاد خدا شنوا و چشم‌های بسته با یاد او بینا شود.
 (بحار الانوار، ج ۶۹، ص ۳۲۵).

حدیث ۲۳۴

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 من کثر ذکره، استنار لبه؛
 هر که بسیار یاد خدا کند، عقلش روشن گردد.
 (منتخب الغرر، ص ۲۴).

حدیث ۲۳۵

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 لاتذکر الله سبحانه ساهیا ولاتنسه لاهیا و اذکره ذکرا کاملا یوافق فیه قلبک لسانک و یطابق اضمارک اعلانک، ولن تذکره حقیقه
 الذکر حتی تنسی نفسک فی ذکر و تفقدها فی امرک؛
 خداوند سبحان را از روی غفلت یاد منما و از روی سرگرمی فراموشش نکن بلکه او را کامل یاد کن، به طوری که دلت بازبان،
 موافق و درونت با بیرون، مطابق باشد، (و بدان که) هیچگاه او را ذکر حقیقی نمی‌توانی کنی مگر اینکه در موقع ذکر خدا خود را
 فراموش کنی و از خویش فارغ شوی، (و در همه حال دل متوجه او باشد).
 توضیح: منظور از ذکر و یاد خدا تنها ذکر زبانی نیست، اگر چه آن هم ذکر است بلکه به طور کلی باید دل به یاد خدا باشد و
 انسان، موقع برخورد با محرمات خدا را در نظر گرفته و از نزدیک شدن به آن خودداری نماید.
 (منتخب الغرر، ص ۲۴).

حدیث ۲۳۶

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 من ذکر الله استبصر؛

هر که یاد خدا کند (در کارها) بصیرت پیدا می کند.

(منتخب الغرر، ص ۲۴).

حدیث ۲۳۷

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

من ذکر الله ذکره؛

هر که در یاد خدا باشد، خدا او رایاد کند (همیشه نظر لطف به او دارد).

(منتخب الغرر، ص ۲۴).

حدیث ۲۳۸

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

علیک بذكر الله ، فانه نور القلب؛

پاییند به ذکر خدا باش که آن روشنی قلب است .

(منتخب الغرر، ص ۲۳).

حدیث ۲۳۹

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

طوبی لمن شغل قبله بالشکر و لسانه بالذکر؛

خوشا به حال کسی که دلش را به شکر و زبانش را به ذکر خداوند مشغول دارد.

(منتخاب الغرور، ص ۲۳).

حدیث ۲۴۰

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

طوبی لمن صمت الا بذكر الله ؛

خوشا به حال کسی که مشغول ذکر خدا باشد و از گفتار بیهوده خاموش بماند.

(منتخب الغرر، ص ۲۳).

حدیث ۲۴۱

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

سامع ذکر الله ذاكر؛

شنونده ذکر خدا، ذاکر خدا است .

(منتخب الغرر، ص ۲۳).

حدیث ۲۴۲

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 ذکرالله مسره کل متق ولذة کل موقن؛
 یاد خدا موجب سرور و شادمانی هر پرهیزکار و التذاذ هر صاحب یقین است .
 (منتخب الغرر، ص ۲۳).

حدیث ۲۴۳

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 ذکرالله سچیة کل محسن وشیمیة کل مؤمن؛
 یاد خدا شیوه هر نیکوکار و روش هر فرد با ایمان است .
 (منتخب الغرر، ص ۲۲).

حدیث ۲۴۴

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 ذکرالله دعامة الايمان و عصمة من الشيطان؛
 یاد خدا پشتوانه ایمان و نگهدارنده از شر شیطان است .
 (منتخب الغرر، ص ۲۲).

حدیث ۲۴۵

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 ذکر الله دواء اعلال النفوس؛
 یاد خدا داروی بیماری ها روح است .
 (منتخب الغرر، ص ۲۲).

حدیث ۲۴۶

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 ذکرالله راءس مال کل مؤمن و ربحه السلامة من الشيطان؛
 ذکر خدا سرمایه هر مؤمنی است و سود آن ، سالم ماندن از شر شیطان است .
 (منتخب الغرر، ص ۲۲).

حدیث ۲۴۷

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

ذکرالله قوت النفوس و مجالسه‌ المحبوب؛
 یاد خدا غذای جانها و همشینی بامحبوب است .
 (منتخب الغرر، ص ۲۲).

حدیث ۲۴۸

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 ذکرالله جلاء الصدور و طمأنینه القلوب؛
 یاد خدا روشنی سینه ها و آرامش دلها است .
 (منتخب الغرر، ص ۲۲).

حدیث ۲۴۹

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 ذکرالله شیمه المتقین ؛
 به یاد خدا بودن ، شیوه پرهیزکاران است .
 (منتخب الغرر، ص ۲۲).

حدیث ۲۵۰

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 ذکرالله مطرده الشيطان ؛
 یاد خدا بودن ، موجب راندن شیطان است .
 (منتخب الغرر، ص ۲۱).

حدیث ۲۵۱

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 ذکرالله نورالایمان؛
 یاد خدا، نور ایمان است .
 (منتخب الغرر، ص ۲۱).

حدیث ۲۵۲

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 خیر ما استنجحت به الامور ذکرالله سبحانه ؛
 بهترین چیزی که کارها به وسیله آن به سامان رسند، ذکر خداوند سبحان است .
 (منتخب الغرر، ص ۲۱).

حدیث ۲۵۳

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 ذاکر الله سبحانه مجالسه ؛
 آن که یاد خدا می کند، همنشین خدا است .
 (منتخب الغرر، ص ۲۱).

حدیث ۲۵۴

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 اذ رأیت الله سبحانه یؤ نسک بذکره فقد احبک؛
 هرگاه دیدی خداوند سبحان تو را به ذکر خود ماءنوس کرده است (بدان که) تو را دوست می دارد.
 (منتخب الغرر، ص ۲۱).

حدیث ۲۵۵

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 ثمرة الذکر استناره القلوب؛
 ثمره و نتیجه ذکر خدا، نورانی شدن دل ها است .
 (منتخب الغرر، ص ۲۱).

حدیث ۲۵۶

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 اصل صلاح القلب اشتغاله بذکر الله ؛
 اساس و صلاح قلب اشتغال آن به ذکر خدا است .
 (منتخب الغرر ص ۲۰).

حدیث ۲۵۷

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 الذکر نور العقول و حیاة النفوس و جلاء الصدور؛
 یاد خدا نور عقول و زندگی بخش جان ها و موجب روشنی سینه ها است .
 (منتخب الغرر، ص ۲۰).

حدیث ۲۵۸

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

الذکر مفتاح الانس؛

یاد خدا کلیدانس باخدا است .

(منتخب الغرر، ص ۱۹).

حدیث ۲۵۹

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

جمع الخیر کله فی ثلاث خصال : النظر و السکوت و الکلام فکل نظر لیس فیہ اعتبار فهو سهو و کل سکوت لیس فیہ فکره فهو غفله

و کل کلام لیس فیہ ذکر فهو لغو فوطبی لمن کان نظره عبره و سکونته فکرا و کلامه ذکرا و یکی علی خطیئت وامن الناس شره؛

خیر و سعادت انسان در سه خصلت نهفته است : توجه ، سکوت و سخن پس هر توجه و نظری که در آن عبرت نباشد، بیهوده است

و هر سکوتی که همراه آن اندیشه نباشد، غفلت است و هر سخنی که در آن ذکر خدا نباشد، لغو است پس خوشا به حال کسی که

توجه و نظرش عبرت و سکوت وی همراه با اندیشه و گفتار او ذکر خدا باشد و در برابر خطاهایش در پیشگاه خدا گریه کند و مردم

از شر وی در امان باشند.

(خصال ، ج ۱، ص ۹۸).

حدیث ۲۶۰

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

الذکر یشرح الصدر؛

یاد خدا موجب شرح صدر است .

(منتخب الغرر، ص ۱۹).

حدیث ۲۶۱

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

الذکر نور و رشد؛

یاد خدا نور و هدایت است .

(منتخب الغرر، ص ۱۹).

حدیث ۲۶۲

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

من ذکر الله - سبحانه - احيى الله قلبه و نور عقله و لبه؛

هر کس خداوند سبحان را یاد کند، خداوند دل او را زنده کرده و عقل و خردش را روشن گرداند.

(منتخب الغرر، ص ۱۹)

حدیث ۲۶۳

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

طوبی لمن اخلص لله العبادة و الدعاء، ولم يشتغل قلبه بما تراه عيناه و لم ينس ذكر الله بما تسمع اذناه، و لم يحزن صدره بما اعطى غيره؛

خوشا به حال کسانی که خالصانه بندگی خداوند کند و قلبش متوجه آنچه که می بیند نگردد و به جهت آنچه می شنود، از یاد خداوند غافل نشود و سینه اش به سبب آنچه به دیگران داده شده است محزون نگردد. (بحار الانوار، ج ۸۱، ص ۲۶۱).

حدیث ۲۶۴

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

لو صمت الدهر كله و قعدت الليل كله و قتلت بين الركن و المقام، بعثك الله مع هواك بالغ ما بلغ، ان في جنه ففی جنه و ان نار ففی نار؛

اگر همه روزگار خود را روزه و شب ها را در نماز شب به سربری و در میان رکن و مقام کشته شوی، خداوند تو را (در قیامت) با هوای نفس محشور می کند پس اگر هوای دل تو الهی بود، به بهشت خواهی رفت و اگر جهنمی بود، به جهنم داخل می شوی. (سفینه البحار، ج ۲، ص ۸۲۷).

حدیث ۲۶۵

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

وعن ذلك ما حرس الله عبادة المؤمنين بالصلوات و الزكوات، و مجاهدة الصيام في الايام المفروضات، تسكيناً لاطرافهم و تخشيعاً لابصارهم و تذليلاً لنفوسهم، و تخفيضاً لقبوهم و اذهاباً للخلاء عنهم و لما في ذلك من تعفير عتاق الوجوه بالتراب تواضعا و التصاق كرائم الجوارح بالارض تصاغراً؛

خداوند برای حفظ بندگانش از این امور (یعنی ظلم و ستم و شیطان) با نماز، زکات و مجاهده در گرفتن روزه واجب، آنان را حراست فرموده است تا اعضا و جوارح آنان آرام و چشم هایشان خاشع و غریز و تمایلات سرکششان خوار و ذلیل و قلب های آنان خاضع شود و تکبر از آنها رخت بر بندد ساییدن پیشانی که بهترین جاهای صورت است بر خاک، موجب تواضع و گذاردن گرمی ترین اعضای بدن بر زمین، موجب کوچکی (به درگاه خداوند) است. (نهج البلاغه، خطبه ۱۹۲).

حدیث ۲۶۶

سئل ابا عبد الله (علیه السلام):

لم اتخذ الله ابراهيم (علیه السلام) خلیلاً قال: لكثرة سجوده على الارض؛

از امام صادق (علیه السلام) سوال شد: برای چه خداوند حضرت ابراهیم (علیه السلام) را خلیل و دوست خود گرفت فرمود: به خاطر سجده های زیادی که بر زمین داشت.

(اسرار الصلوة، ص ۴۲۹).

حدیث ۲۶۷

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

اقرب ما يكون العبد الى الله - عزوجل - و هو ساجد، قال الله ، عزوجل :- ((واسجد و اقترب)) ؛
نزدیک ترین حالت بنده به خداوند بزرگ وقتی است که در سجده است خداوند فرمود: ((سجده کن و تقرب جوی)).
(روضه المتقین ، ج ۲ ، ص ۳۸).

حدیث ۲۶۸

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

ماخسر والله من اتى بحقیقه السجود و لو كان فى العمر مرة واحدة ؛
به خدا قسم کسی که حق سجود را به جای آورد و سجده حقیقی کند به هیچ وجه عنوان زیان ، متوجه او نشود، گرچه در تمام
مدت عمر چنین سجودی را یک بار به جای آورد.
(بحار الانوار، ج ۸۵ ، ص ۱۳۶).

حدیث ۲۶۹

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

ان العبد اذا اطال السجود حيث لا يراه احد، قال الشيطان و اويلاه اطاعوا و عصيت و سجدوا و اءبیت؛
به درستی انسان هنگامی که سجده را طولانی کرد، فریاد شیطان بلند می شود که : وای بر من ،! آنها اطاعت خدا کردند و من
عصیان کردم آنان سجده کردند و من نافرمانی کردم .
(بحار الانوار، ج ۸۵ ، ص ۱۶۳).

حدیث ۲۷۰

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

ان العبد اذا سجد فاطال السجود نادى ابليس؛
وقتی بنده به سجده افتاد و سجده اش را طول داد، شیطان فریاد زد.
(اصول کافی ، ج ۳ ، ص ۲۶۴).

حدیث ۲۷۱

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

ایما مؤ من سجد لله سجدهً لشکر نعمه فی غیر صلاة ، کتب الله به بها عشر حسنات و محانه عشر سيئات و رفع له عشر درجات فى
الجنان ؛

هر مؤ منی در غیر از حال نماز سجده شکرى جهت نعمتی به جای آورد، خداوند به آن خاطر ده حسنه برای او بنویسد و ده گناه از
نامه عملش پاک کند و ده درجه برای او در بهشت بالا ببرد.

(ثواب الاعمال، ص ۸۳).

حدیث ۲۷۲

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
 جاء رجل الى رسول الله (صلى الله عليه و آله و سلم) فقال : يا رسول الله ! كثرت ذنوبى وضعف عملى فقال رسول الله (صلى الله عليه و آله و سلم): : اكثر السجود فانه يحط الذنوب كما تحط الريح ورق الشجر؛
 مردی خدمت رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) رسید و گفت : ای پیامبر خدا! گناهانم زیاد و عملم کم است ؟ فرمودند:
 سجده ات را زیاد کن ؛ زیرا گناهان را می ریزد همان گونه که باد، برگها را.
 (بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۱۶۲).

حدیث ۲۷۳

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
 اقرب ما يكون العبد الى الله و هو ساجد؛
 نزدیکترین حالت بنده به خدا، زمانی است که در سجده است .
 (بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۱۶۳).

حدیث ۲۷۴

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
 وجدت النور فى البكاء و السجدة؛
 نورانیت (دل و صورت) را در گریه و سجده (برای خدا) یافتم .
 (اسرار الصلوة ، ص ۴۲۹، چاپ بیروت).

حدیث ۲۷۵

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
 ان العبد اذا اطال السجود حيث لا يراه احد، ثل الشيطان : واويلاه اطاعوا و عصيت و سجدوا و ابیت؛
 چون بنده ای در جایی که کسی او را نبیند، سجده خود را طولانی کند، شیطان می گوید: وای بر من ! زیرا اینان فرمان حق بردند و
 من عصیان ورزیدم ، و اینها سر بر سجده نهاده و من سرپیچی کردم .
 (بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۱۶۳).

حدیث ۲۷۶

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
 آنگاه که مؤمن عملش را درست به جای آورد، خداوند عمل او را چند برابر می کند و برای هر حسنه ای هفتصد برابر پاداش می دهد، چرا، که خداوند فرمود: ((و خداوند برای هر کسی که بخواهد می افزاید)) پس اعمالی که برای پاداش خدا انجام می دهید،

درست به جای آورید، راوی گوید: پرسیدم: احسان چیست؟ فرمود: هنگامی که نماز می‌خوانی، رکوع و سجود را درست انجام بده، و وقتی روزه می‌گیری، از هر چیزی که آن را تباه می‌سازد، خود را نگاه دار، و هنگامی که حج می‌گزاری، از هر چیزی که در حج و عمره بر تو حرام است پرهیز کن، و در ادامه نیز فرمود: هر عملی که انجام می‌دهی، باید از هر پلیدی پاک بماند. (بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۱۱۶).

حدیث ۲۷۷

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
لا یرکع عبدالله رکوعاً علی الحقیقه، الا زنیه الله تعالی بنور بهائه و اظله فی ضلال کبریائه و کساه کسوه اصفیائه؛ هیچ بنده ای برای خدا به حقیقت رکوع نکند مگر آن خداوند تعالی او را به نور جمال خود بیاراید و در سایه کبریایی اش جای دهد و جامه برگزیدگانش بپوشاند. (مصباح الشریعه، ص ۱۴).

حدیث ۲۷۸

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
من قراء مائه ایه یصلی بها فی لیله کتب الله - عزولج - له بها قنوت لیله؛ هر کس در یک شب یکصد آیه از قرآن را در نمازی بخواند، خدا به این وسیله برای او عبادت سراسر شب بنویسد. (الکافی، ج ۲، ص ۴۴۵).

حدیث ۲۷۹

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
البيت قبله لاهل المسجد و المسجد قبله لاهل الحرم و الحرم قبله للناس جميعا؛ خانه کعبه، قبله کسانی که در مسجد الحرام هستند، و مسجد الحرام، قبله کسانی است که در حرم اند و حرم، قبله همه مردم روی زمین است. (اصول وافی، ج ۷، ص ۵۴۲).

حدیث ۲۸۰

سئل الامام الصادق (علیه السلام):
كيف تكون النية خيرا من العمل؟ قال: لان العمل ربما كان رياء للمخلوقين و النية خالصة لرب العالمين؛ از امام صادق (علیه السلام) سؤال شد: چگونه نیت از عمل برتر است؟ فرمودند: در عمل ممکن است ریا باشد، ولی نیت امری است خالص برای خداوند. (بحار الانوار، ج ۱۵، ص ۳).

حدیث ۲۸۱

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

و النية افضل من العمل الا وان النية هي العمل (ثم تلى قوله تعالى): قل كل يعمل على شاكلته يعني على نية ؛ نیت عمل از خود عمل برتر است، آگاه باشید که نیت، اصل و روح عمل است . (سپس این آیه را تلاوت فرمود:)) (بگو هر کس بر طبق شاکله خود عمل می کند)) یعنی بر طبق نیت و قصد خود .
(میزان الحکمه ، ج ۱۰ ، ص ۲۷۱).

حدیث ۲۸۲

سئل ابو عبدالله (علیه السلام):

ماالعبادة؟ فقال حسن النية بالطاعة من الوجه الذي يطاع الله منه ؛

از امام جعفر صادق (علیه السلام) پرسیدند: حقیقت عبادت چیست ؟ فرمودند: نیت خوب داشتن به اطاعت و بندگی در کار و جهتی که خداوند اطاعت و بندگی می شود .
(میزان الحکمه ، ج ۱۰ ، ص ۲۸۷).

حدیث ۲۸۳

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

لا بد للعبد من خالص النية في كل حركة و سكون لانه اذا لم يكن هذا المعنى يكون غافلا ؛

برای بنده لازم است که در همه اعمال و عبادات و در هر حرکت و سکون نیت خالصانه داشته باشد زیرا اگر چنین نباشد، آن بنده جزء غافلین به حساب می آید .
(میزان الحکمه ، ج ۱۰ ، ص ۲۸۵).

حدیث ۲۸۴

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

العبودية جوهره كنهها الربوية فما فقد من العبودية وجد الربوية و ما خفى من الربوية اصيب في العبودية ؛

بندگی گوهری است که ماهیت آن ربوبیت است پس هر چه از بندگی به دست نیامده باشد، در ربوبیت یافته می شود و هر چه از ربوبیت پوشیده و پنهان باشد، در بندگی حاصل می گردد .
مصباح الشريعة ، فی حقیقه العبودیه ۹ باب ۱۰۰ .

حدیث ۲۸۵

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

و ادنى حد الاخلاص بذل العبد قاطته ، ثم لا يجعل لعمله عندالله قدرا فيوجب به على ربه مكافاة بعمله ، لعمله انه لو طالبه بوفاء حق العبودية لعجز ؛

کمترین نشانه اخلاص آن است که آدمی در اطاعت و عبادت حق ، کوشا باشد، و برای عمل خود ارزشی قایل نباشد و خود را طلبکار خدا نداند، زیرا می داند اگر خداوند آن گونه که باید از او مطالبه عبادت کند، از انجام آن ناتوان خواهد بود .

(شرح مصباح الشریعة، ص ۴۲۴).

حدیث ۲۸۶

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
لا تکرهوا الی انفسکم العبادۃ؛
عبادت را بر خودتان تحمیل نکنید.
(اصول کافی، ج ۲، ص ۸۳).

حدیث ۲۸۷

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
ان العبادۃ ثلاثۃ: قوم عبدوا الله - عزوجل - خوفا فتلك عبادة العبيد و قوم عبدوا الله - تبارك و تعالی - طلب الثواب فتلك عبادة الاجراء و قوم عبدوا الله - عزوجل - حبا له فتلك عبادة الاحرار و هي افضل العبادۃ؛
عبادت کنندگان سه گروهند: دسته ای که از ترس خدا را عبادت می کنند که این، عبادت بردگان است گروهی که خداوند - تبارك و تعالی - را به طمع ثواب پرستش می کنند که این، عبادت مزدوران است و دسته ای خدای بلند مرتبه را عبادت می کنند برای دوستی و محبت او و این، عبادت آزاد مردان است و بهترین عبادت است.
(بحار الانوار، ج ۷۰، ص ۲۵۵ کافی ج ۲، ص ۸۴ وسائل الشیعه، ج ۱، ص ۴۵).

حدیث ۲۸۸

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
قال الله - عزوجل - یابن آدم! اذکونی فی نفسک، اذکک فی نفسی یابن آدم! اذکرنی فی خلاء اذکک فی خلاء یابن آدم!
!اذکرنی فی ملاء اذکک فی ملاء خیر من ملاءک و قال: ما من عبد ذکر الله فی ملاء من الناس الا ذکره الله فی ملاء من الملائکة؛
خداوند - عزوجل - فرمود: ای فرزند آدم! پیش خود مرا یاد کن تا تو را پیش خود یاد کنم ای فرزند آدم! در خلوت مرا یاد کن تا در خلوت یادت کنم، ای فرزند آدم! در جمعیت مرا یاد کن تا در جمعی بهتر از جمع تو یادت کنم. همچنین آن حضرت فرمود:
هیچ بنده ای در جمعیت، یاد خدا نمی کند، مگر آنکه خداوند در جمع ملائکه او را یاد کند.
(وسائل الشیعه، ج ۴، ص ۱۱۸۵).

حدیث ۲۸۹

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
شیعتنا اهل الورع و الاجتهاد و اهل الوفاء و الامانة و اهل الزهد و العبادۃ و اصحاب الاحدی و خمسين ركعة فی اليوم و اللیة؛
شیعیان ما اهل تقوا و پاکدامنی و جدیت اند و مردمی باوفا و امین اند و اهل زهد و عبادت اند و کسانی هستند که در شبانه روز پنجاه و یک رکعت نماز می خوانند.
(بحار الانوار، ج ۶۸، ص ۱۶۷)

حدیث ۲۹۰

حضرت امام حسین (علیه السلام) فرمودند:

إِنَّ قَوْمًا عَبَدُوا اللَّهَ رَغْبَةً فَتَلَكَ عِبَادَةُ التُّجَّارِ، وَإِنَّ قَوْمًا عَبَدُوا اللَّهَ رَهْبَةً فَتَلَكَ عِبَادَةُ الْعَبِيدِ، وَإِنَّ قَوْمًا عَبَدُوا اللَّهَ شُكْرًا فَتَلَكَ عِبَادَةُ الْأَحْرَارِ، وَهِيَ أَفْضَلُ الْعِبَادَةِ؛

همانا عده ای خداوند متعال را به جهت طمع و آرزوی بهشت عبادت می کنند که آن یک معامله و تجارت خواهد بود و عده ای دیگر از روی ترس خداوند را عبادت و ستایش می کنند که همانند عبادت و اطاعت نوکر از ارباب باشد و طائفه ای هم به عنوان شکر و سپاس از روی معرفت، خداوند متعال را عبادت و ستایش می نمایند؛ و این نوع، عبادت آزادگان است که بهترین عبادات می باشد.

بحار الأنوار: ج، ?? ص، ??? ح?

حدیث ۲۹۱

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

لَا خَيْرَ فِي قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ، وَ عَيْنٍ لَا تَدْمَعُ، وَ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ؛
دل بی خشوع، چشم بی گریه و دانش بی سود را خیری نباشد.

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث ۱۰۹۱۳

حدیث ۲۹۲

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

لَا طَاعَةَ لِمَخْلُوقٍ فِي مَعْصِيَةِ الْخَالِقِ؛

هیچ مخلوقی با نافرمانی خالق، فرمان برده نمی شود.

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث ۱۰۸۳۹

حدیث ۲۹۳

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

نِعْمَةٌ لَا تُشْكُرُ كَسَيِّئَةٍ لَا تُغْفَرُ؛

نعمتی که سپاس گفته نشود، مانند گناهی است که بخشوده نشود.

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث ۹۹۵۹

حدیث ۲۹۴

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

مَنْ قَرَعَ بَابَ اللَّهِ فَتُحَّ لَهْ؛

هر کس در خانه خدا را بکوبد، به رویش گشوده می شود.

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث ۸۲۹۲

حدیث ۲۹۵

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

مَنْ نَسِيَ اللَّهَ أَنْسَاهُ نَفْسَهُ ؛

هر کس خدا را فراموش کند ، خدا او را به خود فراموشی دچار می کند .

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث ۷۷۹۷

حدیث ۲۹۶

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

كَيْفَ يَدْعِي حُبَّ اللَّهِ مَنْ سَكَنَ قَلْبُهُ حُبَّ الدُّنْيَا؟! ؛

چگونه ادعای دوستی خدا می کند، کسی که دوستی دنیا در قلبش جای گرفته است؟!

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث ۷۰۰۲

حدیث ۲۹۷

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

غَيِّرُوا الْعَادَاتِ تَسْهُلْ عَلَيْكُمُ الطَّاعَاتُ ؛

خوی و خصلت‌ها [ی خود] را دگرگون کنید تا طاعات بر شما آسان شود .

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث ۶۴۰۵

حدیث ۲۹۸

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

عَاصٍ يُقَرِّ بِذَنْبِهِ خَيْرٌ مِنْ مُطِيعٍ يَفْتَحِرُ بِعَمَلِهِ ؛

گناه کاری که به گناهش اعتراف می کند ، بهتر است از طاعت کننده‌ای است که به عملش می بالد .

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث ۶۳۳۴

حدیث ۲۹۹

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

عَلَى قَدْرِ الْمُؤْنَةِ تَكُونُ مِنَ اللَّهِ الْمَعُونَةُ ؛

یاری خدا ، به اندازه خرجی هزینه زندگی است .

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث ۶۱۷۲

حدیث ۳۰۰

عَلَيْكَ بِالشُّكْرِ فِي السَّرِّ وَالضَّرِّ ؛
در گشایش و سختی شکر گزار باش .
غرر الحکم و درر الکلم، حدیث ۶۰۹۲

حدیث ۳۰۱

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
طُوبَى لِلْمُنْكَسِرَةِ قُلُوبُهُمْ مِنْ أَجْلِ اللَّهِ ؛
خوشا دل شکستگان به خاطر خدا !
غرر الحکم و درر الکلم، حدیث ۵۹۳۷

حدیث ۳۰۲

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
صَلَاحُ الْعِبَادَةِ التَّوَكُّلُ ؛
توکل ، سامان دهنده عبادت است .
غرر الحکم و درر الکلم، حدیث ۵۸۰۲

حدیث ۳۰۳

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
كَرَّ اللَّهُ مَطْرَدَةَ الشَّيْطَانِ ؛
یاد خدا ، شیطان را می تاراند .
غرر الحکم و درر الکلم، حدیث ۵۱۶۲

حدیث ۳۰۴

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
تَقَرَّبُ الْعَبْدُ إِلَى اللَّهِ سُبْحَانَهُ بِإِخْلَاصٍ يَتَّبِعُهُ ؛
تقرب بنده به خداوند سبحان ، با خالص کردن نیت است .
غرر الحکم و درر الکلم، حدیث ۴۴۷۷

حدیث ۳۰۵

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
بُكَاءُ الْعَبْدِ مِنَ خَشْيَةِ اللَّهِ يُمَحِّصُ ذُنُوبَهُ ؛
گریستن بنده از خوف خدا ، گناهانش را از میان می برد .
غرر الحکم و درر الکلم، حدیث ۴۴۳۲

حدیث ۳۰۶

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 إِذَا أَكْرَمَ اللَّهُ عَبْدًا شَغَلَهُ بِمَحَبَّتِهِ ؛
 هرگاه خداوند، بنده‌ای را گرامی بدارد، او را به محبت خویش مشغول می‌کند .
 غرر الحکم و درر الکلم، حدیث ۴۰۸۰

حدیث ۳۰۷

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 إِذَا أَضْرَبْتَ النَّوْفِلَ بِالْفَرَائِضِ فَارْفُضْهَا ؛
 هرگاه مستحبات به واجبات زیان می‌رساند، آن را رها کنید .
 غرر الحکم و درر الکلم، حدیث ۴۰۱۵

حدیث ۳۰۸

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 إِنَّكَ إِنْ أَطَعْتَ اللَّهَ نَجَاكَ وَأَصْلَحَ مَثَاكَ ؛
 اگر خدا را فرمان بری، رستگارت کند و جایگاهت را نیکو گرداند .
 غرر الحکم و درر الکلم، حدیث ۳۸۰۶

حدیث ۳۰۹

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَأَخْرِجُوا مِنْ قُلُوبِكُمْ حُبَّ الدُّنْيَا ؛
 اگر خدا را دوست دارید، دوستی دنیا را از دل‌هایتان بیرون کنید .
 غرر الحکم و درر الکلم، حدیث ۳۷۴۷

حدیث ۳۱۰

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 إِنْ مِنَ الْعِبَادَةِ لِيَنَّ الْكَلَامَ وَ إِفْشَاءَ السَّلَامِ ؛
 از جمله عبادت‌ها، نرمی کلام و آشکار کردن سلام است .
 غرر الحکم و درر الکلم، حدیث ۳۴۲۱

حدیث ۳۱۱

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

أَفْضَلُ الْعَمَلِ مَا أُرِيدَ بِهِ وَجْهَ اللَّهِ؛

برترین کار، کاری است که با آن خشنودی خدا خواسته شود.

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث ۲۹۵۸

حدیث ۳۱۲

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

أَفْضَلُ الْعِبَادَةِ غَلَبَةُ الْعَادَةِ؛

برترین عبادت، چیره آمدن بر عادت است.

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث ۲۸۷۳

حدیث ۳۱۳

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

الْمُتَعَبِدُ بِغَيْرِ عِلْمٍ كَحِمَارِ الطَّاحُونَةِ، يَدُورُ وَلَا يَبْرُحُ مِنْ مَكَانِهِ؛

عبادت کننده بی دانش، مانند الاغ آسیاست که می گردد، ولی از جایگاه خود، بیرون نمی رود.

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث ۲۰۷۰

حدیث ۳۱۴

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

الْبُكَاءُ مِنْ حَشْيَةِ اللَّهِ يُنِيرُ الْقَلْبَ وَيَعْصِمُ مِنَ مُعَاوَدَةِ الذَّنْبِ؛

گریستن از ترس خدا، دل را نورانی می کند و از بازگشت به گناه، ایمن می دارد.

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث ۲۰۱۶

حدیث ۳۱۵

التَّقَرُّبُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى بِمَسْأَلَتِهِ وَإِلَى النَّاسِ بِتَرْكِهَا؛

تقرب به خداوند، به خواهش از اوست و تقرب به مردم، به ترک خواهش.

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث ۱۸۰۱

حدیث ۳۱۶

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

الصَّبْرُ عَلَى طَاعَةِ اللَّهِ أَهْوَنُ مِنَ الصَّبْرِ عَلَى عُقُوبَتِهِ؛

صبر کردن بر اطاعت از خداوند، آسان تر از صبر کردن بر کیفر اوست.

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث ۱۷۳۱

حدیث ۳۱۷

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 مَا تَزَيَّنَ مُتَزَيِّنٌ بِمِثْلِ طَاعَةِ اللَّهِ؛
 هیچ آراسته‌ای به زیوری مانند طاعت خدا آراسته نشد.
 غرر الحکم و درر الکلم، حدیث ۹۴۸۹

حدیث ۳۱۸

امام علی علیه السلام:
 مَا تَزَيَّنَ مُتَزَيِّنٌ بِمِثْلِ طَاعَةِ اللَّهِ؛
 هیچ آراسته‌ای به زیوری مانند طاعت خدا، آراسته نشد.
 غرر الحکم: ۹۴۸۹

حدیث ۳۱۹

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم:
 مَنْ تَطَيَّبَ لِلَّهِ تَعَالَى جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَرِيحُهُ أَطْيَبُ مِنَ الْمِسْكِ الْأَذْفَرِ؛
 هر که برای خداوند متعال، خود را خوشبو کند در روز قیامت بویش خوشتر از مشک تیز بوی است.
 المحجَّه البيضاء: ۱۰۵ / ۸

حدیث ۳۲۰

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم:
 الْعِبَادَةُ مَعَ أَكْلِ الْحَرَامِ كَالْبِنَاءِ عَلَى الرَّمْلِ - وَقِيلَ: عَلَى الْمَاءِ؛
 عبادت کردن با وجود حرام خواری مانند ساختن بنایی است بر روی شن و به قولی: بر روی آب.
 عدَّة الداعی: ۱۴۱

حدیث ۳۲۱

پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 مَنْ أَنْعَمَ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ نِعْمَةً فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ تَعَالَى، وَمَنْ اسْتَبَطَّ (عَلَيْهِ) الرِّزْقَ فَلْيَسْتَغْفِرِ اللَّهَ؛
 هر که خداوند متعال به او نعمتی ارزانی دارد، باید خداوند متعال را حمد و سپاس گوید و هر که روزیش به تأخیر افتد از خداوند
 آمرزش بخواهد.

عیون أخبار الرضا علیه السلام: ۱۷۱ / ۴۶ / ۲

حدیث ۳۲۲

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم :

الْعِبَادَةُ عَشْرَةٌ أَجْزَاءُ تِسْعَةٌ أَجْزَاءُ فِي طَلَبِ الْحَلَالِ؛

عبادت ده جزو دارد ، که نه جزو آن طلب روزی حلال است .

بحار الأنوار : ۳۷ / ۹ / ۱۰۳

حدیث ۳۲۳

قال الحسن العسکری - علیه السلام -:

ان الوصل الى الله - عزوجل - سفر لا یدرک الا بامتطاء اللیل ؛

به درستی که رسیدن به خداوند - عزوجل - سفری است که جز با مرکب شب ، پیمودن راه و نیل به مقصد ممکن نیست.

(بحار الانوار، ج ۷۸، ص ۳۸۰).

حدیث ۳۲۴

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله -:

خيارکم اولوا النهی . قيل : يا رسول الله من الوا النهی ؟ فقال المتهمجدون باللیل والناس نیام؛

بهترین شما خردمندان هستند، عرض کردند: اینان کیانند؟ فرمودند: عبادت کنندگان در شب ، آنگاه که مردم در خوابند.

(بحار الانوار، ج ۸۷، ص ۱۵۸).

حدیث ۳۲۵

قال علی - علیه السلام -:

سهر اللیل فی طاعة الله ربیع الاولیاء و روضة السعداء ؛

شب در طاعت و عبادت خدا بیدار ماندن ، بهار اولیا و بوستان نیک بختان است .

(غرر الحکم ، ص ۱۹۲).

حدیث ۳۲۶

قال الصادق - علیه السلام -:

اذا قمت باللیل فاستک فان الملك تاء تیک فیضع فاه علی فیک ، فلیس من حرف تتلوه و تنطق به الا سعد به الی السماء فلیکن فوک

طیب الریح ؛

شبانگاه که برای نماز بلند می شوی مسواک بزن ، چرا که فرشته نزد تو می آید و دهانش را بر دهانت می گذارد و هر حرفی از

قرآن و نماز و دعا می خوانی ، به آسمان می برد از این رو باید که دهانت خوشبو باشد.

(وسائل الشیعه ، ج ۱، ص ۳۵۷، بحار الانوار، ج ۸۷، ص ۲۰۷).

حدیث ۳۲۷

اوصی رسول الله - صلی الله علیه و آله - علیا - علیه السلام - فقال له :

یا علی! ثلاث فرحات للمؤمن في الدنيا لقاء الاخوان، و الافطار من الصيام، و التهجد من آخر الليل رسول خدا(صلی الله علیه و آله) به علی (علیه السلام) وصیت نمود: ای علی! در این دنیا سه چیز برای مؤمن سرور آفرین است:

- ۱- دیدار برادران دینی؛
 - ۲- افطار روزه دار در پایان روزه؛
 - ۳- عبادت در ساعات آخر شب.
- (اعلام الدین فی صفات دیلمی، ص ۱۳۳، بحارالانوار، ج ۷۴، ص ۳۵۲).

حدیث ۳۲۸

قال الصادق - علیه السلام -:

كل عين باكية يوم القيامة الا ثلاثه: عين غضت عن محارم الله و عين سهرت في طاعة الله، و عين بكت في جوف الليل من خشية الله؛

در قیامت همه چشم‌ها گریان است مگر سه چشم:

- ۱- چشمی که از (دین و نظر به) آنچه خداوند حرام کرده بر هم نهاده شود؛
 - ۲- چشمی که در شب جهت عبادت بیدار بماند.
 - ۳- چشمی که در دل شب از خوف خدا بگریزد.
- (اصول کافی، ج ۲، ص ۴۸۲).

حدیث ۳۲۹

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله -:

ان العبد اذا تخلى بسیده في جوف الليل المظلم و ناجاه اثبت الله النور في قلبه؛
هنگامی که بنده ای در دل شب تاریک با خدای خود خلوت کرده و با او مناجات کند، خدا قلب او را نورانی خواهد ساخت.
(میزان الحکمه، ج ۵، ص ۴۱۹).

حدیث ۳۳۰

ان القلب يحيى و يموت فاذا حى فادبه بالتطوع، و اذا مات فاقصره على الفرائض؛
همانا، قلب انسان می میرد و زنده می شود، پس وقتی که قلب زنده (و با نشاط) است او را به اعمال (نماز) مستحبی وادار کن و زمانی که قلب مرده است، به واجبات اکتفا کن.
(مستدرک الوسائل، ج ۱ ص ۱۷۷).

حدیث ۳۳۱

عن الحسن العسكري - علیه السلام -:

ان القلوب اقبالا و ادبارا فاذا اقبلت فاحملوها على النوافل و اذا ادبرت فاقصروها على الفرائض؛
به درستی که قلب گاهی آماده و گاهی خسته است، زمانی که قلب شما آمادگی داشت و با نشاط و سرحال بود، آن را به انجام

نوافل وادارید، و زمانی که خسته بود، به واجبات اکتفا کنید.

(مستدرک الوسائل، ج ۱، ص ۱۷۷).

حدیث ۳۳۲

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

ان الله تعالى يباهى بالشباب العابد الملتكئة يقول: انظروا الى عبدى! ترك شهوته من اجلى؛

خداوند به وجود جوان اهل عبادت بر فرشتگان مباحات می کند و می فرماید: بنده مرا ببینید! به خاطر من چگونه از لذت جسمانی خویش گذشته است.

(میزان الحکمه، ج ۵، ص ۹)

حدیث ۳۳۳

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

يا اباذر: ما من شاب ترك الدنيا و افنى شبابه فى طاعة الله الا اعطاه الله اجر اثنين وسبعين صديقا؛

ای ابوذر! هیچ جوانی ترک دنیا و لذایذ دنیا آن را نمی کند و جوانی خویش را در اطاعت و عبادت پروردگار بزرگ صرف نمی نماید، مگر آن که خداوند اجر و پاداش هفتاد و دو صدیق به او اعطاء می فرماید.

(مکارم الاخلاق، ص ۴۶۶).

حدیث ۳۳۴

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

ان الله يحب اشاب الذى ینفى شبابه فى طاعة الله ؛

خداوند جوانی را که عمر خود را در عبادت خدا به سر می برد، دوست دارد.

(کنز العمال، ج ۴۳۰۶۰).

حدیث ۳۳۵

قال الباقر - علیه السلام -:

ما استیقف رسول الله - صلی الله علیه وآله - من نوم الا خرا لله ساجدا ؛

هرگاه پیامبر خدا (صلی الله علیه وآله) از خواب برمی خاست، برای خدا سجده می کرد.

(مکارم الاخلاق، ص ۳۹).

حدیث ۳۳۶

قال الصادق - علیه السلام -:

تسیح فاطمة الزهراء، علیها السلام - اذا اخذت مضجعك، فکبر الله اربعا و ثلاثین، واحمده ثلاثا و ثلاثین، وسیحه ثلاثا و ثلاثین،

و تقراء آیه الكرسي و المعوذتین و عشر آیات من اول الصافات و عشرا من آخرها ؛

(یکی از جاهایی که) تسبیح حضرت فاطمه زهرا (علیها السلام) (گفتن آن وارد است) هنگامی است که به خوابگاه خود رفتی، سی و چهار بار ((الله اکبر)) بگو و سی و سه بار ((الحمد لله)) و سی و سه بار ((سبحان الله)) و آیه الکرسی و معوذتین را (قل اعوذ برب الفلق، و قل اعوذ برب الناس) و ده آیه از اول سوره صفات و ده آیه از آخر آن را بخوان.

(اصول کافی، ج ۲، ص ۵۳۶)

حدیث ۳۳۷

قال الصادق - علیه السلام -:

من سبح الله فی دبر الفریضه تسبیح فاطمه الزهراء - علیها السلام - مائه مره و اتبعها بلاله الا الله غفر الله له ؛ هر کس بعد از نماز واجب با تسبیح حضرت فاطمه زهرا (س) صدبار به تسبیح خدای متعال پردازد و به دنبال آن ((لا اله الا الله)) بگوید، خداوند او را مشمول مغفرت خود می کند.

(فروع کافی، ج ۳، کتاب الصلاة، باب دعا، نماز ۷۰ - ص ۳۴۲).

حدیث ۳۳۸

قال الصادق - علیه السلام -:

من باب علی تسبیح فاطمه - علیها السلام - کان من الذاکرین الله کثیرا و الذاکرات؛ هر کس شب را با تسبیح فاطمه (علیها السلام) سپری کند (و هنگام خواب تسبیح گوید) از مردان و زنانی باشد که خدا را زیاد یاد می کنند.

(سفینه البحار، ج ۱ ص ۵۹۳).

حدیث ۳۳۹

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله -:

یا فاطمه! اعطیک ما هو خیر لک من خادم و من الدنیا بما فیها، تکبیرین الله بعد کل صلاه اربعا و ثلاثین تکبیره، و تحمدین الله ثلاثا و ثلاثین تحمیده، و تسبحین الله ثلاثا و ثلاثین تسبیحه، ثم تخمین ذلك بلاله الا الله، و ذلك خیر لک من الذین اردت و من الدنیا و ما فیها فلزمت - صلوات الله علیها - هذا التسبیح بعد کل صلاه، و نسب الیها؛ ای فاطمه! به تو چیزی را عطا کنم که از خدمتکار و دنیا با آنچه در آن است بهتر باشد بعد از نماز سی و چهار مرتبه ((الله اکبر)) سی و سه مرتبه ((الحمد لله)) و سی و سه مرتبه ((سبحان الله)) بگو و پس از آن را به ((لا اله الا الله)) ختم کن این کار برای تو بهتر است از آنچه می خواهی و از دنیا و آنچه در آن است پس حضرت زهرا (س) پس از هر نماز به این تسبیح مداومت کرد و منسوب به او گردید.

(بحار الانوار، ج ۸۵ ص ۳۳۶).

حدیث ۳۴۰

قال الصادق - علیه السلام -:

من سبح تسبیح فاطمه - علیها السلام - فی دبر المکتوبه من قبل ان یسط رجله اوجب الله له الجنة؛

هر کس تسبیح فاطمه (علیها السلام) را در نماز واجب و قبل از اینکه از حالت جلوس تشهد و سلام خارج شود به جا آورد، خدا بهشت را بر او واجب کند.
(فلاح السائل، ص ۱۶۵).

حدیث ۳۴۱

قال الباقر - علیه السلام -:

من سبح تسبیح فاطمة - علیها السلام - ثم استغفر غفر له ، و هی مائة باللسان و الف فی المیزان ، و یطرد الشیطان ، و یرضی الرحمن ؛ هر کس که تسبیح حضرت فاطمه (سلام الله علیها) را به جای آورد و پس از آن استغفار کند مورد مغفرت قرار می گیرد و آن تسبیح به زبان ، صد مرتبه است و در میزان (اعمال) هزار خواهد بود و شیطان را دور کرده و خدای رحمان را خشنود می نماید.
(وسائل الشیعه ، ج ۴ ، ص ۱۰۲۳ ، ح ۳)

حدیث ۳۴۲

قال الصادق - علیه السلام -:

فی تسبیح فاطمة - علیها السلام - تبتداء بالتکبیر اربعا و ثلاثین ، ثم التحمید ثلاثا و ثلاثین ثم التسبیح ثلاثا و ثلاثین ؛ در تسبیح فاطمه (سلام الله علیها) با تکبیر (الله اکبر) شروع کرده و سی و چهار مرتبه بگوی ، پس از آن سی و سه بار تحمید (الحمد لله) و سپس سی و سه مرتبه تسبیح (سبحان الله).
(وسائل الشیعه ، ج ۴ ص ۱۰۲۵ ج ۲ ، فروع کافی ، کتاب الصلاة ، ص ۳۴۲).

حدیث ۳۴۳

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله -:

الدعاء مخ العبادة ؛

دعا مغز عبادت است .

(میزان الحکمه ، ج ۳ ، ص ۲۴۷)

حدیث ۳۴۴

قال الباقر - علیه السلام -

ما عبد الله بشیء من التحمید افضل من تسبیح فاطمة و لو كان شیء افضل من لنحله رسول الله - صلی الله علیه و آله - فاطمة علیها السلام ؛

خداوند به چیزی برتر از تسبیح فاطمه (ع) حمد و ستایش نشد و اگر چیزی برتر از آن بود، هر آینه رسول خدا صلی الله علیه و آله آن را به فاطمه زهرا (س) می بخشید (می آموخت).

(وسائل الشیعه ، ج ۴ ص ۱۰۲۴).

حدیث ۳۴۵

قال الصادق - علیه السلام :-

الدعا بعد الفريضة اياك ان تدعه ، فان فضله بعد الفريضة كفضل الفريضة على النافلة ؛

مبادا دعای بعد از فريضة را ترك كنى ، زیرا فضيلت و امتياز دعای بعد از فريضة همچون برترى فريضة و نماز واجب بر نافله است (بحارالانوار، ۸۵، ص ۳۲۵)

حدیث ۳۴۶

قال الصادق - علیه السلام :-

من سبح تسبیح فاطمة الزهراء - علیها السلام - قبل ان یتنی رجله من صلاة الفريضة غفر الله له ، وليبداء بالتكبير؛

هر کس بعد از نماز واجب و قبل از اینکه پای راست را از بالای پای چپ بردارد، تسبیح فاطمه زهرا (سلام الله علیها) را به جا آورد، تمام گناهان او آمرزیده می شود، و در این تسبیح از ((الله اکبر)) آغاز کند.

(تهذیب الاحکام، ج ۲، ص ۱۰۶)

حدیث ۳۴۷

قال الصادق - علیه السلام :-

السجود علی طین قبر الحسین - علیه السلام - ینورالی الارض السابعة و من كان معه سبحة من طین قبر الحسین - علیه السلام - كتب مسبحا و ان لم یسبح بها؛

سجده بر تربت قبر حسین (ع) تا زمین هفتم را نور باران می کند، و کسی که تسبیحی از خاک مرقد حسین علیه السلام با خود داشته باشد، تسبیح گوی حق محسوب می شود، گرچه با آن تسبیح نگوید.

(من لایحضره الفقیه، ج ۱، ص ۲۶۸ و سائل الشیعه ج ۳ ص ۶۰۸)

حدیث ۳۴۸

قال علی - علیه السلام :-

من جلس فی مصلاة ثانيا رجله یذكر الله - تبارك الله و تعالی - و كل الله - عزوجل - به ملكا یقول : ازدد شرفا تكتب لك الحسنات و تمحى عنك السيئات و تبنى لك الدرجات حتى ینصرف؛

کسی که در جایگاه نمازش بنشیند، و به ذکر خدای تعالی و به تعقیبات پردازد خداوند فرشته ای را بر او مأمور و موکل می گرداند که به وی می گوید: ای نمازگزار ای که مشغول به دعا هستی، به شرف و کرامت و فضیلت خود بیفزای (یعنی بیشتر و زیادتیر

دعا کن) که از برای تو حسنات ثبت می گردد و سیئات و بدیهات محو و نابود می شود و درجات برای تو افزون می گردد و این گفتگو ادامه دارد تا وقتی که او از دعا و تعقیباتش فارغ شود.

(دعائم الاسلام، ج ۱ ص ۱۶۵)

حدیث ۳۴۹

قال الصادق - علیه السلام :-

من سبح تسبیح فاطمة - علیها السلام - قبل ان یتنی رجله من صلوة الفريضة غفر له ؛

کسی که در نمازهای فریضه، پس از سلام نماز و قبل از حرکت از مصلی، خداوند را به تسبیح فاطمه زهرا - علیها السلام - تسبیح کند، آمرزیده می شود.
(دعائم الاسلام، ج ۱ ص ۱۶۸)

حدیث ۳۵۰

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
ما من صباح ولا روح الا وبقاع الارض ینادی بعضها بعضا یا جارتی هل مریک ذاکر الله؟ او عبد وضع جبهته علیک ساجدا لله؟ فمن قائلة نعم، فاذا قالت نعم اهترت و ابتهجت و تری ان لها الفضل علی جارتها؛
هیچ صبح و شام نیست مگر این که نقاط زمین همدیگر را ندا می کنند: ای همسایه من آیا بر تو گذشت کسی که ذکر خدا نماید، یا بنده ای که پیشانی خویش برای سجده به خدا بر تو نهد؟ برخی گویند آری (و برخی نه)، هر کس آری بگوید، بر خود می بالد و شاد می گردد و خود را بر دیگری برتری می نهد.
(مکارم الاخلاق، ص ۴۶۶)

حدیث ۳۵۱

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
من باب علی طهر فکانما احیی اللیل؛
کسی که شب را با وضو بیارامد، گویی که تمام شب را به احیاء و عبادت گذرانده است.
(وسائل الشیعه، ج ۱، ص ۲۶۶)

حدیث ۳۵۲

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
بین العبد و بین الکفر ترک الصلاة؛
فاصله کفر و بندگی ترک نماز است.
(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۲. میزان الحکمه، ج ۵، ص ۴۰۳)

حدیث ۳۵۳

قال علی - علیه السلام -:
لاقربه بالنوافل اذا اضرت بالفرائض؛
نوافل و مستحبات اگر به واجبات ضرر برساند موجب تقرب به درگاه خدای تعالی نخواهند بود.
(غررالحکم، ص ۳۴۵)

حدیث ۳۵۴

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:

عبد الله کانک تراہ فان کنت لاتراہ فانه یراک ؛
 عبادت کن خداوند تعالی را، چنانچه گویا او را می بینی ، و اگر تو او را نمی بینی او تو را می بیند.
 (نهج الفصاحه ، ص ۶۵.سرالصلوة ، ص ۲۶.مکارم الاخلاق ، ص ۴۵۹)

حدیث ۳۵۵

قال الباقر - علیه السلام -:

اتی رجل الی رسول الله - صلی الله علیه وآله - فقال یا رسول الله ! ادع الله لی ان یدخلنی الجنۃ ، فقال له : اعنی علیه بکثرة السجود؛
 مردی خدمت رسول خدا (ص) رسید و عرض کرد: ای پیامبر خدا! از خدا بخواه که مرا بهشتی کند. حضرت فرمودند: مشروط بر
 اینکه در این دعا، برای رسیدن به بهشت ، مرا به کثرت سجده (برای خدا) یاری کنی .
 (بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۳۳)

حدیث ۳۵۶

قال الصادق - علیه السلام -:

ان العبد اذا احال السجود حیث لایراه احد، قال الشیطان و اویلاه اطاعوا و عصیت و سجدوا و ابیت ؛
 به درستی انسان هنگامی که سجده را طولانی کرد فریاد شیطان بلند می شود که : وای بر من آنها اطاعت خدا کردند و من عصیان
 کردم آنان سجده کردند و من نافرمانی کردم .
 (بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۱۶۳)

حدیث ۳۵۷

قال الصادق - علیه السلام -:

اقرب ما یتکون العبد الی الله و هو ساجد؛
 نزدیکترین حالات بنده به پروردگار سجده است .
 (ثواب الاعمال ، ص ۶۰)

حدیث ۳۵۸

قال الصادق - علیه السلام -:

ایما مؤ من سجد الله سجدة لشکر نعمه غیر صلاة ، کتب الله له بها عشر حسنات و مما عنه عشر سیئات و رفع له عشر درجات فی
 الجنان ؛

هر مؤ منی در غیر از حال نماز سجده شکر جهت نعمتی به جای آورد، خداوند به آن خاطر ده حسنه برای او بنویسد و ده گناه از
 نامه عملش پاک کند و ده درجه برای او در بهشت بالا ببرد.

(ثواب الاعمال ، ص ۸۳)

حدیث ۳۵۹

قال علی - علیه السلام :-

لا يقرب من الله سبحانه الا كثرة السجود و الركوع ؛
چیزی جز کثرت سجود و رکوع ، شخص را به تقرب خداوند سبحان نرساند.
(تصنیف غررالحکم ، ص ۱۷۵)

حدیث ۳۶۰

قال علی - علیه السلام :-

نعم العبادة السجود و الركوع ؛
سجود و رکوع در پیشگاه الهی ، خوب عبادتی است .
(تصنیف غررالحکم ، ص ۱۷۵)

حدیث ۳۶۱

قال علی - علیه السلام :-

اقرب ما يكون العبد من الله اذا سجد ؛
نزدیکترین چیزی که بنده را به خدا نزدیک می کند سجده است .
(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۳۳)

حدیث ۳۶۲

قال علی - علیه السلام :-

والسجود النفساني فراغ القلب من الفانيات و الاقبال بكنه الهممة على الباقيات و خلع الكبر و الحمية و قطع العلائق الدنيوية و التعلی
بالخلائق النبوية ؛
سجده نفسانی (که روح سجده است) ، رها بودن دل از امور فناپذیر و روی آوردن با تمام وجود به امور جاودان و کنندن کبر و
تعصب بیجا و قطع همه علایق دنیوی و آراسته شدن به اخلاق نبوی است .
(غررالحکم ، ج ۲، ص ۱۶۵، چاپ دانشگاه)

حدیث ۳۶۳

قال علی - علیه السلام :-

السجود الجسماني هو وضع عتائق الوجوه على التراب و استقبال الارض بالراحتين و الكفين و اطراف القدمين مع خشوع القلب و
اخلاص النية ؛
سجده کردن بدنی ، گذاشتن جاهای نیکوی صورتها بر خاک و روی آوردن به زمین به دو کف دست و کناره های دو پا، همراه
خشوع دل و پاکی نیت است .
(غررالحکم ، ج ۲، ص ۱۶۵، چاپ دانشگاه)

حدیث ۳۶۴

قال الصادق - علیه السلام -:

اقرب ما يكون العبد الى الله - عز و جل - و هو مساجد، قال الله - عز و جل - : ((و اسجد و اقترب)) ؛
نزدیکترین حالت بنده به خداوند بزرگ وقتی است که در سجده است خداوند فرمود: ((سجده کن و تقرب جوی)).
(روضه المتقین ، ج ۲ ، ص ۳۸)

حدیث ۳۶۵

قال الصادق - علیه السلام -:

ما خسر و الله من اتى بحقیقة السجود و لو كان فى العمر مرة واحدة ؛
به خدا قسم کسی که حق سجود را به جای آورد و سجده حقیقی کند به هیچ عنوانی زیان متوجه او نشود، گرچه در تمام مدت
عمر چنین سجودی را یک بار به جای آورد.
(بحار الانوار، ج ۸۵ ، ص ۱۳۶)

حدیث ۳۶۶

قال الصادق - علیه السلام -:

لا یرکع عبدالله رکوعا على الحقیقة ، الا زینة الله تعالى بنور بهائه و اظله فى ضلال کبریائه و کساه کسوة اصفیائه ؛
هیچ بنده ای برای خدا به حقیقت رکوع نکند، مگر آن که خداوند تعالی او را به نور جمال خود بیاراید و در سایه کبریایی اش
جای دهد و جامه برگزیدگانش بپوشاند.
(مصباح الشریعه ، ص ۱۴)

حدیث ۳۶۷

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

جعلت لى الارض مسجدا و طهورا؛
همانا زمین برای من سجده گاه و پاک کننده قرار داده شده است .
(وسائل الشیعه ، ج ۳ ، ص ۵۹۳)

حدیث ۳۶۸

قال الباقر - علیه السلام -:

من قال فى رکوعه و سجوده و قیامه : ((اللهم صل على محمد و آل محمد)) كتب الله له ذلك بمثل الركوع و السجود و القیام ؛
هرکسی در رکوع و سجود و قیام خود بگوید: ((اللهم صل على محمد و آل محمد)) خدا ثواب آن را مانند ثواب رکوع و سجود و
قیام برای او می نویسد.
(ثواب الاعمال ، ص ۶۱)

حدیث ۳۶۹

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
اطولكم قنوتا في دار الدنيا اطولكم راحة يوم القيامة في الموقف ؛
هر کسی از شما قنوتش در این دنیا طولانی تر باشد، در آخرت در موقف محشر راحتی او بیشتر خواهد بود.
(ثواب الاعمال ، ص ۵۹)

حدیث ۳۷۰

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
قال الله تعالى : ((لا ينجوا مني عبدى الا بآداء ما افترضت عليه)) ؛
خداوند فرموده است : ((بنده ام از من نجات نمی یابد، مگر با ادای آن چه که بر او واجب کرده ام)).
(محجة البيضاء، ج ۱، ص ۳۹۸)

حدیث ۳۷۱

عن الحسن بن علي - عليه السلام - :
ان من طلب العبادة تزكى لها و اذا اضرت النوافل بالفريضة فارفضوها ؛
هر کس طلب عبادت دارد، دل را برای آن پاک می کند، و هر گاه نمازهای مستحبی به نمازهای واجب ضرر رسانید (باعث آسیب رسانی به یکی از صفات و ابعاد نمازهای واجب شد) نمازهای مستحبی را ترک کنید.
(تحف العقول ، ص ۲۶۷)

حدیث ۳۷۲

قال الصادق - عليه السلام - :
ان العبد اذا سجد فاطال السجود نادى ابليس ؛
وقتی بنده به سجده افتاد و سجده اش را طول داد، شیطان فریاد می زند.
(اصول کافی ، ج ۳، ص ۲۶۴)

حدیث ۳۷۳

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
ما من رجل يجعل جبهته في بقعة من بقاع الارض الا شهدت له بها يوم القيامة ؛
هر انسانی که پیشانی خود را برای سجده بر قطعه ای از زمین بگذارد، آن زمین در روز قیامت به نفع وی شهادت خواهد داد.
(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۴۷۴. مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۱۷۵)

حدیث ۳۷۴

قال علی - علیه السلام :-

تقرب الی الله سبحانه بالسجود و الركوع و الخضوع لعظمته و الخشوع ؛
به وسیله سجده و رکوع و خضوع و خشوع در برابر عظمت خدا به او تقرب جوی .
(غررالحکم ، ص ۳۵۶)

حدیث ۳۷۵

قال الرضا - علیه السلام :-

ان الصلوة افضل العبادة لله و هی احسن صورة خلقها الله من اداها بکمالها و تمامها فقد ادى واجب حقها و من تهاون فیها ضرب بها وجهه ؛
همانا نماز بهترین شیوه بندگی خداست و آن زیباترین شکلی است که خداوند آن را آفریده ، پس کسی که به طور کامل و تمام آن را به جا آورد حق واجب آن را ادا کرده و کسی که در انجام آن کوتاهی کند خدا آن را به صورتش می زند.
(بحار الانوار، ج ۸۴ ، ص ۲۴۶)

حدیث ۳۷۶

قال علی - علیه السلام :-

ان العبد اذا سجد نادى ابليس : يا ويله اطاع و عصیت و سجد و ابیت ؛
وقتی که بنده ای سجده کرد، ابلیس فریاد می زند وای بر من ! او اطاعت کرد، ولی من معصیت کردم ، او سجده کرد و من از این عمل سرباز زدم .
(بحار الانوار، ج ۸۲ ، ص ۲۳۳)

حدیث ۳۷۷

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله :-

ان الصلوة قربان المؤمن ؛
همانا نماز خواندن وسیله نزدیکی مؤمن به خداست .
(کنز العمال ، حدیث ۱۸۹۰۷)

حدیث ۳۷۸

امام عسکری علیه السلام :

إِنَّ الْوُصُولَ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ لَا يُدْرِكُ إِلَّا بِامْتِطَاءِ اللَّيْلِ ؛
رسیدن به خداوند عز و جل ، سفری است که جز با نشستن بر مرکب شب ، پیموده نشود .
بحار الأنوار : ۴/ ۳۸۰/ ۷۸ منتخب میزان الحکمة : ۴۶۴

حدیث ۳۷۹

امام صادق علیه السلام :

لَا تَدْعُ قِيَامَ اللَّيْلِ، فَإِنَّ الْمَغْبُونَ مَنْ غَبِنَ قِيَامَ اللَّيْلِ ؛

شب زنده‌داری را فرو مگذار ؛ زیرا بازنده کسی است که شب زنده‌داری را بیازد .

معانی الأخبار : ۳۴۲ / ۱ منتخب میزان الحکمه : ۳۳۰

حدیث ۳۸۰

امام علی علیه السلام :

قِيَامُ اللَّيْلِ مَصْحَةٌ لِلْبَدَنِ، وَمَرْضَاءٌ لِلرَّبِّ عِزٌّ وَ جَلٌّ، وَتَعَرُّضٌ لِلرَّحْمَةِ، وَتَمَسُّكٌ بِأَخْلَاقِ النَّبِيِّينَ ؛

شب زنده‌داری مایه سلامت بدن و خشنودی پروردگار عز و جل و قرار گرفتن در معرض رحمت خدا و چنگ زدن به اخلاق پیامبران است .

بحار الأنوار : ۸۷ / ۱۴۳ / ۱۷ منتخب میزان الحکمه : ۳۳۰

حدیث ۳۸۱

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم :

عَلَيْكُمْ بِقِيَامِ اللَّيْلِ ؛ فَإِنَّهُ دَابُّ الصَّالِحِينَ قَبْلَكُمْ ، وَإِنَّ قِيَامَ اللَّيْلِ قُرْبَةٌ إِلَى اللَّهِ ، وَمَنْهَاةٌ عَنِ الْإِثْمِ ؛

بر شما باد به شب زنده داری که آن شیوه شایستگان پیش از شماست و شب زنده‌داری مایه تقرب به خدا و بازداشتن از گناه است .

کنز العمال : ۲۱۴۲۸ منتخب میزان الحکمه : ۳۳۰

حدیث ۳۸۲

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم :

رَحِمَ اللَّهُ رَجُلًا قَامَ مِنَ اللَّيْلِ فَصَلَّى وَأَيْقَظَ امْرَأَتَهُ فَصَلَّتْ ، فَإِنَّ أَبْتَ نَضَحَ فِي وَجْهِهَا الْمَاءَ ، رَحِمَ اللَّهُ امْرَأَةً قَامَتْ مِنَ اللَّيْلِ فَصَلَّتْ وَأَيْقَظَتْ زَوْجَهَا ، فَإِنَّ أَبِي نَضَحَتْ فِي وَجْهِ الْمَاءَ ؛

رحمت خدا بر آن مردی باد ، که نیمه‌های شب برخیزد و نماز بخواند و همسرش را برای نماز خواندن بیدار کند و اگر بیدار نشد آب به صورتش پاشد . رحمت خدا بر آن زنی باد که نیمه‌های شب از خواب برخیزد و نماز بخواند و شوهرش را برای نماز بیدار کند و اگر امتناع کرد ، به صورتش آب پاشد .

سنن أبی داود : ۱۴۵۰ منتخب میزان الحکمه : ۳۳۰

حدیث ۳۸۳

امام علی علیه السلام :

قِيَامُ اللَّيْلِ مَصْحَةٌ لِلْبَدَنِ ؛

شب زنده‌داری ، مایه تن‌درستی است .

تهذیب الأحکام ، جلد ۲ ، صفحه ۱۲۱ ، حدیث ۴۵۷ ، بحار الأنوار ، جلد ۶۲ ، صفحه ۲۶۷ ، حدیث ۴۸

حدیث ۳۸۴

امام علی علیه السلام :
 لَا قُرْبَةَ بِالْتَّوَافِلِ إِذَا أَضْرَّتْ بِالْفَرَائِضِ ؛
 هرگاه مستحبات باعث لطمه خوردن به واجبات شود ، مایه نزدیکی به خدا نگردد .
 نهج البلاغه : الحکمه ۳۹ منتخب میزان الحکمه : ۵۷۰

حدیث ۳۸۵

امام علی علیه السلام :
 إِذَا أَضْرَّتِ التَّوَافِلُ بِالْفَرَائِضِ فَارْضُوهَا ؛
 هرگاه مستحبات به واجبات لطمه زنند ، مستحبات را کنار بگذارید .
 نهج البلاغه : الحکمه ۲۷۹ منتخب میزان الحکمه : ۵۷۰

حدیث ۳۸۶

امام علی علیه السلام :
 لَا رُخْصَةَ فِي فَرَضٍ ، وَلَا شِدَّةَ فِي نَافِلَةٍ ؛
 در هیچ فریضه‌ای کوتاهی نباید و در هیچ نافله‌ای سختگیری نشاید .
 بشاره المصطفی : ۲۸ منتخب میزان الحکمه : ۵۷۰

حدیث ۳۸۷

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم :
 إِنَّ لِلْقُلُوبِ إِقْبَالَ وَإِدْبَارًا ، فَإِذَا أَقْبَلَتْ فَتَنَّفَلُوا ، وَإِذَا أَدْبَرَتْ فَعَلَيْكُمْ بِالْفَرِيضَةِ ؛
 همانا دل‌ها را روی آوردن و رویگرداندنی است . پس هرگاه روی آوردند مستحبات به جا آورید و هرگاه روی گرداندند به گزاردن واجبات اکتفا کنید .
 الکافی : ۳ / ۴۵۴ / ۱۶ منتخب میزان الحکمه : ۵۷۰

حدیث ۳۸۸

امام علی علیه السلام :
 الْعُبُودِيَّةُ خَمْسَةٌ أَشْيَاءُ : خَلَاءُ الْبُطْنِ ، وَقِرَاءَةُ الْقُرْآنِ ، وَقِيَامُ اللَّيْلِ ، وَالتَّصَرُّعُ عِنْدَ الصُّبْحِ ، وَالبُكَاءُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ ؛
 بندگی در پنج چیز است : اندرون از طعام تهی داشتن ، قرآن خواندن ، شب را به عبادت گذراندن و هنگام صبح زاری کردن (به درگاه خداوند) و گریستن از ترس خدا .
 مستدرک الوسائل : ۱۱ / ۲۴۴ / ۱۲۸۷۵ منتخب میزان الحکمه : ۳۵۴

حدیث ۳۸۹

امام سجّاد علیه‌السلام :

مَا مِنْ قَطْرَةٍ أَحَبَّ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ قَطْرَتَيْنِ : قَطْرَةُ دَمٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ، وَقَطْرَةُ دَمْعَةٍ فِي سَوَادِ اللَّيْلِ ، لَا يُرِيدُ بِهَا عَبْدٌ إِلَّا اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ ؛

هیچ قطره‌ای نزد خدا محبوبتر از این دو قطره نیست : قطره خونی که در راه خدا ریخته شود و قطره اشکی که برای خدا در دل شب فرو افتد .

بحار الأنوار : ۶۹ / ۳۷۸ / ۳۱ منتخب میزان الحکمه : ۷۸

حدیث ۳۹۰

الْبُكَاءُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ مِفْتَاحُ الرَّحْمَةِ؛

گریستن از ترس خدا کلید رحمت است .

غرر الحکم : ۲۰۵۱ منتخب میزان الحکمه : ۷۸

حدیث ۳۹۱

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم :

سَبْعَةٌ فِي ظِلِّ عَرْشِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ ... وَرَجُلٌ ذَكَرَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ خَالِيًا فَفَاضَتْ عَيْنَاهُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ ؛

در آن روز که سایه‌ای جز سایه عرش خدا نیست هفت تن در سایه عرش اویند : ... و مردی که در خلوت یاد خداوند عز و جل کند و از ترس خدا اشک از دیدگانش سرازیر شود .

بحار الأنوار : ۸۴ / ۲ / ۷۱ منتخب میزان الحکمه : ۷۸

حدیث ۳۹۲

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم :

طُوبَى لِصُورَةٍ نَظَرَ اللَّهُ إِلَيْهَا تَبْكِي عَلَى ذَنْبٍ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ، لَمْ يَطَّلِعْ عَلَى ذَلِكَ الذَّنْبِ غَيْرُهُ ؛

خوشا چهره‌ای که خداوند به آن می‌نگرد در حالی که از ترس خدا بر گناهی که کرده می‌گرید و جز او کسی از آن گناه آگاه نیست .

بحار الأنوار : ۹۳ / ۳۳۱ / ۱۵ منتخب میزان الحکمه : ۷۸

حدیث ۳۹۳

امام علی علیه‌السلام :

أَلَا لَا خَيْرَ فِي قِرَاءَةِ لَيْسَ فِيهَا تَدَبُّرٌ ، أَلَا لَا خَيْرَ فِي عِبَادَةٍ لَيْسَ فِيهَا تَفَقُّهُ ؛

بدانید که در قرآن خواندنی که با تدبّر همراه نباشد ، خیری نیست ؛ بدانید که در عبادتی که با فهم و اندیشه توأم نباشد ، خیری نیست .

بحار الأنوار : ۹۲ / ۲۱۱ / ۴ منتخب میزان الحکمه : ۴۶۰

حدیث ۳۹۴

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم :
 إِذَا أَحَبَّ أَحَدُكُمْ أَنْ يُحَدِّثَ رَبَّهُ فَلْيَقْرَأِ الْقُرْآنَ ؛
 هر گاه فردی از شما دوست داشته باشد که با پروردگارش سخن بگوید ، قرآن بخواند .
 کنز العمال : ۲۲۵۷ منتخب میزان الحکمه : ۴۶۰

حدیث ۳۹۵

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم :
 أَشْرَافُ أُمَّتِي حَمَلَةُ الْقُرْآنِ وَأَصْحَابُ اللَّيْلِ ؛
 اشراف و بزرگان امت من حاملان قرآن و شب زنده‌دارانند .
 الخصال : ۲۱ / ۷ منتخب میزان الحکمه : ۴۶۰

حدیث ۳۹۶

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم :
 عَلَيْكَ بِتْلَاوَةُ الْقُرْآنِ وَذِكْرُ اللَّهِ كَثِيراً ، فَإِنَّهُ ذِكْرٌ لَكَ فِي السَّمَاءِ وَنُورٌ لَكَ فِي الْأَرْضِ ؛
 بر تو باد به تلاوت قرآن و بسیاری یاد خدا ؛ زیرا که آن در آسمان ، برای تو نام (و آوازه) است و در زمین نور .
 الخصال : ۱۳ / ۵۲۵

حدیث ۳۹۷

امام صادق علیه السلام فرمودند:
 مَنْ عَرَفَ اللَّهَ خَافَهُ ، وَ مَنْ خَافَ اللَّهَ حَثَّ اللَّهُ حَتَّهُ الْخَوْفُ مِنَ اللَّهِ عَلَى الْعَمَلِ بِطَاعَتِهِ وَالْأَخْذِ بِتِيَادِيهِ ، فَبَشِّرِ الْمُطِيعِينَ الْمُتَأَدِّبِينَ بِأَدَبِ اللَّهِ وَ
 الْأَخْذِينَ عَنِ اللَّهِ أَنَّهُ حَقٌّ عَلَى اللَّهِ أَنْ يُنْجِيَهُ مِنْ مُضَلَّاتِ الْفِتَنِ ؛
 آن که خدا را شناخت ، از او ترسید و آن کس که از خدا ترسید ، ترس از خدا او را به عمل به فرمان او و در پیش گرفتن ادبش
 واداشت . پس فرمان برداران ادب شده به ادب خدا و اطاعت کنندگان دستورهای او را بشارت ده که بر خداست که آنها را از
 فتنه‌های گمراه کننده برهاند.
 مصباح الشریعه، ص ۱۰۸

حدیث ۳۹۸

امام علی علیه السلام :
 لَا يَسْعَدُ امْرُؤٌ إِلَّا بِطَاعَةِ اللَّهِ سُبْحَانَهُ وَلَا يَشْقَى امْرُؤٌ إِلَّا بِمَعْصِيَةِ اللَّهِ ؛
 هیچ کس جز با اطاعت خدا خوشبخت نمی‌شود و جز با معصیت خدا بدبخت نمی‌گردد.
 (غررالحکم، ح ۱۰۸۴۸)

حدیث ۳۹۹

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم فرمودند:
 الْعِبَادَةُ عَشْرَةٌ أَجْزَاءٌ تَشَعُّهُ مِنْهَا فِي طَلَبِ الْحَلَالِ؛
 عبادت ده جزء است که نه جزء آن در کار و تلاش برای به دست آوردن روزی حلال است.
 مستدرک الوسائل ج، ?? ص ??

حدیث ۴۰۰

امام علی علیه السلام فرمودند:
 طَاعَةُ اللَّهِ سُبْحَانَهُ لَا يَحُوزُهَا إِلَّا مَنْ بَدَلَ الْجِدَّ وَاسْتَفْرَغَ الْجَهْدَ؛
 به طاعت خدای سبحان دست نیابد مگر کسی که تلاش کند و نهایت کوشش خود را به کار گیرد.
 غررالحکم، ۶۰۰۹

حدیث ۴۰۱

امام محمد باقر (علیه السلام) فرمودند:
 هیچ قطره‌ای نزد خداوند، محبوبتر از قطره اشکی که در تاریکی شب از ترس خدا و برای او ریخته شود، نیست.
 کافی، ج ۲، ص ۴۸۲

حدیث ۴۰۲

امام محمد باقر (علیه السلام) فرمودند:
 هر چشمی روز قیامت گریان است، جز سه چشم: چشمی که در راه خدا شب را بیدار باشد، چشمی که از ترس خدا گریان شود
 و چشمی که از محرمات الهی و گناهان بسته شود.
 کافی، ج ۲، ص ۸۰

حدیث ۴۰۳

امام مهدی (علیه السلام) فرمودند:
 سجده‌ی شکر یکی از ضروری‌ترین سنت‌ها و واجب‌ترین آنهاست.
 (بحار الانوار/۱۹۲/۸۳)

حدیث ۴۰۴

امام مهدی (علیه السلام) فرمودند:
 تنها به سوی خدا دست نیاز برمی‌آورم و از او کفایت امور می‌خواهم و از او توفیق کار زیبا و شایسته را می‌طلبم و از او سرپرستی
 خویش را می‌خواهم.

(بحار الانوار/۱۸۳/۲۵)

حدیث ۴۰۵

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 ما تقرب العبد إلى الله بشيء أفضل من سجود خفي؛
 هیچ کس به چیزی بهتر از سجده نهان به خدا تقرب نمی جوید.
 نهج الفصاحه

حدیث ۴۰۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 ما عبد الله بشيء أفضل من فقه في الدين؛
 هیچ عبادتی بهتر از دانا شدن در کار دین نیست.
 نهج الفصاحه

حدیث ۴۰۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 لا تشغلوا قلوبكم بذكر الدنيا؛
 دل‌های خویش را به ذکر دنیا مشغول مدارید.
 نهج الفصاحه

حدیث ۴۰۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 لكل شيء مفتاح ومفتاح السموات قول لا إله إلا الله؛
 هر چیزی را کلیدی هست و کلید آسمانها گفتار لا اله الا الله است.
 نهج الفصاحه

حدیث ۴۰۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 كلام ابن آدم كله عليه لا له إلا أمرًا بمعروف أو نهياً عن منكر أو ذكر الله تعالى؛
 گفتار فرزند آدم به ضرر اوست نه به نفع او مگر امر به معروفی یا نهی از منکری یا ذکر خدای والا.
 نهج الفصاحه

حدیث ۴۱۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 قال الله تعالی من لا یدعونی أغضب علیه؛
 خدای والا فرماید: هر که مرا نخواهد بر او خشمگین شوم.
 نهج الفصاحه

حدیث ۴۱۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 قال الله تعالی: أحب ما تعبدنی به عبدی النصیح لی؛
 خدای والا فرماید: محبوبترین عبادتی که بنده برای من تواند کرد، خلوص است.
 نهج الفصاحه

حدیث ۴۱۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 قال الله تعالی: أنا أغنی الشركاء عن الشرك و من عمل عملاً أشرك فيه معی غیری ترکته و شرکه؛
 خدای والا فرماید: من از همه شریکان از شریک بی نیازترم و هر که غیر مرا با من در عبادت خود شریک کند، وی را با شرکش
 رها کنم.
 نهج الفصاحه

حدیث ۴۱۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 قال الله تعالی: إذا تقرب إلى العبد شبرا تقربت إليه ذراعا و إذا تقرب إلى ذراعا تقربت منه باعا و إذا أتانی مشیا أتیته هروله؛
 خدای والا فرماید: وقتی بنده یک وجب به من نزدیک شود، ذراعی بدو نزدیک شوم و چون ذراعی به من نزدیک شود، بیش از دو
 ذراع به او نزدیک شوم و اگر ملایم به سوی من آید، بشتاب بسوی او شوم.
 نهج الفصاحه

حدیث ۴۱۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 فضل الثَّابِّ العابد الذی یعبد فی صباه علی الشَّیخ الذی یعبد بعد ما کبرت سنّه کفضل المرسلین علی سایر النَّاس؛
 فضیلت جوان عابد که از آغاز جوانی عبادت کند بر پیری که وقتی سن بسیار یافت، عبادت کند چون فضیلت پیامبران بر سایر مردم
 است.
 نهج الفصاحه

حدیث ۴۱۵

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 عمل البرّ کله نصف العباده و الدعاء نصف فإذا أراد الله تعالی بعبد خیرا انتحی قلبه للدعاء؛
 همه اعمال خیر یک نیمه عبادت است و دعا نیمه دیگر و چون خدا برای بنده ای خیر خواهد، قلب او را به دعا متمایل کند.
 نهج الفصاحه

حدیث ۴۱۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 علیک بالسجود فإنک لا تسجد لله سجده إلا رفعک الله بها درجه و حطّ عنک بها خطیئته؛
 از سجده غافل مشو که هر سجده ای برای خدا کنی خداوند یک درجه تو را بالا برد و گناهی از تو محو کند.
 نهج الفصاحه

حدیث ۴۱۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 علامه حبّ الله تعالی حبّ ذکر الله و علامه بغض الله بغض ذکر الله عزّ و جلّ؛
 نشان محبت خدا علاقه به ذکر خداست و نشان دشمنی خدا بی علاقه‌گی به ذکر خدای عز و جل است.
 نهج الفصاحه

حدیث ۴۱۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 السّعادة کلّ السّعادة طول العمر فی طاعه الله؛
 سعادت کامل عمر دراز در اطاعت خداست.
 نهج الفصاحه

حدیث ۴۱۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 سلوا الله من فضله فإنّ الله یحبّ أن یسأل، و أفضل العباده انتظار الفرج؛
 خدا را از فضل او طلب کنید که خدا دوست دارد که از او بخواهند، بهترین عبادتها انتظار گشایش است.
 نهج الفصاحه

حدیث ۴۲۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 الذّکر خیر من الصّدقه؛
 یاد کردن خدا از صدقه دادن بهتر است.

نهج الفصاحه

حدیث ۴۲۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
ذکر الله شفاء القلوب؛
یاد کردن خدا شفای دلهاست.

نهج الفصاحه

حدیث ۴۲۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
ذاکر الله فی الغافلین بمنزله الصّابر فی الفارّین؛
آن که در میان غافلان یاد خدا کند چنان است که در میان فراریان جنگ ثبات ورزد.

نهج الفصاحه

حدیث ۴۲۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
الدّعاء هو العباده؛
دعا، عبادت است.

نهج الفصاحه

حدیث ۴۲۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
خیر العباده أخفیها؛
بهترین عبادت ها آن است که پنهان تر است.

نهج الفصاحه

حدیث ۴۲۵

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
خیر الذّکر الخفیّ و خیر - الرّزق ما یکفی؛
بهترین ذکرها آن است که مخفی باشد و بهترین روزیها آن است که کافی باشد.

نهج الفصاحه

حدیث ۴۲۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 خذوا من العمل ما تطيقون فإن الله لا يمل حتى تملوا؛
 عمل به قدر طاقت کنید زیرا ملالت شما مایه ملالت خدا می شود.
 نهج الفصاحه

حدیث ۴۲۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 حسن الظن من حسن العباده؛
 خوش گمانی از نیکی عبادت است.
 نهج الفصاحه

حدیث ۴۲۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 حدثني جبريل قال: يقول الله تعالى: لا إله إلا الله حصني فمن دخله أمن من عذابي؛
 جبرئیل با من سخن گفت و گفت: خدا گوید لا إله إلا الله قلعه من است و هر که وارد آن شود از عذاب من در امان است.
 نهج الفصاحه

حدیث ۴۲۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 ثلاثه يحبهم الله عز وجل: رجل قام من الليل يتلوا كتاب الله و رجل تصدق صدقه بيمينه يخفيها من شماله و رجل كان في سريه فانهزم أصحابه فاستقبل العدو؛
 سه کسند که خدا آنها را دوست می دارد: کسی که شب برخیزد و کتاب خدا را بخواند و کسی که با دست راست خود صدقه دهد و آن را از دست چپ خود مخفی دارد و کسی که با گروهی به جنگ رود و یارانش بگریزند و او بسوی دشمن رود.
 نهج الفصاحه

حدیث ۴۳۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 تسحروا فإن في السحور برکه؛
 سحر خیز باشید زیرا سحر خیزی مایه برکت است.
 نهج الفصاحه

حدیث ۴۳۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

تَأْكُلُ النَّارُ ابْنَ آدَمَ إِلَّا أَثَرَ السَّجُودِ حَزَمَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى النَّارِ أَنْ تَأْكُلَ أَثَرَ السَّجُودِ؛
آتش جهنم آدمیزاد را می خورد جز جای سجده را زیرا خداوند جای سجده را بر آتش حرام کرده است.
نهج الفصاحه

حدیث ۴۳۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
بین العبد و بین الکفر ترک الصلوه؛
میان بنده و کفر ترک نماز فاصله است.
نهج الفصاحه

حدیث ۴۳۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
الإحسان أن تعبد الله كأنك تراه فإن لم تكن تراه فإنه يراك؛
نیکی آن است که خدا را چنان پرستش کنی گویی که او را می بینی اگر تو او را نمی بینی او تو را می بیند.
نهج الفصاحه

حدیث ۴۳۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
أَيُّمَا نَاشِئٍ نَشَأَ فِي طَلَبِ الْعِلْمِ وَالْعِبَادَةِ حَتَّى يَكْبُرَ أَعْطَاهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثَوَابَ اثْنَيْنِ وَ سَبْعِينَ صَدِّيقًا؛
هر طفلی که در طلب علم و عبادت بزرگ شود خداوند ثواب هفتاد و دو صدیق به او عطا کند.
نهج الفصاحه

حدیث ۴۳۵

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
أَوَّلُ مَنْ يَدْعَى إِلَى الْجَنَّةِ الْحَمَادُونَ الَّذِينَ يَحْمَدُونَ اللَّهَ؛
نخستین کسانی که به بهشت دعوت می شوند، ستایشگراند که خدا را ستایش می کنند.
نهج الفصاحه

حدیث ۴۳۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
أَوَّلُ الْعِبَادَةِ الصَّمْتُ؛
نخستین مرحله عبادت، خاموشی است.
نهج الفصاحه

حدیث ۴۳۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

إِنَّ هَذَا الدِّينَ مَتِينٌ فَأَوْغَلْ فِيهِ بَرَفَقٌ وَلَا تَبْغُضْ إِلَى نَفْسِكَ عِبَادَةَ اللَّهِ فَإِنَّ الْمُنْبِتَ لَا أَرْضَا قَطْعٌ وَلَا ظَهْرًا أَبْقَى؛

این دین (اسلام) محکم است به ملایمت در آن پیش برو و عبادت خدا را منفور خود مکن زیرا رهرو عجول نه راهی سپرده و نه مرکوب خود را حفظ کرده است.

نهج الفصاحه

حدیث ۴۳۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

إِنَّ حَسْنَ الظَّنِّ بِاللَّهِ مِنْ حَسَنِ عِبَادَةِ اللَّهِ؛

گمان خوب به خدا داشتن از خوب عبادت کردن اوست.

نهج الفصاحه

حدیث ۴۳۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَ لِسَانِ كُلِّ قَائِلٍ، فَلْيَتَّقِ اللَّهَ عَبْدًا، وَ لِيَنْظُرْ مَا يَقُولُ؛

خداوند ناظر زبان هر گوینده ای است بنده باید از خدا بترسد و ببیند چه می گوید.

نهج الفصاحه

حدیث ۴۴۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ يَا ابْنَ آدَمَ تَفَرَّغْ لِعِبَادَتِي إِمْلَأْ صَدْرَكَ غِنًى وَ أَسَدَّ فِقْرَكَ وَ إِلَّا تَفْعَلْ مَلَأْتُ يَدَيْكَ شِغْلًا وَ لَمْ أَسَدَّ فِقْرَكَ؛

خداوند گوید آدمیزاد وقت خود را صرف عبادت من کن تا سینه تو را از بی نیازی پر کنم و فقر را از تو دور سازم و اگر چنین نکنی تو را سخت به دنیا مشغول سازم و فقر را از تو دور نکنم.

نهج الفصاحه

حدیث ۴۴۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ أَنَا مَعَ عَبْدِي مَا ذَكَرَنِي وَ تَحَرَّكَتْ بِي شَفْتَاهُ؛

خداوند گوید تا هنگامی که بنده ام مرا یاد می کند و لبهایش به نام من می جنبد با او هستم.

نهج الفصاحه

حدیث ۴۴۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَبْهَى بِالشَّابِّ الْعَابِدِ الْمَلَائِكَةَ، يَقُولُ أَنْظِرُوا إِلَى عَبْدِي تَرَكَ شَهْوَتَهُ مِنْ أَجْلِى؛
 خدا به جوان عابد بر فرشتگان مباحثات می کند و می گوید بنده مرا بنگرید که به خاطر من از تمایلات خود چشم پوشیده است.
 نهج الفصاحه

حدیث ۴۴۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى لَا يَقْبَلُ مِنَ الْعَمَلِ إِلَّا مَا كَانَ لَهُ خَالِصًا وَابْتِغَى بِهِ وَجْهَهُ.
 خداوند از عبادت ها جز آنچه خاص او باشد و به خاطر او انجام گیرد، نمی پذیرد.
 نهج الفصاحه

حدیث ۴۴۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى لَا يَعْدِبُ مَنْ عَبَادَهُ إِلَّا الْمَارِدَ الْمُتَمَرِّدَ الَّذِي يَتَمَرَّدُ عَلَى اللَّهِ وَ أَبِي أَنْ يَقُولَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ.
 خداوند از بندگان خود جز سرکش مغروری را که از اطاعت خدا سرکشی کند و از گفتن لا اله الا الله امتناع دارد، عذاب نمی کند.
 نهج الفصاحه

حدیث ۴۴۵

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَدْ حَرَّمَ عَلَى النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَتَّبِعِي بِذَلِكَ وَجْهَ اللَّهِ.
 خداوند هر کسی را که بگوید لا اله الا الله و از این سخن جز خدا منظوری نداشته باشد به جهنم حرام کرده است.
 نهج الفصاحه

حدیث ۴۴۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 إِنَّ السَّعَادَةَ كُلَّ السَّعَادَةِ طَوَّلَ الْعَمْرَ فِي طَاعَةِ اللَّهِ؛
 سعادت کامل آن است که عمر دراز را در عبادت خداوند به پایان برند.
 نهج الفصاحه

حدیث ۴۴۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرماید:
 إِنَّ الرَّجُلَ لِيَعْمَلُ - أَوْ الْمَرْأَةَ - بِطَاعَةِ اللَّهِ تَعَالَى سِتِّينَ سَنَةً ثُمَّ يَحْضُرُهُمَا الْمَوْتُ فَيُضَارَّانِ فِي الْوَصِيَّةِ فَتَجِبُ لَهُمَا النَّارُ؛
 مرد یا زن شصت سال خدا را عبادت می کنند و هنگام مرگ در وصیت به حق رفتار نمی کنند و جهنم بر آنها واجب می شود.
 نهج الفصاحه

حدیث ۴۴۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرماید:
 انتظر الفرج من الله عباده و من رضى بالقليل من الزرق رضى الله تعالى منه بالقليل من العمل؛
 انتظار گشایش از جانب خداوند عبادت است و هر که به روزی اندک راضی باشد خداوند از او به عبادت اندک راضی می شود.
 نهج الفصاحه

حدیث ۴۴۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرماید:
 اللَّهُمَّ بَارِكْ لَأُمَّتِي فِي بَكُورِهَا؛
 خدایا سحر خیزی را بر امت من مبارک ساز.
 نهج الفصاحه

حدیث ۴۵۰

آن که بندگی خدا کند، خدا نیز حاجتش روا کند.
 (بحار الانوار/۵۱/۱۳۲۱)

حدیث ۴۵۱

امام مهدی (علیه السلام) فرمودند:
 پروردگارا روزیمان کن بندگی ات و دوری از گناه و نیت پاک را.
 (الصحیفه المهدیه/۶۹)

حدیث ۴۵۲

امام حسن عسکری (علیه السلام) فرمودند:
 عابدترین مردم آن است که واجبات را بپا دارد.
 (تحف العقول/۴۸۹)

حدیث ۴۵۳

امام حسن عسکری (علیه السلام) فرمودند:

عبادت، زیاد روزه گرفتن و زیاد نماز خواندن نیست. عبادت، زیاد اندیشه کردن در امر خداست.
(تحف العقول/۵۱۸)

حدیث ۴۵۴

امام حسن عسکری (علیه السلام) فرمودند:
بسیار به یاد خدا و بسیار به یاد مرگ باشید. بسیار قرآن تلاوت نمایید و به پیامبر صلوات و درود بفرستید که همانا درود بر پیامبر، معادل ده نیکی است.
(بحار الانوار/۷۸/۳۷۲)

حدیث ۴۵۵

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
الْمُؤْمِنُ بِخَيْرِ عَلَى كُلِّ حَالٍ ، يَنْزِعُ نَفْسِهِ مِنْ بَيْنِ جَنبِيهِ وَ هُوَ يَحْمَدُ اللَّهَ ؛
مؤمن همیشه خوب است جانش از تن می رود و خدا را ستایش می کند.
نهج الفصاحه

حدیث ۴۵۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
المتعبد بغير فقه كالحمّار في الطّاحون؛
کسی که بی دانش عبادت کند چون الاغ آسیاست.
نهج الفصاحه

حدیث ۴۵۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
المهاجر من هجر ما نهى الله عنه؛
مهاجر آن است که از هر چه خدا نهی کرده، دوری کند.
نهج الفصاحه

حدیث ۴۵۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
من حسن عباده المرء حسن ظنه؛
از جمله عبادت نکوی مرد خوش گمان بودن او به خداست.
نهج الفصاحه

حدیث ۴۵۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 من أذلّ نفسه في طاعة الله فهو أعزّ ممّن تعزّز بمعصية الله؛
 هر که خویشتن را در اطاعت خدا خوار کند از کسی که به معصیت خدا عزت جسته باشد، عزیزتر است.
 نهج الفصاحه

حدیث ۴۶۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 ما من مسلم ينظر إلى امرأه أوّل رمقه ثمّ يغضّ بصره إلّا أحدث الله تعالى له عبادة يجد حلاوتها في قلبه؛
 هر مسلمانی که یک بار به زنی بنگرد آنگاه چشم از او باز دارد خدای والایش با عبادتی انس دهد که لذت آن را در قلب خویش
 احساس کند.
 نهج الفصاحه

حدیث ۴۶۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 ما من ساعه تمرّ ببن آدم لم يذكر الله فيها إلّا حسر عليها يوم القيامة؛
 ساعتی بی ذکر خدای بر آدمیزاد نگذرد مگر روز قیامت بر آن حسرت خورد.
 نهج الفصاحه

حدیث ۴۶۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 ما صدقه أفضل من ذكر الله تعالى؛
 صدقه ای بهتر از یاد کردن خدای والا نیست.
 نهج الفصاحه

حدیث ۴۶۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 ما جلس قوم يذكرون الله تعالى فيقومون حتّى يقال لهم قوموا قد غفر الله لكم ذنوبكم و بدّل سيئاتكم حسنات؛
 گروهی که با هم به ذکر خدا بنشینند، از جا برنخیزند مگر به ایشان بگویند برخیزید که خدای تان آمرزید و اعمال بدتان را به
 اعمال خوب مبدل کرد.
 نهج الفصاحه

حدیث ۴۶۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 ما أحسن القصد فی الغنی، ما أحسن القصد فی الفقر و أحسن القصد فی العباده؛
 چه نیک است اعتدال هنگام بی نیازی، چه نیک است اعتدال هنگام نداری و چه نیک است اعتدال در عبادت.
 نهج الفصاحه

حدیث ۴۶۵

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 ألا أخبرکم بأیسر العباده و أهونها علی البدن؟ الصّمت و حسن الخلق؛
 می خواهید شما را به عبادتی که از همه عبادتها بر بدن آسانتر است خبر دهم؟ سکوت و نیک خوئی.
 نهج الفصاحه

حدیث ۴۶۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 اکلّفوا من العمل ما تطیقون فإنّ الله لا یملّ حتّی تملّوا و إنّ أحبّ العمل إلى الله تعالی أدومه و إنّ قلّ؛
 به قدر توانائی خود عبادت کنید زیرا وقتی شما ملول شدید خدا نیز ملول می شود، در نظر خدا بهترین کارها آن است که بادوامتر
 است اگر چه اندک باشد.
 نهج الفصاحه

حدیث ۴۶۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 أفضل العباده أجزا سرعه القيام من عند المریض؛
 از همه عبادت ها بهتر و پر اجرت تر آن است که زودتر از پیش مریض برخیزی.
 نهج الفصاحه

حدیث ۴۶۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 أفضل العباده انتظار الفرج؛
 بهترین اقسام عبادت انتظار گشایش است.
 نهج الفصاحه

حدیث ۴۶۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

أَغْبَطَ النَّاسَ عِنْدِي مُؤْمِنٌ خَفِيفُ الْحَاذِّ ذُو حِظٍّ مِنْ صَلَاةٍ وَكَانَ رِزْقُهُ كِفَافًا فَصَبِرَ عَلَيْهِ حَتَّى يَلْقَى اللَّهَ وَ أَحْسَنَ عِبَادَةَ رَبِّهِ وَ كَانَ غَامِضًا فِي النَّاسِ عَجَلَتْ مَمْتِنَتُهُ وَ قَلَّ تَرَاثُهُ وَ قَلَّتْ بَوَاكِيهِ؛

خوشبخت ترین مردم در نظر من مؤمنی است که متعلقاتش کم و از نماز بهره ور باشد، روزی او به حد کفاف باشد و با آن بسازد تا به خدای خویش برسد، خدای را به خوبی پرستش کند و در میان مردم گمنام باشد، وقتی مرگش برسد ارثش کم باشد و گریندگانش انگشت شمار باشند.

نهج الفصاحه

حدیث ۴۷۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
أَعْظَمُ الْعِبَادَةِ أَجْرًا أَحْفِيهَا؛
پراجرترین عبادت ها آن است که نهان تر باشد.
نهج الفصاحه

حدیث ۴۷۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
أَعْبُدُ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ كُنْتَ لَا تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ؛
خدای را چنان پرستش کن که گوئی او را می بینی اگر تو او را نمی بینی او تو را میبیند.
نهج الفصاحه

حدیث ۴۷۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
أَسَدُّ الْأَعْمَالِ ثَلَاثَةٌ ذَكَرَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ حَالٍ وَ الْإِنصَافُ مِنْ نَفْسِكَ وَ مَوَاسَاةُ الْأَخِ فِي الْمَالِ؛
استوارترین کارها سه چیز است یاد خداوند در همه حال و رعایت انصاف بر ضرر خویش و تقسیم مال با برادر دینی.
نهج الفصاحه

حدیث ۴۷۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
أَذْكَرُ اللَّهِ فَإِنَّهُ عَوْنٌ لَكَ عَلَى مَا تَطْلُبُ؛
خداوند را یاد کن زیرا او در کارها یاور تو است.
نهج الفصاحه

حدیث ۴۷۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

أخلص دينك يكفك القليل من العمل؛

ایمان خویش را خالص کن که اندکی عبادت تو را کفایت کند.

نهج الفصاحه

حدیث ۴۷۵

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

أَبَشِّرُوا وَبَشِّرُوا مِنْ وَّرَائِكُمْ أَنَّهُ مَنْ شَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ صَادِقًا لَهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ؛

شما را مژده می دهم و شما به دیگران مژده دهید که هر کس شهادت دهد که خدائی جز خدای یگانه نیست و بدان معتقد باشد وارد بهشت می شود.

نهج الفصاحه

حدیث ۴۷۶

امام حسن عسکری (علیه السلام) فرمودند:

رسیدن به خداوند متعال، سیر و سفری است که جز با شب زنده داری حاصل نگردد.

(مسند الامام العسکری/۲۹۰)

حدیث ۴۷۷

امام حسن عسکری (علیه السلام) فرمودند:

عبادت، زیاد روزه گرفتن و زیاد نماز خواندن نیست. عبادت، زیاد اندیشه کردن در امر خداست.

(تحف العقول/۵۱۸)

حدیث ۴۷۸

امام حسن عسکری (علیه السلام) فرمودند:

عابدترین مردم آن است که واجبات را بپا دارد.

(تحف العقول/۴۸۹)

حدیث ۴۷۹

امام حسن عسکری (علیه السلام) می فرمایند:

أورع الناس من وقف عند الشبهة، أعبد الناس من أقام على الفرائض، أزهد الناس من ترك الحرام، أشد الناس اجتهادا من ترك الذنوب؛

پارساترین مردم کسی است که در هنگام شبهه توقف کند، عابدترین مردم کسی است که واجبات را انجام دهد، زاهدترین مردم

کسی است که حرام را ترک نماید، کوشنده ترین مردم کسی است که گناهان را رها سازد

تحف العقول، ص ۵۱۹

حدیث ۴۸۰

کسی که از آفریدگار اطاعت کند، از خشم آفریده‌ها باکی ندارد.
(تحف العقول/۴۸۲)

حدیث ۴۸۱

قَالَ الْإِمَامُ الْحُسَيْنُ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - :
مَنْ عَبَدَ اللَّهَ حَقَّ عِبَادَتِهِ، آتَاهُ اللَّهُ فَوْقَ أَمَانِيهِ وَكَفَايَتِهِ ؛

امام حسین - علیه السلام - فرمودند:

هر کس خداوند متعال را با صداقت و خلوص، عبادت و پرستش نماید، خدای متعال او را به بهترین آرزوهایش می‌رساند و امور زندگی را تأمین می‌نماید.

بحار الأنوار، ج ۶۸، ص ۱۸۳، ح ۴۴

حدیث ۴۸۲

قَالَ الْإِمَامُ الْحُسَيْنُ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - :
إِنَّ قَوْمًا عَبَدُوا اللَّهَ رَغْبَةً فَتَلَكَ عِبَادَةُ التُّجَّارِ، وَإِنَّ قَوْمًا عَبَدُوا اللَّهَ رَهْمَةً فَتَلَكَ عِبَادَةُ الْعَبِيدِ، وَإِنَّ قَوْمًا عَبَدُوا اللَّهَ شُكْرًا فَتَلَكَ عِبَادَةُ الْأَخْرَارِ، وَهِيَ أَفْضَلُ الْعِبَادَةِ ؛

امام حسین - علیه السلام - فرمودند:

همانا عده‌ای خداوند متعال را به جهت طمع و آرزوی بهشت عبادت می‌کنند که آن یک معامله و تجارت خواهد بود و عده‌ای دیگر از روی ترس خداوند را عبادت و ستایش می‌کنند که همانند عبادت و اطاعت نوکر از ارباب باشد و طائفه‌ای هم به عنوان شکر و سپاس از روی معرفت، خداوند متعال را عبادت و ستایش می‌نمایند و این نوع، عبادت آزادگان است که بهترین عبادات می‌باشد.

بحار الأنوار، ج ۷۵، ص ۱۱۷، ح ۵

حدیث ۴۸۳

قَالَ الْإِمَامُ الْحَسَنُ الْمُجْتَبَى - عَلَيْهِ السَّلَامُ - :
مَنْ أَدَامَ الْأَخْتِلَافَ إِلَى الْمَسْجِدِ أَصَابَ إِخْدَى ثَمَانَ: آيَةٌ مُحْكَمَةٌ، أَخَا مُسْتَفَادًا، وَعِلْمًا مُسْتَطَرَفًا، وَرَحْمَةً مُنْتَظَرَةً، وَكَلِمَةً تَدُلُّهُ عَلَى الْهُدَى، أَوْ تَرُدُّهُ عَنِ الرَّدَى، وَتَرْكُ الذُّنُوبِ حَيَاءٌ أَوْ خَشْيَةٌ؛

امام حسن مجتبی - علیه السلام - فرمودند:

هر کس جایگاه - عبادات - خود را در مسجد قرار دهد یکی از هشت فایده شاملش می‌گردد: برهان و نشانه‌ای - برای معرفت - دوست و برادری سودمند، دانش و اطلاعاتی جامع، رحمت و محبت عمومی، سخن و مطلبی که او را هدایت‌گر باشد، - توفیق اجباری - در ترک گناه به جهت شرم از مردم و یا به جهت ترس از عقاب.

حف العقول، ص ۲۳۵

حدیث ۴۸۴

قَالَتْ فَاطِمَةُ الزَّهْرَاءُ - سلام الله عليها - :
 مَنْ أَصْعَدَ إِلَى اللَّهِ خَالِصَ عِبَادَتِهِ، أَهْبَطَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ لَهُ أَفْضَلَ مَصْلَحَتِهِ ؛
 حضرت فاطمه زهرا - سلام الله عليها - فرمودند:

هر کس عبادات و کارهای خود را خالصانه برای خدا انجام دهد، خداوند بهترین مصلحت‌ها و برکات خود را برای او تقدیر می‌نماید.

تنبيه الخواطر، ص ۱۰۸

حدیث ۴۸۵

قال رَسُولُ اللَّهِ - صلى الله عليه وآله - :
 كُلُّ عَيْنٍ بَاكِيَةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا ثَلَاثَ أَعْيُنٍ: عَيْنُ بَكَتْ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ، وَعَيْنٌ غَضَّتْ عَنْ مَحَارِمِ اللَّهِ، وَعَيْنٌ بَاتَتْ سَاهِرَةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ ؛
 رسول خدا - صلى الله عليه وآله - فرمودند:

تمامی چشم‌ها در روز قیامت گریانند، مگر سه دسته: ۱- آن چشمی که به جهت خوف و ترس از عذاب خداوند گریه کرده باشد.
 ۲- چشمی که از گناهان و موارد خلاف بسته و نگاه نکرده باشد. ۳- چشمی که شبها در عبادت و بندگی خداوند متعال بیدار بوده باشد.

ثواب الأعمال، ص ۲۱۱، ح ۱

حدیث ۴۸۶

پیامبر اکرم (صلى الله عليه وآله وسلم) می‌فرمایند:
 لان اصلى الصبح فى جماعة أحب الى من ان اصلى ليلتى حتى اصبح؛
 اگر نماز صبح را به جماعت بخوانم، در نظرم محبوبتر از عبادت و شب زنده داری تا صبح است.
 (کنز العمال، ج ۸، حدیث ۲۲۷۹۲)

حدیث ۴۸۷

پیامبر اکرم (صلى الله عليه وآله وسلم) می‌فرمایند:
 و اذا اردت ان يحشرك الله معى فاطل السجود بين يدى الله الواحد القهار؛
 و اگر خواستی خداوند تو را با من محشورسازد، سجده در پیشگاه خدای یکتای قهار را طولانی کن.
 (بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۱۶۴)

حدیث ۴۸۸

امام علی (علیه السلام) می‌فرمایند:
 نعم العبادة السجود و الركوع؛

سجود و رکوع در پیشگاه الهی ، خوب عبادتی است .

(تصنیف غرر الحکم ، ص ۱۷۵)

حدیث ۴۸۹

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:

اقرب ما یكون العبد من الله اذا سجد؛

نزدیکترین وقتی که بنده به خدا نزدیک می شود، در هنگام سجده است .

(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۳۳)

حدیث ۴۹۰

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

ما خسر و الله من اتى بحقیقة السجود و لو كان فى العمر مرة واحدة؛

به خدا قسم کسی که حق سجود را به جای آورد و سجده حقیقی کند به هیچ عنوان زیان متوجه او نشود، اگر چه در تمام مدت

عمر چنین سجودی را یک بار به جای آورد.

(بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۱۳۶)

حدیث ۴۹۱

امام حسن (علیه السلام) می فرمایند:

ان من طلب العبادۃ تزكى لها و اذا اضررت النوافل بالفريضة فارفضوها؛

هر کس طلب عبادت دارد، دل را برای آن پاک می کند، و هرگاه نمازهای مستحبی به نمازهای واجب ضرر رسانید (باعث آسیب

رسانی به یکی از صفات و ابعاد نمازهای واجب شد) نمازهای مستحبی را ترک کنید.

(تحف العقول ، ص ۲۶۷)

حدیث ۴۹۲

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:

حق نماز را مؤمنین شناخته اند که نه زینت های دنیا، نه نور چشمی هاز فرزند و نه مال ، آنان را از عبادت پروردگارشان باز نمی

دارد، زیرا که خداوند سبحان می گوید: مردانی هستند که تجارت و داد و ستد آنان را از یاد خدا و برپاداشتن نماز و پرداخت

زکات باز نمی دارد.

(نهج البلاغه ، خطبه ۱۹۹)

حدیث ۴۹۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :

ما من رجل يجعل جبهته فى بقعة من بقاع الارض الا شهدت له بها يوم القيامة؛

هر انسانی که پیشانی خود را برای سجده بر قطعه‌ای از زمین بگذارد، آن زمین در روز قیامت به نفع او شهادت خواهد داد.
(وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۴۷۴)

حدیث ۴۹۴

امام جواد - علیه السلام - می فرمایند :
أفضل العبادة الاخلاص؛
برترین عبادت، اخلاص است.
تنبيه الخواطر: ۲ / ۱۰۹.

حدیث ۴۹۵

امام علی - علیه السلام - می فرمایند :
أفضل العبادة العفاف؛
برترین عبادت، پاکدامنی است.
الکافی: ۲ / ۴۶۸ / ۸.

حدیث ۴۹۶

امام علی - علیه السلام - می فرمایند :
أفضل العبادة غلبه العادة؛
برترین عبادت، چیره آمدن بر عادت است.
غرر الحکم: ۲۸۷۳.

حدیث ۴۹۷

امام علی - علیه السلام - می فرمایند :
أفضل العبادة الزهادة؛
برترین عبادت، دل بر کنندن از دنیا است.
غرر الحکم: ۲۸۷۲.

حدیث ۴۹۸

امام علی - علیه السلام - می فرمایند :
أفضل العبادة الفكر؛
برترین عبادت، اندیشیدن است.
غرر الحکم: ۲۹۰۷.

حدیث ۴۹۹

پیامبر خدا - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ - می فرمایند :
أفضل العبادة الفقه؛
برترین عبادت، فقه (فهم دین) است.
الخصال: ۳۰ / ۱۰۴.

حدیث ۵۰۰

امام کاظم - عَلَيْهِ السَّلَام - می فرمایند :
ما عبد الله بشيء أفضل من العقل؛
خداوند به چیزی برتر از خرد، عبادت نشده است.
الكافي: ۱ / ۱۸ / ۱۲.

حدیث ۵۰۱

امام صادق - عَلَيْهِ السَّلَام - می فرمایند :
والله ما عبد الله بشيء أفضل من أداء حق المؤمن؛
به خدا سوگند که خداوند به چیزی برتر از ادا نمودن حق مؤمن، عبادت نشده است.
الاختصاص: ۲۸.

حدیث ۵۰۲

امام صادق - عَلَيْهِ السَّلَام - می فرمایند :
ما عبد الله بشيء أفضل من الصمت و المشي الى بيته؛
خداوند به چیزی برتر از خاموشی و رفتن به خانه‌ی او (حج)، عبادت نشده است.
الخصال: ۳۵ / ۸.

حدیث ۵۰۳

امام علی - عَلَيْهِ السَّلَام - می فرمایند :
غض الطرف عن محارم الله سبحانه أفضل عبادة؛
چشم بستن از حرام‌های خداوند سبحان، برترین عبادت است.
غرر الحكم: ۶۴۲۷.

حدیث ۵۰۴

پیامبر خدا - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ - می فرمایند :

أعظم العبادة أجراً أخفاها؛

بزرگترین ثواب را آن عبادتی دارد که پنهانی تر انجام گیرد.

قرب الاسناد: ۱۳۵ / ۴۷۵.

حدیث ۵۰۵

امام صادق - علیه السلام - می فرماید :

أفضل العبادة العلم بالله و التواضع له؛

برترین عبادت، شناخت خدا و فروتنی برای اوست.

تحف العقول: ۳۶۴.

حدیث ۵۰۶

پیامبر خدا - صلی الله علیه و آله و سلم - می فرماید :

ملعون ملعون من عبد الدینار و الدرهم؛

از رحمت خدا به دور است، کسی که بندگی دینار و درهم کند.

الخصال: ۱۲۹

حدیث ۵۰۷

امام علی - علیه السلام - می فرماید :

من عبد الدنیا و آثرها علی الآخرة استوخم العاقبة؛

هر که بندگی دنیا کند و آن را بر آخرت برگزیند، فرجامش ناگوار باشد.

الخصال: ۶۳۲

حدیث ۵۰۸

امام باقر - علیه السلام - می فرماید :

من أصغى الى ناطق فقد عبده، فان كان الناطق يؤدى عن الله عزوجل فقد عبد الله، و ان كان الناطق يؤدى عن الشيطان فقد عبد الشيطان؛

هر که به گوینده‌ای گوش سپارد، او را بندگی کرده است؛ اگر آن گوینده از طرف خدای عزوجل بگوید، شنونده خدا را عبادت کرده و اگر از طرف شیطان بگوید، شیطان را عبادت کرده است.

الکافی: ۶ / ۴۳۴ / ۲۴.

حدیث ۵۰۹

امام صادق - علیه السلام - می فرماید :

ليس العبادة هي السجود و لا الركوع، انما هي طاعة الرجال، من أطاع المخلوق في معصية الخالق فقد عبده؛

عبادت به سجود و رکوع نیست بلکه فرمانبری از رجال است؛ هر که فرمان آفریده‌ای را که مخالف فرمان آفریدگار است اطاعت کند بی گمان او را عبادت کرده است.
البحار: ۷۲ / ۹۴ / ۶.

حدیث ۵۱۰

قال الامام الصادق - علیه السلام - :
(انّ العباد ثلاثة، قوم عبدوا الله عزوجل خوفا فتلك عبادة العبيد، و قوم عبدوا الله تبارك و تعالى طلب الثواب فتلك عبادة الأجراء، و قوم عبدوا الله عزوجل حباً له فتلك عبادة الأحرار، و هي أفضل العباد؛
عبادت کنندگان سه دسته اند: گروهی خدای عزوجل را از ترس عبادت می کنند، که این عبادت بردگان است؛ گروهی خدای تبارک و تعالی را به طمع ثواب عبادت می کنند، که این عبادت مزدوران است؛ و گروهی خدای عزوجل را از سر عشق و محبت به او عبادت می کنند که این عبادت آزادگان است و این برترین عبادت است.
الکافی: ۲ / ۸۴ / ۵.

حدیث ۵۱۱

قال الامام علی - علیه السلام - :
انّ قوما عبدوا الله رغبة فتلك عبادة التجار، و انّ قوما عبدوا الله رهبة فتلك عبادة العبيد، و انّ قوما عبدوا الله شكراً فتلك عبادة الأحرار؛
گروهی به هوای پاداش خدا را عبادت کردند، و این عبادت سوداگران است؛ دسته‌ای از روی ترس، خدا را عبادت کردند، و این عبادت بردگان است؛ و گروهی برای سپاسگذاری خدا را عبادت کردند، و این عبادت آزادگان است.
نهج البلاغه: الحكمة ۲۳۷.

حدیث ۵۱۲

قال رسول الله - صَلَّى الله عليه و آله و سلم - :
حسن الظنّ بالله من عبادة الله تعالى؛
خوش گمانی به خداوند، از عبادت خدای تعالی است.
الدرّة الباهرة: ۱۸.

حدیث ۵۱۳

قال الامام الصادق - علیه السلام - :
انّ فوق كلّ عبادة عبادة، و حبنا أهل البيت أفضل عبادة؛
برتر از هر عبادت، عبادتی است و دوست داشتن ما اهل بیت برترین عبادت می باشد.
المحاسن: ۱ / ۲۴۷ / ۴۶۲.

حدیث ۵۱۴

قال الامام علی - علیه السّلام - :
انّ من العبادۀ لین الکلام و افشاء السّلام؛
به نرمی سخن گفتن و سلام کردن به مردم عبادت است.
غرر الحکم: ۳۴۲۱.

حدیث ۵۱۵

قال الامام علی - علیه السّلام - :
التفکّر فی آلاء الله نعم العبادۀ؛
اندیشیدن در نعمت‌های خداوند، نیکو عبادتی است.
غرر الحکم: ۱۱۴۷

حدیث ۵۱۶

قال الامام علی - علیه السّلام - :
التّفکّر فی ملکوت السّماوات و الأرض عبادۀ المخلصین؛
امام علی - علیه السّلام - : اندیشیدن در ملکوت آسمان‌ها و زمین، عبادت مخلصان است.
غرر الحکم: ۱۷۹۲

حدیث ۵۱۷

قال رسول الله - صلّی الله علیه و آله و سلّم - :
أُعبد الله و لا تشرك به شیئا، و اعمل لله كأنک تراه؛
خدا را بندگی کن و هیچ چیزی را شریک او مگردان و برای خدا چنان کار کن که گویی او را می‌بینی.
کنز العمال

حدیث ۵۱۸

قال رسول الله - صلّی الله علیه و آله و سلّم - :
لا عبادۀ الاّ یقین؛
هیچ عبادتی جز با یقین ارزش ندارد.
کنز الفوائد: ۵۵ / ۱.

حدیث ۵۱۹

قال الامام زین العابدین - علیه السّلام - :

لا عبادة الا بالتفقه؛

هیچ عبادتی جز با شناخت ارزش ندارد.

تحف العقول: ۲۸۰.

حدیث ۵۲۰

قال الامام علی - علیه السلام - :

لا خیر فی عبادة لا علم فیها؛

عبادتی که همراه با آگاهی نباشد، ارزشی ندارد.

تذکره الخواص: ۱۴۰.

حدیث ۵۲۱

قال الامام علی - علیه السلام - :

لا خیر فی عبادة لیس فیها تفقه؛

در عبادتی که با شناخت توأم نباشد، خیری نهفته نیست.

تحف العقول: ۲۲۳ و ۲۰۴.

حدیث ۵۲۲

قال الامام علی - علیه السلام - :

سکنوا فی أنفسکم معرفة ما تعبدون؛ حتی ینفعمکم ما تحرّکون من الجوارح بعبادة من تعرفون؛

امام علی - علیه السلام - : شناخت خدایی را که می‌پرستید در جان‌های خود جای دهید تا خم و راست شدن هایتان برای عبادت

کسی که می‌شناسیدش، شما را سود دهد.

تحف العقول: ۲۲۳ و ۲۰۴.

حدیث ۵۲۳

قال الامام الرضا - علیه السلام - :

أول عبادة الله معرفته؛

امام رضا - علیه السلام - : آغاز بندگی خدا، شناخت اوست.

التوحید: ۲ / ۳۴.

حدیث ۵۲۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می‌فرمایند :

بالصلاة يبلغ العبد الى الدرجة العلیاء لان الصلاة تسبیح و تهلیل و تحمید و تکبیر و تمجید و تقدیس و قول و دعوة؛

(انسان) به وسیله نماز بنده به درجه عالی و مقام والا می‌رسد، زیرا نماز تسبیح و تهلیل و تحمید و تکبیر و تمجید و تقدیس الهی

است، نماز قول حق و دعوت به سوی حق می باشد.

بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۳۲

حدیث ۵۲۵

امام رضا (علیه السلام) می فرمایند:

ان الصلوة افضل العبادة لله؛

همانا، نماز، بهترین عبادت برای خداست .

(جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۵۰)

حدیث ۵۲۶

امام جعفر صادق (علیه السلام) :

شرف المؤمن قیام اللیل و عزه استغناؤه عن الناس؛

شرافت مؤمن به شب زنده داری و عزتش به بی نیازی از مردم است .

اصول کافی ، ج ۳ ، ص ۲۱۸

حدیث ۵۲۷

امام جعفر صادق (علیه السلام) :

شیعتنا الرحماء بینهم ، الذین اذا خلوا ذکرُوا الله؛

شیعیان ما با یکدیگر مهربانند ، چون تنها باشند خدا را یاد کنند .

اصول کافی ، ج ۳ ، ص ۲۶۸

حدیث ۵۲۸

امام جعفر صادق (علیه السلام):

لا تکرهوا إلى أنفسکم العبادة؛

عبادت را به خود مکروه و ناپسند ندارید .

اصول کافی ، ج ۳ ، ص ۱۳۷

حدیث ۵۲۹

امام جعفر صادق (علیه السلام) :

كان أمير المؤمنين صلوات الله عليه يقول : أفضل العبادة العفاف؛

امیرالمؤمنین علیه السلام می فرمودند : بهترین عبادت عفت است .

اصول کافی ، ج ۳ ، ص ۱۲۵

حدیث ۵۳۰

امام صادق علیه السلام می فرمایند :
 كُونُوا دُعَاءَ لِلنَّاسِ بِغَيْرِ أَلْسِنَتِكُمْ، لِيَرَوْا مِنْكُمْ الْوَرَعَ وَالْإِجْتِهَادَ وَالصَّلَاةَ وَالْخَيْرَ، فَإِنَّ ذَلِكَ دَاعِيَةٌ؛
 مردم را به غیر از زبان خود، دعوت کنید، تا پرهیزکاری و کوشش در عبادت و نماز و خوبی را از شما ببینند، زیرا اینها خود دعوت کننده است.
 کافی، ج ۲، ص ۷۸، ح ۱۴.

حدیث ۵۳۱

پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله وسلم می فرمایند:
 اسْتَنْزِلُوا الرِّزْقَ بِالصَّدَقَةِ وَالْبُكُورِ مُبَارَكٌ يَزِيدُ فِي جَمِيعِ النِّعَمِ خُصُوصاً فِي الرِّزْقِ وَحُسْنُ الْخَطِّ مِنْ مَفَاتِيحِ الرِّزْقِ وَطَيْبُ الْكَلَامِ يَزِيدُ فِي الرِّزْقِ؛
 با صدقه دادن روزی را فرود آورید، سحرخیزی با برکت است و همه نعمت‌ها، مخصوصاً روزی را زیاد می کند، خط زیبا از درهای رزق است و خوش‌زبانی [هم] روزی را زیاد می کند.
 بحار الأنوار، ج ۷۶، ص ۳۱۸.

حدیث ۵۳۲

امام سجاد علیه السلام می فرمایند:
 اَللّٰهُمَّ صِلْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّآلِهِ وَاكْفِنِيْ مَوْنَةَ الْاِكْتِسَابِ وَازْرِقْنِيْ مِنْ غَيْرِ اِحْتِسَابٍ فَلَا اَسْتَعْلَجُ عَنْ عِبَادَتِكَ بِالطَّلَبِ وَلَا اَحْتَمِلُ اِضْرَ تَعِبَاتِ الْمَكْسَبِ؛
 خدایا! بر محمد و آل او درود فرست و مرا از کسب روزی همراه با رنج، بی نیاز گردان و از جایی که گمان نمی رود، روزی ام ده، تا به خاطر طلب روزی، از عبادت تو باز نمانم و بار سنگین مشکلات کسب روزی را به دوش نکشم.
 صحیفه سجادیه، از دعای ۲۰.

حدیث ۵۳۳

امام صادق علیه السلام :
 سَأَلَ الْإِمَامَ الصَّادِقُ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَنْ قَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ: اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ. قَالَ: يُطَاعُ فَلَا يُعْصَى، وَيُذَكَّرُ فَلَا يُنْسَى، وَيُشْكَرُ فَلَا يُكْفَرُ؛
 از امام صادق علیه السلام درباره آیه «تقوای الهی پیشه کنید چنان که حق اوست» پرسیده شد. فرمودند: از خداوند، اطاعت شود و نافرمانی نشود، یاد شود و فراموش نشود و شکرگزاری گردد و کفران نگردد.
 معانی الأخبار، ص ۲۴۰.

حدیث ۵۳۴

امام صادق علیه السلام می فرمایند :

عبادت کنندگان خداوند سه گروهند: گروهی او را برای پاداش عبادت می‌کنند، که طمعکارانه است و اینان حریصند. گروهی او را از ترس جهنم عبادت می‌کنند که این عبادت بردگان و از روی ترس است. ولی من خداوند را از روی محبت عبادت می‌کنم که چنین عبادتی مایه امنیت و آرامش و عبادت کریمان است. خصال، ص ۱۸۸، ح ۲۵۹.

حدیث ۵۳۵

امام باقر (علیه السلام) می‌فرمایند:
عبادت، هفتاد جزء است و از همه بهتر، کسب روزی حلال است.
الحدیث، ص ۱۰.

حدیث ۵۳۶

رسول الله (صلی الله علیه و آله وسلم) می‌فرمایند:
ذِكْرُ عَلِيٍّ عِبَادَةٌ؛
یاد و ذکر علی، عبادت است.
موسوعه امام علی علیه السلام، ج ۸ ص ۱۴۳، ح ۳۴۵۷

حدیث ۵۳۷

امام صادق علیه السلام می‌فرمایند:
سَجْدَةُ الشُّكْرِ وَاجِبَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ تِيَمُّ بِهَا صَلَاتَكَ وَتَرْضَى بِهَا رَبِّكَ وَتُعْجِبُ الْمَلَائِكَةَ مِنْكَ ...؛
سجده شکر بر هر مسلمانی واجب است، با آن نمازت را کامل می‌کنی، پروردگارت را خشنود می‌سازی و فرشتگان را از خود به شگفتی می‌آوری...
تهذیب الأحکام، ج ۲، ص ۱۱۰، ح ۴۱۵.

حدیث ۵۳۸

امام صادق علیه السلام می‌فرمایند:
تَسْبِيحُ فَاطِمَةَ عَلَيْهَا السَّلَامُ فِي كُلِّ يَوْمٍ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ صَلَاةِ أَلْفِ رَكْعَةٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ؛
تسبیحات فاطمه زهرا علیها السلام در هر روز پس از هر نماز، نزد من محبوب‌تر از هزار رکعت نماز در هر روز است.
کافی، ج ۳، ص ۳۴۳، ح ۱۵.

حدیث ۵۳۹

امام باقر علیه السلام می‌فرمایند:
ذِكْرُ اللَّهِ لِأَهْلِ الصَّلَاةِ أَكْبَرُ مِنْ ذِكْرِهِمْ أَيَّاهُ؛ أَلَا تَرَى أَنَّهُ يَقُولُ: أَذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ؟
یاد خدا از نماز گزاران، بالاتر از یاد آنان از خداوند است، مگر نمی‌بینی که خداوند می‌فرماید: مرا یاد کنید تا شما را یاد کنم؟

بحار الأنوار، ج ۸۲، ص ۱۹۹

حدیث ۵۴۰

مَعْنَى قَوْلِ الْقَائِلِ بِسْمِ اللَّهِ أَيُ اسْمٍ عَلَى نَفْسِي سِمَةً مِنْ سِمَاتِ اللَّهِ وَ هِيَ الْعِبَادَةُ؛
معنای گفته کسی که بسم الله می گوید، یعنی نشانی از نشانه‌های خداوند را بر خود می گذارم و آن عبادت است.
التوحید، ص ۲۲۹.

حدیث ۵۴۱

امام کاظم علیه السلام می فرمایند :
مَا مِنْ أَحَدٍ دَهَمَهُ أَمْرٌ يَغْمُهُ أَوْ كَرِبَتْهُ كُرْبَةٌ فَرَفَعَ رَأْسَهُ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ قَالَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِلَّا فَرَّجَ اللَّهُ كُرْبَتَهُ وَ
أَذْهَبَ غَمَّهُ؛
هر کس گرفتار چیزی است که غمگینش می سازد یا ناخوشایندی که ناراحتش می کند، اگر سر به آسمان بلند کند و سه بار بسم
الله الرحمن الرحیم بگوید، بی تردید، خداوند، گره از کارش خواهد گشود و غمش را برطرف خواهد کرد.
مکارم الأخلاق، ص ۳۴۷.

حدیث ۵۴۲

امام صادق علیه السلام می فرمایند :
أَلْبَاءُ بِهَاءِ اللَّهِ وَ السَّيْنِ سَنَاءِ اللَّهِ وَ الْمِيمِ مَجْدُ اللَّهِ وَ اللَّهُ إِلَهُ كُلِّ شَيْءٍ الرَّحْمَنُ بِجَمِيعِ خَلْقِهِ وَ الرَّحِيمُ بِالْمُؤْمِنِينَ خَاصَّةً؛
باء (بسم الله الرحمن الرحيم) بهاء (روشنی) خدا و سین آن سناء (بزرگی) خدا و میم آن مجد (عظمت) خدا، و الله معبود همه چیز،
رحمن مهربان به همه خلق، رحیم مهربان فقط به مؤمنان است.
کافی، ج ۱، ص ۱۱۴.

حدیث ۵۴۳

امام صادق علیه السلام می فرمایند :
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اسْمُ اللَّهِ الْأَكْبَرِ أَوْ قَالَ الْأَعْظَمِ؛
بسم الله الرحمن الرحيم، بزرگ ترین - فرمود - یا با عظمت ترین نام خداوند است.
بحار الأنوار، ج ۹۰، ص ۲۲۳.

حدیث ۵۴۴

امام صادق علیه السلام می فرمایند :
لَا تَدْعُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَ إِنْ كَانَ بَعْدَهُ شِعْرٌ؛
بسم الله الرحمن الرحيم را رها مکن حتی اگر بعدش شعر باشد.
کافی، ج ۲، ص ۶۷۲.

حدیث ۵۴۵

امام صادق علیه‌السلام می‌فرمایند :
 اِحْتَجِزْ مِنَ النَّاسِ كُلِّهِمْ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ وَقُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ اِقْرَأْهَا عَنْ يَمِیْنِكَ وَعَنْ شِمَالِكَ وَمِنْ بَیْنِ یَدَیْكَ وَمِنْ خَلْفِكَ وَمِنْ فَوْقِكَ وَمِنْ تَحْتِكَ؛
 خود را از تمامی مردم با بسم الله الرحمن الرحیم و قل هو الله احد حفظ کن. آن را از سمت راست و چپ و جلو و عقب و بالا و پایین بخوان.
 کافی، ج ۲، ص ۶۲۴.

حدیث ۵۴۶

امام باقر علیه‌السلام می‌فرمایند :
 ابتدای هر کتابی که از آسمان نازل شده، بسم الله الرحمن الرحیم است. هر گاه بسم الله الرحمن الرحیم را قرائت کردی اشکالی ندارد که استعاذه نکنی (نگویی که پناه می‌برم به خدا) و هر گاه بسم الله الرحمن الرحیم را تلاوت کردی، تو را از آنچه میان آسمان و زمین است محفوظ می‌دارد.
 کافی، ج ۳، ص ۳۱۳.

حدیث ۵۴۷

امام علی علیه‌السلام می‌فرمایند :
 هر که بسم الله الرحمن الرحیم را با اعتقاد و دوستی محمد و آل پاکش و با تسلیم در برابر دستوراتشان و با ایمان به ظاهر و باطنش بخواند خداوند عزیز و جلیل در مقابل هر حرف آن، چیزی برتر از دنیا و آنچه در آن است، از ثروت و خوبی‌ها را به او می‌بخشد.
 عیون اخبار الرضا علیه‌السلام، ج ۱، ص ۲۷۰.

حدیث ۵۴۸

امام علی علیه‌السلام می‌فرمایند :
 بِسْمِ اللّٰهِ شِفَاءٌ مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَعَوْنٌ لِّكُلِّ دَوَاءٍ؛
 بسم الله، شفای هر دردی و یاری کننده هر دارویی است.
 نزهة الناظر و تنبيه الخاطر، ص ۴۲.

حدیث ۵۴۹

پیامبر اکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله می‌فرمایند:
 مَنْ قَرَأَ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ بَنَى اللّٰهُ لَهُ فِی الْجَنَّةِ سَبْعَةَ اَلْفِ قَصْرِ مِنْ یَاقוْتَةٍ حَمْرَاءٍ؛
 هر کس بسم الله الرحمن الرحیم را قرائت کند خداوند در بهشت هفتاد هزار قصر از یاقوت سرخ برای او بنا کند.
 مدینه المعاجز، ج ۲، ص ۳۶۶.

حدیث ۵۵۰

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می فرماید:
 إِذَا قَالَ الْعَبْدُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ قَالَ اللَّهُ جَلَّ جَلَالُهُ: بَدَأَ عَبْدِي بِاسْمِي وَحَقُّ عَلَيَّ أَنْ أُتَمِّمَ لَهُ أُمُورَهُ وَأُبَارِكَ لَهُ فِي أَحْوَالِهِ؛
 هر گاه بنده ای بسم الله الرحمن الرحيم بگوید خداوند می فرماید: بنده ام کارش را با نام من آغاز کرد، بر من است تا کارش را به پایان برسانم و برای او در کارهایش برکت قرار دهم.
 عیون أخبار الرضا علیه السلام، ج ۲، ص ۲۶۹.

حدیث ۵۵۱

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می فرماید:
 لَوْ قَرَأْتَ بِسْمِ اللَّهِ تَحْفَظُكَ الْمَلَائِكَةُ إِلَى الْجَنَّةِ وَهُوَ شِفَاءٌ مِنْ كُلِّ دَاءٍ؛
 اگر بسم الله را قرائت کنی، فرشتگان، تا بهشت تو را حفظ می کنند و آن شفای هر دردی است.
 فقه الرضا علیه السلام، ص ۳۴۲.

حدیث ۵۵۲

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می فرماید:
 إِذَا مَرَّ الْمُؤْمِنُ عَلَى الصَّرَاطِ فَيَقُولُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ طَفِئَتْ لَهُبُ النَّيِّرَانِ وَنَقُولُ: جُزْ يَا مُؤْمِنُ فَإِنَّ نوركَ قَدْ أَطْفَأَ لَهَبِي؛
 هنگامی که مؤمن بر صراط می گذرد، و می گوید: بسم الله الرحمن الرحيم. ناگاه زبانه های آتش خاموش می شود و می گوید: ای مؤمن عبور کن زیرا نور تو آتش مرا خاموش کرد.
 جامع الأخبار، ص ۱۲۰.

حدیث ۵۵۳

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می فرماید:
 مَنْ أَرَادَ أَنْ يُنَجِّيَهُ اللَّهُ مِنَ الزَّبَانِيَةِ التَّسْعَةِ عَشَرَ فَلْيَقْرَأْ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ فَإِنَّهَا تَسْعَةُ عَشَرَ حَرْفًا لِيَجْعَلَ اللَّهُ كُلَّ حَرْفٍ مِنْهَا جُنَّةً مِنْ وَاحِدٍ مِنْهُمْ؛
 هر کس می خواهد خداوند او را از زبانه (فرشتگان عذاب) نوزده گانه برهاند، بسم الله الرحمن الرحيم را قرائت کند زیرا آن نوزده حرف است. تا خداوند هر حرف آن را سپری در مقابل یکی از آن فرشتگان قرار دهد.
 بحار الأنوار، ج ۸۹، ص ۲۵۸.

حدیث ۵۵۴

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می فرماید:
 عَنْ اللَّهِ جَلَّ وَ عَزَّ أَنَّهُ قَالَ: كُلُّ أَمْرٍ ذِي بَالٍ لَمْ يُدْكَرْ فِيهِ بِسْمِ اللَّهِ فَهُوَ أَتْرَبُ؛
 پیامبر صلی الله علیه و آله از خداوند عزیز و جلیل نقل کرده است که فرمود:

هر کار ارزشمندی که در آن بسم الله ذکر نشود ناقص است.

بحار الأنوار، ج ۷۶، ص ۳۰۵.

حدیث ۵۵۵

امام صادق علیه السلام می فرمایند:

مَنْ قَالَ فِي كُلِّ يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ دَفَعَ اللَّهُ بِهَا عَنْهُ سَبْعِينَ نَوْعًا مِنَ الْبَلَاءِ أَيْسَرُهَا الْهَمُّ؛

هر کس در هر روز صد مرتبه لا حول و لا قوة الا بالله بگوید، خداوند هفتاد نوع بلا را از او دفع می کند، که کوچکترین آن غم و اندوه است.

ثواب الأعمال، ص ۱۶۲.

حدیث ۵۵۶

امام سجاد علیه السلام می فرمایند:

إِلَهِي ... فَلَا تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ إِلَّا بِذِكْرِكَ وَلَا تَسْكُنُ النَّفُوسُ إِلَّا عِنْدَ رُؤْيَاكَ؛

خداوندا، دل‌ها جز با یاد تو آرام نمی گیرد و جان‌ها جز با دیدن تو، به آرامش نمی رسد.

بحار الأنوار، ج ۹۴، ص ۱۵۱

حدیث ۵۵۷

امام حسن (علیه السلام) می فرمایند:

مَنْ عَبَدَ اللَّهَ عَبَدَ اللَّهَ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ؛

هر کس خدا را بندگی کند، خداوند همه چیز را بنده او گرداند.

تنبيه الخواهر و نزهة النواظر، ج ۲، ص ۱۰۸

حدیث ۵۵۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

الْعِبَادَةُ مَعَ أَكْلِ الْحَرَامِ كَالْبِنَاءِ عَلَى الرَّمْلِ؛

عبادت کردن با وجود حرام خواری، مانند ساختن بنایی است بر روی شن.

عدّة الداعی، ص ۱۴۱

حدیث ۵۵۹

پیامبر اکرم صلی الله علیه و اله و سلم می فرمایند:

إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ كُلَّ يَوْمٍ: أَنَا رَبُّكُمْ الْعَزِيزُ، فَمَنْ أَرَادَ عِزَّ الدَّارَيْنِ فَلْيُطِعِ الْعَزِيزَ

خدای تعالی هر روز می فرماید: من پروردگار عزیز شما هستم، پس هر کس خواهان عزت دو جهان است باید که از خدای عزیز اطاعت کند.

کنز العمال، ح ۴۳۱۰۱

حدیث ۵۶۰

رسول اکرم (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) می فرمایند:
 من احیی لیلۃ العید لم یمت قلبه یوم یموت القلوب؛
 هر که شب عید را شب زنده‌داری کند روزی که دلها می‌میرند او دل نمی‌میرد.
 وسائل ۵/ ۱۳۹

حدیث ۵۶۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 الْعِبَادَةُ مَعَ أَكْلِ الْحَرَامِ كَالْبِنَاءِ عَلَى الرَّمْلِ؛
 عبادت همراه با لقمه حرام، همچون ساختمانی است که بر ماسه بنا شده باشد.
 بحار الأنوار، ج ۸۴، ص ۲۵۸

حدیث ۵۶۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم):
 هیچ مرد مسلمانی نیست که نگاهش به زیبایی‌های زنی بیفتد و چشم خود را فرواندازد، مگر این که خداوند برای او عبادتی پیش
 آورد که شیرینی آن را در دل خویش بیابد.
 (الترغیب و التذہیب ۳/۳۴/۲)

حدیث ۵۶۳

امام باقر (علیه السلام) فرمودند:
 مَا مِنْ عِبَادَةٍ أَفْضَلَ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ عَفَّةِ بَطْنٍ وَفَرَجٍ؛
 هیچ عبادتی در نزد خدا برتر از ترک شهوات شکم و فرج نیست.
 (جهاد با نفس، ح ۲۰۵)

حدیث ۵۶۴

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 لَا يَسَعِدُ امْرَأٌ إِلَّا بِطَاعَةِ اللَّهِ سُبْحَانَهُ وَلَا يَشْقَى امْرَأٌ إِلَّا بِمَعْصِيَةِ اللَّهِ.
 هیچ کس جز با اطاعت خدا خوشبخت نمی‌شود و جز با معصیت خدا بدبخت نمی‌گردد.
 (غرر الحکم، ح ۱۰۸۴۸)

حدیث ۵۶۵

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

مَنْ أَصْلَحَ فِيمَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ اللَّهِ أَصْلَحَ اللَّهُ فِيمَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ النَّاسِ.

هر کس رابطه اش را با خدا اصلاح کند، خداوند رابطه او را با مردم اصلاح خواهد نمود.

(بحار الأنوار، ج ۷۱، ص ۳۶۶، ح ۱۲)

حدیث ۵۶۶

امام باقر (علیه السلام) فرمودند:

مَا مِنْ قَطْرَةٍ أَحَبَّ إِلَى اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ مِنْ قَطْرَةٍ دُمُوعٍ فِي سَوَادِ اللَّيْلِ مَخَافَةً مِنَ اللَّهِ لَا يُرَادُ بِهَا غَيْرُهُ

هیچ قطره ای در نزد خداوند عزوجل دوست داشتنی تر و محبوب تر از قطره ی اشکهایی که در تاریکی شب و از خوف خدا با اخلاص کامل ریخته می شود نیست.

(جهاد با نفس، ح ۱۳۷)

حدیث ۵۶۷

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصًا دَخَلَ الْجَنَّةَ وَإِخْلَاصُهُ أَنْ يَحْجُزَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَمَّا حَرَّمَ اللَّهُ.

کسی که از روی اخلاص (لا اله الا الله) گوید به بهشت داخل شود و اخلاص او این است که گفتن (لا اله الا الله) او را از ارتکاب آنچه که خداوند بر او حرام نموده باز دارد.

(جهاد با نفس، ح ۲۳۰)

حدیث ۵۶۸

حضرت فاطمه (سلام الله علیها) فرمودند:

مَنْ أَصْعَدَ إِلَى اللَّهِ خَالِصَ عِبَادَتِهِ، أَهْبَطَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ إِلَيْهِ أَفْضَلَ مَصْلِحَتِهِ

کسی که عبادتهای خالصانه خود را به سوی خدا فرستد، پروردگار بزرگ بهترین مصلحت او را به سوی او خواهد فرستاد.

(بحار الانوار، ج ۷۰، ص ۲۴۹)

حدیث ۵۶۹

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصًا دَخَلَ الْجَنَّةَ وَإِخْلَاصُهُ أَنْ يَحْجُزَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَمَّا حَرَّمَ اللَّهُ.

کسی که از روی اخلاص (لا اله الا الله) گوید به بهشت داخل شود و اخلاص او این است که گفتن (لا اله الا الله) او را از ارتکاب آنچه که خداوند بر او حرام نموده باز دارد.

(جهاد با نفس، ح ۲۳۰)

حدیث ۵۷۰

أَنَّهُ إِذَا قَالَ الْمُعَلَّمُ لِلصَّبِيِّ قُلْ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ فَقَالَ الصَّبِيُّ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ كَتَبَ اللَّهُ بَرَاءَةً لِلصَّبِيِّ وَ بَرَاءَةً لِأَبِيهِ وَ بَرَاءَةً لِلْمُعَلَّمِ؛

وقتی معلم به کودک بگوید: بگو بسم الله الرحمن الرحيم و کودک آن را تکرار کند خداوند برای کودک و پدر و مادرش و معلم، برائت از آتش در نظر خواهد گرفت.
مجمع البيان، ج ۱، ص ۵۰.

حدیث ۵۷۱

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می فرماید:

مَنْ قَرَأَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِكُلِّ حَرْفٍ أَرْبَعَةَ آلَافٍ حَسَنَةً وَ مَحَا عَنْهُ أَرْبَعَةَ آلَافٍ سَيِّئَةً وَ رَفَعَ لَهُ أَرْبَعَةَ آلَافٍ دَرَجَةً؛ هر کس بسم الله الرحمن الرحيم را قرائت کند خداوند به ازای هر حرف آن چهار هزار حسنه برایش می نویسد و چهار هزار گناه از او پاک می کند و چهار هزار درجه او را بالا می برد.
بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۲۵۸.

حدیث ۵۷۲

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می فرماید:

إِذَا قَالَ الْعَبْدُ عِنْدَ مَنَامِهِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَقُولُ اللَّهُ: مَلَائِكَتِي! اُكْتُبُوا بِالْحَسَنَاتِ نَفْسَهُ إِلَى الصَّبَاحِ؛ هر گاه بنده‌ای هنگام خوابش، بسم الله الرحمن الرحيم بگوید، خداوند به فرشتگان می گوید: به تعداد نفس هایش تا صبح برایش حسنه بنویسید.
جامع الأخبار، ص ۴۲.

حدیث ۵۷۳

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می فرماید:

مَنْ قَرَأَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مُوقِنًا سَبَّحَتْ مَعَهُ الْجِبَالُ إِلَّا أَنَّهُ لَا يَسْمَعُ ذَلِكَ مِنْهَا؛ هر کس با یقین بسم الله الرحمن الرحيم را قرائت کند، کوه‌ها به همراه او تسبیح می گویند، هر چند او تسبیح آنها را نمی شنود.
الدر المنثور، ج ۱، ص ۲۶.

حدیث ۵۷۴

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می فرماید:

لَا يُرَدُّ دُعَاءٌ أَوَّلُهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ؛ دعایی که با بسم الله الرحمن الرحيم شروع شود، رد نمی شود.
الدعوات، ص ۵۲.

حدیث ۵۷۵

امام علی علیه السلام :

الذِّكْرُ يُونِسُ اللَّبِّ وَيُنِيرُ الْقَلْبَ وَيَسْتَنْزِلُ الرَّحْمَةَ؛

یاد خدا عقل را آرامش می‌دهد، دل را روشن می‌کند و رحمت او را فرود می‌آورد.

غررالحکم، ح ۱۸۵۸.

حدیث ۵۷۶

امام علی (علیه السلام) می‌فرمایند:

ایشان برترین عبادت و بزرگترین آقایی است.

(غررالحکم و دررالکلم)

حدیث ۵۷۷

امام علی (علیه السلام) می‌فرمایند:

بنده دیگران مباش، در حالی که خداوند تو را آزاد آفریده است.

نهج البلاغه، نامه ۳۱

حدیث ۵۷۸

امام علی (علیه السلام) می‌فرمایند:

برترین (مرتبه) دین کوتاه کردن آرزو است، و برترین عبادت اخلاص عمل.

غررالحکم، باب آرزو

حدیث ۵۷۹

امام علی (علیه السلام) می‌فرمایند:

هر گاه دیدی خداوند تو را با خلق خود مأنوس و سرگرم ساخته و از ذکر خود رمانده است، آن وقت است که به راستی تو را

مبغوض داشته است.

غررالحکم، باب معرفت خدا

حدیث ۵۸۰

امام علی علیه السلام می‌فرمایند :

لَا يَسْعَدُ امْرُؤٌ إِلَّا بِطَاعَةِ اللَّهِ سُبْحَانَهُ وَلَا يَشْقَى امْرُؤٌ إِلَّا بِمَعْصِيَةِ اللَّهِ؛

هیچ کس جز با اطاعت خدا خوشبخت نمی‌شود و جز با معصیت خدا بدبخت نمی‌گردد.

غررالحکم، ح ۱۰۸۴۸.

حدیث ۵۸۱

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم می فرماید :
 إِذَا أَوْقَفَ الْعِبَادُ نَادِي مُنَادٍ: لِيَقُمَ مَنْ أُجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَيُدْخُلَ الْجَنَّةَ قِيلَ: مَنْ ذَا الَّذِي أُجْرُهُ عَلَى اللَّهِ؟ قَالَ: الْعَافُونَ عَنِ النَّاسِ؛
 هنگامی که بندگان در پیشگاه خدا می ایستند، آواز دهنده‌ای ندا دهد: آن کس که مزدش با خداست برخیزد و به بهشت رود. گفته
 می شود: چه کسی مزدش با خداست؟ می گوید: گذشت کنندگان از مردم.
 کنز العمال، ح ۷۰۰۹.

حدیث ۵۸۲

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم می فرماید :
 أَكثَرُوا مِنْ قَوْلٍ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ فَإِنَّهَا مَلِكُ الْجَنَّةِ وَمَنْ أَكْثَرَ مِنْهَا نَظَرَ اللَّهُ إِلَيْهِ وَمَنْ نَظَرَ إِلَيْهِ فَقَدْ أَصَابَ خَيْرَ الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ؛
 ذکر «لا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ» را بسیار بگویند: زیرا که آن، دارای بهشت است و هر کس آن را بسیار بگوید خداوند
 به او می نگردد و هر کس خدا به او بنگردد به خیر دنیا و آخرت دست یافته است.
 بحار الأنوار، ج ۳۸، ص ۱۶۱، ح ۸۳.

حدیث ۵۸۳

امام صادق علیه السلام :
 إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ أَنْ يُعْبَدَ فِي السِّرِّ كَمَا يُحِبُّ أَنْ يُعْبَدَ فِي الْعَلَانِيَةِ؛
 خداوند دوست دارد که در پنهان عبادت شود، چنانکه دوست دارد آشکارا عبادت شود.
 ۱ کافی، ج ۲، ص ۲۲۳، ح ۸.

حدیث ۵۸۴

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم می فرماید :
 مَنْ أَعْرَضَ عَنِ مُحَرَّمٍ أَبَدَلَهُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَةً تَسْرُهُ؛
 هر کس از حرام دوری کند، خداوند به جای آن عبادتی که او را شاد کند نصیبش می گرداند.
 بحار الأنوار، ج ۷۷، ص ۱۲۱.

حدیث ۵۸۵

مَنْ عَبَدَ اللَّهَ حَقَّ عِبَادَتِهِ آتَاهُ اللَّهُ فَوْقَ أَمَانِيهِ وَ كِفَايَتِهِ؛
 هر که خدا را، آن گونه که سزاوار اوست، بندگی کند، خداوند بیش از آرزوها و کفایتش به او عطا کند.
 (بحار الأنوار، ج ۷۱، ص ۱۸۳)

حدیث ۵۸۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

إِنَّهُ لَا يُدْرِكُ مَا عِنْدَ اللَّهِ إِلَّا بِطَاعَتِهِ

حقیقتاً آنچه (از نعمتها و رضوان) که در نزد خداوند است جز با طاعت و فرمانبرداری از او بدست نمی آید.
(جهاد با نفس، ح ۱۵۳)

حدیث ۵۸۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
أَسَدُّ الْأَعْمَالِ ثَلَاثَةٌ ذِكْرُ اللَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ وَالْإِنصَافُ مِنْ نَفْسِكَ وَمُوَاسَاةُ الْأَخِ فِي الْمَالِ؛
استوارترین کارها سه چیز است: یاد خداوند در همه حال، و رعایت انصاف به ضرر خویش و تقسیم مال با برادر دینی.
(نهج الفصاحه، ص ۵۷، ح ۲۹۰)

حدیث ۵۸۸

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
أَفْضَلُ الْعِبَادَةِ الْعَفَافُ
برترین عبادت، پاکدامنی است
(جهاد النفس، ح ۲۱۱)

حدیث ۵۸۹

امام سجّاد (علیه السلام) فرمودند:
مَنْ عَمِلَ بِمَا افْتَرَضَ اللَّهُ عَلَيْهِ فَهُوَ مِنْ أَعْبِدِ النَّاسِ
کسی که به آنچه که خداوند بر او واجب ساخته عمل کند، از عابدترین مردمان است
(جهاد النفس، ح ۲۴۳)

حدیث ۵۹۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
مَنْ عَبَدَ اللَّهَ حَقَّ عِبَادَتِهِ آتَاهُ اللَّهُ فَوْقَ أَمَانِيهِ وَ كِفَايَتِهِ
هر که خدا را، آن گونه که سزاوار اوست، بندگی کند، خداوند بیش از آرزوها و کفایتش به او عطا می کند.
(بحار الانوار، ج??، ص???)

حدیث ۵۹۱

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
فِكْرَةٌ سَاعَةٌ خَيْرٌ مِنْ عِبَادَةٍ أَلْفِ سَنَةٍ
یک ساعت اندیشیدن در خیر و صلاح از هزار سال عبادت بهتر است.
(بحار الانوار، ج ۷۱ ص ۳۲۶)

حدیث ۵۹۲

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
 أَفْضَلُ الْعِبَادَةِ إِدْمَانُ التَّنَفُّكِ فِي اللَّهِ وَ فِي قُدْرَتِهِ؛
 برترین عبادت مداومت نمودن بر تفکر درباره خداوند و قدرت اوست.
 (جهاد النفس، ح ۵۳)

حدیث ۵۹۳

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
 اِعْمَلْ بِفِرَائِضِ اللَّهِ تَشْكُنْ أَتَقَى النَّاسَ؛
 به واجبات الهی عمل کن تا پرهیزکارترین مردمان باشی.
 (جهاد النفس، ح ۲۴۲)

حدیث ۵۹۴

امام حسن عسکری (علیه السلام) فرمودند:
 لیست العبادۀ کثرۀ الصیام و الصلاة، و إنما العبادۀ کثرۀ التّفکر فی أمر الله؛
 عبادت پر روزه گرفتن و پر نماز خواندن نیست، عبادت پر اندیشه کردن در امر خداست.
 (تحف العقول، ص ۵۱۸)

حدیث ۵۹۵

امام محمد باقر (علیه السلام) فرمودند:
 اتَّقُوا اللَّهَ وَ صُونُوا دِينَكُمْ بِالْوَرَعِ
 همانا سخت ترین عبادت باز ایستادن از گناه است.
 (جهاد النفس، ح ۱۸۸)

حدیث ۵۹۶

امام هادی علیه السلام فرمودند:
 من كان على بينة من ربه هانت عليه مصائب الدنيا و لو قرض و نشر
 هر که بر طریق خداپرستی محکم و استوار باشد، مصائب دنیا بر وی سبک آید، گر چه تکه تکه شود.
 (تحف العقول، ص ۵۱۱)

حدیث ۵۹۷

امام صادق علیه السلام فرمودند:

انَّ الْعَمَلَ الْقَلِيلَ الدَّائِمَ عَلَى الْيَقِينِ أَفْضَلُ عِنْدَ اللَّهِ مِنَ الْعَمَلِ الْكَثِيرِ عَلَى غَيْرِ يَقِينٍ
عمل اندک و بادوام که بر پایه یقین باشد و در نزد خداوند از عمل زیاد که بدون یقین باشد برتر است.
(جهاد النفس، ص ۶۲)

حدیث ۵۹۸

امام محمد باقر علیه السلام فرمودند:
ان اعجل الطاعه ثوابا لصله الرحم
نزدیکترین و سریعترین طاعت در ثواب، پیوند با خویشان است.
(تحف العقول، ص ۳۰۳)

حدیث ۵۹۹

امام موسی کاظم علیه السلام فرمودند:
أَفْضَلُ الْعِبَادَةِ بَعْدَ الْمَعْرِفَةِ إِنْتِظَارُ الْفَرَجِ.
بهترین عبادت بعد از شناختن خداوند، انتظار فرج و گشایش است.
(تحف العقول ص ۴۰۳)

حدیث ۶۰۰

افضل العبادۀ عفة البطن و الفرج؛
بالاترین عبادت، عفت شکم و شهوت است.
(تحف العقول، ص ۲۹۶)

حدیث ۶۰۱

امام موسی کاظم علیه السلام فرمودند:
أَفْضَلُ الْعِبَادَةِ بَعْدَ الْمَعْرِفَةِ إِنْتِظَارُ الْفَرَجِ
بهترین عبادت بعد از شناختن خداوند، انتظار فرج و گشایش است.
(تحف العقول، ص ۴۰۳)

حدیث ۶۰۲

امام حسن عسکری (علیه السلام) می فرمایند:
ان الوصول الى الله عزوجل سفر لا یدرک الا بامتطاء اللیل؛
وصول به خداوند عزوجل سفری است که جز با عبادت در شب حاصل نگردد.
(مسند الامام العسکری، ص ۲۹۰)

حدیث ۶۰۳

امام حسن عسکری علیه السلام فرمودند:
 مِنْ آتَسِ بِاللَّهِ اسْتَوْحَشَ مِنَ النَّاسِ؛
 کسی که با خدا مانوس باشد، از مردم گریزان گردد.
 (مسند الامام العسکری، ص ۲۸۷)

حدیث ۶۰۴

امام صادق علیه السلام فرمودند:
 أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ
 نزدیکترین حالات بنده به پروردگارت حالت سجده است.
 (ثواب الاعمال و عقاب الاعمال)

حدیث ۶۰۵

امام حسن عسکری علیه السلام فرمودند:
 لَيْسَتْ الْعِبَادَةُ كَثْرَةَ الصِّيَامِ وَالصَّلَاةِ وَأَمَّا الْعِبَادَةُ كَثْرَةُ التَّفَكُّرِ فِي أَمْرِ اللَّهِ؛
 عبادت کردن به زیادی روزه و نماز نیست، بلکه (حقیقت) عبادت، زیاد در کار خدا اندیشیدن است.
 (تحف العقول، ص ۴۴۸)

حدیث ۶۰۶

امام حسین علیه السلام فرمودند:
 الْبُكَاءُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ نَجَاةٌ مِنَ النَّارِ
 گریه از ترس خدا سبب نجات از آتش جهنم است
 (حیات امام حسین ج ۱ / ص ۱۸۳)

حدیث ۶۰۷

حضرت امام علی (علیه السلام) می فرمایند:
 خوشبخت ترین مردم کسی است که نفس او متقاضی طاعت خدا باشد.
 غررالحکم، ح ۳۳۹۶.

حدیث ۶۰۸

حضرت امام علی (علیه السلام) می فرمایند:
 خوشبخت ترین مردم کسی است که نفس او متقاضی طاعت خدا باشد.

غررالحکم، ح ۳۳۹۶.

حدیث ۶۰۹

رسول اعظم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

هر کس از وادی ذلت بار گناه و معصیت، به عزت اطاعت خدا روی آورد، خدای بلند مرتبه بدون این که او مونسی داشته باشد، با او انس می گردد و بدون داشتن مال او را یاری می نماید.
بحارالانوار/ج ۷۲/ص ۳۵۹.

حدیث ۶۱۰

رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

هر کس با وضو و طهارت بخوابد، مثل این است که سراسر شب را به عبادت و بیداری گذرانده است.
بحارالانوار/ج ۷۴/ص ۱۵۰.

حدیث ۶۱۱

امام کاظم (علیه السلام) می فرمایند:

ما اقبح الفقر بعد الغنى، واقبح الخطيئة بعد النسك! واقبح من ذلك العابد لله ثم يترك عبادته.
چه زشت است نیازمندی بعد از توانگری و چه زشت است گناه به دنبال عبادت و زشت تر از اینها کار کسی است که عبادت خدا را پیشه کند و سپس از عبادتش دست شوید.
تحف العقول/ح ۳۹۷.

حدیث ۶۱۲

حضرت امام حسین (علیه السلام) می فرمایند:

من عبد الله حق عبادته اتاه الله فوق امانيه و كفاتيهِ؛
هر که خدا را چنان که حق عبادت اوست عبادت کند، خداوند برتر از آرزوها و بیشتر از حد کفایتش به او عطا فرماید.
میزان الحکمه/ج ۷/ص ۳۴۳۰.

حدیث ۶۱۳

حضرت علی (علیه السلام) می فرمایند:

ان المجاهد نفسه على طاعة الله و عن معاصيه عند الله سبحانه بمنزلة شهيد.
کسی که در راه فرمانبرداری از خدا و دوری از نافرمانی او با نفس خویش مبارزه کند، نزد خدای سبحان منزلت نیکوکار شهید را دارد.

غررالحکم/ج ۳۵۴۶.

حدیث ۶۱۴

قال الامام علی - علیه السلام - : أَفْضَلُ الْعِبَادَةِ الصَّبْرُ وَالصَّمْتُ وَانتِظَارُ الْفَرَجِ.
امام علی - علیه السلام - فرمودند: برترین عبادت ها، صبر، خاموشی و انتظار فرج می باشد.
«بحار الانوار، ج ۷۴، ص ۴۲۰»

دعا، نیایش و زیارت**حدیث ۱**

قال الإمام علی - علیه السلام - : أَكْثَرُ الدَّعَاءِ تَسْلِمُ مِنْ سُورَةِ الشَّيْطَانِ.
امام علی - علیه السلام - فرمودند: زیاد دعا کن، تا از گزند شیطان محفوظ مانی.
«بحار الأنوار، ج ۷۸، ص ۸»

حدیث ۲

قال الامام الصادق - علیه السلام - : بَيْتُ الْغِنَاءِ بَيْتٌ لَا تُؤْمَنُ فِيهِ الْفَجِيعَةُ وَلَا تُجَابُ فِيهِ الدَّعْوَةُ وَلَا تَدْخُلُهُ الْمَلَائِكَةُ.
امام صادق - علیه السلام - فرمودند: خانه ای که در آن غناء و ساز و آواز نواخته شود، از مصیبت ها و بلاهای دردناک در امان نیست و دعا در آن خانه مستجاب نمی گردد و فرشتگان به آن خانه وارد نمی شوند.
«دعائم الاسلام، ج ۲، ص ۲۸۰»

حدیث ۳

قال الامام العسکری - علیه السلام - : اللَّهُ، الَّذِي يَتَأَلَّهُ إِلَيْهِ عِنْدَ الْحَوَائِجِ وَالشَّدَائِدِ كُلُّ مَخْلُوقٍ عِنْدَ انْقِطَاعِ الرَّجَاءِ مِنْ كُلِّ مَنْ دُونَهُ.
امام حسن عسگری - علیه السلام - فرمودند: خدا همان است که در هنگام نیازمندی ها و سختی ها، توسط هر کس که امیدش از غیر او قطع شده است، مورد توجه قرار می گیرد.
«بحار الأنوار، ج ۳، ص ۴۱»

حدیث ۴

قال الامام علی - علیه السلام - : الْحَمْدُ لِلَّهِ غَيْرَ مَقْنُوطٍ مِنْ رَحْمَتِهِ، وَلَا مَخْلُوقٌ مِنْ نِعْمَتِهِ، وَلَا مَأْيُوسٌ مِنْ مَغْفِرَتِهِ.
امام علی - علیه السلام - فرمودند: سپاس و ستایش خدایی را که نه از رحمت او نومیدم و نه از نعمت او بی بهره و نه از آمرزش او مأیوس.
«نهج البلاغه، خطبه ۴۵»

حدیث ۵

قال الامام علی - علیه السلام - : اَللّٰهُمَّ فَاسِقِنَا غَيْثِكَ، وَلَا تَجْعَلْنَا مِنَ الْقَانِطِيْنَ.
امام علی - علیه السلام - فرمودند: بار خدایا! ما را از بارانت سیراب گردان و از ناامیدان، قرارمان نده.

«نهج البلاغه، خطبه ۱۴۳»

حدیث ۶

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : اللهم إني أعوذ بك من البخل
پیامبر اکرم - صلى الله عليه و آله - در دعائی به خداوند عرضه می‌دارد: خدایا! پناه می‌برم به تو از بخل و تنگ نظری.
«مصحف البیضاء، ج ۶، ص ۷۲»

حدیث ۷

امام حسن مجتبی (علیه السلام) فرمودند:
أنا الضامن لمن لم يهجس في قلبه إلا الرضا أن يدعو الله فيستجاب له؛
کسی که در دلش هوایی جز خشنودی خدا خطور نکند، من ضمانت می‌کنم که خداوند دعایش را مستجاب کند.
کافی ۲/۶۲/۱۱

حدیث ۸

امام حسین (علیه السلام) فرمودند:
من زارني بعد موتي زرته يوم القيامة و لولم يكن الا في النار لأخر جته؛
هر کس مرا پس از مرگم زیارت کند، در قیامت به دیدارش می‌روم و حتی اگر در دوزخ باشد او را بیرون می‌آورم.
المنتخب للطريحي ص ۷۰

حدیث ۹

رسول اکرم (صلى الله عليه و آله و سلم) فرمودند:
اللهم ارزقني حبك و حب من يحبك و حب ما يقربني إلى حبك و اجعل حبك أحب إلى من الماء البارد؛
خدایا روزی کن که مرا محبت خودت و محبت دوستدارانت را و محبت آنچه مرا به تو نزدیک می‌کند و محبت خودت را نزد من
از آب خنک محبوب تر گردان.
مصحف البیضاء ۸/۵

حدیث ۱۰

امام جواد (علیه السلام) فرمودند:
اني اذا اردت الاستخارة في الاءمر العظيم استخرت الله مائة مرة... اقول: اءللهم انى اءسئلك بءئلك عالم الغيب و الشهادة، ان كنت تعلم ان كذا و كذا خير لى، فخره لى و يسره، و ان كنت تعلم انه شر لى فى دىنى و دنىاى و آخرتى فاصرفه عنى الى ما هو خير لى و رضنى فى ذلك بقضائك فانكه تعلم و لا اءعلم و تقدر و لا اءقدر و تقضى و لا اءقضى انك علام الغيوب.
من هنگامی که تصمیم می‌گیرم در مسأله مهمی از خدا طلب خیر کنم، صد بار از خدا طلب خیر می‌کنم و این چنین می‌گویم:
خدایا از تو خواستارم، تو از ظاهر و باطن آگاهی، اگر می‌دانی که فلان چیز برای من خیر است پس آن را برای من برگزین و

آسان گردان، و اگر می دانی که آن برای دین و دنیای من بد است پس آن را به چیزی که برای من خیر است تبدیل کن و مرا به قضای خودت راضی و خشنود کن، چون تو آگاهی و من ناآگاه، تو توانایی و من ناتوان، و تو حکمرانی و من حاکم نیستم، تو از غیبهها نیز آگاهی.
محاسن برقی: ۶۰۰.

حدیث ۱۱

امام سجاد (علیه السلام):

اللهم ... اعنی علی تربیتهم و تاءدیهم و برهم ؛
خدایا مرا بر تربیت ، ادب آموزی و نیکی کردن به فرندانم یاری فرما.
صحیفه سجادیه از دعای ۲۵.

حدیث ۱۲

امام باقر (علیه السلام):

اللهم ارزقنی ولدا واجعله تقیا زکیا لیس فی خلقه زیاده و لا نقصان واجعل عاقبتہ الی خیر؛
خداوندا به من فرزندی عطا کن و او را پرهیزگار و پاک قرار ده که در آفرینش کم و زیادی نباشد و سرانجامش را نیکوگردان .
تهذیب الاحکام ۷/۴۱۱/۱۶۴۱.

حدیث ۱۳

رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم

- لَأَنْسَ: أَلَا أَعْلَمُكُمْ دُعَاءً تَدْعُو بِهِ كُلَّمَا صَلَّيْتَ الْعِدَاءَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ دَفَعَ اللَّهُ عَنْكَ الْجُدَامَ وَالْبَرَصَ وَالْفَالِجَ وَالْعَمَى فِي الدُّنْيَا؟ قُلْ :
«اللَّهُمَّ اهْدِنِي مِنْ عِنْدِكَ ، وَأَفِضْ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ ، وَأَسْبِغْ عَلَيَّ مِنْ رَحْمَتِكَ ، وَأَنْزِلْ عَلَيَّ مِنْ بَرَكَاتِكَ» .
پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم :

خطاب به انس - : آیا نمی خواهی دعایی به تو بیاموزم که هر گاه نماز صبح گزاردی ، آن را سه بار بگویی تا خداوند ، جذام ، پیسی ، سست اندامی و کوری را از تو دور کند؟ بگو: «خداوندا! از پیشگاه خویش، مرا راه نمای ، از فضل خود ، بر من فرو بار ، از رحمت خویش ، نعمتی سرشارم ده ، و از برکات خود ، بر من نازل فرمای».

کنز العمال ، جلد ۲ ، صفحه ۱۴۵ ، حدیث ۳۵۲۰ نقلاً عن أبي الشيخ في الثواب عن أنس دانش نامه احادیث پزشکی : ۱ / ۲۷۴

حدیث ۱۴

الامام الصادق علیه السلام

- فِي دُعَائِهِ لَمَّا اشْتَكَى :- اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ أَدْبًا لَا غَضَبًا .

امام صادق علیه السلام

- در دعای خویش آن هنگام که بیمار شده بودند: خداوندا! این را نه [نشان] غضب ، بلکه [مایه] ادب قرار ده .

بحار الأنوار ، جلد ۹۵ ، صفحه ۱۸ ، حدیث ۱۸ دانش نامه احادیث پزشکی : ۱ / ۱۴۰

حدیث ۱۵

- فی دُعَائِهِ لِمَرِيضٍ عِنْدَ عِيَادَتِهِ لَهُ: اللَّهُمَّ آجِرُهُ عَلَى وَجَعِهِ، وَعَافِهِ إِلَى مُنْتَهَى أَجَلِهِ .
پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم - در دعای خود به هنگام عیادت یک بیمار - :
خداوند! او را بر دردش پاداش ده ، و او را تا پایان عمرش عافیت عطا کن .
نثر الدرّ ، جلد ۱ ، صفحه ۱۵۵ دانش نامه احادیث پزشکی : ۲۰۸ / ۱

حدیث ۱۶

رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم :
إِذَا دَخَلْتُمْ عَلَى الْمَرِيضِ فَنَفْسُوا لَهُ فِي أَجَلِهِ ؛ فَإِنَّ ذَلِكَ لَا يُرَدُّ شَيْئًا وَيُطَيَّبُ بِنَفْسِهِ .
پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم :
چون بر بیمار درآمدید ، برای وی ، آرزوی عمر دراز کنید؛ چه ، این [دعا] چیزی [از اجل او] را دفع نمی کند ، اما مایه خرسندی وی می شود .
بحار الأنوار ، جلد ۸۱ ، صفحه ۲۲۵ ، حدیث ۳۳ دانش نامه احادیث پزشکی : ۲۰۸ / ۱

حدیث ۱۷

رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم :
إِذَا دَخَلْتَ عَلَى مَرِيضٍ فَمَرُهُ أَنْ يَدْعُوَ لَكَ ؛ فَإِنَّ دُعَاءَهُ كَدُعَاءِ الْمَلَائِكَةِ .
پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم :
چون بر بیماری وارد شدی ، از او بخواه برایت دعا کند؛ چرا که دعای او ، به سان دعای فرشتگان است .
الکافی ، جلد ۳ ، صفحه ۱۱۷ ، حدیث ۳ عن سيف بن عميرة ، مكارم الأخلاق ، جلد ۲ ، صفحه ۱۷۳ ، حدیث ۲۴۳۴ ، دانش نامه احادیث پزشکی : ۲۱۰ / ۱

حدیث ۱۸

الإمام الصادق عليه السلام :
مَنْ عَادَ مَرِيضًا فِي اللَّهِ ، لَمْ يَسْأَلِ الْمَرِيضُ لِلْعَائِدِ شَيْئًا إِلَّا اسْتَجَابَ اللَّهُ لَهُ .
امام صادق علیه السلام :
هر کس بیماری را برای خدا عیادت کند ، آن بیمار برای عیادت کننده ، از خداوند چیزی نخواهد مگر آن که خداوند دعایش را استجابت کند .
بحار الأنوار ، جلد ۸۱ ، صفحه ۲۱۷ ، حدیث ۱۰ دانش نامه احادیث پزشکی : ۲۱۰ / ۱

حدیث ۱۹

قال الامام الصادق - عليه السلام - :

اللهم اعصمهم من كل فتنه و نجهم من كل هلكة.
حضرت امام صادق - علیه السلام - (در حق قم دعا کردند و) فرمودند:
خدایا اهل قم را از هر فتنه حفظ کن و ایشان را از هر هلاکتی نجات بده.
«بحار الانوار، ج ۵۷، ص ۲۱۸»

حدیث ۲۰

الإمام الصادق عليه السلام:

يُسْتَحَبُّ لِلْمَرِيضِ أَنْ يُعْطِيَ السَّائِلَ بِيَدِهِ، وَيَأْمُرُ السَّائِلَ أَنْ يَدْعُو لَهُ.

امام صادق علیه السلام:

مستحب است بیمار به دست خود، صدقه‌ای به سائل بدهد و از او بخواهد برای وی، دعا کند.

الکافی، جلد ۴، صفحه ۴، حدیث ۹، بحار الأنوار، جلد ۸۱، صفحه ۲۰۹، حدیث ۲۵، دانش نامه احادیث پزشکی: ۱ / ۱۷۴

حدیث ۲۱

رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم

- لَأَنْسَ: أَلَا أَعْلَمُكُمْ دُعَاءً تَدْعُو بِهِ كُلَّمَا صَلَّيْتَ الْغَدَاةَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ دَفَعَ اللَّهُ عَنْكَ الْجُذَامَ وَالْبَرَصَ وَالْفَالِجَ وَالْعَمَى فِي الدُّنْيَا؟ قُل:

«اللَّهُمَّ اهْدِنِي مِنْ عِنْدِكَ، وَأَفِضْ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ، وَأَسْبِغْ عَلَيَّ مِنْ رَحْمَتِكَ، وَأَنْزِلْ عَلَيَّ مِنْ بَرَكَاتِكَ».

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم:

خطاب به انس - : آیا نمی‌خواهی دعایی به تو بیاموزم که هر گاه نماز صبح گزاردی، آن را سه بار بگویی تا خداوند، جذام، پیسی، سست‌اندازی و کوری را از تو دور کند؟ بگو: «خداوندا! از پیشگاه خویش، مرا راه نمای، از فضل خود، بر من فرو بار، از رحمت خویش، نعمتی سرشارم ده، و از برکات خود، بر من نازل فرمای».

کنز العمال، جلد ۲، صفحه ۱۴۵، حدیث ۳۵۲۰ نقلاً عن أبي الشيخ في الثواب عن أنس دانش نامه احادیث پزشکی: ۱ / ۲۷۴

حدیث ۲۲

الإمام علي عليه السلام:

مَرِضْتُ فَعَادَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ:

قُل: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ تَعْجِيلَ عَافِيَتِكَ، وَصَبْرًا عَلَيَّلِيَّتِكَ، وَخُرُوجًا إِلَى رَحْمَتِكَ».

فَقُلْتُهَا، فَقَمْتُ كَأَنَّمَا نَشَطْتُ مِنْ عِقَالٍ.

امام علی علیه السلام:

بیمار شدم و پیامبر خدا به عیادت آمد و فرمودند: «بگو: خداوندا! از تو می‌خواهم عافیتی را که می‌دهی، پیش اندازی، بر امتحان خویش، بردباری‌ام بخشی، و مرا به سوی رحمت خویش ببری».

من، این دعا را خواندم و پس از آن [دعا]، از بستر بیماری برخاستم، گویا که از بندی رسته باشم.

کنز العمال، جلد ۲، صفحه ۱۹۰، حدیث ۳۶۹۸ دانش نامه احادیث پزشکی: ۱ / ۱۷۴

حدیث ۲۳

قال الامام الباقر - عليه السلام - : اِنَّ الْحُسَيْنَ صَاحِبَ كَرْبَلَا قُتِلَ مَظْلُومًا، مَكْرُوبًا عَطْشَانًا، لَهْفَانًا فَآلَى اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ عَلٰى نَفْسِهِ اَنْ لَا يَاتِيَهُ لَهْفَانٌ وَلَا مَكْرُوبٌ وَلَا مُيَذْنِبٌ وَلَا مَغْمُومٌ وَلَا عَطْشَانٌ وَلَا مَنْ بِهِ عَاهِيَةٌ ثُمَّ دَعَا عِنْدَهُ وَتَقَرَّبَ بِالْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ اِلَى اللّٰهِ عَزَّوَجَلَّ اِلَّا نَفَسَ اللّٰهُ كُرْبَتَهُ وَاَعْطَاهُ مَسْأَلَتَهُ وَغَفَرَ ذَنْبَهُ وَمَدَّ فِي عُمُرِهِ وَبَسَطَ فِي رِزْقِهِ فَاعْتَبِرُوا يَا اَوْلِيَ الْاَبْصَارِ.

امام باقر - عليه السلام - : حسین، بزرگ مرد کربلا، مظلوم و رنجیده خاطر و لب تشنه و مصیب زده به شهادت رسید. پس خداوند، به ذات خود، قسم یاد کرد که هیچ مصیبت زده و رنجیده خاطر و گنهکار و اندوهناک و تشنه ای و هیچ بلا دیده ای به خدا روی نمی آورد و نزد قبر حسین علیه السلام دعا نمی کند و آن حضرت را به درگاه خدا شفیع نمی سازد، مگر این که خداوند، اندوهش را برطرف و حاجاتش را برآورده می کند و گناهش را می بخشد و عمرش را طولانی و روزی اش را گسترده می سازد. پس ای اهل بینش، درس بگیرید!

«بحارالأنوار، ج ۱۰۱، ص ۴۶، ح ۵»

حدیث ۲۴

قال الامام السجّاد - عليه السلام - : اللّٰهُمَّ ... وَاَجْعَلْنِي مِمَّنْ اَطَلَتْ عُمُرُهُ وَحَسَنَتْ عَمَلُهُ وَاتَّمَمْتَ عَلَيْهِ نِعْمَتَكَ وَرَضَيْتَ عَنْهُ وَاحْيَيْتَهُ حَيَاةً طَيِّبَةً فِي اَدْوَمِ الشُّرُورِ وَاشْبِغِ الْكِرَامَةَ وَاتَمِّ الْعَيْشِ.

امام سجّاد - عليه السلام - : خداوند! مرا از کسانی قرار ده که عمرشان را دراز و کردارشان را نیکو گردانیده ای و نعمت را بر آنان تمام کرده ای و از آنان خرسندی و به آنان زندگی ای پاک، همراه با پایدارترین شادمانی و سرشارترین کرامت و کامل ترین رفاه، عطا نموده ای.

«بحارالأنوار، ج ۹۸، ص ۹۱، ح ۲»

حدیث ۲۵

قال الامام الصادق - عليه السلام - : لَا تَدْعُ زِيَارَةَ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامِ وَرُؤْيَا صَحَابِكَ بِذَلِكَ، يُمَدُّ اللّٰهُ فِي عُمُرِكَ وَيَزِيدُ اللّٰهُ فِي رِزْقِكَ وَيُحْيِيكَ اللّٰهُ سَعِيدًا وَلَا تَمُوتُ اِلَّا سَعِيدًا وَيَكْتُبُكَ سَعِيدًا.

امام صادق - عليه السلام - : زیارت امام حسین علیه السلام را رها نکن و دوستان خود را هم به آن سفارش کن، که در این صورت، خداوند عمرت را طولانی و روزی ات را زیاد می کند و زندگی ات را همراه با سعادت می کند و جز سعادت مند نمی میری و نام تو را در شمار سعادت‌مندان، ثبت می کند.

«کامل الزیارات، ص ۲۸۶»

حدیث ۲۶

قال الامام الحسين - عليه السلام - : كان رسول الله يرفع يديه اذا ابتهل و دعا كما يشتهي المسكين.

امام حسین - عليه السلام - فرمودند: رسول خدا - صلی الله علیه و آله - (هنگام دعا) دستهای خود را بالا می بردند و با حالت تضرع و گریه دعا می کردند، مانند انسان مسکین و بیچاره ای که عاجزانه درخواست غذا می کند.

«مکارم الاخلاق، ج ۲، ص ۸»

حدیث ۲۷

قال الامام السجاد - عليه السلام - : المؤمن من دُعائه على ثلاثٍ: إما أن يُدخِرَ له، وإما أن يُعجلَ له وإما أن يدفع عنه بلاءً يُريد أن يُصيبه.

امام سجاد - عليه السلام - فرمودند: دعاهاى مؤمن بر سه گونه است: يا براى او ذخيره مى شود و يا سريعاً اجابت مى شود و يا به واسطه آن دعا، بلائى كه قرار بود به او رسد از او برطرف مى گردد.
«تحف العقول، ص ۲۸۰»

حدیث ۲۸

قال الامام السجاد - عليه السلام - : الدعاء يدفع البلاء النازل و ما لم ينزل.

امام سجاد - عليه السلام - فرمودند: دعا بلا را دفع مى کند، خواه بلا نازل شده باشد و يا اينكه هنوز نازل نشده باشد.
«اصول كافى، ج ۲، ص ۴۶۹»

حدیث ۲۹

قال الامام الرضا - عليه السلام - : عليكم سلاح الأنبياء فقل و ما سلاح الانبياء؟ قال: الدعاء.

امام رضا - عليه السلام - فرمودند: بر شما است كه از سلاح پيامبران بهره بگيريد. به حضرت عرض شد: سلاح انبياء چيست؟ حضرت فرمودند: «دعا».
«اصول كافى، ج ۲، ص ۴۶۸»

حدیث ۳۰

قال الامام الباقر - عليه السلام - : ينبغي للمؤمن أن يكون دعاءه فى الرخاء نحواً من دعائه فى الشدة.

امام باقر - عليه السلام - فرمودند: سزاوار است بنده مؤمن، همانگونه كه در حال سختى و بلا دعا مى كند و پروردگارش را مى خواند، در حال آسائش و راحتى نيز آنگونه دعا كند.
«اصول كافى، ج ۲، ص ۴۸۸»

حدیث ۳۱

قال الامام الباقر - عليه السلام - : لا تستكثروا شيئاً مما تطئبون، فما عند الله أكثر.

امام باقر - عليه السلام - فرمودند: آنچه را از خداوند درخواست مى كنيد زياد مشماريد، پس همانا آنچه در نزد خداست، بسيار بيشتر است.
«مكارم الاخلاق، ج ۲، ص ۹۷»

حدیث ۳۲

قال الامام السجاد - عليه السلام - : من لم يرج الناس فى شىء و ردَّ امره الى الله عزوجل فى جميع اموره، استجاب الله عزوجل له فى

کَلَّ شَيْءٍ.

امام سجاد - علیه السّلام - فرمودند: کسی که در هیچ چیزی به مردم امیدی نداشته باشد و حاجات خود را به خدا واگذار نماید خداوند همه حاجات او را اجابت می کند.

«بحار الانوار، ج ۷۵، ص ۱۱۰»

حدیث ۳۳

قال الامام الصادق - عليه السلام - : دعاء المؤمن للمؤمن يدفع عنه البلاء و يدُرّ عليه الرزق.

امام صادق - علیه السّلام - فرمودند: دعای انسان مؤمن برای مؤمن بلا را از او دفع نموده و روزی را بر او سرازیر می کند.

«الاختصاص، ص ۲۸»

حدیث ۳۴

قال الامام الصادق - عليه السلام - : مَنْ قَدَّمَ اَرْبَعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ثُمَّ دَعَا اسْتَجِيبَ لَهُ.

امام صادق - علیه السّلام - فرمودند: کسی که در دعا (ابتدا) برای چهل نفر از مؤمنین دعا کند، سپس برای خودش، دعای او مستجاب خواهد شد.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۳۱۷»

حدیث ۳۵

قال الامام الصادق - عليه السلام - : إِنَّمَا هِيَ الْمَدْحَةُ ثُمَّ الْاِقْرَارُ بِالذَّنْبِ ثُمَّ الْمَسْأَلَةُ.

امام صادق - علیه السّلام - فرمودند: (راه دعا اینگونه است): ابتدا خداوند را مدح و ستایش کنید، سپس به گناهان خود اقرار نمایید و بعد از آن خواسته خود را بخواهید.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۳۱۸»

حدیث ۳۶

قال الامام الصادق - عليه السلام - : مَنْ كَانَتْ لَهُ حَاجَةٌ اِلَى اللّٰهِ عَزَّوَجَلَّ فَلْيَبْدَأْ بِالصَّلَاةِ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّ آلِهِ ثُمَّ يَسْأَلْ حَاجَتَهُ ثُمَّ يَخْتَمُ بِالصَّلَاةِ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّ آلِ مُحَمَّدٍ ...

امام صادق - علیه السّلام - فرمودند: کسی که حاجت و خواسته ای را از خداوند می خواهد، ابتدا بر محمد و آل محمد صلوات بفرستد، سپس حاجت خود را درخواست کرده و در آخر نیز بر محمد و آل محمد درود و صلوات بفرستد، پس بدرستی که خداوند عزوجل کریم تر و بزرگوارتر از آن است که دو طرف (اول و آخر) دعای او را اجابت نموده و حاجت وسط را اجابت نکند.

«مکارم الاخلاق، ج ۲، ص ۱۹»

حدیث ۳۷

قال الامام الصادق - عليه السلام - : اِنَّ اللّٰهَ لَا يَرْفَعُ دَعَاءَ عَبْدٍ وَّ فِي بَطْنِهِ حَرَامٌ اَوْ عِنْدَهُ مَظْلَمَةٌ لِاَحَدٍ مِّنْ خَلْقِهِ.

امام صادق - علیه السلام - فرمودند: بدرستی که دعای بنده ای که حرام خورده و یا حقی از مردم بر گردن اوست، مورد استجابت پروردگار واقع نمی شود.
«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۳۲۱»

حدیث ۳۸

قال الامام الصادق - علیه السلام - : انَّ العبدَ اذا دعا الله تبارك و تعالی بتيه صادق و قلب مخلص استجب له
امام صادق - علیه السلام - فرمودند: همانا بنده زمانی که خدا را با نیت پاک و راستین و قلبی سرشار از اخلاص بخواند خداوند او را اجابت می نماید ... ولی اگر خدا را بدون نیت پاک و نه از روی اخلاص بخواند، خداوند خواسته او را اجابت نخواهد کرد.
«الاختصاص، ص ۲۴۲»

حدیث ۳۹

قال الامام الصادق - علیه السلام - : عليك بالدعاء فانه شفاء من كل داء.
امام صادق - علیه السلام - فرمودند: بر تو باد به دعا کردن، به درستی که دعا شفا و درمان هر دردی است.
«اصول کافی، ج ۴، ص ۲۳۴»

حدیث ۴۰

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : الداعي بلا عمل كالرامي بلا وتر.
رسول خدا - صلى الله عليه و آله - فرمودند: دعا کننده ای که عمل و کردار نیک ندارد، همانند تیراندازی است که بدون کمان تیر را پرتاب می کند.
«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۳۱۲»

حدیث ۴۱

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : فان سلاح المؤمن الدعاء.
رسول خدا - صلى الله عليه و آله - فرمودند: پس همانا دعا اسلحه انسان مؤمن است.
«مکارم الاخلاق، ج ۲، ص ۸»

حدیث ۴۲

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : ادفعوا ابواب البلاء، بالدعاء.
رسول خدا - صلى الله عليه و آله - فرمودند: بلاهای گوناگون را به وسیله دعا از خود دفع کنید.
«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۲۸۸»

حدیث ۴۳

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : من أحب أن يستجاب دعاءه فليطيب مطعمه و مكسبه.

رسول خدا - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - فرمودند: اگر کسی دوست دارد که دعایش مستجاب شود، پس باید کسب و روزیش را پاک گرداند.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۳۷۲»

حدیث ۴۴

قال رسول الله - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - : اَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ لَا يَقْبَلُ دَعَاءَ عَنِ قَلْبِ غَافِلٍ.

رسول خدا - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - فرمودند: بدانید که همانا خداوند دعای کسی را که از یاد او غافل است قبول (مستجاب) نمی کند.

«اعلام الدین، ص ۲۹۵»

حدیث ۴۵

قال رسول الله - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - : إِنَّ اللَّهَ يَحِبُّ الْمُلِحِينَ فِي الدَّعَاءِ.

رسول خدا - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - فرمودند: خداوند افرادی را که در دعا اصرار و پافشاری دارند، دوست می دارد.

«نهج الفصاحه، ص ۷۶»

حدیث ۴۶

قال رسول الله - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - : خَيْرُ وَقْتٍ دَعَوْتُمْ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ فِيهِ، الْأَسْحَارُ.

رسول خدا - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - فرمودند: بهترین زمانی که می توان در آن خداوند عَزَّوَجَلَّ را خواند (و دعا کرد)، وقت سحر است.

«اصول کافی، ج ۲، ص ۴۷۷»

حدیث ۴۷

قال رسول الله - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - : دُعَاءُ أَطْفَالِ أُمَّتِي مُسْتَجَابٌ مَا لَمْ يُقَارِفُوا الذُّنُوبَ.

رسول خدا - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - فرمودند: دعای کودکان از امت من تا زمانی که مرتکب گناه نشده اند، مستجاب می شود.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۳۵۷»

حدیث ۴۸

قال رسول الله - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - : أَسْرَعُ الدَّعَاءِ إِجَابَةٌ دَعَاءِ غَائِبٍ لَغَائِبٍ.

رسول خدا - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - فرمودند: سریعترین دعائی که به اجابت می رسد، دعای شخص غائب برای غائب است.

«نهج الفصاحه، ص ۵۷»

حدیث ۴۹

قال رسول الله - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - : يَقُولُ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ: مَنْ سَأَلَنِي وَهُوَ يَعْلَمُ أَنِّي أُضْرُّ وَأَنْفَعُ اسْتَجِيبَ لَهُ.

رسول خدا - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ آله - فرمودند: خدای عزوجل می فرماید: کسی که چیزی از من درخواست نماید و بداند (اعتقاد داشته باشد) که همانا من ضرر و نفع می رسانم (همه چیز با اذن من محقق می گردد)، او را اجابت خواهم کرد.
«عده الداعی، ص ۱۳۱»

حدیث ۵۰

قال رسول الله - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ آله - : إذا أراد اللهُ أَنْ يَسْتَجِيبَ لِعَبْدٍ أَدْنَى لَهُ فِي الدَّعَاءِ.
رسول خدا - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ آله - فرمودند: زمانی که خداوند اراده استجابت خواسته بنده اش را بنماید به او اجازه دعا کردن می دهد.

کنز العمال، ح ۳۵۶

حدیث ۵۱

قال رسول الله - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ آله - : ما كَانَ اللهُ لِيَفْتَحَ لِعَبْدٍ الدَّعَاءَ فَيَغْلُقَ عَنْهُ بَابَ الاجَابَةِ اللهُ اَكْرَمُ مِنْ ذَلِكَ.
رسول خدا - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ آله - فرمودند: این گونه نیست که خداوند باب دعا را به سوی بنده ای بگشاید و باب اجابت خویش را به روی او ببندد، خداوند بزرگوارتر و کریم تر از این است.

«کنز العمال، ح ۳۱۵۵»

حدیث ۵۲

قال رسول الله - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ آله - : الداعی بِإِعْمَالِ كَالرَّامِي بِإِعْمَالِ بِلَا وَتَرٍ.
رسول خدا - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ آله - فرمودند: دعا کننده ای که عمل و کردار نیک ندارد، همانند تیراندازی است که بدون کمان تیر را پرتاب می کند.

«بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۳۱۲»

حدیث ۵۳

قال الامام علی - عَلَيْهِ السَّلَام - : مَنْ أَكْثَرَ مَسْئَلَةَ النَّاسِ، ذَلَّ.
امام علی - عَلَيْهِ السَّلَام - فرمودند: کسی که زیاد از مردم درخواست (رفع) حاجت بنماید، خوار و ذلیل می گردد.
«تصنیف غرر الحکم، ص ۱۹۳، ح ۳۷۷۳»

حدیث ۵۴

قال الامام علی - عَلَيْهِ السَّلَام - : الدَّعَاءُ لِلسَّائِلِ إِحْدَى الصَّدَقَاتِ.
امام علی - عَلَيْهِ السَّلَام - فرمودند: دعا برای انسان محتاج یکی از انواع صدقه است.
«تصنیف غرر الحکم، ص ۱۹۲، ح ۳۷۴۶»

حدیث ۵۵

قال الامام علی - علیه السلام - : نعم عونُ الدَّعَاءِ الخشوعِ.

امام علی - علیه السلام - فرمودند: بهترین حالت هنگام دعا، حالت حزن و خشوع در برابر پروردگار است.
«تصنیف غرر الحکم، ح ۳۷۵۹»

حدیث ۵۶

قال الامام علی - علیه السلام - : أربعةٌ لا تُرَدُّ لَهُمْ دَعْوَةٌ: الامام العادل لرعیته، و الوالد البار لولده و الولد البار لوالده و المظلوم .
امام علی - علیه السلام - فرمودند: دعای چهار نفر رد نمی شود (به اجابت می رسد)، ۱. امام عادل برای مردمی که رعیت او هستند.
۲. پدر نیکوکار برای فرزندش. ۳. فرزند نیکوکار و صالح برای پدرش. ۴. دعای مظلوم، که خداوند متعال می فرماید: به عزت و جلالم سوگند که تو را یاری خواهم کرد، هر چند بعد از گذشت زمانی باشد.
«الارشاد، ج ۱، ص ۳۰۴»

حدیث ۵۷

قال الامام علی - علیه السلام - : رُبَمَا سَأَلْتَ الشَّيْءَ فَلَمْ تُعْطَهُ وَ أُعْطِيَ خَيْرًا مِنْهُ.
امام علی - علیه السلام - فرمودند: چه بسا چیزی را از خداوند درخواست می کنی و به تو عطا نمی شود، لکن خداوند بهتر از آنرا به تو عطا می کند.
«تصنیف غرر الحکم، ح ۳۷۶۵»

حدیث ۵۸

قال الامام علی - علیه السلام - : انَّ دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ مَجَابَةٌ عِنْدَ اللَّهِ سَبْحَانَهُ لِأَنَّهُ يَطْلُبُ حَقَّهُ وَاللَّهُ تَعَالَى أَعْدَلُ (مِنْ) أَنْ يَمْنَعَ ذَا حَقِّ حَقَّهُ.
امام علی - علیه السلام - فرمودند: بدرستی که خدای متعال دعای مظلوم را اجابت می کند؛ زیرا او حق خود را طلب می کند و خداوند عادل تر از آن است که مانع از رسیدن حق به صاحب حق شود.
«تصنیف غرر الحکم، ح ۳۷۶۱»

حدیث ۵۹

قال الامام علی - علیه السلام - : إِنَّ كَرَمَ اللَّهِ سَبْحَانَهُ لَا يَنْقُضُ حِكْمَتَهُ فَلذَلِكَ لَا يَقَعُ الْإِجَابَةُ فِي كُلِّ دَعْوَةٍ.
امام علی - علیه السلام - فرمودند: بدرستی که کرم و فضل پروردگار مخالف و جدای از حکمت او نمی باشد، پس از این رو هر دعائی را اجابت نمی کند.
«تصنیف غرر الحکم، ص ۱۹۳، ح ۳۷۶۴»

حدیث ۶۰

امام علی - علیه السلام - فرمودند: گناه و معصیت مانع از اجابت دعا می شود.
«تصنیف غرر الحکم، ص ۱۹۳، ح ۳۷۶۶»

حدیث ۶۱

قال الامام علی - علیه السلام - : من قَرَعَ بابَ اللهِ فَتِخَ لَهُ .
 امام علی - علیه السلام - فرمودند: کسی که درب (خانه) خداوند را بکوبد، به روی او گشوده خواهد شد.
 «تصنیف غرر الحکم، ح ۳۷۵۱»

حدیث ۶۲

قال الامام علی - علیه السلام - : أَحَبُّ الْأَعْمَالِ إِلَى اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ فِي الْأَرْضِ الدَّعَاءُ .
 امام علی - علیه السلام - فرمودند: دوست داشتنی ترین کارها در نزد پروردگار در روی زمین، دعاء است.
 «اصول کافی، ج ۲، ص ۴۶۷»

حدیث ۶۳

قال الامام علی - علیه السلام - : الدُّعَاءُ مِفْتَاحُ الرَّحْمَةِ وَ مَصْبَاحُ الظُّلْمَةِ .
 امام علی - علیه السلام - فرمودند: دعا کلید گشایش رحمت الهی و چراغ روشنگر در تاریکی است.
 «بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۳۰۰»

حدیث ۶۴

قال الامام علی - علیه السلام - : أَعْجَزُ النَّاسِ مَنْ عَجَزَ عَنِ الدَّعَاءِ .
 امام علی - علیه السلام - فرمودند: عاجزترین و ناتوان ترین مردم، کسی است که از دعا کردن ناتوان باشد.
 «تصنیف غرر الحکم، ح ۳۷۴۲»

حدیث ۶۵

قال الامام علی - علیه السلام - : إِيَّاكَ يَا عَلِيُّ بْنَ أَبِي تَالِبٍ وَ إِيَّاكَ يَا عَلِيُّ بْنَ أَبِي تَالِبٍ وَ إِيَّاكَ يَا عَلِيُّ بْنَ أَبِي تَالِبٍ .
 امام علی - علیه السلام - در وصیت به فرزندش امام حسن - علیه السلام - فرمودند: بدان همانا خداوندی که گنجینه های ملکوت دنیا و آخرت در دست اوست، به تو اجازه داده تا او را بخوانی و خود اجابت دعای تو را بر عهده گرفته است و امر کرده از او درخواست نمائی تا به تو عطا کند و او پروردگاری مهربان و بخشنده است.
 «بحار الانوار، ج ۷۷، ص ۲۰۴»

حدیث ۶۶

قال الامام الرضا - علیه السلام - :
 ان لكل امام عهدا في عتق اوليائه و شيعته و ان من تمام الوفاء بالعهد زيارة قبورهم.
 حضرت امام رضا - علیه السلام - فرمودند:

برای هر امامی، عهد و پیمانی بر گردن دوستان و پیروان اوست و از نشانه‌های وفای کامل به این عهد و پیمان، زیارت قبر امامان است.

«من لا يحضره الفقيه، ج ۲، ص ۵۷۷»

حدیث ۶۷

قال الامام الرضا - عليه السلام - :

لا تنقضی الأيام و اللیالی حتی تصیر طوس مختلف شیعی و زواری، الا فمن زارنی فی غربتی بطوس کان معی فی درجتی یوم القیامه مغفورا له.

امام رضا - عليه السلام - (به دعبل) فرمودند:

روزها و شبهای چندانی نمی گذرد، مگر این که طوس، محل رفت و آمد شیعیان و زائران من می گردد. آگاه باش! پس هر کس مرا در غربتم در طوس زیارت کند، روز قیامت همراه من در درجه من خواهد بود و آمرزیده خواهد گشت.

«بحار الانوار، ج ۹۹، ص ۳۹»

حدیث ۶۸

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - :

ستدفن بضعة منی بارض خراسان لا یزورها مؤمن الا اوجب الله له الجنة و حرم جسده علی النار.

پیامبر خدا - صلی الله علیه و آله - فرمودند:

به زودی پاره‌ای از تن من در سرزمین خراسان به خاک سپرده خواهد شد. هیچ مؤمنی نیست که او را زیارت کند مگر آن که خداوند، بهشت را بر او واجب می کند و بدنش را بر آتش دوزخ حرام می سازد.

«من لا يحضره الفقيه، ج ۲، ص ۵۸۵»

حدیث ۶۹

قال الامام الباقر - عليه السلام - :مروا شیعتنا بزیارة قبر الحسین بن علی - عليه السلام - فان اتیانه مفترض علی کل مؤمن یقر للحسین - عليه السلام - بالأمامة من الله.

امام محمد باقر - عليه السلام - فرمودند: شیعیان ما را دستور دهید که قبر حسین بن علی - عليه السلام - را زیارت کنند، چرا که رفتن به زیارت او، بر هر کس که به پیشوایی الهی آن حضرت (امامت ایشان از جانب خدا) معتقد است، واجب است.

«بحار الانوار، ج ۹۸، ص ۱، ۳ و ۴»

حدیث ۷۰

قال الامام الباقر - عليه السلام - :انما امر الناس ان یأتوا هذه الأحجار فیطوفوا بها ثم یأتونا فیخبرونا بولايتهم ویعرضوا علینا نصرهم.

امام محمد باقر - عليه السلام - فرمودند: همانا مردم فرمان یافته‌اند که سراغ این سنگها (ی کعبه) آمده، آنها را طواف کنند، سپس نزد ما آیند و ولایت و همبستگی خویش را به ما خبر دهند و یاری خویش را بر ما عرضه کنند.

«وسائل الشیعة، ج ۱۰، ص ۲۵۲»

حدیث ۷۱

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : من زارني او زار احدا من ذريتي، زرته يوم القيامة فانقذته من احوالها. رسول خدا - صلى الله عليه و آله - فرمودند: هر کس مرا زیارت کند، یا یکی از فرزندانم را زیارت کند، من هم روز قیامت به زیارت او می‌روم و او را از هول و هراسهای قیامت می‌رهانم.

«بحار الانوار، ج ۹۷، ص ۱۲۳»

حدیث ۷۲

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : من سلم على من عند قبري سمعته و من سلم على من بعيد بلغته. حضرت رسول - صلى الله عليه و آله - فرمودند: هر کس از کنار قبرم بر من سلام دهد، آن را می‌شنوم و هر کس از دور بر من سلام دهد، آن را به من می‌رسانند.

«بحار الانوار، ج ۹۷، ص ۱۸۳»

حدیث ۷۳

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : من اتاني زائرا كنت شفيعه يوم القيامة. پیامبر اسلام - صلى الله عليه و آله - فرمودند: هر کس به زیارت من آید، در روز قیامت شفیع او خواهم بود.

«وسائل الشيعة، ج ۱۰، ص ۲۶۱»

حدیث ۷۴

عن الامام الصادق - عليه السلام - في قوله تعالى: خذوا زينتكم عند كل مسجد. قال: الغسل عند لقاء كل امام. امام صادق - عليه السلام - درباره آیه «خذوا زينتكم عند كل مسجد» (در هر مسجد، زینت خود را همراه داشته باشید) فرمودند: مقصود، غسل هنگام زیارت و دیدار هر امام است.

«بحار الانوار، ج ۹۷، ص ۱۳۲»

حدیث ۷۵

(روزی پیامبر با صدای بلند گریست، امام حسین - عليه السلام - عرض کرد: پدر جان چرا گریه کردی؟) پیامبر خدا - صلى الله عليه و آله - فرمودند: جبرئیل به من خبر داد که شما کشته می‌شوید و قبرهای شما پراکنده است. امام حسین - عليه السلام - پرسید: پدر جان! کسی که قبرهای ما را با این پراکندگی زیارت کند، چه پاداشی دارد؟ فرمودند: پسر من! آنان گروههایی از امت من هستند که شما را زیارت می‌کنند و با آن زیارت، خواستار برکت‌اند. بر من سزاوار است که روز قیامت سراغ آنان بروم و از ترسهای روز قیامت نجاتشان بدهم.

«وسائل الشيعة، ج ۱۰، ص ۲۵۹»

حدیث ۷۶

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : يا ابا الحسن! ان الله تعالى جعل قبرك و قبر ولدك بقاعا من بقاع الجنة و عرسه من عرساتها و ان الله جعل قلوب نجباء من خلقه و صفوة من عباده تحن اليكم و احتملا لمذلة و الأذى فيعمرون قبوركم و يكثرون زيارتها. پیامبر اسلام - صلى الله عليه و آله - خطاب به امیر المؤمنین - علیه السلام - فرمودند: ای ابا الحسن! خدای متعال، قبر تو و فرزندانت را بقعه‌ای از بقعه‌های بهشت و عرصه‌ای از عرصه‌های آن قرار داده است و همانا خداوند، دل‌های بندگان نجیب و برگزیده خویش را شیفته شما قرار داده است که در راه زیارت شما خواری و اذیتها را بهجان می‌خرند و قبرهای شما را آباد می‌کنند و بسیار به زیارت آنها می‌آیند.

«بحار الانوار، ج ۹۷، ص ۱۲۱»

حدیث ۷۷

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : من زاره فقد زارني و من زارني فكأنما زار الله و حق على الله ان لا يعذبها النار. پیامبر اکرم - صلى الله عليه و آله - (درباره شهادت حسین - علیه السلام - و زیارت قبر آن حضرت به ابن عباس) فرمودند: هر کس او را زیارت کند، مرا زیارت کرده است و هر که مرا دیدار کند، گویی خدا را زیارت کرده است و بر خداوند است که او را به آتش دوزخ عذاب نکند.

«وسائل الشیعه، ج ۱۰، ص ۳۵۲»

حدیث ۷۸

عن الامام العسكري - عليه السلام - : علامات المؤمن خمس: صلاة الخمسين و زيارة الأربعين و التختيم في اليمين و تعفير الجبين و الجهر ببسم الله الرحمن الرحيم.

امام حسن عسکری - علیه السلام - فرمودند: مؤمن پنج نشانه دارد: اقامه پنجاه رکعت نماز (مجموع واجبات و مستحبات)، خواندن زیارت اربعین، انگشتر در دست راست کردن، در سجده پیشانی بر خاک نهادن و بسم الله الرحمن الرحيم را (در نماز) بلند گفتن.

«وسائل الشیعه، ج ۱۰، ص ۳۷۳»

حدیث ۷۹

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : من زار الحسن في بقیعه ثبت قدمه على الصراط يوم تزل فيه الأقدام.

پیامبر اکرم - صلى الله عليه و آله - فرمودند: هر کس امام حسن - علیه السلام - را در بقیع زیارت کند، در روزی که قدمها بر روی پل صراط می‌لغزد، گام او استوار خواهد بود.

«بحار الانوار، ج ۹۷، ص ۱۴۱»

حدیث ۸۰

قلت للامام الرضا - عليه السلام - : ما لمن زار اباك؟ قال - عليه السلام - : له الجنة فزره.

ابن سنان نقل می‌کند که به حضرت رضا - علیه السلام - عرض کردم: پاداش کسی که پدرت (امام کاظم (ع)) را زیارت کند، چیست؟ فرمودند: برای او بهشت است، پس او را زیارت کن.

«سفینه البحار، ج ۱، ص ۵۶۵»

حدیث ۸۱

قال الامام الهادی - علیه السلام - : لو انک زرت قبر عبد العظیم عندکم لکنتم کمن زار الحسین بن علی - علیه السلام - .
 (مردی از اهل «ری» با امام هادی - علیه السلام - دیدار کرد، امام از او پرسید: کجا بودی؟ گفت: در زیارت امام حسین - علیه السلام -)، حضرت به او فرمودند: آگاه باش! اگر قبر حضرت عبد العظیم را که پیش شماست زیارت می‌کردی، همچون کسی بودی که حسین بن علی - علیه السلام - را زیارت کرده است.
 «بحار الانوار، ج ۹۹، ص ۲۶۸»

حدیث ۸۲

قال الامام الصادق - علیه السلام - : من لم یستطع ان یزور قبورنا فلیزر قبور صلحاء اخواننا.
 امام صادق - علیه السلام - فرمودند: هر کس که نتواند به زیارت قبر ما (امامان) بیاید، پس قبر برادران صالح و شایسته ما را زیارت کند.
 «بحار الانوار، ج ۷۴، ص ۳۱۱»

حدیث ۸۳

قال الامام الصادق - علیه السلام - : من ترک زیارته و هو یقدر علی ذلک قد عقی رسول الله (ص) و عقینا.
 امام صادق - علیه السلام - فرمودند: کسی که زیارت امام حسین - علیه السلام - را ترک کند، در حالی که قدرت بر این زیارت دارد، از سوی رسول خدا - صلی الله علیه و آله - و ما اهل بیت، عاق شده است.
 «سفینه البحار، ج ۱، ص ۵۶۴»

حدیث ۸۴

قال الامام الصادق - علیه السلام - : ان لله حرما و هو مکة و لرسوله حرما و هو المدینة و لأمیر المؤمنین حرما و هو الکوفة و لنا حرما و هو قم، و ستدفن فیہ امرأة من ولدی تسمى فاطمة من زارها و جبت لها الجنة.
 امام صادق - علیه السلام - فرمودند: خداوند حرمی دارد که «مکه» است، پیامبر خدا را هم حرمی است که «مدینه» است و امیر المؤمنین هم حرمی دارد که «کوفه» است و ما امامان حرمی داریم که «قم» است. بزودی بانویی از فرزندان من به نام «فاطمه» در آنجا مدفون خواهد شد که هر کس او را زیارت کند، بهشت برایش واجب می‌شود.
 «بحار الانوار، ج ۹۹، ص ۲۶۷»

حدیث ۸۵

داود الصرّفی قال: قلت له - یعنی ابا الحسن - : انی زرت اباک و جعلت ذلک لک. فقال: لک من الله اجر و ثواب عظیم و منا المحمّدة.
 داود صرّفی می‌گوید: به ابا الحسن (امام کاظم) - علیه السلام - عرض کردم: من قبر پدرتان را زیارت کردم و آن را برای شما (و به نیابت از شما) قرار دادم. حضرت فرمودند: تو از سوی خداوند پاداش بزرگی داری و از ما نیز برای تو ستایش است.
 «بحار الانوار، ج ۹۹، ص ۲۵۶»

حدیث ۸۶

قال الامام الصادق - عليه السلام - : اذا بعدت باحدكم الشقة و نأت به الدار فليصعد اعلى منزله فليصل ركعتين و ليؤمن بالسلام الى قبورنا، فان ذلك يصل الينا.

امام صادق - عليه السلام - فرمودند: هرگاه (زیارت ما) بر یکی از شما سخت و طاقت فرسا بود و خانه‌اش هم دور بود، پس برپام خانه‌اش بالا رود و دو رکعت نماز بخواند و با سلام دادن به قبر ما اشاره و قصد کند، همانا سلام او به ما می‌رسد.
«من لا يحضره الفقيه، ج ۲، ص ۵۹۹»

حدیث ۸۷

قال الامام الصادق - عليه السلام - : من زار الحسين - عليه السلام - في يوم عاشورا وجبت له الجنة.
حضرت صادق - عليه السلام - فرمودند: هر کس که روز عاشورا امام حسین - عليه السلام - را زیارت کند، بهشت برای او واجب می‌شود.

«وسائل الشيعة، ج ۱۰، ص ۳۷۲»

حدیث ۸۸

قال الامام الصادق - عليه السلام - : من كان معسرا فلم يتهياً له حجة الاسلام فليأت قبر الحسين - عليه السلام - فليعرف عنده.
امام صادق - عليه السلام - فرمودند: کسی که تنگدست باشد و حج واجب برایش فراهم نگردد، پس به زیارت قبر امام حسین - عليه السلام - برود و عرفه را آنجا باشد.

«وسائل الشيعة، ج ۱۰، ص ۳۶۰»

حدیث ۸۹

قال الامام الصادق - عليه السلام - : ... ما كان من هذا اشد فالثواب فيه على قدر الخوف، و من خاف في اتيانه آمن الله وعته يوم يقوم الناس لرب العالمين.

امام صادق - عليه السلام - (به یکی از اصحابش به نام «محمد بن مسلم» که با ترس و دلهره به زیارت قبر اباعبدالله الحسین - عليه السلام - می‌رفت)، فرمودند: هر چه این مسأله دشوارتر و پرمخاطره‌تر باشد، پاداش در آن زیارت نیز به اندازه آن هراس است و هر کس در راه رفتن به زیارت آن حضرت، بیمناک شود، خداوند در روز قیامت که همه مردم در پیشگاه پروردگار جهانیان حضور می‌یابند، او را از ترس و بیم، ایمن می‌سازد.

«وسائل الشيعة، ج ۱۰، ص ۳۵۷»

حدیث ۹۰

امام صادق - عليه السلام - فرمودند: هر گاه خواستی امام حسین - عليه السلام - را زیارت کنی، او را با حالتی اندوهگین و گرفته، پریشان و غبار آلود، گرسنه و تشنه زیارت کن.

«وسائل الشيعة، ج ۱۰، ص ۴۱۴»

حدیث ۹۱

قال الامام الصادق - عليه السلام - : من زار واحدا منا كان كمن زار الحسين - عليه السلام - .
 امام جعفر صادق - عليه السلام - فرمودند: هر کس یکی از ما (امامان) را زیارت کند، همچون کسی است که سید الشهداء - عليه السلام - را زیارت کرده است.
 «بحار الانوار، ج ۹۷، ص ۱۱۸»

حدیث ۹۲

قال الامام الصادق - عليه السلام - : من زارنا في مماتنا فكأنما زارنا في حياتنا.
 حضرت امام صادق - عليه السلام - فرمودند: هر کس ما را پس از وفاتمان زیارت کند، گویا ما را در حال حیات، زیارت کرده است.
 «بحار الانوار، ج ۹۷، ص ۱۲۴»

حدیث ۹۳

قال الامام الصادق - عليه السلام - : اذا حج احدكم فليختم بزيارتنا، لأن ذلك من تمام الحج.
 امام صادق - عليه السلام - فرمودند: هر گاه یکی از شما به حج رفت، آن را با زیارت ما به پایان برساند، چرا که این (دیدار ما) از نشانه‌های تمامیت و کمال حج است.
 «وسائل الشیعه، ج ۱۰، ص ۲۵۴»

حدیث ۹۴

قال الامام الصادق - عليه السلام - : زيارة قبر رسول الله و زيارة قبور الشهداء و زيارة قبر الحسين تعدل حجة مبرورة مع رسول الله.
 امام صادق - عليه السلام - فرمودند: زیارت قبر پیامبر خدا (ص) و زیارت قبر شهیدان و زیارت قبر امام حسین (ع) برابر است با یک حج مقبول همراه رسول خدا (ص).
 «وسائل الشیعه، ج ۱۰، ص ۲۷۸»

حدیث ۹۵

قال الامام الصادق - عليه السلام - : من زار جدی عارفا بحقه كتب الله له بكل خطوة حجة مقبولة و عمره مبرورة، و اللهيبن مارد ما تطعم النار قدما تغبرت في زيارة امير المؤمنين ماشيا كان او راكبا، يا ابن مارد ! اكتب هذا الحديث بماء الذهب.
 امام صادق - عليه السلام - (در جواب «ابن مارد» ، که از آن حضرت درباره فضیلت زیارت جدش امیرالمؤمنین - عليه السلام - سؤال کرد)، فرمودند: هر کس جدم را از روی معرفت به حق او زیارت کند، خداوند در برابر هر گام، برایش پاداش یک حج و عمره مقبول می‌نویسد. به خدا قسم ای پسر مارد! هرگز آتش، قدمی را که در راه زیارت امیرالمؤمنین سواره یا پیاده غبار آلود شود، نمی‌سوزاند. ای پسر مارد! این حدیث را با آب طلا بنویس!
 «وسائل الشیعه، ج ۱۰، ص ۲۹۴»

حدیث ۹۶

قال الامام السجاد - عليه السلام - في مناجاة المتوسلين: الهی لیس لی وسیلةُ الیک الا عواطفُ رأفتک و لا لی ذریعةُ الیک الا عواطفُ رحمتک و شفاعَةُ نبيک نبي الرحمة ...

امام سجاد - عليه السلام - در مناجات متوسلین می فرماید: خداوندا، من وسیله ای در درگاهت ندارم مگر عواطف محبت آمیز تو و دست آویزی جهت رسیدن به تو ندارم مگر عطاهای رحمت تو و شفاعت پیغمبرت، که نبی رحمت و نجات دهنده امت از گمراهی است، پس این دو را سبب رسیدن من به مغفرت و آمرزش خود قرار ده و وسیله ای جهت دست یافتن به خشنودی و رضای خود بگردان.

«بحار الانوار، ج ۹۱، ص ۱۴۹»

حدیث ۹۷

قال ابو عبدالله - عليه السلام - : ... اذا ادركت هذا الزمان فادع بهذا الدعاء: اللهم عرّفني نفسك فانك ان لم تُعرّفني نفسك لم اعرف نبيك، اللهم عرّفني ...

امام صادق - عليه السلام - فرمودند: ... هر گاه زمان غیبت را درک کردی پس این دعا را بخوان: خداوندا شناخت خودت را به من عطا کن، چرا که اگر تو خود را به من نشاناسانی، نبیّت را نخواهم شناخت، خداوندا رسولت را به من بشناسان، چرا که اگر شناخت رسولت را به من عطا نکنی، حجت تو (امام زمان) را نخواهم شناخت، خداوندا حجتت را به من بشناسان، چرا که اگر او را به من نشاناسانی از دینم گمراه می شوم.

«الکافی، ج ۱، ص ۳۳۷»

حدیث ۹۸

قال الله عزّوجلّ:

ای آدم! آنچه بین من و توست: از تو دعا و از من اجابت.

(الخصال ۱/۲۴۴)

حدیث ۹۹

قال الامام السجاد - عليه السلام - : اللهم اني اسئلك ان تملأ قلبي حُباً لك.

امام سجاد - عليه السلام - در دعا اینگونه می فرمودند: خداوندا قلب مرا از محبت به خودت سرشار نما.

«بحار الانوار، ج ۹۵، ص ۹۳»

حدیث ۱۰۰

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : اللهم اجعل حبك أحبّ الاشياء عندي ... و اقطع عني حاجات الدنيا بالشوق الى لقاءك.

رسول اکرم - صلى الله عليه و آله - در مناجات با پروردگار اینگونه دعا می نمودند: خداوندا محبت خودت را دوست داشتنی ترین چیزها در نزد من قرار بده ... و به واسطه شوق به دیدارت حاجات دنیا را از دل من بر کن.

«کنز العمال، ح ۳۶۴۸»

حدیث ۱۰۱

قال رسول الله - صَلَّى الله عليه و آله - : اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ حُبُّكَ وَ حُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ وَ الْعَمَلِ الَّذِي يَلْغُنِي حُبُّكَ، اللَّهُمَّ اجْعَلْ حُبُّكَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ نَفْسِي وَ أَهْلِي وَ الْمَاءِ الْبَارِدِ.

رسول اکرم - صَلَّى الله عليه و آله - در مناجات با پروردگار اینگونه دعا می کردند: خداوندا محبت خود و محبت دوستدارانت را از تو خواستارم، (خداوندا) عملی را به من ارزانی کن که با آن به محبت تو دست یابم، خداوندا محبت و دوستی خودت را از دوست داشتن من نسبت به خودم و خانواده ام و آب خنک و گوارا، بیشتر و محبوبتر گردان.

«کنز العمال، ج ۲، ص ۲۰۹»

حدیث ۱۰۲

رسول الله صلى الله عليه و آله :

اللَّهُمَّ هَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَتْ فِيهِ الْقُرْآنَ، هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ، أَمَرْنَا فِيهِ بِإِيمَانِ الْمَسَاجِدِ وَالِدُّعَاءِ وَالصَّيَامِ وَالْقِيَامِ، وَضَمِنْتَ لَنَا فِيهِ الْإِجَابَةَ .

پیامبر خدا صلى الله عليه و آله :

پروردگارا! این ، ماه رمضان است که در آن ، قرآن را برای هدایت مردم همراه با نشانه‌های روشن هدایت و وسیله تشخیص حق از باطل ، فرو فرستادی . در آن ، ما را به آباد کردن مسجدها و دعا و روزه و نماز ، فرمان دادی و اجابت را برایمان تضمین فرمودی .

البلد الأمين: ص ۱۹۸ ، بحار الأنوار: ج ۹۸ ص ۷۸ ح ۲ .

حدیث ۱۰۳

امام علی علیه السلام :

أَنْفَذُ السَّهَامَ دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ .

کاری ترین تیرها ، دعای ستمدیده است .

غرر الحکم : ۲۹۷۹ منتخب میزان الحکمة : ۳۵۲

حدیث ۱۰۴

امام علی علیه السلام :

مَا سَأَلْتُ رَبِّي أَوْلَادًا نُضِرَ الْوَجْهِ، وَلَا سَأَلْتُهُ وَلَدًا حَسَنَ الْقَامَةِ، وَلَكِنْ سَأَلْتُ رَبِّي أَوْلَادًا مُطِيعِينَ لِلَّهِ وَجَلِيلِينَ مِنْهُ؛ حَتَّى إِذَا نَظَرْتُ إِلَيْهِ وَهُوَ مُطِيعٌ لِلَّهِ قَرَّتْ عَيْنِي؛

من از پروردگار خود نه فرزندان زیبارو خواستم و نه فرزندی خوش قد و قامت ، بلکه از پروردگارم فرزندان خواستم که فرمانبردار خدا باشند و از او بترسند ، تا وقتی به او نگاه کنم و ببینم از خداوند فرمان می‌برد ، چشمم روشن شود .

بحار الأنوار : ۱۰۴ / ۹۸ / ۶۶

حدیث ۱۰۵

امام صادق علیه‌السلام :

هر کس بخواهد زنش بچه دار شود ، پس از نماز جمعه ، دو رکعت نماز بگزارد و در آنها رکوع و سجده را طولانی سازد و سپس بگوید : «خداوندا! به حرمت آنچه زکریا بدان از تو مسئلت داشت ، از تو می‌خواهم. پروردگارا! مرا تنها مگذار که تو خود ، برترین وارثانی . خداوندا! از نزد خویش ، مرا فرزندی پاک ببخش که تو شنوای دعایی . خداوندا! به نام تو او را بر خویش حلال ساختم و به امانت تو ، او را در اختیار گرفتم . اکنون ، اگر در رجم او برایم فرزندی تقدیر کرده‌ای ، او را فرزندی خجسته و پیراسته قرار ده و در او برای شیطان ، بهره و سهمی قرار مده» .

بحار الأنوار ، جلد ۹۰ ، صفحه ۷۱ ، حدیث ۱۴ دانش نامه احادیث پزشکی : ۱ / ۶۱۶

حدیث ۱۰۶

امام باقر علیه‌السلام :

إِذَا أَرَدْتَ الْوَلَدَ فَقُلْ عِنْدَ الْجَمَاعِ :

«اللَّهُمَّ ارزُقْنِي وَلَدًا وَاجْعَلْهُ تَقِيًّا لَيْسَ فِي خَلْقِهِ زِيَادَةٌ وَلَا نُقْصَانٌ ، وَاجْعَلْ عَاقِبَتَهُ إِلَى خَيْرٍ» ؛

اگر فرزند خواستی ، در هنگام آمیزش بگو : «خداوندا! مرا فرزندی روزی کن و او را پرهیزگاری که در خلقت وی فرونی و کاستی‌ای نیست ، قرار ده و عاقبت او را به خیر گردان» .

الکافی ، جلد ۶ ، صفحه ۱۰ ، حدیث ۱۲

حدیث ۱۰۷

امام علی علیه‌السلام :

زُورُوا مَوَاتِكُمْ ؛ فَإِنَّهُمْ يَفْرَحُونَ بِزِيَارَتِكُمْ ، وَيُطَلِّبُ الرَّجُلُ حَاجَتَهُ عِنْدَ قَبْرِ أَبِيهِ وَأُمِّهِ بَعْدَمَا يَدْعُو لَهُمَا ؛

اموات خود را زیارت کنید ؛ زیرا آنان از دیدار شما خوشحال می‌شوند ؛ انسان باید بعد از آن که بر سر قبر پدر و مادر خود برایشان دعا کرد حاجت خود را (از خدا) بخواهد .

الخصال : ۶۱۸ / ۱۰ منتخب میزان الحکمة : ۲۵۸

حدیث ۱۰۸

امام علی (سلام الله علیه):

الدُّعَاءُ تُرْسُ الْمُؤْمِنِ ؛

دعا، سپر مؤمن است.

الکافی: ج ۲، ص ۴۶۸ ح ۴

حدیث ۱۰۹

امام باقر(سلام الله علیه):

عَلَيْكَ بِالذَّعَاءِ لِإِخْوَانِكَ؛

برای برادرانت دعا کن.

میزان الحکمة: ح ۵۹۵۵

حدیث ۱۱۰

امام صادق (سلام الله علیه):

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ أَنْ يُسَأَلَ وَيُطْلَبَ مَا عِنْدَهُ؛

خداوند، خوش دارد که از او خواهش شود و از آنچه نزد اوست، درخواست گردد.

الکافی، ج ۲، ص ۴۷۵

حدیث ۱۱۱

امام رضا (سلام الله علیه):

أَلَا وَإِنِّي لَمَقْتُولٌ بِالسَّمِّ ظُلْمًا، وَمَدْفُونٌ فِي مَوْضِعٍ غَرَبِيٍّ؛ فَمَنْ شَدَّ رَحْلَهُ إِلَى زِيَارَتِي، اسْتَجِيبَ دُعَاؤُهُ، وَغُفِرَ لَهُ ذَنْبُهُ؛

بدانید که من با زهر ستم، کشته خواهم شد و در خاک غربت، دفن خواهم شد. پس، هر که برای زیارت من بار سفر بربندد،

دعایش مستجاب و گناهانش آمرزیده می‌شود.

نهج الدعاء، ج ۱، ص: ۳۸۱

حدیث ۱۱۲

پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله):

مَنْ طَلَبَ الشَّهَادَةَ صَادِقًا أُعْطِيَهَا وَلَوْ لَمْ تُصِبهُ؛

هر کس به راستی خواهان شهادت باشد به (مقام) آن می‌رسد، هر چند به شهادت نرسد.

میزان الحکمة، ح ۹۷۸۷

حدیث ۱۱۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

دعا اسلحه مومن است برای دفع دشمنان و ستون دین است که با آن دین مومن برپاست و نور آسمان و زمین است.

عین الحیوه صفحه ۴۰۴

حدیث ۱۱۴

رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

لَوْ كَانَ الدِّينُ مُعَلَّقًا بِالتُّرْيَا لَتَنَاوَلَهُ أَنَاسٌ مِنْ أَبْنَاءِ فَارِسٍ؛

اگر دین به ستاره تریا آویزان باشد، مردمانی از ایرانیان آن را به زیر خواهند کشید.

کنز العمال، ح ۳۴۱۳۰.

حدیث ۱۱۵

امام حسین (علیه السلام) فرمودند:
 اللَّهُمَّ لَا تَسْتَدْرِجْنِي بِالْإِحْسَانِ وَلَا تُؤَدِّبْنِي بِالْبَلَاءِ؛
 خدایا! با غرق کردن من در ناز و نعمت، مرا به پرتگاه عذاب خویش مکشان و با بلایا (گرفتاری‌ها) ادبم مکن.
 عیون اخبار الرضا، ج ۱، ص ۱۰۷ ح ۱

حدیث ۱۱۶

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي عَقْلاً كَامِلاً وَعَزْماً ثَابِتاً وَوَلْباً رَاجِحاً وَقَلْباً زَكِياً وَعِلْماً كَثِيراً وَأَدَباً بَارِعاً وَاجْعَلْ ذَلِكَ كُلَّهُ لِي وَلَا تَجْعَلْهُ عَلَيَّ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ؛
 خدایا مرا عقلی کامل، تصمیمی نافذ، خردی برتر، دلی پاک، دانشی فراوان و ادبی والا روزی کن و تمام اینها را به سود من قرار ده
 نه به زیانم، ای مهربان‌ترین مهربانان.
 غرر الحکم، ح ۳۸۱۳

حدیث ۱۱۷

امام حسن مجتبی (علیه السلام) فرمودند:
 أَنَا الضَّامِنُ لِمَنْ لَمْ يَهْجُسْ فِي قَلْبِهِ إِلَّا الرِّضَا أَنْ يَدْعُو اللَّهَ فَيَسْتَجَابَ لَهُ؛
 کسی که در دلش هوایی جز خشنودی خدا خطور نکند، من ضمانت می‌کنم که خداوند دعایش را مستجاب کند.
 کافی، ج ۲، ص ۶۲، ح ۱۱

حدیث ۱۱۸

رسول اکرم (صلی الله علیه وآله وسلم) فرمودند :
 مِنْ سَعَادَةِ ابْنِ آدَمَ اسْتِخَارَةُ اللَّهِ وَرِضَاهُ بِمَا قَضَى اللَّهُ وَ مِنْ شِقْوَةِ ابْنِ آدَمَ تَرْكُهُ اسْتِخَارَةَ اللَّهِ وَ سَخَطُهُ بِمَا قَضَى اللَّهُ؛
 از خوشبختی انسان درخواست خیر از خداوند و خشنودی به خواست اوست و از بدبختی انسان است که از خدا درخواست خیر
 نکند و به خواست او ناخشنود باشد.
 تحف العقول، ص ۵۵

حدیث ۱۱۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه وآله وسلم) فرمودند :
 اغْتَنِمُوا الدُّعَاءَ عِنْدَ الرَّقَّةِ فَإِنَّهَا رَحْمَةٌ؛
 دعا کردن را در هنگام رقت قلب غنیمت شمیرید، که رقت قلب، رحمت است.
 بحار الأنوار، ج ۹۳، ص ۳۴۷، ح ۱۴

حدیث ۱۲۰

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي حُبَّكَ وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ وَحُبَّ مَا يُقَرِّبُنِي إِلَى حُبِّكَ وَاجْعَلْ حُبَّكَ أَحَبَّ إِلَيَّ مِنَ الْمَاءِ الْبَارِدِ؛

خدایا روزی کن مرا محبت خودت و محبت دوستانت را و محبت آنچه مرا به تو نزدیک می کند و محبت خودت را نزد من از آب خنک محبوب تر گردان.

محجة البيضاء، ج ۸، ص ۵

حدیث ۱۲۱

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

ان الله يحشر الناس على نياتهم يوم القيامة؛

به درستی که خداوند، مردم را در روز قیامت به شکل و شمایل نیاتشان محشور می کند.

(میزان الحکمة، ج ۱۰، ص ۲۷۲).

حدیث ۱۲۲

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

يستجب الدعاء في اربعة مواطن: في الوتر و بعد الفجر، و بعد الظهر، و بعد المغرب، و في رواية يسجد بعد المغرب و يدعو، في سجوده؛

دعا در چهار جامستحب است: در نماز وتر، بعد از فجر، بعد از نماز ظهر و مغرب. در روایتی آمده که پس از نماز مغرب، انسان به سجده رود و در سجده اش دعا بخواند.

(بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۳۲۴).

حدیث ۱۲۳

امام رضا (علیه السلام) فرمودند:

إِنَّ اللَّهَ يُؤَخِّرُ إِجَابَةَ الْمُؤْمِنِ شَوْقًا إِلَى دُعَائِهِ وَيَقُولُ: صَوْتُ أَحَبُّ أَنْ أَسْمَعَهُ، وَيَعْجَلُ إِجَابَةَ دُعَاءِ الْمُنَافِقِ وَيَقُولُ: صَوْتُ أَكْرَهُ سَمَاعَهُ؛

خداوند اجابت دعای مؤمن را به شوق (شنیدن) دعایش به تأخیر می اندازد و می گوید: «صدایی است که دوست دارم آن را بشنوم» و در اجابت دعای منافق عجله می کند و می گوید: صدایی است که از شنیدنش بدم می آید.

(فقه الرضا علیه السلام، ص ۳۴۵)

حدیث ۱۲۴

امام حسین (علیه السلام) فرمودند:

أَعْجَزَ النَّاسِ مَنْ عَجَزَ عَنِ الدُّعَاءِ؛

عاجزترین مردم کسی است که نتواند دعا کند.

(بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۲۹۴)

حدیث ۱۲۵

امام سجاد (علیه السلام) فرمودند:

أَمَّا حَقُّ ذِي الْمَعْرُوفِ عَلَيْكَ فَإِنَّ تَشْكُرَهُ وَتَذْكُرُ مَعْرُوفَهُ وَتَكْسِبُهُ الْمَقَالَهَ الْحَسَنَةَ وَتُخْلِصُ لَهُ الدُّعَاءَ فِيمَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ، فَإِذَا فَعَلْتَ ذَلِكَ كُنْتَ قَدْ شَكَرْتَهُ سِرًّا وَعَلَانِيَةً ثُمَّ إِنَّ قَدْرَتَ عَلَيَّ مُكَافَأَتِهِ يَوْمًا كَافِيَتُهُ؛

حق کسی که به تو نیکی کرده، این است که از او تشکر کنی و نیکی اش را به زبان آوری و از او به خوبی یاد کنی و میان خود و خدای عزوجل برایش خالصانه دعا کنی، هرگاه چنین کردی بی گمان در پنهان و آشکار از او تشکر کرده ای. سپس اگر روزی توانستی نیکی او را جبران کنی، جبران کن.

(خصال، ص ۵۶۸)

حدیث ۱۲۶

امام سجاد (علیه السلام) فرمودند:

مَنْ لَمْ يَرْجُ النَّاسَ فِي شَيْءٍ وَرَدَّ أَمْرَهُ إِلَى اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ فِي جَمِيعِ أُمُورِهِ اسْتَجَابَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ لَهُ فِي كُلِّ شَيْءٍ؛

هر کس در هیچ کاری به مردم امید نبندد و همه کارهای خود را به خدای عزوجل واگذارد، خداوند هر خواسته ای که او داشته باشد اجابت کند.

(کافی، ج ۲، ص ۱۴۸، ح ۳)

حدیث ۱۲۷

امام حسن مجتبی (علیه السلام) فرمودند:

أَنَا الضَّامِنُ لِمَنْ لَمْ يَهْجَسْ فِي قَلْبِهِ إِلَّا الرِّضَا أَنْ يَدْعُوَ اللَّهَ فَيُسْتَجَابَ لَهُ؛

کسی که در دلش هوایی جز خشنودی خدا خطور نکند، من ضمانت می کنم که خداوند دعایش را مستجاب کند.

(کافی، ج ۲، ص ۶۲، ح ۱۱)

حدیث ۱۲۸

امام موسی کاظم (علیه السلام) فرمودند:

أَوْشَكَ دَعْوَةٌ وَأَسْرَعُ إِجَابَةٌ دَعَاءِ الْمَرْءِ لِأَخِيهِ بِظَهْرِ الْغَيْبِ؛

دعایی که بیشتر امید اجابت آن می رود و زودتر به اجابت می رسد، دعا برای برادر دینی است در پشت سر او.

(اصول کافی، ج ۱، ص ۵۲)

حدیث ۱۲۹

امام کاظم (علیه السلام) فرمودند:

دَعْوَةُ الصَّائِمِ تَسْتَجَابُ عِنْدَ افْطَارِهِ؛

دعای شخص روزه دار هنگام افطار مستجاب می شود.

(بحار الانوار، ج ۹۲، ص ۲۵۵، ح ۳۳)

حدیث ۱۳۰

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

الذُّنُوبُ الَّتِي تُغَيِّرُ النِّعَمَ البَغْيُ وَ الذُّنُوبُ الَّتِي تُوْرِثُ النَّدَمَ القَتْلُ وَ الَّتِي تُنْزِلُ النَّقْمَ الظُّلْمُ وَ الَّتِي تَهْتِكُ السُّتُورَ شُرْبُ الخَمْرِ وَ الَّتِي تَحْبِسُ الرِّزْقَ الزِّنَا وَ الَّتِي تُعَجِّلُ الفَنَاءَ قَطِيعَةُ الرَّحِمِ وَ الَّتِي تَرُدُّ الدُّعَاءَ وَ تُظْلِمُ الهَوَاءَ عُقُوقُ الوَالِدَيْنِ؛

گناهی که نعمت ها را تغییر می دهد، تجاوز به حقوق دیگران است. گناهی که پشیمانی می آورد، قتل است. گناهی که گرفتاری ایجاد می کند، ظلم است. گناهی که آبرو می برد، شرابخواری است. گناهی که جلوی روزی را می گیرد، زناست. گناهی که مرگ را شتاب می بخشد، قطع رابطه با خویشان است. گناهی که مانع استجاب دعا می شود و زندگی را تیره و تار می کند، نافرمانی از پدر مادر است.

(علل الشرایع، ج ۲، ص ۵۸۴)

حدیث ۱۳۱

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

إِنَّ العَبْدَ لَيَدْعُو فَيَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لِلْمَلَكَيْنِ: قَدْ اسْتَجَبْتُ لَهُ وَلَكِنْ احْبَسُوهُ بِحَاجَتِهِ ، فَإِنِّي أَحِبُّ أَنْ أَسْمَعَ صَوْتَهُ وَ إِنَّ العَبْدَ لَيَدْعُو فَيَقُولُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى: عَجَّلُوا لَهُ حَاجَتَهُ فَإِنِّي أَبْغِضُ صَوْتَهُ؛

هر آینه بنده دعا می کند و خداوند عزوجل به دو فرشته می فرماید: من دعای او را مستجاب کردم اما حاجتش را نگهدارید، زیرا دوست دارم صدای او را بشنوم و همانا بنده دعا می کند و خداوند تبارک و تعالی می فرماید: زود خواسته اش را برآورید که من خوش ندارم صدای او را بشنوم.

(کافی، ج ۲، ص ۴۸۹، ح ۳)

حدیث ۱۳۲

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

إِذَا أَرَادَ أَحَدُكُمْ أَنْ يُسْتَجَابَ لَهُ فَلْيَطِّبْ كَسْبَهُ وَ لِيُخْرِجْ مِنْ مَظَالِمِ النَّاسِ ، وَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَرْفَعُ إِلَيْهِ دُعَاءَ عَبْدٍ وَ فِي بَطْنِهِ حَرَامٌ أَوْ عِنْدَهُ مَظْلَمَةٌ لِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ؛

هر کس بخواهد دعایش مستجاب شود، باید کسب خود را حلال کند و حق مردم را پردازد. دعای هیچ بنده ای که مال حرام در شکمش باشد یا حق کسی بر گردنش باشد، به درگاه خدا بالا نمی رود.

(بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۳۲۱، ح ۳۱)

حدیث ۱۳۳

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

عَلَيْكُمْ بالدُّعَاءِ ، فَإِنَّكُمْ لَا تَقْرَبُونَ إِلَى اللَّهِ بِمِثْلِهِ ، وَلَا تَتْرَكُوا صَغِيرَةً لِيَصْغَرِهَا أَنْ تَدْعُوا بِهَا ، إِنَّ صَاحِبَ الصِّغَارِ هُوَ صَاحِبُ الكِبَارِ؛

شما را سفارش می کنم به دعا کردن، زیرا با هیچ چیز به مانند دعا به خدا نزدیک نمی شوید و دعا کردن برای هیچ امر کوچکی

را، به خاطر کوچک بودنش رها نکنید، زیرا حاجتهای کوچک نیز به دست همان کسی است که حاجتهای بزرگ به دست اوست.
(کافی، ج ۲، ص ۴۶۷، ح ۶)

حدیث ۱۳۴

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
رُبَمَا سَأَلَتَ الشَّيْءَ فَلَا تُؤْتَاهُ وَأُوتِيَتْ خَيْرًا مِنْهُ عَاجِلًا أَوْ آجِلًا أَوْ صِرَفَ عَنكَ لِمَا هُوَ خَيْرٌ لَكَ، فَلَزِبَّ أَمْرٌ قَدْ طَلَبْتَهُ فِيهِ هَلَاكُ دِينِكَ
لَوْ أُوتِيَتْهُ، فَلَتَكُنْ مَسْأَلَتَكَ فِيمَا يَبْقَى لَكَ جَمَالُهُ وَيُنْفِي عَنكَ وَبَالُهُ؛
گاه چیزی را (از خدا) می خواهی اما به تو داده نمی شود و دیر یا زود بهتر از آن به تو داده می شود، یا به خاطر آنچه خیر و
مصلحت تو در آن است از برآورده شدن خواسته ات دریغ می شود، زیرا بسا خواسته ای که اگر برآورده شود به نابودی و تباهی
دین تو می انجامد، پس، چیزی بخواه که زیبایی و نیکیش برایت می ماند و پیامد سوئی ندارد.
(نهج البلاغه، نامه ۳۱)

حدیث ۱۳۵

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
مَنْ أَرَادَ تَسْتَجَابَ دَعْوَتَهُ وَأَنْ تُكْشَفَ كُرْبَتُهُ فَلْيَفْرَحْ عَنْ مُعْسِرٍ؛
هر کس می خواهد دعایش مستجاب و اندوهش برطرف شود، به تنگدست مهلت دهد.
(کنز العمال، ج ۶، ص ۲۱۵، ح ۱۵۳۹۸)

حدیث ۱۳۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
لَا يُرَدُّ دُعَاءٌ أَوْلَهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
دعایی که با بسم الله الرحمن الرحيم شروع شود، رد نمی شود.
(الدعوات، ص ۵۲)

حدیث ۱۳۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
أَدْعُوا اللَّهَ وَأَنْتُمْ مُوقِنُونَ بِالْإِجَابَةِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَجِيبُ دُعَاءَ مَنْ قَلَبٍ غَافِلٍ لَاهٍ؛
خدا را بخوانید و به اجابت دعای خود یقین داشته باشید و بدانید که خداوند دعا را از قلب غافل بیخبر نمی پذیرد.
(کنز العمال، ج ۲، ص ۷۲)

حدیث ۱۳۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
يَا عَلِيُّ مَنْ أَكَلَ الْحَلَالَ صَفَادِيئَهُ، وَرَقَّ قَلْبُهُ، وَدَمِعَتْ عَيْنَاهُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ تَعَالَى وَلَمْ يَكُنْ لِدَعْوَتِهِ حِجَابٌ؛

ای علی هر کس حلال بخورد، دینش صفا می یابد، رقت قلب پیدا می کند، چشمانش از ترس خداوند متعال پر اشک می شود و برای (استجاب) دعایش مانعی نمی باشد.
(میراث حدیث، ج ۲، ص ۱۸، ح ۲)

حدیث ۱۳۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
صَلَاةُ اللَّيْلِ مَرْضَاةٌ لِلرَّبِّ وَ حُبُّ الْمَلَائِكَةِ وَ سُنَّةُ النَّبِيَاءِ وَ نَوْرُ الْمَعْرِفَةِ وَ أَصْلُ الْيَمَانِ وَ رَاحَةُ الْبَدَانِ وَ كَرَاهِيَّةٌ لِلشَّيْطَانِ وَ سِلَاحٌ عَلَى الْعِدَاءِ وَ اجَابَةٌ لِلدُّعَاءِ وَ قَبُولُ الْعَمَالِ وَ بَرَكَهٌ فِي الرِّزْقِ؛
نماز شب، موجب رضایت پروردگار، دوستی فرشتگان، سنت پیامبران، نور معرفت، ریشه ایمان، آسایش بدن ها، مایه ناراحتی شیطان، سلاحی بر ضد دشمنان، مایه اجابت دعا، قبولی اعمال و برکت در روزی است.
(ارشاد القلوب، ج ۱، ص ۱۹۱)

حدیث ۱۴۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
إِذَا لَمْ يَأْمُرُوا بِمَعْرُوفٍ وَ لَمْ يَنْهَوْا عَنِ مُنْكَرٍ وَ لَمْ يَتَّبِعُوا الْأَخْيَارَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِي ، سَلَّطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ شَرَارَهُمْ ، فَيَدْعُوا عِنْدَ ذَلِكِ خِيَارَهُمْ فَلَا تُسْتَجَابُ لَهُمْ؛
هرگاه (مردم) امر به معروف و نهی از منکر نکنند، و از نیکان خاندان من پیروی ننمایند، خداوند بدانشان را بر آنان مسلط گرداند و نیکانشان دعا کنند اما دعایشان مستجاب نشود .
(امالی صدوق، ص ۲۵۴)

حدیث ۱۴۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
الْصَّدَقَةُ تَدْفَعُ الْبَلَاءَ وَ هِيَ أَنْجَحُ دَوَاءٍ وَ تَدْفَعُ الْقَضَاءَ وَ قَدْ أُبْرِمَ إِبْرَامَا وَ لَا يَذْهَبُ بِالدَّوَاءِ إِلَّا الدُّعَاءُ وَ الصَّدَقَةُ؛
صدقه بلا را برطرف می کند و مؤثرترین داروست. همچنین، قضای حتمی را برمی گرداند و درد و بیماری ها را چیزی جز دعا و صدقه از بین نمی برد.
(بحار الأنوار، ج ۹۳، ص ۱۳۷، ح ۷۱)

حدیث ۱۴۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
مَنْ أَرَادَ أَنْ تُسْتَجَابَ دَعْوَتُهُ وَ أَنْ تُكْشَفَ كُرْبَتُهُ فَلْيُفْرِجْ عَنِ مُعْسِرٍ؛
هر کس می خواهد دعایش مستجاب شود و غمش از بین برود باید گره از کار گرفتاری باز کند.
(نهج الفصاحه، ح ۲۹۶۱)

حدیث ۱۴۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

إِغْتَنِمُوا الدُّعَاءَ عِنْدَ الرَّقَّةِ فَإِنَّهَا رَحْمَةٌ؛

دعا کردن را در هنگام رقت قلب غنیمت شمرد، که رقت قلب، رحمت است.

(بحار الأنوار، ج ۹۳، ص ۳۴۷، ح ۱۴)

حدیث ۱۴۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

لَيْسَ شَيْءٌ أَسْرَعَ إِجَابَةً مِنْ دَعْوَةِ غَائِبٍ لِغَائِبٍ؛

هیچ دعایی زودتر از دعایی که انسان در غیاب کسی می کند، مستجاب نمی شود.

(بحار الأنوار، ج ۹۳، ص ۳۵۹، ح ۱۷)

حدیث ۱۴۵

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَسْتَجِيبَ اللَّهُ لَهُ عِنْدَ الشَّدَائِدِ وَالْكَرْبِ فَلْيُكْثِرِ الدُّعَاءَ فِي الرَّخَاءِ؛

هر کس دوست دارد خداوند هنگام سختی ها و گرفتاری ها دعای او را اجابت کند، در هنگام آسایش، دعا بسیار کند.

(نهج الفصاحه، ح ۳۰۲۳)

حدیث ۱۴۶

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

نِعَمَ عَوْنُ الدُّعَاءِ الْخُشُوعُ؛

خشوع، چه نیک یآوری است برای دعا.

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث ۹۹۴۵

حدیث ۱۴۷

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

مَنْ قَرَعَ بَابَ اللَّهِ فَفُتِحَ لَهُ؛

هر کس در خانه خدا را بکوبد، به رویش گشوده می شود.

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث ۸۲۹۲

حدیث ۱۴۸

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

مَنْ أُعْطِيَ الدَّعَاءَ لَمْ يُحْرَمِ الإِجَابَةَ ؛

هر که را توفیق دعا داده شود ، از پذیرش آن محروم نشود .

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث ۸۱۴۳

حدیث ۱۴۹

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

مَنْ أَحْسَنَ الْمَسْأَلَةَ أُسْعِفَ ؛

هر کس به روشی نیکو درخواست کند ، خواسته‌اش برآورده می‌شود .

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث ۷۶۹۳

حدیث ۱۵۰

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

بِالدَّعَاءِ يُسْتَدْفَعُ الْبَلَاءُ ؛

با دعا، دفع بلا خواسته می‌شود .

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث ۴۲۴۰

حدیث ۱۵۱

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

الدَّعَاءُ لِلصَّائِلِ إِحْدَى الصَّدَقَاتِينَ ؛

دعا کردن برای حاجت‌خواه ، یکی از دو صدقه است .

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث ۱۶۲۰

حدیث ۱۵۲

قال رسول الله (صلى الله عليه وآله وسلم):

الا وان الإجابة تحت قبته والشفاء فى تربته، و الائمة عليهم السلام من ولده؛

پیامبر خدا(صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

بدانید که اجابت دعا، زیر گنبد حرم او(امام حسین علیه السلام) و شفاء در تربت او، و امامان (علیهم السلام) از فرزندان او هستند.

مستدرک الوسائل، ج، ?? ص ???

حدیث ۱۵۳

قال الصادق عليه السلام :

اللَّهُمَّ ... وَارْحَمْ تِلْكَ الْأَعْيُنَ الَّتِي جَرَتْ دُمُوعُهَا رَحْمَةً لَنَا وَارْحَمْ تِلْكَ الْقُلُوبَ الَّتِي جَزَعَتْ وَاخْتَرَقَتْ لَنَا

وَارْحَمْ الصَّرْحَةَ الَّتِي كَانَتْ لَنَا ؛

امام صادق علیه السلام بر سجاده خود نشسته و بر زائران و سوگواران اهل بیت ، چنین دعا می کردند و می فرمودند:
خدایا ... آن دیدگان را که اشکهایش در راه ترخم و عاطفه بر ما جاری شده و دلهایی را که بخاطر ما نالان گشته و سوخته و آن
فریادها و ناله هایی را که در راه ما بوده است ، مورد رحمت قرار بده .

بحار الانوار، ج ۹۸، ص ۸

حدیث ۱۵۴

امام علی علیه السلام :

كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ إِذَا رَأَى الْفَاكِهَةَ الْجَدِيدَةَ قَبَّلَهَا وَوَضَعَهَا عَلَى عَيْنَيْهِ وَفِيهِ ، ثُمَّ قَالَ :
اللَّهُمَّ كَمَا أَرَيْتَنَا أَوْلَهَا فِي عَافِيَةٍ ، فَأَرِنَا آخِرَهَا فِي عَافِيَةٍ؛

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم، چون میوه‌ای نو می دیدند ، آن را می بوسیدند و بر روی چشمان و دهانشان می نهادند و سپس
می گفتند: خداوندا ! چنان که آغاز این را در عافیت به ما نشان دادی ، پایان آن را نیز در عافیت به ما بنمایان.

الأمالی للصدوق ، صفحه ۳۳۸ ، حدیث ۳۹۶

حدیث ۱۵۵

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم :

مَنْ أَرَادَ أَنْ تُسْتَجَابَ دَعْوَتُهُ وَأَنْ تُكْشَفَ كُرْبَتُهُ فَلْيَفْرِجْ عَنْ مُعْسِرٍ؛

هر که می خواهد دعایش مستجاب و اندوهش بر طرف شود ، به تنگدست مهلت دهد.

کنز العمال : ۱۵۳۹۸

حدیث ۱۵۶

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم :

أَطْبَ كَسْبِكَ تُسْتَجَبَ دَعْوَتُكَ ، فَإِنَّ الرَّجُلَ يَرْفَعُ اللَّقْمَةَ إِلَى فِيهِ (حراما) فَمَا تُسْتَجَابُ لَهُ دَعْوَةٌ أَرْبَعِينَ يَوْمًا؛

در آمدت را پاک کن تا دعایت مستجاب شود؛ زیرا هرگاه آدمی لقمه [حرام] به دهان خود ببرد، تا چهل روز دعایی از او پذیرفته
نمی شود.

کما فی بحار الأنوار : ۱۶ / ۳۵۸ / ۹۳ .

حدیث ۱۵۷

امام باقر علیه السلام :

عَلَيْكَ بِالِدَعَاءِ لِإِخْوَانِكَ بِظَهْرِ الْغَيْبِ فَإِنَّهُ يَهِيلُ الرِّزْقَ؛

پشت سر برادرانت دعا کن، که این کار روزی را به طرف تو سرازیر می کند .

بحار الأنوار : ۱۴ / ۶۰ / ۷۶

حدیث ۱۵۸

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم :
 اللَّهُمَّ ارْزُقْ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَمَنْ أَحَبَّ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ ، الْعَفَافَ وَالْكَفَافَ ، وَارْزُقْ مَنْ أَبْغَضَ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ الْمَالَ وَالْوَالِدَ ؛
 خدایا ! به محمد و خاندان محمد و به کسی که محمد و خاندان او را دوست دارد ، پاکدامنی و روزی به قدر کفاف عطا فرما و به هر که محمد و آل محمد را دشمن دارد مال و فرزند روزی کن .

الکافی : ۲ / ۱۴۰ / ۳

حدیث ۱۵۹

امام صادق علیه السلام :

إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ جَعَلَ أَرْزَاقَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُونَ ، وَذَلِكَ أَنَّ الْعَبْدَ إِذَا لَمْ يَعْرِفْ وَجَهَ رِزْقِهِ كَثُرَ دُعَاؤُهُ ؛
 خداوند عز و جل روزی مؤمنان را از جایی می‌رساند که فکرش را هم نمی‌کنند ؛ و این بدان علت است که وقتی مؤمن نداند روزیش از کجا خواهد رسید زیاد دعا می‌کند .

نور الثقلین : ۵ / ۳۵۴ / ۳۴

حدیث ۱۶۰

قال الصادق - عليه السلام - :

الساعة التي يستجاب فيها الدعاء يوم الجمعة مابين فراغ الامام من الخطبة الى ان يستوي الناس في الصفوف ؛
 ساعتی که دعا در آن مستجاب است روز جمعه و فاصله میان پایان خطبه (نماز جمعه) تا به صف ایستادن مردم می‌باشد .
 (مستدرک الوسائل ، ج ۶ ، ص ۴۱) .

حدیث ۱۶۱

عن ابی عبدالله - عليه السلام - قال :

من قدم اربعین رجلا من اخوانه فدعا لهم ثم دعا لنفسه ، استجيب له فيهم وفي نفسه ؛
 امام صادق (علیه السلام) فرمودند: کسی که در قنوت نماز وتر برای چهل مؤمن و سپس برای خود دعا کند، خداوند دعاها را مستجاب گرداند .
 (وسائل الشیعه ، ج ۴ ، باب ۴۵) .

حدیث ۱۶۲

قال الصادق - عليه السلام - :

الداعی و المؤمن شریکان ؛
 دعا کننده و آمین گوینده دراجر و استجاب دعاى شان شریک هستند (یکسانند) .
 (المواعظ العددیه ، ج ۳۴۲) .

حدیث ۱۶۳

قال الصادق - علیه السلام :-

یا صاحب الدعاء! لا تسئل ما لایکون و لایحل ؛

ای دعاکننده ! چیزی را که نشدنی و حرام است از خداوند درخواست مکن (چون به اجابت نمی رسد).

(عدۀ الداعی ، ص ۱۴۰)

حدیث ۱۶۴

قال الصادق - علیه السلام :-

الجلوس بعد صلاة الغداة فی التعقیب و الدعاء حتی تطلع الشمس ابلغ فی طلب الرزق من الضرب فی الارض ؛
هر کس بعد از نماز صبح برای تعقیب و دعا تا طلوع خورشید بنشیند، بهتر از در نوردیدن زمین ، روزی راجلب می کند.
(وسائل الشیعه ، ج ۴، ص ۱۰ ۳۵).

حدیث ۱۶۵

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله :-

من اکل لقمۀ حرام لم تقبل له صلوۀ اربعین لیلۀ و لم یستجب له دعوی اربعین صباحا ؛
کسی که لقمه حرام بخورد، نماز چهل شب او قبول نمی شود، و دعای چهل روز او به اجابت نمی رسد.
(دارالسلام ، نوری ، ج ۴ ص ۲۱۳)

حدیث ۱۶۶

قال الصادق - علیه السلام :-

اذ رق احدکم فلیدع فان القلب لایرق حتی یخلص ؛
وقتی دل شما شکست دعا کنید، زیرا دل تا خالص نگردد نمی شکند.
(بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۳۴۵)

حدیث ۱۶۷

قال الصادق - علیه السلام :-

علیک بالدعاء فان فیہ شفاء من کل داء ؛
بر تو باد به دعا، زیرا دعا درمان هر دردی است .
(میزان الحکمه ، ج ۳ ص ۲۴۸)

حدیث ۱۶۸

قال علی - علیه السلام :-

و ادفعوا امواج البلاء بالدعاء ؛
موج بلاها را به وسیله دعا از خود دفع کنید.

(بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۳۰۱)

حدیث ۱۶۹

قال الصادق - علیه السلام :-

ان الله - عزوجل - لا یتجیب دعاء بظهر قلب قاس ؛

همانا خدای تعالی دعایی را که از دل سخت و با قساوت برخاسته شود، اجابت نمی کند.

(بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۳۰۵، میزان الحکمه، ج ۳، ص ۲۵۷).

حدیث ۱۷۰

قال الصادق - علیه السلام :-

من قدم اربعین رجلا من اخوانه فدعا لهم ثم دعا لنفسه استجیب له فیهم و فی نفسه ؛

هر کس برای چهل تن از برادران (دینی) خود دعا کند و سپس برای خود دعا کند، خدا، دعای او را در حق آنان و او مستجاب کند.

(المواعظ العبدیه، ص ۲۷۴).

حدیث ۱۷۱

قال علی - علیه السلام :-

من دعا الله اجابه ؛

هر که خدا را بخواند، خداوند او را پاسخ گوید.

(غرر الحکم، ص ۲۹۵)

حدیث ۱۷۲

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله :-

الدعاء مخ العبادة ؛

دعا مغز عبادت است .

(میزان الحکمه، ج ۳، ص ۲۴۷)

حدیث ۱۷۳

قال علی - علیه السلام :-

الدعاء ترس المؤمن ؛

دعا سپر مؤمن است .

(میزان الحکمه، ج ۳، ص ۲۴۷)

حدیث ۱۷۴

قال علی - علیه السلام :-

لا یقنظنک تاءخیر اجابۃ الدعاء فان العطیۃ علی قدر النبیۃ و ربما تاءخرت الاجابۃ لیکون ذلک الاعظم لاجر السائل ، و اجزل لعطاء النائل؛

نباید به تاءخیر افتادن اجابت دعا تو را ناامید کند، زیرا عطا و بخشش خداوند به قدر نیت بنده است و چه بسا که اجابت دعا طول کشد تا پاداش دعاکننده بزرگتر و عطای بخشنده نیز بیشتر گردد.
(غررالحکم ، ص ۲۳۸)

حدیث ۱۷۵

قال الصادق - علیه السلام :-

الدعاء بعد الفریضۃ افضل من الصلوۃ تنفلا؛

دعای بعد از نماز واجب ، از به جا آوردن نماز نافله برتر است.
(من لایحضره الفقیه ، ج ۱ ص ۹۶۲)

حدیث ۱۷۶

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله :-

و ارفعوا الیه ایدیکم بالدعاء فی اوقات صلاتکم فانها افضل الساعات ینظرالله - عزوجل - فیها بالرحمة الی عباده و یجیبهم اذا ناجوه و یلیهم اذا نادوه و یرتجب لهم اذا دعوه؛

و در اوقات نمازهایتان دستهای خود را به دعا به سوی خدا بردارید، زیرا آن اوقات بهترین ساعات است و خداوند به سوی بندگانش با نظر رحمت نگاه می کند و هنگامی که با او مناجات کنند جواب می دهد زمانی که او را بخوانند، لیبیک می گوید و وقتی که به درگاه او دعا کنند، اجابت می فرماید.

(بحارالانوار، ج ۹۶، ص ۳۵۶)

حدیث ۱۷۷

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله :-

تفتح ابواب السماء و یرتجب الدعاء فی اربعة مواطن : عندالتقاء الصفوف فی سبیل الله وعند نزول الغیث وعند اقامة الصلاة وعند رؤیة الکعبة؛

چهار موقع درهای آسمان را بگشایند و دعاها رامستجاب کنند:

۱ - هنگام تلاقی صفوف مبارزان در راه خدا

۲ - هنگام نزول باران

۳ - هنگام نماز

۴ - هنگام دیدار کعبه.

(نهج الفصاحه ، ص ۱۱۶۸)

حدیث ۱۷۸

قال الباقر - علیه السلام :-

فاذا فرغت من الصلاة المكتوبة فانصب الى ربك في الدعاء او اربح اليه في المساءلة؛
هرگاه از نماز واجب فارغ شدى ، به دعا به سوى پروردگارت پرداز و رغبت کن به سوى پروردگارت به سوال و درخواست .
(مجمع البيان ، ج ۱۰ ص ۵۰۹)

حدیث ۱۷۹

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله :-

كأنه قد استغنى غنى خذوا صلاته فاضربوا بها وجهه ؛
بنده مران بنگرید که نماز به جای آورد، ولی درخواست حاجت نکرد و گویا از من بی نیاز است نمازش را بر گردانید و بر چهره اش بکوبید. (بحار الانوار، ج ۸۲ ص ۳۲۵)

حدیث ۱۸۰

قال الصادق - علیه السلام :-

ان الله - عزوجل - فرض عليكم الصلوات في احب الاوقات اليه فاسئلوا الله حوائجكم عقيب فرائضكم ؛
به درستی که خداوند نمازهای واجب را در محبوبترین اوقات واجب کرد، پس حاجات خود را بعد از نمازهایتان بخواهید.
(بحار الانوار، ج ۸۵ ص ۳۲۴)

حدیث ۱۸۱

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله -

ادعوا الله و انتم موقنون بالاجابة و اعلموا ان الله تعالى لا يستجيب دعاء من قلب غافل لاه
بایقین به استجابت دعای خویش ، خداوند را بخوانید و بدانید که پروردگار - تبارک و تعالی - دعایی را که از دل غافل و بی
توجه بر آید، مستجاب نخواهد کرد (الاذکار، ص ۳۵۶).

حدیث ۱۸۲

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله :-

ان الله يستجيب من عبده اذا صلى في جماعة ثم ساءله حاجة ان ينصرف حتى يقضيها ؛
وقتی بنده نمازش را به جماعت بخواند و حاجتی از خدا بخواهد، خداوند او را حاجت روا خواهد کرد، زیرا شرم دارد خواسته او را
برنیورد.

(بحار الانوار، ج ۸۸ ص ۴)

حدیث ۱۸۳

قال علی - علیه السلام :-
الدعاء مفتاح الرحمه و مصباح الظلمه ؛
دعا کلید رحمت الهی و روشنایی بخش تاریکی هاست.
(میزان الحکمه ، ج ۳ ص ۲۴۵).

حدیث ۱۸۴

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله :-
ثلاثه مواطن لاترد فیها دعوه عبد: رجل یكون فی بریه حیث لایراه احد الا الله فیقوم فیصلی و رجل یكون معه فئه فیکفر عنه اصحابه
فبثبت و رجل یقوم من آخر اللیل ؛
سه مورد است که دعای کسی در آن رد نمی شود: یکی آن مردی که در بیابان باشد و کسی جز خدا او را نمی بیند برخیزید و
نماز گزارد. دیگر آن مردی که با گروهی در جنگ باشد و یاران وی بگریزند و او استوار ماند. سوم آن که مرد در آخر شب برای
عبادت برخیزد. (کنز العمال ، ج ۲ - ص ۱۰۲ ، ص ۳۳۳۶)

حدیث ۱۸۵

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله :-
من ادی فریضه فله عند الله دعوه مستجابه ؛
هر کس نماز واجبی را به جای آورد یک دعای مستجاب نزد خدا خواهد داشت .
(بحار الانوار، ج ۸۵ ، ص ۳۲۱).

حدیث ۱۸۶

قال الصادق - علیه السلام :-
یستجاب الدعاء فی اربعه مواطن : فی الوتر و بعد الفجر و بعد الظهر و بعد المغرب؛
دعا در چهار وقت به اجابت می رسد:
۱ - در نماز وتر
۲ - پس از نماز صبح
۳ - بعد از نماز ظهر
۴ - پس از مغرب.
(بحار الانوار، ج ۸۵ ، ص ۳۲۴ روضه المتقین ، ج ۱۲ ص ۳۸).

حدیث ۱۸۷

قال الصادق - علیه السلام :-

من صلی صلوة و عقب الی اخری فهو ضیف الله و حق علی الله ان یکرم ضیفه ؛

هر که نماز فریضه کند و بعد از آن تعقیب بخواند تا نماز دیگر (یعنی به خواندن دعاهایی که بعد از نماز باید خواند و قرائت قرآن و غیره مشغول گردد تا وقت نماز دیگر) پس آن بنده مهمان خدا می باشد و حق است بر خدای - عزوجل - اینکه اکرام کند مهمان خود را. (بحارالانوار، ج ۸۵ ص ۳۲۲).

حدیث ۱۸۸

قال الصادق - علیه السلام -:

تسیح فاطمة الزهراء - علیها السلام - فی کل یوم فی دبر کل صلاة احب الی من صلاة الف رکعة فی کل یوم؛
تسیح حضرت زهرا (علیها السلام) در هر روز در تعقیب هر فریضه نزد من محبوب تر است از به جا آوردن هزار رکعت نماز در هر روز (ثواب الاعمال، ص ۱۶۶)

حدیث ۱۸۹

قال الصادق - علیه السلام -:

کل دعاء یدعی الله - عزوجل - به محجوب عن السماء حتی یصلی علی محمد و آل محمد؛
هر دعایی که خدا با آن خوانده شود، پوشیده است، بالا نمی رود و به هدف اجابت نمی رسد مگر این که صلوات بر محمد و آل محمد (ع) همراه با آن باشد.
(اصول کافی، - ج ۲، ص ۴۹۳)

حدیث ۱۹۰

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله -:

التعقیب بعد صلوة الفجر ابلغ فی طلب الرزق؛
دعای پس از نماز صبح برای جلب رزق مؤثرتر است.
(بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۳۲۶، مستدرک الوسائل، ج ۱، ص ۳۳۶)

حدیث ۱۹۱

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله -:

ان الله یتحیی من عبده اذا صلی فی جماعة ثم ساله حاجه ان ینصرف حتی یقضیها؛
همانا خداوند از بنده اش هنگامی که به نماز جماعت مشغول است و سپس از او حاجتی بخواهد که برآورده نشود، حیا می کند تا زمانی که آن را اجابت کند.
(بحارالانوار، ج ۸۸، ص ۴)

حدیث ۱۹۲

عن رسول الله - صلی الله علیه و آله -:

و ما منکم من احد یخرج من بیته متطهرا فیصلی الصلوۃ فی الجماعۃ مع المسلمین ثم یقعد ینتظر صلوۃ الاخری الا و الملائکۃ تقول : اللهم اغفر له ، اللهم ارحمه ؛

وقتی شما از خانه خارج می شوید، با طهارت باشید، و شرکت در جماعت با مسلمین بکنید، و انتظار نماز باشید، در این صورت ملائکه برای شما دعا می کنند، خدایا او را بیامرزد، خدایا بر او رحم کن .
(جامع احادیث ، ج ۶، ص ۳۸۷)

حدیث ۱۹۳

قال علی - علیه السلام :-

اغتنموا الدعاء عند اربع : عند قرائة القران و عند الاذان و عند نزول الغیث و عند التقاء الصغیرین للشهادة ؛
در چهار زمان دعا را غنیمت شمارید:

۱ - هنگام قرائت قرآن .

۲ - هنگام اذان .

۳ - هنگام نزول باران .

۴ - هنگام رو به رو شدن دو لشکر مؤمنین و کفار برای جنگ .

(وسائل الشیعه ، ج ۴، ص ۱۱۱۴)

حدیث ۱۹۴

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله :-

یا اباذر! اذا کان العبد فی ارض قفر فتوضا او تیمم ثم اذن و اقام و صلی امر الله - عز و جل - الملائکۃ فصفوا خلفه صفا لا یری طرفاه یرکعون برکوعه و یسجدون بسجوده و یؤمنون علی دعائه ؛

ای ابوذر! هرگاه بنده ای در بیابانی تنها باشد و وضو بسازد یا تیمم کند، سپس اذان و اقامه بگوید و نماز بخواند، خدا فرشتگان را امر کند که پشت سر او صفی تشکیل دهند که دو طرف آن دیده نشود و به نماز او اقتداء نمایند و به دعای او آمین گویند.

(وسائل الشیعه ، ج ۴، ص ۶۲۱. مکارم الاخلاق ، ص ۴۶۶)

حدیث ۱۹۵

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله :-

الدعاء بین الاذان و الاقامة لا یرد؛

دعای بین اذان و اقامه رد نمی شود.

(شهاب الاخبار، ص ۴۴)

حدیث ۱۹۶

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله - :

اذا زالت الشمس فتحت ابواب السماء و ابواب الجنان و استجیب الدعاء، فطوبی لمن رفع له عند ذلك عمل صالح ؛

وقتی آفتاب از دایره نصف النهار گذشت ، درهای آسمان و درهای بهشت گشوده شده و دعا در این هنگام مستجاب می گردد. پس خوشا به حال کسی که در این ساعت عمل صالحی از او بالا رود.
(سفینه البحار، ج ۲، ص ۴۴)

حدیث ۱۹۷

قال النبی - صلی الله علیه وآله :-
ثلاثة لا يقبل الله - عز و جل - لهم بالحفظ، رجل نزل فی بیت خرب ، و رجل صلی علی قارعة الطريق و رجل ارسل راحلته و لم یستوثق منها ؛

سه طایفه هستند که خداوند دعای آنها را برای حفظ و سلامتی نمی پذیرد:

- ۱ - کسی که زیر دیوار و سقف شکسته منزل کند.
 - ۲ - کسی که در وسط جاده نماز بخواند.
 - ۳ - کسی که مرکب خود را رها کند و آن را نبندد.
- (الخصال ، ج ۱، ص ۱۴۱. بحار الانوار، ج ۷۶، ص ۱۵۷)

حدیث ۱۹۸

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-
من اكل لقمه حرام لم يقبل له صلوة اربعین ليلة و لم تستجب له دعوة اربعین صباحا ؛
کسی که لقمه حرام بخورد، تا چهل شب نماز او قبول نمی شود و دعای وی نیز تا چهل روز به اجابت نمی رسد.
(دارالسلام نوری ، ج ۴، ص ۲۱۳)

حدیث ۱۹۹

قال الصادق - علیه السلام :-
یدخل علی المیت فی قبره الصلاة و الصوم و الحج و الصدقة و البر و الدعاء، و یکتب اجره للذی یفعله و للمیت ؛
نماز و روزه و صدقه و نیکی و دعا برای میت در قبر او داخل می شود، و اجر و پاداش این امور را برای میت و آن را انجام می دهد، نوشته می شود.
(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۶۲)

حدیث ۲۰۰

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-
الصلاة اجابة للدعاء و قبول للاعمال ؛
نماز موجب اجابت دعا و قبولی اعمال است .
(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۱)

حدیث ۲۰۱

قال الباقر - علیه السلام -:

ما من عبد من شیعتنا یقوم الی الصلوٰۃ الا اکتفتہ بعدد من خالفه ملائکة یصلون خلفه و یدعون الله - عز و جل - له حتی یفرغ من صلاته ؛

هیچ بنده ای از پیروان ما نیست که به نماز بایستد، مگر آن که به اندازه مخالفینش ملائکه پشت سر او نماز می خوانند و در پیشگاه خداوند متعال برای او دعا می کنند تا از نمازش فارغ شود.

(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۵)

حدیث ۲۰۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

ادْفَعُوا أَبْوَابَ الْبَلَاءِ بِالْدُّعَاءِ؛

درهای بلا را با دعا ببندید.

قرب الاسناد، ص ۱۱۷

حدیث ۲۰۳

امام علی علیه السلام :

بُكَاءُ الْعُيُونِ وَخَشْيَةُ الْقُلُوبِ مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ تَعَالَى ذِكْرُهُ ، فَإِذَا وَجَدْتُمُوهَا فَاعْتَنِمُوا الدُّعَاءَ؛

گریه چشمها و ترس دلها نشانه رحمت خدای بلندنام است . هرگاه این دو را در خود یافتید دعا کردن را غنیمت شمیرید .

مکارم الأخلاق : ۲ / ۹۶ / ۱۰ منتخب میزان الحکمه : ۷۸

حدیث ۲۰۴

امام علی علیه السلام فرمودند:

أَعْلَمُ النَّاسِ بِاللَّهِ أَكْثَرُهُمْ لَهُ مَسْأَلَةٌ؛

خداشناس ترین مردم پر درخواست ترین آنها از خداست.

غرر الحکم، ج ۲، ص ۴۵۱، ح ۳۲۶۰

حدیث ۲۰۵

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم فرمودند:

أَمُنُّ عَلَيْنَا بِالنَّشَاطِ وَأَعِدَّنَا مِنَ الْفَسْلِ وَالْكَسَلِ وَالْعَجْزِ وَالْعِلَالِ وَالضَّرَرِ وَالضَّجْرِ وَالْمَلَلِ؛

(خدایا) نعمت سرزندگی و کوشایی را به ما ارزانی دار و از سستی، تنبلی، ناتوانی، بهانه آوری، زیان، دل مردگی و ملال،

محفوظمان دار.

میزان الحکمه، ج ۱۱، ص ۵۱۸۴

حدیث ۲۰۶

امام سجاده علیه السلام فرمودند:
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ؛
 بار خدایا، من از غم و اندوه و ناتوانی و تنبلی به تو پناه می‌برم.
 میزان الحکمه، ج ۱۱، ص ۵۱۸۸

حدیث ۲۰۷

امام محمد باقر (علیه السلام) فرمودند:
 دعای انسان پشت سر برادر دینی‌اش، نزدیکترین و سریعترین دعا به اجابت است.
 کافی، ج ۲، ص ۵۰۷

حدیث ۲۰۸

امام محمد باقر (علیه السلام) فرمودند:
 خداوند عزوجل از میان بندگان مؤمنش آن بنده‌ای را دوست دارد که بسیار دعا کند، پس بر شما باد دعا در هنگام سحر تا طلوع آفتاب، زیرا آن، ساعتی است که درهای آسمان در آن هنگام باز گردد و روزیها در آن تقسیم گردد و حاجتهای بزرگ بر آورده شود.
 کافی، ج ۲، ص ۴۷۸

حدیث ۲۰۹

امام محمد باقر (علیه السلام) فرمودند:
 به خدا سوگند هیچ بنده‌ای در دعا، پافشاری و اصرار به درگاه خدای عزوجل نکند، جز اینکه حاجتش را بر آورد.
 کافی، ج ۲، ص ۴۷۵

حدیث ۲۱۰

امام مهدی (علیه السلام) فرمودند:
 پروردگارا روزیمان کن بندگی‌ات و دوری از گناه و نیت پاک را.
 (الصحیفه المهدیه/۶۹)

حدیث ۲۱۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می‌فرمایند:
 نعم سلاح المؤمن الصبر و الدعاء؛
 چه نیکو سلاحی است صبر و دعا برای مؤمن.

نهج الفصاحه

حدیث ۲۱۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

من یدم قرع الباب یوشک أن یفتح له؛
هر که به کوفتن در ادامه دهد بر او بگشایند.

نهج الفصاحه

حدیث ۲۱۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

من سرّه أن یتجیب الله له عند الشدائد و الكرب فلیکثر الدعاء فی الرّخاء؛
هر که دوست دارد خدا هنگام سختی و مصیبت دعای وی اجابت کند هنگام گشایش دعا بسیار کند.

نهج الفصاحه

حدیث ۲۱۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

من أتى إلیکم معروفًا فکافئوه فإن لم تجدوا فادعوا له؛
هر که با شما نکوئی کرد عوضش دهید و اگر نتوانید برای او دعا کنید.

نهج الفصاحه

حدیث ۲۱۵

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

ما من عبد مسلم یدعو لأخیه بظهر الغیب إلّا قال الملک و لک بمثله؛
هر بنده مسلمانی که در غیاب برادر خویش برای او دعا کند فرشته گوید برای تو نیز نظیر آن باد.

نهج الفصاحه

حدیث ۲۱۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

لا یردّ القضاء إلّا الدعاء و لا یزید فی العمر إلّا البرّ؛
قضا جز به دعا دفع نشود و چیزی جز نیکوکاری عمر را افزون نکند.

نهج الفصاحه

حدیث ۲۱۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 ليس شيء أكرم عند الله من الدعاء؛
 هیچ چیز نزد خدا گرامی تر از دعا نیست.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۱۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 لم تؤتوا بعد كلمه الإخلاص مثل العافيه فاسألوا الله العافيه؛
 شما را پس از کلمه اخلاص چیزی مثل عافیت نداده اند از خدا عافیت طلبید.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۱۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 لقد بارك الله لرجل في حاجه أكثر الدعاء فيها أعطيتها أو منعها؛
 خدا حاجتی را که مرد در باره آن بسیار دعا کند روا بشود یا نشود، مبارک کرده است.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۲۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 قل اللهم إني أسألك نفسا مطمئنه تؤمن ببقائك و ترضى بقضائك و تقنع بعطائك؛
 بگو خدایا جان مطمئنی از تو میخواهم که به معاد ایمان داشته باشد و به قضای تو رضا دهد و به عطای تو قناعت کند.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۲۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 قال الله تعالى يا ابن آدم ثلاثه: واحده لي و واحده لك و واحده بيني و بينك فأما التي لي فتعبدني لا تشرک بي شيئا، و أما التي لك فما عملت من عمل جزيتك به فإن أغفر فأنا الغفور الرحيم و أما التي بيني و بينك فعليك الدعاء و المسأله و على الاستجابه و العطاء؛
 خدای والا- فرماید: ای فرزند آدم سه چیز هست یکی خاص من، یکی خاص تو، و یکی میان من و تو. اما آن که خاص من است آن که مرا بپرستی و چیزی را با من انباز نکنی اما آنچه خاص تو است هر چه عمل کنی سزای تو دهم و اگر پیامرم از من آمرزگار رحیمم، اما آنچه میان من و تو است از تو دعا کردن و خواستن و از من اجابت و عطا کردن.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۲۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 عَوِّدُوا الْمَرْضَى، وَ مَرَوْهُمْ فَلْيَدْعُوا لَكُمْ فَإِنَّ دَعْوَةَ الْمَرِيضِ مُسْتَجَابَةٌ وَ ذَنْبُهُ مَغْفُورٌ؛
 بیماران را عیادت کنید و بگوئیدشان که برای شما دعا کنند که دعای بیمار مستجاب و گناه او آمرزیده است.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۲۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 عَمَلُ الْبِرِّ كُلُّهُ نِصْفُ الْعِبَادَةِ وَ الدَّعَاءُ نِصْفُ إِذَا أَرَادَ اللَّهُ تَعَالَى بَعْدَ خَيْرٍ أَنْتَحِيَ قَلْبُهُ لِلدَّعَاءِ؛
 همه اعمال خیر یک نیمه عبادت است و دعا نیمه دیگر و چون خدا برای بنده ای خیر خواهد، قلب او را به دعا متمایل کند.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۲۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 سَاعَتَانِ تَفْتَحُ فِيهِمَا أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَ قَلَّمَا تَرَدَّ عَلَى دَاعٍ دَعْوَتُهُ: حَضُورُ الصَّلَاةِ وَ الصَّغْفَرُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؛
 دو وقت است که درهای آسمان در اثنای آن گشوده می شود و کمتر ممکن است دعای دعاکننده ای رد شود: هنگام نماز و صف
 آرائی در راه خدا.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۲۵

رَكْعَتَانِ بِسَوَاكٍ أَفْضَلُ مِنْ سَبْعِينَ رَكْعَةً بِغَيْرِ سَوَاكٍ وَ دَعْوَةٌ فِي السَّيْرِ أَفْضَلُ مِنْ سَبْعِينَ دَعْوَةً فِي الْعَلَانِيَةِ وَ صَدَقَةٌ فِي السَّيْرِ أَفْضَلُ مِنْ
 سَبْعِينَ صَدَقَةً فِي الْعَلَانِيَةِ؛
 دو رکعت نماز با مسواک بهتر از هفتاد رکعت بدون مسواک است و یک دعای نهران بهتر از هفتاد دعای آشکار است و یک صدقه
 نهران بهتر از هفتاد صدقه آشکار است.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۲۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 الدَّعَاءُ يَنْفَعُ مِمَّا نَزَلَ وَ مِمَّا لَمْ يَنْزَلْ فَعَلَيْكُمْ عِبَادَ اللَّهِ بِالْدَّعَاءِ؛
 دعا در باره آنچه فرود آمده و آنچه نیامده مفید است بندگان خدا از دعا غافل مشوید.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۲۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 الدّعاء یردّ القضاء و إنّ البرّ یزید فی الرّزق و إنّ العبد لیحرم الرّزق بالدّنب یصیبه؛
 دعا دفع قضا کند و نیکی روزی را بیفزاید و بنده به وسیله گناهی که مرتکب شود از روزی خود محروم ماند.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۲۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 الدّعاء هو العباده؛
 دعا، عبادت است.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۲۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 الدّعاء مفتاح الرّحمة و الوضوء مفتاح الصّلاه و الصّلاه مفتاح الجنّه؛
 دعا کلید رحمت و وضو کلید نماز است و نماز کلید بهشت.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۳۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 الدّعاء سلاح المؤمن؛
 دعا سلاح مؤمن است.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۳۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 الدّعاء جند من أجناد الله مجتد یردّ القضاء بعد أن یرم.
 دعا سپاهی از سپاهیان مجهز خداست و قضای محتوم را دفع می کند.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۳۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 الدّعاء بین الأذان و الإقامة لا یردّ؛

دعائی که میان اذان و اقامه کنند رد نمی شود.

نهج الفصاحه

حدیث ۲۳۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

الدَّاعِي وَ الْمُؤْمِنُ فِي الْأَجْرِ شَرِيكَانِ وَ الْقَارِي وَ الْمَسْتَمِعُ فِي الْأَجْرِ شَرِيكَانِ وَ الْعَالَمُ وَ الْمُتَعَلِّمُ فِي الْأَجْرِ شَرِيكَانُ؛

آنکه دعا میکند و آنکه آمین گوید در پاداش شریکند و قاری و مستمع در پاداش شریکند و دانشمند و دانش آموز در پاداش شریکند.

نهج الفصاحه

حدیث ۲۳۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

دَعْوُهُ فِي السَّرِّ تَعْدِلُ سَبْعِينَ دَعْوَةً فِي الْعَلَانِيَةِ؛

یک دعای نهانی مساوی هفتاد دعای آشکار است.

نهج الفصاحه

حدیث ۲۳۵

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

دَعْوَتَانِ لَيْسَ بَيْنَهُمَا وَ بَيْنَ اللَّهِ حِجَابٌ دَعْوَةُ الْمَظْلُومِ وَ دَعْوَةُ الْمَرْءِ لِأَخِيهِ بِظَهْرِ الْغَيْبِ؛

دو دعاست که میان آن و خدا پرده ای نیست، دعای ستمدیده و دعائی که مرد پشت سر برادر خود کند.

نهج الفصاحه

حدیث ۲۳۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

دَعَاءُ الْوَالِدِ لَوْلَدِهِ كَدَعَاءِ - النَّبِيِّ لِأُمَّتِهِ؛

دعائی که پدر برای فرزند کند مانند دعائی است که پیغمبر برای امت خود می کند.

نهج الفصاحه

حدیث ۲۳۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

دَعَاءُ الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ مُسْتَجَابٌ لِأَخِيهِ بِظَهْرِ الْغَيْبِ عِنْدَ رَأْسِهِ مَلِكٌ مُوَكَّلٌ بِهِ كَلَّمَا دَعَا لِأَخِيهِ بِخَيْرٍ قَالَ الْمَلِكُ: آمِينَ وَ لَكَ بِمِثْلِ ذَلِكَ؛

دعای مرد مسلمان که پشت سر برادر خود کند پذیرفته شود بر سر او فرشته ای موکل است و هر دم برای برادر خود دعائی کند گوید پذیرفته باد و برای تو نیز نظیر آن باشد.

نهج الفصاحه

حدیث ۲۳۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 دعاء المحسن إلیه للمحسن لا یرد؛
 دعائی که نکوئی دیده برای نکوکار کند ردشدهنی نیست.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۳۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 دعاء الأخ لأخیه بظهر - الغیب لا یرد؛
 دعائی که برادر پشت سر برادر خود کند، ردشدهنی نیست.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۴۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 خيار أئمتکم الذین تحبونهم و یحبونکم و تصلون علیهم و یصلون علیکم و شرار أئمتکم الذین تبغضونهم و یبغضونکم و تلعنونهم و یلعنونکم؛
 بهترین پیشوایان شما کسانی هستند که آنها را دوست دارید و شما را دوست دارند. شما آنها را دعا کنید و آنها نیز شما را دعا کنند
 و بدترین پیشوایان شما کسانی هستند که آنها را دشمن دارید و شما را دشمن دارند و آن‌ها را نفرین کنید و شما را نفرین کنند.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۴۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 خمس دعوات یستجاب لهنّ: دعوه المظلوم حتی ینتصر و دعوه الحاجّ حتی یصدر و دعوه الغازی حتی یقفل و دعوه المریض حتی یرأ و دعوه الأخ لأخیه بظهر الغیب و أسرع هذه الدعوات إجابته دعوه الأخ لأخیه بظهر الغیب؛
 پنج دعاست که مستجاب می شود دعای مظلوم تا یاری شود و دعای زائر کعبه تا باز گردد و دعای کسی که به جهاد می رود تا به
 اقامتگاه خود برسد و دعای مریض تا شفا یابد، و دعای برادری که در غیبت برادر خود برای او کند و این دعا از همه دعاها زودتر
 مستجاب می شود.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۴۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

خرج نبی من الأنبياء بالناس يستسقون الله تعالى فإذا هو بنمله رافعه بعض قوائمها إلى السماء فقال ارجعوا فقد استجيب لكم من أجل هذه النمله؛

پیغمبری با مردم برای دعای باران بیرون آمد مورچه ای را دید که دست خود را به طرف آسمان بلند کرده است گفت باز گردید که خدا به خاطر این مورچه دعای شما را پذیرفت.
نهج الفصاحه

حدیث ۲۴۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
حَصَّنُوا أَمْوَالَكُم بِالزَّكَاةِ وَ دَاوُوا مَرْضَاكُم بِالصَّدَقَةِ وَ أَعَدُّوا لِلْبَلَاءِ الدَّعَاءَ؛
اموال خود را به وسیله زکات محفوظ دارید و مریضان خود را با صدقه علاج کنید و برای جلوگیری از بلا به دعا متوسل شوید.
نهج الفصاحه

حدیث ۲۴۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
ثَلَاثٌ يَدْرِكُ بِهِنَّ الْعَبْدَ رَغَائِبَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةَ الصَّبْرُ عَلَى الْبَلَاءِ وَ الرِّضَا بِالْقَضَاءِ وَ الدَّعَاءُ فِي الرِّخَاءِ؛
سه چیز است که بنده به وسیله آن خواستنی های دنیا و آخرت را به دست می آورد: صبر بر بلا و رضا به قضا و دعا در حال فراخ دستی.
نهج الفصاحه

حدیث ۲۴۵

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
ثَلَاثٌ دَعَوَاتٌ مُسْتَجَابَاتٌ لَا شَكَّ فِيهِنَّ دَعْوَةُ الْمَظْلُومِ وَ دَعْوَةُ الْمَسَافِرِ وَ دَعْوَةُ الْوَالِدِ عَلَى وَلَدِهِ؛
سه دعا بدون شک مستجاب می شود: دعای ستم دیده و مسافر و نفرین پدر در حق فرزند.
نهج الفصاحه

حدیث ۲۴۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
ثَلَاثٌ حَقٌّ عَلَى اللَّهِ أَنْ لَا يَرُدَّ لَهُمْ دَعْوُهُ: الصَّائِمُ حَتَّى يَفْطُرَ وَ الْمَظْلُومُ حَتَّى يَنْتَصِرَ وَ الْمَسَافِرُ حَتَّى يَرْجِعَ؛
سه کسند که بر خدا لازم است دعایشان را رد نکند: روزه دار تا افطار کند و ستم دیده تا ستم از او دفع شود و مسافر تا به وطن خود باز گردد.
نهج الفصاحه

حدیث ۲۴۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرماید:

ثلاثة مواطن لا تردّ فيها دعوه عبد: رجل يكون في برّيه حيث لا يراه أحد إلا الله فيقوم فيصلّي و رجل يكون معه فئه فيفترّ عنه أصحابه فيثبت و رجل يقوم من آخر الليل؛

سه مورد است که دعای کسی در آن رد نمی شود: یکی آن که مردی در بیابانی باشد که جز خدا کسی او را نمی بیند و برخیزد و نماز گزارد دیگر آن که مردی با گروهی در جنگ باشد و یاران وی بگریزند و او استوار ماند و سوم آن که مرد در آخر شب برای عبادت برخیزد.

نهج الفصاحه

حدیث ۲۴۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرماید:

ثلاثة لا یردّ الله دعاءهم: الذّاكر الله كثيرا و المظلوم و الإمام المقسط؛

سه کسند که خدا دعایشان را رد نمی کند آن که فراوان یاد خدا کند و ستم‌دیده و پیشوای داد‌گر.

نهج الفصاحه

حدیث ۲۴۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرماید:

ثلاثة لا یحبیبهم ربّك عزّ و جلّ رجل نزل بیئا خربا و رجل نزل علی طریق السبیل و رجل أرسل دابته ثمّ جعل یدعو الله أن یحبسها؛ سه کسند که خدا دعایشان را نمی پذیرد: مردی که در خانه ویران جای گیرد و مردی که کنار راه اقامت گزیند و مردی که حیوان خود را رها کند و سپس دعا کند که خدا آن را نگهدارد.

نهج الفصاحه

حدیث ۲۵۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرماید:

تفتح أبواب السماء و یردّ الدعاء فی أربعة مواطن: عند التقاء الصفوف فی سبیل الله و عند نزول الغیث و عند إقامة الصلاه و عند رؤیه الكعبه؛

چهار موقع درهای آسمان را بگشایند و دعاها را مستجاب کنند. هنگام تلاقی صف مبارزان در راه خدا و هنگام نزول باران و هنگام نماز و هنگام دیدار کعبه.

نهج الفصاحه

حدیث ۲۵۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرماید:

بّر الوالدین یردّ فی العمر و الکذب ینقص الرزق و الدعاء یردّ القضاء؛

نیکی با پدر و مادر عمر را افزون کند و دروغ روزی را کاهش دهد و دعا قضا را دفع کند.

نهج الفصاحه

حدیث ۲۵۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 إِنَّ مَنْ لَمْ يَسْأَلِ اللَّهَ تَعَالَى يَغْضَبْ عَلَيْهِ؛
 هر که از خدا چیزی نخواهد خدا بر او خشمگین می شود.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۵۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 إِنَّ اللَّهَ يَسْتَحْيِي مِنَ الْعَبْدِ أَنْ يَرْفَعَ إِلَيْهِ يَدَيْهِ فَيَرُدَّهُمَا خَائِبِينَ؛
 خداوند از بنده شرم دارد که دستهای خود را به سوی او بلند کند و آن را ناامید باز گرداند.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۵۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 إِنَّ اللَّهَ يَحِبُّ الْمَلْحِينَ فِي الدَّعَاءِ؛
 خداوند کسانی را که در کار دعا اصرار می ورزند، دوست دارد.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۵۵

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى حَبِي كَرِيمٌ يَسْتَحْيِي إِذَا رَفَعَ الرَّجُلُ إِلَيْهِ يَدَيْهِ أَنْ يَرُدَّهُمَا صَفْرًا خَائِبَتَيْنِ؛
 خداوند باحیا و بخشنده است وقتی مردی دست های خود را به سوی او بلند کرد شرم دارد که آن را خالی و نومید باز گرداند.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۵۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 إِنَّ الرَّجُلَ لِيَحْرَمَ الرِّزْقَ بِالذَّنْبِ يَصِيبُهُ وَلَا يَرُدُّ الْقَدْرَ إِلَّا الدَّعَاءُ وَلَا يَزِيدُ فِي الْعَمْرِ إِلَّا الْبِرُّ؛
 انسان به سبب گناه از روزی محروم ماند و تقدیر جز به دعا برنگردد و عمر جز به نیکوکاری دراز نشود.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۵۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 إِنَّ أَبْخَلَ النَّاسِ مَنْ بَخَلَ بِالسَّلَامِ وَأَعْجَزَ النَّاسِ مَنْ عَجَزَ عَنِ الدَّعَاءِ؛
 بخیل ترین مردم آن کس است که از سلام دادن بخل ورزد و ناتوان ترین مردم کسی است که از دعا ناتوان باشد.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۵۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 اللَّهُمَّ لَا تَكُنْ لِى إِلَى نَفْسِى طَرْفَةَ عَيْنٍ وَ لَا تَنْزِعْ مِنِّى صَالِحَ مَا أُعْطِيتُنِى؛
 خداوند! یک لحظه مرا به خودم وامگذار و چیزهای خوبی که به من بخشیده‌ای از من باز مگیر.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۵۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 اللَّهُمَّ كَمَا حَسَّنْتَ خَلْقِى فَحَسِّنْ خَلْقِى؛
 خدایا چنان که صورت مرا نیک کردی سیرتم را نیز نیک کن.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۶۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 اللَّهُمَّ عَافِنِى فِى بَدَنِى. اللَّهُمَّ عَافِنِى فِى سَمْعِى. اللَّهُمَّ عَافِنِى فِى بَصْرِى. اللَّهُمَّ إِنِّى أَعُوذُ بِكَ مِنَ
 عَذَابِ الْقَبْرِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ؛
 خدایا تن مرا سالم دار خدایا گوش مرا سالم دار خدایا چشم مرا سالم دار خدایا از کفر و فقر به تو پناه می برم، خدایا از عذاب قبر
 به تو پناه می برم، خدائی جز تو نیست.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۶۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِى الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِى الآخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنَا عَذَابَ النَّارِ؛
 خدایا، پروردگارا، در دنیا و آخرت بما نیکی بخش، و ما را از عذاب جهنم محفوظ دار.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۶۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

اللَّهُمَّ بعلمك الغيب و قدرتك على الخلق أحيى ما علمت الحياه خيرا لى و توفى إذا علمت الوفاه خيرا لى، اللَّهُمَّ و أسألك خشيتك فى الغيب و الشَّهاده و أسألك كلمه الإخلاص فى الرِّضا و الغضب و أسألك القصد فى الفقر و الغنى؛
خدایا تو را به غیب دانى و قدرتى که بر آفرینش داری سوگند می دهم تا موقعی که زندگى را برای من بهتر مى دانى مرا زنده نگهدار و موقعی که مرگ را برای من بهتر مى دانى مرا بمیران خدایا از تو مى خواهم که ترس خود را در آشکار و نهان نصیب من کنى و در حال خشنودى و خشم كلمه اخلاص را به زبان من جارى نمائى و در حال فقر و توانگرى میانه روى را شعار من سازى.
نهج الفصاحه

حدیث ۲۶۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرماید:
اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ يَوْمِ السُّوءِ و مِنْ لَيْلَةِ السُّوءِ و مِنْ سَاعَةِ السُّوءِ و مِنْ صَاحِبِ السُّوءِ و مِنْ جَارِ السُّوءِ فِي دَارِ الْمَقَامِ؛
خدایا از روز بد و شب بد و ساعت بد و یار بد و همسایه بد در خانه اقامت به تو پناه می برم.
نهج الفصاحه

حدیث ۲۶۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرماید:
اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ مَنَكِرَاتِ الْأَخْلَاقِ و الْأَعْمَالِ و الْأَهْوَاءِ و الْأَدْوَاءِ؛
خدایا از اخلاق بد و اعمال بد و هوس های بد و مرض های بد به تو پناه می برم.
نهج الفصاحه

حدیث ۲۶۵

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرماید:
اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ النِّسَاءِ و أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ؛
خدایا از فتنه زنان به تو پناه می برم و از عذاب قبر به تو پناه می برم.
نهج الفصاحه

حدیث ۲۶۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرماید:
اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلْبَةِ الدِّينِ و غَلْبَةِ العَدُوِّ و شِمَاتِهِ الْأَعْدَاءِ؛
خدایا از چیرگی قرض و غلبه دشمن و سرزنش مخالفان به تو پناه می برم.
نهج الفصاحه

حدیث ۲۶۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرماید:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ وَقَلْبٍ لَا يَخْشَعُ وَدَعَاءٍ لَا يَسْمَعُ وَنَفْسٍ لَا تَشْعُرُ أَعُوذُ بِكَ اللَّهُمَّ مِنْ شَرِّ هَوْلَاءِ الْأَرْبَعِ؛
خدایا از دانشی که سود ندهد و دلی که سوز ندارد و دعائی که شنیده نشود و نفسی که سیری نپذیرد به تو پناه می برم خدایا از این
چهار چیز به تو پناه می برم.

نهج الفصاحه

حدیث ۲۶۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ وَعَمَلٍ لَا يَرْفَعُ، وَدَعَاءٍ لَا يَسْمَعُ؛
خدایا از دانشی که سود ندهد و عملی که مقبول نیفتد و دعائی که شنیده نشود به تو پناه می برم.
نهج الفصاحه

حدیث ۲۶۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ وَتَحَوُّلِ عَافِيَتِكَ وَفَجْأَةِ نِقْمَتِكَ وَجَمِيعِ سَخَطِكَ؛
خدایا از زوال نعمت و تغییر عافیت و غضب ناگهانی و همه چیزهائی که مایه ناخشنودی تو است به تو پناه می برم.
نهج الفصاحه

حدیث ۲۷۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْهَرَمِ وَالْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ وَمِنْ فِتْنَةِ الْقَبْرِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ فِتْنَةِ النَّارِ وَعَذَابِ النَّارِ وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ
الْغَنَى وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْفَقْرِ؛
خدایا از تنبلی و پیری و گناه و قرض و بلیه قبر و عذاب قبر و رسوائی جهنم و بلیه جهنم و عذاب جهنم و بلیه ثروت و بلیه فقر به تو
پناه می برم.
نهج الفصاحه

حدیث ۲۷۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ وَالْقَلَّةِ وَالذَّلَّةِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أَظْلَمَ أَوْ أَظْلَمَ؛
خدایا از فقر و تنگدستی و ذلت به تو پناه می برم و از ستم کشی و ستمگری به تو پناه می برم.
نهج الفصاحه

حدیث ۲۷۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَالْجَبِينِ وَالْبَخْلِ وَالْهَرَمِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ النَّارِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فَتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ؛
 خدایا از ناتوانی و تنبلی و ترس و بخل و پیری به تو پناه می برم و از عذاب قبر به تو پناه می برم و از عذاب جهنم به تو پناه می برم
 و از رسوائی در زندگی به تو پناه می برم.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۷۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ مَا عَلِمْتُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ؛
 خدایا من نیکی هائی را که می دانم و نمی دانم از تو می خواهم و از بدی هائی که می دانم و نمی دانم به تو پناه می برم.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۷۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ صِحَّةَ فِي إِيْمَانٍ وَ إِيْمَانًا فِي حَسَنِ خَلْقٍ وَ نَجَاحًا يَتَّبِعُهُ فَلَاح؛
 خدایا من از تو صحتی می خواهم که قرین ایمان باشد و ایمانی که با نیک خوئی همراه باشد و موفقیتی که رستگاری دنبال آن
 باشد.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۷۵

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى وَ التَّقَى وَ الْعَفَافَ وَ الْغِنَى؛
 خدایا من از تو هدایت و تقوی و عفت و بی نیازی می خواهم.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۷۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 اللَّهُمَّ انْفَعْنِي بِمَا عَلَّمْتَنِي وَ عَلَّمْنِي مَا يَنْفَعُنِي وَ زِدْنِي عِلْمًا؛
 خدایا مرا به آنچه تعلیم داده ای منتفع کن و آنچه را برای من نافع است به من بیاموز و دانش مرا افزون کن.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۷۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

اللَّهُمَّ أنت خلقت نفسی و أنت توفّیها لك مماتها و محیها إن أحیيتها فاحفظها و إن أمّتها فاغفر لها. اللَّهُمَّ إِنِّي أسألك العافیه؛
خدایا تو جان مرا آفریدی و تو آن را می گیری زندگی و مرگ آن متعلق به تو است اگر زنده اش داشتی محفوظش دار و اگر
دچار مرگش ساختی بر او ببخش. خدایا من از تو عافیت می خواهم.
نهج الفصاحه

حدیث ۲۷۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
اللَّهُمَّ أغنی بالعلم و زینتی بالحلم و أکرمنی بالتقوی و جمّلی بالعافیه؛
خدایا مرا به علم توانگر ساز و به حلم زینت بخش و به تقوی عزیز کن و به عافیت زیبائی ده.
نهج الفصاحه

حدیث ۲۷۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
اللَّهُمَّ اغفر لی خطیبتی و جهلی و إسرائفی فی أمری و ما أنت أعلم به منی. اللَّهُمَّ اغفر لی خطئی و عمدی و هزلی و جدی و کلّ ذلك
عندی. اللَّهُمَّ اغفر لی ما قدّمت و ما أخرت و ما أسررت و ما أعلنت؛
خدایا از گناه و جهالت و افراط کاری من و آنچه بهتر از من میدانی در گذر خدایا خطا و عمد و شوخی و جدی من همه را ببخش
خدایا گناهان سابق و لاحق و نهان و عیان مرا عفو کن.
نهج الفصاحه

حدیث ۲۸۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
اللَّهُمَّ اغفر لی ذنبی و وسّع لی فی داری و بارک لی فی رزقی؛
خدایا گناه مرا ببخش و خانه ام را وسعت بخش و روزی مرا برکت ده.
نهج الفصاحه

حدیث ۲۸۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
اللَّهُمَّ أعنی علی عَمَرَاتِ المَوْتِ و سَكَرَاتِ المَوْتِ؛
خدایا مرا بر تحمل سختیها و رنجهای مرگ کمک کن.
نهج الفصاحه

حدیث ۲۸۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

اللّهُمَّ أصلح لي ديني الذي هو عصمه أمري. و أصلح لي دنياي التي فيها معاشي و أصلح لي آخرتي التي فيها معادي و اجعل الحياه زياده لي في كل خير و اجعل الموت راحه لي من كل شر؛
 خدایا دین مرا که حافظ کار من است و دنیای مرا که زندگی من در آن است و آخرت مرا که باز گشتم به سوی آن است به صلاح آر، زندگی را برای من مایه افزایش نیکی ها ساز و مرگ را برای من مایه آسایش از بدیها کن.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۸۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 اللّهُمَّ ارزقني عينين هطالتين تشفيان القلب بذروف الدّموع من خشيتك قبل أن تكون الدّموع دما و الأضراس جمرا؛
 خدایا مرا دو چشم اشگبار بخش که دل را از ریزش اشگهائی که از بیم تو میریزد شفا بخشند پیش از آن که اشگها خون و دندان ها آتش شود.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۸۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 اللّهُمَّ أصلح ذات بيننا و أَلف بين قلوبنا و اهدنا سبل السّلام و نَجِّنَا مِنَ الظّلمَاتِ إِلَى التّوَرِ و جَنِّبْنَا الفواحش ما ظهر منها و ما بطن.
 اللّهُمَّ بارك لنا في أسمعنا و أبصارنا و قلوبنا و أزواجنا و ذرّياتنا و تب علينا إنك أنت التّوَابُ الرّحيم؛
 خدایا میان ما را اصلاح ده و دلهای ما را متفق ساز و ما را به آرامش هدایت کن و از تاریکی ها به سوی روشنی رهائی بخش و از زشتی های آشکار و نهان دور ساز، خدایا گوشها و چشمها و دلها و زنها و فرزندان ما را مبارک گردان و توبه ما را بپذیر زیرا تو توبه پذیر و مهربانی.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۸۵

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 اللّهُمَّ أحييني مسكينا و توفني مسكينا و احشرنی فی زمره المساكين و إنَّ أشقى الأشقياء من اجتمع عليه فقر الدّنيا و عذاب الآخرة؛
 خدایا مرا در زندگی فقیر دار و فقیر بمیران و در صف فقیران محشور ساز، بدبخت تر از همه بدبختان کسی است که فقر دنیا و عذاب آخرت را با هم داشته باشد.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۸۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 اللّهُمَّ احفظني بالإسلام قائما و احفظني بالإسلام قاعدا و احفظني بالإسلام راقدا و لا تشمت بي عدوّا و لا حاسدا اللّهُمَّ إنّي أسألك من كل خير خزائنه بيدك و أعوذ بك من كل شر خزائنه بيدك؛

خدایا مرا هنگام خفتن و ایستادن و نشستن به وسیله اسلام حفظ کن و مرا به سرزنش دشمن و حسود مبتلا مساز، خدایا همه نیکی‌هایی که گنجینه آن را بدست داری از تو می‌خواهم و از همه بدیهائی که گنجینه آن را بدست داری بتو پناه می‌برم.
نهج الفصاحه

حدیث ۲۸۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می‌فرمایند:
اللَّهُمَّ أَحْسِنْ عَاقِبَتَنَا فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا وَ أَجِرْنَا مِنَ خِزْيِ الدُّنْيَا وَ عَذَابِ الْآخِرَةِ؛
خدایا در همه کارها عاقبت ما را بخیر کن و ما را از خواری دنیا و عذاب آخرت نگاهدار.
نهج الفصاحه

حدیث ۲۸۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می‌فرمایند:
اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ الَّذِينَ إِذَا أَحْسَنُوا اسْتَبْشَرُوا وَ إِذَا أَسَاءُوا اسْتَغْفَرُوا؛
خدایا مرا از جمله کسانی قرار ده که وقتی نیکی کنند، خوشحال می‌شوند و وقتی بد کنند، آمرزش می‌طلبند.
نهج الفصاحه

حدیث ۲۸۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می‌فرمایند:
اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي شَكُورًا وَ اجْعَلْنِي صَبُورًا وَ اجْعَلْنِي فِي عَيْنِي صَغِيرًا وَ فِي أَعْيُنِ النَّاسِ كَبِيرًا؛
خداوندا مرا شاکر و صابر کن و مرا در چشم خویش خوار و در نظر مردم بزرگوار کن.
نهج الفصاحه

حدیث ۲۹۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می‌فرمایند:
اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي أَخْشَاكَ حَتَّى كَأَنِّي أَرَاكَ وَ اسْعِدْنِي بِتَقْوَاكَ وَ لَا تَشْقِنِي بِمَعْصِيَتِكَ وَ خِر لِي فِي قَضَائِكَ وَ بَارِكْ لِي فِي قَدْرِكَ حَتَّى لَا أَحِبَّ تَعْجِيلَ مَا أُخِّرْتَ وَ لَا تَأْخِيرَ مَا عَجَّلْتَ وَ اجْعَلْ غِنَايَ فِي نَفْسِي؛
خدایا مرا چنان از ذات خود ترسان کن که گویی تو را می‌بینم و مرا به پرهیزکاری خود خوشبخت کن و به نافرمانی خود بدبخت مکن قضای خود را برای من انتخاب کن و تقدیر خود را بر من مبارک کن که نخواهم آنچه را مؤخر کرده‌ای مقدم کنی یا آنچه را مقدم داشته‌ای مؤخر کنی و ثروت مرا در روحم مستقر کن.
نهج الفصاحه

حدیث ۲۹۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می‌فرمایند:

اللّٰهُمَّ اجعل أوسع رزقك عليّ عند كبر سنّي و انقطاع عمري؛
 خدایا روزی مرا هنگام پیری و واپسین زندگانی بیشتر از مواقع دیگر وسعت ببخش.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۹۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 اغتنموا دعوه المؤمن المبتلی؛
 دعای مؤمن مبتلا را غنیمت شمارید.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۹۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 اغتنموا الدّعاء عند الرّقّه فإنّها رحمه؛
 به هنگام رقت دعا را غنیمت شمارید که رقت مایه رحمت است.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۹۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 أسرع الدّعاء إجابته دعاء غائب لغائب؛
 دعائی که غائبی برای غائبی دیگر کند از همه دعاها زودتر مستجاب می شود.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۹۵

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 إذا رأى أحدكم من نفسه أو ماله أو من أخيه ما يعجبه فليدع له بالبركه فإنّ العين حقّ؛
 وقتی یکی از شما از خود یا مال خود یا برادر خود چیز جالب توجهی دید برای وی بدعا برکت خواهد زیرا چشم حق است.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۹۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 أدعوا الله و أنتم مؤمنون بالإجابة و اعلموا أنّ الله لا يستجيب دعاء؛
 خدا را بخوانید و به اجابت دعای خود یقین داشته باشید و بدانید که خداوند دعا را از قلب غافل بی خبر نمی پذیرد.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۹۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 اِتَّقِ دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ فَإِنَّهَا تَسْأَلُ اللَّهَ تَعَالَى حَقَّهُ وَ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى لَا يَمْنَعُ ذَا حَقٍّ حَقَّهُ؛
 از دعای مظلوم بپرهیز زیرا وی به دعا حق خویش را از خدا می خواهد و خدا حق را از حق دار دریغ نمی دارد.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۹۸

امام محمد باقر (ع) می فرمایند:
 دعای انسان پشت سر برادر دینی اش ، نزدیکترین و سریعترین دعا به اجابت است .
 کافی ، ج ۲ ، ص ۵۰۷

حدیث ۲۹۹

امام سجاد (علیه السلام) می فرمایند:
 نزد خداوند چیزی محبوب تر از درخواست کردن از او نیست.
 (بحار الانوار/۱۴۱/۷۵)

حدیث ۳۰۰

قَالَ الْأَمَامُ الْحُسَيْنُ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - :
 الرُّكْنُ الْيَمَانِيُّ بَابٌ مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ، لَمْ يَمْنَعُهُ مِنْهُدُ فَتَحَهُ، وَإِنَّ مَا بَيْنَ الرُّكْنَيْنِ - الْأَسْوَدَ وَالْيَمَانِي - مَلَكٌ يُدْعَى هُجَيْرٌ، يُؤَمِّنُ عَلَى
 دُعَاءِ الْمُؤْمِنِينَ ؛
 امام حسین - علیه السلام - فرمودند: رُكْنِ يَمَانِي كَعْبَةِ الْهَيْ، دربی از درب های بهشت است و مابین رکن یمانی و حجرالأسود
 ملک و فرشته ای است که برای استجابت دعای مؤمنین آمین می گوید.
 مستدرک الوسائل، ج ۹، ص ۳۹۱

حدیث ۳۰۱

قَالَ الْإِمَامُ الْحَسَنُ الْمُجْتَبَى - عَلَيْهِ السَّلَامُ - :
 مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ كَانَتْ لَهُ دَعْوَةٌ مُجَابَةً، إِمَّا مُعَجَّلَةً وَإِمَّا مُؤَجَّلَةً؛
 امام حسن مجتبی - علیه السلام - فرمودند:
 کسی که قرآن را - با دقت - قرائت نماید، در پایان آن - اگر مصلحت باشد - دعایش سریع مستجاب خواهد شد - و اگر مصلحت
 نباشد - در آینده مستجاب می گردد.
 دعوات الزاوندی، ص ۲۴، ح ۱۳

حدیث ۳۰۲

قَالَتْ فَاطِمَةُ الزَّهْرَاءُ - سلام الله عليها - : فَأَكْثِرُ مِنْ تِلَاوَةِ الْقُرْآنِ، وَالِدُعَاءِ، فَإِنَّهَا سَاعَةٌ يَحْتَاجُ الْمَيِّتُ فِيهَا إِلَى أَنْسِ الْأَحْيَاءِ ؛ حضرت فاطمه زهرا - سلام الله عليها - ضمن وصیته به امام علی - علیه السلام - اظهار نمودند: پس از آن که مرا دفن کردی، برایم قرآن را بسیار تلاوت نما، و برایم دعا کن، چون که میت در چنان موقعیتی بیش از هر چیز نیازمند به انس با زندگان می باشد. بحار الأنوار، ج ۷۹، ص ۲۷

حدیث ۳۰۳

قَالَتْ فَاطِمَةُ الزَّهْرَاءُ - سلام الله عليها - : اصْعَدْ عَلَيَّ السَّطْحِ، فَإِنَّ رَأَيْتَ نِصْفَ عَيْنِ الشَّمْسِ قَدْ تَدَلَّى لِلْغُرُوبِ فَأَعْلِمْنِي حَتَّى أَدْعُو ؛ حضرت فاطمه زهرا - سلام الله عليها - روز جمعه نزدیک غروب آفتاب به غلام خود می فرمودند: بالای پشت بام برو، هر موقع نصف خورشید غروب کرد مرا خبر کن تا برای خود - و دیگران - دعا کنم. معانی الأخبار، ص ۳۹۹

حدیث ۳۰۴

قَالَتْ فَاطِمَةُ الزَّهْرَاءُ - سلام الله عليها - : إلهي و سيدي، أسئلك بالدين اضطفتيتهم، و بكاء و لددى فى مفارقتى أن تغفر لعصاة شيعتى، و شيعه ذريتى ؛ حضرت فاطمه زهرا - سلام الله عليها - فرمودند: خداوندا، به حق اولیاء و مقربانى که آن ها را برگزیده‌ای، و به گریه فرزندانم پس از مرگ و جدائی من با ایشان، از تو می خواهم گناه خطاکاران شیعیان و پیروان ما را ببخشی. کوكب الدرى، ج ۱، ص ۲۵۴

حدیث ۳۰۵

قال الامام على - عَلَيْهِ السلام - : إغتنموا الدعاء عند حمسه مواطن: عند قرائته القرآن، و عند الأذان، و عند نزول الغيث، و عند التقاء الصيئين للشهادة، و عند دعوة المظلوم، فإنه ليس لها حجاب دون العرش ؛ امام علی - علیه السلام - فرمودند: پنج موقع را برای دعا و حاجت خواستن غنیمت شمارید: موقع تلاوت قرآن، موقع اذان، موقع بارش باران، موقع جنگ و جهاد - فی سبیل الله - موقع ناراحتی و آه کشیدن مظلوم. در چنین موقعیت ها مانعی برای استجاب دعا نیست. بحار الأنوار، ج ۹۰، ص ۳۴۳، ح ۱

حدیث ۳۰۶

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله - : إن أعجز الناس من عجز عن الدعاء، و إن أبخل الناس من بخل بالسلام ؛

رسول خدا - صلی الله علیه و آله - فرمودند:

عاجز و ناتوان ترین افراد کسی است که از دعا و مناجات با خداوند ناتوان و محروم باشد، و بخیل ترین اشخاص کسی خواهد بود که از سلام کردن خودداری نماید.
بحار الانوار، ج ۹۰، ص ۲۹۱، ح ۱۱

حدیث ۳۰۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

من اکل لقمه حرام لم تقبل له صلوٰة اربعین لیلئ و لم تستجب له دعوٰة اربعین صباحا؛
کسی که لقمه حرام بخورد، تا چهل شب نماز او قبول نمی شود و دعای وی نیز تا چهل روز به اجابت نمی رسد.
(دارالسلام نوری، ج ۴، ص ۲۱۳)

حدیث ۳۰۸

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

هر کس وضوی خوب بگیرد و دو رکعت نماز با رکوع و سجود کامل به جای آورد و با خدای خود خلوت کند و بر رسول خدا (ص) درود فرستد، سپس حاجت خود را از خدا درخواست نماید، به تحقیق که در زمان مناسبش درخواست کرده و هر کس چنین نماید، هرگز ناامید و ناموفق نخواهد بود.
(بحار الانوار، ج ۸۵، ص ۳۲۴)

حدیث ۳۰۹

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

یدخل علی المیت فی قبره الصلوة و الصوم و الحج و الصدقة و البر و الدعاء، و یکتب اجره للذی یفعله و للمیت؛
نماز و روزه و صدقه و نیکی و دعا برای میت در قبر او داخل می شود، و اجر و پاداش این امور برای میت و آن کسی که آن را انجام می دهد، نوشته می شود.
(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۶۲)

حدیث ۳۱۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

الصلوة اجابة للدعاء و قبول للاعمال؛
نماز موجب اجابت دعا و قبولی اعمال است .
(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۱)

حدیث ۳۱۱

امام باقر علیه السلام می فرمایند:

عَلَيْكَ بِالِدَعَاءِ لِإِخْوَانِكَ بِظَهْرِ الْغَيْبِ فَإِنَّهُ يَهِيلُ الرِّزْقَ؛

پشت سر برادران (دینی) خود دعا کن، که این کار روزی را به طرف تو سرازیر می‌کند.
بحار الأنوار، ج ۷۶، ص ۶۰، ح ۱۴.

حدیث ۳۱۲

امام باقر علیه السلام می‌فرماید:

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي رِزْقًا حَلَالًا يَكْفِينِي وَلَا تَرْزُقْنِي رِزْقًا يُطْغِينِي وَلَا تَبْتَلِيَنِي بِفَقْرٍ أَشْقَىٰ بِهِ مُضَيِّقًا عَلَيَّ...؛

خداوند! مرا روزی حلالی بده که کفایت کند، و روزی‌ای نده که به طغیانم کشاند و به فقری گرفتارم نکن که با آن بدبخت شوم و به تنگنا افتم.

التهدیب، ج ۳، ص ۷۷، ح ۶.

حدیث ۳۱۳

امام صادق علیه السلام می‌فرماید:

إِنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ جَعَلَ أَرْزَاقَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُونَ وَذَلِكَ أَنَّ الْعَبْدَ إِذَا لَمْ يَعْرِفْ وَجْهَ رِزْقِهِ كَثُرَ دُعَاؤُهُ؛

خدای عزیز و ارجمند، روزی مؤمنان را از جایی می‌رساند که فکرش را هم نمی‌کنند. علتش این است که وقتی مؤمن نداند روزیش از کجا خواهد رسید، زیاد دعا می‌کند.

توحید صدوق، ص ۴۰۲.

حدیث ۳۱۴

امام سجاد علیه السلام می‌فرماید:

اللَّهُمَّ صِلْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاكْفِنِي مَوْتَهُ الْإِكْتِسَابِ وَارْزُقْنِي مِنْ غَيْرِ إِكْتِسَابٍ فَلَا أَشْتَغِلُ عَنْ عِبَادَتِكَ بِالطَّلَبِ وَلَا أَحْتَمِلُ إِضْرَارَ تَبِعَاتِ الْمَكْسَبِ؛

خدایا! بر محمد و آل او درود فرست و مرا از کسب روزی همراه با رنج، بی‌نیاز گردان و از جایی که گمان نمی‌رود، روزی‌ام ده، تا به خاطر طلب روزی، از عبادت تو باز نمانم و بار سنگین مشکلات کسب روزی را به دوش نکشم.

صحیفه سجادیه، از دعای ۲۰.

حدیث ۳۱۵

پیامبر صلی الله علیه و آله :

مَنْ أَرَادَ أَنْ تُسْتَجَابَ دَعْوَتُهُ وَأَنْ تُكْشَفَ كَرْبَتُهُ فَلْيُفْرَجْ عَنْ مُعْسِرٍ؛

هر کس می‌خواهد دعایش مستجاب شود و غمش از بین برود، باید گره از کار تنگدستی باز کند.

نهج الفصاحه، ح ۲۹۶۱.

حدیث ۳۱۶

پیامبر صلی الله علیه و آله :

اللَّهُمَّ لَكَ صُمْنَا وَ عَلَى رِزْقِكَ أَفْطَرْنَا فَتَقَبَّلْهُ مِنَّا ذَهَبَ الظَّمَاءُ وَ ابْتَلَّتِ العُرُوقُ وَ بَقِيَ الأَجْرُ؛

بار خدایا! برای تو روزه گرفتیم و با روزی تو افطار می‌کنیم، پس آن را از ما بپذیر، تشنگی رفت، رگ‌ها شاداب شد و پاداش ماند. کافی، ج ۴، ص ۹۵، ح ۱.

حدیث ۳۱۷

امام سجاد علیه السلام می‌فرماید :

اللَّهُمَّ... أَحْبَبَنِي وَ حَبَّبَنِي وَ حَبَّبَ إِلَيَّ مَا تُحِبُّ مِنَ الْقَوْلِ وَ الْعَمَلِ حَتَّى أَدْخَلَ فِيهِ بِلْدَةً وَ أَخْرَجَ مِنْهُ بِنَشَاطٍ؛

بار خدایا مرا دوست بدار و نزد دیگران محبوبم گردان و گفتار و کرداری را که دوست داری، نزد من محبوب گردان تا با لذت وارد آنها شوم و با نشاط به انجامشان رسانم. بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۲۹۸، ح ۱۷.

حدیث ۳۱۸

حضرت رسوا اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می‌فرماید:

إِنَّ أَعْجَزَ النَّاسِ مَنْ عَجَزَ عَنِ الدُّعَاءِ، وَ إِنَّ أُبْخَلَ النَّاسِ مَنْ بَخَلَ بِالسَّلَامِ؛

عاجز و ناتوان‌ترین افراد کسی است که از دعا و مناجات با خداوند ناتوان و محروم باشد، و بخیل‌ترین اشخاص کسی خواهد بود که از سلام کردن خودداری کند. بحار الأنوار: ج ۹۰، ص ۲۹۱، ح ۱۱.

حدیث ۳۱۹

امام صادق (علیه السلام) می‌فرماید:

هر که از بلایی که به او می‌رسد بترسد و درباره آن به دعا پیشی بگیرد، خداوند عزوجل هرگز آن بلا را بدو نشان ندهد. (ثواب الأعمال : ص ۱۵۳)

حدیث ۳۲۰

امام کاظم (علیه السلام) می‌فرماید:

بر شما باد دعا کردن؛ چرا که دعا برای خدا و درخواست از خدا بلا را برگرداند [حتی] در حالی که تقدیر و قضا شده باشد و جز امضای آن باقی نمانده باشد. پس هر گاه از خداوند عزوجل دعا و درخواست شد، بی‌درنگ بلا را برگرداند. (الکافی : ج ۲ ص ۴۷۲ ح ۳)

حدیث ۳۲۱

رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) می‌فرماید:

بلا- همانند قندیل‌ها بین آسمان و زمین آویزان است، هر گاه بنده عافیت را از پروردگارش بخواهد، خدای متعال بلا را از او

برگرداند، [حتی] در حالی که برای او قطعی شده باشد.

(کنز العمال: ج ۷ ص ۸۲۵ ح ۲۱۵۶۰)

حدیث ۳۲۲

رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

هر آینه بلا به بنده نزدیک می گردد، آن گاه بنده از خدا عافیت می خواهد و خدا را یاد می کند و عافیت را حفظ می کند. و دعا و بلا تا روز رستاخیز با هم توافق دارند.

(کنز العمال: ج ۲ ص ۷۶ ح ۳۲۰۸)

حدیث ۳۲۳

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

هر کس از بلائی که به او می رسد بترسد و درباره [دفع] آن به دعا برخیزد خداوند هرگز آن بلا را بدو نشان ندهد.

(الدعوات: ص ۲۱ ح ۲۲)

حدیث ۳۲۴

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:

طوفان های بلا را با دعا دفع کنید؛ [زیرا] کسی که به بلائی سخت گرفتار شده از [فرد] تندرستی که از بلا در امان نمی باشد به دعا نیازمند تر نیست.

(الدعوات: ص ۲۱ ح ۲۱)

حدیث ۳۲۵

رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

هرگاه دعا اندک شود، بلا نازل گردد.

(مستدرک الوسائل: ج ۵ ص ۱۷۹ ح ۵۶۱۶)

حدیث ۳۲۶

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می فرمایند:

لا يُرَدُّ دُعَاءُ أَوَّلُهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ؛

دعایی که با بسم الله الرحمن الرحيم شروع شود، رد نمی شود.

الدعوات، ص ۵۲.

حدیث ۳۲۷

امام سجاد علیه السلام می فرمایند:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ... إِثَارِ الْبَاطِلِ عَلَى الْحَقِّ...؛
خدایا به تو پناه می‌برم از این که باطل را بر حق ترجیح دهم.
(صحیفه سجّادیه، از دعای هشتم.)

حدیث ۳۲۸

امام سجّاد علیه‌السلام می‌فرماید:
اللَّهُمَّ... وَأَزْهِقِ الْبَاطِلَ عَنْ ضَمَائِرِنَا وَاثْبِتِ الْحَقَّ فِي سَرَائِرِنَا، فَإِنَّ الشُّكُوكَ وَالظُّنُونَ لَوَاقِحُ الْفِتَنِ وَمُكَدَّرَةٌ لَصَفْوِ الْمَنَائِحِ وَالْمِنَنِ؛
بار الها... باطل را از درون ما محو نما و حق را در باطن ما جای ده. زیرا که تردیدها و گمان‌ها فتنه‌زاینده و بخشش‌ها و نعمت‌ها را تیره می‌سازند.
(صحیفه سجّادیه الجامعه، ص ۴۱۰.)

حدیث ۳۲۹

امام رضا علیه‌السلام :
إِنَّ اللَّهَ يُؤَخِّرُ إِجَابَةَ الْمُؤْمِنِ شَوْقًا إِلَى دُعَائِهِ وَيَقُولُ: صَوْتُ أَحِبُّ أَنْ أَسْمَعَهُ، وَيَعْجَلُ إِجَابَةَ دُعَاءِ الْمُنَافِقِ وَيَقُولُ: صَوْتُ أَكْرَهُ سَمَاعَهُ؛
خداوند اجابت دعای مؤمن را به شوق (شنیدن) دعایش به تأخیر می‌اندازد و می‌گوید: صدایی است که دوست دارم آن را بشنوم و در اجابت دعای منافق عجله می‌کند و می‌گوید: صدایی است که از شنیدنش بدم می‌آید.
فقه الرضا علیه‌السلام ، ص ۳۴۵.

حدیث ۳۳۰

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ... أَنْ تَعْصِدَ ظَالِمًا أَوْ تَخْذُلَ مَلْهُوفًا أَوْ تَرُومَ مَا لَيْسَ لَنَا بِحَقٍّ؛
خدایا به تو پناه می‌برم... از این که ظالمی را یاری کنیم و یا مظلوم و دلسوخته‌ای را بی‌یاور گذاریم و یا آنچه حق ما نیست بخواهیم.
صحیفه سجّادیه، از دعای ۸.

حدیث ۳۳۱

امام صادق علیه‌السلام :
اللَّهُمَّ صِلْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَقَسِّمْتَ لِي مِنْ قِسْمِ أَوْ رَزَقْتَنِي مِنْ رِزْقٍ فَاجْعَلْهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَسِعًا مَبَارَكًا قَرِيبَ الْمَطْلَبِ سَهْلَ الْمَأْخَذِ فِي يُسْرِ مَنِّكَ وَعَافِيَةٍ وَسَلَامَةٍ وَسَعَادَةٍ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ؛
امام صادق علیه‌السلام : خدایا! بر محمد و خاندان او، درود فرست و آنچه را برایم قسمت کرده و یا روزی نموده‌ای، حلال، پاک، فراوان، با برکت، دست یافتنی و آسان به دست آمدنی قرار بده، با راحتی، عافیت، تندرستی و خوش‌بختی از سوی خود مقرر کن! به درستی که تو بر هر چیز توانایی.
(بحار الأنوار، ج ۸۹، ص ۳۷۷، ح ۶۶.)

حدیث ۳۳۲

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله :

مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَسْتَجِيبَ اللَّهُ لَهُ عِنْدَ الشَّدَائِدِ وَالْكَرْبِ فَلْيُكْثِرِ الدُّعَاءَ فِي الرَّخَاءِ؛

هر کس دوست دارد خداوند هنگام سختی‌ها و گرفتاری‌ها دعای او را اجابت کند، در هنگام آسایش، دعا بسیار کند.

نهج الفصاحه، ح ۳۰۲۳.

حدیث ۳۳۳

امام علی علیه السلام :

رُبَّمَا سَأَلْتُ الشَّيْءَ فَلَا تُؤْتَاهُ وَأُوتِيتَ خَيْرًا مِنْهُ عَاجِلًا أَوْ آجِلًا أَوْ صِرَفَ عَنكَ لِمَا هُوَ خَيْرٌ لَكَ ، فَلَزُبَّ أَمْرٌ قَدْ طَلَبْتَهُ فِيهِ هَلَاكُ دِينِكَ لَوْ أُوتِيَتْهُ ، فَلْتَكُنْ مَسْأَلَتَكَ فِيمَا يَبْقَى لَكَ جَمَالُهُ وَيُنْفِي عَنكَ وَبِاللَّهِ؛

گاه چیزی را (از خدا) می‌خواهی اما به تو داده نمی‌شود و دیر یا زود بهتر از آن به تو داده می‌شود، یا به خاطر آنچه خیر و مصلحت تو در آن است از برآورده شدن خواسته‌ات دریغ می‌شود، زیرا بسا خواسته‌ای که اگر برآورده شود به نابودی و تباهی دین تو می‌انجامد، پس، چیزی بخواه که زیبایی و نیکیش برایت می‌ماند و پیامد سوئی ندارد.

نهج البلاغه، نامه ۳۱.

حدیث ۳۳۴

امام سجاد علیه السلام :

اللَّهُمَّ صِلْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَفَرِّغْ قَلْبِي لِمَحَبَّتِكَ وَأَشْغَلْهُ بِذِكْرِكَ وَأَنْعَشْهُ بِخَوْفِكَ وَبِالْوَجَلِ مِنْكَ وَقَوِّهِ بِالرَّغْبَةِ إِلَيْكَ وَآمَلُهُ إِلَى طَاعَتِكَ...؛

خدایا بر محمد و خاندان او درود فرست و دلم را برای محبت فارغ و به یادت مشغول گردان و با ترس و هراس از خودت طراوت بخش و با رغبت به سویت نیرومند و به طاعت مشتاق گردان.

صحیفه سجادیه، از دعای ۲۱.

حدیث ۳۳۵

امام صادق علیه السلام :

مَنْ أَطَاعَ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ فِيمَا أَمَرَهُ ثُمَّ دَعَاهُ مِنْ جِهَتِهِ الدُّعَاءِ أَجَابَهُ، قُلْتُ: وَمَا جِهَتُهُ الدُّعَاءِ قَالَ: تَبْدَأُ فَتَحْمَدُ اللَّهَ وَتَذْكُرُ نِعْمَهُ عِنْدَكَ ثُمَّ تَشْكُرُهُ ثُمَّ تَصَلِّيَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ثُمَّ تَذْكُرُ ذُنُوبَكَ فَتَقْرُبُ بِهَا ثُمَّ تَسْتَعِيدُ مِنْهَا فَهَذَا جِهَتُهُ الدُّعَاءِ؛

هر کس اوامر خداوند را اطاعت کند سپس او را از جهت دعا بخواند، اجابتش می‌کند. پرسیدند: جهت دعا چیست؟ فرمودند: با حمد الهی آغاز و نعمت‌های او را یاد و او را شکر می‌کنی، سپس بر پیامبر صلی الله علیه و آله درود می‌فرستی و گناهانت را یاد و به آنها اعتراف می‌نمایی، آنگاه از آنها (به خدا) پناه می‌بری؛ جهت دعا این است.

کافی، ج ۲، ص ۴۸۶.

حدیث ۳۳۶

امام صادق علیه السلام :

عَلَيْكُمْ بِالدُّعَاءِ ، فَإِنَّكُمْ لَا تَقْرَبُونَ إِلَيَّ بِمِثْلِهِ ، وَلَا تَتْرَكُوا صَغِيرَةً لِّصَغَرِهَا أَنْ تَدْعُوا بِهَا ، إِنَّ صَاحِبَ الصَّغَارِ هُوَ صَاحِبُ الْكِبَارِ؛
شما را سفارش می‌کنم به دعا کردن، زیرا با هیچ چیز به مانند دعا به خدا نزدیک نمی‌شوید. و دعا کردن برای هیچ امر کوچکی را،
به خاطر کوچک بودنش رها نکنید، زیرا حاجتهای کوچک نیز به دست همان کسی است که حاجتهای بزرگ به دست اوست.
کافی، ج ۲، ص ۴۶۷، ح ۶.

حدیث ۳۳۷

شخصی در محضر امام سجاد(علیه السلام) گفت:خدایا! مرا از مردم بی نیاز کن!
امام سجاد(علیه السلام) فرمودند:چنین دعا نکن؛ زیرا انسان ها به همدیگر نیازمندند، بلکه بگو: اللهم اغنني عن شرار خلقك ؛ خدایا
! مرا از انسان های بد کار بی نیاز کن!
سیره پیشوایان، مهدی پیشوایی، صص ۴۲۷ و ۴۲۸.

حدیث ۳۳۸

امام سجاد(علیه السلام) می فرمایند:
سپاس خدایی را که هر وقت حاجتی داشتم او را خواندم و بدون هیچ واسطه ای ، در خلوت سر خود را با او بازگو کردم او نیز نیاز
مرا برطرف ساخت.
بحارالانوار، ج ۹۵، ص ۸۲.

حدیث ۳۳۹

امام سجاد علیه السلام می فرمایند:
اَللّٰهُمَّ... وَ اَجْرٍ لِلنَّاسِ عَلٰى يَدِى الْخَيْرِ وَلَا تَمَحَقَّهُ بِالْمَنِّ وَ هَبْ لِيْ مَعَالِيَ الْاَخْلَاقِ وَ اعْصِمْنِيْ مِنَ الْفَخْرِ؛
خدایا به دست من برای مردم خیر و نیکی جاری ساز و آن را با منت گذاری من تباه مکن، و مرا اخلاق والا- عطا فرما و از
فخر فروشی نگاه دار.
صحیفه سجادیه، از دعای ۲۰.

حدیث ۳۴۰

امام صادق علیه السلام می فرمایند:
اِذَا ارَادَ اَحَدُكُمْ اَنْ يُسَدِّتْجَابَ لَهُ فَلْيَطِيْبْ كَسْبَهُ وَّلْيُخْرِجْ مِنْ مَّظَالِمِ النَّاسِ ، وَ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَرْفَعُ اِلَيْهِ دُعَاءَ عَبْدٍ وَ فِى بَطْنِهِ حَرَامٌ اَوْ عِنْدَهُ
مَظْلَمَةٌ لِاَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ؛
هر کس بخواهد دعایش مستجاب شود، باید کسب خود را حلال کند و حق مردم را بپردازد. دعای هیچ بنده‌ای که مال حرام در
شکمش باشد یا حق کسی بر گردنش باشد، به درگاه خدا بالا نمی‌رود.
بحارالأنوار، ج ۹۳، ص ۳۲۱، ح ۳۱.

حدیث ۳۴۱

امام سجاد علیه السلام می فرمایند:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَتَبَّهْنِي لِإِذْكَرِكَ فِي أَوْقَاتِ الْغُفْلَةِ وَاسْتَعْمَلَنِي بِطَاعَتِكَ فِي أَيَّامِ الْمُهَلَمَةِ وَانْتَهِجْ لِي إِلَى مَحَبَّتِكَ سَبِيلًا سَهْلَةً، أَكْمِلْ لِي بِهَا خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ؛

بار الها! مرا در هنگام غفلت به یاد خود آگاه گردان و در ایام فراغت به اطاعتت موفق بدار و برایم راهی آسان به سوی محبت خود بگشای و خیر دنیا و آخرت را به وسیله آن تکمیل فرمای.

صحیفه سجادیه، از دعای بیستم .

حدیث ۳۴۲

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم می فرمایند :

مَا مِنْ عَبْدٍ يَخَافُ زَوَالَ نِعْمَتِهِ أَوْ فِجَاءَ نِعْمَتِهِ أَوْ تَغْيِيرِ عَافِيَتِهِ وَيَقُولُ: يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا وَاحِدٌ يَا مَجِيدٌ يَا بُرُّ يَا كَرِيمٌ يَا رَحِيمٌ يَا غَنِيُّ تَمَمَّ عَلَيْنَا نِعْمَتُكَ وَهَبْ لَنَا كَرَامَتَكَ وَالْبِسْنَا عَافِيَتَكَ إِلَّا أَعْطَاهُ اللَّهُ تَعَالَى خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ؛

قطعا هر کس به خاطر ترس از دست دادن نعمتی یا گرفتار شدن به بلایی ناگهانی و یا از دست دادن سلامتی بگوید: «ای زنده، ای پابرجا، ای یکتا، ای بزرگ، ای نیکوکار، ای بزرگوار، ای مهربان، ای بی نیاز! نعمتت را بر ما کامل کن و بخششت را ارزانی ما کن و لباس عافیت را بر تن ما بپوشان» خداوند، خیر دنیا و آخرت به او عطا می فرماید.

بحار الأنوار، ج ۹۵، ص ۱۹۴، ح ۲۷.

حدیث ۳۴۳

رسول اکرم صلی الله علیه و آله وسلم می فرمایند :

مَنْ أَرَادَ تَسْتَجَابَ دَعْوَتَهُ وَأَنْ تُكْشَفَ كُرْبَتُهُ فَلْيُفْرِجْ عَنْ مَعْسِرٍ؛

هر کس می خواهد دعایش مستجاب و اندوهش برطرف شود، به تنگدست مهلت دهد.

کنز العمال، ج ۶، ص ۲۱۵، ح ۱۵۳۹۸.

حدیث ۳۴۴

امام علی علیه السلام می فرمایند:

اللَّهُمَّ طَهِّرْ لِسَانِي مِنَ الْكُذْبِ؛

خدایا زبانه را از دروغ پاک گردان.

بحار الأنوار، ج ۸۶، ص ۱۱۳.

حدیث ۳۴۵

امام صادق علیه السلام :

إِنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ يُحِبُّ أَنْ يُشَالَ وَيُطَلَّبَ مَا عِنْدَهُ؛

خداوند عزوجل دوست دارد آنچه نزد اوست درخواست گردد و طلب شود.

کافی، ج ۲، ص ۴۷۵، ح ۴.

حدیث ۳۴۶

امام سجاده علیه السلام می فرمایند:

اللَّهُمَّ لَا تَدْعُ خَصْلَةَ تُعَابٍ مِنِّي إِلَّا أَصْلَحْتَهَا وَلَا عَائِبَةً أُوْتِبَ بِهَا إِلَّا حَسَّنْتَهَا وَلَا أُكْرِمَهُ فَيَ نَاقِصَةً إِلَّا أَتَمَمْتَهَا؛

خدایا هیچ صفتی که بر من عیب شمرده شود و امگذار مگر آن که اصلاحش فرمایی و هیچ صفت نکوهیده‌ای را بجای مگذار مگر آن که آن را نکوسازی و مرا در هیچ خصلت پسندیده ناتمامی فرو مگذار مگر آن که کاملش گردانی.

صحیفه سجاده، از دعای ۲۰

حدیث ۳۴۷

امام حسین علیه السلام می فرمایند:

وَ حَقِيقٌ عَلَى اللَّهِ أَنْ لَا يَأْتِيَنِي مَكْرُوبٌ إِلَّا أَرُدُّهُ وَأَقْلِبُهُ إِلَى أَهْلِهِ مَشْرُورًا؛

بر خداوند است که هیچ گرفتاری به زیارت من نیاید مگر آن که او را شادمان بازگردانم و به خانواده‌اش برسانم. ثواب الأعمال، ص ۹۸.

حدیث ۳۴۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) می فرمایند:

إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ مِنْ نَفْسِهِ أَوْ مَالِهِ أَوْ مِنْ أَخِيهِ مَا يُعْجِبُهُ فَلْيَدْعُ لَهُ بِالْبِرْكَهِ فَإِنَّ الْعَيْنَ حَقٌّ؛

هرگاه یکی از شما در خودش، یا مالش، یا برادرش، چیز جالب توجهی دید، برای برکت یافتن آن دعا کند؛ زیرا چشم زخم، واقعیت دارد.

نهج الفصاحه، ح ۲۰۶.

حدیث ۳۴۹

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

... وَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْفَعُ إِلَيْهِ دُعَاءَ عَبْدٍ وَفِي بَطْنِهِ حَرَامٌ أَوْ عِنْدَهُ مَظْلَمَةٌ لِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ؛

... دعای هیچ بنده‌ای که مال حرام در شکمش باشد یا حق کسی بر گردنش باشد، به درگاه خدا بالا نمی‌رود.

بحار الأنوار ج ۹۳، ص ۳۲۱

حدیث ۳۵۰

رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

إِغْتَنِمُوا الدُّعَاءَ عِنْدَ الرَّقَّةِ فَإِنَّهَا رَحْمَةٌ؛

دعا کردن را در هنگام رقت قلب غنیمت شمرد، که رقت قلب، رحمت است.

بحار الأنوار ج ۹۳، ص ۳۴۷

حدیث ۳۵۱

رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

لَيْسَ شَيْءٌ أَسْرَعَ إِجَابَةً مِنْ دَعْوَةِ غَائِبٍ لِعَائِبٍ؛

هیچ دعایی زودتر از دعایی که انسان در غیاب کسی می کند، مستجاب نمی شود.

بحار الأنوار ج ۹۳، ص ۳۵۹

حدیث ۳۵۲

امام حسن مجتبی علیه السلام می فرمایند:

أَنَا الضَّامِنُ لِمَنْ لَمْ يَهْجُسْ فِي قَلْبِهِ إِلَّا الرِّضَا أَنْ يَدْعُوَ اللَّهَ فَيَسْتَجَابَ لَهُ؛

کسی که در دلش هوایی جز خشنودی خدا خطور نکند، من ضمانت می کنم که خداوند دعایش را مستجاب کند.

اصول کافی ج ۲، ص ۶۲

حدیث ۳۵۳

رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

لَوْ خِفْتُمْ اللَّهَ حَقَّ خِيفَتِهِ لَعَلِمْتُمْ الْعِلْمَ الَّذِي لَا جَهْلَ مَعَهُ، وَ لَوْ عَرَفْتُمْ اللَّهَ حَقَّ مَعْرِفَتِهِ لَزَالَتْ بِدُعَائِكُمُ الْجِبَالُ؛

اگر از خدا چنانکه باید می ترسیدید، به دانشی ناب دست می یافتند و اگر خدا را چنانکه باید می شناختید، با دعایان کوه‌ها از میان می رفتند.

کنز العمال، ح ۵۸۸۱

حدیث ۳۵۴

امام حسین (علیه السلام) می فرمایند:

اللَّهُمَّ لَا تَسْتَدْرِجْنِي بِالْإِحْسَانِ وَلَا تُؤَدِّبْنِي بِالْبَلَاءِ؛

خدایا! با غرق کردن من در ناز و نعمت، مرا به پرتگاه عذاب خویش مکشان و با بلایا (گرفتاری‌ها) ادبم مکن.

عیون أخبار الرضا، ج ۱، ص ۱۰۷ ح ۱

حدیث ۳۵۵

امام رضا (علیه السلام) می فرمایند:

زِيَارَةُ قَبْرِ أَبِي مِثْلُ زِيَارَةِ قَبْرِ الْحُسَيْنِ؛

زیارت قبر پدرم، موسی بن جعفر علیه السلام، مانند زیارت قبر حسین علیه السلام است.

کامل الزیارات، ص ۴۹۹

حدیث ۳۵۶

امام حسین (علیه السلام) می فرمایند:
 اللَّهُمَّ لَا تَسْتَدِرْ جَنِي بِالْإِحْسَانِ وَلَا تُؤَدِّبْنِي بِالْبَلَاءِ ؛
 خدایا! با غرق کردن من در ناز و نعمت، مرا به پرتگاه عذاب خویش مکشان و با بلایا (گرفتاری ها) ادبم مکن.
 الدُّرَّةُ الْبَاهِرَةُ مِنَ الْأَصْدَافِ الطَّاهِرَةِ

حدیث ۳۵۷

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 سُوسُوا إِيْمَانَكُمْ بِالصَّدَقَةِ وَ حَصَّنُوا أَمْوَالَكُمْ بِالزَّكَاةِ وَ ادْفَعُوا أَمْوَاجَ الْبَلَاءِ بِالذُّعَاءِ ؛
 ایمان خود را با صدقه دادن و اموالتان را با زکات دادن نگاه دارید، و امواج بلا را با دعا از خود برانید.
 (نهج البلاغه، حکمت ۱۴۶)

حدیث ۳۵۸

پیامبر اعظم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
 ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ جَمَعَ اللَّهُ لَهُ خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ: الرِّضَا بِالْقَضَاءِ وَالصَّبْرُ عِنْدَ الْبَلَاءِ وَالذُّعَاءُ عِنْدَ الشَّدَّةِ وَالرَّخَاءِ ؛
 کسی که سه خصلت در او باشد، خداوند خیر دنیا و آخرت را برای او فراهم می کند: خشنودی به مقدرات، صبر در بلا و دعا در سختی و راحتی.
 (بحار الأنوار، ج ۷۱، ص ۱۵۶، ح ۷۱)

حدیث ۳۵۹

حضرت محمد (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
 إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُلِحِّينَ فِي الدُّعَاءِ ؛
 خداوند اصرار کنندگان در دعا را دوست دارد.
 (بحار الأنوار، ج ۹۳، ص ۳۷۸)

حدیث ۳۶۰

پیامبر اعظم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
 مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَسْتَجِيبَ اللَّهُ لَهُ عِنْدَ الشَّدَائِدِ وَالْكَرْبِ فَلْيَكْثِرِ الدُّعَاءَ فِي الرِّخَاءِ
 هر کس دوست دارد خداوند هنگام سختی ها و گرفتاری ها دعا را اجابت کند، در هنگام آسایش، دعا بسیار کند.
 (نهج الفصاحه، ح ۳۰۲۳)

حدیث ۳۶۱

رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
 مَنْ أَرَادَ تَسْتَجَابَ دَعْوَتَهُ وَأَنْ تُكْشَفَ كَرْبَتُهُ فَلْيَفْرَجْ عَنِ مُعَسِّرٍ
 هر کس می خواهد دعایش مستجاب و اندوهش برطرف شود، به تنگدست مهلت دهد.
 (کنز العمال، ج ۶، ص ۲۱۵، ح ۱۵۳۹۸)

حدیث ۳۶۲

رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
 مَنْ أَرَادَ تَسْتَجَابَ دَعْوَتَهُ وَأَنْ تُكْشَفَ كَرْبَتُهُ فَلْيَفْرَجْ عَنِ مُعَسِّرٍ؛
 هر کس می خواهد دعایش مستجاب و اندوهش برطرف شود، به تنگدست مهلت دهد.
 (کنز العمال، ج ۶، ص ۲۱۵، ح ۱۵۳۹۸)

حدیث ۳۶۳

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
 إِذَا أَرَادَ أَحَدُكُمْ أَنْ يَسْتَجَابَ لَهُ فَلْيَطِيبْ كَسْبَهُ وَلْيَخْرِجْ مِنْ مَظَالِمِ النَّاسِ ، وَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْفَعُ إِلَيْهِ دُعَاءَ عَبْدٍ وَفِي بَطْنِهِ حَرَامٌ أَوْ عِنْدَهُ
 مَظْلَمَةٌ لِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ؛
 هر کس بخواهد دعایش مستجاب شود، باید کسب خود را حلال کند و حق مردم را بپردازد. دعای هیچ بنده‌ای که مال حرام در
 شکمش باشد یا حق کسی بر گردنش باشد، به درگاه خدا بالا نمی‌رود.
 (بحار الأنوار، ج ۹۳، ص ۳۲۱، ح ۳۱)

حدیث ۳۶۴

امام محمد باقر (علیه السلام) فرمودند:
 أَوْشَكُ دَعْوَةٍ وَأَسْرَعُ إِجَابَتِهِ دُعَاءُ الْمَرْءِ لِأَخِيهِ بِظَهْرِ الْغَيْبِ؛
 دعای انسان پشت سر برادر دینی اش، نزدیکترین و سریعترین دعا به اجابت است.
 (کافی، ج ۲، ص ۵۰۷)

حدیث ۳۶۵

امام حسن (علیه السلام) فرمودند:
 ان لكل صائم عند فطوره دعوة مستجابة فاذا كان اول لقمه فقل : بسم الله اللهم يا واسع المغفرة اغفر لي
 هر روزه داری هنگام افطار یک دعاى اجابت شده دارد. پس در اولین لقمه افطار بگو: به نام خدا، ای خدایى که آمرزش تو
 فراگیر و وسیع است، مرا ببخش.
 (اقبال الاعمال، ص ۱۱۶)

حدیث ۳۶۶

رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند:

ادعوا الله و أنتم موقنون بالاجابة واعلموا أن الله لا يستجیب دعاء من قلب غافل لاه؛

خدا را بخوانید و به اجابت دعای خود یقین داشته باشید و بدانید که خداوند دعا را از قلب غافل بیخبر نمی پذیرد.

(کنز العمال، ج ۲، ص ۷۲)

حدیث ۳۶۷

امام موسی کاظم علیه السلام فرمودند:

أَوْشَكَ دَعْوَةٌ وَأَسْرَعُ إِجَابَةٌ دُعَاءَ الْمَرْءِ لِأَخِيهِ بِظَهْرِ الْغَيْبِ.

دعایی که بیشتر امید اجابت آن می رود و زودتر به اجابت می رسد، دعا برای برادر دینی است در پشت سر او.

(اصول کافی، ج ۱، ص ۵۲)

حدیث ۳۶۸

امام حسین علیه السلام فرمودند:

أَعْجَزَ النَّاسِ مَنْ عَجَزَ عَنِ الدُّعَاءِ؛

عاجزترین مردم کسی است که نتواند دعا کند.

(بحار الانوار/ج ۹۳ / ص ۲۹۴)

حدیث ۳۶۹

امام سجاد (سلام الله علیه) می فرمایند:

خداوند! ... اگر برای ما فراغتی از کارهای دنیا مقدر فرموده ای، پس آن را فرصتی همراه با سلامتی قرار ده که در آن، رنجی

حاصل نشود و ملامتی به وجود نیاید، تا این که فرشتگانی که به پشت گناهان ما مأمورند، با صحیفه ای خالی از گناه از پیش ما

بروند و فرشتگان مأمور به ثبت نیکی ها خوشحال از اعمالی که از ما نوشته اند از نزد ما برگردند.

صحیفه ی سجادیه، دعای ۱۱.

حدیث ۳۷۰

حضرت علی (علیه السلام) می فرمایند:

خواب روزه دار، عبادت و سکوتش، تسبیح و دعایش پذیرفته و عملش دو چندان است. دعای روزه دار به هنگام افطار از درگاه

خدا رد نمی شود.

میزان الحکمه، ج ۷، ص ۳۲۱۰.

حدیث ۳۷۱

رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم): می فرمایند:

از دعای ستمدیده بترسید: زیرا چنین دعایی بر ابرها سوار است؛ خداوند می فرماید: به عزت و جلالم سوگند که تو را یاری می

رسانم، گرچه بعد از مدتی.

کنز العمال، ح ۷۶۰۰.

حدیث ۳۷۲

امام باقر علیه السلام:

اِذَا ارَدْتَ الْوَلَدَ فَقُلْ عِنْدَ الْجَمَاعِ: اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِيْ وَلَدًا وَّ اجْعَلْهُ تَقِيًّا لَيْسَ فِيْ خَلْقِهِ زِيَادَةٌ وَّ لَا نُقْصَانٌ وَّ اجْعَلْ عَاقِبَتَهُ اِلَىٰ خَيْرٍ؛
هرگاه فرزند خواستی، هنگام آمیزش بگو: بارها! به من فرزندی عطا کن و او را با تقوا قرار ده و در آفرینش او، کم و زیادی نباشد و او را عاقبت به خیر گردان.

کافی، ج ۶، ص ۱۰، ح ۱۲.

حدیث ۳۷۳

حضرت امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

انما هي المدح، ثم الإقرار بالذنب، ثم المسألة.

(در دعا) ابتدا باید خدا را ستود، سپس به گناهان اعتراف کرد و آنگاه حاجت خود را خواست.

بحار الانوار/ج ۹۳/ص ۳۱۸.

حدیث ۳۷۴

حضرت امام باقر (علیه السلام) می فرمایند:

ما من شيء احب الى الله من ان يسأل.

نزد خدا چیزی محبوبتر از این نیست که دست خواهش به سوی او دراز شود.

بحار الانوار/ج ۶۹/ص ۳۹۳.

حدیث ۳۷۵

حضرت امام سجاد (علیه السلام) می فرمایند:

الدعاء يدفع البلاء النازل و ما لم ينزل.

دعا بلای نازل شده و نازل نشده را دفع می کند.

اصول کافی/ج ۲/ص ۴۹۶.

حدیث ۳۷۶

حضرت علی (علیه السلام) می فرمایند:

الدعاء مفتاح الرحمة و مصباح الظلمه.

دعا کلید رحمت و چراغ تاریکی است.

بحار الانوار/ج ۹۳/ص ۳۰.

حدیث ۳۷۷

قال الامام علی - علیه السلام - : الْمَخْلُصُ حَرِيٌّ بِالْإِجَابَةِ.
 امام علی - علیه السلام - فرمودند: مخلص، سزاوار اجابت (دعا) است.
 «غررالحکم، ح ۷۹۳»

امربه معروف و نهی از منکر

حدیث ۱

قال الامام الحسين - علیه السلام - : ان الأمر بالمعروف و النهی عن المنکر، دعاء الی الاسلام مع رد المظالم و مخالفه الظالم و قسمه الفیء و الغنائم و أخذ الصدقات من مواضعها و وضعها فی حقها.
 امام حسین - علیه السلام - فرمودند: امر به معروف و نهی از منکر، آن است که: کافران را به اسلام دعوت کنی، حقوق ستمدیدگان را باز ستانی، با ستمگر به مخالفت برخیزی، غنیمت‌ها و بیت‌المال را عادلانه بین اهل اش قسمت کنی، صدقات (زکات) را از آنجا که باید، بگیری و در آنجا که باید، مصرف کنی.
 «تحف العقول، ص ۲۷۰»

حدیث ۲

امام علی علیه السلام :
 الْجِهَادِ عَلَى أَرْبَعِ شُعَبٍ : عَلَى الْأَمْرِ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيِ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالصَّدَقِ فِي الْمَوَاطِنِ وَشَتَانِ الْفَاسِقِينَ .
 جهاد چهار شاخه دارد : امر به معروف ، نهی از منکر ، پایداری در جبهه های جنگ و دشمنی با تبهکاران .
 الخصال : ۲۳۲ / ۷۴ منتخب میزان الحکمه : ۱۱۴

حدیث ۳

پیامبر خدا(صلی الله علیه و آله):
 نَصْرُ الْمَظْلُومِ وَالْأَمْرُ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيُ عَنِ الْمُنْكَرِ جِهَادٌ؛
 یاری رساندن به ستم‌دیده و امر به معروف و نهی از منکر جهاد در راه خداست.
 جامع الأحادیث قمی، ص ۱۲۵

حدیث ۴

پیامبر خدا(صلی الله علیه و آله):
 مَنْ أَمَرَ بِمَعْرُوفٍ فَلْيَكُنْ أَمْرُهُ ذَلِكَ بِمَعْرُوفٍ؛
 کسی که امر به معروف می‌کند. باید این کار را با شیوه خوبی انجام دهد.
 کنز العمال، ح ۵۵۲۳

حدیث ۵

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

لا- يَأْمُرُ بِالْمَعْرُوفِ وَلَا- يَنْهَى عَنِ الْمُنْكَرِ إِلَّا مَنْ كَانَ فِيهِ ثَلَاثُ خِصَالٍ : رَفِيقٌ بِمَا يَأْمُرُ بِهِ رَفِيقٌ فِيْمَا يَنْهَى عَنْهُ ، عَدْلٌ فِيْمَا يَأْمُرُ بِهِ عَدْلٌ فِيْمَا يَنْهَى عَنْهُ ، عَالِمٌ بِمَا يَأْمُرُ بِهِ عَالِمٌ بِمَا يَنْهَى عَنْهُ؛

امر به معروف و نهی از منکر نکند مگر کسی که سه خصلت در او باشد: در امر و نهی خود مدارا کند، در امر و نهی خود میانه روی نماید و به آنچه امر و نهی می کند، دانا باشد.

بحار الأنوار، ج ۱۰۰، ص ۸۷، ح ۶۴

حدیث ۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

نَصْرُ الْمَظْلُومِ وَالْأَمْرُ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيُ عَنِ الْمُنْكَرِ جِهَادٌ؛

یاری رساندن به ستم‌دیده و امر به معروف و نهی از منکر جهاد در راه خداست.

جامع الأحادیث قمی، ص ۱۲۵

حدیث ۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فِلِسَانِهِ ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ وَذَلِكَ أضعفُ الإیمانِ؛

هر کس از شما منکری ببیند باید با دست و اگر نتوانست با زبان و اگر نتوانست با قلبش آن را تغییر دهد، که پائین‌ترین درجه ایمان همین (تغییر قلبی) است.

نهج الفصاحه، ح ۳۰۱۰

حدیث ۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

إِذَا لَمْ يَأْمُرُوا بِمَعْرُوفٍ وَلَمْ يَنْهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلَمْ يَتَّبِعُوا الْأَخْيَارَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِي ، سَلَطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ شِرَارَهُمْ ، فَيَدْعُوا عِنْدَ ذَلِكَ خِيَارَهُمْ فَلَا تُسْتَجَابُ لَهُمْ؛

هرگاه (مردم) امر به معروف و نهی از منکر نکنند، و از نیکان خاندان من پیروی ننمایند، خداوند بدانشان را بر آنان مسلط گرداند و نیکانشان دعا کنند اما دعایشان مستجاب نشود .

امالی صدوق، ص ۲۵۴

حدیث ۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

لا- يَأْمُرُ بِالْمَعْرُوفِ وَلَا- يَنْهَى عَنِ الْمُنْكَرِ إِلَّا مَنْ كَانَ فِيهِ ثَلَاثُ خِصَالٍ : رَفِيقٌ بِمَا يَأْمُرُ بِهِ رَفِيقٌ فِيْمَا يَنْهَى عَنْهُ ، عَدْلٌ فِيْمَا يَأْمُرُ بِهِ عَدْلٌ

فِي مَا يَنْهَى عَنْهُ، عَالِمٌ بِمَا يَأْمُرُ بِهِ عَالِمٌ بِمَا يَنْهَى عَنْهُ؛

امر به معروف و نهی از منکر نکند مگر کسی که سه خصلت در او باشد: در امر و نهی خود مدارا کند، در امر و نهی خود میانه‌روی نماید و به آنچه امر و نهی می‌کند، دانا باشد .

بحار الأنوار، ج ۱۰۰، ص ۸۷، ح ۶۴

حدیث ۱۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

لَا يَزَالُ النَّاسُ بِخَيْرٍ مَا أَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ فَإِذَا لَمْ يَفْعَلُوا ذَلِكَ نُزِعَتْ مِنْهُمْ الْبَرَكَاتُ، وَ سَيَّلَتْ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ نَاصِرٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ؛

تا زمانی که مردم امر به معروف و نهی از منکر نمایند و در کارهای نیک و تقوا به یاری یکدیگر بشتابند در خیر و سعادت خواهند بود، اما اگر چنین نکنند، برکت‌ها از آنان گرفته شود و گروهی بر گروه دیگر سلطه پیدا کنند و نه در زمین یاری دارند و نه در آسمان.

تهذیب الاحکام، ج ۶، ص ۱۸۱، ح ۲۲

حدیث ۱۱

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

مَنْ أَمَرَ بِالْمَعْرُوفِ شَدَّ ظَهْرَ الْمُؤْمِنِ وَمَنْ نَهَىٰ عَنِ الْمُنْكَرِ أَرْغَمَ أَنْفَ الْمُنَافِقِ وَأَمِنَ كَيْدَهُ؛

هر کس امر به معروف کند به مؤمن نیرو می‌بخشد و هر کس نهی از منکر نماید بینی منافق را به خاک مالیده و از مکر او در امان می‌ماند.

کافی، ج ۲، ص ۵۰، ح ۱

حدیث ۱۲

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

إِنَّ الْأَمْرَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيَ عَنِ الْمُنْكَرِ لَا يُقَرِّبَانِ مِنْ أَجَلٍ وَلَا يَنْقُصَانِ مِنْ رِزْقٍ، لَكِنَّ يُضَاعِفَانِ الثَّوَابَ وَيُعْظِمَانِ الْجَزَاءَ وَأَفْضَلُ مِنْهُمَا كَلِمَةٌ عَدَلٍ عِنْدَ إِمَامٍ جَائِرٍ؛

امر به معروف و نهی از منکر نه اجلی را نزدیک می‌کنند و نه از روزی کم می‌نمایند، بلکه ثواب را دو چندان و پاداش را بزرگ می‌سازند و برتر از امر به معروف و نهی از منکر سخن عادلانه‌ای است نزد حاکمی ستمگر.

غرر الحکم، ج ۲، ص ۶۱۱، ح ۳۶۴۸

حدیث ۱۳

امام علی (علیه السلام) فرمودند:

الْأَمْرُ بِالْمَعْرُوفِ أَفْضَلُ أَعْمَالِ الْخَلْقِ؛

امر به معروف، برترین کار مردم است .

غرر الحکم و درر الکلم، حدیث ۱۹۷۷

حدیث ۱۴

امام علی علیه السلام فرمودند:

مَنْ أَمَرَ بِالْمَعْرُوفِ شَدَّ ظَهْرَ الْمُؤْمِنِ وَمَنْ نَهَى عَنِ الْمُنْكَرِ أَرْغَمَ أَنْفَ الْمُنَافِقِ وَأَمِنَ كَيْدَهُ؛

هر کس امر به معروف کند به مؤمن نیرو می بخشد و هر کس نهی از منکر نماید بینی منافق را به خاک مالیده و از مکر او در امان می ماند.

کافی، ج ۲، ص ۵۰، ح ۱

حدیث ۱۵

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

إِنَّ أَعْظَمَ النَّاسِ مَنْزِلَةً عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَمْشَاهُمْ فِي أَرْضِهِ بِالنَّصِيحَةِ لِخَلْقِهِ

بلند مرتبه ترین مردم نزد خداوند در روز قیامت کسی است که در روی زمین بیشتر در خیرخواهی و ارشاد مردم قدم بردارد.

(کافی، جلد ۲، ص ۲۰۸ صفحه ۵)

حدیث ۱۶

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

كُونُوا دُعَاءَ لِلنَّاسِ بِغَيْرِ أَسْتِنَاكُمْ لِيُرُوا مِنْكُمْ الْوَرَعَ وَالْإِجْتِهَادَ وَالصَّلَاةَ وَالْخَيْرَ فَإِنَّ ذَلِكَ دَاعِيَةٌ؛

مردم را با غیر زبانتان بخوانید تا از شما پارسایی و کوشش و نماز و خوبی را ببینند زیرا این امور آنان را به سوی حق فرا می خواند.

(جهاد النفس، ح ۱۹۵)

حدیث ۱۷

امام باقر (علیه السلام) می فرمایند:

فرمان دادن به خوبی و باز داشتن از زشتی، راه پیامبران و شیوه ی نیکوکاران است. فریضه ی بزرگی است که دیگر فرایض به واسطه ی آن برپا می شود و راه ها و روش ها امن می گردد، در آمدها حلال، حقوق و اموال به زور گرفته شده به صاحبانش بر می گردد، زمین آباد شده، از دشمنان انتقام گرفته می شود و کارها سامان می پذیرد.

اصول کافی، ج ۵، ص ۵۶.

حدیث ۱۸

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:

تمام کارهای نیکو، و جهاد در راه خدا، برابر امر به معروف و نهی از منکر، چونان قطره ای بر دریای موج و پهناور است.

نهج البلاغه، ترجمه ی مرحوم دشتی حکمت ۳۷۴.

حدیث ۱۹

رسول اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) می فرمایند:
یا امر به معروف و نهی از منکر می کنید، یا عذاب خداوند همه ی شما را فرا می گیرد.
وسایل الشیعه، ج ۱۱، ص ۴۰۷.

حدیث ۲۰

امام حسین (علیه السلام) می فرمایند:
بر هیچ چشم مؤمن به خدا روا نیست که ببیند خدا نافرمانی می شود و (چشم) خود را فرو بیند مگر آن وضع را تغییر دهد.
تنبیه الخواطر/ج ۲/ص ۱۷۹.

حدیث ۲۱

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:
هر کس به معروف امر کرد، پشوانه ی نیرومند مؤمنان است، و آن کس که از زشتی ها نهی کرد بینی کافران (منافقان) را به خاک مالید.
غررالحکم/ح ۶۷۹۴.

حدیث ۲۲

رسول اعظم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
با نفرت از گنهکاران به خدای تعالی نزدیک شوید و با این افراد با ترشروی برخورد کنید. و با خشم گرفتن بر آنان خشنودی خدا را بجویید و با دوری کردن از آن ها به خدا نزدیک شوید.
کنز العمال/ح ۵۵۸۵.

حدیث ۲۳

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
ویل لمن یأمر بالمنکر و ینهی عن المعروف.
وای بر آن که به منکر امر کند و از معروف نهی کند!
بحار الانوار، ج ۱، ص ۸۷.

حدیث ۲۴

حضرت فاطمه الزهراء (علیها السلام) می فرمایند:
فرض الله الأمر بالمعروف مصلحة للعامة .
خداوند امر به معروف و نهی از منکر را برای اصلاح مردم قرار داد.

بحارالانوار، ج ۶، ص ۱۰۷.

حدیث ۲۵

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:
قوام الشریعه الامر بالمعروف و النهی عن المنکر و اقامه الحدود.
استواری شریعت، به امر معروف و نهی از منکر و برپا داشتن حدود است.
غررالحکم، ح ۶۸۱۷.

حدیث ۲۶

رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
هر کس امر به معروف و نهی از منکر کند، جانشین خدا در زمین است.
کنز العمال، ح ۵۵۶۴.

حدیث ۲۷

حضرت امام حسین (علیه السلام) می فرمایند:
خداوند، نخست امر به معروف و نهی از منکر را به عنوان یکی از واجبات خود ذکر کرد؛ زیرا او آگاه است که اگر این دو فریضه انجام گیرد و برپا شود، همه ی واجبات اعم از آسان و مشکل انجام و استوار خواهد شد.
اصول کافی، ج ۵، ص ۵۹.

حدیث ۲۸

حضرت رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
به راستی خداوند عزوجل دشمن می دارد مؤمن ناتوانی که دین ندارد. به آن حضرت عرض کردند: مؤمن ناتوانی که دین ندارد، کیست؟ فرمودند: کسی که نهی از منکر نکند.
وسایل الشیعه، ج ۱۱، ص ۳۹۷.

حدیث ۲۹

حضرت امام علی (علیه السلام) می فرمایند:
الامر بالمعروف و النهی عن المنکر خلقان من خلق الله، فمن نصرهما اعزه الله و من خذلها خذله الله.
امر به معروف و نهی از منکر، دو پدیده از آفریده های خداوندند؛ هر کس آنها را یاری کند، خداوند او را عزت دهد و هر کس آنها را خوار کند (رها کنند) خداوند او را ذلیل فرماید.
اصول کافی، ج ۵، ص ۵۹.

حدیث ۳۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرماید:
 مروا بالمعروف و إن لم تفعلوه و انهوا عن المنکر و إن لم تجتنبوه کله؛
 امر به معروف کنید و گر چه خودتان نکنید و نهی از منکر کنید گر چه از همه آن اجتناب نکنید.
 نهج الفصاحه

حدیث ۳۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرماید:
 کلام ابن آدم کله علیه لا له إلاّ امرًا بمعروف أو نهیًا عن منکر أو ذکر الله تعالی؛
 گفتار فرزند آدم به ضرر اوست نه به نفع او مگر امر به معروفی یا نهی از منکری یا ذکر خدای والا.
 نهج الفصاحه

حدیث ۳۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرماید:
 الجهاد أربع: الأمر بالمعروف و النهی عن المنکر و الصدق فی مواطن الصبر و شتآن الفاسق؛
 جهاد چهار قسم است: امر به معروف و نهی از منکر و راستی در موقع صبر و تنفر از فاسق.
 نهج الفصاحه

حدیث ۳۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرماید:
 تقرّبوا إلى الله بیغض أهل المعاصی و ألقوهم بوجوه مکفهزه و التمسوا رضا الله بسخطهم و تقرّبوا إلى الله بالتباعد منهم؛
 به وسیله دشمنی گناهکاران به خدا نزدیک شوید و با آنها با چهره های عبوس دیدار کنید و خشنودی خدا را در ناخشنودی آنها
 بجوئید و به وسیله دوری از آنها به خدا تقرب جوئید.
 نهج الفصاحه

حدیث ۳۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرماید:
 تبسمک فی وجه أخیک لک صدقه، و أمرک بالمعروف و نهیک عن المنکر صدقه و إرشادک الرجل فی أرض الضلال لک صدقه
 و إمامتک الحجر و الشوک و العظیم عن الطریق لک صدقه؛
 لبخند تو بر روی برادرت صدقه است امر به معروف و نهی از منکر کردن صدقه است و راهنمایی کسی که راه را گم کرده صدقه
 است و دور کردن سنگ و خار و استخوان از راه صدقه است.
 نهج الفصاحه

حدیث ۳۵

قال رَسُولُ اللَّهِ - صلى الله عليه وآله - :

إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَيُبْغِضُ الْمُؤْمِنَ الضَّعِيفَ الَّذِي لَا دِينَ لَهُ، فَقِيلَ لَهُ، فَقِيلَ: وَمَا الْمُؤْمِنُ الضَّعِيفُ الَّذِي لَا دِينَ لَهُ؟ قَالَ: الَّذِي لَا يَنْهَى عَنِ الْمُنْكَرِ؛
رسول خدا - صلى الله عليه وآله - فرمودند:

همانا خداوند دشمن دارد آن مؤمنی را که ضعیف و بی دین است، سؤال شد: مؤمن ضعیف و بی دین کیست؟ پاسخ داد: کسی که نهی از منکر و جلوگیری از کارهای زشت نمی کند.

وسائل الشیعه، ج ۱۶، ص ۱۲۲، ح ۲۱۱۳۹

حدیث ۳۶

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم می فرمایند :

تا زمانی که مردم، امر به معروف و نهی از منکر نمایند و در کارهای نیک و تقوا به یاری یکدیگر بشتابند، در خیر و سعادت خواهند بود، اما اگر چنین نکنند، برکت‌ها از آنان گرفته شود و گروهی بر گروه دیگر سلطه پیدا کنند. نه در زمین یاوری دارند و نه در آسمان.

تهذیب الاحکام، ج ۶، ص ۱۸۱، ح ۲۲.

حدیث ۳۷

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله :

سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ: مَنْ أَتَقَى النَّاسَ؟ قَالَ: أَمَرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَوْصَلُهُمْ لِلرَّحِمِ؛

از رسول خدا صلی الله علیه و آله سؤال شد: با تقواترین مردم کیست؟ فرمودند: کسی که بیشتر امر به معروف و نهی از منکر و صله رحم نماید.

کنز العمال، ح ۸۴۷۴.

حدیث ۳۸

رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

هرگاه مردم منکر را ببینند ولی آن را تغییر ندهند، نزدیک است که خداوند کیفرش را فراگیرشان کند.

(کنز العمال: ج ۳ ص ۷۰ ح ۵۵۳۵)

حدیث ۳۹

امام باقر علیه السلام می فرمایند:

امر به معروف و نهی از منکر راه و روش پیامبران و شیوه صالحان است و واجب بزرگی است که واجبات دیگر با آن بر پا می شوند، راه‌ها امن می گردد و درآمدها حلال می شود و حقوق پایمال شده، به صاحبانش برمی گردد، زمین آباد می شود و (بدون ظلم) حق از دشمنان گرفته می شود و کارها سامان می پذیرد.

کافی، ج ۵، ص ۵۶، ح ۱.

حدیث ۴۰

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله :

لا- يَزَالُ النَّاسُ بِخَيْرٍ مَا أَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَ تَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَ التَّقْوَى فَإِذَا لَمْ يَفْعَلُوا ذَلِكَ نُزِعَتْ مِنْهُمْ الْبَرَكَاتُ وَ سَلِطَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ نَاصِرٌ فِي الْأَرْضِ وَ لَا فِي السَّمَاءِ؛

تا وقتی مردم امر به معروف و نهی از منکر می کنند و یکدیگر را در نیکی و تقوا، یاری می رسانند، در خیر و نیکی اند، آن گاه که چنین نکنند، برکت‌ها از آنان گرفته می شود و بعضی بر بعض دیگر مسلط می گردند و در زمین و در آسمان، هیچ یابوری نخواهند داشت.

(تهذیب الأحکام، ج ۶، ص ۱۸۱، ح ۳۷۳).

حدیث ۴۱

امام سجاد(علیه السلام) می فرمایند:

التارك الامر بالمعروف والنهي عن المنكر كئابد كتاب الله وراء ظهره؛

ترك کننده امر به معروف و نهی از منکر، مانند کسی است که قرآن را پشت سرش می اندازد.

سیره پیشوایان، مهدی پیشوایی، صص ۴۲۷ و ۴۲۸.

حدیث ۴۲

حضرت فاطمه (سلام الله علیها) می فرمایند:

فَرَضَ اللَّهُ . . . الْأَمْرَ بِالْمَعْرُوفِ مَصْلَحَةً لِلْعَامَّةِ؛

خداوند امر به معروف را برای اصلاح مردم قرار داد

بحار الأنوار، ج ۶، ص ۱۰۷

حدیث ۴۳

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:

قِوَامُ الشَّرِيعَةِ الْأَمْرُ بِالْمَعْرُوفِ وَ النَّهْيُ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ إِقَامَةُ الْحُدُودِ؛

استواری شریعت، به امر به معروف و نهی از منکر و برپاداشتن حدود است.

میزان الحکمه، ح ۱۲۶۸۸

حدیث ۴۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

إِنَّ أَعْظَمَ النَّاسِ مَنْزِلَةً عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَمْشَاهُمْ فِي أَرْضِهِ بِالنَّصِيحَةِ لِخَلْقِهِ

بلند مرتبه ترین مردم نزد خداوند در روز قیامت کسی است که در روی زمین بیشتر در خیرخواهی و ارشاد مردم قدم بردارد.

(کافی، جلد ۲، ص ۲۰۸ صفحه ۵)

حدیث ۴۵

حضرت امام رضا (علیه السلام) می فرمایند:
 لَتَأْمُرَنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلَتَنْهَى عَنِ الْمُنْكَرِ أَوْ لَيَسْتَعْمِلَنَّ عَلَيْكُمْ شِرَارُكُمْ فَيَدْعُو خِيَارَكُمْ فَلَا يَسْتَجَابُ لَهُمْ .
 حتماً امر به معروف و نهی از منکر کنید، و گرنه اشرار تان بر شما مسلط و حاکم می شوند آنگاه خوبانتان هم دعا می کنند، اما دعایشان مستجاب نمی شود.

وسایل الشیعه، ج ۱۱، ص ۳۹۴

حدیث ۴۶

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : لا يزال الناس بخير ما أمرؤا بالمعروف و نهوا عن المنكر و تعاونوا على البر و التقوى .
 رسول خدا - صلى الله عليه و آله فرمودند: مردم همیشه در خیر خواهند بود تا وقتی که امر به معروف و نهی از منکر می کنند و در نیکی و پرهیزکاری یکدیگر را یاری می رسانند.
 «تهذیب الأحكام، ج ۶، ص ۱۸۱»

احکام و فلسفه آن

حدیث ۱

قال الامام الصادق - عليه السلام - : لا يجلُّ بيع الغناء و لا شراءه و استماعه نفاق و تعليمه كفر .
 امام صادق - عليه السلام - فرمودند: خرید و فروش (آلات) غناء و ساز و آواز حلال نیست و گوش دادن به آن، نفاق و دورویی و آموزش دادنش، کفر و بی دینی است.
 «دعائم الاسلام، ج ۲، ص ۲۰۹»

حدیث ۲

قال الامام على - عليه السلام - : نهى رسول الله - صلى الله عليه و آله - أن ينظر الرجل إلى عورة أخيه المسلم و قال: من تأمل عورة أخيه المسلم لعنه سبعون ألف ملك و نهى المرأة أن تنظر إلى عورة المرأة .
 امام علی - عليه السلام - فرمودند: رسول خدا - صلى الله عليه و آله - نهی فرمودند از این که مرد به عورت برادر مسلمانش نگاه کند و فرمودند هر کس با توجه به عورت برادر مسلمانش نظر افکند، هفتاد هزار فرشته او را لعنت کنند، و همچنین نهی فرمودند از نگاه کردن زن به عورت زن دیگر.
 «من لا يحضره الفقيه، ج ۴، ص ۹»

حدیث ۳

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
 إن الله فرض الجهاد و عظمه و جعله نصره و ناصره . و الله ما صلحت دنیا و لادین إلا به ؛
 در حقیقت خداوند جهاد را واجب گردانید و آن را بزرگداشت و مایه پیروزی و یاور خود قرارش داد. به خدا سوگند کار دنیا و

دین جز با جهاد درست نمی شود.

وسائل الشیعه ۱۱/۹/۱۵

حدیث ۴

قال الامام الجواد - علیه السلام - : ان الله عزوجل حرم على شیعتنا المسکر من کل شراب و عوّضهم عن ذلك المتعة .
امام جواد - علیه السلام - فرمودند: خداوند متعال بر شیعیان ما استفاده از هر چیز مست کننده را حرام نموده و در برابر آن ازدواج موقت را حلال دانسته است.
«معانی الاخبار، ص ۳۱۶»

حدیث ۵

عَنِ الْإِمَامِ الرضا - علیه السلام - قال: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى حَرَّمَ الْخَمْرَ لِمَا فِيهَا مِنَ الْفَسَادِ وَبُطْلَانِ الْعُقُولِ فِي الْحَقَائِقِ وَذَهَابِ الْحَيَاءِ مِنَ الْوُجْهِ.
امام رضا - علیه السلام - فرمودند: خداوند متعال خمر را به خاطر ایجاد تباهی و عاجز ماندن عقول از درک حقایق و از بین رفتن حیاء، حرام نمود.
«مستدرک الوسائل، ج ۲، ص ۱۳۷»

حدیث ۶

امام علی علیه السلام :
إِنَّ اللَّهَ فَرَضَ الْجِهَادَ وَعَظَّمَهُ وَجَعَلَهُ نَصْرَهُ وَنَاصِرَهُ . وَاللَّهِ ، مَا صَلَّحَتْ دُنْيَا وَلَا دِينٌ إِلَّا بِهِ .
خداوند جهاد را واجب گردانید و آن را بزرگ داشت و مایه پیروزی و یاور خود قرارش داد. به خدا سوگند کار دنیا و دین جز با جهاد درست نمی شود .
وسائل الشیعه : ۱۱/۹/۱۵

حدیث ۷

امام کاظم علیه السلام :
إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَمْ يُحَرِّمِ الْخَمْرَ لِاسْمِهَا ، وَلَكِنَّهُ حَرَّمَهَا لِعَاقِبَتِهَا ؛ فَمَا كَانَ عَاقِبَتُهُ عَاقِبَةَ الْخَمْرِ فَهُوَ خَمْرٌ .
خداوند عز و جل شراب را به خاطر نامش حرام نکرده ، بلکه به سبب پیامدهای آن حرام کرده است . پس ، هر چیزی که پیامدهای شراب را داشته باشد ، آن نیز (در حکم) شراب است .
الکافی : ۲ / ۴۱۲ / ۶

حدیث ۸

امام رضا علیه السلام :
حُرِّمَ الزُّنَا لِمَا فِيهِ مِنَ الْفَسَادِ مِنْ قَتْلِ الْأَنْفُسِ ، وَذَهَابِ الْأَنْسَابِ ، وَتَرْكِ التَّرْبِيَةِ لِلْأَطْفَالِ ، وَفَسَادِ الْمَوَارِيثِ ، وَمَا أَشْبَهَ ذَلِكَ مِنْ وَجُوهِ

الفَسَادِ .

زنا ، به علت مفاسدی که در بردارد ، مانند : قتل نفس ، از بین رفتن و مخدوش شدن اصل و نسب ، ترک تربیت کودکان ، تباه شدن موضوع ارث و میراث و امثال این مفاسد ، حرام شده است .

بحار الأنوار : ۷۹ / ۲۴ / ۱۹ منتخب میزان الحکمه : ۲۴۸

حدیث ۹

امام علی علیه السلام :

فَرَضَ اللَّهُ الْإِيمَانَ تَطْهِيراً مِنَ الشَّرِكِ ... وَتَرَكَ اللَّوْاطِ تَكْتِيراً لِلنَّسْلِ .

خداوند ایمان را برای پاک کردن از لوث شرک واجب فرمود ... و ترک لواط را از بهر افزایش نسل .

نهج البلاغه : الحکمه ۲۵۲ منتخب میزان الحکمه : ۵۰۶

حدیث ۱۰

امام رضا علیه السلام :

عَلَيْهِ تَحْرِيمَ الذُّكْرَانِ لِلذُّكْرَانِ وَالْإِنَاثِ لِلْإِنَاثِ ؛ لِمَا رُكِبَ فِي الْإِنَاثِ وَمَا طُبِعَ عَلَيْهِ الذُّكْرَانُ ، وَلِمَا فِي إِيْتَانِ الذُّكْرَانِ الذُّكْرَانَ وَالْإِنَاثِ الْإِنَاثَ مِنْ انْقِطَاعِ النَّسْلِ ، وَفَسَادِ التَّدْبِيرِ ، وَخَرَابِ الدُّنْيَا .

علت تحریم روی آوردن مردان به مردان و زنان به زنان ، یکی ساختار وجودی زنان و سرشت وجودی مردان است (که هر یک برای جنس مخالف آفریده شده است) و دیگر این که روی آوردن مردان به مردان و زنان به زنان سبب از بین رفتن نسل (بشر) و برهم خوردن نظم و تدبیر (جامعه) و نابودی دنیاست .

علل الشرائع : ۵۴۷ / ۱ منتخب میزان الحکمه : ۵۰۶

حدیث ۱۱

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله :-

الغسل يوم الجمعة كفارة و المشى الى الجمعة كل قدم منها كعمل عشرين سنة فاذا فرغ من صلوة الجمعة اجيز بعمل ماءتى سنة؛ غسل روز جمعه كفاره گناه است ، و هر گامی که به سوی نماز جمعه برداشته می شود، برابر عمل بیست سال است ، و چون از نماز جمعه فارغ شود به پاداش عبادت دویست سال نایل گردد.

(کنز العمال ، حدیث ۲۱۰۹).

حدیث ۱۲

قال الصادق - عليه السلام :-

ان من تما الصلوة اعطاء الزكوة (الفطرة) كما ان الصلاة على النبي - صلى الله عليه وآله - من تمام الصلاة ؛ همانا پرداخت زکات فطره (در آخر ماه رمضان) مایه تمامیت روزه است چنان که صلوات بر محمد (و آل او) باعث تمامیت نماز است (یعنی نماز با صلوات و روزه بازکات فطره کامل می شود).

(وسائل الشیعه ، ج ۶ و ص ۲۲۱)

حدیث ۱۳

قال الرضا - علیه السلام :-

انما جعلت الجماعة لثلاث تكون الاخلاص و التوحيد و الاسلام و العبادۃ لله الا ظاهرا مكشوفاً لان في اظهاره حجة على اهل الشرق و الغرب لله وحده و ليكون المنافق و المستخف موديا لما اقر به يظهر الاسلام و المراقبة و ليكون شهادات الناس بالاسلام بعضهم ببعض جائزة ممكنة مع مافيه من المساعدة على البر و التقوى و الزجر عن كثير من معاصي الله ؛

علت تشريع نماز جماعت آن است که اسلام و توحيد و بندگی و اخلاص به خداوند متعال در معرض دید عموم و ظاهر و مشهور در میان مردم باشد، زیرا در این صورت است که حجت در زمینه وحدانیت خداوند بر مردم شرق و غرب تمام می شود، و مردمان منافق و بی اعتنا به نماز مطابق اقرار زبانی و ادار به عمل می شوند، و مراقبت صورت می گیرد و گواهیهای مردم که علیه یکدیگر در زمینه اسلام امکان پیدا می کند علاوه آن که در چنین اجتماعاتی بر توسعه و گسترش نیکوکاری و تقوی مساعدت می شود، عملاً جلوی بسیاری از گناهان گرفته می شود.

(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۷۲)

حدیث ۱۴

عن الرضا - علیه السلام :-

انما جعلت الجماعة لثلاث يكون الاخلاص و التوحيد و الاسلام و العبادۃ لله الا ظاهرا مكشوفاً مشهوراً؛ نماز جماعت قرار داده شده است ، تا اخلاص و یگانگی و اسلام و عبادت برای خداوند آشکار، باز و ظاهر باشد. (وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۷۲. بحارالانوار، ج ۸۸، ص ۱۲)

حدیث ۱۵

قال الرضا - علیه السلام :-

انما امر بالوضوء ليكون العبد طاهرا اذا قام بين يدي الجبار و عند مناجاته ... ؛

همانا امر شده است به وضوء، تا آن که بنده پاک باشد، به هنگامی که می ایستد درمقابل خداوند جبار و همچنین وقت مناجات نمودن.

(عیون اخبار الرضا، ج ۲، ص ۱۰۴)

حدیث ۱۶

قال علی - علیه السلام :-

فرض الله الايمان تطهيرا من الشرك و الصلوة تنزيها عن الكبر ؛

خداوند، ایمان را برای پاکسازی انسانها از شرک واجب کرده است ، و نماز را برای پاکسازی از کبر.

(نهج البلاغه ، کلمات قصار ۲۵۲)

حدیث ۱۷

امام رضا علیه السلام:

فِي عِلَّةِ الْوُضُوءِ : لِأَنَّهُ يَكُونُ الْعَبْدُ طَاهِرًا إِذَا قَامَ بَيْنَ يَدَيِ الْجَبَّارِ عِنْدَ مُنَاجَاتِهِ إِيَّاهُ ، مُطِيعًا لَهُ فِيمَا أَمَرَهُ ، نَقِيًّا مِنَ الْأَدْنَسِ وَالنَّجَاسَةِ ، مَعَ مَا فِيهِ مِنْ ذَهَابِ الْكَسَلِ وَطَرْدِ النَّعَاسِ ، وَتَرْكِيهِ الْفُؤَادِ لِلْقِيَامِ بَيْنَ يَدَيِ الْجَبَّارِ؛

- درباره حکمت وضو-: برای این که بنده (خدا) وقتی برای مناجات با (خداوند) جبار در برابر او می‌ایستد، پاک باشد. فرمان او را اطاعت کرده باشد و از آلودگی‌ها و نجاست پاکیزه باشد، به علاوه این که وضو باعث از بین رفتن حالت کسالت و زدودن خواب آلودگی و پاک ساختن دل برای ایستادن در حضور (خداوند) جبار می‌شود.

علل الشرایع: ۲۵۷ / ۹

حدیث ۱۸

حضرت زهرا (سلام الله علیها) فرمودند:

فَجَعَلَ اللَّهُ الْإِيمَانَ تَطْهِيرًا لَكُمْ مِنَ الشَّرِّ كَمَا أَنَّ الصَّلَاةَ تَنْزِيهًا لَكُمْ عَنِ الْكِبَرِ؛

خدای تعالی ایمان را برای پاکیزگی از شرک قرار داد، و نماز را برای دوری از تکبر و خودخواهی.

احتجاج طبرسی، ج ۱، ص ۲۵۸

حدیث ۱۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می‌فرمایند:

حَرَّمَ اللَّهُ الْخَمْرَ وَكُلَّ مَسْكَرٍ حَرَامٍ؛

خداوند شراب را حرام کرده و هر چه مستی‌آورد حرام است.

نهج الفصاحه

حدیث ۲۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می‌فرمایند:

حَدَّ يَعْملُ فِي الْأَرْضِ خَيْرٌ لِأَهْلِ الْأَرْضِ مِنْ أَنْ يَمْطُرُوا أَرْبَعِينَ صَبَاحًا.

حدی که در زمین اجرا شود برای زمینیان بهتر از آن است که چهل روز باران بیارد.

نهج الفصاحه

حدیث ۲۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می‌فرمایند:

أَيُّهَا النَّاسُ لَا تَعَلَّقُوا عَلَيَّ بِوَاحِدَةٍ، مَا أَحَلَّتْ إِلَّا مَا أَحَلَّ اللَّهُ تَعَالَى وَ مَا حَرَّمَ إِلَّا مَا حَرَّمَ اللَّهُ؛

ای مردم هیچ چیز را به من مربوط نکنید من حلال نکردم مگر آنچه را خداوند حلال کرده است و حرام نکردم مگر آنچه را خداوند حرام کرده است.

نهج الفصاحه

حدیث ۲۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 إِنَّ الْمَاءَ لَا يَنْجَسُهُ شَيْءٌ إِلَّا مَا غَلَبَ عَلَيْهِ رِيحُهُ وَ طَعْمُهُ وَ لَوْنُهُ؛
 آب را چیزی نجس نمی کند جز آنچه بو و مزه و رنگ آن را تغییر دهد.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 إِنَّ الَّذِي يَأْكُلُ أَوْ يَشْرَبُ فِي آتِيهِ الْفُضَّةُ وَالذَّهَبُ إِنَّمَا يَجْرُجُ فِي بَطْنِهِ نَارَ جَهَنَّمَ؛
 کسی که در ظرف نقره و طلا می خورد و می آشامد آتش جهنم را در شکم خود فرو می برد.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 أَقِيمُوا حُدُودَ اللَّهِ تَعَالَى فِي الْبَعِيدِ وَ الْقَرِيبِ وَ لَا تَأْخُذْكُمْ فِي اللَّهِ لَوْمَةٌ لَائِمَةٌ؛
 مقررات خدا را در باره بیگانه و خویش اجرا کنید و در کار خدا به سخن کسان گوش مدهید.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۵

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 أَحَلَّ الذَّهَبَ وَ الْحَرِيرَ لِأَنَّا أُمَّتِي وَ حَرَّمَ عَلَيَّ ذُكُورَهَا؛
 طلا و ابریشم بر زنان امت من حلال است و بر مردانشان حرام است.
 نهج الفصاحه

حدیث ۲۶

قَالَتْ فَاطِمَةُ الزَّهْرَاءُ - سَلَامَ اللَّهُ عَلَيْهَا - : ... وَ النَّهْيُ عَنْ شُرْبِ الْخَمْرِ تَنْزِيهًا عَنِ الرَّجْسِ، وَ اجْتِنَابَ الْفُسْطِقِ حِجَابًا عَنِ اللَّعْنَةِ، وَ تَرْكَ السَّرَقَةِ إِجَابًا لِلْعَفَّةِ؛

حضرت فاطمه زهرا - سلام الله عليها - فرمودند: خداوند متعال منع و نهی از شرابخواری را جهت پاکی جامعه از زشتی ها و جنایت ها و دوری از تهمت ها و نسبت های ناروا را مانع از غضب و نفرین قرار داد و دزدی نکردن، موجب پاکی جامعه و پاکدامنی افراد می گردد.

ریاحین الشریعة، ج ۱، ص ۳۱۲

حدیث ۲۷

قَالَتْ فَاطِمَةُ الرَّهَاءُ - سلام الله عليها - :

جَعَلَ اللَّهُ الْإِيمَانَ تَطْهِيراً لَكُمْ مِنَ الشِّرْكِ، وَالصَّلَاةَ تَنْزِيهاً لَكُمْ مِنَ الْكِبْرِ، وَالزَّكَاةَ تَرْكِيهً لِلنَّفْسِ، وَنِمْاءً فِي الرِّزْقِ، وَالصَّيَامَ تَثْبِيثاً لِلْإِخْلَاصِ، وَالْحَجَّ تَشْيِيداً لِلدِّينِ؛

حضرت فاطمه زهرا - سلام الله عليها - فرمودند:

خداوند سبحان، ایمان و اعتقاد را برای طهارت از شرک و نجات از گمراهی ها و شقاوت ها قرار داد. و نماز را برای خضوع و فروتنی و پاکی از هر نوع تکبر، مقرر نمود. و زکات (و خمس) را برای تزکیه نفس و توسعه روزی تعیین نمود. و روزه را برای استقامت و اخلاص در اراده، لازم دانست. و حج را برای استحکام اساس شریعت و بناء دین اسلام واجب نمود.

ریاحین الشریعه، ج ۱، ص ۳۱۲

حدیث ۲۸

امام رضا علیه السلام می فرمایند:

خداوند تبارک و تعالی هیچ خوردنی و نوشیدنی را حلال نکرده است مگر آن که در آن سود و صلاحی بوده و هیچ خوردنی و نوشیدنی را حرام ننموده، مگر آن که در آن زیان و نابودی و فسادی بوده است، پس هر چیز سودمندی نیرو بخش جسم، که باعث تقویت بدن است حلال شده است و هر چیزی که قوای جسمانی را از بین ببرد و یا موجب مرگ شود حرام است.

مستدرک الوسائل، ج ۱۶، ص ۳۳۳، ح ۲.

حدیث ۲۹

امام رضا علیه السلام می فرمایند:

فلسفه خطبه نماز جمعه این است که: چون جمعه، روز حضور عامه مردم است، حاکم وسیله‌ای برای پند و اندرز آنان داشته باشد و مردم را به طاعت تشویق کند و از معصیت بر حذر دارد و از تصمیم خود درباره مصالح دین و دنیایشان آگاه سازد و از آنچه از گوشه و کنار می‌رسد و حوادثی که در آنها برای مردم سود و زیانی هست خبردار کند.

وسائل الشیعه، ج ۵، ص ۳۹، ح ۶.

حدیث ۳۰

امام صادق علیه السلام می فرمایند:

علت روزه گرفتن آن است که به سبب آن، ثروتمند و فقیر برابر شوند، زیرا ثروتمند گرسنگی را احساس نکرده، تا به فقیر رحم کند، هرگاه هم چیزی را بخواهد می‌تواند فراهم کند. پس خداوند خواست میان بندگانش برابری ایجاد کند و توانمند مزه گرسنگی و درد را بچشد تا بر ناتوان مهر بورزد و بر گرسنه ترحم کند.

بحار الأنوار، ج ۹۶، ص ۳۷۱، ح ۵۳.

حدیث ۳۱

رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

پوشیدن ابریشم و طلا بر مردان امت من حرام و بر زنانشان حلال است.

(نهج الفصاحه ، ح ۱۳۶۵)

حدیث ۳۲

امام علی علیه السلام می فرمایند :

لَا يَسْعُدُ أَحَدٌ إِلَّا بِإِقَامَةِ حُدُودِ اللَّهِ وَلَا يَشْقَى أَحَدٌ إِلَّا بِإِضَاعَتِهَا؛

هیچ کس جز با اجرای حدود و احکام خدا خوشبخت نمی شود و جز با ضایع کردن آن بدبخت نمی گردد.

غررالحکم، ح ۱۰۸۵۳.

حدیث ۳۳

امام علی علیه السلام می فرمایند:

مَعَاشِرَ النَّاسِ، أَلْفَقَهُ ثُمَّ الْمَتَجَرِّ، وَاللَّهُ لِلرِّبَا فِي هَذِهِ الْأُمَّةِ أَخْفَى مِنْ دَيْبِ النَّمْلِ عَلَى الصَّفَا؛

ای مردم! ابتدا احکام را یاد بگیرید، سپس تجارت کنید! به خدا قسم که ربا در میان این امت ناپیداتر از حرکت مورچه بر روی

تخته سنگ است.

بحارالانوار، ج ۱۰۳، ص ۱۱۷، ح ۱۶.

حدیث ۳۴

امام صادق علیه السلام می فرمایند:

إِنَّهُ لَوْ كَانَ الرِّبَا حَلَالًا لَتَرَكَ النَّاسُ التِّجَارَاتِ وَمَا يَحْتَاجُونَ إِلَيْهِ فَحَرَّمَ اللَّهُ الرِّبَا لِيُنْفِرَ النَّاسَ مِنَ الْحَرَامِ إِلَى الْحَلَالِ وَإِلَى التِّجَارَاتِ وَإِلَى

الْبَيْعِ وَالشَّرَاءِ فَيَبْقَى ذَلِكَ بَيْنَهُمْ فِي الْقَرْضِ؛

براستی، اگر ربا حلال بود، مردم تجارت و تلاش برای معاش را رها می کردند. به همین دلیل خداوند ربا را حرام کرد تا مردم از

حرام به حلال و تجارت و خرید و فروش رو بیاورند و به یکدیگر قرض بدهند.

من لایحضره الفقیه، ج ۳، ص ۵۶۷، ح ۴۹۳۷.

حدیث ۳۵

امام رضا علیه السلام می فرمایند:

إِعْلَمُوا حُرْمَةَ اللَّهِ - أَنْ الرِّبَا حَرَامٌ سِوَيْ حُرْمَةِ الكِبَائِرِ وَمِمَّا قَدْ وَعَدَ اللَّهُ عَلَيْهِ النَّارَ فَنَعُودُ بِاللَّهِ مِنْهَا، وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَى لِسَانِ كُلِّ نَبِيٍّ وَفِي كُلِّ

كِتَابٍ؛

خدایت رحمت کند! بدان که ربا حرام و از گناهان کبیره است و خداوند بر آن وعده آتش داده است پس پناه می بریم به خدا از

آتش. ربا را همه پیامبران و همه کتاب‌های آسمانی حرام کرده‌اند.

فقه الرضا، ح ۲۵۶.

حدیث ۳۶

امام رضا علیه السلام می فرمایند:

لَيْسَ بَيْنَ الْوَالِدِ وَوَلَدِهِ رِبَا وَلَا بَيْنَ الزَّوْجِ وَالْمَرْأَةِ رِبَا؛
بین پدر و فرزند و بین شوهر و همسرش ربا (حرام) نیست.
فقه الرضا، ص ۲۵۸.

حدیث ۳۷

رسول اکرم صلی الله علیه و آله وسلم می فرمایند :

لَيْسَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ أَهْلِ حَرْبِنَا رِبَا، نَأْخُذُ مِنْهُمْ أَلْفَ دِرْهَمٍ بِدِرْهَمٍ وَنَأْخُذُ مِنْهُمْ وَلَا نُعْطِيهِمْ؛
بین ما و دشمنانمان، ربا (حرام) نیست، از آنان هزاران درهم در مقابل یک درهم می گیریم - آری، از آنان ربا می گیریم و به آنان ربا نمی دهیم.

وسائل الشیعه، ج ۱۲، ص ۴۳۶، ح ۲.

حدیث ۳۸

امام صادق علیه السلام می فرمایند:

لَوْ أَنَّ رَجُلًا وَرِثَ مِنْ أَبِيهِ مَالًا وَقَدْ عَرَفَ أَنَّ فِي ذَلِكَ الْمَالِ رِبَا وَلَكِنْ قَدِ اخْتَلَطَ فِي التِّجَارَةِ بغيرِهِ حَلَالٍ كَانَ حَلَالًا طَيِّبًا فَلْيَأْكُلْهُ وَإِنْ عَرَفَ مِنْهُ شَيْئًا إِنَّهُ رِبَا فَلْيَأْخُذْ رَأْسَ مَالِهِ وَلْيُرِدَّ الرَّبَا؛

اگر کسی از پدرش مالی به ارث ببرد و بداند که در آن مال ربا وجود دارد، ولی مال ربوی با مال‌های دیگر مخلوط شده، آن مال برای او حلال و پاکیزه است و می‌تواند از آن استفاده کند، و اگر به ربوی بودن مقدار مشخصی از آن یقین دارد باید اصل مال را برای خود بردارد و مال ربوی را به صاحبش رد نماید.

کافی، ج ۵، ص ۱۴۵، ح ۴.

حدیث ۳۹

امام باقر علیه السلام می فرمایند:

إِنَّمَا حَرَّمَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ الرَّبَا لِئَلَّا يَذْهَبَ الْمَعْرُوفُ؛

خدای عزوجل ربا را حرام فرمود تا احسان کردن از بین نرود.

وسائل الشیعه، ج ۱۲، ص ۴۲۵، ح ۱۰.

حدیث ۴۰

امام صادق علیه السلام می فرمایند :

الْمَرْأَةُ تَحِيضٌ، يَحْرُمُ عَلَى زَوْجِهَا أَنْ يَأْتِيَهَا لِقَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ؛

زنی که در عادت ماهیانه (حیض) است بر شوهرش آمیزش با او حرام است به دلیل این گفته خداوند متعال: به زنان حائض نزدیک نشوید تا زمانی که پاک گردند.

وسائل الشیعه، ج ۲، ص ۳۲۲، ح ۹.

حدیث ۴۱

حضرت فاطمه (سلام الله علیها) می فرمایند:
 فَرَضَ اللَّهُ ... الأَمْرَ بِالمَعْرُوفِ مَصْلَحَةً لِلْعَامَّةِ؛
 خداوند امر به معروف را برای اصلاح مردم قرار داد
 بحار الأنوار، ج ۶، ص ۱۰۷

حدیث ۴۲

حضرت فاطمه (سلام الله علیها) فرمودند:
 جعل الله ... الزكاهُ تركيةً للنفس و نماءً فی الرزق ، و الصيام تثبیتاً للاخلاص؛
 خدای تعالی زکات را مایه پاکیزگی جان و فزونی روزی، و روزه را برای پابرجایی اخلاص قرار داد.
 (احتجاج طبرسی، ایران، انتشارات اسوه، ج ۱)

حدیث ۴۳

حضرت زهرا (سلام الله علیها) فرمودند:
 فجعل الله الايمان تطهيرا لكم من الشرك ، و الصلاة تنزيها لكم عن الكبر؛
 خدای تعالی ایمان را برای پاکیزگی از شرک قرار داد، و نماز را برای دوری از تکبر و خودخواهی.
 (احتجاج طبرسی، ج ۱، ص ۲۵۸)

حدیث ۴۴

حضرت امام حسن عسکری (علیه السلام) در پاسخ به پرسش از علت واجب شدن روزه فرمودند:
 تا توانگر درد گرسنگی را بچشد و در نتیجه به نیازمند کمک کند.
 بحارالانوار، ج ۹۶، ص ۳۶۹.

حدیث ۴۵

حضرت فاطمه ی زهرا (علیها السلام) فرمودند:
 فرض الله الصيام تثبیتاً للاخلاص؛
 خداوند روزه را برای استواری اخلاص، واجب فرمود.
 بحارالانوار، ج ۹۶، ص ۳۶۸.

حدیث ۴۶

قال الامام علی - علیه السلام - : فَرَضَ اللَّهُ ... الصَّيَامَ اِثْبَاتًا لِاخْلَاصِ الخَلْقِ.
 امام علی - علیه السلام - فرمودند: خداوند روزه را واجب کرد تا اخلاص بندگان را بیازماید.

«نهج البلاغه، حکمت ۲۵۲»

مسجد و اماکن مذهبی

حدیث ۱

رسول الله صلی الله علیه و آله :
 إِنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ إِذَا أَحَبَّ عَبْدًا جَعَلَهُ قِيَمَ مَسْجِدٍ .
 پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :
 همانا خدای عز و جل ، هر گاه بنده‌ای را دوست بدارد ، او را برآورنده نیازهای مسجدی قرار می‌دهد .
 کنز العمال : ج ۷ ص ۶۵۳ ح ۲۰۷۵۰

حدیث ۲

الإمام الصادق علیه السلام :
 إِنَّ الْجَنَّةَ وَالْحُورَ لَتَشْتَاقُ إِلَى مَنْ يَكْسُحُ الْمَسَاجِدَ وَيَأْخُذُ مِنْهَا الْقَدَى .
 امام صادق علیه السلام :
 بهشت و حوریان ، مشتاق کسی هستند که مسجدها را جارو و غبارروبی کند .
 بحار الأنوار : ج ۸۳ ص ۳۸۲ ح ۵۲ .

حدیث ۳

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :
 مَنْ قَمَّ مَسْجِدًا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ عِتْقَ رَقَبَةٍ ، وَمَنْ أَخْرَجَ مِنْهُ مَا يُقْدِي عَيْنًا كَتَبَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ لَهُ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ .
 هر کس مسجدی را جارو کند ، خداوند برای او ، ثواب آزاد کردن بنده‌ای را می‌نویسد ، و هر کس از مسجد به اندازه خاشاکی که به چشم می‌رود ، بیرون ببرد ، خدای عز و جل ، وی را از رحمتش دوچندان برخوردار می‌گرداند .
 بحار الأنوار : ج ۸۳ ص ۳۸۳ ح ۵۶ .

حدیث ۴

رسول الله صلی الله علیه و آله :
 مَنْ كَسَسَ الْمَسْجِدَ يَوْمَ الْحَمِيسِ وَلَيْلَةَ الْجُمُعَةِ ، فَأَخْرَجَ مِنْهُ مِنَ التُّرَابِ مَا يُدْرُ فِي الْعَيْنِ ، غَفَرَ اللَّهُ لَهُ .
 پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :
 هر کس در روز پنج‌شنبه و شب جمعه ، مسجد را نظافت کند و گرد و خاکی را که در چشم می‌رود ، بپروید ، خداوند او را می‌آمرزد .
 بحار الأنوار : ج ۸۳ ص ۳۸۵ ح ۶۱ .

حدیث ۵

امام باقر علیه السلام :

مَنْ صَلَّى فِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ صَلَاةً مَكْتُوبَةً ، قَبِلَ اللَّهُ بِهَا مِنْهُ كُلَّ صَلَاةٍ صَلَّاهَا مِنْذُ يَوْمٍ وَجَبَتْ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ ، وَكُلَّ صَلَاةٍ يُصَلِّيهَا إِلَى أَنْ يَمُوتَ .

هر کس نماز واجب را در مسجد الحرام به جا آورد ، خداوند ، همه نمازهای پیشین او را از زمانی که نماز بر او واجب شده است و هر نمازی را که تا پایان حیاتش خواهد خواند ، می‌پذیرد .

وسائل الشیعة : ج ۳ ص ۵۳۶ ح ۱ .

حدیث ۶

رسول الله صلى الله عليه و آله :

أَعْظَمُ الْمَسَاجِدِ حُرْمَةً ، وَأَحْبُّهَا إِلَى اللَّهِ وَأَكْرَمُهَا عَلَى اللَّهِ تَعَالَى ، الْمَسْجِدُ الْحَرَامُ .

پیامبر خدا صلى الله عليه و آله :

با حرمت‌ترین مسجدها و دوست داشتنی‌ترین آنها نزد خدا و گرامی‌ترینشان در پیشگاه خدای متعال ، مسجد الحرام است .

ابحار الأنوار : ج ۶ ص ۳۰۰ .

حدیث ۷

قال الامام الحسن - عليه السلام - : أَلْغَفْلَةُ تَرُكُّكَ الْمَسْجِدَ ، وَطَاعَتُكَ الْمُفْسِدَ .

امام حسن - عليه السلام - فرمودند: غفلت آن است که مسجد رفتن (برای نماز) را ترک کنی و از شخص مفسد فرمان ببری.

«بحار الانوار، ج ۷۸، ص ۱۱۵»

حدیث ۸

پیامبر اکرم (صلى الله عليه و آله وسلم) فرمودند:

الْمَسَاجِدُ مَجَالِسُ الْأَنْبِيَاءِ؛

مساجد، مجالس پیامبران است.

«مستدرک الوسائل، ج ۳، ص ۳۶۳»

حدیث ۹

قال الامام على - عليه السلام - :

مَنْ أَرَادَ دُخُولَ الْمَسْجِدِ فَلْيَدْخُلْ عَلَى سُكُونٍ وَوَقَارٍ فَإِنَّ الْمَسْجِدَ يُبَوِّتُ اللَّهُ وَ أَحَبُّ الْبِقَاعِ إِلَيْهِ .

امام علی - عليه السلام - فرمودند:

هر کس می‌خواهد به مسجد داخل گردد، با آرامش و طمأنینه وارد شود، چون مساجد خانه‌های خدا و محبوب‌ترین محل‌ها در نظر اوست.

«من لا یحضره الفقیه، ج ۱، ص ۱۷۰»

حدیث ۱۰

قال الامام الصادق - علیه السلام - :
 اِذَا دَخَلْتَ الْمَسْجِدَ فَاحْمَدِ اللَّهَ وَ اَثْنِ عَلَيْهِ وَ صَلِّ عَلَي النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ -
 امام صادق - علیه السلام - فرمودند:
 هر گاه داخل مسجد شدی، حمد و سپاس خدای را بگو و بر پیامبر - صلی الله علیه و آله - درود بفرست.
 «وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۵۱۶»

حدیث ۱۱

قال الامام الصادق - علیه السلام - :
 اِذَا فَقَدَ الْأَمْنَ مِنَ الْعِبَادِ وَ رَكِبَ النَّاسَ عَلَى الْخِيُولِ وَ اعْتَذَلُوا النِّسَاءَ وَ الطَّيِّبَ فَالْهَرْبُ الْهَرْبُ عَنْ
 امام صادق - علیه السلام - فرمودند:
 وقتی که امنیت از سرزمینها رخت ببندد و مردم بر اسبها سوار شده و از زنهای حلالشان کناره گیرند (به لواط و زنا روی آورند)؛ در این حال باید از جوار ایشان فرار کرد. (راوی گوید): گفتم فدایت شوم به کجا فرار کنند؟ فرمودند:
 به کوفه و نواحی آن و یا به قم و حوالی آن، همانا بلا و مصیبت از این دو مکان دفع شده است.
 «بحار الأنوار، ج ۵۷، ص ۲۱۴»

حدیث ۱۲

قال الامام الصادق - علیه السلام - :
 ان لعلی قم ملکاً رفر ف علیها بجناحیه لایریدها جبار بسوء الا اذا به الله کذب الملح فی الماء. ثم اشار الی عیسی بن عبدالله فقال:
 سلام الله علی اهل قم
 امام صادق - علیه السلام - فرمودند:
 بر فراز قم فرشته ای بالهای خود را برافراشته است. هیچ گردن کشی نسبت به قم سوء قصد نمی کند مگر آن که خداوند او را نابود می نماید چنان که نمک در آب نابود می شود. آنگاه امام به عیسی بن عبدالله اشاره کردند و فرمودند:
 سلام خداوند بر اهل قم باد. خداوند سرزمینشان را با باران سیراب می گرداند و بر کاتش رابر آنان نازل می کند و ... آنان فقیه و عالم و با شعور و اهل فهم و روایت هستند و عبادات را به خوبی به جا می آورند.
 «بحار الأنوار، ج ۵۷، ص ۲۱۷»

حدیث ۱۳

قال الامام الصادق - علیه السلام - :
 الا- ان لله حرما و هو مکه. الا- ان لرسول الله حرما و هو مدینه. الا- ان لامیر المؤمنین حرما و هو کوفه. الا ان حرمی و حرم ولدی من بعدی قم.
 امام صادق - علیه السلام - فرمودند:

آگاه باشید خداوند حرمی دارد و آن مکه است. آگاه باشید رسول خدا حرمی دارد و آن مدینه است. آگاه باشید امیر مؤمنان حرمی دارد و آن کوفه است و آگاه باشید حرم من و فرزندانم قم است.

«مجالس المؤمنین، ج ۱، ص ۸۳»

حدیث ۱۴

قال الامام الصادق - علیه السلام - :
 قم مقدسه و اهلها منا و نحن منهم لا یریدهم جبار بسوء الا عجلت عقوبته، مالم یجولوا احوالهم فاذا فعلوا ذلک، سلط الله علیهم جباره سوء ...

امام صادق - علیه السلام - فرمودند:
 خاک قم مقدس است و ساکنانش از ما هستند و ما از آنان. هیچ گاه گردن کشی نسبت به آنان سوء قصد نمی کند مگر این که به عقوبت خود شتاب ورزد، البته تا زمانی که احوال خویش را تغییر ندهند که در آن صورت خداوند سرکشان را بر آنان مسلط می کند. آگاه باشید! اهل قم یاری دهندگان قائم ما هستند و به حق ما دعوت می کنند. راوی گوید: آنگاه امام سرشان را به سوی آسمان بلند کردند و گفتند: بار الها، آنان را از هر فتنه ای حفظ کن و از هر هلاکتی نجات ده.

«بحار الأنوار، ج ۵۷، ص ۲۱۸»

حدیث ۱۵

قال الامام الصادق - علیه السلام - :
 اذا اصابکم بلیه و عناء فعلیکم بقم، فانه مأوی الفاطمیین و ... و ما اراد احدٌ بقم و اهله سوء الا اذله الله و ابعده من رحمتِهِ.

امام صادق - علیه السلام - فرمودند:
 هر گاه بلا و ذلتی به شما رسید، به قم بروید. چون آنجا پناهگاه فرزندان فاطمه و استراحت گاه مؤمنان است ... و کسی نسبت به قم و ساکنانش سوء قصد نمی کند، مگر این که خداوند او را خوار و از رحمت خویش دور می نماید.

«بحار الأنوار، ج ۵۷، ص ۲۱۴»

حدیث ۱۶

قال الامام الصادق - علیه السلام - :
 اللهم اعصمهم من کل فتنه و نجهم من کل هلكة.

حضرت امام صادق - علیه السلام - (در حق قم دعا کردند و) فرمودند:
 خدایا اهل قم را از هر فتنه حفظ کن و ایشان را از هر هلاکتی نجات بده.

«بحار الانوار، ج ۵۷، ص ۲۱۸»

حدیث ۱۷

قال الامام السجاد - علیه السلام - : مَنْ صَلَّى فِي مَسْجِدِ السَّهْلَةِ رَكَعَتَيْنِ زَادَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ فِي عُمرِهِ سَنَتَيْنِ.

امام سجاد - علیه السلام - : هر کس در مسجد سهله دو رکعت نماز بخواند، خداوند، دو سال بر عمر او می افزاید.

«المزار للمفید، ص ۱۴»

حدیث ۱۸

الإمام الصادق علیه السلام :

أَحْضَرُوا مَعَكُمْ مَسَاجِدَكُمْ .

امام صادق علیه السلام :

همراه کسان خود ، در مسجد حاضر شوید .

وسائل الشیعة : ج ۸ ص ۳۹۹ ح ۴ .

حدیث ۱۹

الإمام الصادق علیه السلام :

إِنَّ عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ اسْتَقْبَلَهُ مَوْلَى لَهُ فِي لَيْلَةٍ بَارِدَةٍ ، وَعَلَيْهِ جُبَّةٌ خَزٌّ وَمِطْرَفٌ خَزٌّ وَعِمَامَةٌ خَزٌّ وَهُوَ مُتَغَلِّفٌ بِالْغَالِيَةِ ، فَقَالَ لَهُ : جُعِلْتُ فِدَاكَ ، فِي مِثْلِ هَذِهِ السَّاعَةِ عَلَى هَذِهِ الْهَيْئَةِ إِلَى أَيْنَ ؟

قَالَ : فَقَالَ : إِلَى مَسْجِدِ جَدِّي رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ، أَخْطَبُ الْحَوْرَ الْعَيْنِ إِلَى اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ .

امام صادق علیه السلام :

خدمتکار علی بن الحسین (زین العابدین) علیه السلام ، ایشان را در شبی سرد ، ملاقات کرد ، در حالی که جامه و ردا و عمامه‌ای از خَز پوشیده و خود را با عطری ، خوش بو کرده بود . گفت : فدایت شوم! در چنین ساعتی و با این وضع ، رهسپار کجایی؟

امام علیه السلام فرمود : « به مسجد جَدِّم پیامبر خدا می‌روم تا از خدای عز و جل حوریان را خواستگاری کنم » .

الْغَالِيَةُ : نوع من الطيب مُرَكَّب من مسك وعنبر ودُهْن ، والتغلف بها : التلطيح (النهاية : ج ۳ ص ۳۸۳ «غلا»). الكافي : ج ۶ ص ۵۱۷ ح ۵ ، بحار الأنوار : ج ۴۶ ص ۵۹ ح ۱۳ .

حدیث ۲۰

امام علی علیه السلام :

الْجُلُوسُ فِي الْمَسْجِدِ مِنْ بَعْدِ طُلُوعِ الْفَجْرِ إِلَى حِينَ طُلُوعِ الشَّمْسِ لِلِاسْتِغَالِ بِذِكْرِ اللَّهِ سُبْحَانَهُ ، أَسْرَعُ فِي تَيْسِيرِ الرِّزْقِ مِنَ الضَّرْبِ فِي أَقْطَارِ الْأَرْضِ .

نشستن در مسجد ، پس از سپیده‌دم تا برآمدن آفتاب برای پرداختن به یاد خدای سبحان ، بیش از جستجوی روزی در همه سوی زمین ، مایه گشایش روزی است .

بحار الأنوار : ج ۱۰ ص ۹۰ ح ۱ .

حدیث ۲۱

امام علی علیه السلام :

الْجَلِيسَةُ فِي الْمَسْجِدِ خَيْرٌ لِي مِنَ الْجَلِيسَةِ فِي الْجَنَّةِ ؛ فَإِنَّ الْجَنَّةَ فِيهَا رِضَا نَفْسِي وَالْجَامِعَ فِيهِ رِضَا رَبِّي .

نشستن در مسجد نزد من ، از نشستن در بهشت ، نیکوتر است ؛ زیرا در بهشت ، خشنودی من فراهم است و در مسجد ، خشنودی

پروردگار من .

ارشاد القلوب: ص ۲۱۸ ، عده الداعی: ص ۱۹۴ ، بحار الأنوار: ج ۸۳ ص ۳۶۲ ح ۱۶ .

حدیث ۲۲

الإمام علی علیه السلام :

إِنَّ الْمَسْجِدَ لِيَشْكُو الْخَرَابَ إِلَى رَبِّهِ ، وَإِنَّهُ لَيَتَبَشَّبُ بِالرَّجُلِ مِنْ عُمَارِهِ إِذَا غَابَ عَنْهُ ثُمَّ قَدِمَ ، كَمَا يَتَبَشَّبُ أَحَدُكُمْ بِغَائِبِهِ إِذَا قَدِمَ عَلَيْهِ .
امام علی علیه السلام :

مسجد ، از ویرانی خود نزد پروردگارش زبان به شکایت می‌گشاید و از دیدن آباد کننده‌اش که مدتی از او دور بوده و اکنون باز گشته ، شاد می‌شود ، همان گونه که هر یک از شما از رسیدن کسی که از او دور بوده ، شادمان می‌گردد.
بحار الأنوار: ج ۸۳ ص ۳۸۰ ح ۴۸ .

حدیث ۲۳

رسول الله صلى الله عليه وآله :

سَبْعَةٌ فِي ظِلِّ عَرْشِ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ : ... وَرَجُلٌ خَرَجَ مِنَ الْمَسْجِدِ وَفِي يَتِيهِ أَنْ يَرْجِعَ إِلَيْهِ .
پیامبر خدا صلى الله عليه وآله :

هفت گروه ، در سایه عرش خدای عز و جل هستند ، آن روز که هیچ سایه‌ای بجز سایه او وجود ندارد : ... و کسی که از مسجد خارج شود و نیتش آن باشد که دوباره بدان بازگردد .
الخصال : ص ۳۴۳ ح ۸ عن ابن عباس ، بحار الأنوار : ج ۷۴ ص ۳۵۳ ح ۲۸ .

حدیث ۲۴

الإمام الصادق عليه السلام :

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ : الْجُلُوسُ فِي الْمَسْجِدِ لِيَنْتَظِرَ الصَّلَاةَ عِبَادَةٌ مَا لَمْ يُحَدِّثْ ، قِيلَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا يُحَدِّثُ؟ قَالَ :
الِإِغْتِيَابَ .

امام صادق علیه السلام :

پیامبر صلی الله علیه و آله فرمود : «به انتظار نماز در مسجد نشستن ، عبادت است تا زمانی که ناروایی پدید نیآورد» .
گفته شد : ای پیامبر خدا! چه ناروایی ؟
فرمود : «غیبت کردن» .

بحار الأنوار: ج ۷۵ ص ۲۴۹ ح ۱۷ .

حدیث ۲۵

پیامبر خدا صلى الله عليه وآله :

لَا يَزَالُ الْعَبْدُ فِي صَلَاةٍ ، مَا كَانَ فِي الْمَسْجِدِ يَنْتَظِرُ الصَّلَاةَ .

بنده ، تا زمانی که در مسجد انتظار نماز را می‌کشد ، پیوسته در نماز است .

کنز العمال: ج ۷ ص ۶۵۰ ح ۲۰۷۳۵.

حدیث ۲۶

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

القَاعِدُ فِي الْمَسْجِدِ يَنْتَظِرُ الصَّلَاةَ كَالْقَانِتِ ، وَيُكْتَبُ مِنَ الْمُصَلِّينَ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَى بَيْتِهِ .

آن که در مسجد به انتظار نماز نشسته ، گویی در فرمان‌برداری است و تا زمانی که به خانه‌اش باز گردد ، در شمار نماز گزاران نوشته می‌شود .

کنز العمال: ج ۷ ص ۵۶۸ ح ۲۰۲۹۵.

حدیث ۲۷

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

الْجُلُوسُ فِي الْمَسْجِدِ لِيَنْتَظِرَ الصَّلَاةَ عِبَادَةٌ .

نشستن در مسجد به انتظار نماز ، عبادت است .

کنز العمال: ج ۷ ص ۶۵۱ ح ۲۰۷۴۳.

حدیث ۲۸

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

خَمْسٌ مِنَ الْعِبَادَةِ : قِلَّةُ الطَّعْمِ ، وَالْقُعُودُ فِي الْمَسَاجِدِ ...

پنج چیز ، از عبادت است : کم خوردن ، نشستن در مسجدها ...

الفردوس: ج ۲ ص ۱۹۵ ح ۲۹۶۹ عن أبي هريرة ، كنز العمال: ج ۱۵ ص ۸۸۰ ح ۴۳۴۹۳.

حدیث ۲۹

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

جُلُوسُ الْمُؤْمِنِ فِي الْمَسْجِدِ رِبَاطَةٌ .

نشستن مؤمن در مسجد ، به منزله آمادگی مداوم او برای نبرد با دشمن است .

کنز العمال: ج ۱۵ ص ۳۰۵ ح ۴۱۱۳۲.

حدیث ۳۰

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

إِنَّ أَحَدَكُمْ لَا يَزَالُ فِي صَلَاةٍ مَا دَامَ فِي الْمَسْجِدِ حَتَّى يَخْرُجَ مِنْهُ .

هر یک از شما ، زمانی که در مسجد است ، تا وقت بیرون رفتن از آن ، پیوسته در نماز است .

مسند ابن حنبل: ج ۴ ص ۸۶ ح ۱۱۳۸۵ و ص ۱۰۹ ح ۱۱۵۱۲ كلاهما عن مولى لأبي سعيد الخدري ، كنز العمال: ج ۷ ص ۵۰۷ ح ۱۹۹۹۳.

حدیث ۳۱

رسول الله صلی الله علیه و آله :

لَا يَزَالُ الْمَلَائِكَةُ تُصَلِّي عَلَى أَحَدِكُمْ مَا كَانَ فِي الْمَسْجِدِ ، وَتَقُولُ : اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ ، اللَّهُمَّ ارحمه .

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

بر هر یک از شما ، تا زمانی که در مسجد است ، همواره فرشتگان درود می‌فرستند و می‌گویند : خداوندا! او را ببخشا . خداوندا! مورد رحمت خویش قرارش ده .

المصنّف لعبد الرزّاق: ج ۱ ص ۵۸۰ ح ۲۲۱۰ عن أبي هريرة ، كنز العمال: ج ۷ ص ۳۲۴ ح ۱۹۰۸۴ .

حدیث ۳۲

رسول الله صلی الله علیه و آله :

اللَّهُمَّ هَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ ، هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ ، أَمَرْنَا فِيهِ بِعِمَارَةِ الْمَسَاجِدِ وَالِدُّعَاءِ وَالصِّيَامِ وَالْقِيَامِ ، وَضَمِنْتَ لَنَا فِيهِ الْإِجَابَةَ .

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

پروردگارا! این ، ماه رمضان است که در آن ، قرآن را برای هدایت مردم همراه با نشانه‌های روشن هدایت و وسیله تشخیص حق از باطل ، فرو فرستادی . در آن ، ما را به آباد کردن مسجدها و دعا و روزه و نماز ، فرمان دادی و اجابت را برایمان تضمین فرمودی .

البلد الأمين: ص ۱۹۸ ، بحار الأنوار: ج ۹۸ ص ۷۸ ح ۲ .

حدیث ۳۳

الإمام عليّ عليه السلام :

عَلَّمَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ إِذَا لَبِسْتُ ثَوْبًا جَدِيدًا أَنْ أَقُولَ : الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَسَانِي مِنَ اللَّبَاسِ مَا أَتَجَمَّلُ بِهِ فِي النَّاسِ ، اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا ثِيَابَ بَرَكَهٍ أَسْعَى فِيهَا لِمَرْضَاتِكَ ، وَأَعْمُرْ فِيهَا مَسَاجِدَكَ .

امام علی علیه السلام :

پیامبر خدا به من آموخت که هرگاه جامه نویی بر تن کردم ، بگویم : « سپاس ، خدایی را که لباسی به من پوشاند که در میان مردم با آن ، خود را بیارایم . پروردگارا! جامه‌ای بابرکت قرارش ده تا در آن برای رضایت تو بکوشم و به آباد ساختن مسجدهایت بپردازم » .

الكافي: ج ۶ ص ۴۵۸ ح ۲

حدیث ۳۴

رسول الله صلی الله علیه و آله :

إِذَا رَأَيْتُمُ الرَّجُلَ يَعْتَادُ الْمَسْجِدَ فَاشْهَدُوا لَهُ بِالْإِيمَانِ ، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى : «إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ» .

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

هرگاه دیدید که مردی پیوسته به مسجد می‌رود ، به ایمان او گواهی دهید . خداوند متعال فرمود : «تنها کسی که به خدا و روز

رستاخیز ، ایمان آورده است ، مساجد خدا را آباد می‌کند» .

عوالی اللالی: ج ۲ ص ۳۲ ح ۷۹ من دون الآیه .

حدیث ۳۵

الإمام الصادق علیه السلام - لیونس بن یعقوب - :

ملعون ملعون من لم یوقر المسجد . أتدری یا یونس لِمَ عَظَّمَ اللَّهُ تَعَالَى حَقَّ الْمَسَاجِدِ ، وَأَنْزَلَ هَذِهِ الْآيَةَ : «وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا» ؟ كَانَتْ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى إِذَا دَخَلُوا كَنَائِسَهُمْ أَشْرَكُوا بِاللَّهِ تَعَالَى ، فَأَمَرَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ نَبِيَّهُ أَنْ يُوحِّدَ اللَّهَ فِيهَا وَيَعْبُدَهُ .

امام صادق علیه السلام - به یونس بن یعقوب - :

ملعون است ، ملعون کسی که مسجد را حرمت نهد ! ای یونس ! آیا می‌دانی چرا خداوند ، حق مسجدها را بزرگ قرار داده و این آیه را فرو فرستاده است که : «مساجد ، از آن خدایند . پس کسی را با خدا نخوانید» ؟ [زیرا] یهودیان و مسیحیان ، هر گاه وارد عبادتگاه‌های خود می‌شدند ، به خدای متعال شرک می‌ورزیدند . از این رو ، خدای سبحان ، به پیامبرش فرمان داد تا در مساجد ، خدا را یگانه بشمارد و او را پرستش کند .

بحار الأنوار: ج ۷۶ ص ۳۵۵ ح ۲۱ .

حدیث ۳۶

الإمام علی علیه السلام :

مَنْ وَقَرَ مَسْجِدًا ، لَقِيَ اللَّهَ يَوْمَ يَلْقَاهُ ضَاحِكًا مُسْتَبْشِرًا ، وَأَعْطَاهُ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ .

امام علی علیه السلام :

هر که مسجدی را حرمت نهد ، در روز ملاقات با خدا ، او را خندان و شادمان دیدار می‌کند ، در حالی که کارنامه‌اش را به دست راست او داده است .

المحاسن: ج ۱ ص ۱۲۷ ح ۱۴۵ عن السكوني عن الإمام الصادق عن أبيه عليهما السلام ، بحار الأنوار: ج ۷ ص ۳۰۴ ح ۷۳ .

حدیث ۳۷

علل الشرائع عن أبي بصير :

سَأَلْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَنِ الْعِلَّةِ فِي تَعْظِيمِ الْمَسَاجِدِ ، فَقَالَ : إِنَّمَا أُمِرَ بِتَعْظِيمِ الْمَسَاجِدِ لِأَنَّهَا بُيُوتُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ .

علل الشرائع - به نقل از ابو بصیر - :

از امام صادق علیه السلام در باره علت بزرگداشت مساجد پرسیدم . فرمود : «تنها از آن رو به بزرگداشت مساجد فرمان داده شده که آنها ، خانه‌های خدا در زمین هستند» .

علل الشرائع: ص ۳۱۸ ح ۱ عن أبي بصير ، بحار الأنوار: ج ۸۴ ص ۶ ح ۷۸ .

حدیث ۳۸

الإمام علی علیه السلام :

لَا يُسَمَّى الْمُسْلِمُ رُجِيلاً ، وَلَا يُسَمَّى الْمُصْحَفُ مُصْحِيفًا ، وَلَا الْمَسْجِدُ مُسْجِداً .

امام علی علیه السلام :

مسلمان، «مردک» و قرآن، «قرآنک» و مسجد، «مسجدک» نامیده نمی شود .

النوادر للراوندى: ص ۱۹۴ ح ۳۵۶ ، الجعفریات: ص ۲۴۱ كلاهما عن الإمام الكاظم عن آبائه عليهم السلام ، بحار الأنوار: ج ۷۶ ص ۳۵۸ ح ۲۷ .

حدیث ۳۹

رسول الله صلى الله عليه و آله :

لَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ لِلْمَسْجِدِ : «مُسَيْجِدٌ» فَإِنَّهُ بَيْتٌ يُذَكَّرُ اللَّهُ فِيهِ ، وَلَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ : «مُصَيِّحٌ» فَإِنَّ كِتَابَ اللَّهِ أَعْظَمُ مِنْ أَنْ يُصَغَّرَ ، وَلَا يَقُولَنَّ لِلرُّجْلِ : «رُؤْيَجِلٌ» ، وَلَا لِلْمَرَأَةِ : «مُرْيِيَّةٌ» .

پیامبر خدا صلى الله عليه و آله :

هرگز کسی از شما مسجد را «مسجدک» نخواند ؛ زیرا آن خانه‌ای است که خداوند در آن یاد می‌شود . و هرگز کسی از شما «قرآنک» نگوید ؛ زیرا کتاب خدا ، بزرگ‌تر از آن است که به کوچکی یاد شود . نیز کسی مرد را «مردک» و زن را «زنک» نخواند .

الفردوس: ج ۵ ص ۱۲۰ ح ۷۶۷۸ عن أبي هريرة .

حدیث ۴۰

امام علی علیه السلام :

حَرِيمُ الْمَسْجِدِ أَرْبَعُونَ ذِرَاعًا ، وَالْجَوَارُ أَرْبَعُونَ دَارًا مِنْ أَرْبَعَةِ جَوَانِبِهَا .

حریم مسجد ، چهل گز است و همسایگان ، چهل خانه از چهار سو .

الخصال: ص ۵۴۴ ح ۲۰ ، بحار الأنوار: ج ۸۴ ص ۳ ح ۷۴ .

حدیث ۴۱

الكافي عن عمرو بن جُمَيْعٍ :

سَأَلْتُ أَبَا جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَنِ الصَّلَاةِ فِي الْمَسَاجِدِ الْمُصَوَّرَةِ ، فَقَالَ :

أَكْرَهُ ذَلِكَ ، وَلَكِنْ لَا يُضْرُّكُمْ ذَلِكَ الْيَوْمَ ، وَلَوْ قَدِ قَامَ الْعَدْلُ رَأَيْتُمْ كَيْفَ يَصْنَعُ فِي ذَلِكَ .

الكافي - به نقل از عمرو بن جُمَيْعٍ :-

از امام باقر علیه السلام در باره نماز خواندن در مسجدهای نقاشی شده پرسیدم . فرمود : «آن را نمی‌پسندم ؛ لیکن امروزه ، شما را زیان نمی‌رساند . اگر عدل بر پا شود ، خواهید دید در این باره چه خواهد کرد» .

الكافي: ج ۳ ص ۳۶۹ ح ۶ ، تهذیب الأحكام: ج ۳ ص ۲۵۹ ح ۷۲۶ وفيه «أبا عبد الله» بدل «أبا جعفر» ، بحار الأنوار: ج ۵۲ ص ۳۷۴ ح ۱۷۱ .

حدیث ۴۲

الإمام علي عليه السلام :

إِنَّ الْقَوْمَ إِذَا زَيَّنُوا مَسَاجِدَهُمْ فَسَدَّتْ أَعْمَالُهُمْ .

امام علی علیه السلام :

هر گاه مردم ، مسجدهایشان را بیاریند ، کردارشان تباه شده است .

المصنّف لعبد الرزّاق : ج ۳ ص ۱۵۴ ح ۵۱۳۴ عن إبراهيم بن المهاجر ، إعلام الساجد بأحكام المساجد : ص ۳۳۶ .

حدیث ۴۳

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

إِذَا رَأَيْتُمُ الْمَصَاحِفَ حُلِيَّتْ ، وَالْمَسَاجِدَ زَيَّنَّتْ ، وَالْمَنَارَةَ طَوَّلَتْ ، وَاتَّخَذَ الْقُرْآنُ مَزَامِيرَ ، وَالْمَسَاجِدُ طُرُقًا ، الْمُؤْمِنُ فِي ذَلِكَ الزَّمَانِ أَعْرُ مِنْ الْكِبْرِيَةِ الْأَحْمَرِ ، أَمَا إِنَّ مَسَاجِدَهُمْ مُزَخْرَفَةٌ ، وَأَبْدَانُهُمْ نَقِيَّةٌ ، وَقُلُوبُهُمْ أَنْتَنُ مِنَ الْحَيْفَةِ .

هر گاه دیدید که قرآن‌ها، جامه‌ای زیبا بر تن کرده‌اند و مساجد، زینت یافته‌اند و مناره‌ها، قد برافراشته‌اند و قرآن، با ساز و آواز خوانده می‌شود و مسجدها، گذرگاه قرار گرفته‌اند، مؤمن در آن روزگار، از گوگرد سرخ، کمیاب‌تر خواهد بود. آری. مساجدشان آذین‌بندی و جسمشان پاکیزه؛ لیکن دل‌هایشان از مُردار، بدبوتر است.

روضة الواعظین: ص ۳۷۰ .

حدیث ۴۴

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

مَاسَاءَ عَمَلُ قَوْمٍ قَطُّ إِلَّا زَخْرَفُوا مَسَاجِدَهُمْ .

هیچ گاه کردار مردمی ناشایست نگردید، مگر آن که مساجدشان را به زیور آراستند .

کنز العمال: ج ۷ ص ۶۶۸ ح ۲۰۸۲۸ .

حدیث ۴۵

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

سَيَكُونُ فِي آخِرِ أُمَّتِي أَقْوَامٌ يُزَخْرِفُونَ مَسَاجِدَهُمْ وَيُخَرِّبُونَ قُلُوبَهُمْ ، يَتَّقِي أَحَدُهُمْ عَلَى ثَوْبِهِ مَا لَا يَتَّقِي عَلَى دِينِهِ ، لَا يُبَالِي أَحَدُهُمْ إِذَا سَلَّمَتْ لَهُ دُنْيَاهُ مَا كَانَ مِنْ أَمْرِ دِينِهِ .

در آخر امتم کسانی پدیدار می‌شوند که مسجدهایشان را آذین می‌بندند و دل‌هایشان را ویرانه می‌سازند. کسی از آنان، آن گونه که بر جامه‌اش پرهیز می‌کند، بر دینش نمی‌پرهیزد. چنانچه دنیایش در مخاطره نباشد، بر کار دینش بیمی ندارد .

کنز العمال: ج ۱۰ ص ۲۰۵ ح ۲۹۰۸۸ نقلاً عن الحاكم النيشابوري في تاريخه عن ابن عباس.

حدیث ۴۶

رسول الله صلی الله علیه و آله - في ذكرِ أشرارِ الساعَةِ - :

يا سلمانُ ! إِنَّ عِنْدَهَا تُزَخْرَفُ الْمَسَاجِدُ كَمَا تُزَخْرَفُ الْبَيْعُ وَالْكَنَائِسُ .

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله - در بیان نشانه‌های رستاخیز - :

ای سلمان! در آن هنگام، مسجدها همچون کلیساها و کنیسه‌ها زینت می‌شوند .

تفسیر القمى: ج ۲ ص ۳۰۵ عن عبد الله بن عباس ، بحار الأنوار: ج ۶ ص ۳۰۷ ح ۶؛ الدر المنثور: ج ۷ ص ۴۷۴ نقلاً عن ابن مردويه عن ابن عباس .

حدیث ۴۷

الإمام الباقر عليه السلام :

إِنَّهُ [عَلَيْنا عليه السلام] كَانَ يَكْسِرُ الْمَحَارِبَ إِذَا رَأَاهَا فِي الْمَسَاجِدِ ، وَيَقُولُ : كَأَنَّهَا مَذَابِحُ الْيَهُودِ .

امام باقر عليه السلام :

علی علیه السلام محراب هایی را که در مساجد می دید ، در هم می شکست و می فرمود : «آنها همچون محل هایی است که یهودیان در آن ، قربانی می کنند» .

بحار الأنوار: ج ۸۳ ص ۳۵۲ ح ۵ .

حدیث ۴۸

امام باقر عليه السلام :

إِذَا قَامَ الْقَائِمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ سَارَ إِلَى الْكُوفَةِ فَهَدَمَ بِهَا أَرْبَعَةَ مَسَاجِدَ ، فَلَمْ يَبْقَ مَسْجِدٌ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ لَهُ شُرْفٌ إِلَّا هَدَمَهَا وَجَعَلَهَا جَمَاءً .
زمانی که قائم علیه السلام به پا خیزد ، به کوفه رفته ، چهار مسجد را در آن ویران خواهد ساخت . پس کنگره هر مسجدی را که دارای آن باشد ، ویران کرده ، آن را بدون کنگره خواهد کرد .

الإرشاد: ج ۲ ص ۳۸۵ ، الغيبة للطوسی: ص ۴۷۵ ح ۴۹۸ نحوه ، إعلام الوری: ج ۲ ص ۲۹۱ کلها عن أبي بصير ، روضة الواعظین: ص ۲۹۰ ، بحار الأنوار: ج ۵۲ ص ۳۳۹ ح ۸۴ .

حدیث ۴۹

الإمام الباقر عليه السلام :

إِنَّ عَلَيْنَا عَلَيْهِ السَّلَامُ رَأَى مَسْجِدًا بِالْكُوفَةِ قَدْ شُرِّفَ ، فَقَالَ : كَأَنَّهُ بَيْعَةٌ ، إِنَّ الْمَسَاجِدَ تُبْنَى جُمًّا لَا تُشْرَفُ .

امام باقر عليه السلام :

علی علیه السلام در کوفه، مسجدی کنگره دار مشاهده کرد. فرمود: «گویا کلیساست ! همانا مساجد ، بدون کنگره ساخته می شوند» .

بحار الأنوار: ج ۸۳ ص ۳۵۲ ح ۵ .

حدیث ۵۰

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

إِبْنُوا مَسَاجِدَكُمْ جُمًّا . وَإِبْنُوا مَدَائِنَكُمْ مُشْرَفَةً .

مسجدهایتان را بی کنگره و شهرها (خانه‌ها)یتان را کنگره دار بسازید .

کنز العمال: ج ۷ ص ۶۵۶ ح ۲۰۷۶۹ نقلاً عن المصنّف لابن أبي شيبة عن ابن عباس .

حدیث ۵۱

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :
 ابْنُوا الْمَسَاجِدَ وَاتَّخِذُوهَا جُمًّا .
 مسجدها را بسازید و آنها را بی کنگره قرار دهید .
 کنز العمال: ج ۷ ص ۶۵۷ ح ۲۰۷۷۰ .

حدیث ۵۲

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :
 مَا أُمِرْتُ بِتَشْيِيدِ الْمَسَاجِدِ .
 به برافراشته ساختن مسجدها ، فرمان داده نشده‌ام .
 کنز العمال: ج ۷ ص ۶۶۸ ح ۲۰۸۲۷ .

حدیث ۵۳

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :
 أُمِرْتُ بِالْمَسَاجِدِ جُمًّا .
 به [ساختن] مسجدهای بی کنگره ، فرمان یافته‌ام .
 کنز العمال: ج ۷ ص ۶۵۷ ح ۲۰۷۷۱ .

حدیث ۵۴

رسول الله صلی الله علیه و آله :
 أَرَأَيْكُمْ سَتَشْرَفُونَ مَسَاجِدَكُمْ بَعْدِي كَمَا شَرَفَتِ الْيَهُودُ كَنَائِسَهَا ، وَكَمَا شَرَفَتِ النَّصَارَى بَيْعَهَا .
 پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :
 می بینم شما را که پس از من ، مسجدهایتان را کنگره دار می سازید ، همان گونه که یهودیان ، کنیسه‌های خود و مسیحیان ، کلیساهایشان را کنگره دار می سازند .
 الْبَيْعَةُ : بالكسر مُتَعَبَّدُ النَّصَارَى (القاموس المحيط : ج ۳ ص ۸ «باعه»). سنن ابن ماجه: ج ۱ ص ۲۴۴ ح ۷۴۰ عن ابن عباس ، كنز العمال: ج ۷ ص ۶۶۷ ح ۲۰۸۲۳ .

حدیث ۵۵

رسول الله صلی الله علیه و آله :
 ضَعُّوا الْمَطَاهِرَ عَلَى أَبْوَابِ الْمَسَاجِدِ .
 پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :
 وضوخانه‌ها را کنار درهای ورودی مسجد ، قرار دهید .

بحار الأنوار: ج ۸۳ ص ۳۸۳ ح ۵۴ نقلاً عن أصل من أصول أصحابنا عن السكوني عن الإمام الصادق عن آبائه عليهم السلام.

حدیث ۵۶

السنن الكبرى عن أبي قتادة:

إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَتَى عَلَى قَوْمٍ مِنَ الْأَنْصَارِ وَهُمْ يَبْنُونَ مَسْجِدًا لَهُمْ، فَقَالَ: أَوْسِعُوهُ تَمَلَّؤُوهُ.

السنن الكبرى - به نقل از ابو قتاده -:

پیامبر خدا، بر گروهی از انصار - که برای خود مسجدی می ساختند - وارد شد و فرمود: «وسیع و جادار بنایش کنید که [در آینده] آن را پُر خواهید کرد».

السنن الكبرى: ج ۲ ص ۶۱۶ ح ۴۳۰۶، التاريخ الكبير: ج ۷ ص ۲۲۶ الرقم ۹۷۲، المعجم الكبير: ج ۱۹ ص ۹۳ ح ۱۸۰ عن كعب بن مالك، مسند الطيالسي: ص ۸۴ ح ۶۰۵، كنز العمال: ج ۷ ص ۶۵۸ ح ۲۰۷۸۰.

حدیث ۵۷

الكافي عن هشام بن الحكم عن أبي عبيدة الحذاء:

سَمِعْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَقُولُ: مَنْ بَنَى مَسْجِدًا بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ، قَالَ أَبُو عُبَيْدَةَ: فَمَرَّ بِي أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي طَرِيقِ مَكَّةَ، وَقَدْ سَوَّيْتُ بِأَحْجَارٍ مَسْجِدًا، فَقُلْتُ لَهُ: جُعِلْتُ فِدَاكَ، نَرَجُو أَنْ يَكُونَ هَذَا مِنْ ذَلِكَ، فَقَالَ: نَعَمْ.

الكافي - به نقل از هشام بن حکم، از ابو عبیده حذاء -:

از امام صادق علیه السلام شنیدم که می فرمود: «هر کس مسجدی بر پا کند، خداوند در بهشت برایش خانه‌ای بر پا خواهد کرد. امام صادق علیه السلام در مسیر مکه بر من گذشت، در حالی که با سنگ‌هایی مسجدی را فراهم کرده بودم. گفتم: فدایت شوم! امیدوار باشیم که این، از آن جمله است؟ فرمود: «آری».

الكافي: ج ۳ ص ۳۶۸ ح ۱، تهذيب الأحكام: ج ۳ ص ۲۶۴ ح ۷۴۸، كتاب من لا يحضره الفقيه: ج ۱ ص ۲۳۵ ح ۷۰۴، المحاسن: ج ۱ ص ۱۲۸ ح ۱۴۸ كلاهما نحوه مع الاختصار، بحار الأنوار: ج ۸۴ ص ۱۱ ح ۸۶.

حدیث ۵۸

المعجم الكبير عن أبي قرصافة:

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ: مَنْ بَنَى لِلَّهِ مَسْجِدًا بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ.

قَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَهَذِهِ الْمَسَاجِدُ الَّتِي تُبْنَى فِي الطَّرِيقِ؟ قَالَ: نَعَمْ.

المعجم الكبير - به نقل از ابو قرصافه -:

پیامبر خدا فرمود: «هر که برای خدا مسجدی بسازد، خداوند در بهشت برای او خانه‌ای خواهد ساخت».

مردی گفت: ای پیامبر خدا! همین مسجدهای ساخته شده در راه نیز [از این قبیل اند]؟

فرمود: «آری».

المعجم الكبير: ج ۳ ص ۱۹ ح ۲۵۲۱، تاريخ دمشق: ج ۵ ص ۱۱۰ ح ۱۲۰۴ وزاد في آخره: «وهذه المساجد التي تبنى في الطرق»، كنز العمال: ج ۷ ص ۶۵۵ ح ۲۰۷۶۶.

حدیث ۵۹

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :
 يَقُولُ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ : أَيْنَ جِيرَانِي؟ فَتَقُولُ الْمَلَائِكَةُ : وَمَنْ يَتَّبِعِي أَنْ يَكُونَ جَارُكَ؟ فَيَقُولُ : عُمَارُ مَسْجِدِي .
 خدای عز و جل در روز رستاخیز می فرماید : «همسایگان من کجايند؟» .
 فرشتگان می گویند : چه کسانی را سِزِد که همسایه تو باشند ؟
 می فرماید : «آبادگران مسجدم» .
 حلیه الأولیاء: ج ۱۰ ص ۲۱۳ عن أبي سعيد الخدري ، كنز العمال: ج ۷ ص ۵۷۸ ح ۲۰۳۳۸ نقلاً عن ابن النجار عن أنس .

حدیث ۶۰

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :
 إِنَّ عُمَارَ بُيُوتِ اللَّهِ هُمْ أَهْلُ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ .
 به راستی آبادگران خانه‌های خدا ، خانواده خداوند عز و جلهستند .
 كنز العمال: ج ۵ ص ۵ ح ۱۱۷۹۲ .

حدیث ۶۱

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :
 خَمْسَةٌ فِي قُبُورِهِمْ وَثَوَائِبُهُمْ يَجْرِي إِلَى دِيْوَانِهِمْ ... مَنْ بَنَى لِلَّهِ مَسْجِدًا .
 پنج نفر در گور خویش می آرند و پاداششان ، همچنان به کارنامه آنان سرازیر است : کسی که برای خدا مسجدی بسازد .
 بحار الأنوار: ج ۱۰۴ ص ۹۷ ح ۵۹ .

حدیث ۶۲

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :
 إِنَّ مِمَّا يَلْحَقُ الْمُؤْمِنَ مِنْ عَمَلِهِ وَحَسَنَاتِهِ بَعْدَ مَوْتِهِ ، عِلْمًا عَلَّمَهُ وَنَشَرَهُ ... أَوْ مَسْجِدًا بَنَاهُ .
 از جمله اعمال و کارهای نیک مؤمن که پس از مرگش به وی می پیوندد ، دانشی است که آن را آموزش داده و منتشر ساخته . . . یا
 مسجدی که بر پا کرده است .
 كنز العمال: ج ۱۵ ص ۹۵۲ ح ۴۳۶۵۷ .

حدیث ۶۳

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :
 مَنْ بَنَى لِلَّهِ بَيْتًا يُعْبَدُ اللَّهُ فِيهِ مِنْ مَالٍ حَلَالٍ ، بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ مِنْ دُرٍّ وَيَاقُوتٍ .
 هر کس برای خدا از دارایی حلال ، خانه‌ای بسازد که خداوند در آن پرستش شود ، خدا برایش در بهشت ، خانه‌ای از مروارید و
 یاقوت خواهد ساخت .

المعجم الأوسط: ج ۵ ص ۱۹۵ ح ۵۰۵۹ عن أبي هريرة، كنز العمال: ج ۷ ص ۶۵۴ ح ۲۰۷۵۸.

حدیث ۶۴

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :
 مَنْ بَنَى لِلَّهِ مَسْجِدًا ، فَإِنَّ اللَّهَ يَبْنِي لَهُ بَيْتًا أَوْسَعَ مِنْهُ فِي الْجَنَّةِ .
 هر کس برای خدا مسجدی بسازد ، خداوند ، خانه‌ای فراخ‌تر از آن در بهشت برای وی می‌سازد .
 كنز العمال: ج ۷ ص ۶۵۰ ح ۲۰۷۳۴ .

حدیث ۶۵

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :
 مَنْ بَنَى لِلَّهِ مَسْجِدًا ، بَنَى اللَّهُ لَهُ مِثْلَهُ فِي الْجَنَّةِ .
 هر کس برای خدا مسجدی بر پا کند ، خداوند ، مانند آن را برایش در بهشت بر پا خواهد کرد .
 كنز العمال: ج ۷ ص ۶۴۹ ح ۲۰۷۳۰ .

حدیث ۶۶

رسول الله صلی الله علیه و آله :
 مَنْ بَنَى مَسْجِدًا وَلَوْ مَفْحَصَ قِطَاءٍ ، بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ .
 پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :
 هر کس مسجدی بسازد ، اگر چه به قدر آشیانه مرغ سنگخواره باشد ، خداوند برای او خانه‌ای در بهشت خواهد ساخت .
 كنز العمال: ج ۷ ص ۶۵۰ ح ۲۰۷۳۱ .

حدیث ۶۷

الإمام الصادق عليه السلام - لِفَضْلِ بْنِ عَبْدِ الْمَلِكِ - :
 يَا فَضْلُ ، لَا يَأْتِي الْمَسْجِدَ مِنْ كُلِّ قَبِيلَةٍ إِلَّا وَافِتْدُهَا ، وَمِنْ كُلِّ أَهْلِ بَيْتٍ إِلَّا نَجِيئُهَا ، يَا فَضْلُ إِنَّهُ لَا يَرْجِعُ صَاحِبُ الْمَسْجِدِ بِأَقْلٍ مِنْ
 إِحْدَى ثَلَاثٍ : إِمَّا دُعَاءٍ يَدْعُو بِهِ يُدْخِلُهُ اللَّهُ بِهِ الْجَنَّةَ ، وَإِمَّا دُعَاءٍ يَدْعُو بِهِ لِيُصْرِفَ اللَّهُ بِهِ عَنْهُ بَلَاءَ الدُّنْيَا ، وَإِمَّا أَخِ يَسْتَفِيدُهُ فِي اللَّهِ
 عَزَّوَجَلَّ

امام صادق علیه السلام - به فضل بن عبدالملک - :

ای فضل! از هر قبیله‌ای ، جز برگزیده آن ، و از هر خاندانی ، جز اصیل آن ، ره‌سپار مسجد نمی‌شود . ای فضل! مسجدرو ، دست‌کم یکی از این سه چیز نصیبش می‌شود : یا دعایی می‌کند که خداوند با آن او را به بهشت می‌برد ، یا دعایی که به سبب آن ، خداوند ، بلای دنیا را از او دور می‌سازد ، و یا برادری که در راه خدای عز و جل بهره‌اش می‌گردد .

بحار الأنوار: ج ۷۸ ص ۱۹۵ ح ۱۶ .

حدیث ۶۸

الإمام علی علیه السلام :

إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى إِذَا أَرَادَ أَنْ يُصِيبَ أَهْلَ الْأَرْضِ بِعَذَابٍ قَالَ: لَوْلَا الَّذِينَ يَتَحَابُّونَ بِجَلَالِي، وَيَعْمُرُونَ مَسَاجِدِي، وَيَسْتَغْفِرُونَ بِالْأَسْحَارِ، لَوَلَّاهُمْ لَأَنْزَلْتُ عَذَابِي.

امام علی علیه السلام :

هر گاه خداوند - تبارک و تعالی - بخواهد که زمینیان را عذاب کند، می‌فرماید: «اگر نبودند کسانی که به پاس بزرگی و عظمت من، یکدیگر را دوست می‌دارند و مسجدهایم را آباد می‌کنند و سحرگاهان آمرزش می‌طلبند، بی تردید، عذابم را فرو می‌فرستادم.

ثواب الأعمال: ص ۲۱۲ ح ۱

حدیث ۶۹

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

مَنْ أَدَمَّنَ الْإِخْتِلَافَ إِلَى الْمَسَاجِدِ أَصَابَ إِحْدَى الثَّمَانِ: أَخَا مُسْتَفَاداً فِي اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ، أَوْ عِلْماً مُسْتَظَرِّفاً، أَوْ كَلِمَةً تَدُلُّهُ عَلَى هُدًى، أَوْ أُخْرَى تَصْرِفُهُ عَنِ الرَّذِيِّ، أَوْ رَحْمَةً مُنْتَظَرَةً، أَوْ تَرَكَ الذَّنْبَ حَيَاءً، أَوْ خَشِيَةً.

هر که پیوسته به مساجد، آمد و شد کند، به یکی از هشت چیز دست خواهد یافت: برادری که در راه خدای عز و جل از او بهره برد، یا دانشی لطیف و نغز، یا سخنی که او را به هدایت رهنمون شود، یا از هلاکت برهاند، یا رحمتی که چشم به راهش باشد، یا آن که گناهی را از روی شرم یا ترس [از خدا] ترک گوید.

کنز العمال: ج ۷ ص ۵۷۰ ح ۲۰۳۰۳.

حدیث ۷۰

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

إِنَّ اللَّهَ جَلَّ جَلَالُهُ إِذَا رَأَى أَهْلَ قَرْيَةٍ قَدْ أَسْرَفُوا فِي الْمَعَاصِي، وَفِيهَا ثَلَاثَةٌ نَفَرٍ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ، نَادَاهُمْ جَلَّ جَلَالُهُ وَتَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُهُ: يَا أَهْلَ مَعْصِيَتِي، لَوْ لَا مَا فِيكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ الْمُتَحَابِّينَ بِجَلَالِي، الْعَامِرِينَ بِصَلَاتِهِمْ أَرْضِي وَمَسَاجِدِي، الْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ خَوْفاً مِنِّي، لَأَنْزَلْتُ بِكُمْ عَذَابِي ثُمَّ لَا أَبَالِي.

هر گاه خداوند باشکوه، مردم دیاری را غرق در نافرمانی ببیند، در حالی که در آن دیار، سه مؤمن نیز حضور دارد، او - که باشکوه است و نام‌هایش مقدس -، آنان را چنین ندا می‌دهد: «ای نافرمانان از من! اگر نبودند در میان شما ایمان آورندگان که به یاد جلالت و شکوه من با یکدیگر دوستی می‌ورزند، آنان که با نمازشان زمین و مساجد مرا آباد می‌کنند و در سحرگاهان به خاطر ترس از من، آمرزش می‌طلبند، بی تردید، عذابم را بی آن که پروا کنم، بر شما فرو می‌فرستادم».

بحار الأنوار: ج ۷۳ ص ۳۸۱ ح ۳.

حدیث ۷۱

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

إِنَّ اللَّهَ إِذَا أَرَادَ بِقَوْمٍ عَاهَةً، نَظَرَ إِلَى أَهْلِ الْمَسَاجِدِ، فَصَرَفَ عَنْهُمْ.

هر گاه خداوند بخواهد به مردمی آسیب برساند، چون به مسجدیان بنگرد، آسیب را از آنان دور می‌سازد.

کنز العمال: ج ۷ ص ۲۸۵ ح ۱۸۸۹۸ نقلاً عن ابن عدی والدیلمی عن أنس .

حدیث ۷۲

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :
 إِذَا نَزَلَتِ الْعَاهَاتُ وَالْآفَاتُ عَوْفِي أَهْلِ الْمَسَاجِدِ .
 هر گاه آسیب‌ها و آفت‌ها فرود آیند ، مسجدیان در امان‌اند .
 الجعفریات: ص ۳۹ عن الإمام الكاظم عن آبائه عليهم السلام .

حدیث ۷۳

رسول الله صلی الله علیه و آله :
 الْإِخْتِلَافُ إِلَى الْمَسَاجِدِ رَحْمَةٌ ، وَالْإِجْتِنَابُ عَنْهَا نِفَاقٌ .
 پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :
 آمد و شد به مساجد ، [مایه] رحمت است ، و پرهیز از آن ، [موجب] نفاق است .
 کنز العمال: ج ۷ ص ۵۷۰ ح ۲۰۳۰۲ نقلاً عن الدیلمی عن ابن عباس .

حدیث ۷۴

سنن الترمذی عن أبي هريرة :
 قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ : إِذَا مَرَرْتُمْ بِرِيَاضِ الْجَنَّةِ فَارْتَعُوا . قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ، وَمَا رِيَاضُ الْجَنَّةِ ؟ قَالَ : الْمَسَاجِدُ . قُلْتُ :
 وَمَا الرَّتْعُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟ قَالَ : سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ .
 سنن الترمذی - به نقل از ابوهریره -
 پیامبر خدا فرمود : «هرگاه از باغ‌های بهشت گذر کردید ، [در آن] گردش کنید » .
 گفتم : ای پیامبر خدا ! باغ‌های بهشت چیستند ؟
 فرمود : «مسجدها» .
 گفتم : ای پیامبر خدا ! گردش کردن چیست ؟
 فرمود : «گفتن " سبحان الله و الحمد لله ، و لا اله الا الله و الله اكبر ؛ پاک است خدا . ستایش ، از آن خداست . معبودی جز خدا نیست . خدا ، بزرگ‌ترین است » .
 سنن الترمذی: ج ۵ ص ۵۳۲ ح ۳۵۰۹ ، کنز العمال: ج ۷ ص ۶۵۱ ح ۲۰۷۳۹ .

حدیث ۷۵

پیامبر خدا(صلی الله علیه و آله):
 سَتُدْفَنُ بَضْعَةً مِّنِي بِأَرْضِ خُرَاسَانَ، لَا يَزُورُهَا مُؤْمِنٌ إِلَّا أَوْجَبَ اللَّهُ لَهُ الْجَنَّةَ؛
 زود باشد که پاره‌ای از تن من در خاک خراسان دفن شود. هیچ مؤمنی آن را زیارت نکند مگر آن که خداوند بهشت را بر او واجب گرداند.

حکمت نامه پیامبر اعظم صلی الله علیه و آله ج ۴، ص ۳۰۰

حدیث ۷۶

امام رضا (سلام الله علیه):

أَلَا وَإِنِّي لَمَقْتُولٌ بِالسَّمِّ ظُلْمًا، وَمَدْفُونٌ فِي مَوْضِعٍ غُرْبَةٍ؛ فَمَنْ شَدَّ رَحْلَهُ إِلَى زِيَارَتِي، اسْتَجِيبَ دُعَاؤُهُ، وَغُفِرَ لَهُ ذَنْبُهُ؛
بدانید که من با زهر ستم، کشته خواهم شد و در خاک غربت، دفن خواهم شد. پس، هر که برای زیارت من بار سفر بر بندد،
دعایش مستجاب و گناهایش آمرزیده می شود.

نهج الدعاء، ج ۱، ص: ۳۸۱

حدیث ۷۷

امام صادق (سلام الله علیه):

عَلَيْكُمْ بِالصَّلَاةِ فِي الْمَسَاجِدِ؛
بر شما باد به نماز گزاردن در مساجد.

الکافی، ج ۲، ص ۶۳۵

حدیث ۷۸

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

به راستی که خدا کربلا را حرم امن و با برکت قرار داد پیش از آنکه مکه را حرم قرار دهد.

کامل الزیارات، ص ۲۶۷

حدیث ۷۹

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

آرامگاه مقدس امام حسین (علیه السلام) کانالی از کانالهای بهشت است.

المحججه البيضاء، ج ۴، ص ۴۵

حدیث ۸۰

قال رسول الله (صلى الله عليه وآله وسلم):

الا وان الإجابة تحت قبته والشفاء فى تربته، و الائمة عليهم السلام من ولده؛

پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

بدانید که اجابت دعا، زیر گنبد حرم او (امام حسین علیه السلام) و شفاء در تربت او، و امامان (علیهم السلام) از فرزندان او هستند.

مستدرک الوسائل، ج، ?? ص ???

حدیث ۸۱

قال ابو عبدالله عليه السلام:

من باب عند قبر الحسين عليه السلام ليلة عاشورا لقي الله يوم القيامة ملطخا بدمه كأنما قتل معه في عرصة كربلاء؛
امام صادق (عليه السلام) فرمودند:

کسی که شب عاشورا در کنار مرقد امام حسین علیه السلام سحر کند روز قیامت در حالی به پیشگاه خدا خواهد شتافت که به
خونش آغشته باشد، مثل کسی که در میدان کربلا و در کنار امام حسین علیه السلام کشته شده باشد.
وسائل الشیعه، ج، ؟؟ ص ؟؟؟

حدیث ۸۲

قال الرضا عليه السلام:

من زار قبر الحسين (عليه السلام) بشط الفرات كان كمن زار الله؛
امام رضا علیه السلام فرمودند:

کسی که قبر امام حسین علیه السلام را در کرانه فرات زیارت کند، مثل کسی است که خدا را زیارت کرده است.
مستدرک الوسائل، ج، ؟؟ ص؛ ؟؟؟ به نقل از کامل الزیارات.

حدیث ۸۳

قال ابوالحسن موسى بن جعفر عليه السلام:

أدنى ما يثاب به زائر ابي عبدالله عليه السلام بشط فرات إذا عرف حقه و حرمة و ولايته ان يغفر له ما تقدم من ذنبه و ما تأخر؛
حضرت امام موسی کاظم علیه السلام فرمودند:

کمترین ثوابی که به زائر امام حسین علیه السلام در کرانه فرات داده می‌شود این است که تمام گناهان بخشوده می‌شود. بشرط این
که حق و حرمت ولایت آن حضرت را شناخته باشد.
مستدرک الوسائل، ج، ؟؟ ص، ؟؟؟ به نقل از کامل الزیارات، ص، ۱۳۸

حدیث ۸۴

قال الصادق عليه السلام:

من اتى قبر الحسين عليه السلام عارفا بحقه كتبه الله عزوجل في اعلى عليين؛
امام صادق (عليه السلام) فرمودند:

هر کس که به زیارت قبر حسین علیه السلام نایل شود و به حق آن حضرت معرفت داشته باشد خدای متعال او را در بلندترین درجه
عالی مقامان ثبت می‌کند.
من لا يحضره الفقيه، ج، ؟ ص ؟؟؟

حدیث ۸۵

امام صادق عليه السلام فرمودند:

من لم يأت قبر الحسين عليه السلام و هو يزعم انه لنا شيعة حتى يموت فليس هو لنا شيعة و ان كان من اهل الجنة فهو من ضيفان اهل

الجنة؛

کسی که به زیارت قبر امام حسین نرود و خیال کند که شیعه ما است و با این حال و خیال بمیرد او شیعه ما نیست و اگر هم از اهل بهشت باشد از میهمانان اهل بهشت خواهد بود.
کامل الزیارات، ص / ??? بحارالانوار، ج، ?? ص ?

حدیث ۸۶

قال ابو عبدالله عليه السلام:

لو ان احدكم حج دهره ثم لم يزر الحسين بن علي عليهما السلام لكان تاركا حقا من حقوق رسول الله (صلى الله عليه وآله وسلم) لان حق الحسين فريضة من الله تعالى واجبه على كل مسلم؛
امام صادق (عليه السلام) فرمودند:
اگر یکی از شما تمام عمرش را احرام حج ببندد اما امام حسین علیه السلام را زیارت نکند حقی از حقوق رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) را ترک کرده است؛ چرا که حق حسین (علیه السلام) فریضه الهی و بر هر مسلمانی واجب و لازم است.
وسائل الشیعه، ج، ?? ص ???

حدیث ۸۷

قال ابو عبدالله عليه السلام:

من لم يأت قبر الحسين عليه السلام حتى يموت كان منتقص الايمان منتقص الدين، ان ادخل الجنة كان دون المؤمنين فيها؛
امام صادق (عليه السلام) فرمودند:
هر کس به زیارت قبر امام حسین (علیه السلام) نرود تا بمیرد، ایمانش ناتمام و دینش ناقص خواهد بود به بهشت هم که برود پایین تر از مومنان در آنجا خواهد بود.
وسائل الشیعه، ج، ?? ص ???

حدیث ۸۸

قال ابو عبدالله عليه السلام:

زيارة قبر الحسين بن علي عليهما السلام من أفضل ما يكون من الأعمال؛
امام صادق (عليه السلام) فرمودند:
زیارت قبر امام حسین علیه السلام از بهترین کارهاست که می تواند انجام یابد.
مستدرک الوسائل، ج، ?? ص ???

حدیث ۸۹

عن حمران قال: زرت قبر الحسين عليه السلام فلما قدمت جاءني ابو جعفر محمد بن علي عليه السلام... فقال عليه السلام ابشر يا حمران فمن زار قبور شهداء آل محمد (صلى الله عليه وآله وسلم) يريد الله بذلك وصلته نبيه حرج من ذنوبه كيوم ولدته امه؛
حمران می گوید هنگامی که از سفر زیارت امام حسین (علیه السلام) برگشتم، امام باقر علیه السلام به دیدارم آمد و فرمودند: ای

حمران! به تو مژده می‌دهم که هر کس قبور شهیدان آل محمد (صلی الله علیه و آله و سلم) را زیارت کند و مرادش از این کار رضایت خدا و تقرب به پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) باشد، از گناهانش بیرون می‌آید مانند روزی که مادرش او را زاده است. امالی شیخ طوسی، ج، ؟ ص، ؟؟ چاپ نجف/ بحار الانوار، ج، ؟؟ ص ؟؟؟

حدیث ۹۰

قال ابو جعفر علیه السلام:
 زیارة قبر رسول الله صلى الله عليه و آله و زیارة قبور الشهداء، و زیارة قبرالحسین بن علی علیهما السلام تعدل حجة مبرورة مع رسول الله صلى الله عليه و آله؛
 امام باقر علیه السلام فرمودند:
 زیارت قبر رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) و زیارت مزار شهیدان، و زیارت مرقد امام حسین علیه السلام معادل است با حج مقبولی که همراه رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) بجا آورده شود.
 مستدرک الوسائل، ج ؟ ص / ؟؟؟ کامل الزیارات، ص ؟؟؟

حدیث ۹۱

قال الامام باقر علیه السلام:
 لو يعلم الناس ما فی زیارة قبرالحسین علیه السلام من الفضل، لماتوا شوقاً؛
 امام باقر علیه السلام فرمودند:
 اگر مردم می‌دانستند که چه فضیلتی در زیارت مرقد امام حسین علیه السلام است از شوق زیارت می‌مردند.
 ثواب الاعمال، ص؛ ؟؟؟ به نقل از کامل الزیارات.

حدیث ۹۲

قال الصادق علیه السلام:
 شاطيء الوادی الایمن الذی ذکره الله فی القرآن، (قصص) ؟؟/ هو الفرات و البقعة المباركة هی کربلا؛
 امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
 آن ساحل وادی ایمن که خدا در قرآن یاد کرده فرات است و بارگاه با برکت نیز کربلا است.
 بحار الانوار، ج، ؟؟ ص؛ ؟؟؟ به نقل از تهذیب.

حدیث ۹۳

قال الصادق علیه السلام:
 زوروا کربلا ولا تقطعوه فان خیر اولاد الانبیاء ضمنتهم؛...
 امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
 کربلا را زیارت کنید و این کار را ادامه دهید، چرا که کربلا بهترین فرزندان پیامبران را در آغوش خویش گرفته است.
 کامل الزیارات، ص ؟؟؟

حدیث ۹۴

قال ابو عبدالله عليه السلام:
ان الله اتخذ كربلا حرماً آمناً مباركاً قبل ان يتخذ مكة حرماً؛
امام صادق (عليه السلام) فرمودند:
به راستی که خدا کربلا را حرم امن و با برکت قرار داد پیش از آن که مکه را حرم قرار دهد. (شایان ذکر است منظور از این روایت در عالم بالا می باشد که قبل از مکه، کربلا حرم امن الهی قرار گرفت.)
کامل الزیارات، ص / ??? بحار الانوار، ج، ?? ص ???

حدیث ۹۵

قال ابو عبدالله عليه السلام:
موضع قبر الحسين عليه السلام ترعة من ترع الجنة؛
امام صادق عليه السلام فرمودند:
جایگاه قبر امام حسین علیه السلام دری از درهای بهشت است.
کامل الزیارات، ص، ??? باب، ?? ح ??

حدیث ۹۶

قال ابو عبدالله عليه السلام:
ليس من ملكك في السموات والارض الا- يسألون الله تبارك و تعالی ان يوذن لهم في زيارة الحسين عليه السلام ففوج ينزل و فوج يعرج؛
امام صادق عليه السلام فرمودند:
هیچ فرشته‌ای در آسمانها و زمین نیست مگر این که می خواهد خداوند متعال به او رخصت دهد تا به زیارت امام حسین علیه السلام مشرف شود، چنین است که همواره فوجی از فرشتگان به کربلا فرود آیند و فوجی دیگر عروج کنند و از آنجا اوج گیرند.
مستدرک الوسائل، ج، ?? ص ??? به نقل از کامل الزیارات، ص ???

حدیث ۹۷

امام صادق عليه السلام فرمودند:
ليس نبی فی السموات والارض و الا یسألون الله تبارك و تعالی ان یوذن لهم فی زیارة الحسين عليه السلام ففوج ینزل و فوج یرجع؛
هیچ پیامبری در آسمانها و زمین نیست مگر این که می خواهند خداوند متعال به آنان رخصت دهد تا به زیارت امام حسین علیه السلام مشرف شوند، چنین است که گروهی به کربلا فرود آیند و گروهی از آنجا عروج کنند.
مستدرک الوسائل، ج، ?? ص ??? به نقل از کامل الزیارات، ص ???

حدیث ۹۸

امام صادق علیه السلام فرمودند:

ان أرض كربلا و ماء الفرات اول أرض و اول ماء قدس الله تبارک و تعالی؛ ...
سرزمین کربلا و آب فرات، اولین زمین و نخستین آبی بودند که خداوند متعال به آنها قداست و شرافت بخشید.
بحارالانوار، ج، ?? ص / ??? کامل الزیارات، ص. ???

حدیث ۹۹

امام صادق علیه السلام فرمودند:

الغاضیة من تربة بیت المقدس؛
کربلا از خاک بیت المقدس است.
کامل الزیارات، ص، ??? باب، ?? ح. ?

حدیث ۱۰۰

قال علی بن الحسین علیه السلام:

تزهرو أرض كربلا يوم القيامة كالکوکب الدرّی و تنادی انا أرض الله المقدسة الطيبة المباركة التي تضمنت سيد الشهداء و سيد شباب
اهل الجنة؛

امام سجاد علیه السلام فرمودند:

زمین کربلا در روز رستاخیز، چون ستاره مرواریدی می درخشد و ندا می دهد که من زمین مقدس خدایم، زمین پاک و مبارکی که
پیشوای شهیدان و سالار جوانان بهشت را در بر گرفته است.
کامل الزیارات، ص ???

حدیث ۱۰۱

قال علی علیه السلام:

واها لك ايتها التربة ليحشرن منك قوم يدخلون الجنة بغير حساب؛
امیرالمومنین علیه السلام خطاب به خاک کربلا فرمودند:
چه خوشبویی ای خاک! در روز قیامت قومی از تو به پا خیزند که بدون حساب و بی درنگ به بهشت روند.
شرح نهج البلاغه ابن ابی الحدید، ج، ? ص ???

حدیث ۱۰۲

قال علی علیه السلام:

هذا... مصارع عشاق شهداء لا يسبقهم من كان قبلهم ولا يلحقهم من كان بعدهم؛
حضرت علی علیه السلام روزی گذرش از کربلا افتاد و فرمودند:
اینجا قربانگاه عاشقان و مشهد شهیدان است شهیدانی که نه شهدای گذشته و نه شهدای آینده به پای آنها نمی رسند.
تهذیب، ج، ? ص / ??? بحارالانوار، ج، ?? ص ???

حدیث ۱۰۳

قال رسول الله صلى الله عليه و آله:

يقبر ابني بأرض يقال لها كربلاء هي البقعة التي كانت فيها قبة الاسلام نجا الله التي عليها المؤمنون الذين امنوا مع نوح في الطوفان؛

پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

پسرم حسین در سرزمینی به خاک سپرده می‌شود که به آن کربلا گویند، زمین ممتازی که همواره گنبد اسلام بوده است، چنان که خدا یاران مومن حضرت نوح را در همانجا از طوفان نجات داد .

کامل الزیارات، ص، ???باب، ?? ح .?

حدیث ۱۰۴

عن النبي (صلى الله عليه و آله و سلم) قال:

...و هي اطهر بقاع الارض واعظمها حرمة و إنها لمن بطحاء الجنة؛

پیامبر اسلام صلی الله علیه و آله در ضمن حدیث بلندی می فرمایند:

کربلا پاک ترین بقعه روی زمین و از نظر احترام بزرگترین بقعه‌ها است و الحق که کربلا از بساط های بهشت است.

بحار الانوار، ج، ?? ص / ??? کامل الزیارات، ص ???

حدیث ۱۰۵

رسول الله صلى الله عليه و آله :

إِنَّ رِيَاضَ الْجَنَّةِ الْمَسَاجِدُ .

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

همانا باغ های بهشت ، مساجدند .

الفردوس: ج ۵ ص ۳۰۵ ح ۸۲۶۷ عن أبي هريرة، كثر العمال: ج ۷ ص ۶۴۸ ح ۲۰۷۲۱ نقلاً عن أبي الشيخ في الثواب .

حدیث ۱۰۶

الإمام الصادق عليه السلام :

إِنَّ اللَّهَ اخْتَارَ مِنْ بَقَاعِ الْأَرْضِ سِتَّةً : الْبَيْتَ الْحَرَامَ ، وَالْحَرَمَ ، وَمَقَابِرَ الْأَنْبِيَاءِ ، وَمَقَابِرَ الْأَوْصِيَاءِ ، وَمَقَاتِلَ الشُّهَدَاءِ ، وَالْمَسَاجِدَ الَّتِي يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ .

امام صادق علیه السلام :

همانا خدا از مکان های زمین ، شش مورد را برگزید : بیت الله الحرام ، حرم ، آرامگاه های پیامبران ، آرامگاه های جانشینان [- آنان] ، قتلگاه شهیدان ، و مسجدهایی که در آنها از نام خدا یاد شود .

کامل الزیارات: ص ۲۴۱ ح ۳۵۸ عن عبد الله بن بكير، بحار الأنوار: ج ۱۰۱ ص ۶۶ ح ۵۷ .

حدیث ۱۰۷

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :
 أَكْرَمُ الْبُيُوتِ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ أَرْبَعَةٌ : الْكَعْبَةُ ، وَبَيْتُ الْمَقْدِسِ ، وَبَيْتُ يُقْرَأُ فِيهِ الْقُرْآنُ ، وَالْمَسَاجِدُ .
 گرامی‌ترین خانه‌ها بر پهنه زمین ، چهارتایند : کعبه ، بیت المقدس ، خانه‌ای که در آن قرآن تلاوت شود ، و مسجدها .
 المواعظ العددیة: ص ۲۱۱ .

حدیث ۱۰۸

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :
 أَحَبُّ الْبِلَادِ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مَسَاجِدُهَا .
 دوست داشتنی‌ترین سرزمین‌ها نزد خدای عز و جل مساجدند .
 صحیح مسلم: ج ۱ ص ۴۶۴ ح ۲۸۸ ، صحیح ابن حبان: ج ۴ ص ۴۷۷ ح ۱۶۰۰ ، صحیح ابن خزیمه: ج ۲ ص ۲۶۹ ح ۱۲۹۳ ، السنن
 الکبری: ج ۳ ص ۹۲ ح ۴۹۸۳ کلها عن أبي هريرة ، مسند الشهاب: ج ۲ ص ۲۵۳ ح ۱۳۰۱ عن ابن عباس وفيه «البقاع» بدل «البلاد» ،
 كنز العمال: ج ۷ ص ۶۴۸ ح ۲۰۷۱۹ ، تنبيه الخواطر: ج ۱ ص ۶۹ و ج ۲ ص ۲۳۵ .

حدیث ۱۰۹

رسول الله صلی الله علیه و آله عن جبرئيل عن الله عز و جل:
 إِنَّ خَيْرَ الْبِقَاعِ الْمَسَاجِدُ .

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله - به نقل از جبرئیل ، از خداوند عز و جل - :
 همانا بهترین مکان‌ها ، مسجدها هستند .

المستدرک علی الصحیحین: ج ۱ ص ۱۶۸ ح ۳۰۶ و ج ۲ ص ۱۰ ح ۲۱۴۹ ، صحیح ابن حبان: ج ۴ ص ۴۷۶ ح ۱۵۹۹ ، السنن
 الکبری: ج ۳ ص ۹۲ ح ۴۹۸۴ و ج ۷ ص ۸۱ ح ۱۳۳۳۲ کلها عن ابن عمر ، المعجم الأوسط: ج ۷ ص ۱۵۵ ح ۷۱۴۰ عن أنس بن
 مالک ، كنز العمال: ج ۷ ص ۶۴۸ ح ۲۰۷۲۰ ؛ كتاب من لا يحضره الفقيه: ج ۳ ص ۱۹۹ ح ۳۷۵۱ عن الإمام علي عليه السلام عنه
 صلى الله عليه و آله ، معاني الأخبار: ص ۱۶۸ ح ۱ عن مفضل بن سعيد عن الإمام الباقر عليه السلام عنه صلى الله عليه و آله ، بحار
 الأنوار: ج ۸۴ ص ۱۱ ح ۸۷ .

حدیث ۱۱۰

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :
 الْمَسْجِدُ بَيْتٌ كُلُّ مُؤْمِنٍ .
 مسجد ، خانه هر مؤمنی است .

حلیة الأولیاء: ج ۶ ص ۱۷۶ عن سلمان ، كنز العمال: ج ۷ ص ۶۵۰ ح ۲۰۷۳۶ .

حدیث ۱۱۱

رسول الله صلی الله علیه و آله :
 الْمَسْجِدُ بَيْتٌ كُلُّ تَقِيٍّ .

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

مسجد ، سرای هر پروا پیشه‌ای است .

المعجم الكبير: ج ۶ ص ۲۵۵ ح ۶۱۴۳ ، مسند الشهاب: ج ۱ ص ۷۸ ح ۷۳ کلاهما عن سلمان و ص ۷۷ ح ۷۲ ، شُعب الإيمان: ج ۷ ص ۳۷۹ ح ۱۰۶۵۷ ، حلیة الأولیاء: ج ۱ ص ۲۱۴ کلها عن أبی الدرداء ، کنز العمال: ج ۷ ص ۵۸۰ ح ۲۰۳۴۹ ؛ المواعظ العددیة: ص ۱۷ .

حدیث ۱۱۲

الإمام الصادق علیه السلام :

ما من مسجدٍ بُنیَ إلَّا علی قبرِ نبیٍّ أو وصیِّ نبیٍّ قُتِلَ فأصابَ تلكَ البقعةَ رِشَّةٌ من دمه ، فأحبَّ الله أن يُذكرَ فيها ، فأدَّ فيها الفریضةَ وَ التَّوَاتُفِ ، وَاقضَ فيها ما فاتَكَ .

امام صادق علیه السلام :

هیچ مسجدی نیست ، جز این که بر قبر پیامبری یا جانشین او که به قتل رسیده و قطره‌ای از خورش در آن جا بر زمین ریخته ، ساخته شده است و خداوند ، دوست دارد که در آن مکان ، یاد شود . از این رو ، در آن ، هم نماز واجب و مستحب بخوان ، و هم نماز قضا شده‌ات را به جا آور .

الکافی: ج ۳ ص ۳۷۰ ح ۱۴ ، تهذیب الأحکام: ج ۳ ص ۲۵۸ ح ۷۲۳ ، بحار الأنوار: ج ۱۴ ص ۴۶۳ ح ۳۱ .

حدیث ۱۱۳

الإمام علی علیه السلام :

المساجدُ مجالسُ الأنبياءِ ، وجرزُ من الشَّيطانِ .

امام علی علیه السلام :

مسجدها ، نشستگاه پیامبران و محافظت کننده از شیطان‌اند .

الجامع لأخلاق الرّواي و آداب السامع: ج ۲ ص ۶۰ ح ۱۱۸۱ عن خيثمة بن عبد الرحمن ، أدب الإمامة والاستملاء: ج ۱ ص ۲۵۶ ح ۱۱۳ عن أبي خيثمة بن عبد الرحمن ، كنز العمال: ج ۸ ص ۳۱۹ ح ۲۳۰۹۷ ؛ مستدرک الوسائل: ج ۳ ص ۳۶۳ ح ۳۷۸۶ نقلاً عن القطب الراوندي في لب اللباب وليس فيه ذيله .

حدیث ۱۱۴

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

المساجدُ أنوارُ الله .

مسجدها ، نورهای خدایند .

مستدرک الوسائل: ج ۳ ص ۴۴۸ ح ۳۹۶۲ نقلاً عن القطب الراوندي في لب اللباب .

حدیث ۱۱۵

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

مَنْ أَحَبَّ الْقُرْآنَ فَلْيُحِبِّ الْمَسَاجِدَ ، فَإِنَّهَا أُفِيَتْهُ اللَّهُ وَأَبِيَّتُهُ ، أذِنَ فِي رَفْعِهَا وَبَارَكَ فِيهَا ، مَيْمُونَةٌ مَيْمُونٌ أَهْلُهَا ، مُزَيْنَةٌ مُزَيْنٌ أَهْلُهَا ، مَحْفُوظَةٌ مَحْفُوظٌ أَهْلُهَا ، هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ وَاللَّهُ فِي حَوَائِجِهِمْ ، هُمْ فِي مَسَاجِدِهِمْ وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ .

هر کس قرآن را دوست دارد ، مسجدها را نیز دوست بدارد ؛ زیرا مساجد ، آستان‌های خدا و بناهای او [جهت بار یافتن به پیشگاهش] هستند . بر افراشتنشان را رخصت داده و مبارکشان گردانده است . مسجدها ، خود و اهلشان با برکت‌اند ، خود و اهلشان آراسته‌اند ، و نیز آنها و اهلشان در امان‌اند . مسجدیان در پی نماز خویش‌اند و خداوند ، در پی [بر آوردن] نیازشان . آنان ، در مسجدهایشان‌اند و خداوند ، پشتیانشان است .

الْفَنَاءُ : وَهُوَ الْمَتَّعُ أَمَامَ الدَّارِ ، وَيَجْمَعُ الْفَنَاءَ عَلَى أَفْنِيَةِ (النهاية: ج ۳ ص ۴۷۷ «فنا»). مستدرک الوسائل: ج ۳ ص ۳۵۵ ح ۳۷۶۶ نقلًا عن القطب الراوندي في لبّ اللباب .

حدیث ۱۱۶

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

إِنَّ بُيُوتَ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ الْمَسَاجِدُ ، وَإِنَّ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يُكْرِمَ مَنْ زَارَهُ فِيهَا .

همانا خانه‌های خدا در زمین ، مساجدند . بر خداست تا کسی را که در آن خانه‌ها دیدارش کند ، گرامی بدارد .

المعجم الكبير: ج ۱۰ ص ۱۶۱ ح ۱۰۳۲۴ عن عبد الله ، كنز العمّال: ج ۷ ص ۵۸۰ ح ۲۰۳۴۷ نقلًا عن الحاكم في تاريخه عن ابن عباس نحوه .

حدیث ۱۱۷

رسول الله صلی الله علیه و آله :

قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى : أَلَا إِنَّ بُيُوتِي فِي الْأَرْضِ الْمَسَاجِدُ ، تُضِيءُ لِأَهْلِ السَّمَاءِ كَمَا تُضِيءُ النُّجُومُ لِأَهْلِ الْأَرْضِ .

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

خداوند - تبارک و تعالی - فرمود : «آگاه باشید که خانه‌های من در زمین ، مساجدند که به سان درخشش ستارگان برای اهل زمین ، بر آسمانیان ، نورافشانی می‌کنند .»

ثواب الأعمال: ص ۴۷ ح ۲ ، المحاسن: ج ۱ ص ۱۱۹ ح ۱۲۴ كلاهما عن عبد الله بن جعفر عن أبيه ، مكارم الأخلاق: ج ۲ ص ۶۰ ح ۲۱۴۶ ، عوالي اللآلی: ج ۱ ص ۳۵۱ ح ۵ ، بحار الأنوار: ج ۸۴ ص ۱۴ ح ۹۲ .

حدیث ۱۱۸

امام صادق (سلام الله علیه):

لَا يَزَالُ الدِّينُ قَائِمًا مَا قَامَتِ الْكَعْبَةُ؛

تا زمانی که کعبه بر پاست، دین بر پاست.

الكافي: ج ۴، ص ۲۷۱، ح ۴

حدیث ۱۱۹

امام رضا (سلام الله علیه):

ما زارنی أحد من أوليائي عارفاً بحقى إلا شُفعت فيه يوم القيامة؛

هر یک از دوستانم مرا با شناخت حقم زیارت نمی کند مگر این که در روز قیامت، شفاعتم از او پذیرفته می شود.
وسائل الشیعه، ج ۱۳، ص ۵۵۲

حدیث ۱۲۰

بلا فی اثنتین من أصحابه قال: فلما مرّ بها ترقرقت عيناه للبكاء ثم قال: هذا مناخ ركابهم وهذا ملقى رحالهم وهيئنا نهرًا دماؤهم، طوبى لك من تزئنه عليك نهرًا دماء الاجبة؛

امیرالمؤمنین علیه السلام با دو تن از یارانش از (کربلا) گذر کردند، حضرت، هنگام عبور از آنجا، چشمهایش اشک آلود شد، سپس فرمودند: اینجا مرکبهایشان بر زمین می خوابد، اینجا محلّ بارافکندنشان است و اینجا خونهایشان ریخته می شود، خوشا به حال تو ای خاکی که خون دوستان بر روی تو ریخته می شود!
بحارالانوار، ج ۴۴، ص ۲۵۸

حدیث ۱۲۱

امام صادق (علیه السلام) می فرماید :

کربلا را زیارت کنید و این کار را ادامه دهید، چرا که کربلا بهترین فرزندان پیامبران را در آغوش خویش گرفته است.
کامل الزیارات، ص ۲۶۹

حدیث ۱۲۲

امام رضا (علیه السلام) می فرماید :

کسی که قبر امام حسین (علیه السلام) را زیارت کند، مثل کسی است که خدا را زیارت کرده است.
مستدرک الوسائل، ج ۱۰، ص ۲۵۰

حدیث ۱۲۳

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله :-

من قم مسجدا كتب الله له عتق رقبةً و من اخرج منه ما يقضى عينا كتب الله ، عزوجل له كفلين من رحمته؛
هر کس مسجدی را خاکروبی کند، خداوند پاداش آزاد کردن بنده ای را برایش می نویسد، و اگر از این مسجد به اندازه خاشاکی که در چشم می رود، غبار برگیرد، خداوند دو برابر آن ، از رحمت خویش را به وی عطا می فرماید.
(بحارالانوار، ج ۸۰، ص ۳۸۳).

حدیث ۱۲۴

قال الصادق - عليه السلام -:

جنبوا مساجدكم البيع والشراء؛
مساجدتان را بازاری برای خرید و فروش قرار ندهید.

(وسائل الشیعه ، ج ۳ ، ص ۵۰۷).

حدیث ۱۲۵

قال علی - علیه السلام :-
و جمروها (المساجد) فی کل سبعة ایام ؛
و مساجد را هر هفته خوشبو و معطر کنید.
(بحار الانوار، ج ۱۸ ، ص ۱۰۷ و ۱۳۶)

حدیث ۱۲۶

قال علی - علیه السلام :-
الجلسة فی الجامع خیر لی من الجلسة فی الجنة فان الجنة فیها رضا نفسی و الجامع فیها رضا ربی؛
نشستن در مسجد برای من بهتر است از نشستن در بهشت ، زیرا که بودن در بهشت مرا خشنود می سازد و بودن در مسجد موجب رضایت و خشنودی خدایم می باشد.
(بحار الانوار، ج ۸۰ ، ص ۳۶۲).

حدیث ۱۲۷

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله :-
من رد ريقه تعظيما لحق المسجد جعل الله ذلك قوة في بدنه و كتب له بها حسنة و حط عنه بها سيئة و قال : لا تمر بدار في جوفه الا ابراءته ؛
هر کس برای احترام مسجد، آب دهان خود را فرو برد و در مسجد نیندازد، خداوند آن را در بدن وی ، به قدرت و توانایی تبدیل می کند و به پاداش این کار، برای او حسنه ای می نویسد و گناهی را از او می آمرزد و این آب دهان ، به هر دردی (که در بدن او است) برخورد کند آن را شفا می بخشد.
(وسائل الشیعه ، ج ۳ ، ص ۴۹۹).

حدیث ۱۲۸

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله :-
من احب ان لا يظلم لحدده فليثور المساجد ؛
کسی که دوست دارد قبرش تاریک نباشد، مساجد را نوارنی کند.
(مستدرک الوسائل ، ج ۳ ، ص ۳۶۶).

حدیث ۱۲۹

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله :-
ان الله تعالى يعطيك مادمت جالسا في السمجد بكل نفس تنفس فيه درجة في الجنة؛

خداوند - تبارک و تعالی - به عدد هر نفسی که می کشی و در مسجد نشسته ای درجه ای در بهشت به تو پاداش می دهد.
(بحار الانوار، ج ۸۳، ص ۳۷۰).

حدیث ۱۳۰

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله -:
كل جلوس في المسجد لغو الا ثلاثه : قراءه مصلى ، او ذكر الله او سائل عن علم ؛
هر نشستی در مسجد لغو است مگر در سه حالت : خواندن قرآن ، گفتن ذکر خدا، سؤال (جستوی) علم .
(میزان الحکمه ، ج ۴، ص ۳۹۳، بحار الانوار، ج ۷۷، ص ۸۸).

حدیث ۱۳۱

قال الرضا - عليه السلام -:
ان الجنة و الحور لثاق الى من يكسح المسجد او ياءخذ من القذى؛
بهشت و حوریان بهشتی مشتاق کسی هستند که مسجد را تمیز کند، یا آلودگیهای آن را بگیرد.
(مستدرک الوسائل ، ج ۳، ص ۳۸۵).

حدیث ۱۳۲

قال على - عليه السلام -:
من السنه اذا جلست في المسجد ان تستقبل القبلة ؛
روبه قبله در مسجد نشستن سنت (و مستحب) است .
(بحار الانوار، ج ۸۳، ص ۳۸۰).

حدیث ۱۳۳

قال على - عليه السلام -:
من اكل شيئاً من الموزيات ريحها فلا يقربن المسجد ؛
کسی که چیز بوداری (مثل سیر) بخورد که موجب آزار مردم شود، به مسجد نرود.
(وسائل الشیعه ، ج ۳، ص ۵۰۲).

حدیث ۱۳۴

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله -:
ان المسجد لا يحل لجنب ولا حائض؛
همانا ورود افراد جنب و حائض به مسجد حرام است .
(کنز العمال ، ج ۷، ص ۶۶۸).

حدیث ۱۳۵

عن الباقر و الصادق علیهما السلام :
الفضل فی دخول المسجد ان تبدء برجلک الیمنی اذا دخلت و بالیسری اذا خرجت ؛
بهتر آن است که هنگام ورود به مسجد ابتدا پای راست را پیش بگذاری و هنگام خروج پای چپ را.
(وسائل الشیعه ، ج ۳ ، ص ۵۱۷).

حدیث ۱۳۶

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
من اراد دخول المسجد فلیدخل علی سکون و وقار المساجد بیوت الله و احب البقاع الیه ؛
هر کس می خواهد به مسجد داخل گردد، با آرامش و با طمأنینه وارد شود، چون مساجد خانه های خدا و محبوبترین محلها در نظر او است .
(من لایحضره الفقیه ، ج ۱ ، ص ۱۷۰).

حدیث ۱۳۷

قال الصادق - علیه السلام - :
اذا دخلت المسجد فاحمد الله و اثن علیه وصل علی النبی ؛
هرگاه داخل مسجد شدی ، حمد و سپاس خدا را بگو و بر پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) درود فرست.
(وسائل الشیعه ، ج ۳ ، ص ۵۱۶).

حدیث ۱۳۸

قال الباقر - علیه السلام - :
لو یعلم الناس ما فی مسجد الکوفه لاعدوا له الزاد و الرواحل من مکان بعید ان صلاه فریضه فی تعدل حجه و صلاه نافله فی تعدل
عمره ؛
اگر مردم ، فضیلت مسجد کوفه را می دانستند، از راه دور برای رسیدن به این مسجد توشه و مرکب تهیه می کردند خواندن یک
نماز واجب در این مسجد، ثواب یک حج و یک نماز مستحب در آن ثواب یک عمره را دارد
(وسائل الشیعه ، ج ۳ ، ص ۵۲۵).

حدیث ۱۳۹

قال الباقر - علیه السلام - :
من صلی فی المسجد الحرام صلاه مکتوبه قبل الله منه کل صلاه صلاها منذ یوم و جبت علیه الصلاه و کل صلاه یصلیها الی ان یموت ؛
کسی که نمازواجبی را در مسجدالحرام به جای آورد، خداوند تمامی نمازهایی را که از آغاز تکلیف بر او واجب شده و نیز

نمازهایی را که تا پایان عمر به جای می آورد، قبول می کند.

(وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۵۳۶).

حدیث ۱۴۰

قال الصادق - علیه السلام :-

صلاة فی مسجد النبی - صلی الله علیه وآله - تعدل بعشرة الاف صلاة ؛
یک نماز در مسجد پیامبر (صلی الله علیه وآله) با ده هزار نماز برابر خواهد بود.
(وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۵۳۶).

حدیث ۱۴۱

قال علی - علیه السلام :-

اربعة من قصور الجنة فی الدنيا: المسجد الحرام و مسجد الرسول - صلی الله علیه وآله - و مسجد بیت المقدس و مسجد الکوفة ؛
در دنیا چهار عمارت از کاخهای بهشت اند: مسجد الحرام، مسجد النبی (صلی الله علیه وآله)، مسجد بیت المقدس و مسجد کوفه.
(وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۵۴۵).

حدیث ۱۴۲

قال علی - علیه السلام :-

ان الله - عزوجل - اذا اراد ان یصیب اهل الارض بعذاب قال لولا الذین یتحابون بجلالی و یعمرون مساجدی و یتستغفرون بالاسحار
لانزلت بهم عذابی؛
خداون سبحان وقتی اراده می کند مردم روی زمین را گرفتار عذاب (دنیوی) کند، گوید: اگر نبودند افرادی که مرا به خاطر جلال
و جبروتم دوست می دارند و مساجد مرا آباد می کنند و سحرگهان استغفار می کنند، عذابم را بر زمینیان نازل می کردم.
(بحار الانوار، ج ۸۷، ص ۱۵۰).

حدیث ۱۴۳

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

من بنی مسجدا لیدکر الله فیہ بنی له بیت فی الجنة ؛
هر کس مسجدی را به قصد این که در آن نام خدا برده شود بسازد، برای وی خانه ای در بهشت ساخته می شود.
(روضه الواعظین، ص ۳۷۰).

حدیث ۱۴۴

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

اذ راءیتم الرجل یعتاد المساجد فاشهدوا له بالایمان، لان الله یقول: انما یعمر مساجد الله من امن بالله ؛
هنگامی که دیدید مردی بر رفت و آمد به مسجد مداومت می کند وی را مؤمن بدانید. چونکه خداوند متعال می فرماید: آنان که

ایمان خداوند دارند، مساجد خدا را آباد می کنند.

(مستدرک الوسائل، ج ۳، ص ۳۶۲).

حدیث ۱۴۵

قال الصادق - علیه السلام -:

من مشى الى المسجد لم يضع رجله على رطب ولا يابس الا سبحت له الارض الى الارضين السابعة؛

هر کس پیاده به سوی مسجد روان شود، پای خود را به هیچ تر و خشکی نمی گذارد، مگر آنکه از آنجا تا زمین هفتم به جای او پروردگار را تسبیح می نماید.

(ثواب الاعمال و عقاب الاعمال، ص ۵۱، بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۱۳).

حدیث ۱۴۶

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

بشر المشائين الى المساجد في ظلم الليل، بنور ساطع يوم القيامة؛

به کسانی که در ظلمت شب به سوی مساجد می روند، مژده ده که در روز قیامت فروغی درخشانده خواهند داشت.

(مستدرک الوسائل، ج ۳، ص ۳۶۳).

حدیث ۱۴۷

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

من مشى الى مسجد من مساجد الله فله بكل خطوة خطاها حتى يرجع الى منزلة عشر حسنات و يمحي عنه عشر سيئات، ويرفع له عشر درجات؛

هر که به سوی مسجدی از مساجد خدا روانه شود، برای هر گامی که برمیدارد (تا وقتی که به منزلش برگردد) ده حسنه برای او نوشته شده و ده گناه از او آمرزیده و ده درجه بر درجاتش افزوده می شود.

(ثواب الاعمال، ص ۲۵۹).

حدیث ۱۴۸

قال الصادق - علیه السلام -:

انما لتعظيم المساجد لانها بيوت الله في الارض؛

احترام به مساجد از آن رو است که خانه های خدا در روی زمین است.

(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۶).

حدیث ۱۴۹

قال على - علیه السلام -:

من وقر مسجدا، لقي الله يوم يلقاه ضاحكا مستبشرا و اعطاه كتابه بيمينه؛

کسی که حرمت مسجد را نگه دارد، روز قیامت خداوند را با چهره ای خندان و شادمان ملاقات می کند و خداوند نامه اش (نامه اعمالش) را به دست راستش می دهد.
(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۱۶).

حدیث ۱۵۰

السماجد انوار الله؛
مساجد انوار الهی است .
(مستدرک الوسائل، ج ۳، ص ۴۴۷).

حدیث ۱۵۱

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله -:
ما من يوم الا و ملك ينادى فى المقابر: من تغبطون؟ فيقولون: اهل المساجد، يصلون و لا نقدر، و يصومون و لا نقدر؛
همه روز در میان مردگان فرشته ای ندا در می دهد: نسبت به چه کسانی غبطه می خورید؟ آنها پاسخ می دهند: ما نسبت به اهل مساجد غبطه می خوریم، زیرا ایشان نماز می گزارند و روزه می گیرند و ما توان انجام آن را نداریم .
(مستدرک الوسائل، ج ۳، ص ۳۶۳).

حدیث ۱۵۲

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله -:
الغرباء فى الدنيا: قرآن فى جوف ظالم، و مسجد فى نادى قوم لا يصلون فيه، و مصحف فى بيت لا يقرء فيه و رجل صالح مع قوم سوء ؛
در جهان چهار چیز غریب است :
۱- قرآن در سینه ستمگر
۲- مسجد در جمع گروهی که در آن نماز نخوانند.
۳- قرآنی در خانه ای که آن را نخوانند.
۴- مرد پارسا در میان مردم بد.
(نهج الفصاحه، حدیث ۲۰۳۸).

حدیث ۱۵۳

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله -:
لا تجعلوا المساجد طرقا حتى تصلوا فيها ركعتين ؛
مساجد را گذرگاه قرار ندهید، مگر آنکه هنگام عبور دو رکعت نماز در آن بخوانید.
(وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۵۵۳).

حدیث ۱۵۴

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله -:
 اذا نزلت العاهات و الافات ، عوفى ، اهل المساجد ؛
 هنگامی که مشکلات و بلاها (برای اهل زمین) نازل می شود، اهل مساجد در امانند.
 (مستدرک الوسائل ج ۱، ص ۲۲۶).

حدیث ۱۵۵

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله -:
 احب البلاد الى الله مساجدها ؛
 محبوبترین جای شهرها نزد خدا، مسجدهای آن شهر است .
 (نهج الفصاحه ، حدیث ۷۱).

حدیث ۱۵۶

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله -:
 من اتى المسجد لشيء فهو حظه ؛
 هر کس به هر جهت که به مسجد آید، بهره اش همان است .
 (سنن ابی داود، ج ۱، ص ۱۲۸).

حدیث ۱۵۷

عن الحسين - عليه السلام -:
 اهل المسجد زوار الله و حق على المزور التحفة لزائره؛
 اهل مسجد، زائران خداوند و بر صاحب خانه است که به زائش هدیه دهد.
 (کلمة الامام حسن ، ص ۴۱، الحكم الزهراء، ص ۱۵۰).

حدیث ۱۵۸

قال الحسن بن علي - عليه السلام -:
 من ادام الاختلاف الى المسجد اصاب احدی ثمان : ایه محکمه و اخا مستفادا و علما مستطرفا و رحمه و کلمه تدله على الهدى او
 ترده عن ردى و ترک الذنوب حياء او خشية ؛
 کسی که همواره به مسجد (برای اقامه نماز و غیره) رفت و آمد کند، یکی از این هشت فایده بر او برسد:
 ۱ - استفاده از آیه روشنی از قرآن
 ۲ - یافتن رفیق نیک
 ۳ - فراگیری علم تازه

۴ - برخورداری از رحمتی که در انتظارش بود.

۵ - شنیدن سخنی که راهنمای راه باشد.

۶ - از انحراف در امان باشد.

۷ - موجب ترک گناه از روی حیا شود.

۸ - موجب ترک گناه بر اثر ترس گردد.

(تحف العقول ، ص ۲۵۸).

حدیث ۱۵۹

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله :-

ان الله تعالى ، اذا انزل عاهة من السماء على اهل الارض صرفت من عمار المساجد؛
خداوند وقتی مرضی را از آسمان بر مردم فرود آورد آن را از بنیان مساجد دور بگرداند.
(نهج الفصاحه ، حدیث ۶۸۲).

حدیث ۱۶۰

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله :-

اذا استاءذنت امرأة احدكم الى المسجد فلايمنعها ؛
اگر زنتان اجازه رفتن به مسجد خواست مانع نشوید.
(مستدرک الوسائل ، ج ۳ ، ص ۴۴۶).

حدیث ۱۶۱

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله :-

المساجد سوق من السواق الاخرة ، قراها المغفرة و تحفتها الجنة ؛
مساجد، بازاری از بازارهای آخرت است که در آن بر سفره آمرزش می نشینند و هدیه آن بهشت است .
(بحارالانوار، ج ۸۴ ، ص ۴ ، مستدرک الوسائل ، ج ۱ ، ص ۲۲۶).

حدیث ۱۶۲

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله :-

ان المساجد بيوت المتقين ، و من كانت المساجد بيوته فقد ختم الله له بالروح و الرحمة و الجواز على الصراط الى الجنة ؛
مساجد، خانه پارسایان است و هرکس مسجد خانه اش باشد (اوقات خود را در آن و به عبادت بگذارند) خداوند انجام کار او را
رحمت و شادی قرار داده و اجازه عبور از صراط به سوی بهشت را به او خواهد داد.
(کنز العمال ، ج ۷ ، ص ۶۵۹ ، حدیث ۲۰۷۸۵).

حدیث ۱۶۳

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله :-

شر بقاع الارض الاسواق و خيرالبقاع المساجد و احبهم الى الله اولهم دخولا و اخرهم خروجا منها؛
بدترین جاهای زمین ، بازار و بهترین مکانهای آن ، مساجد است و محبوبترین افراد نزد خدا کسی است که زودتر از همه به مسجد
داخل شود و دیرتر از همه بیرون رود.
(وسائل الشیعه ، ج ۳ ، ص ۵۵۳).

حدیث ۱۶۴

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله :-

المسجد بيت كل تقى ؛
مسجد خانه هر پرهیزگاری است .
(شهاب الاخبار، ص ۲۳).

حدیث ۱۶۵

اذا كان يوم الجمعة كان على كل باب من ابواب المسجد ملئكة يكتبون الاول فالاول فاذا جلس الامام طوار الصحف و جاءوا
يستمعون الذكر ؛

چون روز جمعه فرا رسد، بر درب هر مسجدی ملائکه می نشینند و نام مردم را به ترتیب ورود اول و دوم و سوم می نویسند تا وقتی
که امام جمعه در جایگاه خود قرار می گرفت پرونده ها را جمع می کند و به ذکر (خطبه ها) گوش فرا می دهند.
(بحار الانوار، ج ۸۹ ، ص ۱۲ ، مستدرک الوسائل ، ج ۶ ، ص ۳۸).

حدیث ۱۶۶

عن النبي -صلى الله عليه وآله :-

قال : يا على ! خمسة تنور القلب : كثرة قراءة قل هو الله احد و قلة الكلام و مجالسة العلماء والصلاة في الليل و المشى الى المساجد؛
یا علی ! پنج چیز دل را نورانی می کند: کثرت تلاوت سوره ((قل هو الله احد))، کم گویی ، مجالست با علما، نماز شب و گام
برداشتن به سوی مسجد.
(المواعظ العديده ، ص ۲۵۸).

حدیث ۱۶۷

عن الصادق - عليه السلام - قال :

ما يمنع احدكم اذا دخل عليه غم من غموم الدنيا ان يتوضاء ثم يدخل المسجد فيركع ركعتين ، يدعو الله فيهما اما سمعت الله يقول :
و استعينوا بالصبر و الصلاة ؛
وقتی در اثر فشار زندگی و حوادث روزگار مشکلاتی برای کسی پیش آمد، وضو بگیرد و به مسجد برود و دو رکعت نماز به جای
آورد، و خدا را بخواند. آیا شنیده ای که خداوند می فرماید: از شکیبایی و نماز یاری جوید.
(وسائل الشیعه ، ج ۵ ، ص ۲۶۳).

حدیث ۱۶۸

قال علی - علیه السلام :-

ان الله - عزوجل - لیهم بعذاب اهل الارض جميعا حتی لا یتحاشی منهم احدا اذا عملوا بالمعاصی و اجترحوا السيئات فاذا الی الشیب ناقلی اقدامهم الی الصلوة و الولدان یتعلمون القرآن رحمهم الله فاخر ذلك عنهم ؛
 آنگاه که اهل زمین در گناه و بدیها غوطه ور می شوند خداوند متعال قصد می کند تمامی آنان را بدون استثناء دچار عذاب نماید، ولی با توجه به پیرمردان ریش سفیدی که برای نماز (به سوی مسجد) گام برمی دارند و نیز نونهالانی که در حال یاد گرفتن قرآن هستند، به تمامی اهل زمین رحم نموده و عذاب آنان را به تاءخیر می اندازد.
 (مستدرک الوسائل، ج ۳، ص ۳۶۰، باب ۳، روایت ۱۲).

حدیث ۱۶۹

عن الصادق - علیه السلام - عن ابائه علیهم السلام قال :

اشترط رسول الله - صلی الله علیه و آله - علی جیران المسجد شهود الصلاة، و قال : لیتتهین اقوام لا یشهدون الصلاة او لامرن موذنا یوذن ثم یقیم ثم امر رجلا من اهل بیتی ، و هو علی فلیحرقن علی اقوام بیوتهم بحزم الحطب لانهم لا یاتون الصلاة ؛
 امام صادق (ع) از پدرانش علیهم السلام نقل کرده : پیامبر خدا (ص) بر همسایه های مسجد شرط کرد در مسجد حاضر شوند. فرمود: جماعتی که به نماز حاضر نمی شوند باز گردند، و یا دستور می دهم موذن اذان و اقامه گوید، سپس به مردی از اهل بیتم دستور می دهم و او علی است، خانه جماعتی را با مجموعه هیزم می سوزاند برای اینکه آن ها به نماز نمی آیند.
 (بحارالانوار، ج ۸۸، ص ۸)

حدیث ۱۷۰

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله :-

ان الشیطان ذئب الانسان کذئب الغنم یاخذ الشاه القاصیة و الناحیة فیاکم و الشعاب و علیکم بالجماعة و العامة و المسجد؛
 شیطان گرگ انسان است همانند گرگ گوسفندان که همیشه میشهای دور افتاده و کناره گیر را می گیرد. پس از دسته بندیها (گروه گرایی و خط بازی) پرهیزید و بر شما باد به حضور در جماعت و مجالس عمومی و مسجد.
 (کنز العمال، ج ۷، ص ۵۸۱، حدیث ۲۰۳۵۵)

حدیث ۱۷۱

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله :-

من سمع النداء فی المسجد فخرج منه من غیر علة فهو منافق الا ان یرید الرجوع الیه ؛
 کسی که بانگ نماز را در مسجد بشنود و بدون علت از آن جا خارج شود، منافق است، مگر آن که قصد بازگشت به آن جا را داشته باشد.

(بحارالانوار، ج ۸۸، ص ۹)

حدیث ۱۷۲

قال الباقر - علیه السلام :-

لاصلاة لمن لا يشهد الصلاة من جيران المسجد الامريض او مشغول ؛

کسی که همسایه مسجد است و به نماز (جماعت) حاضر نمی شود نمازش کامل نیست ، مگر مریض باشد یا عذر موجهی داشته باشد.

(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۷۵)

حدیث ۱۷۳

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

و من مشى الى مسجد يطلب فيه الجماعة كان له بكل خطوة سبعون الف حسنة ، و يرفع له من الدرجات مثل ذلك ، فان مات و هو على ذلك و كل الله به سبعين الف ملك يعودونه في قبره و يبشرونه و يونسونه في وحدته و يستغفرون له حتى يبعث ؛

کسی که به قصد شرکت در نماز جماعت به سوی مسجد گام بر می دارد، خداوند متعال در مقابل هر گامی که بر می دارد، هفتاد هزار حسنه به او پاداش می دهد و به همین میزان نیز درجات وی بالا خواهد رفت و اگر در چنین حالی بمیرد، خداوند متعال هفتاد هزار فرشته را مامور می نماید تا در قبر به دیدار او رفته ، وی را بشارت دهند و در تنهایی قبر انیس او باشند و تا روز قیامت برایش طلب آمرزش کنند.

(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۷۲)

حدیث ۱۷۴

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله :-

لاصلاة لمن لا یصلی فی المسجد مع المسلمین الا من علة و لاغیبة لمن صلی فی بیته و رغب عن جماعتنا و من رغب عن جماعة المسلمین سقطت عدالته و وجب هجرانه ؛

کسی که بدون عذر موجهی با مسلمین در مسجد نماز جماعت نمی خواند نمازش کامل نیست ، و کسی که در منزلش نماز می خواند و نسبت به جماعت مسلمین بی توجه است غیبتش جایز است و کسی که نسبت به جماعت مسلمین بی توجه است از عدالت ساقط است و واجب است دوری کردن از او.

(وسائل الشیعه ، ج ۵، ص ۳۹۴)

حدیث ۱۷۵

قال الصادق - علیه السلام :-

و من صلی فی بیته جماعة رغبة عن المساجد فلا صلاة له و لمن صلی معه الا من علة تمنع من المسجد؛

و هر کس از روی بی میلی به مساجد در خانه اش هر چند نماز جماعت بخواند برای او نمازی نخواهد بود و حتی برای کسانی که با او نماز خوانده اند، مگر آن که واقعا علتی مانع از حضور در مسجد بوده باشد.

(امالی طوسی ، ج ۲، ص ۳۰۷)

حدیث ۱۷۶

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
لا صلوة لمن لم يصل في المسجد مع المسلمين الا من علة ؛
کسی که بدون عذری در جماعت مسلمانها در مسجد شرکت نکند، نمازش پذیرفته نیست .
(وسائل الشیعه ج ۳، ص ۳۷۷)

حدیث ۱۷۷

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
اذا سمعت الاذان فات ولو حبوا ؛
هنگامی که اذان نماز را شنیدی ، هرچه سریعتر به مسجد بیا، گرچه سینه خیز باشد.
(کنز العمال ، ج ۷، ص ۵۴۸)

حدیث ۱۷۸

قال الباقر - عليه السلام -:
المؤذن يغفر الله له مد بصره و مد صوته في السماء و يصدقه كل رطب و يابس سمعه ، و له من كل من يصلی معه في مسجده سهم
و له بكل من يصلی بصوته ؛
خداوند مؤذن را به اندازه ای که چشمش می بیند و صدایش در آسمان می پیچد می آمرزد، هر خشک و تری که آواز او را می
شنود او را تصدیق می کند، و از ثواب هر کس که با او در مسجد نماز گزارد سهمی نصیب او شود و به شمار هر کس که به بانگ
او نماز بخواند حسنه ای برای اوست .
(محجة البيضاء، ج ۱، ص ۳۳۱. من لایحضره الفقیه، ج ۱، ص ۲۸۷)

حدیث ۱۷۹

قال علی - عليه السلام -:
من سمع النداء و هو في المسجد ثم خرج فهو منافق ، الا رجل يريد الرجوع اليه ، او يكون علی غير طهارة فيخرج ليتطهر ؛
کسی که صدای اذان را در مسجد شنید، و بدون خواندن نماز (جماعت) از مسجد خارج شود منافق است ، مگر اینکه قصد
برگشت برای نماز خواندن دارد، یا وضو ندارد و برای گرفتن وضو از مسجد خارج شود.
(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۱۶۱)

حدیث ۱۸۰

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
اعطاني الله - عز و جل - فاتحة الكتاب و الاذان و الجماعة في المسجد و يوم الجمعة ؛
خداوند عز و جل چهار چیز را به من عطا فرموده است : ۱ - سوره حمد، ۲- اذان ، ۳- نماز جماعت در مسجد، ۴- روز جمعه .

(الخصال، ج ۲، ص ۹)

حدیث ۱۸۱

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
 اذا سمعت الاذان فات ولو حبوا؛
 هنگامی که اذان نماز را شنیدی هرچه سریعتر به مسجد بیا، گرچه سینه خیز باشد.
 (کنز العمال، ج ۷، ص ۵۲۸)

حدیث ۱۸۲

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
 اذا انزل الله عاهة من السماء عوفی منها حملة القران و رعاة الشمس ای الحافظون لاوقات الصلوة و عمار المساجد؛
 هنگامی که خداوند سبحان، از آسمان آفت نازل کرد حاملین قرآن، رعایت کنندگان خورشید، یعنی کسانی که اوقات نماز را
 مراعات کنند، و مساجد را آباد می سازند از این آفت در امانند.
 (جامع احادیث الشیعه، ج ۴، ص ۶۱)

حدیث ۱۸۳

قال الصادق - علیه السلام -:
 علیکم باتیان المساجد فانها بیوت الله فی الارض من اتاه مطهرا طهره الله من ذنوبه و کتب من زواره؛
 بر حضور در مساجد مواظبت کنید! چرا که مساجد، خانه های خداوند در زمین است. کسی که با حالت طهارت وارد مسجد شود،
 خداوند او را از گناهانش تطهیر می نماید و نام وی را در زمره زائرین خویش می نویسد.
 (وسائل الشیعه، ج ۱، ص ۲۶۷)

حدیث ۱۸۴

قال رسول الله - صلی الله علیه وآله -:
 الا ادلکم علی ما یمحو الله به الخطایا، و یرفع به الدرجات؟ قالوا: بلی یا رسول الله. قال: اسباغ الوضوء علی المکاره و کثرة الخطی
 الی المساجد و انتظار الصلاة بعد الصلاة؛
 آیا شما را به کارهایی که خدا به سبب آن خطاها را از بین برده و درجات انسان را بالا می برد، راهنمایی نکنیم؟ گفتند: آری، ای
 رسول خدا. فرمودند:
 ۱- وضوی تمام و کامل گرفتن بر شداید.
 ۲- به سوی مساجد زیاد قدم برداشتن.
 ۳- انتظار نماز (بعدی) پس از نماز (خوانده شده).
 (ریاض الصالحین، ص ۲۹۷)

حدیث ۱۸۵

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
لا تدخل المساجد الا بالطهارة ؛
داخل مساجد مشو، مگر با وضو.
(مستدرک الوسائل، ج ۳، ص ۳۸۸)

حدیث ۱۸۶

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
خصال ست ما من مسلم يموت في واحدة منهن الا كان ضامنا على الله - عز و جل - ان يدخله الجنة منها رجل توضحا فاحسن الوضوء
ثم خرج الى مسجد الصلوة فان مات في وجهه كان ضامنا على الله ؛
شش خصلت است که اگر هر مسلمان یکی از آنها را داشته باشد نمی میرد، مگر این که خدا ضمانت بهشت رفتنش را خواهد
نمود، یکی از آن شش خصلت آن است که انسان وضو بگیرد، بهترین وضو، سپس جهت نماز به طرف مسجد (از خانه) حرکت
کند، پس اگر در این صورت بمیرد، خدا ضامن (بهشت رفتن او) خواهد بود.
(مستدرک الوسائل، ج ۱، ص ۲۲۷)

حدیث ۱۸۷

قال الصادق - عليه السلام -:
اذا دخلت المسجد و القوم يصلون فلا تسلم عليهم و سلم على النبي - صلى الله عليه وآله - ثم اقبل على صلاتك و اذا دخلت على
قوم جلوس يتحدثون فسلم عليهم ؛
هنگامی که داخل مسجدی شدی و زمانی که مردم مشغول نماز هستند، بر آنها سلام نکن، بلکه بر رسول خدا (ص) سلام کن و
مشغول نماز شو، ولی وقتی وارد بر گروهی شدی که مشغول صحبت هستند، بر آن ها سلام کن .
(بحار الانوار، ج ۷۶، ص ۸)

حدیث ۱۸۸

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:
الجلوس في المسجد لانتظار الصلوة عبادة ؛
نشستن در مسجد به انتظار نماز عبادت است .
(بحار الانوار، ج ۸۳، ص ۳۸۴)

حدیث ۱۸۹

قال الصادق - عليه السلام -:
ما يمنع احدكم اذا دخل عليه غم من غموم الدنيا ان يتوضا ثم يدخل المسجد فيركع ركعتين يدعوا الله فيهما، اما سمعت الله تعالى يقول

: ((واستعينوا بالصبر و الصلاة)) ؛

چه مانعی دارد که چون یکی از شما غم و اندوهی از غمهای دنیا بر او در آمد، وضو بگیرد و به مسجد برود و دو رکعت نماز بخواند و برای رفع اندوه خود خدا را بخواند مگر نشنیده ای که خدا می فرماید: ((واستعينوا بالصبر و الصلاة)).
(مجمع البيان، ج ۱، ص ۱۰۰. وسائل الشیعه، ج ۵، ص ۲۶۳)

حدیث ۱۹۰

قال الصادق - علیه السلام -:

من اقام فی مسجد بعد صلوته انتظارا للصلوة فهو ضیف الله و حق علی الله ان یکرم ضیفه ؛
کسی که بعد از هر نماز در مسجد بایستد، در حالیکه انتظار نماز بعدی را می کشد، پس او مهمان خدا است، و بر خداست که مهمانش را اکرام کند.
(جامع احادیث الشیعه، ج ۴، ص ۷۸)

حدیث ۱۹۱

قال رسول الله - صلی الله علیه و آله -:

ما من لیلۃ الا و ملک الموت ینادی یا اهل القبور لمن تغبطون الیوم.... فیقول الموتی: انما نغبط المؤمنین فی مساجدهم لانهم یصلون و لا نصلی...؛
هر شب فرشته مرگ ندا می کند: ای اهل قبور! نسبت به چه کسی غبطه می خورید؟.. مردگان در جواب گویند: ما به مؤمنانی غبطه می خوریم که در مساجد نماز می خوانند در حالی که ما نماز نمی خوانیم.
(ارشاد القلوب، ص ۶۵)

حدیث ۱۹۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

الغرباء فی الدنیا أربعه: قرآن فی جوف ظالم، و مسجد فی نادى قوم لا یصلی فیہ، و مصحف فی بیت لا یقرأ فیہ، و رجل صالح مع قوم سوء؛
غریبان جهان چهارند: قرآن در خاطر ستمگر، و مسجدی در ناحیه گروهی که در آن نماز نکنند، و مصحفی در خانه ای که نخوانند، و مرد پارسا با مردم بد.
نهج الفصاحه

حدیث ۱۹۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

سبع یجری للعبد لأجرهّن و هو فی قبره بعد موته: من علم علما، أو أجرى نهرا، أو حفر بئرا، أو غرس نخلا، أو بنى مسجدا، أو ورث مصحفا، أو ترک ولدا یستغفر له بعد موته؛
هفت چیز است که پاداش آن برای بنده در قبر او و پس از مرگش دوام دارد کسی که علمی تعلیم دهد، یا نهری به جریان آورد یا

چاهی حفر کند یا نخلی بکارد یا مسجدی بسازد یا مصحفی به ارث گذارد یا فرزندی به جا نهد که پس از مرگش برای او آمرزش خواهد.

نهج الفصاحه

حدیث ۱۹۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

ثلاث من کنّ فيه أظله الله تحت ظلّ عرشه يوم لا ظلّ إلّا ظله: الوضوء على المكاره و المشى إلى المساجد فى الظلم و إطعام الجائع؛ سه چیز است که در هر که باشد خداوند وی را روزی که سایه ای جز سایه خدا نیست در سایه عرش جای دهد: وضو گرفتن با زحمت و راه مسجد سپردن در تاریکی و سیر کردن گرسنه.

نهج الفصاحه

حدیث ۱۹۵

من اقام فى مسجد بعد صلوته انتظار للصلوة فهو ضيف الله و حق على الله ان يكرم ضيفه؛

کسی که بعد از هر نماز در مسجد بایستد، در حالی که انتظار نماز بعدی رامی کشد، پس او مهمان خداست، و برخداست که مهمانش را اکرام کند.

(جامع احادیث الشیعه، ج ۴، ص ۷۸)

حدیث ۱۹۶

حضرت رسوا اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

مَنْ مَشَى إِلَى مَسْجِدٍ مِنْ مَسَاجِدِ اللَّهِ، فَلَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ خَطَايَا حَتَّى يُرْجَعَ إِلَى مَنْزِلِهِ، عَشْرُ حَسَنَاتٍ، وَ مَحَى عَنْهُ عَشْرُ سَيِّئَاتٍ، وَ رَفَعَ لَهُ عَشْرَ دَرَجَاتٍ؛

هر کس قدمی به سوی یکی از مساجد خداوند بردارد، برای هر قدم ثواب ده حسنه است تا برگردد به منزل خود، و ده خطا از لغزش هایش پاک می شود، همچنین در پیشگاه خداوند ده درجه ترفیع می یابد.

وسائل الشیعه: ج ۵، ص ۲۰۱، ح ۶۳۲۸

حدیث ۱۹۷

امام صادق علیه السلام:

أَلْبَرَكَةُ مِنْ قَبْرِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَشْرَةَ أَمْيَالٍ؛

تا ده میل اطراف قبر حسین بن علی علیه السلام برکت است.

(بحار الأنوار، ج ۱۰۱، ص ۱۱۶، ح ۴۱).

حدیث ۱۹۸

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

عَلَيْكُمْ بِالصَّلَاةِ فِي الْمَسَاجِدِ؛

بر شما باد نماز خواندن در مسجدها .

الکافی : ج ۲ ، ص ۶۳۵ ، ح ۱

حدیث ۱۹۹

امام صادق (علیه السلام) می فرماید

لَا يَزَالُ الدِّينُ قَائِمًا مَا قَامَتِ الْكَعْبَةُ

تا زمانی که کعبه بر پاست، دین بر پاست.

الکافی : ج ۴ ، ص ۲۷۱ ، ح ۴

حدیث ۲۰۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

لَا تَزَالُ عِصَابِيَّةٌ مِنْ أُمَّتِي يِقَاتِلُونَ عَلَى أَبْوَابِ دِمَشَقٍ وَ مَا حَوْلَهُ وَ عَلَى أَبْوَابِ بَيْتِ الْمَقْدِسِ وَ مَا حَوْلَهُ لَا يَضُرُّهُمْ خِذْلَانٌ مَنْ خَذَلَهُمْ ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ إِلَى أَنْ تَقُومَ السَّاعَةُ؛

پیوسته گروهی از امت من بر دروازه‌های دمشق و پیرامونش و بیت المقدس و پیرامون آن مبارزه می کنند و یاری نکردن آنان ، زیانی به آنها نمی رساند . آنان تا روز قیامت پشتیبان حق اند .

کنز العمال ، ح ۳۵۰۵۱

حدیث ۲۰۱

امام هادی (علیه السلام) فرمودند:

أَمَا إِنَّكَ لَوْ زُرْتَ قَبْرَ عَبْدِ الْعَظِيمِ عِنْدَكُمْ لَكُنْتَ كَمَنْ زَارَ الْحُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ (علیه السلام)؛

(خطاب به یکی از اهالی ری) بدان که اگر قبر عبد العظیم در شهر خودتان را زیارت کنی، همچون کسی باشی که حسین بن علی (علیه السلام) را زیارت کرده باشد.

(میزان الحکمه، ح ۷۹۸۴)

حدیث ۲۰۲

حضرت امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

به درستی که حسین بن علی (علیهما السلام) فرمودند: اگر زائر من بداند که خداوند چه برایش آماده کرده است، شادیش بیشتر از بی تابیش (از رنج سفر) خواهد بود. و همانا زائر او پاک از هر گناهی به خانه ی خود بر می گردد.

وسایل الشیعه، ج ۱۰، ص ۳۱۸.

حدیث ۲۰۳

امام صادق (سلام الله علیه) می فرمایند:

زیارة قبرالحسين بن على (سلام الله عليهما) من افضل ما يكون من الاعمال؛
 زیارت قبر امام حسین (سلام الله علیه) از برترین اعمال است.
 مستدرک الوسائل، ج ۱۰، ص ۳۱۱.

حدیث ۲۰۴

حضرت امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
 عليكم يا تيان المساجد؛ فإنها بيوت الله في الأرض و من أتاها متطهرا طهره الله من ذنوبه و كتب من زواره فأكثرها فيها من الصلاة و
 الدعاء؛
 بر شما باد به رفتن به مساجد، زیرا مساجد خانه های خدا بر روی زمینند. هر که پاک و پاکیزه وارد آنها شود، خداوند او را از
 گناهان پاک گرداند و در زمره ی زائران خود قلمداد کند. پس در مساجد نماز و دعا بسیار بگزارید.
 امالی الصدوق / ص ۲۹۳.

حدیث ۲۰۵

حضرت امام حسین (علیه السلام) می فرمایند:
 اهل المسجد زوار الله و حق على المزور التحفة لزاره.
 اهل مسجد زائران خداوند و بر صاحبخانه است که به زائرش هدیه بدهد.
 الحكم الزهرا (علیه السلام) / ص ۱۵.

حدیث ۲۰۶

حضرت علی (علیه السلام) می فرمایند:
 ليس لجار المسجد صلاة إذا لم يهشد المكتوبه في المسجد إذا كان فارغا صحيحا.
 اگر همسایه ی مسجد فارغ و سالم باشد و برای گزاردن نماز واجب در آن حاضر نشود نمازش پذیرفته نیست.
 بحارالانوار / ج ۸۳ / ص ۳۵۴.

حدیث ۲۰۷

حضرت رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 من اتى المسجد شيء فهو حظه.
 هر کس به هر جهت به مسجد آید بهره اش همان است.
 سنن ابن ابی داوود / ج ۱ / ص ۱۲۸.

حدیث ۲۰۸

حضرت رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
 لحديث البغی فی المسجد، تأكل الحسنات كما تأكل البهيمه الحيش.

سخن ناروا در مسجد، حسنات انسان را از بین می برد؛ همان طور که چهارپایان علفها را می خورند.
مستدرک الوسایل، ج ۳، ص ۳۷۱.

حدیث ۲۰۹

حضرت رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
المساجد سوق من اسواق الآخرة، قراها المغفرة و تحفتها الجنة.
مساجد بازاری از بازارهای آخرت است که در آن بر سفره ی آمرزش می نشینند و هدیه ی آن بهشت است.
بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۴.

حدیث ۲۱۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
بشر المشائین فی ظلم اللیل إلى المساجد بالتور التام یوم القیامة؛
به آنها که در ظلمات شب به سوی مسجدها می روند بشارت بده که روز رستاخیز روشنی کامل دارند.
نهج الفصاحه

حدیث ۲۱۱

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
إنَّ اللهَ تعالی إذا أنزل عاهه من السماء على أهل الأرض صرفت عن عمار المساجد؛
خداوند وقتی مرضی را از آسمان بر مردم فرود آورد، آن را از بنیان مساجد بگرداند.
نهج الفصاحه

حدیث ۲۱۲

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:
أحبَّ البلاد إلى الله مساجدها و أبغض البلاد إلى الله أسواقها؛
محبوبترین جای شهرها در پیش خدا مسجدهاست و منفورترین جای شهرها در پیش خدا بازارهاست.
نهج الفصاحه

حدیث ۲۱۳

امام حسن عسکری (علیه السلام) می فرمایند:
إذا قام القائم أمر بهدم المنائر و المقاصیر التي فی المساجد؛
هنگامی که قائم (ع) قیام کند، دستور به خرابی مناره ها و اتاقکهای مخصوص پیش نمازها در مساجد دهد.
الغیبة للشیخ الطوسی، ص ۱۳۳

حدیث ۲۱۴

قال الإمام الحسن المجتبی - علیه السلام - :
 مَنْ أدامَ الْأَخْتِلافَ إِلَى الْمَسْجِدِ أَصابَ إِخْمدی ثمان: آریهٔ مُحْكَمَةً، أَحْماً مُسْتَفاداً، وَعِلْماً مُسْتَطْرَفاً، وَرَحْمَةً مُتَّظَرَةً، وَكَلِمَةً تَدُلُّهُ عَلَى
 الْهُدَى، أَوْ تَرُدُّهُ عَنِ الرَّدَى، وَتَرْكُ الذُّنُوبِ حِیاءً أَوْ خَشِیةً؛
 امام حسن مجتبی - علیه السلام - فرمودند:

هر کس جایگاه - عبادات - خود را در مسجد قرار دهد یکی از هشت فایده شاملش می گردد: برهان و نشانه ای - برای معرفت -
 دوست و برادری سودمند، دانش و اطلاعاتی جامع، رحمت و محبت عمومی، سخن و مطلبی که او را هدایت گر باشد، - توفیق
 اجباری - در ترک گناه به جهت شرم از مردم و یا به جهت ترس از عقاب.

حف العقول، ص ۲۳۵

حدیث ۲۱۵

قال رَسُولُ اللَّهِ - صلی الله علیه وآله - :
 يُؤْتَى الرَّجُلُ فِي قَبْرِهِ بِالْعِذابِ، فَإِذا أُتِيَ مِنْ قَبْلِ رَأْسِهِ دَفَعَتْهُ تِلاوَةُ الْقُرْآنِ، وَإِذا أُتِيَ مِنْ قَبْلِ يَدَيْهِ دَفَعَتْهُ الصَّدَقَةُ، وَإِذا أُتِيَ مِنْ قَبْلِ
 رِجْلَيْهِ دَفَعَهُ مَشِیةً إِلَى الْمَسْجِدِ؛
 رسول خدا - صلی الله علیه و آله - فرمودند:

هنگامی که بدن مرده را در قبر قرار دهند، چنانچه عذاب از بالای سر بخواند وارد شود تلاوت قرآنش مانع عذاب می گردد و
 چنانچه از مقابل وارد شود صدقه و کارهای نیک مانع آن می باشد. و چنانچه از پائین پا بخواند وارد گردد، رفتن به سوی مسجد
 مانع آن خواهد گشت.

مسکن الفؤاد، ص ۵۰

حدیث ۲۱۶

قال رَسُولُ اللَّهِ - صلی الله علیه وآله - :
 مَنْ مَشَى إِلَى مَسْجِدٍ مِنْ مَساجِدِ اللَّهِ، فَلَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ خَطَاها حَتَّى يَرْجِعَ إِلَى مَنْزِلِهِ، عَشْرُ حَسَناتٍ، وَ مَحَى عَنْهُ عَشْرُ سَیِّئاتٍ، وَ رَفَعَ لَهُ
 عَشْرُ دَرَجاتٍ؛
 رسول خدا - صلی الله علیه و آله - فرمودند:

هر کس قدمی به سوی یکی از مساجد خداوند بردارد، برای هر قدم ثواب ده حسنه می باشد تا برگردد به منزل خود، و ده خطا از
 لغزش هایش پاک می شود، همچنین در پیشگاه خداوند ده درجه ترفیع می یابد.

وسائل الشیعه، ج ۵، ص ۲۰۱

حدیث ۲۱۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند :
 شیطان گرگ انسان است همانند گرگ گوسفندان که همیشه میش های دورافتاده و کناره گیر را می گیرد. پس از دسته بندیها

(گروه گرایی و خط بازی) پرهیزید و بر شما باد به حضور در جماعت و مجالس عمومی و مسجد.

کنز العمال، ج ۷، ص ۵۸۱

حدیث ۲۱۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

همانا خداوند به سه گروه وعده داد، بدون حساب وارد بهشت شوند، و هر یک از این سه گروه (روز قیامت) می توانند هشتاد هزار نفر را شفاعت کنند و آنها عبارتند از: ۱- مؤذن . ۲- امام جماعت . ۳- کسی که وضو بگیرد، سپس داخل مسجد شود و نماز را به جماعت به جا آورد.

(مستدرک الوسائل، ج ۱، ص ۴۸۸)

حدیث ۲۱۹

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

و من صلی فی بینه جماعه رغبه عن المساجد فلا صلاه له و لمن صلی معه الامن عله تمنع من المسجد؛ و هر کس از روی بی میلی به مساجد در خانه اش هر چند نماز جماعت بخواند برای او نمازی نخواهد بود و حتی برای کسانی که با او نماز خوانده اند، مگر آن که واقعا علتی مانع از حضور در مسجد بوده باشد.

(امالی الطوسی، ج ۲، ص ۳۰۷)

حدیث ۲۲۰

جمیل بن صالح از امام صادق (علیه السلام) سؤال کرد: کدام یک از این دو افضل است: انسان در اول وقت نمازش را بخواند یا مقداری نماز را تأخیر بیندازد تا با اهل مسجد به جماعت نماز بخواند، زمانی که مسجد امام جماعت دارد؟ حضرت فرمودند: نماز را به تأخیر بینداز، با اهل مسجد نماز بخوان، زمانی که مسجد امام جماعت دارد.

(وسائل الشیعه، ج ۵، ص ۳۸۸)

حدیث ۲۲۱

امام باقر (علیه السلام) می فرمایند:

المؤذن یغفر الله له مد بصره و مدصوته فی السماء و یصدقه کل رطب و یابس سمعه، و له من کل یصلی معه فی مسجده سهم و له بکل من یصلی بصوته؛

خداوند مؤذن را به اندازه ای که چشمش می بیند و صدایش در آسمان می پیچد می آمرزد، هر خشک و تری که آواز او را می شنود او را تصدیق می کند، و از ثواب هر کس که با او در مسجد نماز گزارد سهمی نصیب او شود و به شمار هر کس که به بانگ او نماز بخواند حسنه ای برای اوست .

محجۃ البیضاء، ج ۱، ص ۳۳۱

حدیث ۲۲۲

امام علی (علیه السلام) می فرمایند:

من سمع النداء و هو فی المسجد ثم خرج فهو منافق ، الا رجل یرید الرجوع الیه ، او یکون علی غیر طهاره فیخرج لیتطهر؛ کسی که صدای اذان را در مسجد شنید، و بدون خواندن نماز (جماعت) از مسجد خارج شود منافق است، مگر این که قصد برگشت برای نماز خواندن دارد، یا وضو ندارد و برای گرفتن وضو از مسجد خارج شود.
(بحار الانوار، ج ۸۴، ص ۱۶۱)

حدیث ۲۲۳

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:

علیکم باتیان المساجد فانها بیوت الله فی الارض من اتاه مطهرا طهره الله منذنوبه و کتب من زواره؛ بر حضور در مساجد مواظبت کنید! چرا که مساجد، خانه های خداوند در زمین است. کسی که باحالت طهارت وارد مسجد شود، خداوند او را از گناهانش تطهیر می نماید و نام وی را در زمره زائرین خویش می نویسد.
(وسائل الشیعه، ج ۱، ص ۲۶۷)

حدیث ۲۲۴

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

لا تدخل المساجد الا بالطهاره؛
داخل مساجد مشو، مگر با وضو.
(مستدرک الوسائل، ج ۳، ص ۳۸۸)

حدیث ۲۲۵

حضرت رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

احب البلاد الی الله مساجدها.
محبوبترین جای شهرها در نزد خداوند متعال، مسجدهای آن شهر است.
نهج الفصاحه، ص ۷۱.

حدیث ۲۲۶

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :
أَجْمِرُوهَا [الْمَسَاجِدَ] فِي كُلِّ سَبْعَةِ أَيَّامٍ .
هر هفته، مساجدها را با بوی خوش، بخور دهید .
بحار الأنوار: ج ۸۳ ص ۳۴۹ ح ۲ .

ایام خاص و اعیاد مذهبی

حدیث ۱

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

صیام یوم غدیر خم یعدل صیام عمر الدنيا لو عاش انسان ثم صام ما عمرت الدنيا لكان له ثواب ذلك. روزه روز غدیر خم با روزه تمام عمر جهان برابر است. یعنی اگر انسانی همیشه زنده باشد و همه عمر را روزه بگیرد، ثواب او به اندازه ثواب روزه عید غدیر است. وسائل الشیعه ۷: ۳۲۴، ح ۴.

حدیث ۲

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

و من صلی فیہ رکعتین ای وقت شاء و افضلہ قرب الزوال و هی الساعۃ الّتی اقیم فیہا امیر المؤمنین (علیه السلام) بغدیر خم علما للناس و... کان کمن حضر ذلك الیوم... کسی که در روز عید غدیر هر ساعتی که خواست، دو رکعت نماز بخواند و بهتر اینست که نزدیک ظهر باشد که آن ساعتی است که امیر المؤمنین (علیه السلام) در آن ساعت در غدیر خم به امامت منصوب شد، (هر که چنین کند) همانند کسی است که در آن روز حضور پیدا کرده است... وسائل الشیعه ۵: ۲۲۵، ح ۲.

حدیث ۳

امام رضا (علیه السلام) فرمودند:

من زار فیہ مؤمنا ادخل الله قبره سبعین نورا و وسع فی قبره و یزور قبره کل یوم سبعون الف ملک و یبشرونه بالجنۃ. کسی که در روز (غدیر) مؤمنی را دیدار کند، خداوند هفتاد نور بر قبر او وارد می کند و قبرش را توسعه می دهد و هر روز هفتاد هزار فرشته قبر او را زیارت می کنند و او را به بهشت بشارت می دهند. اقبال الاعمال: ۷۷۸.

حدیث ۴

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

والعمل فیہ یعدل ثمانین شهرا، و ینبغی ان یكثر فیہ ذکر الله عزوجل، والصلوة علی النبی (صلی الله علیه و آله و سلم)، و یوسع الرجل فیہ علی عیاله. ارزش عمل در آن روز (عید غدیر) برابر با هشتاد ماه است، و شایسته است آن روز ذکر خدا و درود بر پیامبر (صلی الله علیه و آله و سلم) زیاد شود، و مرد، بر خانواده خود توسعه دهد. وسائل الشیعه ۷: ۳۲۵، ح ۶.

حدیث ۵

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

انه يوم عيد و فرح و سرور و يوم صوم شکر الله تعالی.

عيد غدیر، روز عيد و خوشی و شادی است و روز روزه داری به عنوان سپاس نعمت الهی است.

وسائل الشیعه ۷: ۳۲۶، ح ۱۰.

حدیث ۶

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

... و لدرهم فيه بالف درهم لاخوانك العارفين، فافضل على اخوانك في هذا اليوم و سر فيه كل مؤمن و مؤمنه.

يك درهم به برادران با ایمان و معرفت، دادن در روز عيد غدیر برابر هزار درهم است، بنابراین در این روز به برادران اتفاق کن و

هر مرد و زن مؤمن را شاد گردان.

مصباح المتهدج: ۷۳۷.

حدیث ۷

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

... هو يوم عبادة و صلوة و شكر لله و حمد له، و سرور لما من الله به عليكم من ولايتنا، و اني احب لكم ان تصوموه.

عيد غدیر، روز عبادت و نماز و سپاس و ستایش خداست و روز سرور و شادی است به خاطر ولایت ما خاندان که خدا بر شما منت

گذارد و من دوست دارم که شما آن روز را روزه بگیرید.

وسائل الشیعه ۷: ۳۲۸، ح ۱۳.

حدیث ۸

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

... تذکرون الله عز ذكره فيه بالصيام والعبادة والذكر لمحمد و آل محمد، فان رسول الله (صلى الله عليه و آله و سلم) اوصى

امير المؤمنين ان يتخذ ذلك اليوم عيداً، و كذلك كانت الانبياء تفعل، كانوا يوصون اوصيائهم بذلك فيتخذونه عيداً.

در روز عيد غدیر، خدا را با روزه و عبادت و یاد پیامبر و خاندان او یادآوری کنید، زیرا رسول خدا به امیرالمؤمنین سفارش کرد که

آن روز را عيد بگیرد، همین طور پیامبران هم به جانشینان خود سفارش می کردند که آن روز را عيد بگیرند، آنان هم چنین می

کردند.

وسائل الشیعه ۷: ۳۲۷، ح ۱.

حدیث ۹

روی الحسن بن راشد عن ابی عبد الله (علیه السلام) قال: قلت: جعلت فداك، للمسلمين عيد غير العیدین؟ قال: نعم، يا حسن! اعظمهما

و اشرفهما، قال: قلت له: و ای يوم هو؟ قال: يوم نصب امير المؤمنين (علیه السلام) فيه علما للناس. قلت له: جعلت فداك و ما ينبغي لنا

ان نصنع فيه؟ قال: تصوموه يا حسن و تكثر الصلوة على محمد و آله فيه و تتبرا الى الله، ممن ظلمهم، فان الانبياء كانت تامر الاوصياء

باليوم الذي كان يقام فيه الوصى ان يتخذ عيداً.

حسن بن راشد گوید: به امام صادق (علیه السلام) گفتم: آیا مسلمانان بجز آن دو عيد، عيد دیگری هم دارند؟ فرمودند: بله،

بزرگترین و بهترین عید. گفتیم: کدام روز است؟ فرمودند: روزی که امیرمؤمنان بعنوان پرچمدار مردم منصوب شد. گفتیم: فدایت شوم در آن روز سزاوار است، چه کنیم؟ فرمودند: روزه بگیر و درود برمحمد و آل او بفرست و از ستمگران به آنان برائت بجوی، زیرا پیامبران به جانشینان دستور می دادند که روزی را که جانشین انتخاب می شود، عید بگیرند. مصباح المتهجد: ۶۸۰.

حدیث ۱۰

عن امیر المؤمنین (علیه السلام) قال:
... فكيف بمن تكفل عددا من المؤمنين والمؤمنات وانا ضمینه على الله تعالى الامان من الكفر والفقر؛
امیر مؤمنان (علیه السلام) فرمودند:
... چگونه خواهد بود حال کسی که عهده دار هزینه زندگی تعدادی از مردان و زنان مؤمن (در روز غدیر) باشد، در صورتی که من پیش خدا ضامنم که از کفر و تنگدستی در امان باشد.
وسائل الشیعه ۷: ۳۲۷.

حدیث ۱۱

عن امیر المؤمنین (علیه السلام) قال:
... اذا تلاقیتهم فتصافحوا بالتسليم و تهابوا النعمة فی هذا اليوم، و لیبلغ الحاضر الغائب، والشاهد الباین، ولیعد الغنی الفقیر والقوی علی الضعیف امرنی رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) بذلك.
امیر المؤمنین (علیه السلام) (در خطبه روز عید غدیر) فرمودند:
وقتی که به همدیگر رسیدید همراه سلام، مصافحه کنید، و در این روز به یکدیگر هدیه بدهید، این سخنان را هر که بود و شنید، به آن که نبود برساند، توانگر به سراغ مستمند برود، و قدرتمند به یاری ضعیف، پیامبر مرا به این چیزها امر کرده است.
وسائل الشیعه ۷: ۳۲۷.

حدیث ۱۲

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
... و انه اليوم الذی اقام رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) علیا (علیه السلام) للناس علما و ابان فیہ فضله و وصیه فصام شکرا لله عزوجل ذلك اليوم و انه لیوم صیام و اطعام و صلوة الاخوان و فیہ مرضاء الرحمن، و مرغمة الشیطان.
عید غدیر، روزی است که رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) علی (علیه السلام) را بعنوان پرچمدار برای مردم برافراشت و فضیلت او را در این روز آشکار کرد و جانشین خود را معرفی کرد، بعد بعنوان سپاسگزاری از خدای بزرگ آن روزه را روزه گرفت و آن روز، روز روزه داری و عبادت و طعام دادن و به دیدار برادران دینی رفتن است. آنروز روز کسب خشنودی خدای مهربان و به خاک مالیدن بینی شیطان است.
وسائل الشیعه ۷: ۳۲۸، ضمن حدیث ۱۲.

حدیث ۱۳

امام صادق(علیه السلام) فرمودند:

اذا كان يوم القيامة زفت اربعة ايام الى الله عز و جل كما تزف العروس الى خدرها: يوم الفطر و يوم الاضحى و يوم الجمعة و يوم غدیر خم.

هنگامی که روز قیامت برپا شود چهار روز بسرعت به سوی خدا می شتابند همان طور که عروس به حجله اش بسرعت می رود.

آن روزها عبارتند از: روز عید فطر و قربان و جمعه و روز غدیر خم.

اقبال سید بن طاووس: ۴۶۶.

حدیث ۱۴

امام صادق(علیه السلام) فرمودند:

... و يوم غدیر بین الفطر والاضحی و يوم الجمعة كالقمر بین الكواكب.

... روز غدیر خم در میان روزهای عید فطر و قربان و جمعه همانند ماه در میان ستارگان است.

اقبال سید بن طاووس: ۴۶۶.

حدیث ۱۵

امام صادق(علیه السلام) فرمودند:

والله لو عرف الناس فضل هذا اليوم بحقيقته لصافحتهم الملائكة في كل يوم عشر مرات... وما اعطى الله لمن عرفه ما لا يحصى بعدد.

به خدا قسم اگر مردم فضیلت واقعی «روز غدیر» را می شناختند، فرشتگان روزی ده بار با آنان مصافحه می کردند و بخششهای

خدایه کسی که آن روز را شناخته، قابل شمارش نیست.

مصباح المتهجد: ۷۳۸.

حدیث ۱۶

امام علی(علیه السلام) فرمودند:

ان هذا يوم عظیم الشان، فيه وقع الفرج، ورفعت الدرج و وضحت الحجج وهو يوم الايضاح والافصاح من المقام الصراح، ويوم كمال

الدین و يوم العهد المعهود...

امروز (عید غدیر) روز بس بزرگی است. در این روز گشایش رسیده و منزلت (کسانی که شایسته آن بودند) بلندی گرفت و برهان

های خدا روشن شد و از مقام پاک با صراحت سخن گفته شد و امروز روز کامل شدن دین و روز عهد و پیمان است.

بحار الانوار، ۹۷: ۱۱۶.

حدیث ۱۷

قیل لابی عبد الله(علیه السلام): للمؤمنین من الاعیاد غیر العیدین و الجمعة؟ قال: نعم لهم ما هو اعظم من هذا، يوم اقيم

امیر المؤمنین(علیه السلام) فعقد له رسول الله الولاية في اعناق الرجال والنساء بغدیر خم.

به امام صادق(علیه السلام) گفته شد: آیا مؤمنان غیر از عید فطر و قربان و جمعه عید دیگری دارند؟ فرمودند:

آری، آنان عید بزرگتر از اینها هم دارند و آن روزی است که امیر المؤمنین(علیه السلام) در غدیر خم بالا برده شد و رسول خدا

مساله ولایت را بر گردن زنان و مردان قرار داد.

وسائل الشیعه، ۷: ۳۲۵، ح ۵.

حدیث ۱۸

عن الصادق (علیه السلام) قال:

هو عید الله الا-کبر، و ما بعث الله نبیا الا و تعید فی هذا الیوم و عرف حرمته و اسمه فی السماء یوم العهد المعهود و فی الارض یوم الميثاق الماخوذ و الجمع المشهود.

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

روز غدیر خم عید بزرگ خداست، خدا پیامبری مبعوث نکرده، مگر اینکه این روز را عید گرفته و عظمت آن را شناخته و نام این روز در آسمان، روز عهد و پیمان و در زمین، روز پیمان محکم و حضور همگانی است.

وسائل الشیعه، ۵: ۲۲۴، ح ۱.

حدیث ۱۹

قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم):

یوم غدیر خم افضل اعیاد امتی و هو الیوم الذی امرنی الله تعالی ذکره فیه بنصب اخی علی بن ابی طالب علما لامتی، یهتدون به من بعدی و هو الیوم الذی اکمل الله فیه الدین و اتم علی امتی فیه النعمه و رضی لهم الاسلام دینا.

رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:

روز غدیر خم برترین عیدهای امت من است و آن روزی است که خداوند بزرگ دستور داد؛ آن روز برادرم علی بن ابی طالب را به عنوان پرچمدار (و فرمانده) امتم منصوب کنم، تا بعد از من مردم توسط او هدایت شوند، و آن روزی است که خداوند در آن روز دین را تکمیل و نعمت را بر امت من تمام کرد و اسلام را به عنوان دین برای آنان پسندید.

امالی صدوق: ۱۲۵، ح ۸.

حدیث ۲۰

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

ما من عملٍ أفضلَ یومِ الجُمُعهِ مِنَ الصَّلَوةِ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ؛

در روز جمعه هیچ عملی برتر از صلوات بر محمد و خاندان او نیست.

الخصال، ص ۳۹۴

حدیث ۲۱

رسول الله صلی الله علیه و آله :

اللَّهُمَّ هذا شهرُ رَمَضانَ الَّذی أنزلتَ فیهِ القرآنَ ، هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّناتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقانِ ، أَمَرْتنا فیه بِعِمارةِ الْمَساجِدِ وَالِدُّعاءِ وَالصَّيامِ وَالقِيامِ ، وَصَمِنتَ لَنَا فیه الْإِجابَةَ .

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

پروردگارا! این ، ماه رمضان است که در آن ، قرآن را برای هدایت مردم همراه با نشانه‌های روشن هدایت و وسیله تشخیص حق از باطل ، فرو فرستادی . در آن ، ما را به آباد کردن مسجدها و دعا و روزه و نماز ، فرمان دادی و اجابت را برایمان تضمین فرمودی .
البلد الأمين: ص ۱۹۸ ، بحار الأنوار: ج ۹۸ ص ۷۸ ح ۲ .

حدیث ۲۲

امام صادق(علیه السلام) فرمودند:
إِنَّ يَوْمَ النَّيْرُوزِ هُوَ الْيَوْمُ الَّذِي أَخَذَ اللَّهُ فِيهِ مَوَاقِيقَ الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ؛
روز نوروز همان روزی است که خداوند از بندگان پیمان گرفت که او را بپرستند.
مستدرک الوسائل ج ۶ ص ۳۵۳، میزان الحکمه ح ۱۴۷۲۷

حدیث ۲۳

امام صادق(علیه السلام) فرمودند:
مَا مِنْ يَوْمٍ نَيْرُوزٍ إِلَّا وَنَحْنُ نَتَوَقَّعُ فِيهِ الْفَرَجَ لِأَنَّهُ مِنْ أَيَّامِنَا وَأَيَّامِ شِيعَتِنَا؛
هیچ نوروزی نیست مگر آن که ما در آن روز منتظر فرج [ظهور قائم آل محمد صلی الله علیه و آله و سلم] هستیم؛ چرا که نوروز از روزهای ما و شیعیان ما است.
مستدرک الوسائل ، ج ۶ ، ص ۳۵۲

حدیث ۲۴

امام علی(علیه السلام) فرمودند:
كُلُّ يَوْمٍ لَا يُعْصَى اللَّهُ فِيهِ فَهُوَ عِيدٌ؛
هر روزی که در آن خداوند نافرمانی نشود ، عید است.
نهج البلاغه ، حکمت ۴۲۸

حدیث ۲۵

پیامبر اسلام (صلی الله علیه و آله وسلم) فرمودند:
فَنَيْرُوزُوا إِنْ قَدَرْتُمْ كُلَّ يَوْمٍ يَعْنِي تَهَادُوا وَتَوَاصَلُوا فِي اللَّهِ؛
اگر می‌توانید هر روز را نوروز کنید ؛ یعنی در راه خدا به یکدیگر هدیه بدهید و با یکدیگر پیوند داشته باشید.
دعائم الإسلام ، ج ۲ ، ص ۳۲۶

حدیث ۲۶

امام صادق(علیه السلام) فرمودند:
يَوْمُ النَّيْرُوزِ هُوَ الْيَوْمُ الَّذِي يَظْهَرُ فِيهِ قَائِمُنَا أَهْلَ الْبَيْتِ؛
نوروز ، روزی است که قائم ما اهل بیت در آن ظهور می‌کند.

بحار الأنوار، ج ۵۲، ص ۲۷۶

حدیث ۲۷

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

إِذَا كَانَ يَوْمُ النَّيَّزِ فَاغْتَسِلْ وَ الْبَسْ أَنْظَفَ ثِيَابِكَ وَ تَطَيَّبْ بِأَطْيَبِ طَبِيبِكَ وَ تَكُونُ ذَلِكَ الْيَوْمَ صَائِمًا؛

چون روز عید نوروز فرا رسید، غسل کن، پاکیزه‌ترین جامه‌ی خود را بپوش، با بهترین عطر، خود را خوشبو کن و آن روز را روزه بدار.

وسائل الشیعة: ج ۸، ص ۱۷۲، ح ۱۰۳۳۸

حدیث ۲۸

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم :

مَنْ أَحْيَا لَيْلَةَ الْعِيدِ وَلَيْلَةَ النَّصْفِ مِنْ شَعْبَانَ ، لَمْ يَمُتْ قَلْبُهُ يَوْمَ تَمُوتُ الْقُلُوبُ .

هر که شب عید (فطر و قربان) و شب نیمه شعبان را احیا کند، در آن روزی که دلها می‌میرند، دل او نمیرد.

ثواب الأعمال: ۱/۱۰۲/۲ منتخب میزان الحکمة: ۲۸۴

حدیث ۲۹

امام صادق (سلام الله علیه):

إِنَّ يَوْمَ الْحُسَيْنِ أَعْظَمُ مُصِيبَةً مِنْ جَمِيعِ سَائِرِ الْأَيَّامِ؛

روز شهادت امام حسین (سلام الله علیه) سوگناکترین روزها است.

علل الشرایع، ص ۲۲۵

حدیث ۳۰

امام رضا (سلام الله علیه):

كَانَ أَبِي إِذَا دَخَلَ شَهْرَ الْمُحَرَّمِ لَا يُرَى ضَاحِكًا؛

چون ماه محرم فرا می‌رسید، کسی پدرم را خندان نمی‌دید.

وسائل الشیعة، ج ۱۰، ص ۵۰۵

حدیث ۳۱

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله :

يَوْمٌ غَدِيرِ حُجْمٍ أَفْضَلُ أعيَادِ أُمَّتِي وَهُوَ الْيَوْمُ الَّذِي أَمَرَنِي اللَّهُ تَعَالَى ذِكْرُهُ فِيهِ بَنَصَبِ أَخِي عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَمَا لِأُمَّتِي ، يَهْتَدُونَ بِهِ مِنْ بَعْدِي؛

روز غدیر خم، برترین عید امت من است و آن، روزی است که خداوند متعال به من فرمان داد تا برادرم علی بن ابی طالب را نشانه ای برای امتم قرار دهم تا پس از من، بدان، راه یابند.

الأمالی للصدوق : ص ۱۸۸ ح ۱۹۷

حدیث ۳۲

پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله):
 مَنْ صَامَ رَمَضَانَ وَخَتَمَهُ بِصَدَقَةٍ وَعَدَا إِلَى الْمُصَلَّى بِغُسْلٍ رَجَعَ مَغْفُورًا لَهُ؛
 هر کس ماه رمضان را روزه بگیرد و آن را به دادن فطریه ختم کند و با غسل به نماز عید برود، بخشیده شده باز می‌گردد.
 ثواب الأعمال، ص ۷۷

حدیث ۳۳

قال ابو جعفر - عليه السلام :-
 ان لجمع شهر رمضان لفضلا على جمع سائر الشهور كفضل رسول الله -صلى الله عليه وآله - على سائر الرسل ؛
 امام باقر (علیه السلام) فرمودند: همانا برای جمعه های ماه رمضان بر جمعه های سایر ماهها برتری است مانند برتری پیامبر خدا (ص)
 بر سایر پیامبران.
 (بحار الانوار، ج ۸۹، ص ۸۳).

حدیث ۳۴

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله :-
 الغسل يوم الجمعة كفارة و المشى الى الجمعة كل قدم منها كعمل عشرين سنة فاذا فرغ من صلوة الجمعة اجيز بعمل ماءتى سنة؛
 غسل روز جمعه كفاره گناه است، و هر گامی که به سوی نماز جمعه برداشته می‌شود، برابر عمل بیست سال است، و چون از نماز
 جمعه فارغ شود به پاداش عبادت دویست سال نایل گردد.
 (کنز العمال، حدیث ۲۱۰۹).

حدیث ۳۵

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله :-
 ان يوم الجمعة سيد الايام يضاعف الله فيه الحسنات و يمحو فيه السيئات و يرفع فيه الدرجات و يستجيب فيه الدعوات و يكشف فيه
 الكربات و يقضى فيه الحوائج العظام ؛
 به درستی که روز جمعه سرور روزها است، و خداوند در آن روز حسنات را مضاعف و گناهان را محو می‌کند و درجات را بالا
 برده و دعاها را مستجاب می‌نماید و گرفتاریها را برطرف و حاجات سنگین را برآورده می‌سازد.
 (اصول کافی، ج ۳، ص ۴۱۴).

حدیث ۳۶

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله :-
 ان الله تعاليل في كل يوم جمعة ست مائة الف عتيق يعقتهم من النار كلهم قد استوجبوا النار ؛

همانا خداوند در هر روز جمعه صدهزار نفر را، که تمامی آن‌ها مستحق جهنم می‌باشند از آتش دوزخ آزاد می‌کند.
(کنز العمال، حدیث ۳۱۰۳۴).

حدیث ۳۷

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله -:
ان لكم فى كل جمعة حجة و عمرد فالحجة الهجيرة للجمعة و العمرة انتظار العصر بعد الجمعة ؛
هر روز جمعه برای شما ثواب یک حج و یک عمره است ، حج شما شتاب و مبادرت به نماز جمعه و عمره شما انتظار اقامه نماز
عصر پس از نماز جمعه است .
(کنز العمال ، ج ۷ ، ص ۷۳۷ ، حدیث ۲۱۱۷۳).

حدیث ۳۸

عن النبى -صلى الله عليه وآله - قال :
ان ليلة الجمعة و يوم الجمعة اربع و عشرون ساعة ، لله ، - عزوجل - فى كل ساعة ست مائة الف عتيق من النار؛
از پیامبر (ص) نقل شده که فرمودند: همانا شب جمعه و روز جمعه ، بیست و چهار ساعت است که خداوند در هر ساعت ششصد
هزار تن را از آتش آزاد می‌کند.
(وسائل الشیعه ، ج ۵ ، ص ۵۵).

حدیث ۳۹

قال الصادق - عليه السلام -:
الساعة التى يستجاب فيها الدعاء يوم الجمعة مابين فراغ الامام من الخطبة الى ان يستوى الناس فى الصفوف ؛
ساعتی که دعا در آن مستجاب است روز جمعه و فاصله میان پایان خطبه (نماز جمعه) تا به صف ایستادن مردم می‌باشد.
(مستدرک الوسائل ، ج ۶ ، ص ۴۱).

حدیث ۴۰

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله -:
اذا كان يوم الجمعة غدت الشياطين براياتها الى الاسواق فيرمون الناس بالترابيث او الربايث و يثبطونهم عن الجمعة؛
هرگاه روز جمعه فرا رسد، شیطانها صبح زود با پرچمهایشان به بازارها می‌روند و به طرف مردم موانعی می‌افکنند و آنان را از
آمدن به نماز جمعه باز می‌دارند.
(کنز العمال ، ج ۷ ، ص ۷۳۶ ، ح ۲۱۱۶۸).

حدیث ۴۱

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله -:
اذا كان يوم الجمعة كان على كل باب من ابواب المسجد ملئكة يكتبون الاول فالاول فاذا جلس الامام طوار الصحف و جاءوا

یستمعون الذکر؛

چون روز جمعه فرا رسد، بر درب هر مسجدی ملائکه می‌نشینند و نام مردم را به ترتیب ورود اول و دوم و سوم می‌نویسند تا وقتی که امام جمعه در جایگاه خود قرار می‌گرفت پرونده‌ها را جمع می‌کند و به ذکر (خطبه‌ها) گوش فرا می‌دهند. (بحار الانوار، ج ۸۹، ص ۱۲، مستدرک الوسائل، ج ۶، ص ۳۸).

حدیث ۴۲

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله -:
ان هذا اليوم جعله الله عيداً للمسلمين؛
به درستی که خداوند این روز (جمعه) را برای مسلمانان عید قرار داده است.
(کنز العمال، ج ۷، حدیث ۲۱۰۵۵).

حدیث ۴۳

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله -:
خير يوم طلعت عليه الشمس يوم الجمعة؛
بهترین روزی که خورشید بر آن می‌تابد، روز جمعه است.
(کنز العمال، ج ۷، ص ۷۱۱ ح ۲۱۰۵۱).

حدیث ۴۴

قال الباقر - عليه السلام -:
الخير و الشر يضاعف يوم الجمعة؛
پاداش کار خوب و کیفر اعمال بد در روز جمعه دو برابر می‌گردد.
(مستدرک الوسائل ج ۶، ص ۶۰).

حدیث ۴۵

ان الصدقة تضاعف في يوم الجمعة؛
پاداش صدقه در روز جمعه دو برابر است.
(مستدرک الوسائل، ج ۷، ص ۱۸۷).

حدیث ۴۶

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله -:
ركعتان في يوم الجمعة افضل من الف ركعة في غير يوم الجمعة؛
دو رکعت نماز در روز جمعه، بهتر از هزار رکعت نماز در غیر روز جمعه است.
(کنز العمال، ج ۷، حدیث ۲۱۰۵۷).

حدیث ۴۷

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله -:
تسبيحهُ يوم الجمعة افضل من الف تسبيحهُ فى غير يوم الجمعة ؛
تسبيح و ذکر در روز جمعه ، بهتر از هزار تسبیح در غیر آن می باشد.
(کنز العمال ، ج ۷، حدیث ۲۱۰۵۷).

حدیث ۴۸

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله -:
اطرفوا اهاليكم فى كل يوم جمعة بشىء من الفاكهة حتى يفرحوا بالجمعة ؛
روز جمعه برای خانواده خود میوه تازه بخرید، جمعه را گرامی دارند.
(مستدرک الوسائل ، ج ۶، ص ۶۱).

حدیث ۴۹

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله -:
ان من افضل ايامكم يوم الجمعة ؛
همانا از بهترین روزهای شما روز جمعه می باشد.
(کنز العمال ، ج ۷، ص ۷۰۸، ح ۲۱۰۳۷).

حدیث ۵۰

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله -:
اشتروا لصبيانكم اللحم و ذكروهم يوم الجمعة ؛
با سیاستهای تشویقی ، اهمیت و روز جمعه را به فرزندانان یادآوری کنید.
(مستدرک الوسائل ، ج ۶، ص ۹۹).

حدیث ۵۱

قال رسول الله -صلى الله عليه وآله -:
اطرفوا اهاليكم فى كل يوم جمعة بشىء من الفاكهة ، حتى يفرحوا بالجمعة ؛
روز جمعه برای خانواده خود میوه تازه بخرید، تا برای آمدن نماز خرسند گردند.
(مستدرک الوسائل ، ج ۶، ص ۶۱).

حدیث ۵۲

قال رسول الله - صلى الله عليه وآله -:

اعطانی الله - عز و جل - فاتحة الكتاب و الاذان و الجماعة في المسجد و يوم الجمعة ؛
 خداوند عز و جل چهار چیز را به من عطا فرموده است : ۱ - سوره حمد، ۲- اذان ، ۳ - نماز جماعت در مسجد، ۴ - روز جمعه .
 (الخصال ، ج ۲، ص ۹)

حدیث ۵۳

قال علی - علیه السلام :-

انما هو عيد لمن قبل الله صيامه ، و شكر قيامه ، و كل يوم لا يعصى الله فيه فهو يوم عيد ؛
 امروز عید (فطر) کسی است که خداوند روزه اش را قبول کرده ، و نمازش را سپاس گزارده ، و هر روز که در آن نافرمانی خدا
 نشود، عید واقعی آن روز است .
 (نهج البلاغه ، فیض الاسلام ، ص ۱۲۸۶)

حدیث ۵۴

امام محمد باقر (علیه السلام) فرمودند:

هر چیزی بهاری دارد ، و بهار قرآن ماه رمضان است .
 کافی ، ج ۲ ، ص ۶۳۰

حدیث ۵۵

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

تفتح أبواب السماء في كل يوم اثنين و خميس فيغفر في ذلك اليوم لكل عبد لا يشرك بالله شيئا إلا من بينه و بين أخيه شحنا؛
 هر روز دوشنبه و پنجشنبه درهای آسمان گشوده می شود و در آن روز گناهان هر کس را که برای خدا شریک قائل نباشد ببخشند
 مگر آن کس که با برادر خود دشمنی داشته باشد.
 نهج الفصاحه

حدیث ۵۶

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

تعرض الأعمال يوم الإثنين و الخميس على الله و تعرض على الأنبياء و على الآباء و الأمهات يوم الجمعة فيفرحون بحسناتهم و تزداد
 و جوههم بياضا و إشراقا فاتقوا الله و لا تؤذوا موتاكم؛
 روز دوشنبه و پنجشنبه اعمال را بر خداوند عرضه می دارند و روز جمعه از نظر پدران و مادران می گذرانند و از کارهای نیک
 خوشحال می شوند و چهره هایشان سفید و روشن می شود پس از خدا پرهیزید و مردگان خود را اذیت مکنید.
 نهج الفصاحه

حدیث ۵۷

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند:

تعرض الأعمال على الله تعالى يوم الإثنين و الخميس فيغفر الله إلا ما كان من متشاحنين أو قاطع رحم؛
روز دوشنبه و پنجشنبه اعمال را بر خداوند عرضه می دارند و خداوند گناه کسان را می بخشد مگر گناه ستیزه جویان و کسی که از
خویشاوندان بریده باشد.

نهج الفصاحه

حدیث ۵۸

امام محمد باقر (ع) می فرمایند:

امام محمد باقر(ع): هر چیزی بهاری دارد ، و بهار قرآن ماه رمضان است .

کافی ، ج ۲ ، ص ۶۳۰

حدیث ۵۹

قال الإمام الحسن المجتبی - علیه السلام - :

إِنَّ اللَّهَ جَعَلَ شَهْرَ رَمَضَانَ مِضْمَارًا لِخَلْقِهِ، فَيَسْتَبِقُونَ فِيهِ بِطَاعَتِهِ إِلَى مَرْضَاتِهِ، فَسَبَقَ قَوْمٌ فَفَازُوا، وَقَصَرَ آخَرُونَ فَخَابُوا؛

امام حسن مجتبی - علیه السلام - فرمودند: خ

داوند متعال ماه رمضان را برای بندگان خود میدان مسابقه قرار داد. پس عده ای در آن ماه با اطاعت و عبادت به سعادت و
خوشنودی الهی از یکدیگر سبقت خواهند گرفت و گروهی از روی بی توجهی و سهل انگاری خسارت و ضرر می نمایند.

من لا يحضره الفقيه، ج ۱، ص ۵۱۱، ح ۱۴۷۹

حدیث ۶۰

قال الإمام علي - عليه السلام - :

أَطْرَقُوا أَهَالِيكُمْ فِي كُلِّ لَيْلَةٍ جُمُعَةٍ بِشَيْءٍ مِنَ الْفَاكِهَةِ، كَيْ يَفْرَحُوا بِالْجُمُعَةِ؛

امام علی - علیه السلام - فرمودند:

در هر شب جمعه همراه با مقداری میوه بر اهل منزل و خانواده خود وارد شوید تا موجب شادمانی آن ها در جمعه گردد.

بحار الأنوار، ج ۱۰۱، ص ۷۳، ح ۲۴

حدیث ۶۱

امام علی علیه السلام می فرمایند:

هُوَ (رمضان) شَهْرٌ يَزِيدُ اللَّهَ فِيهِ الْأَرْزَاقَ وَالْأَجَالَ وَيَكْتُبُ فِيهِ وَفَدَ بَيْتِهِ و...؛

[رمضان] ماهی است که خداوند روزی‌ها و عمرها را در آن می‌افزاید و زائران خانه‌اش را معین می‌کند.

فضائل الشهر الثلاثة، ص ۱۰۸.

حدیث ۶۲

امام رضا علیه السلام می فرمایند:

جمعه روز اجتماع عموم مردم است. خداوند خواست تا امام از رهگذر خطبه نماز جمعه، آنان را موعظه کند و به اطاعت تشویقشان نماید و از معصیت و ارتکاب آن بر حذرشان دارد و آنان را بر آنچه در جهت مصلحت دین و دنیای خویش اراده کرده‌اند موفق سازد و از زیان‌هایی که دیده‌اند و حالاتی که برای آنان زیان‌آور یا سودآور است، با خبر کند.

علل الشرایع، ج ۱، ص ۲۶۵، ح ۹.

حدیث ۶۳

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله :

شَهْرُ رَمَضَانَ شَهْرُ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ وَهُوَ شَهْرٌ يُضَاعَفُ اللَّهُ فِيهِ الْحَسَنَاتِ وَيَمْحُو فِيهِ السَّيِّئَاتِ وَهُوَ شَهْرُ الْبِرِّ كَهَيْئَةِ

ماه رمضان، ماه خداست و آن ماهی است که خداوند در آن حسنات را می‌افزاید و گناهان را پاک می‌کند و آن ماه برکت است. بحار الأنوار، ج ۹۶، ص ۳۴۰، ح ۵.

حدیث ۶۴

رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) می‌فرماید :

هر روز دوشنبه و پنج‌شنبه درهای آسمان گشوده می‌شود و در آنروز گناهان هر کس را که برای خدا شریک قائل نباشد ببخشند مگر آنکس که با برادر خود دشمنی داشته باشد.

(نهج الفصاحه ، حدیث ۱۱۶۵)

حدیث ۶۵

امام باقر علیه السلام می‌فرماید:

الْخَيْرُ وَالشَّرُّ يُضَاعَفُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ؛

خوبی و بدی در روز جمعه چند برابر (حساب) می‌شود.

ثواب الاعمال، ص ۱۴۳.

حدیث ۶۶

رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می‌فرماید:

زَيَّنُوا اعيادكم بالتكبير، زَيَّنُوا العيدين بالتهليل و التكبير و التحميد و التقديس؛

عیدهایتان را به تکبیر گفتن بیاراید و عید فطر و قربان را با گفتن ذکر لا اله الا الله، الله اكبر، الحمد لله و سبحان الله، زینت بخشید.

کنز العمال / ح ۲۴۰۹۴ و ح ۲۴۰۹۵

حدیث ۶۷

حضرت علی (علیه السلام) فرمودند:

كُلُّ يَوْمٍ لَا يُعْصَى اللَّهُ فِيهِ فَهُوَ يَوْمٌ عِيدٌ؛

هر روزی که در آن گناه نشود همان روز، روز عید است.

مستدرک / حدیث ۶۶۷۹

حدیث ۶۸

رسول اکرم (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) می فرمایند:
 من احیی لیلۃ العید لم یمت قلبه یوم یموت القلوب؛
 هر که شب عید را شب زنده‌داری کند روزی که دلها می‌میرند او دل نمی‌میرد.
 وسائل ۵/ ۱۳۹

حدیث ۶۹

پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله فرمودند:
 إِنَّ الشَّقِیَّ حَقَّ الشَّقِیِّ مَنْ خَرَجَ مِنْهُ هَذَا الشَّهْرُ وَلَمْ یَغْفِرْ ذُنُوبَهُ؛
 بدبخت واقعی کسی است که این ماه (رمضان) را پشت سر گذارد و گناهانش آمرزیده نشود.
 میزان الحکمه ، ح ۷۴۵۸

حدیث ۷۰

پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله فرمودند:
 إِنَّ أَبْوَابَ السَّمَاءِ تُفْتَحُ فِي أَوَّلِ لَيْلَةٍ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ وَلَا تُغْلَقُ إِلَى آخِرِ لَيْلَةٍ مِنْهُ؛
 درهای آسمان در شب اول ماه رمضان گشوده می‌شود و تا آخرین شب این ماه بسته نمی‌شود
 النوادر، ص ۲۴۶

حدیث ۷۱

امام حسن (علیه السلام) فرمودند:
 إِنَّ اللَّهَ جَعَلَ شَهْرَ رَمَضَانَ مِضْمَارًا لِخَلْقِهِ فَيَسْتَبِقُونَ فِيهِ بِطَاعَتِهِ إِلَى مَرْضَاتِهِ؛
 خداوند ماه رمضان را میدان مسابقه‌ای برای آفریدگان خود قرار داده تا با طاعتش برای خشنودی او از یکدیگر پیشی گیرند.
 بحار الأنوار ، ج ۷۵ ، ص ۱۱۰

حدیث ۷۲

قال الصادق (عليه السلام) :
 التقدير في ليلة تسعة عشر و الايام في ليلة احدى و عشرين و الامضاء في ليلة ثلاث و عشرين.
 امام صادق (عليه السلام) فرمودند:
 برآورد اعمال در شب نوزدهم (ماه رمضان) انجام می‌گیرد و تصویب آن در شب بیست و یکم و تنفیذ آن در شب بیست سوم.
 وسائل الشیعه، ج ۷ ص ۲۵۹

حدیث ۷۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
هو شهر اوله رحمه و اوسطه مغفرة و اخره عتق من النار.
رمضان ماهی است که ابتدایش رحمت است و میانه‌اش مغفرت و پایانش آزادی از آتش جهنم.
(بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۳۴۲)

حدیث ۷۴

امام رضا علیه السلام فرمودند:
من قرا فی شهر رمضان ایة من کتاب الله کان کمن ختم القرآن فی غیره من الشهور.
هر کس ماه رمضان یک آیه از کتاب خدا را قرائت کند مثل اینست که در ماه‌های دیگر تمام قرآن را بخواند.
(بحار الانوار ج ۹۳، ص ۳۴۶)

حدیث ۷۵

امام صادق (سلام الله علیه) می فرمایند:
اف برمسلمانی که برای کار دین خویش و پرس و جو درباره ی آن، (دست کم) روز جمعه ی هر هفته خود را، از کارهای دیگر فارغ نمی سازد.
خصال شیخ صدوق، ص ۳۹۳.

حدیث ۷۶

امام صادق (سلام الله علیه) می فرمایند:
اف برمسلمانی که برای کار دین خویش و پرس و جو درباره ی آن، (دست کم) روز جمعه ی هر هفته خود را، از کارهای دیگر فارغ نمی سازد.
خصال شیخ صدوق، ص ۳۹۳.

حدیث ۷۷

امام رضا (علیه السلام) فرمودند:
... و هو یوم التهنئة یهنئ بعضکم بعضا، فاذا لقی المؤمن اخاه یقول: «الحمد لله الذی جعلنا من المتمسکین بولایة امیر المؤمنین و الائمة (علیه السلام)» و هو یوم التبسم فی وجوه الناس من اهل الایمان...
عید غدیر روز تبریک و تهنیت است. هر یک به دیگری تبریک بگوید، هر وقت مؤمنی برادرش را ملاقات کرد، چنین بگوید:
«حمد و ستایش خدایی را که به ما توفیق چنگ زدن به ولایت امیرمؤمنان و پیشوایان عطا کرد» آری عید غدیر روز لبخند زدن به چهره مردم با ایمان است...
اقبال: ۴۶۴.

تولی و تبری

حدیث ۱

قال الامام الرضا - عليه السلام - :
ان لكل امام عهدا في عتق اوليائه و شيعته و ان من تمام الوفاء بالعهد زيارة قبورهم.
حضرت امام رضا - عليه السلام - فرمودند:
برای هر امامی، عهد و پیمانی بر گردن دوستان و پیروان اوست و از نشانه‌های وفای کامل به این عهد و پیمان، زیارت قبر امامان است.
«من لا يحضره الفقيه، ج ۲، ص ۵۷۷»

حدیث ۲

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : شفاعتى لأمتى من أحب أهل بيتى.
رسول اکرم - صلى الله عليه و آله - فرمودند: شفاعت من شامل آن کسی از اتمم می شود که اهل بیت مرا دوست داشته باشد.
«کنز العمال، ح ۵۷»

حدیث ۳

قال امير المؤمنين - عليه السلام - : أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - بِيَدِ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ - عَلَيْهِمَا السَّلَام - فَقَالَ مَنْ أَحَبَّ هَذَيْنِ كَانَ مَعِي فِي دَرَجَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ.
امیرمؤمنان - عليه السلام - فرمودند: رسول اکرم - صلى الله عليه و آله - دست حسن و حسین - علیهما السلام - را گرفتند و فرمودند: کسی که این دو را دوست داشته باشد روز قیامت با من است.
«بحار الانوار، ج ۳۷، ص ۳۷»

حدیث ۴

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : مَنْ أَحَبَّ الْحَسَنَ وَ الْحُسَيْنَ وَ ذُرِّيَّتَهُمَا مُخْلِصًا لَمْ تَلْفَحِ النَّارُ وَجْهَهُ ...
رسول اکرم - صلى الله عليه و آله - فرمودند: کسی که حسن و حسین - علیهما السلام - و ذریه آن دو را خالصانه دوست داشته باشد، آتش هرگز به او نزدیک نمی شود مگر این که گناهی کرده باشد که او را از ایمان تهی کرده باشد.
«بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۲۷۰»

حدیث ۵

قال رسول الله - صلى الله عليه و آله - : إِنَّ فَاطِمَةَ لِتَشْفَعَنِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَنْ أَحَبَّهَا وَ تَوَلَّاهَا وَ أَحَبَّ ذُرِّيَّتَهَا وَ تَوَلَّاهُمْ وَ يَشْفَعُهَا اللَّهُ فِيهِمْ وَ يَدْخُلُهُمُ الْجَنَّةَ بِشَفَاعَتِهَا.
پیامبر اکرم - صلى الله عليه و آله - فرمودند: همانا فاطمه در روز قیامت برای کسی که محب و دوست دار او و فرزندان او باشد، شفاعت می کند و خداوند شفاعت او را در مورد این افراد می پذیرد و آنها را با شفاعت او وارد بهشت می کند.

«القطره من بحار مناقب النبی و العتره، ج ۲، ص ۱۸۹»

حدیث ۶

قال النبی - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - : يَا سَلْمَانَ حُبُّ فَاطِمَةَ يَنْفَعُ فِي مَائِهِ مَوْطِنٍ ايسَّرَ تَلَكَّ الْمَوَاطِنِ: المَوْتُ وَ الْقَبْرُ وَ الْمِيزَانُ وَ الْمَحْشَرُ وَ الصِّرَاطُ وَ الْمَحَاسِبَةُ.

پیامبر اکرم - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - فرمودند: ای سلمان محبت فاطمه و دوست داشتن او در صد موقف و جایگاه از مواقف قیامت سودمند است، آسان ترین این مواقف: مرگ و قبر و میزان و محشر و (پل) صراط و موقف محاسبه اعمال است.
«بحار الانوار، ج ۲۷، ص ۱۱۶»

حدیث ۷

قال رسول الله - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - : حُبُّ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ يَأْكُلُ الدُّنُوبَ كَمَا تَأْكُلُ النَّارُ الْحَطَبَ.

رسول خدا - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - فرمودند: محبت علی - علیه السّلام - گناهان را می‌بلعد (نابود می‌کند)، همان گونه که آتش چوب‌ها را می‌بلعد.
«بحار الانوار، ج ۳۹، ص ۳۰۴»

حدیث ۸

قال رسول الله - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - : عُنْوَانُ صَاحِبَةِ الْمُؤْمِنِ حُبُّ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ.

رسول خدا - صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - فرمودند: سرآغاز نامه عمل مؤمن، محبت علی بن ابی طالب است.
«بحار الانوار، ج ۳۹، ص ۲۸۴»

حدیث ۹

قال الله عزَّوجلَّ:

برادرت علی را بشارت ده، که من دوست دار او را عذاب نمی‌کنم و به دشمن او رحم نمی‌کنم.
(امالی صدوق ۳۹)

حدیث ۱۰

قال الامام الصادق - عَلَيْهِ السَّلَامُ - : طَلَبْتُ حَبَّ اللهِ عَزَّوَجَلَّ فَوَجَدْتُهُ فِي بُغْضِ اَهْلِ الْمَعَاصِي.

امام صادق - عَلَيْهِ السَّلَامُ - فرمودند: حب و دوستی خداوند را جستجو نمودم و آن را در دشمنی با اهل گناه یافتیم.
«مستدرک الوسائل، ج ۱۲، ح ۱۳۸۱۰»

حدیث ۱۱

قال الامام ابو جعفر - عَلَيْهِ السَّلَامُ - : اِنَّمَا يُحِبُّنَا مِنَ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ اَهْلُ الْبُيُوتَاتِ وَ ذُوو الشَّرَفِ وَ كُلُّ مَوْلُودٍ صَاحِحٍ وَ اِنَّمَا يُبْغِضُنَا مِنْ هَؤُلَاءِ كُلِّ مَدَنَسٍ مُطَّرِدٍ.

امام باقر - علیه السلام - فرمودند: از میان عرب و عجم فقط انسان های اصیل و با شرافت و هر کسی که به گونه ای صحیح متولد گردد ما را دوست می دارند و از میان آنان فقط کسانی که آلوده و مطرود باشند بغض ما را دارند.
«بحار الأنوار، ج ۲۷، ص ۱۴۹»

حدیث ۱۲

عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - قَالَ: يَا عَلِيُّ لِكُلِّ شَيْءٍ أَسَاسٌ وَ أَسَاسُ الْإِسْلَامِ حُبُّنَا أَهْلَ الْبَيْتِ.
پیامبر اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: یا علی برای هر چیز پایه و اساسی است و اساس اسلام حب و دوستی نسبت به ما اهل بیت (عصمت و طهارت) است.
«الکافی، ج ۲، ص ۴۶»

حدیث ۱۳

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - : أَلْزَمُوا مَوَدَّتَنَا أَهْلَ الْبَيْتِ فَإِنَّهُ مَنْ لَقِيَ اللَّهَ وَهُوَ يُحِبُّنَا دَخَلَ الْجَنَّةَ بِشَفَاعَتِنَا وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يَنْفَعُ عَبْدٌ بِعَمَلِهِ إِلَّا بِمَعْرِفَتِهِ بِحَقِّنَا.
پیامبر اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: به محبت و عشق به ما اهل بیت روی بیاورید زیرا کسی که خدا را با چنین خصلتی ملاقات کند داخل بهشت گردد و از شفاعت ما برخوردار شود، قسم به خدایی که جانم در دست او است جز با معرفت به حق ما، هیچ کس از عمل خود بهره ای نخواهد برد.
«امالی مفید، ص ۴۳»

حدیث ۱۴

عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - قَالَ: مَنْ مَاتَ عَلَى حُبِّ آلِ مُحَمَّدٍ مَاتَ مَغْفُورًا لَهُ.
پیامبر اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: کسی که با حب و دوستی به آل محمد بمیرد، مورد آمرزش و غفران الهی قرار می گیرد.
«مستدرک سفینه البحار، ج ۲، ص ۱۶۱»

حدیث ۱۵

عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - : لَمَّا أُسْرِيَ بِي إِلَى السَّمَاءِ إِذَا مَلِكٌ قَدْ أَتَانِي فَقَالَ لِي يَا مُحَمَّدُ! سَلْ مَنْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ قُلْتُ يَا مَعْشَرَ النَّاسِ وَالنَّبِيِّينَ عَلَى مَا بَعَثَكُمْ اللَّهُ قَبْلِي؟ قَالُوا: عَلَى وَلايَتِكَ يَا مُحَمَّدُ وَ وَلايَةِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ.
ابن مسعود گفت: پیامبر به من فرمودند: هنگامی که در آسمان سیر کردم (در معراج) یکی از فرشتگان به پیش من آمد و گفت یا رسول الله پرسش خویش را با آن ها که قبل از شما مبعوث گشته اند در میان گذار! و من گفتم ای گروه مردم و پیامبران (سلف) بر چه چیزی خداوند متعال شما را مبعوث ساخته است؟ پاسخ دادند: بر ولایت تو ای محمد و ولایت علی ابن ابی طالب.
«بشارة المصطفى، ص ۲۰۱»

حدیث ۱۶

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - : لَا تَزُولُ قَدَمَا عَبْدٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يُسْأَلَ عَنْ أَرْبَعٍ عَنْ عُمُرِهِ فِيمَا أَفْنَاهُ وَعَنْ شَبَابِهِ فِيمَا أَبْلَاهُ وَعَنْ مَالِهِ مِنْ أَيْنَ اكْتَسَبَهُ وَفِيمَا أَنْفَقَهُ، وَعَنْ حُبِّنَا أَهْلَ الْبَيْتِ.

پیامبر اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: بنده خدا در قیامت قدم از قدم بر نمی دارد جز آن که از چهار چیز سؤال می شود: از عمر او سؤال می شود که چگونه و در چه راهی آن را از دست داده است، از جوانی او می پرسند که در چه راهی آن را به فرسودگی رسانده است، از ثروت او که از چه راهی به دست آورده و در چه راهی آن را خرج نموده است و نیز از محبت و دوستی ما سؤال می شود.

«بحار الأنوار، ج ۷، ص ۲۵۸»

حدیث ۱۷

عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - قَالَ: لَا يُحِبُّكَ إِلَّا طَاهِرُ الْوِلَادَةِ وَلَا يُبْغِضُكَ إِلَّا حَيْثُ الْوِلَادَةِ.

پیامبر اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند: ... (یا علی) دوست نمی دارد تو را مگر شخص حلال زاده و دشمن نمی دارد تو را مگر کسی که ولادتش ناپاک باشد.

«بحار الأنوار، ج ۲۸، ص ۱۰۰»

حدیث ۱۸

عَنِ الْإِمَامِ الْبَاقِرِ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - قَالَ: فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مُطِيعًا لِلَّهِ يَنْفَعُهُ وَلَا يَتْنَا وَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ عَاصِيًا لِلَّهِ لَمْ تَنْفَعُهُ وَلَا يَتْنَا وَقَالَ: ... وَمَنْ كَانَ اللَّهُ مُطِيعًا فَهُوَ لَنَا وَلِيُّ وَمَنْ كَانَ اللَّهُ عَاصِيًا فَهُوَ لَنَا عَدُوٌّ وَمَا تَنَالُ وَلَا يَتْنَا إِلَّا بِالْعَمَلِ وَالْوَرَعِ.

امام باقر - علیه السلام - فرمودند: از شما شیعیان، کسی که مطیع خدا باشد، دوستی ما برای او سودمند است و کسی که نافرمانی خدا را کند، حب و دوستی ما برای او سودی نخواهد داشت و نیز فرمودند: کسی که مطیع (بی چون و چرای) خدا است او دوست ما است و کسی که نسبت به دستورات خدا عاصی باشد او دشمن ماست و کسی به دوستی و ولایت ما نمی رسد جز از راه عمل و پرهیزکاری.

«روضه المتقین، ج ۱۲، ص ۸۰»

حدیث ۱۹

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - قَالَ: وَاللَّهِ لَا يُحِبُّنَا مِنَ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ إِلَّا أَهْلَ الْبَيْتِ وَالشَّرَفِ وَالْمَعِيدِ وَلَا يَبْغِضُنَا مِنْ هَؤُلَاءِ إِلَّا كُلُّ دَنْسٍ مُلْصَقٍ.

امام صادق - علیه السلام - فرمودند: به خدا سوگند دوست ندارد ما را از عرب و عجم مگر مردم اصیل و با شرافت و ریشه دار و با ما دشمن نیستند مگر مردم پست و بی شخصیت.

«الکافی، ج ۸، ص ۳۱۶»

حدیث ۲۰

عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - قَالَ: حُبِّي وَحُبُّ أَهْلِ بَيْتِي وَشِيَعَتِهِمْ وَأَنْصَارِهِمْ فِي قُلُوبِ الْمَلَائِكَةِ.

پیامبر اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند:

محبّت من و اهل بیت من و شیعیان و یاران آن‌ها در دل‌های فرشتگان نهفته است.

«نور الثقلین، ج ۳، ص ۱۲۹»

حدیث ۲۱

قَالَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ -:

إِنَّ اللَّهَ لَهُ الْحَمْدُ، عَرَضَ حُبِّ عَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ، وَذُرِّيَّتَهُمَا عَلَى الْبَرِيَّةِ فَمَنْ بَادَرَ مِنْهُمْ بِالْإِجَابَةِ جَعَلَ اللَّهُ مِنْهُمْ الرُّسُلَ، وَمَنْ أَجَابَ بَعْدَ ذَلِكَ جَعَلَ مِنْهُمْ الشَّيْعَةَ وَإِنَّ اللَّهَ جَمَعَهُمْ فِي الْجَنَّةِ.
پیامبر اکرم - صلی الله علیه و آله - فرمودند:

خداوند که حمد و ستایش برای اوست، دوستی علی و فاطمه و ذریه آن دو را بر همه انسان‌ها عرضه داشت، اول کسانی که آن را پذیرفتند به عنوان رُسُل (رسولان) انتخاب شدند و پس از آنان کسانی که آن را پذیرفته به عنوان «شیعه» برگزیده شدند و خداوند در بهشت همه آنان را جمع خواهد کرد.

«احقاق الحق، ج ۹، ص ۱۹۱»

حدیث ۲۲

امام رضا (علیه السلام) فرمودند:

مَنْ لَمْ يَقْدِرْ عَلَى مَا يُكْفِّرُ بِهِ ذُنُوبَهُ فَلْيُكَيِّزْ مِنَ الصَّلَاةِ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فَإِنَّهَا تَهْدِمُ الذُّنُوبَ هَدْمًا؛

هر که نمی‌تواند کاری کند که به سبب آن گناهانش زدوده شود بر محمد و آل او بسیار درود فرستد؛ زیرا که آن، گناهان را ریشه کن می‌کند.

أمالی الصدوق: ۴ / ۶۸

حدیث ۲۳

امام علی علیه السلام:

مَنْ أَحَبَّنِي وَجَدَنِي عِنْدَ مَمَاتِهِ بَحِيثٌ يُحِبُّ، وَمَنْ أَبْغَضَنِي وَجَدَنِي عِنْدَ مَمَاتِهِ بَحِيثٌ يَكْرَهُ؛

هر که مرا دوست داشته باشد، در هنگام مرگش مرا آن گونه که خوشایند اوست بیابد و هر که مرا دشمن داشته باشد، به هنگام مرگش مرا بدان گونه که ناراحت شود بیابد.

صحیفه الإمام اضا علیه السلام: ۲۰۳ / ۸۶ منتخب میزان الحکمة: ل ۵۲۰

حدیث ۲۴

پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله):

مَنْ مَاتَ عَلَى حُبِّ آلِ مُحَمَّدٍ مَاتَ شَهِيدًا؛

هر که بر دوستی آل محمد بمیرد، شهید مرده است.

میزان الحکمة: ح ۹۹۶۴

حدیث ۲۵

پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله):

اللَّهُمَّ أَحِبَّ حَسَنًا وَحُسَيْنًا وَأَحِبَّ مَنْ يُحِبُّهُمَا؛

بار خدایا! حسن و حسین را دوست بدار و دوستان آن دو را نیز دوست بدار.

میزان الحکمه: ج ۱۱۷۳ ح

حدیث ۲۶

امام صادق (سلام الله علیه):

نَفْسُ الْمَهْمُومِ لَنَا الْمُعْتَمِرُ لِظُلْمِنَا تَسْبِيحًا، وَهَمُّهُ لِأَمْرِنَا عِبَادَةً؛

کسی که برای ما نگران باشد و به خاطر ستمی که بر ما برود غمگین، نفس کشیدنش تسبیح است و غم خواریش برای ما عبادت.

میزان الحکمه ج ۳، ص ۷۵ ح ۳۹۸۳

حدیث ۲۷

امام صادق (علیه السلام):

خدا لعنت کند کشته حسین (علیه السلام) را، چه قدر یاد [شهادت] حسین (علیه السلام) زندگی را ناگوار می‌سازد! من هیچ گاه آب سردی ننوشیدم، مگر این که حسین (علیه السلام) را یاد کردم و هیچ بنده ای نیست که آب بنوشد و حسین (علیه السلام) را یاد کند و کشته اش را لعنت فرستد، مگر اینکه خداوند صد هزار حسنه برایش می‌نویسد، صد هزار گناه او را پاک می‌سازد، صد هزار درجه او را بالا می‌برد، گویی صد هزار بنده را آزاد کرده است و خداوند در روز قیامت او گشاده رو محشور می‌کند.

کتاب چهل حدیث صفحه ۱۸ و ۱۹

حدیث ۲۸

عن ابی عبدالله قال:

من اراد الله به الخير قذف في قلبه حب الحسين عليه السلام و زيارته و من اراد الله به السوء قذف في قلبه بغض الحسين عليه السلام و بغض زيارته؛

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:

هر کس که خدا خیر خواه او باشد محبت حسین (علیه السلام) و زیارتش را در دل او می‌اندازد و هر کس که خدا بدخواه او باشد کینه و خشم حسین (علیه السلام) و خشم زیارتش را در دل او می‌اندازد.

وسائل الشیعه، ج ۱، ص ۱۰۰ / بحار الانوار، ج ۱، ص ۱۰۰.??

حدیث ۲۹

امام صادق علیه السلام فرمودند:

مَا مِنْ عَيْنٍ بَكَتْ لَنَا إِلَّا نُعِمَّتْ بِالنَّظَرِ إِلَى الْكَوْثَرِ وَ سَقِيَتْ مِنْهُ؛

هیچ چشمی نیست که برای ما بگرید، مگر اینکه برخوردار از نعمت نگاه به (کوثر) می شود و از آن سیرابش می کنند.
جامع احادیث الشیعه ، ج ۱۲، ص ۵۵۴

حدیث ۳۰

قال الصادق علیه السلام :

مَنْ ذَكَرْنَا عِنْدَهُ فَفَاضَتْ عَيْنَاهُ حَرَّمَ اللَّهُ وَجْهَهُ عَلَى النَّارِ ؛

امام صادق علیه السلام فرمودند:

نزد هر کس که از ما (و مظلومیت ما) یاد شود و چشمانش پر از اشک گردد، خداوند چهره اش را بر آتش دوزخ حرام می کند.
بحار الانوار، ج ۴۴، ص ۲۸۵

حدیث ۳۱

امام صادق علیه السلام فرمودند:

تَزَاوَرُوا وَ تَلَاَقُوا وَ تَذَاكَرُوا وَ أَحْيُوا أَمْرَنَا ؛

به زیارت و دیدار یکدیگر بروید، با هم به سخن و مذاکره بنشینید و امر ما را (کنایه از حکومت و رهبری) زنده کنید.

بحار الانوار، ج ۷۱، ص ۳۵۲

حدیث ۳۲

قال الصادق علیه السلام :

تَجْلِسُونَ وَ تُحَدِّثُونَ؟ فَقَالَ: نَعَمْ، قَالَ: إِنَّ تِلْكَ الْمَجَالِسَ أُحِبُّهَا فَأَهَّيُوا أَمْرَنَا، فَرَحِمَ اللَّهُ مَنْ أَحْيَى أَمْرَنَا ؛

امام صادق علیه السلام از (فضیل) پرسیدند:

آیا (دور هم) می نشینید و حدیث و سخن می گوید؟

گفت: آری

فرمودند: این گونه مجالس را دوست دارم، پس امر (امامت) ما را زنده بدارید. خدای رحمت کند کسی را که امر و راه ما را احیا کند.

وسائل الشیعه ، ج ۱۰، ص ۳۹۲

حدیث ۳۳

قال الصادق علیه السلام :

... رَحِمَ اللَّهُ دَمْعَتَكَ، أَمَا إِنَّكَ مِنَ الَّذِينَ يُعَدُّونَ مِنْ أَهْلِ الْجَزَعِ لَنَا وَالَّذِينَ يَفْرَحُونَ لِفِرْحَانَا وَ يَحْزَنُونَ لِحُزْنِنَا،

أَمَا إِنَّكَ سَتَرَى عِنْدَ مَوْتِكَ حُضُورَ آبَائِي لَكَ؛

امام صادق علیه السلام، به (مسمع) که از سوگواران و گریه کنندگان بر عزای حسینی بود، فرمودند:

خدای، اشک تو را مورد رحمت قرار دهد. آگاه باش، تو از آنانی که از دلسوختگان ما به شمار می آیند و از آنانی که با شادی ما شاد می شوند و با اندوه ما غمگین می گردند. آگاه باش! تو هنگام مرگ، شاهد حضور پدرانم بر بالین خویش خواهی بود.

وسائل الشیعه، ج ۱۰، ص ۳۹۷

حدیث ۳۴

قال الصادق علیه السلام:

اللَّهُمَّ ... وَارْحَمْ تِلْكَ الْأَعْيُنَ الَّتِي جَرَتْ دُمُوعُهَا رَحْمَةً لَنَا وَارْحَمْ تِلْكَ الْقُلُوبَ الَّتِي جَزَعَتْ وَاحْتَرَقَتْ لَنَا وَارْحَمْ الصَّرْحَةَ الَّتِي كَانَتْ لَنَا؛

امام صادق علیه السلام بر سجاده خود نشسته و بر زائران و سوگواران اهل بیت، چنین دعا می کردند و می فرمودند: خدایا... آن دیدگان را که اشکهایش در راه ترحم و عاطفه بر ما جاری شده و دلهایی را که بخاطر ما نالان گشته و سوخته و آن فریادها و ناله هایی را که در راه ما بوده است، مورد رحمت قرار بده.

بحار الانوار، ج ۹۸، ص ۸

حدیث ۳۵

قال الصادق علیه السلام:

مَنْ دَمَعَتْ عَيْنُهُ فِينَا دَمْعَةً لِدَمِّ سُنْفِكَ لَنَا أَوْ حَقٍّ لَنَا نَقِضْنَا أَوْ عَرِضٍ أَنْتَهَكَ لَنَا أَوْ لِأَحَدٍ مِنْ شِيَعَتِنَا بَوَّاءَهُ اللَّهُ تَعَالَى بِهَا فِي الْجَنَّةِ حُقْبًا؛
امام صادق علیه السلام فرمودند:

هر کس که چشمش در راه ما گریان شود، بخاطر خونی که از ما ریخته شده است، یا حقی که از ما گرفته اند، یا آبرویی که از ما یا یکی از شیعیان ما برده و هتک حرمت کرده اند، خدای متعال به همین سبب، او را در بهشت جاودان، برای ابد جای می دهد.

امالی شیخ مفید، ص ۱۷۵

حدیث ۳۶

امام صادق علیه السلام فرمودند:

لِكُلِّ شَيْءٍ ثَوَابٌ إِلَّا الدَّمْعَةَ فِينَا؛

هر چیزی پاداش و مزدی دارد، مگر اشکی که برای ما ریخته شود (که چیزی با آن برابری نمی کند و مزد بی اندازه دارد).

جامع احادیث الشیعه، ج ۱۲، ص ۵۴۸

حدیث ۳۷

قال الرضا علیه السلام:

يَا دِعْبِلُ! أُحِبُّ أَنْ تُنْشِدَنِي شِعْرًا فَإِنَّ هَذِهِ الْإَيَّامَ أَيَّامَ حُزْنٍ كَانَتْ عَلَيْنَا أَهْلَ الْبَيْتِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ؛

امام رضا علیه السلام به دعبیل (شاعر اهل بیت) فرمودند:

ای دعبیل! دوست دارم که برایم شعری بسرایی و بخوانی، چرا که این روزها (ایام عاشورا) روز اندوه و غمی است که بر ما خاندان رفته است.

جامع احادیث الشیعه، ج ۱۲، ص ۵۶۷

حدیث ۳۸

عَنْ الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ :

يَا دَعْبِلُ! ارْتِ الْحُسَيْنَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَأَنْتَ نَاصِرُنَا وَمَادِحُنَا مَا دُمْتَ حَيًّا فَلَا تُقْصِرْ عَنَّا نَصْرِنَا مَا اسْتَطَعْتَ ؛

امام رضا علیه السلام فرمودند:

ای دعبل! برای حسین بن علی علیه السلام مرثیه بگو، تو تا زنده ای، یاور و ستایشگر مایی، پس تا می توانی، از یاری ما کوتاهی مکن.

جامع احادیث الشیعه، ج ۱۲، ص ۵۶۷

حدیث ۳۹

امام علی علیه السلام فرمودند:

إِنَّ اللَّهَ ... اخْتَارَ لَنَا شِيعَةً يَنْصُرُونَنَا وَيَفْرَحُونَ بِفَرْحِنَا وَيَحْزَنُونَ لِحُزْنِنَا ؛

خداوند برای ما، شیعیان و پیروانی برگزیده است که ما را یاری می کنند، با خوشحالی ما خوشحال می شوند و در اندوه و غم ما، محزون می گردند.

غررالحکم، ج ۱، ص ۲۳۵

حدیث ۴۰

امام حسین علیه السلام فرمودند:

أَنَا قَتِيلُ الْعَبْرَةِ لَا يَذُكُرُنِي مَوْءِنٌ إِلَّا بَكَى؛

من کشته اشکم. هیچ مؤمنی مرا یاد نمی کند مگر آنکه (بخاطر مصیبت‌هایم) گریه می کند.

بحارالانوار، ج ۴۴، ص ۲۷۹

حدیث ۴۱

امام حسین علیه السلام فرمودند:

مَنْ دَمِعَتْ عَيْنَاهُ فِينَا قَطْرَةً بَوَّأَهُ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ الْجَنَّةَ؛

چشمان هر کس که در مصیبت‌های ما قطره ای اشک بریزد، خداوند او را در بهشت جای می دهد.

احقاق الحق، ج ۵، ص ۵۲۳

حدیث ۴۲

امام سجاد علیه السلام فرمودند:

أَيُّمَا مَوْءِنٍ دَمِعَتْ عَيْنَاهُ لِقَتْلِ الْحُسَيْنِ وَمَنْ مَعَهُ حَتَّى يَسِيلَ عَلَى خَدَّيْهِ بَوَّأَهُ اللَّهُ فِي الْجَنَّةِ غُرْفًا ؛

هر مؤمنی که چشمانش برای کشته شدن حسین بن علی علیه السلام و همراهانش اشکبار شود و اشک بر صورتش جاری گردد، خداوند او را در غرفه های بهشتی جای می دهد.

ینابیع الموده ، ص ۴۲۹

حدیث ۴۳

امام سجاد علیه السلام فرمودند:

إِنِّي لَمْ أَذْكَرْ مَضْرَعَ بَنِي فَاطِمَةَ إِلَّا خَنَفْتَنِي لِذَلِكَ عِبْرَةٌ؛

من هرگز شهادت فرزندان فاطمه (علیها السلام) را به یاد نیاوردم، مگر آن که بخاطر آن، چشمانم اشکبار گشت .

بحارالانوار، ج ۴۶، ص ۱۰۹

حدیث ۴۴

قال الباقر عليه السلام :

يَبْكِيهِ وَيَأْمُرُ مَنْ فِي دَارِهِ بِالْبُكَاءِ عَلَيْهِ وَيُقِيمُ فِي دَارِهِ مُصِيبَتَهُ بِإِظْهَارِ الْجَزَعِ عَلَيْهِ وَيَتَلَقُّونَ بِالْبُكَاءِ

بَعْضُهُمْ بَعْضًا فِي الْبُيُوتِ وَيُعْزِرُ بَعْضُهُمْ بَعْضًا بِمُصَابِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ ؛

امام باقر علیه السلام نسبت به کسانی که در روز عاشورا نمی توانند به زیارت آن حضرت بروند، این گونه دستور عزاداری دادند و فرمودند:

ندبه و عزاداری و گریه کند و به اهل خانه خود دستور دهد که بر او بگریند و در خانه اش با اظهار گریه و ناله حسین علیه السلام ، مراسم عزاداری برپا کند و یکدیگر را با گریه و تعزیت و تسلیت گویی در سوگحسین علیه السلام در خانه هایشان ملاقات کنند .

کامل الزیارات ، ص ۱۷۵

حدیث ۴۵

قال الباقر عليه السلام :

مَا مِنْ رَجُلٍ ذَكَرْنَا أَوْ ذُكِرْنَا عِنْدَهُ يَخْرُجُ مِنْ عَيْنَيْهِ مَاءٌ وَلَوْ مِثْلَ جَنَاحِ الْبُعُوضَةِ إِلَّا بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَجَعَلَ ذَلِكَ الدَّمْعَ حِجَابًا بَيْنَهُ

وَبَيْنَ النَّارِ ؛

امام باقر علیه السلام پس از شنیدن سروده های (کمیت) درباره اهل بیت ، گریست و سپس فرمودند:

هیچ کس نیست که ما را یاد کند، یا نزد او از ما یاد شود و از چشمانش هر چند به اندازه بال پشه ای اشک آید، مگر آنکه خداوند برایش در بهشت ، خانه ای بنا کند و آن اشک را حجاب میان او و آتش دوزخ قرار دهد.

الغدیر، ج ۲، ص ۲۰۲

حدیث ۴۶

امام صادق علیه السلام فرمودند:

كُلُّ الْجَزَعِ وَالْبُكَاءِ مَكْرُوهٌ سِوَى الْجَزَعِ وَالْبُكَاءِ عَلَى الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ ؛

هر نالیدن و گریه ای مکروه است ، مگر ناله و گریه بر حسین (علیه السلام).

بحارالانوار، ج ۴۵، ص ۳۱۳

حدیث ۴۷

امام صادق علیه السلام فرمودند:

نَفْسُ الْمَهْمُومِ لَنَا الْمُعْتَمِّ لُظْلَمِنَا تَسْبِيحٌ ، وَهَمُّهُ لِأَمْرِنَا عِبَادَةٌ ؛

کسی که برای ما نگران باشد و به خاطر ستمی که بر ما برود، غمگین شود، نفس کشیدنش تسبیح است و غم خواریش برای ما، عبادت.

الکافی: ج ۲، ص ۲۲۶، ح ۱۶

حدیث ۴۸

امام صادق علیه السلام فرمودند:

نَفْسُ الْمَهْمُومِ لُظْلَمِنَا تَسْبِيحٌ وَ هَمُّهُ لَنَا عِبَادَةٌ وَ كِتْمَانُ سِرِّنَا جِهَادٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ. ثُمَّ قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ : يَجِبُ أَنْ يُكْتَبَ هَذَا الْحَدِيثُ بِالذَّهَبِ ؛

نفس کسی که بخاطر مظلومیت ما اندوهگین شود، تسبیح است و اندوهش برای ما، عبادت است و پوشاندن راز ما جهاد در راه خداست. سپس امام صادق علیه السلام افزودند: این حدیث را باید با طلا نوشت.

امالی شیخ مفید، ص ۳۳۸

حدیث ۴۹

قَالَ الرَّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ :

يَا ابْنَ شَيْبٍ! إِنْ كُنْتَ بَاكِيًا لِشَيْءٍ فَأَبْكْ لِلْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَإِنَّهُ ذُبِحَ كَمَا يُذْبَحُ الْكَبْشُ ؛

امام رضا علیه السلام به (ریان بن شیب) فرمودند:

ای پسر شیب! اگر بر چیزی گریه می کنی، بر حسین بن علی بن ابی طالب علیه السلام گریه کن، چرا که او را مانند گوسفند سر بریدند.

بحار الانوار، ج ۴۴، ص ۲۸۶

حدیث ۵۰

امام رضا علیه السلام فرمودند:

مَنْ جَلَسَ مَجْلِسًا يُحْيِي فِيهِ أَمْرُنَا لَمْ يَمُتْ قَلْبُهُ يَوْمَ تَمُوتُ الْقُلُوبُ ؛

هر کس در مجلسی بنشیند که در آن، امر (و خط و مرام ما) احیا می شود، دلش در روزی که دلها می میرند، نمی میرد.

بحار الانوار، ج ۴۴، ص ۲۷۸

حدیث ۵۱

قَالَ الرَّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ :

فَعَلَى مِثْلِ الْحُسَيْنِ فَلْيَبْكْ الْبَاكُونَ فَإِنَّ الْبُكَاءَ عَلَيْهِ يَحُطُّ الذُّنُوبَ الْعِظَامَ ؛

امام رضا علیه السلام فرمودند:

گریه کنندگان باید بر کسی همچون حسین علیه السلام گریه کنند، چرا که گریستن برای او، گناهان بزرگ را فرو می ریزد.
بحارالانوار، ج ۴۴، ص ۲۸۴

حدیث ۵۲

امام رضا علیه السلام فرمودند:

يَا بَنَ شَيْبٍ! إِنَّ بَكَيْتَ عَلَى الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامِ حَتَّى تَصِيرَ دُمُوعُكَ عَلَى خَدَّيْكَ غَفَرَ اللَّهُ لَكَ كُلَّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتَهُ صَیْغِراً كَانَ أَوْ كَبِيراً قَلِیلاً كَانَ أَوْ كَثِیراً؛

ای پسر شیبیب! اگر بر حسین علیه السلام آن قدر گریه کنی که اشکهایت بر چهره ات جاری شود، خداوند همه گناهانت را که مرتکب شده ای می آمرزد؛ کوچک باشد یا بزرگ، کم باشد یا زیاد.
امالی صدوق، ص ۱۱۲

حدیث ۵۳

قال الرضا عليه السلام:

يَا بَنَ شَيْبٍ! إِنْ سَرَّكَ أَنْ تَكُونَ مَعَنَا فِي الدَّرَجَاتِ الْعُلَى مِنَ الْجَنَانِ فَاحْزَنْ لِحُزْنِنَا وَافْرَحْ لِفَرَحِنَا؛

امام رضا علیه السلام به ریّان بن شیبیب فرمودند:

اگر تو را خوشحال می کند که در درجات والای بهشت با ما باشی، پس در اندوه ما غمگین باش و در شادی ما خوشحال باش.
جامع احادیث الشیعه، ج ۱۲، ص ۵۴۹

حدیث ۵۴

قال الصادق عليه السلام:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ فِي النَّاسِ مَنْ يَفِدُ الْيَتِيمَ وَيَمْدَحُنَا وَيُوثِي لَنَا؛

امام صادق علیه السلام فرمودند:

خدا را سپاس که در میان مردم، کسانی را قرار داد که به سوی ما می آیند و بر ما وارد می شوند و ما را مدح و مرثیه می گویند.
وسائل الشیعه، ج ۱۰، ص ۴۶۹

حدیث ۵۵

قال الصادق عليه السلام:

مَنْ قَالَ فِينَا بَيَّتَ شِعْرَ بَنِي اللَّهِ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ؛

امام صادق علیه السلام فرمودند:

هر کس در راه ما و برای ما یک بیت شعر بسراید، خداوند برای او خانه ای در بهشت، بنا می کند.
وسائل الشیعه، ج ۱۰، ص ۴۶۷

حدیث ۵۶

عَنْ أَبِي هَارُونَ الْمَكْفُوفِ قَالَ :

دَخَلْتُ عَلَى أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقَالَ لِي : أَنْشِدْنِي ، فَأَنْشَدْتُهُ فَقَالَ : لَا ، كَمَا تُنْشِدُونَ وَ كَمَا تَزِيهِ عِنْدَ قَبْرِهِ ؛

ابو هارون مکفوف می گوید:

خدمت حضرت صادق علیه السلام رسیدم . امام به من فرمودند: (برایم شعر بخوان) . پس برایش اشعاری خواندم .

فرمودند: این طور نه ، همان طور که (برای خودتان) شعرخوانی می کنید و همان گونه که نزد قبر حضرت سیدالشهدا مرثیه می خوانی .

بحار الانوار، ج ۴۴، ص ۲۸۷

حدیث ۵۷

امام صادق علیه السلام می فرماید:

قَالَ لِي أَبِي : يَا جَعْفَرُ! أَوْقِفْ لِي مِنْ مَالِي كَذَا وَ كَذَا النَّوَادِبَ تَنْدُبُنِي عَشْرَ سِنِينَ بِمَنِي أَيَّامٍ مَنِي ؛

پدرم امام باقر علیه السلام به من فرمودند:

ای جعفر! از مال خودم فلان مقدار وقف نوحه خوانان کن که به مدت ده سال در (منا) در ایام حج، بر من نوحه خوانی و سوگواری کنند.

بحار الانوار، ج ۴۶، ص ۲۲۰

حدیث ۵۸

امام رضا علیه السلام فرمودند:

مَنْ كَانَ يَوْمَ عَاشُورَا يَوْمَ مُصِيبَتِهِ وَ حُزْنِهِ وَ بُكَائِهِ جَعَلَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَوْمَ فَرَجِهِ وَ سُرُورِهِ ؛

هر کس که عاشورا، روز مصیبت و اندوه و گریه اش باشد، خداوند روز قیامت را برای او روزشادی و سرور قرار می دهد.

بحار الانوار، ج ۴۴، ص ۲۸۴

حدیث ۵۹

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) فرمودند:

إِنَّ لِقَاتِلِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامِ حَرَارَةً فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لَا تَبْرُدُ أَبَدًا ؛

برای شهادت حسین علیه السلام، حرارت و گرمایی در دلهای مؤمنان است که هرگز سرد و خاموش نمی شود.

جامع احادیث الشیعه، ج ۱۲، ص ۵۵۶

حدیث ۶۰

مَا قَالَ فِينَا قَائِلٌ بَيْتًا مِنَ الشَّعْرِ حَتَّى يُؤَيَّدَ بِرُوحِ الْقُدُسِ ؛

هیچ سراینده‌ای درباره ما بیت شعری نگفت، جز آن که روح القدس کمکش کرد .

عیون أخبار الرضا علیه السلام: ۲/۷/۱

حدیث ۶۱

امام صادق علیه السلام:

مَنْ قَالَ فِينَا بَيْتَ شِعْرِ بَنِي اللَّهِ تَعَالَى لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ؛

هر که درباره ما یک بیت شعر بگوید، خداوند متعال در بهشت یک خانه برایش بسازد.

عیون أخبار الرضا علیه السلام: ۱/۷/۱

حدیث ۶۲

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم:

لَمَّا سُئِلَ عَنِ الشُّعْرَاءِ: إِنَّ الْمُؤْمِنَ مُجَاهِدٌ بِسَيْفِهِ وَلِسَانِهِ، وَالذِّي نَفْسِي بِيَدِهِ لَكَأَنَّمَا يَنْضَحُونَهِم بِالنَّبْلِ؛

- در پاسخ به سؤال از شاعران-: همانا مؤمن با شمشیر و زبان خود جهاد می کند؛ سوگند به آن که جانم در دست اوست،

سخنان شاعران (مؤمن) چون تیری است که به دشمن می زند.

نور الثقلین: ۴/۷۰/۱۰۵

حدیث ۶۳

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرماید:

مَنْ أَحَبَّ قَوْمًا حَشَرَهُ اللَّهُ فِي زَمْرَتِهِمْ؛

هر که گروهی را دوست دارد خدا وی را با آنها محشور کند.

نهج الفصاحه

حدیث ۶۴

امام حسن عسکری (علیه السلام) فرمودند:

همه‌ی محبت‌ها را به سوی ما جلب کنید و همه‌ی زشتی‌ها را از ما دور سازید.

(بحار الانوار/۳۷۳/۷۵)

حدیث ۶۵

قَالَ الْأَمَامُ الْحُسَيْنُ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - :

مَنْ وَالَانَا فَلِجَدِّي (صلى الله عليه وآله وسلم) وَالِي، وَمَنْ عَادَانَا فَلِجَدِّي عَادِي؛

امام حسین - علیه السلام - فرمودند:

هر که ما را دوست بدارد و پیرو ما باشد، پس دوستی و محبتش به جهت جدّم رسول خدا (صلی الله علیه و آله وسلم) می باشد.

هر کس با ما دشمن و کینه توز باشد، پس دشمنی و مخالفت او به جهت جدّم رسول خدا (صلی الله علیه و آله وسلم) خواهد بود.

ینابیع المودّة، ج ۲، ص ۳۷، ح ۵۸

حدیث ۶۶

قَالَ الْإِمَامُ الْحَسَنُ الْمُجْتَبَى - عَلَيْهِ السَّلَام - :
وَإِنْ حُبْنَا لَيْسَاقُطُ الذُّنُوبِ مِنْ بَنِي آدَمَ، كَمَا يُسَاقُطُ الرِّيحُ الْوَرَقَ مِنَ الشَّجَرِ؛

امام حسن مجتبی - علیه السلام - فرمودند:

همانا محبت و دوستی با ما (اهل بیت رسول الله (صلی الله علیه و آله) سبب ریزش گناهان - از نامه اعمال - می شود، همان طوری که وزش باد، برگ درختان را می ریزد.

بحار الأنوار، ج ۴۴، ص ۲۳، ح ۷

حدیث ۶۷

قَالَتْ فَاطِمَةُ الزَّهْرَاءُ - سَلَامُ اللَّهِ عَلَيْهَا - : يَا أَبَتِي، ذَكَرْتُ الْمَحْشَرَ وَوُقُوفَ النَّاسِ عُرَاءَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَاسْوَأَتَاهُ يَوْمَئِذٍ مِنَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ؛
حضرت فاطمه زهرا - سلام الله عليها - اظهار داشتند: ای پدر، من به یاد روز قیامت افتادم که مردم چگونه در پیشگاه خداوند با حالت برهنه خواهند ایستاد - و فریاد رسی ندارند، جز اعمال و علاقه نسبت به اهل بیت (علیهم السلام) -

کشف الغمّة، ج ۲، ص ۵۷

حدیث ۶۸

قَالَتْ فَاطِمَةُ الزَّهْرَاءُ - سَلَامُ اللَّهِ عَلَيْهَا - :

مَنْ سَلَّمَ عَلَيَّ أَوْ عَلَيَّ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ أَوْجَبَ اللَّهُ لَهُ الْجَنَّةَ، قُلْتُ لَهَا: فِي حَيَاتِهِ وَحَيَاتِكَ؟ قَالَتْ: نَعَمْ وَبَعْدَ مَوْتِنَا؛

حضرت فاطمه زهرا - سلام الله عليها - فرمودند:

هر که بر پدرم - رسول خدا - و بر من به مدت سه روز سلام کند خداوند بهشت را برای او واجب می گرداند. راوی گوید: عرضه داشتیم: آیا در زمان حیات و زنده بودن؟ فرمودند: چه در زمان حیات ما باشد و یا پس از مرگ.

بحار الأنوار، ج ۴۳، ص ۱۸۵، ح ۱۷

حدیث ۶۹

قَالَتْ فَاطِمَةُ الزَّهْرَاءُ - سَلَامُ اللَّهِ عَلَيْهَا - :

لَا تُصَلِّ لِي عَلَيَّ أُمَّةٌ تَقْصِتُ عَهْدَ اللَّهِ وَعَهْدَ أَبِي رَسُولِ اللَّهِ فِي أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيٍّ، وَظَلَمُوا لِي حَقِّي، وَأَخَذُوا إِزْنِي، وَخَرَقُوا صِيحْفِي
اللَّتِي كَتَبَهَا لِي أَبِي بِمُلْكِكَ فَدَكِّكَ؛

حضرت فاطمه زهرا - سلام الله عليها - فرمودند:

افرادی که عهد خدا و پیامبر خدا را درباره امیرالمؤمنین علی - علیه السلام - شکستند، و در حق من ظلم کرده و ارنیه ام را گرفتند و نامه پدرم را نسبت به فدک پاره کردند، نباید بر جنازه من نماز بگذارند.

بیت الأحزان، ص ۱۱۳

حدیث ۷۰

قَالَتْ فَاطِمَةُ الزَّهْرَاءُ - سلام الله عليها - :

إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ وَ مَلَائِكَتَهُ، أَنْكُمَا أَسْخَطْتُمَانِي، وَ مَا رَضِيْتُمَانِي، وَ لَئِنْ لَقِيتُ النَّبِيَّ لِأَشْكُوَنَّكُمْ إِلَيْهِ ؛

حضرت فاطمه زهرا - سلام الله عليها - هنگامی که ابوبکر و عمر به ملاقات حضرت آمدند فرمودند:

خدا و ملائکه را گواه می گیرم که شما مرا خشمناک کرده و آزرده اید، و مرا راضی نکردید، و چنانچه رسول خدا را ملاقات کنم شکایت شما دو نفر را خواهم کرد.

بحار الأنوار، ج ۲۸، ص ۳۰۳

حدیث ۷۱

قَالَتْ فَاطِمَةُ الزَّهْرَاءُ - سلام الله عليها - :

وَاللَّهِ! لَا كَلْمَتُكَ أَبَدًا، وَاللَّهِ! لَا دَعْوَنَ اللَّهُ عَلَيْكَ فِي كُلِّ صَلَاةٍ ؛

حضرت فاطمه زهرا - سلام الله عليها - پس از ماجرای هجوم به خانه حضرت، خطاب به ابوبکر کردند و فرمودند:

به خدا سوگند، دیگر با تو سخن نخواهم گفت، سوگند به خدا، در هر نمازی تو را نفرین خواهم کرد.

الکافی، ج ۱، ص ۴۶۰

حدیث ۷۲

قَالَتْ فَاطِمَةُ الزَّهْرَاءُ - سلام الله عليها - :

وَاللَّهِ يَا بْنَ الْخَطَّابِ لَوْلَا أَنِّي أَكْرَهُ أَنْ يُصِيبَ الْبَلَاءُ مَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ، لَعَلِمْتَ أَنِّي سَأُقْسِمُ عَلَى اللَّهِ ثُمَّ أَجِدُهُ سَرِيعَ الْأَجَابَةِ ؛

حضرت فاطمه زهرا - سلام الله عليها - به عمر بن خطاب فرمودند:

سوگند به خداوند، اگر نمی ترسیدم که عذاب الهی بر بی گناهی، نازل گردد؛ متوجه می شدم که خدا را قسم می دادم و نفرین می کردم. و می دیدی چگونه دعایم سریع مستجاب می گردید.

الکافی، ج ۱، ص ۴۶۰

حدیث ۷۳

قَالَتْ فَاطِمَةُ الزَّهْرَاءُ - سلام الله عليها - :

شِيعَتُنَا مِنْ خِيَارِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَ كُلُّ مُحِبِّينَا وَ مَوَالِي أَوْلِيَانَا وَ مُعَادِي أَعْدَائِنَا وَ الْمُسْلِمِ بِقَلْبِهِ وَ لِسَانِهِ لَنَا ؛

حضرت فاطمه زهرا - سلام الله عليها - فرمودند:

شیعیان و پیروان ما، و همچنین دوستداران اولیاء ما و آنان که دشمن دشمنان ما باشند، نیز آن هائی که با قلب و زبان تسلیم ما هستند بهترین افراد بهشتیان خواهند بود.

بحار الأنوار، ج ۶۸، ص ۱۵۵

حدیث ۷۴

قَالَتْ فَاطِمَةُ الزَّهْرَاءُ - سلام الله عليها - :

إِنَّ السَّعِيدَ كُلَّ السَّعِيدِ، حَقَّ السَّعِيدِ مَنْ أَحَبَّ عَلِيًّا فِي حَيَاتِهِ وَ بَعْدَ مَوْتِهِ ؛

حضرت فاطمه زهرا - سلام الله علیها - فرمودند:
 همانا حقیقت و واقعیت تمام سعادت‌ها و رستگاری‌ها در دوستی علی - علیه السلام - در زمان حیات و پس از رحلتش خواهد بود.
 شرح نهج البلاغه ابن ابی الحدید، ج ۲، ص ۴۴۹

حدیث ۷۵

فی جواب سائل سألہ عن حدود الصلاة... قال: و ما سبب قبولها؟ قال - علیه السلام - : ولایتنا و البراءة من اعدائنا؛
 در پاسخ کسی که پرسید از حدود نماز... و چه چیزی سبب قبولی نماز است؟ فرمودند: ولایت ما اهل بیت، و براءت از دشمنان ما.
 (میزان الحکمه، ج ۵، ص ۳۸۶)

حدیث ۷۶

قال الامام الصادق - علیه السلام - :
 انّ فوق كلّ عبادة عبادة، و حُبنا أهل البيت أفضل عبادة؛
 برتر از هر عبادت، عبادتی است و دوست داشتن ما اهل بیت برترین عبادت می‌باشد.
 المحاسن: ۱ / ۲۴۷ / ۴۶۲.

حدیث ۷۷

امام علی (علیه السلام) می‌فرمایند:
 بی شک دوست حضرت محمد (ص) کسی است که خدا را فرمان برد اگر چه خویشاوندی او با آن حضرت دور باشد.
 (نهج البلاغه، خ ۹۲)

حدیث ۷۸

امام علی (علیه السلام) می‌فرمایند:
 نزدیک ترین مردم به ما کسی است که ما را دوست بدارد و با دشمنان ما دشمن باشد.
 (شرح غررالحکم، ج ۲، ص ۴۸۳)

حدیث ۷۹

امام علی (علیه السلام) می‌فرمایند:
 کسی که ما را دوست می‌دارد باید جامه بلاء و گرفتاری را آماده و مهیا سازد.
 غررالحکم، باب حب و دوستی

حدیث ۸۰

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
 ادَّبُوا أَوْلَادَكُمْ عَلَى ثَلَاثٍ: حُبِّ نَبِيِّكُمْ، وَحُبِّ أَهْلِ بَيْتِهِ، وَعَلَى قِرَاءَةِ الْقُرْآنِ؛

فرزندانتان را با سه خصلت تربیت کنید: دوستی پیامبر اکرم (ص)، دوستی اهل بیت ایشان (ع) و تلاوت قرآن.
لجامع الصغیر، ج ۱، ص ۱۴

حدیث ۸۱

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
لِكُلِّ شَيْءٍ أَسَاسٌ وَأَسَاسُ الْإِسْلَامِ حُبُّنَا أَهْلَ الْبَيْتِ؛
هر چیزی را شالوده‌ای است و شالوده اسلام، دوستداری ما اهل بیت است.
المحاسن، ج ۱، ص ۱۵۰

حدیث ۸۲

امام علی (علیه السلام) فرمودند:
إِنَّ حَدِيثَنَا يُحْيِي الْقُلُوبَ؛
به راستی که حدیث ما (اهل بیت) دلها را زنده می‌کند.
(بحار الأنوار، ج ۲، ص ۱۴۴)

حدیث ۸۳

حضرت زهرا (سلام الله علیها) فرمودند:
فَجَعَلَ اللَّهُ طَاعَتَنَا نِظَامًا لِلْمَلَّةِ وَ إِمَامَتَنَا أَمَانًا مِنَ الْفِرْقَةِ
خداوند پیروی از ما اهل بیت را سبب برقراری نظم اجتماعی در امت اسلامی و رهبری ما را عامل در امان ماندن از تفرقه‌ها قرار
داده است .
(احتجاج طبرسی ج ۱، ص ۲۵۸)

حدیث ۸۴

امام صادق (علیه السلام) فرمودند:
لِكُلِّ شَيْءٍ أَسَاسٌ وَأَسَاسُ الْإِسْلَامِ حُبُّنَا أَهْلَ الْبَيْتِ؛
هر چیزی را شالوده‌ای است و شالوده اسلام، دوستداری ما اهل بیت است.
المحاسن، ج ۱، ص ۱۵۰

حدیث ۸۵

حضرت امام رضا (علیه السلام) می‌فرمایند:
هر کس در مجلس که یاد و اسم ما در آن زنده نگه داشته می‌شود بنشیند، در آن روزی که دلها می‌میرد دل او نمی‌میرد.
امالی شیخ صدوق، ص ۶۸.

حدیث ۸۶

امام صادق (سلام الله علیه) می فرمایند:
 من أراد الله به الخير قذف فی قلبه حب الحسین (سلام الله علیه) و حب زیارته:
 کسی که خدا خیر خواه او باشد، محبت امام حسین (سلام الله علیه) و شوق زیارت ایشان را در دل او می اندازد.
 بحار الانوار، ج ۹۸، ص ۷۶.

حدیث ۸۷

امام صادق (علیه السلام) می فرمایند:
 من انشد فی الحسین بیتا من شعر فبکی و ابکی عشره فله لهم الجنة.
 هر کسی درباره حسین (علیه السلام) بیتی شعر بسراید و خود بگیرد و ده نفر را بگریاند، برای او و آن ده نفر بهشت باشد.
 ثواب الاعمال / ج ۱۱۰.

حدیث ۸۸

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند:
 هر کس خداوند محبت اهل بیت (علیهم السلام) را به او بخشیده، به خیر دنیا و آخرت دست یافته است.
 الخصال / ۵۱۵

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحيم
 جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱)
 با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام): خدا رحم نماید
 بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی
 آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند
 بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹

بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در
 دلدادگی به اهل بیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه
 الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن
 خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند.

مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره
 الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف
 مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البيت عليهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه

مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.

از جمله فعالیتهای گسترده مرکز :

الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

ب) تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن همراه

ج) تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما، انیمیشن، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و ...

د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر

ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای

و) راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۰۲۳۵۰۵۲۴)

ز) طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ...

ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ...

ط) برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه

ی) برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضور و مجازی) در طول سال

دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی قائمیه اصفهان

تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت: ۲۳۷۳ شناسه ملی: ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی:

www.eslamshop.com

تلفن ۰۲۵-۲۳۵۷۰۲۳-۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور

کاربران (۰۳۱۱)۲۳۳۳۰۴۵

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده ولی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایندانشالله.

شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳، شماره کارت: ۶۲۷۳-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳ و شماره حساب شبا: IR۹۰-۰۱۸۰-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۶۲۱

۰۶۰۹-۵۳ به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان - خیابان مسجد سید

ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام :- هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنت غیبت ما، او را از ما جدا کرده

است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می‌فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کرم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسیر المنسوب إلى الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست تر می‌داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می‌رهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، اما تو دریچه‌ای [از علم] را بر او می‌گشایی که آن بینوا، خود را بدان، نگاه می‌دارد و با حجّت‌های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می‌سازد و او را می‌شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی‌گمان، خدای متعال می‌فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

مرکز تحقیقات و ترجمه

اصفهان

گام‌ها

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

